കേരള ഭൂഷണം

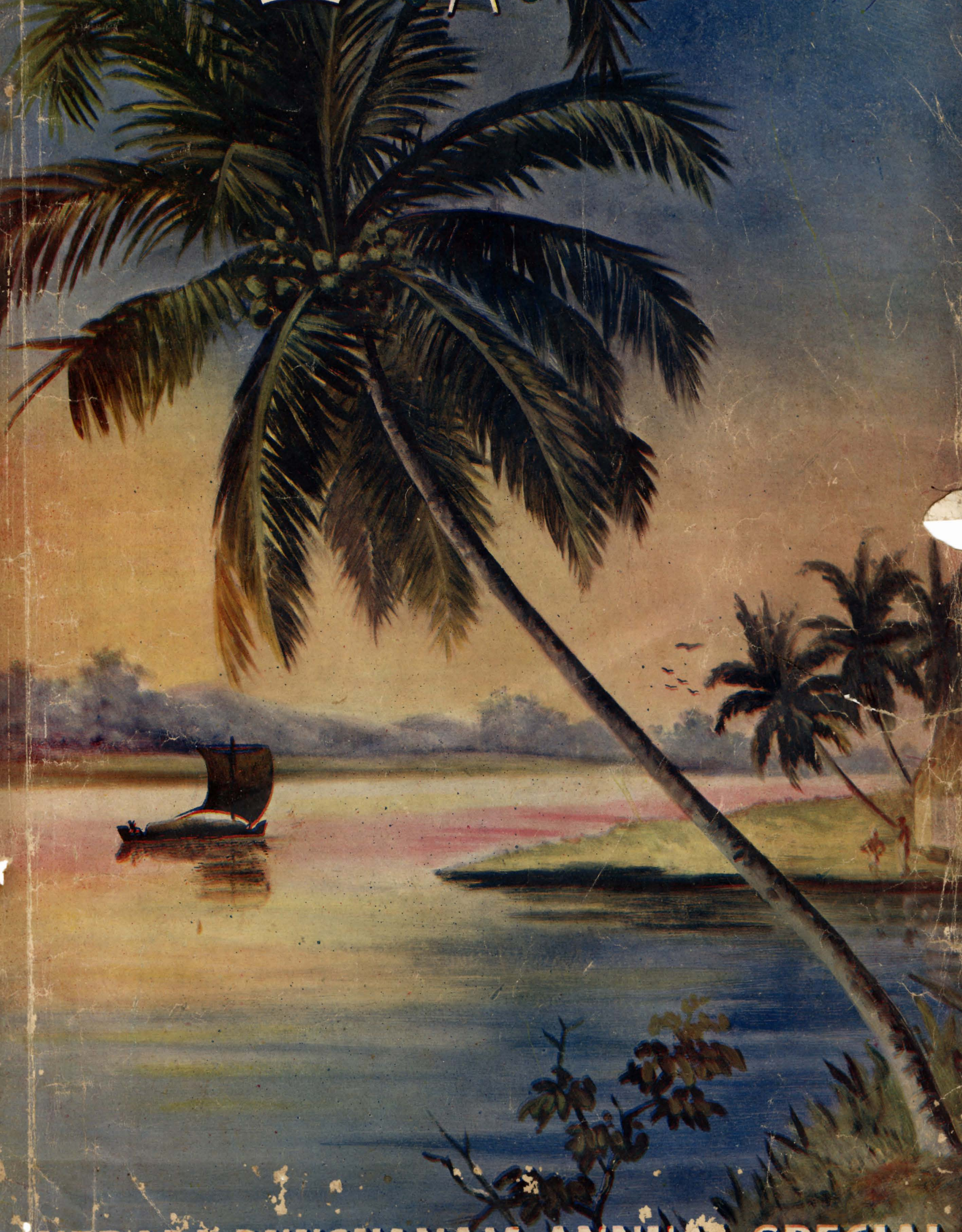

KERALA BHUSHANAM ANNUAL SPECIAL
1952

K. JACOB THOMAS MEMORIAL SAHRUDAYA PUBLIC LIBRARY
R.472.
MANNARGHAT
R 472

OUR THANKS

It is with great pleasure that we issue this year's Annual Special Number of Kerala Bhushanam. In our attempt to make it as attractive and substantial as possible we have spared no effort. We are indebted to all the leading literary men and authors, as well as to all other persons of talent and fame, who, in response to our request, have contributed poems, short stories and articles to the Special.

We feel particularly happy to issue this Special Number at a time when the third World Conference of Christian Youth, inaugurated by H. H. The Rajpramukh of Travancore-Cochin, is having its session at the ancient and historic town of Kottayam attended by no less than three hundred and sixty delegates and leaders from all parts of the world. Inclusion of a few select articles relating to this conference, of international importance in our Special Number, we feel sure, will be appreciated by all our readers.

Alongside of poems, short stories, and articles will be found in this issue advertisements relating to many enterprising industrial firms and banks, which now carry on laudable and exemplary business activities throughout India. While we thank all our contributors, we also wish all the industrial concerns advertised in this issue every success.

We shall feel highly gratified and amply rewarded, if this Special Issue would find itself acceptable to our dear subscribers and readers, to all of whom we convey our best wishes and sincere greetings.

K. JACOB THOMAS MEMORIAL SAHRUDAYA PUBLIC LIBRARY
Date R 472
MANNARKKAD

NATIONAL BOOK STALL KOTTAYAM

SAMOHT BOOK LIBRARY
DANSKE SAMFUND

വിഷയവിവരം.

			പേജ്
1)	ആണു പെണ്ണായി.	വള്ളത്തോൾ.	13
2)	ബന്ധും ബാറം.	മള്ളൂർ.	14
3)	ഖാർത്തൂമിലെ ദിവസങ്ങൾ.	എസ്. കെ. പൊറ്റെക്കാട്ട്.	15
4)	നമ്പ്യാരും ഒന്നു ചിരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.	സി. ഐ. രാമൻനായർ.	17
5)	സ്നേഹത്തിന്റെ ശവക്കല്ലറകൾ.	പി. കേശവദേവ്.	19
6)	പണ്ടത്തെ ഏട്ടകം.	പാലാ നാരായണൻനായർ.	21
7)	ചുവന്ന പൂക്കൾ.	കെ. സരസ്വതി അമ്മ.	22
8)	ജനകീയഭരണത്തിലെ കീറാമുട്ടികൾ.	സി. നാരായണപിള്ള.	25
9)	പോർത്തുഗീസ് സമ്പർക്കവും ആധുനിക മലയാളസാഹിത്യവും.	പി. കെ. പരമേശ്വരൻനായർ.	27
10)	സ്നേഹലഹരി.	വെണ്ണിക്കുളം.	29
11)	നിത്യജീവനും നിത്യവൃത്തിയും.	എം. സി. ജോസഫ്.	30
12)	പൂനിലാവിൽ.	മുട്ടത്തുവർക്കി.	32
13)	ഗമാലിയേൽ ബ്രാഡ്ഫോർഡ്	ഡോ: കെ. എം. ജോർജ്ജ്.	37
14)	ഇവരും എനിക്കു തക്കവർ.	കൊട്ടപ്പുന്ന.	40
15)	പ്രാപ്പുഴ തോമ്മാമാപ്പിളയുടെ പുത്തരിയങ്കം.	കെ. എസ്സ്. നീലകണ്ഠനുണ്ണി.	42
16)	മനുഷ്യരക്തത്തിന്റെ നിയമം.	പോഞ്ഞിക്കര റാഫി	45
17)	കറുപ്പൻ.	അക്കിത്തം.	47
18)	വഴിയരികിൽ താമസിക്കരുത്.	എസ്സ്. ഗുപ്തൻനായർ.	49
19)	നമ്മുടെ നാടകവേദി.	റ്റി. എൻ. ഗോപിനാഥൻനായർ.	51
20)	അപ്പോഴും കുഞ്ഞു കളിക്കുന്നു.	എൻ. പി. മഹമ്മദ്.	54
21)	Under The Prison Bars.	Annie Mascrene.	59
22)	എഴുത്തച്ഛനെപ്പററിയുള്ള തെററിദ്ധാരണകൾ.	ഡോ: എസ്സ്. കെ. നായർ.	61
23)	കലാപ്രേമി.	പി. ഒ. എബ്രഹാം.	64
24)	ഒരു സോഡാക്കാരനും 500 കാഴ്ചക്കാരും.	സി. ജെ. തോമ്മസ്സ്.	65
25)	വസ്ത്രാക്ഷേപം.	പുത്തേഴത്തു രാമമേനോൻ.	67
26)	മാപ്പു കൊടുക്കണേ.	കാരൂർ	70
27)	ആഘോഷങ്ങൾ.	പി. ദാമോദരൻപിള്ള.	74
28)	മഹാകവി ഉള്ളൂരും ഗവേഷണവും.	വടക്കുംകൂർ രാജരാജവർമ്മരാജാ.	77
29)	വികാരഭരിതമായ ഒരു വിവാഹനാടകം.	കെ. സുരേന്ദ്രൻ.	79
30)	ഏകാന്തത.	ഒളപ്പമണ്ണ.	85
31)	നല്ല ഭാര്യ.	പി. കെ. രാജരാജവർമ്മ.	87
32)	ജനാധിപത്യ വ്യവസ്ഥിതി.	എൽ. സി. ഐസക്ക്.	89
33)	ജീവിതമാധുരി.	പുത്തൻകാവ് മാത്തൻതരകൻ.	93
34)	ലോകസമാധാനം.	ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരി.	95
35)	മലങ്കരയിലെ ആദ്യ ക്രൈസ്തവ ദമ്പതിമാർ	ഈ. വി.	97
36)	ആണുങ്ങളുടെ കാര്യം.	ഡീ. സി.	99
37)	യാത്ര.	കൈനിക്കര പത്മനാഭപിള്ള.	143
38)	ഉദയശങ്കർ.	ശാന്താരംഗാചാരി.	145
39)	ഒഴുകുന്ന കട.	നാഗവള്ളി.	148
40)	കളിത്തോക്ക്.	ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്.	152
41)	ഒന്നോ മൂന്നോ.	ഫാദർ സി. കെ. മററം.	153
42)	ഭ്രാന്തന്മാരുടെ ഉത്തരവാദിത്വം.	ലാ പ്രൊ: പി. എസ്സ്. അച്യുതൻപിള്ള.	155
43)	മാസ്കോയിലെത്തിയ മലയാളി.	മീശാൻ.	157
44)	പതിവ്രത	വേളൂർ കെ. സി. തോമസ്സ്.	159
45)	വരദാം	പള്ളിപ്പറമ്പൻ.	163
46)	തിണ്ണയും മാളികയും	കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള.	165
47)	ഞാൻ പത്രാധിപരായത്	കെ. സി. മാമ്മൻമാപ്പിള.	167
48)	ഇന്ത്യയുടെ വിദേശനയം	പനമ്പിള്ളി ഗോവിന്ദമേനോൻ.	173
49)	കഥകളി പരിഷ്കാരം	കെ. രാമവർമ്മ.	175
50)	മലയാൻതനം	കെ. അയ്യപ്പൻ.	179
51)	നവയുഗം	മതിൽഭാഗം ചന്ദ്രശേഖരൻപിള്ള.	180
52)	Coir Industry	N· Kunju Raman·	182
53)	പട്ടംസാറും പിക്കറ്റിങ്ങും	കെ. സി. സഖറിയാ.	183
54)	കൊച്ചുഹൃദയം	വെട്ടൂർ രാമൻനായർ.	187
55)	ലോഹ്യം ചോദിക്കൽ	എം. എൻ. ഗോവിന്ദൻനായർ.	189
56)	ഇന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയ കർത്തവ്യം	പട്ടം താണുപിള്ള.	191
57)	കേരളം ഉണരട്ടെ	സി. ജെ. മണ്ണുമ്മൂട്.	193
58)	ചിരിക്കുന്ന ചിന്തകൻ	ഈ. എം. കോവൂർ.	104
59)	തെണ്ടിടണ്ട	കെടാമംഗലം.	195
60)	ഓമ്പതുജനകീയം	കെ. ജാനമ്മ.	197
61)	കെട്ടുതാലിയുടെ കഥ	തകഴി ശിവശങ്കരപിള്ള.	199
62)	നാഗസാക്കിയിലെ കരിന്തു്.	വയലാർ.	202

WORLD CHRISTIAN YOUTH CONFERENCE SUPPLEMENT.

63)	Welcome	Sarah Chacko	101
64)	The Ancient Church in India	Dr. K. M· Simon	102
65)	Church of South India	Bishop C· K. Jacob	104
66)	Church youth work in India	John W· Sadiq	107
67)	Rural India	R· J. Chelliah	112
68)	Travancore Today	Jai Boy Joseph	115
69)	India of the day	Chandran Devanesan	116
70)	The service of the lords supper	Bishop Leslie Newbigin	121
71)	Y. M. C· A, Y. W. C· A & S· C· M.	Rev: Fredric Franklin	123
72)	Kottayam and the third world Christian youth conference	A· V· George	127
73)	The Christians of Malabar	A· T· Mathew	128
74)	Fact & Fiction	A· V· Mathew	131

LIST OF ADVERTISERS.

S. No.		Page No.
1	Royal Coffee Works, Kottayam.	22
2	The Cochin State Motors Ltd., Ernakulam.	23
3	The Kunnilathu Bank, Maramon.	24
4	The Premier Engineering Company, Kottayam.	26
5	M/s. Glorey & Company, Ernakulam.	28
6	The Kerala Aurvedic Pharmacy, Alleppey.	28
7	The Venugopal Fine Arts, Changanacherry.	28
8	A. G. Krishna Shenoy, Kottayam.	29
9	Igbal Art Home, Alleppey.	30
10	Dr. K. S. Nair, M. B. Changanacherry.	30
11	Madhavon Pharmaceuticals, Alleppey.	31
12	The Premier Glass Co., Broadway, Ernakulam.	31
13	M. M. Mani, Jeweller. Kottayam.	33
14	The Ruby General Insurance Co. Ltd., Madras.	34
15	The Kerala Ayurvedic Pharmacy, Changanacherry.	35
16	The Vijaya Bank, Alleppey.	35
17	The Friend Stores, Alleppey.	35
18	Purchase & Sales Dept. M/s. A. V. George & Co. Ltd., Ktm.	36
19	The Madras Cafe, Ernakulam.	38
20	The New India Assurance Company Ltd.	39
21	The Fertilisers & Chemicals (Travancore) Ltd.	39
22	The Elite, Trivandrum.	42
23	The Common Wealth Bank Ltd., Kanjirappally.	43
24	The Little Flower Bakery, Changanacherry.	44
25	Sree Athrayasaramom Aurvedavaidyasala, Trivandrum.	44
26	The Carbon Dioxide Ltd., Ernakulam.	45
27	The Indian Chit Fund Ltd., Trivandrum.	46
28	The Dhwandari Vaidyasala, Thodupuzha.	48
29	M/s. Meerakhan & Sons Ltd., Mundakayam.	50
30	The Mascot Trades, Vaikom.	50
31	Varki Thoma Mukkanamcherri, Perumbavoor.	51
32	M/s. David Paul & Co., Kothamangalam.	51
33	The Cambridge College, Trivandrum.	51
34	Kannamangalam Vaidyasala. Perumbavoor.	52
35	Aruna Caffai, Perumbavoor.	52
36	The Vanjinad Matches & Industries Ltd., Perumbavoor.	52
37	The National Motors Ltd., Perumbavoor.	53
38	The Travancore Automobiles, Ltd., Trivandrum.	55
39	Alphonsa (Geo Pictures Ltd.,)	56
40	The Chackolas, Trichur & Ernakulam.	57
41	M/s. V. V. Brothers, Nagercoil.	58
42	The New Guardian of India Life Insurance Co. Ltd.	60
43	The K. E. M. S. Ltd., Kottayam.	60
44	The Venkadathu Bank, Kottayam	60
45	The Periyar Potteries, Alwaye	61
46	M/s. Harrisons & Crosfield Ltd., Quilon	62
47	The Vaidyamandiram, Trichur	63
48	The Chathan Seva Madom, Perigottukara	63
49	The Malabar Industrial Co., Ltd., Adoor	66
50	M/s. K. K. & Co., Kottayam	68
51	The Allied Auto Stores, Kottayam	69
52	The Kesava Pharmacy, Alleppey	72
53	The New Model Bank Ltd., Alleppey	72
54	The Vazhakal Estates, Kottayam	73
55	The Prompt Motors, Trivandrum	75
56	The Anthraper Bank Ltd., Shertallay	76
57	The S. N. V. Timber Depot & Vijaya Saw Mills, Perumbavoor	76
58	The Travancore Bank Ltd., Trivandrum	76
59	The Minerva Corporation, Ernakulam	76
60	M/s. A. V. Thomas & Co. Ltd., Alleppey	71
61	The Victory Press & Sales Depot, Kottayam	80
62	The Hindustan Ceramic & Tile Worke Ltd., Alwaye	81
63	The Aluminium Industries Ltd., Kundara	83
64	The Tata Iron & Steel Co. Ltd., Calcutta	83
65	The Associated Automobiles Ltd., Coimbatore	86
66	M/s. T. K. Kuruvilla (Thachara) & Co., Kottayam	86
67	The Paramount Studio, Trivandrum	88
68	M/s. Abraham Maret & Sons, Trivandrum	88
69	The Eastern Mercantile Bank Ltd., Changanacherry	88
70	A. G. Krishna Shenoy, Ernakulam	88
71	Veemsa Tyre Works, Perumbavoor	89
72	M/s. A. V. George & Co. (India) Ltd., Cochin	90
73	The Kerala Transporting Co., Alwaye	91
74	The Shalimar Paint Colour & Varnish Co. Ltd., Calcutta	92
75	The Modern Hotel, Kottayam.	93
76	Sree Boothanadhavilasom Vaidyasala, Perumbavoor	94
77	The Central Agencies Ltd., Kottayam	94
78	M/s. M. George & Brothers Bank, Kozhancherry	95
79	The Baranaganam Bank Ltd., Baranaganam	95
80	The Swaraj Saw Mills, Perumbavoor	95
81	The Travancore Forward Bank Ltd., Kottayam	96
82	M/s. P. John Zachariah & Co. Ltd., Kottayam	98
83	The Viglent Coffee & Tea, Kothamangalam	99
84	M/s. T. D. Mathew & Co., Kottayam	99
85	The Lakshmi Insurance Co. Ltd.	100
86	The Bharat Insurance Cnmpany Ltd.	101
87	M/s. Jaya Bharatham Co., Ernakulam	103
88	M/s. Volkart Brothers, Cochin	105
89	The Kailas Rubber Company Ltd., Kottayam	106
90	Drink More Tea.	108
91	The Tropical Plantations Ltd., Kottayam	108
92	M/s. Darragh Smail & Co. Ltd., Alleppey	110
93	The Cochin Bakery, Ernakulam	111
94	The Indo Mercantile Bank Ltd., Cochin	111
95	Automobile Department. M/s. A. V. George & Co. Ltd., Kottayam	113
96	The Pankajam Motors, Alwaye	114
97	The Travancore Rubbers Ltd., Kottayam	117
98	M/s. Air Service's of India Ltd., Cochin	117
99	The Eldorado Crepe Sole Factory	118
100	M/s. K. Samu Iyer Brothers, Kottayam	121
101	The Eagle Brand Tea	122
102	The Bank of New India Ltd., Trivandrum	125
103	The National Tyre & Rubber Co. of India Ltd., Kottayam	126
104	M/s. Kothari & Sons, Madras	130
105	M/s. A. M. Varkki & Co., Kottayam	132
106	The Kottayam Bank Ltd., Kottayam	133
107	The Teekoy Rubbers (India) Ltd., Palai	135
108	P. T. Joseph, Jeweller, Kottayam	141
109	Mani Kanyamkulam, Kottayam	141
110	Kaviraj Medical Hall- Kottayam	143
111	The United India Bank Ltd., Chengannoor	143
112	The Anandamandiram & S. N. V. Hotels, Kottayam	144
113	M/s. Valavi & Co., Kottayam	144
114	The Vijaya Watch Co., Piravom	146
115	The Velimalai Rubber Company Ltd., Kottayam	147
116	M/s Alli Shop, Kottayam	148
117	M/s. N. M. Abraham Studio, Kottayam	149
118	Jose Prakash Esq.,	150
119	The Burmah-Shell Oil Co. Ltd., Calcutta	151
120	The Bhadra Productions, Trivandrum (Velakkaran)	154
121	John Mathew Bros., Kottayam	156
122	National Book Stall, Kottayam	158
123	The Union Automobiles, Ernakulam	159
124	M/s. Martin & Harris Ltd., Madras	159
125	M/s. Marikar (Motors) Ltd., Trivandrum.	160
126	The St. George Motor Service, Thiruvella	170
127	The Central Hotel, Kottayam	161
128	The General Stores, Kottayam	162
129	The Kottayam Timber Works Ltd., Kottayam	162
730	The Madhava Pharmacy Ltd., Ernakulam	163
131	The Green Stores, Kottayam	163
132	The Nenmeny Crepe Sole,	164
133	Sree Narayana Aurveda Vaidyasala, Kothala	165
134	M/s. K. C.Devassy & Sons Ltd., Alwaye	166
135	The Kottayam Automobile Works, Kottayam	167
136	The Kerala National Bank Ltd., Kottayam	168
137	M/s K. C. Mathew & Co., Trivandrum	168
138	N. Krishna Pai, Kottayam	169
139	The Trivandrum Cine Film Distributors, Trivandrum.	171
140	M/s. Zenith Studio, Trivandrum	171
141	Hillman Minx	172
142	The Orient Central Bank Ltd., Kottayam	174
143	M/s. Zenith Studio, Trivandrum	175
144	The Central Tailoring Hall, Kottayam	176
145	Mohan Lands, Trivandrum	177
146	The Central Pictures, Kottayam (Thiramalai)	178
147	M/s. Zenith Studio, Trivandrum	179
148	M/s. Titus Brothers. Ltd., Kottayam	180
149	M/s. Green Shop, Ernakulam	180
150	The Bharat Timbers, Kottayam	181
151	M/s. N. K. Poduval & Co., Kottayam	182
152	M/s. Zenith Studio, Trivandrum.	183
153	M/s. Jacobs & Co., Kottayam	184
154	G. J. Kilikar, Cochin	184
155	M/s. Rozario's Bakery, Kottayam	185
156	The Associated Engineering Corporation, Trivandrum	185
157	The Ruby Rubber Works, Changanacherry	186
158	M/s. Zenith Studio, Trivandrum	187
159	The Cochin Electrical Trades Ltd., Ernakulam	188
160	The Elixir Trading Company, Kottayam	189
161	The Fire Stone Tyre & Rubber Co., of India Ltd., Bombay	190
162	M/s. Zenith Studio, Trivandrum	191
163	The Excel Productions, Alleppey (Achan)	192
164	The Grand Eastern Bank Ltd., Kottayam	193
165	The S. G. A. Pharmacy, Kottayam	193
166	M/s. Chandru Pictures, Alleppey (Genova)	196
167	The Cochin Aurvedic Laboratories Ltd., Trichur	197
168	M/s. K. C. Mathew & Co., Kozhencherry	198
169	The Bank of Deccan Ltd., Kottayam	201

PRICE Rs. 2.

★ NEW-YEAR GREETINGS FOR ALL ★

1953 CALENDER 1953

	JANUARY	FEBRUARY	MARCH	APRIL	MAY	JUNE
Sunday	4 11 18 25	1 8 15 22 x	1 8 15 22 29	5 12 19 26	31 3 10 17 24	7 14 21 28
Monday	5 12 19 26	2 9 16 23 x	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29
Tuesday	6 13 20 27	3 10 17 24 x	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30
Wednesday	7 14 21 28	4 11 18 25 x	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24
Thursday	1 8 15 22 29	5 12 19 26 x	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25
Friday	2 9 16 23 30	6 13 20 27 x	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26
Saturday	3 10 17 24 31	7 14 21 28 x	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27

	JULY	AUGUST	SEPTEMBER	OCTOBER	NOVEMBER	DECEMBER
Sunday	5 12 19 26	30 2 9 16 23	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27
Monday	6 13 20 27	31 3 10 17 24	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28
Tuesday	7 14 21 28	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29
Wednesday	1 8 15 22 29	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30
Thursdsy	2 9 16 23 30	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31
Friday	3 10 17 24 31	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25
Saturday	4 11 18 25	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26

READ
&
ADVERTISE
IN
The Kerala Bhushanam
The Popular Anglo-vernacular Daily News Paper on The Malabar Coast.

Post Box No. 2

KOTTAYAM, (S. INDIA)

TELEPHONE: 367.
TELEGRAMS : 'KERALABHUSHANAM'.

For
High Class
PRINTING
Always go to:

THE
Geo Printers Ltd.,
KOTTAYAM.

POST BOX NO. 2.

THE HOUSE FULL OF SELECTIONS

ANYTHING IN PIECE GOODS & SILKS

PLEASE STEP IN OUR SHOW-ROOM

at

Broadway ERNAKULAM & Mattancheri, COCHIN.

THOUSANDS OF NEW VARIETIES IN SAREES SILKS JUST RECEIVED

SHAH & CO.

ESTD. 1933 A. D. PHONE No. 178 EKM.

SATISFACTION AND SERVICE IS OUR ASSET

FASHION CREATORS

DIRECT IMPORTERS OF HIGH CLASS PIECE GOODS

WEDDING SAREES & SUITINGS ARE OUR SPECIALITIES.

DIRECT IMPORTERS OF HIGH CLASS PIECE GOODS

FASHION CREATORS

SHAH & CO.

Broadway ERNAKULAM & Mattancheri, COCHIN.

PLEASE STEP IN OUR SHOW-ROOM

ANYTHING IN PIECE GOODS & SILKS

THE HOUSE FULL OF SELECTIONS

TELEGRAMS: „KERALABHUSHANAM."

TELEPHONE 387.

KOTTAYAM. (S. INDIA)

Post Box No. 8

the Foremost Malayalam Daily News Paper

THE KERALA BHUSHANAM

IN

ADVERTISE

&

READ

POST BOX NO. 8.

KOTTAYAM.

Geo Printers Ltd.,

THE

Always go to:

PRINTING

High Class

For

	JANUARY	FEBRUARY	MARCH	APRIL	MAY	JUNE
Sunday	4 11 18 25	1 8 15 22 29	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28
Monday	5 12 19 26	2 9 16 23	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29
Tuesday	6 13 20 27	3 10 17 24	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30
Wednesday	7 14 21 28	4 11 18 25	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24
Thursday	1 8 15 22 29	5 12 19 26	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25
Friday	2 9 16 23 30	6 13 20 27	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26
Saturday	3 10 17 24 31	7 14 21 28	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27
	JULY	AUGUST	SEPTEMBER	OCTOBER	NOVEMBER	DECEMBER
Sunday	2 9 16 23 30	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31
Monday	3 10 17 24 31	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25
Tuesday	4 11 18 25	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26
Wednesday	5 12 19 26	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27
Thursday	6 13 20 27	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28
Friday	7 14 21 28	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29
Saturday	1 8 15 22 29	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30

1923 CALENDER 1923

NEW YEAR GREETINGS FOR ALL

INDIA'S JAWAHAR.

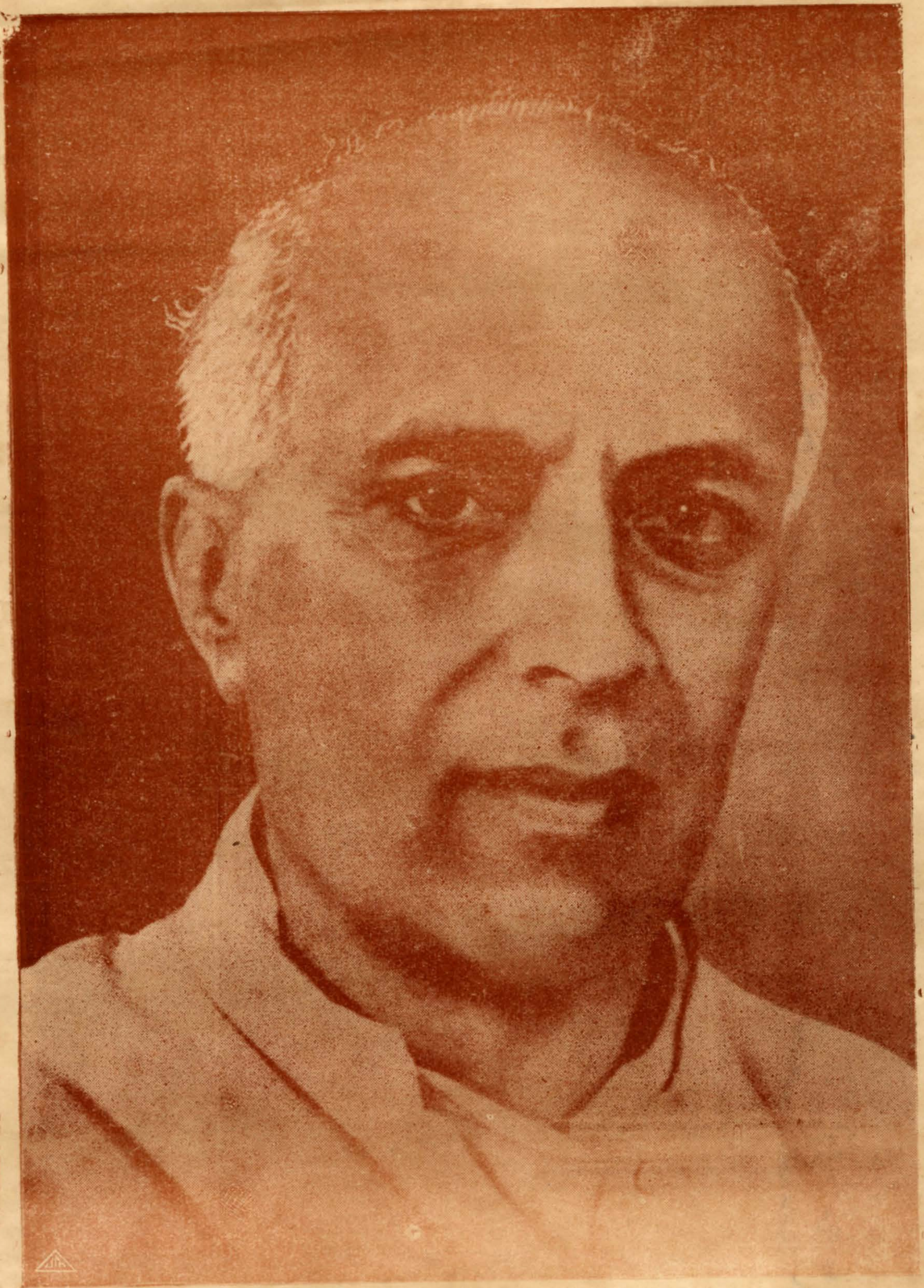

INDIA'S JAWAHAR.

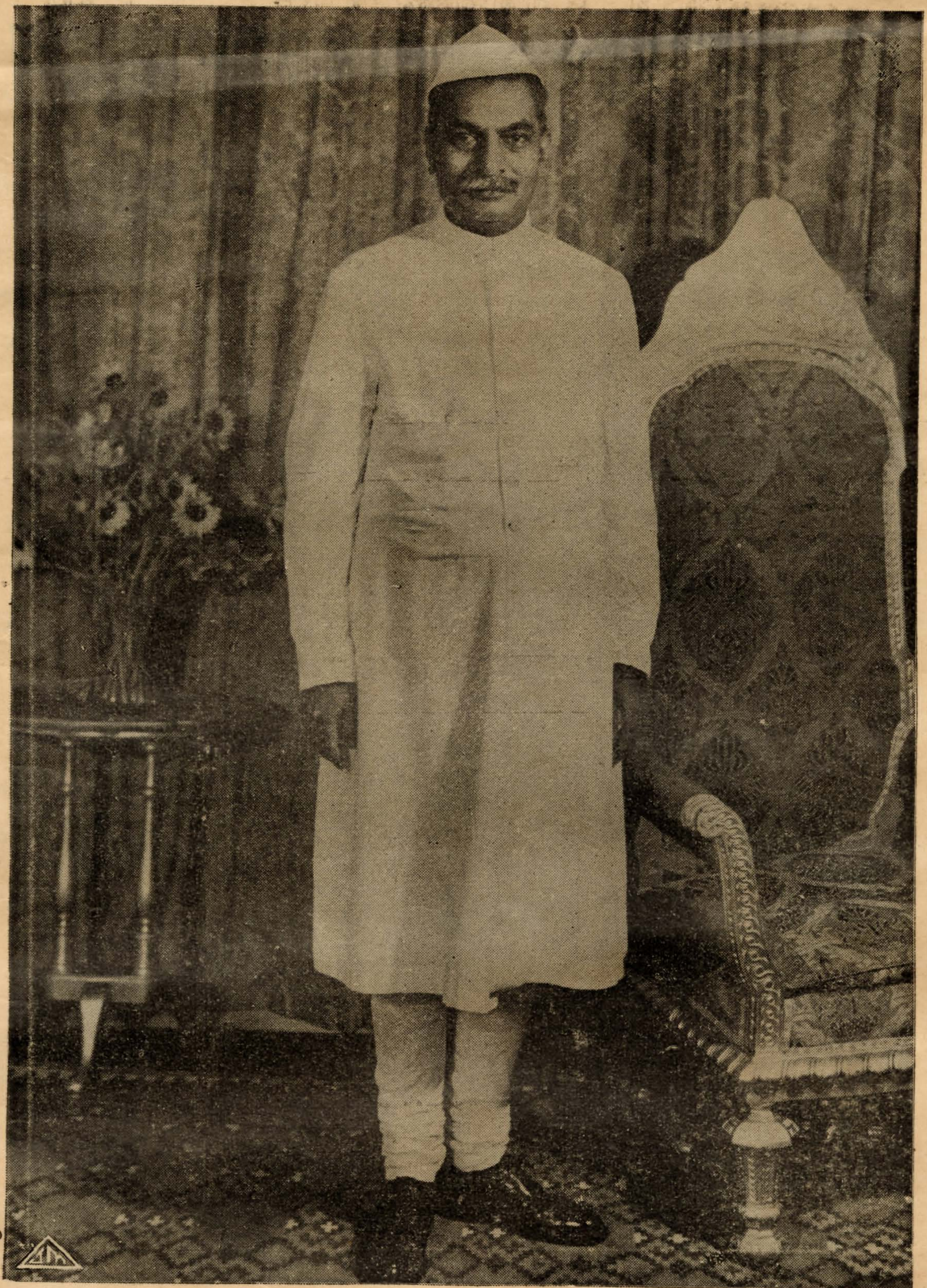

Dr. Rajendra Prasad, President of The Indian Republic

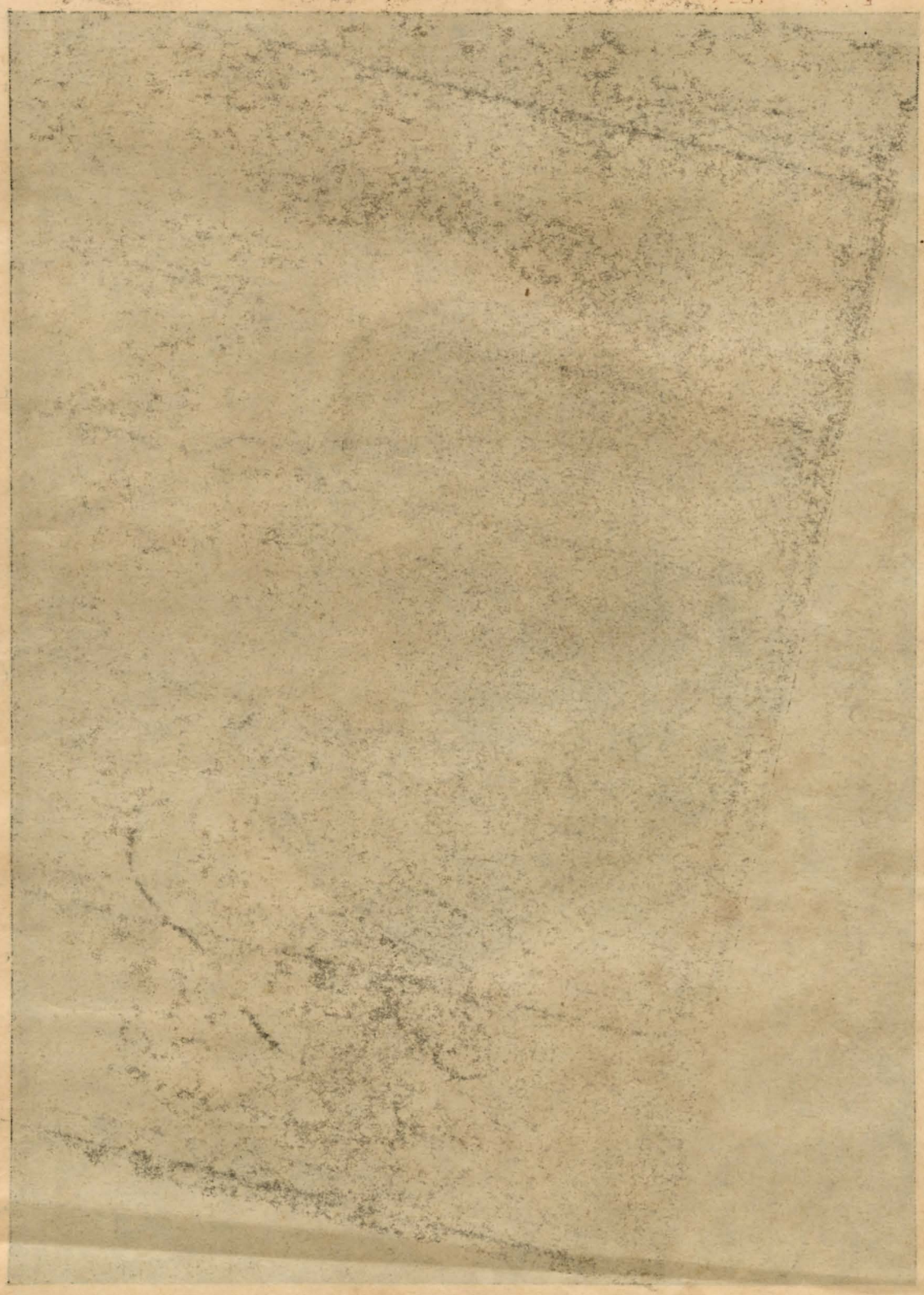

H. H. The Raja Pramukh of Travancore-Cochin.

H.H. The Rajah Prasadhi of Travancore-Cochin

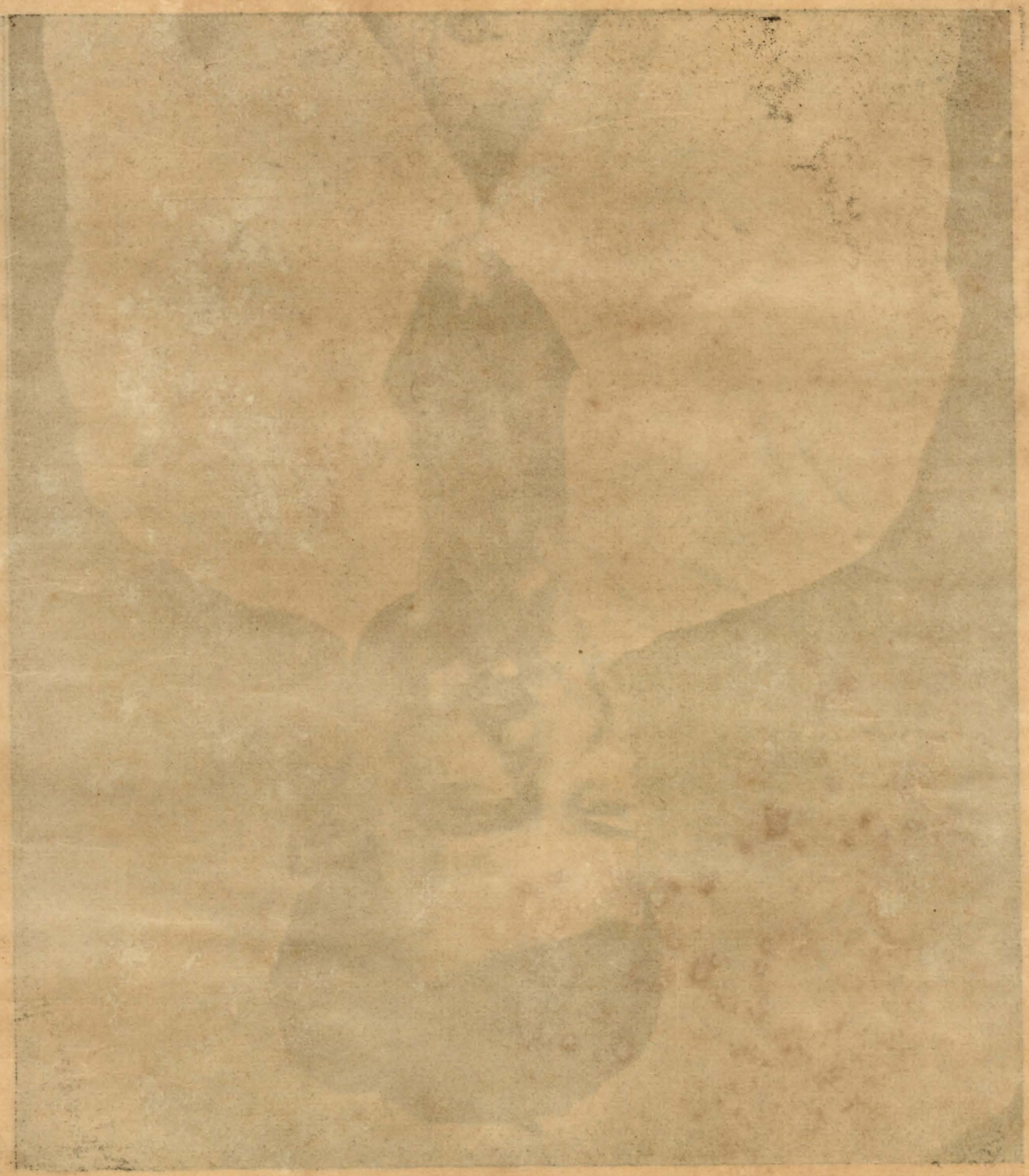

കവിത

ആണു പെണ്ണായി

വള്ളത്തോൾ

(കാകളി)

എത്തി ദ്വിതീയമാം യാമത്തിൽ യാമിനി;
നിദ്രയിലാണ്ടു നിശ്ശേഷമായ് പട്ടണം:
ഉദ്യുക്തമാം തമസ്സിന്നിടം കിട്ടമാ—
റസ്വാസ്ഥ്യമുഖനായ്, സിതാഷ്ടമീചന്ദിരൻ.
ദീർഘിച്ച വായന നിർത്തിവെച്ചൊ,ട്ടുകാ—
റ്റേൽക്കാൻ പുറത്തേക്കു പോന്ന പുരന്ദരൻ
പാതവക്കത്തൊരാൽവൃക്ഷ ചുവട്ടിൽ നി—
ശ്ചേതന പ്രായനായ് നിൽക്കും മുകുന്ദനെ
കൈത്തോളിലർപ്പിച്ചുണർത്തി, സ്സമാധാന—
ദൂതനെപ്പോലുരിയാടിനാൻ മെല്ലവെ:—
‘വിദ്യാലയത്തിൻ മകളവാം, നീയതിൻ
പുത്രനൊ, രച്ഛന്റെ മക്കളിരുവരും;
രഥ്യയിൽ വെച്ചസ്സ്വസാവിനെസ്സാധ്വനി
പൊത്തിപ്പിടിച്ചതിൽപ്പൊട്ടിക്കരഞ്ഞുഞാൻ!
രണ്ടുരൂപ മജിസ്ത്രേട്ടിലടച്ചതു—
കൊണ്ടുതീരുന്നതല്ലി,ക്കൊടും പാതകം;
പശ്ചാത്തപിക്കൂ, നീയാവതും ശുഷ്കാന്തി
വെച്ചുശീലിക്കൂ മനസ്സായമത്തെയും:
മാനം കെടുത്തും വികാരമടക്കാത്ത
മാനവൻ ഹാ, മതിയില്ലാത്ത വിട്ടതാൻ!’
കെട്ടിപ്പുണർന്നാശ്രു കേഴും സതീർത്ഥ്യനെ—
പ്പുഷ്ടമാം സ്നേഹാർത്തലോടി, പുരന്ദരൻ.

ii

കാലുറ, കണ്ണട, നീണ്ട കുപ്പായവും,
വാലുള്ള വൻതലപ്പാവുമായിട്ടൊരാൾ
അങ്ങിങ്ങുനോക്കി നിരത്തിങ്കലൂടവേ
പങ്ങിപ്പതുങ്ങി വരുന്നതു കണ്ടവർ
സംഭാഷണം നിർത്തി,‘യാരതെ?’ന്നാര;—തിൽ
സ്തംഭിച്ചപോലായിതാ രൂപമഞ്ജസാ.
ചോദ്യം തുടർന്നു, കിടച്ചതില്ലുത്തരം;—
മാത്തസന്ദേഹമടുത്തു ചെന്നാരവർ.
ഈ മറുനാടനുടുപ്പിനുള്ളിലൊരു
കാമിനിയാണെന്ന തോന്നൽ വർദ്ധിക്കയാൽ
തട്ടിയിട്ടാർ തലപ്പാവ്;—തോടൊപ്പമ—
ഴിട്ടുമെപ്പിന്നിൽ പ്രവഹിച്ചു വാർകുഴൽ!
ആണതാ, പെണ്ണായി മാറി വിറയ്ക്കുന്നു,
നാണിച്ചു ചൂളുന്നു, തൂകുന്നു ബാഷ്പവും;
ക്ഷോണിയങ്ങൽപ്പം പിളർന്നാ, ലവളതിൽ—
താണു മറഞ്ഞേക്കുമായിരുന്നു, ക്ഷണാൽ!

ചോദിച്ചു സൌമ്യസ്വരത്തിൽപ്പുരന്ദരൻ:—
‘സോദരി, നിൻ പാർപ്പു വേശ്യാലയത്തിലോ?
സങ്കേതമേതോ കുറിച്ചു വിദ്യാർത്ഥിനീ—
സംഘസത്മത്തിൽനിന്നീയർദ്ധരാത്രിയിൽ
നിന്നെയിരുട്ടിലെയ്ക്കൊറ്റയ്ക്കിറക്കിയ
കന്നൻ, നിനക്കും നിൻ മിത്രമോ ശത്രുവോ?’
ചത്ത കൺകൾക്കൊരു മൂടുതുണിയായി,
വിദ്യാർത്ഥിനിയുടെ കണ്ണടച്ചില്ലുകൾ;
വസ്ത്രങ്ങളൊട്ടിപ്പിടിച്ചു, വിയർപ്പിനാ;—
ലുത്തുംഗവക്ഷസ്സലഞ്ഞു, കിതപ്പിനാൽ!
‘നമ്മളാ’ദ്ധ്യേതാക്കൾ വിദ്യയെസ്സുസ്ഥിര—
ബ്രഹ്മചര്യത്താൽ പ്രസന്നയാക്കേണ്ടവർ;
നിന്ദ്യമാമീയഭിസാരികാ മാർഗ്ഗത്തിൽ—
നിന്നു തിരിച്ചുനടക്ക ചിക്കെന്നു നീ.’
‘പൊത്തിപ്പിടിച്ച’വനാണിതു ചൊന്നതു;—
മുഗ്ദ്ധയെക്കൊണ്ടാക്കി, പാർപ്പിടത്തിലവർ.

—*—

പകർപ്പവകാശം വള്ളത്തോൾ ഗ്രന്ഥാലയത്തിന്.

ബെഞ്ചും ബാറും

മള്ളൂർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള

നമുക്കു പലർക്കും അറിയാവുന്നതും, എന്നാൽ പുറത്തു പറയുവാൻ എല്ലാവരും മടിക്കുന്നതുമായ ഒരു കാര്യത്തെപ്പററി രണ്ടുവാക്കു പറയുന്നതു വക്കീലന്മാരുടേയും കക്ഷികളുടേയും ഗുണത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്. നീതിന്യായക്കോടതികളിൽ ആദ്ധ്യക്ഷം വഹിക്കുന്ന ജഡ്ജിമാരും നമ്മെപ്പോലെ മനുഷ്യരാണെന്നും, നമ്മെപ്പോലെ തന്നെ കോപതാപാദി വികാരങ്ങൾക്ക് അവരും വിധേയരാണെന്നും ഉള്ള വസ്തുത നമ്മുടെ സ്മരണയിൽ എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരുന്നാൽ, കോടതികളിൽ ചിലപ്പോൾ സംഭവിക്കാവുന്ന കശപിശകളും ന്യായഭ്രംശങ്ങളും കൂടാതെ കഴിക്കാമെന്നു തോന്നുന്നു. വക്കീൽ ജഡ്ജിയുടെ സേവനായിരുന്നാൽ, അഥവാ സേവനാണെന്നു ധാരണയുണ്ടായാൽ കക്ഷികളുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിക്കുമെന്നുള്ളതിനു തർക്കമൊന്നുമില്ല. ദാല്ലാലികളുടെ ഒരു പ്രയോഗംതന്നെ ഇന്ന വക്കീലിനെ ജഡ്ജിക്കു തീരെ പിടുത്തമില്ലെന്നു പറയുന്നതാണ്. കേസ് ഇന്ന ബെഞ്ചിൽ വയ്പിക്കണമെന്നു കക്ഷികളും പറയുന്നതു് ഒരു പതിവായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. ജഡ്ജിമാരുടെ പാരമ്പര്യവും പോക്കും നോക്കിയാണ് അവർ ഇങ്ങനെ പറയുന്നതു്.

ജഡ്ജിമാർ പല തരക്കാരല്ലേ? അവരിൽ കാര്യം വേഗം മനസ്സിലാകുന്നവരും അല്ലാത്തവരും ഉണ്ട്. പറയുന്നതു ശ്രദ്ധിക്കുന്നവരും ശ്രദ്ധിക്കാത്തവരും ഉണ്ട്. എന്തു പറഞ്ഞാലും ഒരേ ഒരു പിടിയായി നില്ക്കുന്നവരുണ്ട്. കയ്യിൽ കിട്ടിയാൽ ശിക്ഷിക്കാതെ വിടാത്തവരുണ്ട്. കിട്ടുന്നവരെ ഒക്കെ വിടുന്നവരുണ്ട്. സ്തുതിപ്രിയന്മാരുണ്ട്. മുഷിഞ്ഞാൽ അഥവാ മുഷിപ്പിച്ചാൽ കേസ്സെടുത്തു ദൂരെക്കളയുന്നവരുണ്ട്. ബെഞ്ചിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു ചിലപ്പോൾ അവർ പറയുന്ന അബദ്ധങ്ങൾ ശരിവച്ചില്ലെങ്കിൽ അതും ഗ്രഹപ്പിഴയായി തീരാനിടയുണ്ട്. വക്കീലിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം അതിർ വിട്ടുപോയാൽ കക്ഷിക്കാണു പരുക്കേൽക്കുന്നതു് എന്നു പലരും അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞിരിക്കാനും ഇടയുണ്ട്. കർണ്ണേജപന്മാരായ കൂട്ടുകാർ ജഡ്ജിമാരെ വഴിതെററിച്ച ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ഇല്ലാതില്ല. രണ്ടു ജഡ്ജിമാർ ഒരേ ബെഞ്ചിലിരുന്നു ഒരേ കാര്യത്തെപ്പററി പരസ്പരവിരുദ്ധമായ അഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിക്കുമ്പോഴാണു വക്കീലന്മാരുടെ ധർമ്മസങ്കടം വെളിപ്പെട്ടുപോകുന്നതു്. ഒരിക്കൽ കണ്ട കാഴ്ച പറയാം. ജഡ്ജിമാരായ ശ്രീപത്മനാഭയ്യരും, ശ്രീരാമചന്ദ്രറാവുവും ഒരു സിവിൽ അപ്പീൽ കേൾക്കുകയായിരുന്നു. ശ്രീ ശേഷയ്യർ അപ്പീൽ വാദിക്കും രാമകൃഷ്ണയ്യർ അപ്പീൽപ്രതിക്കും വക്കീലന്മാർ. ഒരു കച്ചവടക്കണക്കിനെപ്പററി വാദിച്ചു വാദിച്ച് ഒരു തുക കണക്കിൽ 'പററെന്നാണ്' എഴുതിയിരിക്കുന്നതെന്നു ശേഷയ്യരും, അല്ല 'വരവ്' എന്നാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നതെന്നു രാമകൃഷ്ണയ്യരും തർക്കിച്ചു. ശേഷയ്യരെ കണ്ടുകൂടാത്ത പത്മനാഭയ്യർ, രാമകൃഷ്ണയ്യർ പറഞ്ഞതാണ് ശരിയെന്നും, രാഗദ്വേഷ വിനിർമ്മുക്തനായ രാമചന്ദ്രറാവു ശേഷയ്യർ പറഞ്ഞതാണ് ശരിയെന്നും തുടരെ തുടരെ പറയുകയും വക്കീലന്മാരുടെ മുഖത്തേയ്ക്കു മാറി മാറി നോക്കുകയും ചെയ്തു. പത്മനാഭയ്യർ നോക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതാണ് ശരിയെന്നും രാമചന്ദ്രറാവു നോക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതാണു ശരിയെന്നും "സ്മിതേന ഭാവേന ച ലജ്ജയാഭിയാ പരാങ്മുഖൈ രർദ്ധ കടാക്ഷ വീക്ഷണൈ:" എന്നു ഭർത്തൃഹരി സ്ത്രീജനങ്ങളെപ്പററി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ വക്കീലന്മാർ രണ്ടു ജഡ്ജിമാരെയും മാറി മാറി പ്രസാദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. തമിഴിൽ "പററ്" എന്നും, "വരവ്" എന്നും കൂടിച്ചേഴുതിയാൽ മിക്കവാറും ഒരു നോട്ടത്തിനു് ഒരുപോലെയിരിക്കും. അതു വച്ചുംകൊണ്ടാണു് ഈ കടിപിടി ഉണ്ടായതെന്നുംകൂടി ഇടയ്ക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. വ്യക്തികളോട്, സ്ഥാപനത്തോട്, മതത്തോട്, സമുദായത്തോട് ഇങ്ങനെ വകതിരിച്ചു പറയാവുന്ന രസവിരസങ്ങൾ മനുഷ്യർക്കൊക്കെ ഏറെക്കുറെ ഉണ്ട്. അതിനൊക്കെ കീഴ്‌പെടാതെ നില്ക്കാൻ മനക്കരുത്തും ചാരിത്രവും ഉള്ളവരായിരിക്കണം വിധികർത്താക്കൾ. കേസ് അതിർ മാററി കൊടുക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ നോക്കാനുള്ളതു് കക്ഷിക്കു് ജഡ്ജിയിൽ വിശ്വാസം പുലർത്തിക്കൊണ്ടു പോകുവാൻ സാധിക്കുമോ എന്നു മാത്രമാണ്. പരമാർത്ഥത്തിൽ ജഡ്ജിയെപ്പററി കക്ഷിപുറപ്പെടുവിച്ച ആശങ്ക അടിസ്ഥാനരഹിതമായിരിക്കാം. എന്നിരുന്നാലും കക്ഷിയുടെ ഭയത്തിനു ലേശമെങ്കിലും ആസ്പദമുള്ളതായി കണ്ടാൽ വേറെ കോർട്ടിൽ കേസ് അയച്ചുകൊടുക്കുകതന്നെ വേണം എന്നുള്ള നിയമസിദ്ധാന്തം അർത്ഥവത്താണ്.

ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നടന്നിട്ടുള്ള ഏററവും പ്രക്ഷോഭജനകമായ ക്രിമിനൽ കേസ് "ടിച്ചുബോൺ" കേസാണ്. ഓർട്ടൻ എന്ന ഒരു ഇറച്ചിക്കച്ചവടക്കാരൻ കപ്പൽ നാശത്തിൽ മൃതിയടഞ്ഞ ടിച്ചുബോൺ പ്രഭുവാണെന്നു നടിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അതിബൃഹത്തായ വസ്തുവകകൾ അവകാശപ്പെട്ടുംകൊണ്ട് ഒരു സിവിൽ കേസ് കൊടുത്തു. അതു തള്ളിപ്പോയി. എന്നാൽ ആ കേസിൽ വാദിയായി മൊഴികൊടുത്തതിലും തത്സംബന്ധമായി ബോധിപ്പിച്ച ഒരു സത്യവാങ്മൂലത്തിലും താൻ ടിച്ച്ബോൺ പ്രഭുവാണെന്നും ഓർട്ടൻ എന്ന ബുച്ചർ അല്ലെന്നും സത്യത്തിന്മേൽ കളവ് ബോധിപ്പിച്ചു എന്നൊരു ക്രിമിനൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ ഈ "ആൾമാറാട്ടക്കാര"ന്റെ പേരിൽ അറേറാർണി ജനറൽ ആരംഭിക്കുകയും ഇതിന്മേൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ജനങ്ങൾ കക്ഷിപ്രതികക്ഷികളായി തിരിയുകയും ചെയ്തു. പ്രതിക്കു് ഡോക്ടർ കെനീലി ആയിരുന്നു വക്കീൽ. അദ്ദേഹം പേരുകേട്ട അഭിഭാഷകനും സാഹിത്യകാരനും കവിയും ഒക്കെ ആയിരുന്നു. ചീഫ് ജസ്റ്റീസ് അലക്സാണ്ടർ കോക്ബേണും വേറെ രണ്ടു ജഡ്ജിമാരും കൂടെയാണ് കേസു കേട്ടതു്. ചീഫ് ജസ്റ്റീസിന്റെ പ്രസംഗം പതിനെട്ട് ദിവസം കൊണ്ടാണ് അവസാനിച്ചതു്. അറുനൂറ് സാക്ഷികളെ ഇരുഭാഗത്തേക്കുമായി വിസ്തരിച്ചു. പ്രതിവക്കീലിന്റെ വാദം അൻപതു ദിവസം നീണ്ടുനിന്നു. ചീഫ്ജസ്റ്റീസിന്റെ പ്രസംഗം പ്രതിയെ ശിക്ഷിക്കാതെ തരമില്ലെന്നു് ജൂറിമാരെ നിർബന്ധിക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായത്തിലായിരുന്നു. പ്രതിയെ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. പതിനാലു വർഷം കഠിനതടവ്.!!! ഈ വിധിക്കുശേഷം മുപ്പത്തിയേഴ് സംവത്സരം കഴിഞ്ഞ് ഡോക്ടർ കെനീലിയുടെ പുത്രൻ ബാരിസ്റ്റർ കെനീലി പ്രസ്തുത വിധിയെ ആക്ഷേപിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പുസ്തകത്തിൽ തന്റെ അച്ഛനോടു് ചീഫ് ജസ്റ്റീസ് കോക്ബേണിനുള്ള വിരോധമാണ് പ്രതിയെ ശിക്ഷിക്കാനുള്ള കാരണമെന്നു് രൂക്ഷമായ ഭാഷയിൽ വിമർശിച്ചിരിക്കുന്നു. ബാരിസ്റ്റർ കെനീലി തന്റെ 12—ാമത്തെ വയസ്സിൽ അച്ഛനോടുകൂടി പ്രസ്തുത ടിച്ച്ബോൺകേസ് വിസ്താരത്തിനു ദിവസേന കോടതിയിൽ ഹാജരാകുകയും അച്ഛനെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

"അതാരാണ് നിങ്ങൾക്കു് റിക്കാർട്ടു് എടുത്തുതരുന്ന കുട്ടി" എന്നു ചീഫ് ജസ്റ്റീസ് തന്നെ ഡോക്ടർ കെനീലിയോടു് ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. "എന്റെ മകനാണ്" എന്നു് അദ്ദേഹം പ്രതിവചിച്ചപ്പോൾ ഈശ്വരൻ പ്രസാദിച്ച് എനിക്കു് അങ്ങനെ ഒരു മകൻ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്നു് ചീഫ് ജസ്റ്റീസ് പ്രസ്താവിച്ച വസ്തുത അന്നത്തെ ലണ്ടൻ ടൈംസ് മുതലായ പത്രങ്ങളിൽ എടുത്തു പറഞ്ഞിരുന്നു. അതൊരു ഉപകഥയെന്നു വച്ചാൽ മതി.

അമ്മയ്ക്കു തെററുമോ?

കപ്പൽ നാശത്തിൽ മൃതിയടഞ്ഞതായി വാദിഭാഗത്തുനിന്നും തെളിവു കൊടുത്ത റോജർടിച്ച്ബോൺ പ്രഭുവിന്റെ അമ്മ വ്യവഹാരക്കാലത്തു് ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അവർക്ക് അവരുടെ മകനെ കണ്ടാൽ തെററുമോ? പ്രതിയെ കണ്ട മാത്രയിൽ ആ മഹതി അയ്യോ എന്റെ പൊന്നു മകനെയെന്നു് പറഞ്ഞു അയാളെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. ഈ അനിഷേധ്യമായ തെളിവ് നിസ്സാരമെന്നു് പറഞ്ഞു തള്ളിയ ജഡ്ജിയുടെ ആർജ്ജവഹീനതയെ പിതൃഭക്തനായ ബാരിസ്റ്റർ കെനീലി വിമർശിക്കുന്നതിൽ അസ്വാഭാവികമായി ഒന്നും കാണുന്നില്ല.

ഒരു രാജ്യത്തെ ബെഞ്ചും ബാറും അവിടത്തെ നീതിന്യായഭരണത്തിൽ അവിഭാജ്യഘടകങ്ങളാണ്. തദ്ദേശ രാഷ്ട്രീയസംവിധാനത്തിൽ അവയ്ക്കു് പരമോന്നതമായ സ്ഥാനമാണ് ഉള്ളതു്. ജഡ്ജിയും വക്കീലും പരസ്പരം പ്രശ്രയത്തോടും ബഹുമാനത്തോടും കൂടി സഹകരിക്കേണ്ടവരാണ്. ഏതു പ്രലോഭനങ്ങളുണ്ടായാലും ദയാദാക്ഷിണ്യങ്ങൾക്കു് വശംവദരാകാതെ ആത്മസാക്ഷികമായി സ്വകൃത്യനിർവഹണത്തിനു് രണ്ടു കൂട്ടരും ചുമതലപ്പെട്ടവരാണ്. ആകാശം വീണാലും അന്യായം ചെയ്യുകയില്ല എന്നായിരിക്കണം പ്രാഡ്വിപാകന്റെ വ്രതം. തന്റെ കക്ഷിയുടേതല്ലാതെ വേറൊരുത്തരുടെ താല്പര്യം താൻ നോക്കേണ്ടതായിട്ടില്ലെന്നായിരിക്കണം അഭിഭാഷകന്റെ നിഷ്ഠ. ഭാഗ്യവശാൽ നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ബെഞ്ചും ബാറും ഒരിക്കലും അധ:പതിച്ചിട്ടില്ല. ഉദ്യോഗത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചാലും അവിടുന്നു തെറിപ്പിച്ചാലും ന്യായമാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഒരു തലനാരിട വ്യതിചലിക്കാൻ നമ്മുടെ ജഡ്ജിമാർ തയ്യാറാവുകയില്ലെന്നു് വിശ്വസിക്കാൻ ചീഫ് ജസ്റ്റീസ് സദാശിവയ്യരുടെ ദൃഷ്ടാന്തം നമ്മുടെ സ്മൃതിപഥത്തിൽ മായാതെ നില്പുണ്ട്. രാജ്യഭരണം നേരായ മാർഗ്ഗത്തിൽ നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുവാനുള്ള നിത്യപ്രചോദനം നൽകേണ്ടതു് നീതിന്യായപീഠത്തിൽ നിർഭയരായിരിക്കുന്ന ജഡ്ജിമാർ ആണ്.

———:*:———

ഖാർത്തൂമിലെ ദിവസങ്ങൾ

(എസ്. കെ. പൊററക്കാട്ട്)

ജനറൽ നഗീബ് ഈജിപ്തിലെ ഭരണമേധാവിയായി തീർന്നതോടുകൂടി സുഡാന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യ സമരം ഒരു പുതിയ അദ്ധ്യായത്തിലെത്തിയിരിക്കയാണ്. ബ്രിട്ടനും ഈജിപ്തും കൂടി, ഒരു പഴയ കരാറനുസരിച്ചു് ദ്വന്ദ്വാവകാശത്തോടെ ഭരിച്ചുവരുന്ന സുഡാൻ—ആംഗ്ലോ ഈജിപ്ഷ്യൻ സുഡാൻ—പുതിയൊരു രാഷ്ട്രീയ പരിവർത്തനത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചിരിക്കയാണു്. ബ്രിട്ടന്റെ കീഴിൽ തങ്ങിനിൽക്കണമോ, ഈജിപ്തിന്റെ കൂടെ ചേർന്നു നിൽക്കണമോ, അല്ല കേവലം പൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു വേണ്ടി പൊരുതണമോ എന്ന കുഴഞ്ഞുമറിഞ്ഞ ഒരു പ്രശ്നമാണു് ഇപ്പോൾ അവിടെ പൊങ്ങിനിൽക്കുന്നതു്.

സുഡാന്റെ തലസ്ഥാനമായ ഖാർത്തുമിൽ ലേഖകൻ കഴിച്ചുകൂട്ടിയ 17 ദിവസങ്ങളിലെ അനുഭവങ്ങളാണു് ഇതിൽ പകർത്തിയിരിക്കുന്നതു്.

ജനുവരി 28 (1950)

ജനശൂന്യമായ നരച്ച മരുപ്പരപ്പുകളിൽനിന്നു് പെട്ടെന്നു ഒരു പരിഷ്കൃതനഗരിയുടെ മടിയിൽ ചെന്നുചേരുമ്പോൾ ഒട്ടല്ലൊരു പരിഭ്രമം തോന്നും. വരണ്ട മണൽക്കാട്ടുകൾ നോക്കിക്കൊണ്ടു വണ്ടിയിൽ ഉറങ്ങാൻ കിടന്ന ഞാൻ ഉണർന്നപ്പോൾ കണ്ടതു് ഖാർത്തും സെൻട്രൽ സ്റ്റേഷന്റെ വിദ്യുദ്ദീപാലംകൃതമായ അന്തർഭാഗമാണു്—നേരം പുലർച്ചെ നാലരമണി.

ഞാൻ പോർട്ടറെക്കൊണ്ടു പെട്ടിസാമാനങ്ങൾ എടുപ്പിച്ചു് സ്റ്റേഷന്റെ പുറത്തു കടന്നു. കൂററിരുട്ടും കുത്തുന്ന കുളിരും—തെരുവുവിളക്കുകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ അവിടവിടെ മൂടിക്കെട്ടിയ രൂപങ്ങൾ നീങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കുതിരവണ്ടികളുടെ കിലുക്കങ്ങളും കൂലിപ്പിള്ളേരുടെ ഉറക്കെയുള്ള സംസാരങ്ങളും, കാറുകളുടെ ഞരക്കങ്ങളും ഹോറണടികളുംകൊണ്ടു മുഖരിതമായ സ്റ്റേഷൻമുററത്തു ഞാൻ കുറെ നേരം പരുങ്ങി നിന്നു. ആ ബഹളങ്ങളെല്ലാം അരമണിക്കൂറുകൊണ്ടു ശമിച്ചു. യാത്രക്കാരെല്ലാം പോയ്ക്കഴിഞ്ഞു. ഒരേ കൂററിരുട്ടും, കുത്തുന്ന തണുപ്പും.

എന്റെ സഹയാത്രക്കാരനായിരുന്ന അബ്ദുൾ അസീസ് എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു് എന്താണിങ്ങനെ പരുങ്ങി നിൽക്കുന്നതെന്നു് ചോദിച്ചു. നേരം പുലരാൻ കാത്തിരിക്കയാണെന്നു് ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു.

“പുലരാൻ ഇനിയും വളരെ നേരമുണ്ടു്. ഇപ്പോൾത്തന്നെ ഒരു ഹോട്ടൽ അന്വേഷിച്ചു കണ്ടുപിടിച്ചാൽ സുഖമായി കിടന്നുറങ്ങാമല്ലോ.” അയാൾ ഉപദേശിച്ചു.

അബ്ദുൾ അസീസ് എനിക്കു വേണ്ടി ഒരു ടാക്സി വിളിച്ചു. നല്ലൊരു ഹോട്ടലിൽ ഒരു മുറി ശരിപ്പെടുത്തി കൊടുക്കുന്നതുവരെ എന്നെ കൊണ്ടുപോകണമെന്നായിരുന്നു ടാക്സിക്കാരനുമായുള്ള കരാറ്. ചാർജ്ജ് 25 പിയാസ്റ്റർ *

വെറുതെ തെണ്ടിത്തിരിഞ്ഞു ടാക്സ്ക്കൂലി പെരുപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ ഇങ്ങനെ ശട്ടം ചെയ്യാലെ പററൂ. ടാക്സിക്കാരനു നഗരത്തിലെ എല്ലാ ഹോട്ടലുകളെപ്പററിയും നല്ല നിശ്ചയമുണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. അറബിഭാഷകൂടി സംസാരിക്കാനറിഞ്ഞുകൂടാത്ത അപരിചിതനായ ഞാൻ ഹോട്ടലും അന്വേഷിച്ചു അവന്റെ ടാക്സിയിൽ കയറിയാൽ ഇതുതന്നെ തരമെന്നു മനസ്സിൽ കരുതി, അവൻ എന്നെ അനാവശ്യമായി നഗരം ചുററിക്കാതിരിക്കയില്ല. ഈ ഉപായം പറഞ്ഞുതന്ന അബ്ദുൽ അസീസിനു ഞാൻ മനസാ നന്ദി പറഞ്ഞു.

അബ്ദുൾ അസീസും പെട്ടിസാമാനങ്ങളുമായി എന്റെ ടാക്സിയിൽ കയറി അപ്പോഴെ എനിക്കു് അസീസിന്റെ ശ്രദ്ധമായ ഉദ്ദേശം മനസ്സിലായുള്ളു. എന്റെ ചെലവിൽ അയാൾക്കും നഗരത്തിൽ ചെന്നു പററണം.

നഗരത്തിന്റെ ഏററവും തെക്കേക്കോണിലാണു ഖാർത്തും സെൻട്രൽ സ്റ്റേഷൻ. നെടുനീളത്തിൽ പോകുന്ന വിശാലമായ ഒരു വീഥിയിലൂടെ ഞങ്ങൾ നഗരമദ്ധ്യത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. “സർദാർ അവന്യൂ”വിന്റെ കോണിലുള്ള റോയൽ ഹോട്ടലിന്റെ പടിക്കൽ ടാക്സി നിറുത്തി, ടാക്സിക്കാരൻ ഇറങ്ങിപ്പോയി, ഹോട്ടൽ പരിചാരകനെ വിളിച്ചുണർത്തി അന്വേഷണം നടത്തി.

“ഒററ മുറിയൊന്നും ഒഴിവില്ല. കിടക്കാൻ സ്ഥലം തരാം” എന്നായിരുന്നു മറുപടി കിട്ടിയതു്. “അതുമതി”യെന്നും പറഞ്ഞു ഞാൻ അവിടെയിറങ്ങി.

ഹോട്ടൽ വേലക്കാരൻ എന്റെ സാമാനങ്ങൾ എടുത്തു അകത്തുകൊണ്ടുപോയി വച്ചു. ഞാൻ ടാക്സിക്കാരനു 25 പി. ടി. കൊടുത്തു. ഹോട്ടലിൽ പിന്നീടു് എന്നെ വന്നു കണ്ടുകൊള്ളാമെന്നും പറഞ്ഞു് അബ്ദുൾ അസീസും പിരിഞ്ഞു.

ഹോട്ടലിന്റെ താഴത്തെ നിലയിൽ, സാമാന്യം വലിയൊരു മുറിയിൽ നാലു കട്ടിലുകളുള്ളതിൽ മൂന്നിലും ആൾ കിടന്നുറങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നു, പരിചാരകൻ നാലാമത്തെ കട്ടിലിൽ എനിക്കു കിടക്ക വിരിച്ചു തന്നു. ഞാൻ ഉടുപ്പു മാററി കിടക്കയിൽ കയറിക്കിടന്നു, പുതപ്പും വാരിവലിച്ചു മൂടി നല്ലൊരുറക്കിനു വട്ടം കൂട്ടി.

എട്ടുമണിവരെ സുഖമായി ഉറങ്ങി. ഉണർന്നെഴുന്നേററപ്പോൾ വേലക്കാരൻ മുഖത്തു ശൂലാകൃതിയിൽ ഗോത്രകലയുള്ള ഒരു സുഡാൻ പയ്യൻ—ബെഡ് ടീ കൊണ്ടുവന്നു തന്നു. അതു കുടിച്ചു, തണുത്ത വെള്ളത്തിൽ ഒരു കുളിയും കഴിച്ചു ഉടുപ്പുമാററി പുറത്തിറങ്ങാൻ ഒരുങ്ങി നിൽക്കുമ്പോൾ, തലേന്നാൾ കണ്ടു പരിചയപ്പെട്ട സുഹൃത്തു്, ചുങ്കം ഉദ്യോഗസ്ഥൻ മുഹമ്മദനിഫണ്ടി അബ്ദുൾ അസീസ് എന്നെ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടു് ഹോട്ടലിലേക്കു് കയറി വന്നു.

ഞങ്ങളിരുവരും പുറത്തിറങ്ങി, പട്ടണത്തിൽ കുറച്ചു നേരം ചുററി നടന്നു.

എന്റെ പാസ്പോർട്ടിൽ, എനിക്കു സുഡാനിൽ താമസക്കാലം നീട്ടിക്കിട്ടുന്നതിനുള്ള അനുവാദവും, ഈജിപ്ഷ്യൻ “വിസ”യും അടിയന്തിരമായി ചേർത്തുകിട്ടേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ ഇമിഗ്രേഷൻ ആഫീസിലേക്കു തിരിച്ചു.

സുഡാൻ ഗവമ്മെണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ചുണ കുറഞ്ഞവരാണെങ്കിലും, മര്യാദയോടെ പെരുമാറാൻ അവർക്കറിയാം. ഈ ബെയിൽ വച്ചനുഭവപ്പെട്ടതുപോലെ ഇവിടെ വിഷമങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. 3 പിയാസ്റ്റർ ഫീസടച്ചു്, പാസ്പോർട്ടു അവിടെ ഏല്പിച്ചു്, ഞാൻ പട്ടണം വിസ്തരിച്ചു കാണാൻ പുറപ്പെട്ടു. ഞാൻ ഖാർത്തുമിലെ നാടൻ മാർക്കററിൽ കുറെ നേരം ചുററി നടന്നു.

മാർക്കററിൽ പച്ചക്കറിയും മത്സ്യവും മററും വിൽക്കാനിരിക്കുന്നവരിലധികവും അറബി സ്ത്രീകളാണു്. എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലെയും മാർക്കററുകളിൽ കണ്ടുവരുന്ന ബഹളവും ഒച്ചപ്പാടും വൃത്തികേടും നാററവും പിച്ചക്കാരും ഇവിടെയുമുണ്ടു്.

മാർക്കററിനോടു തൊട്ടുകിടക്കുന്ന മൈതാനത്തിന്റെ ഒരു മൂലയിലാണു് ട്രാം കേന്ദ്രവും ബസ്സ്റ്റാൻഡും. നല്ല സുഖസൗകര്യങ്ങളോടുകൂടിയ, നവീനരീതിയിലുള്ള ബസ്സുകളാണു് ഖാർത്തുമിൽ ഇറക്കിയിരിക്കുന്നതു്. പക്ഷേ, ട്രാമിന്റെ കഥ നേരെ മറിച്ചാണു്. ഇവിടുത്തെ ട്രാം ഒരു ചക്കടാവണ്ടി മോഡലാണു്. ട്രാമിൽ ഒന്നും രണ്ടും ക്ലാസുകളുണ്ടു്. ഞാൻ “ഓംദുർമാനി”ലേക്കു പോകുന്ന ഒരു ട്രാമിൽ ചാടിക്കയറി. ഓംദുർമാനിലേക്കു രണ്ടാം ക്ലാസ്സ് ചാർജ്ജ് 1 പിയാസ്റ്ററാണു്. ഒന്നാംക്ലാസ്സിനു 3 പി. ടി. ബസ്സ് ചാർജ്ജ് 4 പിയാസ്ററാണു്.

ഖാർത്തുമിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലൂടെ നീണ്ടുപോകുന്ന പ്രധാനവീഥിയായ “ഗോർഡൻ അവന്യൂ”വിലൂടെ ട്രാം ഞരങ്ങിക്കൊണ്ടു് ഇഴഞ്ഞു തുടങ്ങി. റോഡിൽ മോട്ടോർ കാറുകളും കുതിരവണ്ടികളും ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു.

ഗവമ്മെന്റാഫീസുകളിൽ പലതും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു് ഗോർഡൺ അവന്യൂവിന്റെ പാർശ്വങ്ങളിലാണു്. വിസ്താരവും വൃത്തിയുമുള്ള മിനുത്ത വീഥിയും, ഇരുവശത്തും നടക്കാവുവൃക്ഷങ്ങൾ തണൽവിരിച്ച ഫുട്പാത്തുകളും അവയ്ക്കു പിറകിൽ വർണ്ണാഞ്ചിതമായ ഉദ്യാനങ്ങളാൽ മുഖവുര രചിച്ചുനിൽക്കുന്ന യൂറോപ്യൻ മട്ടിലുള്ള കെട്ടിടങ്ങളും കാണുമ്പോൾ മരുഭൂമിയിലെ ഒരു ജനപദത്തിലൂടെയാണു് സഞ്ചരിക്കുന്നതെന്നു തോന്നുകയില്ല. നല്ല സൗന്ദര്യബോധത്തോടെ സംവിധാനം ചെയ്ത ഒരു നല്ല പരിഷ്കൃത നഗരമാണു് ഖാർത്തും.

ട്രാം വെള്ളനൈലിന്റെ പാലത്തിനു മുകളിലെത്തി. നീലനൈലും വെള്ളനൈലും സമ്മേളിക്കുന്ന കാഴ്ച ആദ്യമായി ഇവിടെ നിന്നാണു് കണ്ടതു്. കൗതുകാവഹമായ ഒരു ദൃശ്യം.

വ്യത്യസ്തവർണ്ണങ്ങളിലുള്ള രണ്ടു ജലവിതാനങ്ങളും, ആ വിസ്മയാവഹമായ വിശാലതയ്ക്കു നടുവിൽ വെണ്മണൽ തുരുത്തും. പ്രയാഗിലെ (അലഹബാദ്) യമുനാഗംഗാസംഗമത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു രംഗമാണിതു്.

നീലനൈലിന്റെ മറുകര, ഒരു മരുഭൂമിയുടെ ആരംഭമാണു്.

---

* 1 പിയാസ്റ്റർ=2 ണ. ½ പൈ.

വെള്ളനൈലിന്റെ കര സമൃദ്ധമായ പച്ചക്കറി കൃഷികൊണ്ടു സസ്യശ്യാമളമാണ്. വെള്ളനൈൽ രണ്ടു കൈവഴിയായിട്ടാണ് നീലയോടു ചേരുന്നത്—ആ കൈവഴികൾ നിർമ്മിച്ച മണൽത്തുരുത്താണ് ചന്ദനപ്പൊട്ടുപോലെ കാണുന്നത്. വെള്ളപ്പായ്കൾ നിവർത്തി ഓടുന്ന ചെറുവഞ്ചികളും വെള്ളപ്പക്ഷികളും നീലനൈലിന്റെ മാറിലെ മറക്കാത്ത കാഴ്ചകളാണ്.

അബിസീനിയൻ ഗിരികളിൽ നിന്നു പ്രയാണമാരംഭിച്ച നീലനൈലും, ആൽബേർട്ട് തടാകത്തിൽ നിന്നു തിരിഞ്ഞുവരുന്ന വെള്ളനൈലും ഇവിടെ കൂട്ടിമുട്ടുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അവ തമ്മിൽക്കലരാതെ നീലയും വെളുപ്പും നിറങ്ങൾ വേർതിരിച്ചു കാണിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്, ഖാർത്തുമിൽനിന്ന്, രണ്ടു മൈൽ താഴെവരെ പിന്നെയും സഞ്ചരിക്കുന്നത്. എട്ടു കമാനങ്ങളുള്ള വെള്ളനൈൽ പാലം കടന്നു ചെല്ലുന്നതു് സുഡാനികളുടെ ദേശീയ പട്ടണമായ ഓംദുർമാന്റെ പരിസരത്തിലേയ്ക്കാണ്. നൈലിന്റെ പശ്ചിമതീരത്തിൽ ആറുമൈലിലധികം നീളത്തിൽ കിടക്കുന്ന പുരാതനവും ചരിത്രപ്രസിദ്ധവുമായ ഒരു വിചിത്രനഗരമാണ്, ഓംദുർമാൻ.

നൈൽപ്പാലം കടന്നു കുറച്ചു ചെല്ലുമ്പോൾ ചുകന്ന മൺമേടുകളും വരണ്ട മൈതാനങ്ങളും കലർന്ന ഒരു മൂലയിൽ ജീർണ്ണിച്ചു കിടക്കുന്ന കിടക്കുന്ന കുറെ ഇഷ്ടികക്കെട്ടിടങ്ങൾ കാണാം. ഇക്കഴിഞ്ഞ മഹായുദ്ധകാലത്തു ഓംദുർമാൻ വലിയൊരു മിലിട്ടറി താവളമായിരുന്നു. കമ്പിവേലികളാൽ ചുററപ്പെട്ട പട്ടാളപരിശീലനക്യാമ്പുകളുടേയും, യുദ്ധസാമിഗ്രികളുടെ സംഭരണശാലകളുടെയും അവശിഷ്ടങ്ങളാണ് ആ വരണ്ട മേടുകളുടെ കടയ്ക്കൽ തങ്ങിക്കിടക്കുന്നതു്.

ചുററി വളഞ്ഞു പോകുന്ന പാത ഇരുവശത്തും അറബികളുടെ മൺകോട്ടഗ്രാമങ്ങളെ കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നു. വിചിത്രാകൃതിയിലുള്ള കൂററൻ ചിതൽപ്പുററുകൾപോലെ ആ മൺകുടിലുകൾ അവിടവിടെക്കൂടി നിൽക്കുന്നു. വെള്ളവസ്ത്രം ചുററിയ സുഡാൻ പെണ്ണുങ്ങൾ ചിത്രശലഭങ്ങൾപോലെ സഞ്ചരിക്കുന്നു.

കുറച്ചുകൂടി ചെല്ലുമ്പോൾ, ആകാശത്തിലേയ്ക്കു പൊങ്ങി നിൽക്കുന്ന രണ്ടു ഇരുമ്പു ദണ്ഡുകൾ കാണാം; ഓംദുർമാൻ റേഡിയോ നിലയം. ഇവിടെ നിന്നു പ്രക്ഷേപണം ചെയ്ത അറബി സംഗീതങ്ങൾ, അങ്ങകലെ ജൂബയിൽ വച്ചു കേട്ടു ഞാൻ മതിമറന്നു പോയിട്ടുണ്ടു്.

പാലം കടന്നു രണ്ടു മൈൽ സഞ്ചരിച്ചാൽ, ജനനിബിഡമായ തെരുവുകളുടെ ഇടയിലൂടെ, വിശാലമായ ഒരങ്കണത്തിലേയ്ക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു. പഴയതാണെങ്കിലും ഗംഭീരമായ ഒരു മുസ്ലീം പള്ളിയുടെ മുൻഭാഗത്തെ ഈ ചതുരാങ്കണമാണ് നഗരകേന്ദ്രം. ഉയർന്നമതിലുകളാൽ ചുററപ്പെട്ട ഈ മുററത്തിന്റെ പാർശ്വങ്ങളിൽ വിപണികളും വിനോദമന്ദിരങ്ങളും ഇടതിങ്ങി നിൽക്കുന്നു. പ്രാചീനതയുടെ ഗന്ധവും ബന്ധവും കൈവെടിയാത്ത ഇടുങ്ങിയ തെരുവുകൾ തലങ്ങും വിലങ്ങും കിടക്കുന്നു. ഖാർത്തുമിൽനിന്നു വെള്ളപ്പരിഷ്ക്കാരത്തിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളായ ട്രാം, മോട്ടോർകാർ, ടെലഫോൺ, സിനിമാ മുതലായവ ഇവിടേയ്ക്കു സംസംക്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പൗരസ്ത്യമായ ശ്രദ്ധാത്മകതയുടെയും പഴയ ഇസ്ലാമിക സംസ്കാരത്തിന്റെയും പാരമ്പര്യമാണ് ഓംദുർമാൻ, പുലർത്തിപ്പോരുന്നതു്. സുഡാനിലെ ഇന്ത്യൻ വ്യാപാരികളിൽ നല്ലൊരു ഭാഗം ഓംദുർമാനിലാണുള്ളതു്.

ഞാൻ "മോസക്സ്ക്വയറിൽ" ട്രാം ഇറങ്ങി, വടക്കെ തെരുവിലേയ്ക്കു് തിരിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരിന്ത്യൻ ഷാപ്പ്കണ്ടെത്തി. ഛഗൻലാൽവീരാണി എന്നൊരു കത്തിയവാറുകാരന്റെ ഇണിപ്പീടികയായിരുന്നു അതു്.

ഞാൻ പീടികയിലേയ്ക്കു കേറിച്ചെന്നു് "നമസ്തേ" പറഞ്ഞപ്പോൾ, പീടികയിലെ ഇന്ത്യൻ അസിസ്റ്റൻഡുമാർ എന്നെ സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിച്ചിരുത്തി, ഹിന്ദിയിൽ സംഭാഷണം തുടങ്ങി.

ഇന്ത്യയിൽ നിന്നുള്ള സഞ്ചാരികൾ ആരും അവിടെ എത്തിപ്പെടാറില്ലെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ. ഞാൻ ഒരെഴുത്തുകാരൻകൂടിയാണെന്നു കേട്ടപ്പോൾ അവരുടെ ആദരവും സൽക്കാരവും ഒന്നും പറയേണ്ട.

മേത്ത(കണക്കെഴുത്തുകാരൻ)മാരും. വിൽപ്പനക്കാരും മററുമായി ആ ഷാപ്പിൽ നാലഞ്ചു ഗുജറാത്തികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഛഗൻലാലിന്റെ മകൻ ശശികാന്ത്, രണ്ടുമാസം മുമ്പ മാത്രമാണ് കത്ത്യവാറിൽനിന്നു ആദ്യമായി സുഡാനിൽ എത്തിച്ചേർന്നതു്. ശശികാന്ത് എനിക്കു ഓറഞ്ചുക്രഷും സിഗററും സത്ക്കരിച്ചു. അവിടെത്തന്നെയുള്ള മറെറാരു ചെറുപ്പക്കാരൻ പിസ്മുഖ്, എന്നെ പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കാൻ മറെറാരിന്ത്യൻ ഷാപ്പിലേക്കു എന്നെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. അവിടെവച്ചു മണിലാൽ ഡോഷി എന്ന മറെറാരു വർത്തക പ്രമാണിയുമായി പരിചയപ്പെട്ടു. ഡോഷി എന്നെ വണെചന്ദ് ശോഭാചന്ദിന്റെ ഷാപ്പിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി.

ജനുവരി 25

(ഇന്ത്യൻ റിപ്പബ്ളിക്കു ദിനം) ആഘോഷിക്കേണ്ടതിനെക്കുറിച്ചാലോചിക്കാൻ, അവിടെ ഇന്ത്യാക്കാരുടെ ഒരു യോഗം ഏർപ്പാടു ചെയ്തിരുന്നു. ഞാനും അതിൽ സംബന്ധിച്ചു. പക്ഷെ, അഭിപ്രായ വ്യത്യാസംമൂലം ഒന്നും തീരുമാനിക്കാതെയാണ് അന്നു് യോഗം പിരിഞ്ഞതു്. അഭിപ്രായവ്യത്യാസത്തിനുള്ള കാരണം കേൾക്കാൻ രസമുണ്ടു്. ഇന്ത്യാക്കാരുടെ റിപ്പബ്ളിക്ക് ആഘോഷത്തോടനുബന്ധിച്ചു ഏർപ്പാടു ചെയ്യാനുദ്ദേശിച്ചിരുന്ന ഡിന്നറിൽ പങ്കെടുക്കാമെന്നു സുഡാനിലെ ഗവർണ്ണർ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആയവസരത്തിൽ ഓംദുർമാനിലെ ഇന്ത്യൻ പ്രജകളെല്ലാം ഗവർണ്ണരോടൊപ്പം വിരുന്നുണ്ണുകയും ഗവർണ്ണർക്കു ഹസ്തദാനം നൽകുകയും ചെയ്യേണ്ടിവരുമല്ലോ. മുതലാളിമാർക്കു ഇതത്ര പഥ്യമായി തോന്നിയില്ല. തങ്ങളുടെ വേലക്കാർ തങ്ങളോടൊപ്പം ഗവർണ്ണർക്കു ഹസ്തദാനം ചെയ്യുകയോ? പാടില്ല. അതു് ഗവർണ്ണരെ അപമാനിക്കയായിരിക്കും എന്നു കൂടി അവർ വാദിച്ചു. ഇന്ത്യാക്കാരെല്ലാം തുല്യനിലയിൽ ആഘോഷത്തിൽ പങ്കെടുക്കണമെന്നും, മുതലാളിമാരെമാത്രം ചേർത്തുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യദിനസൽക്കാരം തങ്ങൾ ബഹിഷ്ക്കരിക്കുമെന്നും ഒരു വിഭാഗം ശഠിച്ചു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ യോഗം അലസിപ്പിരിഞ്ഞു.

(ഗവർണ്ണരെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഈ വിരുന്നു സൽക്കാരം നടന്നില്ലെന്നു പിന്നീടു കേട്ടു.)

ഓംദുർമാനിൽ മുപ്പതോളം ഇന്ത്യൻ ഷാപ്പുകളുണ്ടു്. ഇവിടുത്തെ ഇന്ത്യൻ വ്യാപാരികളധികവും കുടുംബസമേതം താമസിക്കുന്നവരാണ്. സ്ത്രീകളും കുട്ടികളുമടക്കം ഓംദുർമാനിലെ ഇന്ത്യൻ ജനസംഖ്യ 15 —ൽ അധികം കാണും.

സുഡാനിൽ കസ്സാലാ എന്ന സ്ഥലത്താണ് ഏററവുമധികം ഇന്ത്യാക്കാരുള്ളതെന്നു കേട്ടു. അവിടെ 50(——ൽപരം ഇന്ത്യാക്കാരുണ്ടത്രെ. മറെറാരിന്ത്യൻകേന്ദ്രം പോർട്ടു സുഡാൻ പട്ടണമാണ്. 200-ഓളം ഇന്ത്യക്കാരുണ്ടു് അവിടെ. കോസ്റ്റി, എൽ-ഓബൈദ് എന്നീ ചെറുപട്ടണങ്ങളിലും ഇന്ത്യൻ വ്യാപാരികൾ സ്ഥിരതാമസമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്.

മീററിങ്ങ് കഴിഞ്ഞ ഉടനെ, മണിലാൽ തന്റെ കൂടെ ഉച്ചഭക്ഷണം കഴിയ്ക്കാൻ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു് എന്നെ കാറിൽ കയററി വീട്ടിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയി.

സാധാരണ അറബിഗൃഹങ്ങളുടെ മാതൃകയിൽ ചുകന്ന മൺമതിലുകളാൽ ചുററപ്പെട്ട ഒരു മാളികവീട്ടിലാണ് മണിലാൽ താമസിക്കുന്നതു്. അകത്തു കടന്നാൽ ഒരു സനാതന ഹിന്ദുഗൃഹത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷമാണ്. ചുമരുകളിൽ ഒരു ഭാഗത്തു് ഹിന്ദുദേവന്മാരുടെയും, മറുഭാഗത്തു് ഇന്ത്യൻ ദേശീയനേതാക്കന്മാരുടെയും പടങ്ങൾ തൂക്കിയിട്ടിരുന്നു.

കുഷ്യൻ കസേരകളും, ഇലക്ട്രിക്ക് വിളക്കുകളും, പങ്കയും, റേഡിയോവും മററു പരിഷ്കൃതോപകരണങ്ങളും കൊണ്ടു് അലങ്കരിച്ച അതിഥിമുറിയിലിരുന്നു് ഞങ്ങൾ കുറച്ചുനേരം വർത്തമാനം പറഞ്ഞു. "ഖാന"തയ്യാറായിട്ടുണ്ടെന്നു് വേലക്കാരൻ—ഒരു ഗുജറാത്തി അറിയിച്ചു. ഞങ്ങൾ തീൻമുറിയിലേക്കു ചെന്നു.

വിഭവസമൃദ്ധമായ ഗുജറാത്തി മട്ടിലുള്ള സസ്യഭക്ഷണം മേശപ്പുറത്തു് ഒരുക്കിവച്ചിരുന്നു. ചപ്പാത്തിയും, ചോറും, നാനാതരം കറികളും, ഉപ്പിലിട്ടതും, അച്ചാറുകളും, മോരും, തൈരും, പപ്പടവും, പായസവും, മധുരപലഹാരങ്ങളും അടങ്ങിയ തീൻ. ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ മണിലാലിന്റെ പത്നിയും ഞങ്ങളുടെ കൂടെ ഇരുന്നു.

ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞു, വറുത്ത ജീരകവും വായിലിട്ടു ചവച്ചു, ഒരു പാൻബീഡിയും മുറുക്കി, ഞങ്ങൾ കുറച്ചുനേരം വിശ്രമിച്ചു. മൂന്നരമണിക്കു ഞങ്ങൾ മണിലാലിന്റെ ഷാപ്പിലേയ്ക്കു തന്നെ തിരിച്ചു പോയി.

ഇവിടുത്തെ ഇന്ത്യൻ ഷാപ്പുകളിലെ ജോലിസമയം, രാവിലെ എട്ടു മുതൽ ഒരുമണിവരെയും, വൈകുന്നേരം മൂന്നു മുതൽ ഏഴരമണിവരെയുമാണ്. ഞായറാഴ്ചയും വെള്ളിയാഴ്ചയും ഉച്ചയ്ക്കു ശേഷം ഒഴിവാണ്.

കുറെക്കൂടി ഇന്ത്യൻ വ്യാപാരികളുമായി പരിചയപ്പെട്ടു്, വൈകുന്നേരം നാലരമണിക്കു് ഞാൻ ഖാർത്തുമിലേയ്ക്കു മടങ്ങാൻ ട്രാം കയറി.

ഇവിടുത്തെ ട്രാം മുനിസിപ്പാലിററിയാണ് നടത്തുന്നതു്. ട്രാമിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നവരിൽ വളരെപ്പേർ "സക്കാത്ത്" സവാരിക്കാരാണ്. ദരിദ്രരും പിച്ചക്കാരും ഒരു കൂസലും കൂടാതെ ട്രാമിൽ വലിഞ്ഞുകയറുന്നതു കാണാം. ടിക്കററിനു കൊടുക്കാൻ പൈസയില്ലെന്ന നാട്യത്തിലിരിക്കുന്ന ഇവരുടെ നേർക്കു കണ്ടക്ടർ കണ്ണു ചിമ്മുകയേയുള്ളു.

ഞാൻ വഴിക്കു "ഗോർഡൻ അവന്യൂ"വിൽ ഇറങ്ങി.

ഗോർഡൻ അവന്യൂവിന്റെ ഗ്രാൻഡ് ഹോട്ടലിന്റെ പിറകിൽ നൈൽക്കരയിലെ വിശാലമായ ഒരു തോപ്പിനുള്ളിലാണ് ഖാർത്തുമിലെ മൃഗശാല (Zoo). പലജാതി വൃക്ഷങ്ങളും പൂച്ചെടികളും നട്ടു പിടിപ്പിച്ച തോപ്പിന്റെ ഉള്ളിൽ നല്ല ചന്തത്തിൽ

(ശേഷം 82-ാംപേജിൽ)

നമ്പ്യാരും ഒന്ന് ചിരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ

(സി. ഐ. രാമൻനായർ)

കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാരുടെ ഒന്നാം കിടയിലുള്ള തുള്ളൽ കഥകളിൽ ഒന്നായിട്ടാണ് "കല്യാണസൗഗന്ധികം" കൃതിയെ സഹൃദയന്മാർ ആദരിച്ചുപോരുന്നത്. പുതിയ പ്രസ്ഥാനത്തിലുള്ള പ്രഥമ കൃതി എന്നതല്ല ഈ ആദരവിനു കാരണമെന്നു തോന്നുന്നു. കാവ്യവിഷയകമായ അതിന്റെ ഉൽക്കർഷമായിരിക്കണം.

"കായാംപൂമലർക്കുള്ളിൽ ആയാസം വളർക്കുന്ന—
കായം! കാർമ്മുകിൽവർണ്ണാ! മായാമാനുഷാ! കൃഷ്ണാ!"

എന്നിങ്ങനെയുള്ള പ്രശാന്തസുന്ദരങ്ങളായ സ്തോത്രങ്ങളും,

"പച്ചക്കദളിക്കുലകൾക്കിടയ്ക്കിടെ
മെച്ചത്തിൽ നന്നായ് പഴുത്ത പഴങ്ങളും"

എന്നിങ്ങനെ, ഇളംപൈതങ്ങളെപ്പോലും പരമാനന്ദത്തിലാറാടിക്കുന്ന ഹൃദയഹാരികളായ വർണ്ണനകളും മററും മററും ഈ കൃതിയിലുള്ളതോ പോകട്ടെ. സാരംകൊണ്ടും സ്വാരസ്യംകൊണ്ടും ഈ കാവ്യത്തിന്റെ മേന്മ സർവ്വോപരി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നത്, അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന

"നോക്കെടോ, നമ്മുടെ മാർഗ്ഗേ കിടക്കുന്ന
മർക്കടാ, നീയങ്ങു മാറിക്കിടാ, ശഠാ!"

എന്നു തുടങ്ങി, പ്രവഹിക്കുന്ന "ഭീമഹനൂമദ് സംവാദഘട്ട"മാണെന്നത്രേ തോന്നുന്നത്. എന്നാൽ ഈ ഘട്ടത്തെ സംബന്ധിച്ച് ശ്രീ കുട്ടികൃഷ്ണമാരാരുടെ "ഭാരതപര്യടനം" എന്ന ഗദ്യകൃതിയിൽ താഴെവരുംപ്രകാരം ഒരു പ്രസ്താവം കാണുന്നു:—

"പാണ്ഡവന്മാരുടെ ഈ തീർത്ഥയാത്രയുടെ ഒടുക്കം ഗന്ധമാദനത്തിൽവച്ച് പാഞ്ചാലിയ്ക്കുവേണ്ടി സൗഗന്ധികപ്പൂക്കൾ തേടിപ്പോകുന്ന ഭീമസേനനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യുഗാന്തരശ്രേഷ്ഠനായ ഹനുമാൻ വഴിതടഞ്ഞു പരിഹസിച്ച ഒരു സന്ദർഭമുണ്ടല്ലോ. അതിന്റെ പിന്നിലുള്ള അഗാധമായ ഭ്രാതൃവാത്സല്യത്തിനെതിരായി മഹാഭാരതത്തിൽ ഒരക്ഷരവുമില്ല. ഈ കഥയെടുത്തു നമ്മുടെ ഒരു "ഹാസ്യസാഹിത്യസാമ്രാട്ട്" എഴുതിയ തുള്ളലിൽ ആ സഹോദരസമാഗമം എന്തായിരിക്കുന്നുവെന്നു നോക്കുക: അവിടെ ഹനുമാൻ വഴിപോകുന്നവരെ ചെന്നു തടഞ്ഞു വഴക്കുണ്ടാക്കി അവരെ പൊതിരെ തെറി പറഞ്ഞു വിടുന്ന അങ്ങാടിക്കുളനും, ഭീമസേനൻ എന്തു തെറി കേട്ടാലും നാണമില്ലാതെ, ഒഴിച്ചു പോകാതെ അതിനൊക്കെ പകരം വീമ്പിളക്കുവാൻ മെനക്കെടുന്ന മേനിക്കുണ്ടപ്പനുമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. ഇത്തരം വാഗ്‌വ്യഭിചാരങ്ങളെ ഉൽകൃഷ്ടസാഹിത്യത്തിന്റെ പന്തിയിലിരുത്തുന്ന നമ്മുടെ വകതിരിവില്ലായ്മയെ ആണ് ഞാനിവിടെ എതിർത്തിരിക്കുന്നത്."

തീർന്നു. അദ്ദേഹമങ്ങനെ എതിർത്തും കൊണ്ടിരിക്കയാണ്. ഈ എതിർപ്പ് "ഭാരതപര്യട"നത്തിൽ "വ്യാസന്റെ ചിരി" എന്ന തലക്കെട്ടോടുകൂടിയ നിരൂപണലേഖനത്തിലാണുതാനും! മുൻഉദ്ധരിച്ച വാക്യങ്ങളിൽ ഒന്നുകൂടി കണ്ണോടിച്ചാലറിയാം, ഏതാനും ബീഭത്സപദങ്ങൾകൊണ്ടു പന്താടിയിട്ടാണ് ശ്രീമാരാർ, തന്റെ എതിർപ്പിന്റെ രൂക്ഷതയും കാർക്കശ്യവും വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് എന്ന്!

'പൊതിരെ തെറി പറയുക'
'അങ്ങാടിക്കുളൻ'
'എന്തു തെറികേട്ടാലും നാണമില്ലാത്തവൻ'
'വീമ്പിളക്കാൻ മെനക്കെടുന്നവൻ'
'മേനിക്കുണ്ടപ്പൻ'
'വ്യഭിചാരം'

ഇത്യാദി അത്യുൽകൃഷ്ടപദപടലങ്ങൾ സമാശ്രയിച്ചുകൊണ്ടാണ്, കല്യാണസൗഗന്ധികം പ്രത്യേകിച്ചു 'ഭീമഹനൂമദ്സംവാദഘട്ടം' ഉൽകൃഷ്ടസാഹിത്യത്തിന്റെ പന്തിയിൽപ്പെടുന്നില്ലെന്നു അദ്ദേഹം ഉൽഘോഷിക്കുന്നത്! ഇതെന്തൊരു വൈലക്ഷണ്യം!

മാരാക്ക് നാമ്പ്യാരോടെന്തോ കുടിപ്പകയുണ്ടാവണം!!

ഈ എതിർപ്പ് ദുർബലവും പക്ഷപാതപരവുമാണെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. അതിനു ചില കാരണങ്ങളും പറയാം.

വ്യാസഭാരതത്തിൽ, സൗഗന്ധികകഥാഭാഗം അനേകമനേകം കഥാഘട്ടങ്ങളിൽ ഒന്നുമാത്രമാണ്. വ്യാസൻ ഭീമസേനഹനൂമാന്മാരെക്കൂട്ടി മുട്ടിക്കുന്നത് എങ്ങനെയെന്നു നോക്കാം.

കദളീവനത്തിനടുത്തുള്ള പൊയ്കയിൽ മദയാനയെപ്പോലെ ക്രീഡിച്ചുംകൊണ്ടു ഭീമൻ ഗർജ്ജിക്കുന്നു. ഈ ഗർജ്ജനം കേട്ട് സിംഹങ്ങൾ ഗർജ്ജിക്കുന്നു. സിംഹഗർജ്ജനം കേട്ട് ഭയപ്പെട്ട് ആനക്കൂട്ടം അലറുന്നു. ഈ ശബ്ദകോലാഹലം കേട്ട് ഉണർന്ന ഹനുമാൻ, ഇതു് അനുജനായ ഭീമസേനന്റെ വേലത്തരമാണെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നു. അനുജനെ കാത്തുരക്ഷിക്കണമെന്നു ഹനുമാൻ ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്യുന്നു. എന്നിട്ടോ? അനുജനെ ആകർഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി ശക്രധ്വജതുല്യമായ തന്റെ ലാംഗൂലത്തെ ജൃംഭിപ്പിച്ചാസ്ഫോടനം ചെയ്ത് ഇന്ദ്രാശനിസമമായ നിനദം ഹനുമാൻ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. നിനദകാരണമാരാഞ്ഞ് അവിടെ എത്തിയ ഭീമസേനൻ കാണുന്നതാരെ? ഏകനായി പീനശിലാതലത്തിൽ,

"വിദ്യുത്സംപാതദുഷ്പ്രേക്ഷം
വിദ്യുത്സംപാത പിംഗലം
വിദ്യുത്സംപാത നിനദം
വിദ്യുത്സംപാത ചഞ്ചലം

*   *   *   *

വദനാഭ്യന്തരഗതൈ

"ശുക്ലൈർദന്തൈരലംകൃത"നായിസ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു ഭയങ്കരസത്വത്തെയാണ്. ഇടിമിന്നൽ പോലെ കണ്ണഞ്ചിപ്പിച്ച് മിന്നൽക്കൊടിക്കു സദൃശം പൊൻനിറം വീശി, ഇടിവെട്ടുംപോലെ ശബ്ദം മുഴക്കിക്കൊണ്ട്, വിറവിറച്ചുകൊണ്ടു നീണ്ടുനീണ്ട രോമംനിറഞ്ഞ ശരീരത്തോടെ കൂർത്തുതീഷ്ണങ്ങളായ ദംഷ്ട്രകളെ ഇളിച്ചുകാണിച്ചുകൊണ്ടു, അഗ്നിപ്രഭാവനായി കൊഴുത്തു തടിച്ചമരുന്ന ഒരു ഭീകരഭീഷണമൂർത്തിയായിട്ടാണ് ശ്രീ മാരാരുടെ യുഗാന്തരശ്രേഷ്ഠനായ ഹനുമാൻ, വ്യാസന്റെ ഭ്രാതൃവത്സലനായ ഹനുമാൻ, കൊച്ചനുജന്റെ ദൃഷ്ടിക്കു ഗോചരനാകുന്നതു്. ഈ അറുകൊലയെ കണ്ടമാത്രയിൽ ഭീമൻ നിലംപൊത്താതിരുന്നതു്, ഈ അറുകൊലയിൽ കുടികൊണ്ടിരുന്ന ഭ്രാതൃവാത്സല്യത്തിന്റെ കൂടുതൽ കൊണ്ടാവണം! കുരങ്ങിന്റെ ആകൃതിയിലുള്ള ഈ ബ്രഹ്മാണ്ഡഭൂതത്തെക്കണ്ട മാത്രയിൽ "ഇതു സാധാരണ കുരങ്ങല്ല; ശ്രീമാരാരുടെ യുഗാന്തര ശ്രേഷ്ഠനായ ഹനുമാൻ തന്നെ" എന്നു ഗ്രഹിക്കുവാൻ അഹങ്കാരിയെങ്കിലും മനുഷ്യസഹജമായ സാമാന്യബുദ്ധിയുള്ള ഭീമനു കഴിയുമായിരുന്നു! ഈ ഭയങ്കരസത്വത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ഭീമനെ നിർത്തിക്കൊണ്ടാണു വ്യാസഭഗവാൻ സംവാദം അഴിച്ചു വിടുന്നത്. സംവാദത്തിനിടക്കിടയ്ക്കു വ്യാസന്റെഹനുമാൻ

'ആർത്തനായ് ഞാനുറങ്ങുമ്പോ—
ളെന്തിനെന്നെയുണർത്തി നീ?'

എന്നും

'എനിക്കുവയ്യെഴുന്നേൽക്കാൻ
വ്യാധിപീഡിതനാണു ഞാൻ'

എന്നും

'പ്രസാദിക്കു! കെൽപ്പെനിക്കി—
ല്ലേൽക്കുവാൻ ജരകൊണ്ടെടോ'

എന്നും മററും പറയുന്നതു, 'കണ്ടാൽ വെട്ടുകിട്ടുന്ന' ഈ ഭീഷണാകാരത്തിൽനിന്നും ബഹിർഗ്ഗമിക്കുന്നവയാകയാൽ, കേവലം മേനി പറച്ചിലായും പരിഹാസ്യങ്ങളായും ആണ് പരിണമിക്കുക. ഇതെല്ലാം അപ്പടിവിഴുങ്ങി വീണ്ടുംകയർക്കുവാൻ കാപ്പുകെട്ടുന്ന വ്യാസന്റെ ഭീമൻ വെറും മരത്തലയനാണെന്നല്ലാതെ എന്തു പറയട്ടെ.

ഈ സംവാദത്തിന്റെ അന്ത്യഘട്ടത്തിൽ സമുദ്രലംഘനത്തിൽ ഹനുമാൻ സ്വീകരിച്ച ആകാരം കാണുവാൻ ഒരേ പിടിയായി നിർബന്ധിച്ച ഭീമനെ അൽപ്പമൊന്നു കാണിച്ചപ്പോൾ ഭീമൻ

'ഏതാവദിഹശക്തസ്ത്വം
ദൃഷ്ടംരൂപംമമാനഘഃ'

എന്നു സ്വയം സമ്മതിച്ച ഈ സ്ഥൂലാകാരം ഉപേക്ഷിക്കാൻ ഹനുമാനോടു കേഴുന്നതായ ഒരു ഘട്ടമുണ്ടല്ലോ. ഹനുമാന്റെ ആദ്യചിത്രണവും ഭീമനെ ഭയപ്പെടുത്തുന്ന രണ്ടാമത്തെ ചിത്രണവും തമ്മിൽ അത്രയേറെ വ്യത്യാസമൊന്നും വ്യാസഭാരതത്തിൽ കൽപ്പിക്കാവുന്നതുമല്ല. എന്നിരിക്കെ, ഈ ഭയപ്പാട് അങ്ങ് ആദ്യമേ ആയേക്കാമായിരുന്നു എന്നുമാത്രം.

വ്യാസഭാരതത്തിലെ ഈ പരുപരുത്ത പശ്ചാത്തലമാണ് നമ്പ്യാർ തേച്ചുമിനുക്കി തുള്ളലിൽ വെടിപ്പു വരുത്തിയിട്ടുള്ളതു്. ഇതിലാണ് നമ്പ്യാർ സ്വന്തം മനോധർമ്മം സമൃദ്ധിയായി പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആവിഷ്ക്കരണവും നമുക്കു നോക്കാം.

സൗഗന്ധിക പുഷ്പലബ്ധിക്ക് 'ഉദ്ധതാഹങ്കാരഗംഭീരനായി' പുറപ്പെടുന്ന ഭീമസേനൻ കല്ലും മരങ്ങളും തല്ലിത്തകർത്തു

കൊണ്ടു കദളീവനത്തിൽ എത്തി—അവിടത്തെ സമൃദ്ധിയും സുരക്ഷിതാവസ്ഥയും കണ്ടു്

'രക്ഷിച്ചു പോരുന്നതാരീവനമെന്നു്
സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിത്തുടങ്ങീ വൃകോദരൻ'.

ഇങ്ങനെ നോക്കുന്ന വൃകോദരനെ; നമ്മുടെ യുഗാന്തരജ്യേഷ്ഠനായ ഹനുമാൻ കാണുന്നു. കണ്ടിട്ടു്,—ശ്രീമാരാർ ഇല്ലെന്നു പറയുന്നു. ഭ്രാതൃവാത്സല്യം താഴെ പറയുന്ന വരികളിൽ നമ്പ്യാരുടെ ഹനുമാൻ വെളിപ്പെടുത്തുന്നില്ലയോ—?

ഹനുമാൻ അനുജനെ കണ്ടിട്ടു്,

'അതുലം പ്രീതികൈക്കൊണ്ടു
മതിമാൻ മാരുതി തന്റെമതികൊണ്ടു നിരൂപിച്ചു
മതിമുഖി മണിതന്റെ മതിമോദം വളർത്തുവാൻ
അതിവീരനിവൻ ഭീമനതിവേഗം ഗമിക്കുന്നു'

എന്നിപ്രകാരം ദിവ്യദൃഷ്ടികൊണ്ടു് കാര്യം ഗ്രഹിക്കുന്നു. ഈ ഭീമനാരാണു്?

നമ്പ്യാരുടെ ഭാതൃവത്സലനായ ഹനുമാൻ തന്നെ പറയട്ടെ.

"മനുജൻ താനിവനെന്റെ നുജൻ മാരുതപുത്രൻ
ദനുജന്മാർക്കൊരു കാലൻ, മനുജാതൻ ക്ഷിതിതന്നിൽ

പക്ഷേ ഭീമൻ അഹങ്കാരിയാണു്, സാഹസികനാണു്, കുബേരപുരിയിൽ ചെന്നു് പുഷ്പം കൈക്കലാക്കാൻ വെറും കയ്യൂക്കു മാത്രം പോരാ, ഒരു ഹൃദയശുദ്ധീകരണം കൂടി വരുത്തിയിട്ടു് അയച്ചുകളയാമെന്നു കരുതി ഹനുമാൻ,

"മരുത്തിന്നു പിറന്നോരു കരുത്തുള്ള സഹജന്റെ
കരത്തിന്റെ ബലമിന്നു തരത്തിലീങ്ങറിയേണം
അടുത്താശു ഗമിക്കാതെ തടുത്തു നിർത്തുവാൻ കിഞ്ചിൽ
പടുത്വത്തെശമിപ്പിച്ചാൽ കൊടുക്കാം മാർഗ്ഗവും പിന്നെ"

എന്നു് ഉറയ്ക്കുകയത്രേ ചെയ്യുന്നതു്.

ഒരുവൻ അപരന്റെ അഹങ്കാരം ശമിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്യമിക്കുമ്പോൾ, അവനും അപരനെപ്പോലെ തുല്യബലവാനാണെന്നുള്ള പ്രതീതി ജനിപ്പിക്കുന്നതു് എത്രയോ വിരസമാകുന്നു. എന്നാൽ അതത്രേ വ്യാസഭാരതത്തിലെ ഹനുമാൻ ചെയ്യുന്നതു്. തുല്യശക്തന്മാർ തമ്മിൽ പയററി ... അടിപെട്ടാൽതന്നെ, അടിപെട്ടവനു് പരാജയബോധവും ... അഹങ്കാരശമനവും ഹൃദയത്തിന്റെ ആഴത്തിൽ എത്തുകയില്ല. ആർക്കും നിസ്സാരനെന്നു തോന്നുന്ന എതിരാളിയോടു് ഒരു മല്ലൻ എതിരിട്ടു് പരാജയം തോല്ക്കുമ്പോഴാണു് പരാജയവൈചിത്ര്യത്താൽ അഹങ്കാരശമനം സഫലം സാധിക്കുന്നതു്. അതിനത്രേ കാവ്യകലാമർമ്മജ്ഞനായ നമ്പ്യാർ ഒരു മുതുമുതുക്കൻ കുരങ്ങിനെ—എന്നാൽ നാക്കിൽ കുത്തുവാക്കും ഭാഷണം യുക്തിയുക്തവും—ഭ്രാതൃദൃഷ്ടിക്കു് വിഷയീഭവിപ്പിക്കുന്നതു്.

'മദംകൊണ്ടന്ധനായ' 'ദുർഗ്രഹക്രൂരാകാരപൂരുഷ'നായ ഈ 'ഉദ്ധതമതി, ഭീമസേനൻ' കയർക്കുന്നതാരോടു്?

"ഒരു മൂത്തകുരങ്ങിന്റെ വടിവായിച്ചമഞ്ഞു
കൈകളും കാലും കുഴഞ്ഞു. വാല്യമക്കാലം
മെലിഞ്ഞ കൈകളെക്കൊണ്ടു ചൊറിഞ്ഞു,
രോമമെല്ലേരും കൊഴിഞ്ഞു മേനിയും ചുക്കിച്ചുളിഞ്ഞു
കണ്ണിനു കാഴ്ചകുറഞ്ഞു, പീളയും വന്നു നിറഞ്ഞു്"

മാർഗ്ഗമദ്ധ്യത്തിൽ കിടക്കുന്ന അറപ്പുതോന്നിപ്പിക്കുന്ന അനുകമ്പാർഹമായ ഒരു ജീവിയോടാണു്; ഈ ജീവിയോടെതിരിട്ടാണു് നമ്മുടെ മഹാപരാക്രമി തോററു സുല്ലിടുന്നതു്. വ്യാസന്റെ ഹനുമാൻ ഈ ബലപരീക്ഷണഘട്ടത്തിൽ പോലും തടിമാടനായി ഭീമന്റെ മുമ്പിൽ തീപറക്കുന്ന കണ്ണും തുറിച്ചു നിൽക്കയാണു് ചെയ്യുന്നതു്.

ശ്രീ വ്യാസനാകട്ടെ, ഈ ബലപരീക്ഷണഘട്ടം ഒരു തരത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടു് ഹനുമാനേക്കൊണ്ടു് ശ്രീരാമചരിതം ആഖ്യാനം ചെയ്തു് ഭീമനെ കേൾപ്പിക്കാനാണു് വെമ്പുന്നതു്. മി. വ്യാസൻ ഇതിനു മെനക്കെടേണ്ടിയിരുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ വ്യാസന്റെ ഹനുമാൻ 'എന്നെ ചാടി കടന്നുപോകാൻ' ഭീമനോടു ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, ധർമ്മപുത്രസോദരൻ

"നിർഗ്ഗുണഃ പരമാത്മാതു
ദേഹം തേ വ്യാപ്യതിഷ്ഠതേ

* * * * *

ക്രമേയം ത്വാം ഗിരിം ചൈവ
ഹനുമാനിവസാഗരം" എന്നു് സാമാന്യമായി തന്റെ ജ്ഞാനദാർഢ്യത്തേയും വിശേഷവിധിയായി തനിക്കു രാമായണകഥയുമായുള്ള പരിചയത്തേയും വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണു് പ്രസംഗിക്കുന്നതു്. പുഷ്പം പറിക്കാൻ തിടുക്കത്തിൽ പോകേണ്ട ഭീമൻ, തനിക്കു് ഒന്നാംക്ലാസ്സായി അറിയാവുന്ന കാര്യം ചേട്ടൻ ചൊല്ലിക്കേൾപ്പിച്ചു് തന്റെ സമയം കൊല്ലുവാൻ അനുവദിച്ചതു് ഭ്രാതൃവാത്സല്യം കൊണ്ടായിരിക്കാം. അല്ലാ

"ഹനുമാനബ്ധിയെപ്പോലെ
കടന്നേനേ ഭവാനെ ഞാൻ" എന്നു ഭീമൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ തന്റെ അനിയനു് കാര്യമെല്ലാമറിയാമെന്നു് കണ്ടു് വ്യപറിക്കാൻ വേഗത്തിൽ അങ്ങയച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അതും ഭ്രാതൃവാത്സല്യം തന്നെ ആകുമായിരുന്നു!

ഭീമനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഭ്രാതൃവാത്സല്യത്തിന്റെ വീക്ഷണത്തിലും, വ്യാസഭഗവാനും, 'നമ്മുടെ ഒരു ഹാസ്യസാഹിത്യസമ്രാട്ടും' ഭിന്ന പന്ഥാക്കളാണു് സ്വീകരിച്ചുകാണുന്നതു്.

വ്യാസൻ, ഭീമന്റെ മുമ്പിൽ മാമലപോലെ നിൽക്കുന്ന മഹാസത്വനായ ഹനുമാനോടു് ഭീമനെക്കൊണ്ടു് പറയിക്കുന്നതെന്താണു്? "ഞാൻ തേജസ്സുകൊണ്ടു് എന്റെ ജ്യേഷ്ഠനായ ഹനുമാനു് തുല്യനാണു്," (പോരേ ഗുരുത്വം) "എന്റെ ആജ്ഞ കേട്ടില്ലെങ്കിൽ നിന്നെ ഞാൻ കൊല്ലും," (നോക്കണേ ഭ്രാതൃവാത്സല്യം) "ഈ മക്കടത്തെ കാലപുരിക്കയയ്ക്കുന്നുണ്ടു്" എന്നിങ്ങനെയെല്ലാമാണു് വ്യാസഭീമന്റെ വായിൽ നിന്നു് വീഴുന്ന തിരുവായ്മൊഴികൾ.

ഇനി നമ്പ്യാരുടെ ഭീമൻ പറയുന്നതും ശ്രദ്ധിക്കാം.

ഭീമന്റെ പരാക്രമകഥനവും ആത്മപ്രശംസയും അതിരുകടന്നപ്പോൾ, നിഷേധിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത യുക്തിവാദങ്ങൾ കൊണ്ടുതന്നെ പൊറുതിമുട്ടിച്ച—തന്നെ ഇളിഭ്യനാക്കിയ—ശ്രീ മാരാരുടെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ "പൊതിരെ തെറി പറയുന്ന അങ്ങാടിക്കുളനാ"യ ഹനുമാനോടു്, "വീമ്പിളക്കുവാൻ മെനക്കെടുന്ന മേനിക്കണ്ടപ്പനാ"യ ഭീമൻ പറയുന്നതെന്തു്?

മുതുകുരങ്ങിന്റെ ദുർഭാഷണം കേട്ടു കോപിച്ച ഈ ബലിഷ്ഠകായൻ "മേനിക്കണ്ടപ്പൻ" പറയുകയാണു്.

ഈ 'മരഞ്ചാടിമൂഢനെ
ഭഞ്ജനം ചെയ്യാൻ മടിക്കുന്നു ഞാൻ മുററു
മഞ്ജനാപുത്രന്റെ ജാതിയെന്നോർക്കയാൽ.'

വ്യാസന്റെ ഭീമൻ കൊല്ലാൻ പോയിടത്തു മാരാരുടെ ഇട്ടിക്കണ്ടപ്പൻ ഇത്രയെങ്കിലും ഭ്രാതൃസ്നേഹം കാണിക്കുന്നുണ്ടെന്നോർത്താൽ കൊള്ളാം. അതിനുത്തരമായി നമ്പ്യാരുടെ വാനരത്താൻ, ഭഞ്ജനം ചെയ്യാൻ മടിക്കേണ്ടെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ

പറഞ്ഞുഭീമനും 'നീയിപ്പറഞ്ഞ വാക്കുകളെല്ലാം
കുറഞ്ഞോരു കരുത്തുള്ളോർ പറഞ്ഞെങ്കിലറിയിക്കാം.
മൂത്തവന്മാർ പലവട്ടമധിക്ഷേപങ്ങൾ ചെയ്താലും
വധിപ്പാനും ചിതം പോരാ, വധിച്ചാലും ചിതംപോരാ'

എന്നത്രേ. അത്രയെങ്കിലും ധർമ്മബോധം നമ്പ്യാരുടെ "കണ്ടപ്പനു"ണ്ടായി എന്നു ധരിക്കേണ്ടതാണു്.

വാൽ കടന്നുപോകാൻ നമ്മുടെ'മേനിക്കണ്ടപ്പനോ'ടു് മാരാരുടെ 'അങ്ങാടിക്കുളൻ' ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ആ പഹയൻ മേനിക്കണ്ടപ്പ'മേനോൻ' പറയുന്നതെന്താണെന്നും നോക്കുക.

'കടന്നുപോകയോ പിന്നെക്കുടപ്പമായ്‌വരും
എന്റെ ഗുരുവാമഞ്ജനാപുത്രൻ, കരുത്തരാം കപിശ്രേഷ്ഠൻ
ജനിച്ചോരു കുലം തന്നിൽ ജനിച്ചോരു കുരങ്ങച്ചാ
നിനച്ചാൽ നിന്നെലംഘിച്ചാലതിക്കു പാപമുണ്ടാകും."

ഇതിൽ ഭ്രാതൃഭക്തിവാത്സല്യങ്ങൾ ഇല്ലായിരിക്കാം അല്ലേ?

'നിന്നെ ഞാൻ കാച്ചും' എന്നു് വ്യാസൻ പറയുന്നതിൽ വാത്സല്യം നിറഞ്ഞു കവിയുന്നുമുണ്ടാവാം.

പിന്നീടാണല്ലോ വാൽപൊക്കുവാനായി നമ്പ്യാരുടെ ഭീമൻ പ്രയത്നം തുടങ്ങിയതു്. പാവം പെടുന്ന പാടു നോക്കൂ.

"രണ്ടുകരങ്ങളെക്കൊണ്ടു പിടിച്ചുടൻ
രണ്ടുമൂന്നട്ടഹാസം മുഴക്കി ഗദ-
കൊണ്ടുടൻ തിക്കികുലുക്കി പലവിധം
കൊണ്ടുമിളക്കം തരിമ്പില്ല വാലിനു
നീണ്ടു തടിച്ചോരു പുഛാഗ്രഭാഗത്തു
രണ്ടുരോമംപോലുമെങ്ങുമിളകീല"

ഭീമൻ നാണിച്ചു അത്ഭുതപ്പെട്ടു; ഇതു കുരങ്ങിന്റെ മായാപ്രയോഗമാണെന്നു കരുതി ദ്വന്ദയുദ്ധത്തിനു വിളിച്ചുകൊണ്ടു വാനരവംശത്തെ അടച്ചു് ആക്ഷേപിച്ചു. അപ്പോളാണു് വാനരന്മാരിലും മിടുമിടുക്കന്മാരുണ്ടെന്നു സമർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു് ബാലിയുടെയും ലങ്കയിൽ ചെന്നു പരാക്രമം കാണിച്ച മറെറാരു ദേഹത്തിന്റെയും കഥ പറയുന്നതു്. ഈ മറെറാരു ദേഹത്തെപ്പററിയുള്ള പ്രസ്താവം

"കേട്ടു പറഞ്ഞു വൃകോദരൻ,

എന്നുടെ സ്വാമി ഗുരുനാഥനഗ്രജൻ
ശ്രീരാമദാസൻ, പവനാത്മജനത്രേ
ശ്രീഹനുമാൻ മഹാവീര്യപരാക്രമൻ
അദ്ദേഹമെങ്ങു ഭവാനെങ്ങുമാഹന്ത!
ദുർദ്ദേഹവൃദ്ധപ്ലവംഗാ മതി മതി"

'എന്നുടെ സ്വാമി ഗുരുനാഥനഗ്രജൻ' എന്നു മാരാരുടെ 'ഇട്ടിക്കണ്ടപ്പൻ' പറയുമ്പോൾ ആ വ്യാസഭഗവാന്റെ ഭീമൻ താൻ ജ്യേഷ്ഠനു തുല്യം തേജസ്വിയാണെന്നത്രേ പറയുന്നതു്. നമ്പ്യാരുടെ ഭീമൻ ഹനുമത് സ്മരണാപ്രവാഹത്തിൽ ആറാടി രോമാഞ്ചമണിയുന്നതായി തോന്നിപ്പോകും. ജ്യേഷ്ഠന്റെ വൈശിഷ്ട്യങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായിപ്പറഞ്ഞുപറഞ്ഞു് അതിൽ സർവ്വത്ര ലയിച്ചുംകൊണ്ടു അദ്ദേഹമെങ്ങു്? എന്നു ചോദിക്കുന്ന ഭീമൻ, അടുത്ത വരിയിൽ പരാമർശിതനാകുന്ന ദുർദ്ദേഹവൃദ്ധപ്ലവംഗത്തെ, 'അദ്ദേഹ'ത്തോടു തൊട്ടടുപ്പിച്ചു് അനുസ്മരിപ്പിച്ചപ്പോൾ 'ഭവാൻ' എന്നു്

സ്നേഹത്തിന്റെ ശവകല്ലറകൾ

(പി. കേശവദേവ്)

റൊമെൻ റോളണ്ട് ആണെന്നു തോന്നുന്നു, സന്ദർഭവശാൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, "എല്ലാവരുടെയും ഹൃദയത്തിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ ശവക്കല്ലറകൾ ഉണ്ട്" എന്നു്.

സ്നേഹത്തിന്റെ ശവക്കല്ലറകൾ!—നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും ഹൃദയത്തിൽ നാം അറിയാതെതന്നെ സ്നേഹത്തിന്റെ ശവക്കല്ലറകൾ നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. നാം അറിയാതെതന്നെ ആ കല്ലറകളുടെ മുൻപിൽ നാം മുട്ടുകുത്താറുണ്ട്, നാം ആ കല്ലറകളിൽ ബാഷ്പപഹാരങ്ങൾ അർപ്പിക്കാറുണ്ട്.

എത്രയെത്ര സ്നേഹബന്ധങ്ങളെ നാം പടുത്തുകെട്ടുന്നു!—ചിലതു രക്തത്തിലും മാംസത്തിലും കൂടിയും; ചിലതു ഭാവനയിൽ മാത്രവും. എത്രയെത്ര സ്നേഹബന്ധങ്ങൾ പൊലിഞ്ഞു പോകുന്നു—മരണമടയുന്നു! ആ സ്നേഹബന്ധങ്ങളെല്ലാം നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ശവകുടീരങ്ങളാകുന്നുണ്ട്. ആ സ്നേഹങ്ങളുടെ ശോകാത്മകമായ സുഖത്തെ നാം സ്മരിക്കാറുണ്ട്; മാധുര്യമേറിയ ആ ദുഃഖത്തെ നാം നുണഞ്ഞിറക്കാറുണ്ട്.

അത്തരമൊരു ശവകുടീരത്തിന്റെ മുൻപിൽ ഞാൻ മുട്ടുകുത്തുകയാണ്; ശോകമധുരമായ ആ സ്മരണകളെ ഞാൻ നുണഞ്ഞിറക്കുകയാണ്.

അന്നു ഞാൻ ഇംഗ്ലീഷ് മിഡിൽസ്കൂളിലെ വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നു. അന്നത്തെ എന്റെ കൊച്ചുലോകത്തിൽ സ്ത്രീകളുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്റെ വീട്ടിലുള്ള സ്ത്രീകളെ, സ്ത്രീകളായി ഞാൻ കരുതിയിരുന്നുമില്ല—അവർ എന്റെ വീട്ടുകാർ മാത്രം!

ഞാനന്നു സ്ത്രീകളുടെ മുഖത്തു നോക്കുകയോ, അവരോടു് സംസാരിക്കുകയോ ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലും, ഒരു വല്ലാത്ത സങ്കോചം!—അകാരണമായ ഒരു ഭയം!

സ്ത്രീലോകം എന്റെ ലോകത്തിൽനിന്നു വളരെ വളരെ അകലത്തിലാണു ഞാൻ കണ്ടതു്. ആ ലോകം, നേരിയ യവനികയാൽ മറയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നതായി എനിക്കു തോന്നി. എങ്കിലും, ആ യവനികയുടെ അപ്പുറത്തു ഹൃദയാകർഷകങ്ങളായ നിഴലുകൾ കാണാമായിരുന്നു. കിലുകിലാരവത്തിലുള്ള ചിരികൾ, മനം കവരുന്ന മന്ദഹാസങ്ങൾ, ശോകാത്മകങ്ങളായ ഗാനങ്ങൾ, അമർത്തപ്പെട്ട നെടുവീർപ്പുകൾ—എന്നു വേണ്ട, നിഗൂഢാത്മകമായ ഒരു ലോകമാണു ഞാൻ ആ നേരിയ യവനികയിൽക്കൂടി കണ്ടതു്.

ഞാനന്നു് ഏകാകിയായിട്ടാണു് സ്കൂളിലേക്കു പോകുന്നതും വരുന്നതും. ഞാനന്നു് ഏകാന്തതയെ ഇഷ്ടപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. എനിക്കു സഞ്ചരിക്കുവാൻ എന്റേതായി ഒരു ലോകം ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ, ആ ലോകത്തിൽ സ്ത്രീകളുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഞാൻ സ്കൂളിലേക്കു പോകുമ്പോൾ എനിക്കെതിരേ വിദ്യാർത്ഥിനികൾ വരാറുണ്ട്—ഞാൻ തെക്കുനിന്നു വടക്കോട്ടു പോകുമ്പോൾ, അവർ വടക്കുനിന്നു തെക്കോട്ടു വരും. അയിടെ സ്ഥലത്തുള്ള മാന്യന്മാർ ചേർന്നു് ഒരു ഗേൾസ് ഇംഗ്ലീഷ് മിഡിൽസ്കൂൾ ആരംഭിച്ചിരുന്നു. ആ സ്കൂളിൽ പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥിനികളാണവർ. അക്കൂട്ടത്തിൽ മൂന്നു പേരടങ്ങിയ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിനീസംഘം എന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചു.

ഞാൻ റോഡിന്റെ ഇടതുവശത്തുകൂടിയും അവർ വലത്തുവശത്തുകൂടിയുമാണു വരികപതിവു്. റോഡരുകിലുള്ള ഒരു അരയാലിന്റെ കീഴിൽവച്ചു് ഞങ്ങൾ മറികടന്നു പോവുകയും പതിവാണു്. ചിലപ്പോൾ ഞങ്ങൾ "മുട്ടി മുട്ടിയില്ലാ" എന്ന മട്ടിലാകും. അവർ കുണുങ്ങിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പോവുകയും ചെയ്യും.

അത്തരം കൂട്ടിമുട്ടലുകളുണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി റോഡിന്റെ വലതുഭാഗത്തുകൂടി പോകണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കും. പക്ഷെ, എന്തുകൊണ്ടോ, ഇടതുവശത്തുകൂടിയേ ഞാൻ പോകാറുള്ളു. "തൊട്ടു തൊട്ടില്ല" എന്ന നിലയുണ്ടാകുവാൻ, ആ കുണുങ്ങിച്ചിരി കേൾക്കുവാൻ, എനിക്കൊരു കൗതുകം!—കൗതുകമെന്നാണോ പറയേണ്ടതെന്നു നിശ്ചയമില്ല. ഒരിതു്!

പക്ഷെ, ഞാനവരുടെ നേരെ നോക്കിയിട്ടില്ല; അവരുടെ മുഖങ്ങൾ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല.

ഒരു ദിവസം ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചു, അടുത്തു വരുമ്പോൾ അവരുടെ നേരെ, അവരുടെ മുഖത്തുതന്നെ, നോക്കണമെന്നു്. ആ വിചാരം തന്നെയും എന്റെ ഹൃദയത്തിലൊരു വല്ലാത്ത ഇടിപ്പു് ഉണ്ടാക്കി.

എങ്കിലും, ധൈര്യമവലംബിച്ചു്, ശ്വാസമടക്കിപ്പിടിച്ചു്, ഞാനൊരു നോട്ടം നോക്കി............ ഇങ്ങോട്ടും ഒരു നോട്ടം!—ഉദാരമായ ഒരു മന്ദഹാസവും!............ ഹാവൂ! എന്റെ ശരീരം വിറച്ചുപോയി; എന്റെ തൊണ്ട വരണ്ടുപോയി. എനിക്കു തോന്നി, ഞാനവിടെത്തന്നെ വീണുപോകുമെന്നു്.

അവളുടെ മുഖം ഞാൻ കണ്ടില്ല—ആ നോട്ടവും മന്ദഹാസവും മാത്രം! എന്റെ ജീവിതത്തിലെ ആദ്യസംഭവമായിരുന്നു അതു്—ആ നോട്ടവും, ആ മന്ദഹാസവും!

യവനികയിൽ ഒരു വിടവുണ്ടായി. നിലാവുപോലൊരു വെളിച്ചം, സുഗന്ധവാഹിയായ മന്ദമാരുതൻ, നിറപ്പകിട്ടുള്ള ചിത്ര

സംബന്ധി ചെയ്തതു് അഭക്തഹൃദയത്തിൽ ഒരു നിമിഷത്തേക്കു കൂടി അറിയാതെ തങ്ങിപ്പോയ ഭ്രാതൃഭക്തികൊണ്ടുമാത്രമാകാനെ തരമുള്ളു. ഇനിയും പരീക്ഷിക്കുന്നതു ഉചിതമല്ലെന്നു കണ്ടു്, ആർദ്രഹൃദയനായിത്തീർന്ന ഹനുമാൻ

"ബുദ്ധിയിലതി കനിവുകലർന്നു കുതുകമിയന്നു്"

തന്റെ സാക്ഷാൽ രൂപം വെളിപ്പെടുത്തുകയാണു്. വശ്യവാക്കായ മഹാകവി കുഞ്ചന്റെ ചിത്രീകരണം ഒന്നു പകർത്തിക്കൊള്ളട്ടെ. ആ മൂർത്ത കുരങ്ങിനെ വരച്ചുകൈ, വരയ്ക്കുകയാണു്:—

"വർദ്ധിതതരധവള ഹിമാചലസന്നിഭതുംഗ ശരീരൻ
നെടുതാകിയ കൊടിമരമെന്നകണക്കെ തടിച്ചൊരുവാലും
തുടുതുടെ നയനങ്ങളുമമ്പൊടു ചെമ്പുകിടാരംപോലെ
കുടിലാകൃതിശശികലപോലെ വിളങ്ങിന ദന്തകദംബം
ചടുലസ്ഫുടസടകളുമിടകലരുന്ന ഭയങ്കര മുഖവും
പരിഘത്തൊടു പടപൊരുതീടിന പൃഥുതരകര-
ദണ്ഡയുഗം
കരതലനഖനികരനികായവുമുരുതരമുദരമുദാരം
ഉരുതരകടിതടമഥതുടകളുമുടമയിലതിഗംഭീരം
ലങ്കാപുരഗോപുരമതിലുതകത്താരുജംഘായുഗളം
കിങ്കരകുലമിടിപൊടിയാക്കിന പടുതരമടിമലർ വടിവും
ഉൽക്കടകടുദീർഘനിനാദവുമത്ഭുതകിലുകിലാരവവും
മർക്കടകുലമകുടമഹാമണിതന്നുടെതടിയുടെവടിവും
കർക്കശതരകരചരണാദികളാംഭീഷണവേഷവിശേഷം
മുഷ്ക്കരമതുമൂന്നുജഗത്തിലുമുത്തമമെത്രവിചിത്രം!
അംബരതലമൊക്കെനിറഞ്ഞുകവിഞ്ഞുവിളങ്ങിനരൂപം
അംബുധിയുടെലംഘനസമയസമുദ്ധൃതമെന്നതുപോലെ
വെണ്മയിലൊരുവിന്ധ്യമഹാചലശിഖരമടന്ന കണക്കെ
കൺമിഴികളിലമ്പൊടുകണ്ടു,വിരണ്ടുവൃകോദരവീരൻ!

മാരാരുടെ അങ്ങാടിക്കുളന്റെ ചിത്രമാണിതു്!

എന്താ പോരെ! വ്യാസന്റെ വർണ്ണനയിൽനിന്നും അൽപ്പം മാത്രം തൊട്ടിട്ടേയുള്ളു നമ്മുടെ ആ 'ഒരു ഫലിതസാഹിത്യസാമ്രാട്ട്' കൂടുതൽ പരീക്ഷിക്കേണ്ടെന്നു വച്ചു് കനിവു തോന്നി ഇപ്രകാരം കനിഞ്ഞ നമ്പ്യാരുടെ ഹനുമാനു് സഹാനുഭൂതിയില്ലെന്നോ നാം ധരിക്കേണ്ടതു? "മൽഗുരുഹനുമാൻ തന്നെ"യാണെന്നറിഞ്ഞ ഭീമൻ—അഥവാ ശ്രീമാരാരുടെ "മേനിക്കണ്ടപ്പൻ"

"ജയ ജയ ജയ ജനകസുതാപതി ദൂതാ! മഹാഗുണരാശേ!
* * * *
വാനരകുലവീരാ! വരമരുളുക ധീരാ
വാരിധിഗംഭീരാ, വരഗുണഗണസാര
നിശിചരകുലകാലാ, എന്നിങ്ങനെ ധാരമുറിയാതെ

സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ നമ്പ്യാരുടെ ഹനുമാനാകട്ടെ അഥവാ മാരാരുടെ അങ്ങാടിക്കുളനാകട്ടെ, അനുജന്റെ

"ഹസ്തങ്ങൾ രണ്ടും പിടിച്ചു കപീശ്വരൻ
നക്തഞ്ചരാസ്ത്രങ്ങളേററ വടുക്കെട്ടി
വിസ്താരമായുള്ള തന്നുടെ മാറത്തു
ചേർത്തുപുണർന്നുകൊണ്ടാപാദമസ്തകം
പേർത്തുപേർത്താശ്രുതലോടിക്കരംകൊണ്ടു
മൂർദ്ധാവുതൊട്ടനുഗ്രഹിച്ചീടിനാൻ"

ഇതത്രേ്ഭ്രാതൃവാത്സല്യം! സഹാനുഭൂതി! വ്യാസഭാരതത്തിലെ സൗഗന്ധികകഥയിൽ കാണുന്ന ഭീമഹനുമത്സംവാദഘട്ടത്തെ നമ്പ്യാർ തന്റെ തുള്ളലിൽ മനോജ്ഞമാക്കിത്തീർത്തിട്ടുണ്ടെന്നത്രേ ഈ ലേഖകന്റെ അഭിപ്രായം. മറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായഗതിക്കാരെയും ലേഖകൻ മാനിച്ചുകൊള്ളുന്നു—നമ്പ്യാരും ഒന്നു ചിരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ!

—:*:—

ങ്ങൾ, മണിനാദംപോലുള്ള ശബ്ദങ്ങൾ!—പക്ഷെ, എല്ലാത്തിനും ഒരു അവ്യക്തതയുണ്ട്; ഒരു നിഗ്ദ്ധതയുണ്ട്.

അന്നു ക്ലാസിൽ പറഞ്ഞതൊന്നും ഞാൻ കേട്ടില്ല. അദ്ധ്യാപകനും, സഹപാഠികളും, മേശയും, കസേരയും, ബഞ്ചുകളും, ബ്ളാക്ക് ബോർഡും എല്ലാം നിഴലുകളാണെന്നു തോന്നുക. അവയെല്ലാം അയഥാർത്ഥങ്ങളാണെന്നും, സത്യം അതിനെല്ലാം അപ്പുറത്ത്, ആ യവനികയ്ക്കപ്പുറത്ത് കാണുന്നതാണെന്നും ആരോ എന്റെ ചെവിയിൽ പറയുന്നതുപോലെ!

ഞാൻ സ്വപ്നം കാണുകയാണ്—യവനികയുടെ വിടവിൽക്കൂടി, ആ അത്ഭുതലോകത്തിലേയ്ക്ക് ഞാൻ കണ്ണിമയ്ക്കാതെ നോക്കുകയാണ്............ കടക്കൺ വീക്ഷണത്തിന്റെയും, മന്ദഹാസത്തിന്റെയും ലോകം! വർണ്ണപ്പകിട്ടുള്ള ചിത്രശലഭങ്ങളാലും, സുമണം തുളുമ്പുന്ന, മന്ദഹസിക്കുന്ന, പുഷ്പങ്ങളാലും അലംകൃതമായ ആരാമങ്ങൾ! കുണുങ്ങിക്കുണുങ്ങിയുള്ള ചിരികൾ! കിലുകിലാരവത്തിലുള്ള സംഭാഷണങ്ങൾ! കാൽച്ചിലങ്കകളുടെ കിലുക്കങ്ങൾ!............ അമ്പമ്പോ! ഹൃദയത്തെ ആനന്ദിപ്പിക്കുന്ന, അമ്പരപ്പിക്കുന്ന ഒരു അത്ഭുതലോകം!

ഞാൻ നോക്കുന്നതൊന്നും കാണുന്നില്ല; കേൾക്കുന്നതൊന്നും ശ്രദ്ധിക്കുന്നുമില്ല. ഇരിക്കുന്നു, നടക്കുന്നു, ആരോടൊക്കെയോ എന്തൊക്കെയോ പറയുന്നു—എല്ലാം സ്വപ്നത്തിലെന്നപോലെ. എന്റെ ആത്മാവ്, ആ സ്വപ്നലോകത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുകയാണ്. സ്കൂളിലും വീട്ടിലും അങ്ങിനെതന്നെ.

അന്നു രാത്രിയിൽ ഞാൻ ഉറങ്ങിയില്ല.

അടുത്ത ദിവസം ഞാൻ പതിവിലും നേരത്തെ സ്കൂളിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. ഇടവഴികളിൽക്കൂടി ഉദ്ദേശം ഒന്നര മൈൽ നടന്നിട്ടുവേണം. റോഡിലിറങ്ങാൻ. റോഡിലിറങ്ങിയപ്പോൾ എനിക്കു തോന്നി, ഞാൻ വളരെ നേരത്തെ പുറപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് അവളെ കാണാൻ സാദ്ധ്യമാവുകയില്ലെന്ന്. അതുകൊണ്ട്, ഞാൻ പതുക്കെ പതുക്കെ നടന്നു. വേലിയിൽ എന്തോ കൗതുകമുള്ള വസ്തു ഇരിക്കുന്നതുപോലെ ഭാവിച്ച്, ഞാൻ കുറെ നേരം വേലിയെ നോക്കി നിന്നു. എന്നിട്ടും അവളെ കാണുന്നില്ല—ആ നോട്ടവും, ആ മന്ദഹാസവും!

ഞാൻ അരയാലിന്റെ കീഴിലെത്തി. അവളെ കാണുന്നില്ല. തലേദിവസത്തെ ആ സംഭവം!—നോട്ടവും, മന്ദഹാസവും!—എന്റെ ശരീരം വിറച്ചു; തൊണ്ട വറണ്ടു............ ധൈര്യമവലംബിച്ചു ഞാൻ പിന്നേയും നടന്നു—ആമ ഇഴയുന്നതു പതുക്കെ.

റോഡ്, കിഴക്കോട്ടു തിരിയുന്നിടത്തു ചെന്നു ഞാൻ കിഴക്കോട്ടുനോക്കി. ഹാവൂ!—സംഭ്രമാത്മകമായ ഒരാനന്ദം; വേദന കൊള്ളിക്കുന്ന ഒരു ആഹ്ളാദം!................ എന്റെ ധൈര്യമെല്ലാം അസ്തമിച്ചു. പിന്നെയും ശരീരം വിറച്ചുതുടങ്ങി; തൊണ്ട വറണ്ടുപോയി.

ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾക്കകം അവൾ എന്റെ അടുത്തെത്തും. എന്നെ നോക്കും; മന്ദഹസിക്കും. ഞാനെന്താണു ചെയ്യുക!

എനിക്ക് അടങ്ങാത്ത ആഗ്രഹമുണ്ട്, അവളുടെ മുഖം വ്യക്തമായി ഒന്നു കാണണമെന്ന്; അവളെ അടിമുടി നോക്കണമെന്ന്. പക്ഷെ, ഞാനെന്തുചെയ്യും!

അവർ അടുത്തെത്തി. അവരുടെ നടുവിലാണ്, അവൾ വരുന്നത്—ആ നോട്ടവും, ആ മന്ദഹാസവും!

ഞാൻ ശ്വാസമടക്കിപ്പിടിച്ച് ഒന്നു നോക്കി—നേരെ തന്നെ. ഒന്നുകൂടി. ഒന്നുകൂടി. അപ്പോഴേയ്ക്ക് എനിക്കു വീർപ്പുമുട്ടിപ്പോയി.

അവളും നോക്കി. കടക്കൺകൊണ്ട്. അവൾ മന്ദഹസിച്ചു—ലജ്ജയുടെ ഒരു നേരിയ കലർപ്പോടുകൂടി.

അവൾ ശുഭ്രവസ്ത്രങ്ങളാണു ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്—പുള്ളികളില്ലാത്ത വെള്ള ജാക്കററും, 'ഒന്നര'യുമുണ്ടും. കഴുത്തിലും തോളിലും ഞൊറികളുള്ള ജാക്കററാണ്, അന്നത്തെ ഫാഷൻ. പ്രായമായ സ്ത്രീകളാണു റൗക്കയാണു ധരിക്കുന്നത്.

വിശാലമായ ആ കണ്ണുകളുടെ അർത്ഥമറിയാത്ത നോട്ടവും, തെല്ലുകന്ന അധരങ്ങളുടെ ഇടയിലൂടെ മനോഹരങ്ങളായ ദന്തനിരകൾ കാണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ആ നിഗ്ദ്ധമായ മന്ദഹാസവും അൽപ്പം ഉയർന്ന് ഒതുങ്ങിയ മാറിടവും, നിതംബത്തിനു മുകളിൽ ഓളം തല്ലുന്ന നീലിമ പൂണ്ട മുടിയും—ആകപ്പാടെ ഒരു മാദകമായ സൗന്ദര്യം!

ഞാനിതെഴുതുമ്പോഴും അവരം എന്റെ മുൻപിൽക്കൂടി കടന്നുപോകുന്നതായി തോന്നുന്നുണ്ട്. അവളെ വ്യക്തമായി ഞാൻ കാണുന്നുണ്ട്. അന്നാകട്ടെ, അവളെ അങ്ങിനെ വിസ്തരിച്ചുനോക്കുവാനും വർണ്ണിക്കുവാനും എനിക്കു കഴിവുണ്ടായിരുന്നില്ല.

അവൾ എനിക്ക് ഒരു പുതിയ ലോകമായിരുന്നു—എന്നെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്ന, എന്നെ സംഭ്രമിപ്പിക്കുന്ന, എന്നെ ആനന്ദിപ്പിക്കുന്ന, നിഗ്ദ്ധാത്മകമായ ലോകമായിരുന്നു അവൾ!

അന്നും ഞാൻ ക്ലാസിൽ സ്വപ്നം കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. ജീവിതം, ഒരു സുന്ദരസ്വപ്നമായിട്ടാണ് എനിക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടത്. ആ സുന്ദരസ്വപ്നവും കണ്ടുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്നെന്നും അങ്ങിനെ ജീവിക്കുക!—അന്ത്യം വരെ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചുവോ എന്ന് എനിക്കിപ്പോഴും നിശ്ചയമില്ല.

വീട്ടിലും സ്കൂളിലും ഏകാകിയായിരിക്കുവാനായിരുന്നു, എന്റെ ഏക ആഗ്രഹം. വിദ്യാർത്ഥികളും, അദ്ധ്യാപകന്മാരും, വീട്ടുകാരുമെല്ലാം എന്റെ സമ്മതം കൂടാതെ എന്റെ സ്വപ്നലോകത്തിൽ കടന്നുവന്ന് എന്നെ ശല്യം ചെയ്യുവാൻ മനഃപൂർവ്വം ശ്രമിക്കുകയാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നി. ആഹാരം കഴിക്കാൻ അമ്മ വിളിക്കുന്നതുപോലും എനിക്ക് അസുഖകരമായി തോന്നി.

കുളിക്കാനായി കുളക്കടവിൽ ചെന്നാൽ, ആ വെള്ളമണലിൽ ഞാനങ്ങിനെ സ്വപ്നം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. കുളത്തിന്റെ അക്കരെ അവൾ വന്നു നിൽക്കുന്നു എന്നും എന്നെ മാടി വിളിക്കുന്നു എന്നും എനിക്കു തോന്നും. ഞാൻ കുനിഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ അവൾ പിറകിൽക്കൂടി വന്ന് എന്റെ കണ്ണു പൊത്തുന്നു എന്നു തോന്നും. അവൾ കുളത്തിലിറങ്ങി എന്റെ ശരീരത്തിലേയ്ക്കു വെള്ളം തട്ടി ഒഴിക്കുന്നു എന്നു തോന്നും. തോന്നലുകൾ!—വെറും സ്വപ്നങ്ങൾ!

അവളുടെ വീടേതെന്നോ, അച്ഛനമ്മമാർ ആരെന്നോ എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. വല്ലവരോടും ചോദിച്ചറിയുവാനുള്ള ധൈര്യവും എനിക്കില്ലായിരുന്നു.

ഞങ്ങൾ, സ്കൂളുള്ള ദിവസങ്ങളിലെല്ലാം റോഡരുകിൽ വച്ച് കാണും; നോക്കും; മന്ദഹസിക്കും. അവൾ മാത്രമല്ല, ഞാനും മന്ദഹസിക്കും. എന്നെപ്പോലെതന്നെ അവളും സ്വപ്നം കാണുമായിരുന്നോ എന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു.

ആഴ്ചകളും മാസങ്ങളും ആ സ്വപ്നലോകത്തിലൂടെ പാഞ്ഞുപൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ നോട്ടങ്ങൾ പരസ്പരം ഇടയുമായിരുന്നു. കുറേനേരം അങ്ങിനെ തങ്ങിനില്ക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

ഞങ്ങളുടെ മന്ദഹാസത്തിനും ഒരു മാററമുണ്ടായി—അതിലൊരു ശോകച്ഛായ നിഴലിച്ചിരുന്നു.

ഒരു വിദ്യാർത്ഥി എന്ന നിലയിൽ ഞാൻ ഒരിക്കലും എന്റെ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ "നല്ലകുട്ടി" ആയിരുന്നില്ല. ഒരു ദിവസം എനിക്കു തന്ന ശിക്ഷ, ബഞ്ചിന്റെ മുകളിൽ കയറി നില്ക്കുക എന്നായിരുന്നു. ആ ശിക്ഷ എന്റെ അഭിമാനത്തെ മുറിവേൽപ്പിച്ചു. ഞാൻ അൽപ്പനേരം മൗനമായി നിന്നു. അദ്ധ്യാപകൻ അക്ഷമനായി. ഞാൻ ബഞ്ചിന്മേൽ കയറി നിൽക്കുന്നതു കണ്ട് രസിക്കുവാൻ സഹപാഠികളും കാത്തിരിപ്പായി. തറയിൽ, എന്റെ മുൻപിൽ, കിടന്നിരുന്ന പുസ്തകങ്ങളും പെറുക്കി എടുത്തു കക്ഷത്തിലാക്കിക്കൊണ്ടു ഞാൻ അദ്ധ്യാപകനോടു യാത്ര പറഞ്ഞു പുറത്തിറങ്ങി. എന്നെന്നേക്കുമായി ഞാൻ വിദ്യാലയത്തോടു യാത്രപറഞ്ഞു. ആ നിമിഷംമുതൽ ഞാൻ വിദ്യാർത്ഥിയുമായി.

അതിൽപിന്നെ ഞാനവളുടെ ആ നോട്ടവും മന്ദഹാസവും കണ്ടിട്ടില്ല. ഞാൻ കണ്ട അത്ഭുതലോകം വീണ്ടും യവനികയാൽ മറയ്ക്കപ്പെട്ടു. ഞാൻ ജീവിതത്തിന്റെ പരുപരുത്ത വാസ്തവങ്ങളെ നേരിടുവാൻ നിർബന്ധിതനായി.

മലമുകളിൽനിന്നു കുതിച്ചുചാടിയും, കരിമ്പാറകളിൽ തട്ടിത്തകർന്നും, വീണ്ടും ഒന്നുചേർന്നു തട്ടിയും മുട്ടിയും, വിശ്രമരഹിതമായി, ആപൽക്കരമായി ഈ ജീവിതനദി ബഹുദൂരം ഒഴുകി. സാമൂഹ്യവും മതപരവും രാഷ്ട്രീയവും സാംസ്കാരികവുമായ സമരരംഗങ്ങളിൽ വെട്ടിവെട്ടിക്കയറിക്കൊണ്ടിരുന്ന എനിക്ക്, യവനികയ്ക്കപ്പുറമുള്ള സുന്ദരസ്വപ്നം കാണുവാൻ സമയമുണ്ടായിരുന്നില്ല; ആഗ്രഹവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

പല പല വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം എന്റെ നാട്ടിലെ നിയമസഭാതെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ വോട്ടു പിടിക്കാനായി ഒരു സ്ഥാനാർത്ഥിയും ഞാനും കൂടി അവിടത്തെ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട വീട്ടിൽ കയറി; ഞങ്ങൾ രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളെപ്പററി ഗൃഹനായകനുമായി തീവ്രമായ വാദപ്രതിവാദത്തിലേർപ്പെട്ടു. വാല്യക്കാരൻ പലഹാരങ്ങളുംകൊണ്ടുവന്നു മേശമേൽ വച്ചു. പിറകേ ഗൃഹനായിക, ഒക്കിൽ ഒരു കുഞ്ഞിനേയും അടക്കി പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു വലിയ പാത്രത്തിൽ ചായയുംകൊണ്ടു പ്രവേശിച്ചു.

വാദപ്രതിവാദത്താൽ ക്ഷീണിതനായ ഞാൻ ആർത്തിയോടുകൂടി ചായപ്പാത്രത്തെ നോക്കി. അതോടുകൂടി ഗൃഹനായികയുടെ മുഖത്തേയ്ക്കും.

ഞാൻ സ്തബ്ധനായിപ്പോയി. ആ നോട്ടവും, ആ മന്ദഹാസവും!............ സ്മരണകൾ—പുകനിറം പൂണ്ട വെണ്മേഘങ്ങൾ—എന്റെ മാനസാകാശത്തിൽ പറന്നു പാറി. എന്നിൽനിന്നു മറയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്ന സുന്ദരമായ സ്വപ്നലോകം ക്ഷണനേരത്തേയ്ക്കു വീണ്ടും എന്റെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

ഞങ്ങളുടെ നോട്ടങ്ങൾ ഇടഞ്ഞു—ക്ഷണനേരത്തേയ്ക്കു മാത്രം. അവളും ഞാനും ശോകാത്മകമായി മന്ദഹസിച്ചു. അവൾ ചായപ്പാത്രം മേശമേൽ വച്ചിട്ട്, പിടയുന്ന കുഞ്ഞിനെ ഒക്കിൽ അമർത്തി

പണ്ടത്തെ ഏടുകൾ

(പാലാ)

കണ്ണുനീർ പൊടിക്കാതെ,
    ചുണ്ടുകൾ വിറയ്ക്കാതെ,
മണ്ണടിഞ്ഞൊരാച്ചിത്ര–
    മോർക്കുവാനാവില്ലല്ലോ!
നിർണ്ണയം പതിനേഴ
    കൊല്ലങ്ങൾ ചിന്നിച്ചിട്ട
കണ്ണികളെല്ലാമെട്ട–
    ത്തിന്നു ഞാൻ കോർക്കുമ്പോൾ,
ഉന്നിലേയ്ക്കുയരുന്നു,
    പൂർണ്ണതാരുണ്യം കൊണ്ട
പൊന്നണിഞ്ഞൊരു നാരീ–
    കോമളകളേബരം!
മന്ദഹാസവും തൂകി
    നിൽക്കുമീ രൂപത്തിന്നു
മന്ദിരം പരലോക–
    മാക്കിയ വിധാതാവേ,
നിൻകലാവിരുതുകൾ
    വീണുപോയ്, സാഹോദര്യ–
ശൃംഖലാബന്ധത്തിലേ–
    യ്ക്കോമലാണഞ്ഞതല്ലാ!
തങ്ങളിൽ പിരിയ്ക്കുവാ–
    നൊക്കുകില്ലൊരു ഞെട്ടി–
ലങ്ങനെ വിടർന്നുള്ള
    ഞങ്ങളെ—കിടാങ്ങളെ.
മൃത്യുവിൻ മറവിട്ടു
    മാററിടാമുടലുകൾ;
ഏതിനെത്തമ്മിൽച്ചേർക്കും
    സ്നേഹമാം തുടലുകൾ!
ഭിന്നമല്ലൊരേ രക്തം
    രണ്ടുകൈവഴി പാഞ്ഞു
പിന്നെയുമേകോപിച്ചു
    നിന്നതാ തുടിയ്ക്കുന്നു........

*   *   *   *   *

ആണ്ടുകളനേകങ്ങ–
    ളപ്പുറത്തതാ നോക്കൂ,
രണ്ടിളം പൈതങ്ങൾ തൻ
    ശൈശവമഹോത്സവം:—
മാവുകൾ ചിരിക്കുന്ന
    കാലമായ്, തൊടികളിൽ
കാവലിനിരുവരും
    കാലമേ പുറപ്പാടായ്!
പൂവിനെക്കരയിക്കും;
    കാററിനെക്കളിയാക്കും!
കൂവിടും കുയിലിനെ—
    ക്കല്ലെറിഞ്ഞാരാധിക്കും!
അന്തിയിലടുത്തുള്ളൊ–
    രാററിലെക്കയങ്ങളിൽ
നീന്തിയും മുഴകിയും
    ദാഹവും ശമിപ്പിക്കും!
പാഠശാലയിലേയ്ക്കു
    പാഞ്ഞുപോം, കളിക്കുള്ള
പാടവം കാട്ടാനത്രം
    രംഗമായ് കലാശിക്കും!
നിർമ്മലസ്നേഹത്തിൻെറ
    പട്ടുനൂലിഴകൊണ്ടു
നിർമ്മിച്ചൊരൂട്ടുപ്പണ്ടി—
    ഞ്ഞെത്തുമക്കിടാങ്ങളെ,
കൈതവം കൂടാതല്ലീ,
    കാണുന്നു ഗുരുക്കളും!
കൗതുകം കൂറും കണ്ണാൽ
    കൂട്ടരും പിതാക്കളും!
കൗശലങ്ങളിലേയ്ക്കു
    കാൽവച്ചു നീങ്ങി ഞങ്ങൾ
കൗമാരകാലത്തിൻെറ
    കാൽച്ചിലമ്പൊലി മാഞ്ഞു!

*   *   *   *   *

കണ്ണുനീർത്തടാകത്തിൻ
    വക്കിലൂടടിച്ചെത്തി
പുണ്യമേ പുരളാത്ത
    യൗവ്വന ചമൽക്കാരം.
സ്വച്ഛമാം തണലേകി
    ഞങ്ങളെത്തടങ്ങളിൽ
വച്ചുപോററിയൊരച്ഛൻ
    വീണുപോയ് മരുഭൂവിൽ.
ദീർഘമാമറുപതു
    വത്സരം മരണത്തെ
നേർക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞുള്ള
    താതനു നമസ്കാരം!
മക്കളാം ഞങ്ങൾക്കുള്ള
    ജാതകം മാതാവിൻെറ
പക്കലേൽപ്പിച്ചിട്ടങ്ങു
    പാർക്കയോ, കിനാക്കളിൽ?....
ഭദ്രമായിരുന്നില്ല
    ഞങ്ങടെ വഴിത്താര–
യത്രയും പ്രതീകാര–
    മാംപ്പടർപ്പുകൾ മൂലം.
കണ്ണുനീരടക്കുവാ–
    നായില്ല കർത്തവ്യത്തിൻ
ദണ്ഡകാരണ്യങ്ങളിൽ
    ജീവിതം കടന്നപ്പോൾ
നിർഝരനിരാശത,
    ദാരുണദാരിദ്ര്യങ്ങൾ!
ഗർജ്ജനം മുഴക്കുന്ന
    ഗാർഹികയാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ!
ഹന്ത, ഞാനുൽക്കർഷേച്ഛ,–
    വെങ്കിലും ഭയപ്പെട്ടു
പിന്തിരിഞ്ഞൊരിടത്തു
    വീണുപോയ് പൊടുന്നനെ.
കഷ്ടമക്കാലത്തിൻെറ
    കോളിളക്കത്തിൽ പെട്ടു
കെട്ടുപോയ് രോഗാധീന—
    സോദരീമണിദീപം
സന്നിപാതമേ, നിൻെറ
    ശീതമാം കരങ്ങളാ—
ലെന്നെയും തലോടിയി–
    ട്ടെന്തിനിങ്ങുപേക്ഷിച്ചു?....

*   *   *   *   *

സംഭവം പഴകിപ്പോ—
    യെങ്കിലും, പറന്നെത്തും
സങ്കടം കടന്നലായ്
    കരളിൽ കുത്തുന്നു!........
കർമ്മധീരനാണിന്നു
    നിൻെറ "ജോമനച്ചേട്ടൻ"
കണ്മണീ നിന്നക്കതു
    കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ!....
അച്ചീതാവേദിയ്ക്കുള്ളിൽ
    സന്തതിപ്രിയനാകു–
മച്ഛനൊത്തുറങ്ങുക–
    യാണുനീ വിനോദിനീ!........
അവിടെക്കുരുക്കുന്ന
    തുമ്പയെറ്റപ്പൂചൂടിച്ചു
ധവളപ്രഭങ്ങളായ്
    നിൽപ്പൂ, രണ്ടാത്മക്കളും
തണലിന്നടുത്തുണ്ടു
    പൂമരക്കൂടകളും,
തുണയായ് തൃണങ്ങളും;
    ശീതളം ശയ്യാതലം!
ഹന്ത, നിർദ്ദയമാണീ—
    ച്ചിന്തകൾ; സഹജേ, നീ—
ന്നന്തരം നികത്തുവാൻ
    ഭാവന വിടർത്തി ഞാൻ!
മോഹനം, ചമത്കൃതം
    നിൻെറ ജീവിതഗാനം
മോടിയിലാരംഭിച്ചു;
    നിന്നുപോയ കാലത്തിൽ.
അവ്വിധം സൂക്ഷിപ്പതു—
    ണ്ടോർമ്മകളിന്നും നിൻെറ
യൗവ്വനോദയം കണ്ട
    പാരഭ്രപ്രദേശങ്ങൾ.
മാറിയില്ലവയൊന്നും
    മാവതാനിൽപ്പൂ താഴ—
ത്താറിനു കുറഞ്ഞിട്ടി—
    ല്ലോളങ്ങളൊഴുക്കുകൾ.
പാടവം പുലരുന്ന
    പുത്തനാം തലമുറ
പാഠശാലയിലേക്കു
    പോവതും കാണാം ദൂരെ
നനയും കണ്ണോടിദം
    ത്യാഗതുന്ദിലേ, നിൻെറ—
നിനവും പേറിപ്പേറി
    നിൽക്കുമീ സഹജനിൽ,
നിർവൃതിക്കായിക്കൊണ്ടു
    വീണ്ടുമൊന്നുണർന്നാലും!
ദുർവിധി കെടുത്താത്ത
    സൗഹൃദം ജയിക്കട്ടെ!!

—:*:—

പ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു മുറിയിൽനിന്നു പോയി. ഞാൻ, ദൃഷ്ടികളെ എൻെറ ആത്മാവിലേയ്ക്കു പിൻവലിച്ചു.

ചായകഴിഞ്ഞു്, വോട്ടു ചെയ്യാമെന്നു ഗൃഹനായകനോടു വാഗ്ദത്തവും വാങ്ങിക്കൊണ്ടു്, ഞങ്ങൾ പോകാനായി എഴുന്നേററു.

ജനാലയുടെ അഴികൾക്കിടയിൽക്കൂടി ആ നോട്ടവും, ആ മന്ദഹാസവും!

ഞങ്ങൾ റോഡിലിറങ്ങി നടന്നു. ഞാൻ എൻെറ ഹൃദയത്തെ പരിശോധിക്കുകയായിരുന്നു. അന്നാദ്യമായി ഞാൻ കണ്ടുപിടിച്ചു എൻെറ ഹൃദയത്തിൽ അങ്ങിങ്ങായി സ്നേഹത്തിൻെറ ശവകല്ലറകൾ ഉണ്ടെന്നു്. അവയിലൊന്നിൽ ആ നോട്ടവും, ആ മന്ദഹാസവും ചിത്രണം ചെയ്തിരുന്നു. ഞാൻ ആ ശവകല്ലറയുടെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി. ശോകമധുരമായ ആ സ്മരണകളെ ഞാനിപ്പോഴും നുണഞ്ഞിറക്കുകയാണു്.

—:*:—

ചുവന്ന പൂക്കൾ

(കെ. സരസ്വതി അമ്മ)

ഈ സായാഹ്നത്തിൽ, ഇവിടെ—എൻെറ വസതിയുടെ മുൻ വരാന്തയിൽ ഇരുന്നു്, ഈ വീട്ടിന്നെതിരെ, റോഡിന്നങ്ങേവശം, നീണ്ടു പരന്നുകിടക്കുന്ന മൈതാനവും അതിൻെറ അങ്ങേ അതിർത്തിയിലെ അമ്പലക്കാവുപോലുള്ള കാടും കാണുമ്പോൾ എൻെറ ഹൃദയം കഠിനമായി അസ്വസ്ഥമാവുകയാണു്. ഈ വീട്ടിൻെറ മുമ്പിൽ, "നഗരാതിർത്തി" എന്നെഴുതിവച്ച നഗരസഭക്കാരുടെ ഒരു വലിയ ബോർഡിൻെറ ചുവട്ടിൽ ടൗൺബസ്സുകൾ വന്നു നിൽക്കുകയും തിരിച്ചു പോവുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. ദൂരെയായി ആ അമ്പലക്കാവുപോലുള്ള കാടിൻെറ മുകൾപ്പരപ്പിലെ ചുവപ്പുപുള്ളികൾ ക്രമേണ അന്തിച്ചുകപ്പിൽ ലയിച്ചുതുടങ്ങുന്നു.

ആ മൈതാനത്തിലൂടെ പോകുന്നവരുടെ കണ്ണിൽനിന്നും ആ കാട്ടുകൊണ്ടു മറയ്ക്കപ്പെട്ടു് അതിൻെറ ഉള്ളിൽ കിടക്കുന്ന ആ ചെറിയ തണ്ണപ്പൻ കുളത്തെപ്പററി ഞാനോർത്തുപോകയാണ്. അതിൻെറ മൂന്നു വശത്തും വളർന്നുനിൽക്കുന്ന മരക്കൂട്ടത്തിൻെറ ഇടയിലെ ആ പൂക്കുന്ന മരം എന്താണു പട്ടുപോകാത്തതു്? ഇങ്ങനെ ഇലകളുടെ പച്ചനിറം കാണാനില്ലാതെ നിറയെ പൂക്കുന്ന ഒരു മരമുണ്ടോ? കുളത്തിൻെറ മേലെ വീശിയ ആ ശാഖകളുടെ ചുവപ്പും, അവയ്ക്കിടയിൽ കൂടെ കാണപ്പെടുന്ന ആകാശത്തിൻെറ നീലവും ഇടകലർന്നു് വെള്ളത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കുമ്പോഴത്തെ കണ്ടാൽ മതിവരാത്ത കാഴ്ചയാണു്!

പക്ഷെ, ഇന്നീ സമയം ആ കാഴ്ചയെപ്പററി ഓർക്കാൻപോലും എനിക്കു് വയ്യ. അൽപ്പകാലം ഇവിടെ സുഖവാസത്തിനായി വന്ന എൻെറ ദേഹത്തിൻെറ തൂക്കം തീർച്ചയായും ഇതിനിടയ്ക്കു കൂടിയിട്ടുണ്ടു്. ഇവിടത്തെ ഗ്രാമവാസികളിലൊരാളിൻെറ സഹവാസം എൻെറ ഹൃദയത്തിലും ഘനമുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. എത്ര വിചിത്രമായ ഒരനുഭവകഥയാണു ഞാൻ കേട്ടതു്?—എന്തൊരു നിസ്സഹായമായ കഠിനദുഃഖത്തിനാണു് സാക്ഷിനിൽക്കേണ്ടിവന്നതു്?

ആ കഥയിലെ നായകനെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല; കഥയുടെ വിശദവിവരങ്ങളും എനിക്കറിവില്ല. ദുഃഖം സഹിക്കാതെ നിയന്ത്രണം തകരുമ്പോൾ വിക്കിവിക്കിപ്പറഞ്ഞ വാചകങ്ങൾക്കു കഥാപ്രതിപാദനത്തിൽ വലിയ പങ്കില്ലായിരുന്നു. പക്ഷെ അക്ഷരങ്ങൾക്കൊതുങ്ങാത്ത ആ വാചാലമായ മുഖഭാവങ്ങൾ! ഓ! ആ പെൺകുട്ടി എത്ര തീക്ഷ്ണമായി സ്നേഹിച്ചു?—എത്ര തീവ്രമായി വേദനിച്ചു!

ആ ബാലികയുടെ സഹവാസത്തിൽനിന്നു് സഹാനുഭൂതിയും സങ്കൽപ്പശക്തിയും കൊണ്ടു് എൻെറ മനോദൃഷ്ടിയുടെ മുൻപിൽ ചില ചില രംഗങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു................

നാട്ടിൻപുറവും നഗരവും തമ്മിൽ സംയോജിച്ചു യാത്ര പറയുന്ന സ്ഥലം; പകലും രാത്രിയും സമ്മേളിക്കുന്ന സമയം. ഭർത്തൃസമാഗമത്തിൽ ഗർഭിണിയായിത്തീരുന്ന കന്യകയുടെ ആകൃതിയ്ക്കുണ്ടാവുന്ന മാററംപോലെ പകലിൻെറ പ്രകാശം രാവിൻെറ ഇരുളിൽ സന്ധ്യാകാന്തിയായി മാററിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നഗരാതിർത്തിയിൽ നിൽക്കുന്ന ബസ്സിനെ ലക്ഷ്യമാക്കി കാടിൻെറ അരികിലൂടെ ഒരാൾ അതിവേഗം നടന്നുപോകയാണു്. ആ ബസ്സിൽ അയാൾക്കു പട്ടണത്തിലേയ്ക്കു മടങ്ങണം; ഇല്ലെങ്കിൽ, ഹോട്ടലിൽ താമസിച്ചു ചെന്നാൽ കുളിക്കും ആഹാരത്തിനും മററും കുഴപ്പമുണ്ടായെങ്കിലോ?

അയാൾ മൈതാനത്തിൽനിന്നു കാടിനുള്ളിലേയ്ക്കു തിരിയുന്ന പാതയുടെ അടുത്തെത്തി. പെട്ടെന്നയാളുടെ കാലുകൾ എന്തിലോ തട്ടി, ശരീരം മുന്നോട്ടാഞ്ഞു് മറിഞ്ഞു വീഴാൻ തുടങ്ങുന്നപോലെ മുന്നാലടി തെന്നിത്തെന്നിപ്പോയി. ധൃതിയിൽ നടത്തം തുടർന്നുകൊണ്ടു് അയാൾ തിരിഞ്ഞുനോക്കി. അയാൾ അറിയാതെ തട്ടി മറിച്ചിട്ട പെൺകുട്ടി പതുക്കെ എഴുന്നേൽക്കുകയാണു്. മാപ്പു ചോദിക്കാൻവേണ്ടി അയാൾ തിരിഞ്ഞു് അവളുടെ അടുത്തേയ്ക്കു നടന്നു.

അങ്ങനെയാണു് അവർ കണ്ടുമുട്ടിയതു്; അഥവാ കൂട്ടിമുട്ടിയതു്.

അപ്പോൾതന്നെ അവരിൽ പ്രഥമദർശനപ്രേമം ജനിച്ചോ എന്നെനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അവൾക്കാദ്യം അയാളുടെ നേരേ തോന്നിയ വികാരം അത്ഭുതമായിരുന്നു. കാൽമുട്ടുവരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന ഉടുപ്പു്; ഓരോ കാലിലും കണങ്കാലോളം നീണ്ട ഉറകൾ; പാദത്തിൽ 'പൂട്ടീസുകൾ'; കയ്യിലൊരു തൂക്കിപ്പിടിച്ച തടിയൻ സഞ്ചി; എല്ലാററിനും കാവിനിറവും. എന്തൊരു വേഷം! നഗരാതിർത്തി എന്നെഴുതിയ ബോർഡിനപ്പുറത്തുള്ള പ്രദേശം കണ്ണുകൊണ്ടു കാണുകയോ കാലുകൊണ്ടുസ്പർശിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത ആ നാടൻ പെണ്ണിനെങ്ങനെയോ തോന്നി അയാളൊരു ഗോസായിയാണെന്നു്. അവളുടെ അജ്ഞതപുരണ്ട നാക്കു് 'ഗോസായി' എന്നു വിളിച്ചു് വർത്തമാനവും തുടങ്ങി.

ആ കൂട്ടിമുട്ടലിൽ തൻെറ പേരിലുള്ള തെററു തുറന്നു പറയുകയാണു് ആദ്യം അവൾ ചെയ്തതു്. കാട്ടിലെന്തോ അനക്കം കേട്ടപ്പോൾ അവൾ പേടിച്ചുപോയത്രേ, കുളികഴിഞ്ഞു വീട്ടിലേയ്ക്കു മടങ്ങാൻ താമസിച്ചതുകൊണ്ടു് ഇളയമ്മ അന്വേഷിച്ചു വരികയാണെന്നു്. അവരുടെ കണ്ണിൽനിന്നു രക്ഷപെടാൻ പഴുതുനോക്കി പുറകോട്ടു നടന്നതുകൊണ്ടാണു് അയാളുടെമേൽ മുട്ടാനിടയായതു്.

വാക്കുകളെക്കാൾ ശക്തിയായി മുഖഭാവംകൊണ്ടു കാര്യം വിശദമാക്കാൻ കഴിവുള്ള ആ പതിനേഴുകാരി, എന്നെപ്പോലെ അയാളെയും ആദ്യദിവസംതന്നെ കണക്കില്ലാതെ ആകർഷിച്ചിരിക്കണം. എന്തായാലും, അവളുടെ മൂന്നു വയസ്സായ അനുജൻ "പാതീ, പാതീ" എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടു് ആ ഇരുട്ടത്തു തപ്പിത്തടഞ്ഞുചെന്നു് അവളെ കയ്യുപിടിച്ചുകൊണ്ടു പോയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, വെള്ളമിററു വീഴുന്ന തലമുടിയും ഈറനായ മുണ്ടുകളും ആയി എത്രനേരം വേണമെങ്കിലും അവളവിടെ നിൽക്കുമായിരുന്നു.

അവൾ പോയിക്കഴിഞ്ഞശേഷം, അയാൾ, അവൾ വീണസ്ഥലത്തു് ആ ചിതറിച്ചതഞ്ഞ ചുവന്ന പൂക്കളിൽ ചവിട്ടി പിന്നെയും വളരെനേരം നിന്നിരിക്കുമോ?

അതെന്തായാലും പിറേറന്നു കണ്ടപ്പോൾ അയാൾ അവളെ 'പാതി' എന്നു വിളിക്കാൻ മടിച്ചില്ല. കുഞ്ഞതിൻെറ കൊഞ്ചൽകൊണ്ടു 'പാർവ്വതി' എന്ന പേർ 'പാതി' ആയിപ്പോയതായിരുന്നു. പക്ഷെ, എന്തു മനോഭാവം പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടാണയാളങ്ങനെ 'പാതി' എന്നവളെ വിളിച്ചതെന്നും അങ്ങനെ വിളിക്കുമ്പോൾ എന്തൊരനുഭൂതി അയാൾക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും അയാൾക്കേ അറിയാവൂ. ലോകത്തുള്ള എല്ലാ ഓമനപ്പേരുകളെക്കാളും ഓമനത്തം ആ വിളിയിലുണ്ടെന്നായിരുന്നു പാർവ്വതിയുടെ തോന്നൽ. പാവം കുട്ടി, സ്വന്തം ഇളംബുദ്ധിയിലൂടെ ലോകത്തെ കണ്ട അവൾ മനുഷ്യരുടെ പ്രലോഭനങ്ങളെയും മറിമായങ്ങളേയുംപററി എന്തറിഞ്ഞു?

ഒരുപക്ഷേ, ലോകം കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നഭിമാനിക്കുന്ന എൻെറ ഊഹമായിരിക്കാം തെററു്. ലൗകികപരിഗണനകൾ തീരെയില്ലാതെ സ്നേഹിക്കാനറിയാവുന്ന ഒരു സ്നേഹസമ്പന്നൻ ഉണ്ടായിക്കൂടെന്നില്ലല്ലോ. എന്നാലും അതൊരസാധാരണ സംഭവമാണെന്നു പറയാതെ വയ്യ.

പലതരക്കാരുള്ള ഈ ലോകത്തിൽ അയാൾ ആരായിരുന്നു? വിനോദസഞ്ചാരത്തിനിറങ്ങിയ പ്രഭുകുമാരനോ, ഇവിടത്തെ പ്രകൃതിഭംഗി പകർത്തിയെടുക്കാൻ വന്ന ചിത്രകാരനോ, ഈ പ്രശാന്തമായ അന്തരീക്ഷത്തിൻ കീഴിൽ ചിന്തകൾക്കു രൂപം കൊടുക്കാനെത്തിയ സാഹിത്യകാരനോ? പല നിറത്തിലുള്ള ചായങ്ങളും,

റോയൽ കാഫി വർക്ക്സ്

H. O. കോട്ടയം. Br. കൊല്ലം.

Telegrams, Royalcof.

Phone 301.

ROYAL COFFEE KOTTAYAM KALARICKAL BAZAAR

കാപ്പിക്കുരുവും പൊടിയും വിൽപ്പാനുണ്ടു്, ആവശ്യപ്പെടുന്ന സ്ഥലത്തു

മൊത്തമായും ചില്ലറയായും മൊത്തമായി കച്ചവടക്കാർ എത്തിച്ചു കൊടുക്കുന്നതാണു്

Prop: കെ. മാത്യു തോമസ്.

ധാരാളം കടലാസുകൾ, മഷിക്കുപ്പിയും പേനയും ഒന്നിച്ചാക്കിയ ഒരു പേനു (ഫൗണ്ടൻപെൻ) അതിനു മുമ്പും പിമ്പും അവൾ കണ്ടിട്ടില്ല! ഇതൊക്കെ അയാളുടെ സഞ്ചിയിലവൾ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ചിലതൊക്കെ, പ്രത്യേകിച്ചും ആ വിശേഷപ്പെട്ട പേന, അവൾക്കു സമ്മാനിക്കാനും, അവളെ അക്ഷരമെഴുതാൻ പഠിപ്പിക്കാനും അയാൾ നന്നേ ശ്രമിച്ചു. ഒന്നും അവൾ സമ്മതിച്ചില്ല; എന്നല്ല, നിർബന്ധമായി പഠിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ അവൾ കുളത്തിൽ ചാടിക്കളയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നീന്താനറിയാമെങ്കിലും ആ വൃത്തികെട്ട വെള്ളത്തിലിറങ്ങാൻ വയ്യാത്ത അയാൾ എല്ലാം സഞ്ചിക്കകത്തു തിരിയെ വച്ചു സഞ്ചി പൂട്ടുന്നതുവരെ വെള്ളത്തിൽ കിടന്നു കളിക്കുകയായിരുന്നു അവളുടെ പതിവ്.

ഒരുപക്ഷെ അവളുടെ യഥാർത്ഥ സ്ഥിതിയുടെ ദയനീയത ഒട്ടും അയാളറിഞ്ഞില്ലെന്നു വരുമോ? അവൾ എന്തിനത്ര വലിയ അഭിമാനം കാണിച്ചു? എന്ന ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരം അവളുടെ സ്ത്രീത്വത്തിന്റെയും പ്രേമത്തിന്റെയും വിചിത്ര മേഖലകൾക്കുള്ളിൽ മറഞ്ഞു കിടക്കുകയാണ്. അവൾക്കമ്മയില്ല; അച്ഛൻ മിക്കപ്പോഴും ദീനപ്പായിലായിരിക്കും. ഭദ്രകാളിയുടെ ഭാവത്തിലാണ് എപ്പോഴും ഇളയമ്മ. അവർ അടുത്തൊരു വലിയ വീട്ടിൽ—ആ പാർപ്പിടത്തിന്റെയും പറമ്പിന്റെയും ഉടമസ്ഥതയുള്ള ജന്മിഗൃഹത്തിൽ വേലചെയ്ത് അവിടത്തെ ആഹാരത്തിന്റെയും വസ്ത്രങ്ങളുടെയും ഉച്ഛിഷ്ടം കൊണ്ടുവന്നാണ് ആ കുടുംബം പുലർത്തുന്നത്. അതു കാരണം മുഷിപ്പെട്ട വേഷത്തിലെ പാർവ്വതിയെ എപ്പോഴും കണ്ടിരുന്നുള്ളു. ഇളയമ്മയെ സഹായിക്കാൻ പലപ്പോഴും അവളും കൂടെ പോകേണ്ടിവരും. പക്ഷെ ഉച്ചതിരിഞ്ഞാലുടൻ, ആഹാരം കിട്ടിയാലും, ഇല്ലെങ്കിലും, പാർവ്വതിക്കു കരയിൽനിന്നും വെള്ളത്തിലേയ്ക്കു നീങ്ങിയേ തീരൂ. സന്ധ്യക്കു മുമ്പു കുളികഴിഞ്ഞു വീട്ടിലെത്തണമെന്നാണ് ഇളയമ്മയുടെ നിയമം. അവിടം തെറ്റിയാൽ അവർ അന്വേഷിച്ചിറങ്ങുകയായി; വെറും കയ്യായിട്ടല്ല. പക്ഷേ അപൂർവ്വമായെ അവളെ തല്ലാൻ കിട്ടൂ. നിവൃത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ അനുജൻ അവൾക്കു മുന്നറിവു കൊടുക്കും, അമ്മയുടെ കണ്ണു മറച്ചും കയ്യു പിടികൊടുക്കാതെയും, രാത്രി അടുത്തു കിടക്കുമ്പോൾ പാതിയുടെ പുറത്തു കാട്ടുകമ്പുകൊണ്ടുള്ള തലോടലിന്റെ പാടുകൾ കാണരുതെന്ന് അവനു വലിയ നിർബന്ധമായിരുന്നു.

ഞാനവിടെച്ചെന്ന് ഓരാഴ്ചയ്ക്കകം ഈ വിവരങ്ങൾ വിശദമായി മനസ്സിലാക്കി. എന്നിട്ടവളെ "പാതി" എന്നു വിളിച്ചോമനിച്ചയാൾക്ക് ഒരിക്കലുമതു സാധിച്ചില്ലത്രെ! ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ സ്ത്രീയുടെ നിരീക്ഷണസൂക്ഷ്മത പുരുഷനില്ലെന്നു വരുമോ? അതോ, പുരുഷന്റെ സ്നേഹത്തിൽ സഹാനുഭൂതിക്കിടമില്ലെന്നോ? ഒരു നേരം വെറുതെയിരിക്കാതെ മരങ്ങളിൽ ചാടിക്കേറുകയും, കുളത്തിൽ നീന്തിത്തുടിക്കയും ചെയ്യുന്ന ആ ബാലികയുടെ ശരീരചലനത്തിലുള്ള ലാഘവം കണ്ട് അയാൾ നിർന്നിമേഷമിരുന്നാഹ്ലാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. താൻ ശരീരത്തിനു പുറത്തു തൊടാൻപോലും മടിക്കുന്ന വെള്ളം അകത്തു കടന്നാണ് അവളുടെ മുഖത്തെ പ്രസന്നമാക്കുന്നതെന്നറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ അയാൾ ബോധംകെട്ടു വീണുപോകുമായിരുന്നില്ലേ? എയ്യാണ്ടു ശൂന്യശൂന്യമായ വയറിനു മുകളിൽ ഇത്ര സ്നേഹനിർഭരമായ ഹൃദയമുണ്ടാവുമെന്ന്—ദാരിദ്ര്യം കഴുത്തിനു പിടിച്ചു ഞെരിക്കുമ്പോഴാണവൾ പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന്—അയാൾക്കു സങ്കൽപ്പിക്കാൻ സാധിച്ചിരിക്കയില്ല. അരവയറും കാൽവയറും മാത്രം നിറച്ചു ജീവിക്കുന്നവർ നിമിഷങ്ങളെ തള്ളിനീക്കുകയല്ലാതെ തുള്ളിച്ചാടിക്കടക്കുക പതിവുണ്ടോ?

എന്നാലും അവൾ വിശന്നിട്ടു കാട്ടുകായ്കൾ പറിച്ചു തിന്നാൽ "ഛീ, വൃത്തികെട്ടതൊന്നും തിന്നരുത്" എന്നു പറഞ്ഞു തട്ടിക്കളയുകയും, എന്തു സാധനവും അവളുടെ ബന്ധുക്കാരനോ, അയൽക്കാരനോ ആയ ചെറുപ്പക്കാരാരെങ്കിലും കൊടുത്തതെന്നറിഞ്ഞാൽ പിടിച്ചുവാങ്ങി കുളത്തിന്റെ മറുകരയിലെ പടർപ്പിലേയ്ക്കെറിയുകയും ചെയ്യാൻ അധികാരം കാണിച്ചയാൾക്ക് ആ ദയനീയത ഒട്ടും കാണാൻ കഴിയാത്തതു് അതിശയമായിരിക്കുന്നു.

പക്ഷേ, ഇതൊന്നും പാർവ്വതിയോടു പറഞ്ഞിട്ടു ഫലമില്ലായിരുന്നു. സ്നേഹപൂർവ്വമായ ആ ശാസനകൾക്കു പാത്രമാകാൻ തന്നെ തനിക്കെന്തർഹതയുണ്ട് എന്നായിരുന്നു അവളുടെ വിചാരം. രഹസ്യമായ വേഴ്ചയിൽ പുരുഷന്റെ ഔന്നത്യത്തെ താഴത്തേയ്ക്കു കൊണ്ടുവരാൻ സ്ത്രീത്വം എന്ന ഒരൊററ അർഹത മതി എന്നവൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാ! യാത്രയാകാൻ സമയം അവളോടയാൾ ചോദിച്ചില്ലേ, "എന്റെകൂടെ വരുന്നോ?" എന്ന്. പോകാത്തതു് അവളുടെ കുററം. പോയിരുന്നെങ്കിലോ? സാധു ബാലികകളെ വശത്താക്കിക്കൊണ്ടുപോയി വേശ്യാലയത്തിൽ വില്ക്കുന്ന മനുഷ്യരുമുള്ള ലോകമാണിതു്.

ഞാനിവിടെ താമസമാക്കിയതിന്റെ പിറേറന്നാണ് പാർവ്വതിയെ ആദ്യം കണ്ടതു്. അന്നു വൈകിട്ട് നടക്കാനിറങ്ങിയ ഞാൻ മൈതാനത്തിന്റെ അങ്ങേയററത്ത് ഇങ്ങോട്ടു നോക്കിക്കൊണ്ടു നിന്ന ആ പെൺകുട്ടിയെക്കണ്ടു; അങ്ങോട്ടു തന്നെ നടക്കാനും തുടങ്ങി.

പിന്നീടതായി പതിവ്. സന്ധ്യയാവും ഞാൻ കുളക്കരയിൽനിന്നു മടങ്ങുമ്പോൾ. പരിചയം കൂടുന്തോറും എനിക്കവളോട് സ്നേഹത്തോടൊപ്പം അസൂയയും തോന്നി. എന്തൊരു ഹൃദയലാഘവത? എത്ര സരള പ്രകൃതി? ജീവിതത്തിന്റെ ഗൗരവം കാണുന്നില്ല; ഒന്നും രഹസ്യമായി സൂക്ഷിക്കുന്നില്ല; രഹസ്യങ്ങളൊന്നുമില്ലതാനും. എന്തു നിസ്സാരസംഗതിമതി അങ്ങേ അററം ആനന്ദിക്കാൻ.

എന്നിട്ടും, ഒരു ദിവസം കുളത്തിൽ കിടന്ന ഒരു പൂമൊട്ടു നീന്തിയെടുത്തു കയ്യിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു അവൾ കാണിച്ച ബഹളം കണ്ടു ഞാനത്ഭുതപ്പെട്ടുപോയി. പാരിജാതവും കൽഹാരവുമൊന്നുമല്ല, നാററം പിടിച്ച, ചുമന്ന ഇതളുകളുള്ള, ഒരു പൂമൊട്ട്. അതിന്റെ കേസരങ്ങൾ തമ്മിൽ കോർത്തു പിടിപ്പിച്ച് കള്ളനും രാജാവും കളിച്ചാൽ വലിയ രസമാണെന്നു പറഞ്ഞു അവൾ കരയിൽ കിടന്നുരുളുകയും വെള്ളത്തിലേക്ക് തലകുത്തി മറിയുകയും മററും ചെയ്തു.

മൊട്ടുകൾ വിരിഞ്ഞു തുടങ്ങിയ ആ മരം കണ്ടാൽമതി പാർവ്വതി തുള്ളിച്ചാടാൻ എന്ന നില കണ്ടപ്പോൾ സ്വാഭാവികമായി എനിക്കൽപ്പം സംശയം തോന്നി; ഞാൻ അവിടത്തെ താമസം മതിയാക്കി മടങ്ങിപ്പോകാത്തതിലവൾക്കു അക്ഷമയുണ്ടെന്നു തോന്നിയപ്പോൾ ആ സംശയം ബലപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ഞാൻ ഒന്നും ചോദിച്ചില്ല.

ആഴ്ചകൾ നീങ്ങി. ഒരു മരം മാത്രമേ പൂത്തുള്ളുവെങ്കിലും എല്ലാമരവും പൂത്തപോലെ ചുവപ്പുകൊണ്ടു മൂടി ആമരക്കൂട്ടം; തറ ചെമ്പട്ടുകൊണ്ടു നടമാററു വിരിച്ച സ്ഥിതിയിലുമായി. എത്ര ഘനത്തിലാണ് ആ നിലത്തു പൂവിതൾ അടിഞ്ഞു കിടക്കുന്നതെന്നു പറയാൻ വയ്യ. ഉച്ചക്കാററിന്റെ കൈകൾ ആ മൈതാനത്തിന്റെ വക്ഷസ്സിലും അവയെക്കൊണ്ടു ചുമപ്പു പുള്ളികളിട്ടുവച്ചു.

കണ്ണിമയ്ക്കാതെ കുളത്തിൽ നോക്കിയിരിക്കുന്ന പാർവ്വതിയുടെ മുഖം ഇടയ്ക്കിടെ മ്ളാനമാകുന്നുണ്ടോ എന്നെനിക്കു തോന്നിത്തുടങ്ങി. അവളുടെ സംഭാഷണകോലാഹലം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു; ഓട്ടവും, ചാട്ടവും, മറിച്ചിലും ഇടയ്ക്കിടെ മറന്നുപോകുന്നു. അവളുടെ നിതാന്തോന്മേഷത്തിലെന്തോ ഭാരം കെട്ടിത്തൂക്കിയപോലെയും അതിന്റെ ഘനം അനുദിനം കൂടിവരുന്നതു പോലെയും ആയിരുന്നു അവളുടെ ചലനങ്ങൾ.

ഒരു നാൾ വെള്ളത്തിൽ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കേ പെട്ടെ

Expert & Efficient Automobile Repairs & Service

Contact

Cochin State Motors Ltd. Automobile Engineers

ERNAKULAM.

ന്നെൻെറ നേരെ തിരിഞ്ഞവൾ ചോദിച്ചു. "നിങ്ങടെ നാട്ടിൽ ഈ മരമുണ്ടോ?"

"ഉണ്ടായിരിക്കും. ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല."

"അപ്പപ്പിന്നെ അടുത്തയാണ്ടിതു പൂക്കുമ്പം വീട്ടിലിരുന്നോണ്ടറിയാനൊക്കുമോ?"

"ഓഹോ, ഞാനെവിടെയായിരുന്നാലും അടുത്തയാണ്ടീമാസത്തിൽ ഈ കാഴ്ചയെപ്പററി ഓർക്കാതിരിക്കില്ല."

പാവം! അതു കേട്ടപ്പോൾ അവളുടെ മുഖത്തുണ്ടായ വൈവർണ്യം!

പിന്നീടു പരസ്പരബന്ധമില്ലാതെയും അവ്യക്തമായും വിചിത്രമായ ഒരു പ്രേമകഥയുടെ അംശങ്ങൾ അവളിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടുതുടങ്ങി. നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം, വായ്പൂട്ടി, തലയാട്ടി, കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നതേയുള്ളു ഞാൻ.

അല്ലാതെന്തു ചെയ്യാൻ? ആ മരം പൂത്തു തുടങ്ങുമ്പോൾ വരാമെന്നു പറഞ്ഞു പോയ "ഗോസായി" കുളത്തിൻെറ മുകളിലും താഴെയും പൂവിൻെറ ചുമപ്പു കാണാനുള്ള എന്നായിട്ടും വന്നിട്ടില്ല!

ആദ്യം ഞാൻ കണ്ട ദിവസം അവൾ പ്രതീക്ഷാപൂർവ്വം ബസ്സിൽ നോക്കിക്കൊണ്ടു നിന്നതും, ആദ്യത്തെ പൂമൊട്ടു കണ്ടപ്പോൾ ലഹരി പിടിച്ചപോലെ ആനന്ദിച്ചതും ഓർത്തപ്പോഴെനിക്കു വലിയ സഹതാപം തോന്നി. എന്തുകൊണ്ടവളുടെ ഗോസാമി വാക്കു പാലിക്കുന്നില്ല?

ഞാൻ സംശയിച്ചു, ഇവിടെ നിന്നും പോയപ്പോഴേ ഈ നാററം പിടിച്ച പൂവും നാട്ടുമ്പുറത്തു കാരിപ്പെണ്ണും അയാളുടെ ഓർമ്മയിൽ നിന്നു വിട്ടിരിക്കുമെന്ന്: അവൾക്കു ഭീതിയായി അയാളെന്തോ അനിവാര്യമായ ആപത്തിലാണെന്ന്.

അതും അവളെന്നോടു തുറന്നു പറഞ്ഞില്ല. ഒരു ദിവസം, ബസ്സിൽനിന്നു വീണു കയ്യും കാലുമൊടിഞ്ഞ ഒരാളെപ്പററി ഞാൻ സംസാരിക്കാനിടയായി. അശ്രദ്ധമായി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഞാൻ പെട്ടെന്നൊരു പൊട്ടിക്കരച്ചിൽ കേട്ടു ഞെട്ടിപ്പോയി. തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോഴുണ്ട്, നിലം മൂടിക്കിടന്ന ആ പൂക്കളിൽ മുട്ടുകുത്തി, മുഖം കൈകൊണ്ടു പൊത്തി നിലത്തമർത്തി വച്ചു പാർവതി ഏങ്ങിയേങ്ങി കരയുന്നു.

കാരണമൂഹിച്ചെടുക്കാൻ എനിക്കൽപ്പനേരം വേണ്ടി വന്നു. എന്നും കാലത്തും വൈകിട്ടും ബസ്സു യാത്ര ചെയ്യുന്നതായി താൻ കണ്ടിട്ടുള്ള ആൾ ബസ്സപകടത്തിൽപ്പെട്ടെന്നും അപ്പോഴും ആശുപത്രിയിൽ കിടക്കയാണെന്നും അവൾ ഭയന്നെങ്കിൽ എന്തുണ്ട് അതിൽ ആക്ഷേപിക്കാൻ? പോരെങ്കിൽ അതിസ്നേഹം അനിഷ്ടശങ്കിയുമാണല്ലോ. പൂക്കളുടെ ചുവപ്പിൽ മുങ്ങിയ ആ മരക്കൂട്ടത്തേയും അതിൻെറ പ്രതിഫലനത്താൻ മനോഹരമായ ആ കൊച്ചു കുളത്തേയും അതിൻെറ കരയിൽ അയാളെക്കാത്തു വിഷാദമഗ്നയായിരിക്കുന്ന 'പാതി'യേയും മനസാ കണ്ടു, അവളുടെ അടുത്തെത്താൻ കാലില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ആ സ്മരണയിൽ കഠിനമായി വേദനിക്കുന്ന നെഞ്ചിൽ അമർത്തിപ്പിടിക്കാനൊരു കൈപോലുമില്ലാത്ത അവസ്ഥയിലാണയാളെങ്കിലോ? ഈ ലോകത്തിൽ എന്താപത്തു സംഭവിച്ചുകൂടാ?

എങ്കിലും അവളുടെ ആ സ്നേഹവും വിശ്വാസവും വെറുതെയാവില്ലെന്നു ഞാനാശിച്ചു; പ്രാർത്ഥിക്കപോലും ചെയ്തു. വേർപാടിനുശേഷം മൂന്നാമതൊരാളറിയാതെ പരസ്പരം വിശേഷമറിയാനും അറിയിക്കാനും വയ്യാത്ത നിലയാണ് ആ ബന്ധത്തിന്. അവളെ അക്ഷരം പഠിപ്പിക്കാൻ ആവോളം ശ്രമിച്ചിട്ട് അതും സാധിക്കാതെ മടങ്ങേണ്ടി വന്ന അയാൾ എന്തൊരു വേദനയായിരിക്കും അനുഭവിക്കുന്നതു്!

ആ ദുഃഖം കണ്ടു കണ്ടു സഹനശക്തി നശിച്ചപ്പോൾ ഞാനൊരു ശ്രമം നടത്തി സഹായിക്കാൻ. പക്ഷേ അവളുടെ പ്രായത്തിൽ അയാൾക്കൊരനുജത്തിയുണ്ടെന്നും അവളയാളെ "കോപ്പ"യെന്നാണു വിളിക്കുന്നതെന്നും മാത്രമേ അവൾക്കു പറയാൻ സാധിച്ചുള്ളു. അത്രയും വിവരംകൊണ്ട് ഫലമുണ്ടാവുമെന്നായിരുന്നു അവളുടെ ആശ. എന്തൊരജ്ഞത? "കോപ്പ" ഓപ്പയാണെന്നു ഞാനൂഹിച്ചു; അവൾ തെററിച്ചു പറഞ്ഞതായിരിക്കണം. എങ്കിലും പല പ്രദേശങ്ങളിലും ആ വിളി നടപ്പുള്ള സ്ഥിതിക്കു അതിൽ അയാളുടെ സ്വദേശമേതെന്നറിയാനെന്താണു വഴി?

പൂക്കളുടെ എണ്ണം കുറയുന്ന ലക്ഷണം കണ്ടു തുടങ്ങി. ഋതു മാറുകയാണ്. കുളത്തിലെ പ്രതിഫലനത്തിൻെറ ചുവപ്പു കുറയുന്തോറും പാർവ്വതിയുടെ കവിളുകളിലെ ആരോഗ്യച്ഛവിയും മങ്ങുകയാണ്. മഞ്ഞെന്നും മഴയെന്നുമില്ലാതെ മണിക്കൂറുകളോളം ആ തണുത്ത വെള്ളത്തിൽ ആണ്ടു കിടക്കാറുള്ള അവളുടെ ശരീരം നട്ടുച്ച വെയിലിലും കുളിർന്നു വിറയ്ക്കുന്നതു കണ്ടു എനിക്കു ഭയവും ദുഃഖവും തോന്നി.

എന്നിട്ടും അവൾ വൈകിട്ടത്തെ കുളി നിർത്തിവച്ചില്ല.

പക്ഷെ ഒരു ദിവസം അതങ്ങു നിന്നു, കാലുകൾക്കു അവളുടെ ആശ നിറവേററാൻ കഴിവില്ലാത്തതിനാൽ.

ആ ദിവസം ഞാനവളുടെ വീട്ടിൽ പോയി. അവളുടെ സംഭാഷണത്തിൽ നിന്നു കിട്ടിയിരുന്ന അറിവു വച്ചു, ആൾ സഞ്ചാരം കുറഞ്ഞ ആറടിപ്പാത കടന്നു തീരെ ജനശൂന്യമായ പ്രദേശത്തുകൂടെ കടന്നു പോയപ്പോൾ അവരുടെ പ്രേമബന്ധം ആരും അറിയാത്തതിലതിശയമില്ലെന്നെനിക്കു തോന്നി

ആ കൂരയിലൊരു പഴകിപ്പൊളിഞ്ഞ പനമ്പായിൽ, പഴന്തുണിയായിത്തീർന്ന ഒരു പുതപ്പുകൊണ്ടു തലയൊഴികെ മൂടിപ്പുതച്ച് ആകാശത്തേയ്ക്കു നോക്കി കിടന്ന അവൾക്കു തോന്നിയിരിക്കണം താനപ്പോഴും കുളക്കരയിലാണെന്ന്. അവളുടെ നോട്ടത്തിലെ ആ പ്രത്യേകത കാരണം ഞാനും ആകാശത്തേക്കു നോക്കി. നീലിമയാർന്ന പശ്ചിമാകാശത്തിൽ ചുവന്ന സന്ധ്യാമേഘങ്ങൾ അടിഞ്ഞു കൂടിക്കിടക്കുന്നു! പാർവതിയുടെ പ്രിയപ്പെട്ട കാഴ്ചയുടെ അസ്സൽ പകർപ്പ്!

ഞാൻ അവളുടെ ദേഹം തൊട്ടുനോക്കി. പൊള്ളിക്കുന്ന പനികൊണ്ടാവണം, കണ്ണുകൾ ചുമന്നിട്ടുണ്ട്. ദാഹിച്ചാലിത്തിരി വെള്ളം കൊടുക്കാൻ പോലും ആരുമില്ലവിടെ. അവളുടെ അനുജൻ മാത്രം, പ്ലാവിലകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ആട്ടിൻകുട്ടികളെ വാഴനാരിൽ കെട്ടി വലിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ടു അവിടെ നടന്നിരുന്നു.

അന്നുമുതൽ എൻെറ സായാഹ്ന സവാരി കുളക്കരയിൽനിന്നും ആ കൂരയിലേക്കു മാറി. നീലാംബരത്തിൽ ചിതറിക്കിടന്ന ചെമ്മേഘങ്ങളിൽ കണ്ണിമയ്ക്കാതെ നോക്കിക്കിടക്കുകയായിരിക്കും ഞാൻ ചെല്ലുമ്പോഴൊക്കെ അവൾ. കളിയിലേർപ്പെട്ട അനുജൻ കാണും സമീപത്തെങ്ങാനും. ജോലിയിൽ അവളുടെ സഹായം നിന്നതിനു ശേഷം ഇളയമ്മയ്ക്കു യജമാന ഗൃഹത്തിൽനിന്നും രാത്രിയായിട്ടേ ജോലി കഴിഞ്ഞിറങ്ങാൻ സാധിച്ചിരുന്നുള്ളു. അവളുടെ അച്ഛനും സന്ധ്യകഴിയുന്നതുവരെ പണിയന്വേഷിച്ചു വല്ലിടത്തും അലഞ്ഞു തിരിയും. രോഗിണിയെ ശുശ്രൂഷിക്കാനാളടുത്തിരുന്നാൽ പട്ടിണിയും അവളെ പിടികൂടിയേനേ; ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവരും ക്രമേണ പട്ടിണി കിടന്നു രോഗികളായേനെ. അതുകൊണ്ടു ശേഷിയുള്ളതു ശേഷിക്കും എന്ന പ്രകൃതി നിയമം അനുസരിക്കയേ അവർക്കു നിവൃത്തിയുണ്ടായിരുന്നുള്ളു.

എന്നാലും അവളുടെ രോഗശമനത്തിനു ആവുന്നതൊക്കെ അവർ ചെയ്തു. ആ കുളത്തിൽ പണ്ടെങ്ങോ ചാടിച്ചത്ത ആരുടെയോ പ്രേതത്തിൻെറ ഉപദ്രവമാണെന്ന തീർച്ചയിന്മേൽ ഇളയമ്മ രക്ഷ കെട്ടിച്ചു; സ്വന്തം വൈദ്യശാസ്ത്രപ്രകാരം അച്ഛൻ ചില കഷായങ്ങളും കൊടുത്തു. ഉടുതുണിക്കും കഞ്ഞിവെള്ളത്തിനും പാടുപെടേണ്ടവർ. അവർ കൊണ്ടുചെന്ന വിവാഹാലോചനകൾ വെറുപ്പോടെ ചിരിച്ചു തള്ളിക്കളഞ്ഞ അവൾ—പ്രേമം പ്രേമത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമായ ഒരേടാകൂടത്തിൽ ചെന്നു ചാടിയിരിക്കയാണെന്നു അവർ സംശയിച്ചുപോലുമില്ല. പണിയെടുത്തു ജീവിക്കുന്ന അവൾക്കു കൂലിവേലക്കാരൻെറ വിയർപ്പിൻെറ ഗന്ധത്തെ മാനിക്കാനും ദാമ്പത്യത്തിനും പ്രേമത്തിനും ആസ്വാദനത്തിൽ കവിഞ്ഞ ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ടെന്നറിയാനും എന്തുകൊണ്ടു സാധിച്ചില്ല?

എല്ലാ വൈകുന്നേരവും അങ്ങോട്ടുള്ള യാത്രയിൽ ശുഭപ്രതീക്ഷയാൽ പ്രസാദപൂർണ്ണമായ അഭിലാഷങ്ങൾ പുലർത്തിപ്പോന്ന എൻെറ ഹൃദയം മടക്കയാത്രയിൽ ബുദ്ധിയുടെ ഈ യുക്തിവാദങ്ങളിൽ മൂകമായി വിഷാദിച്ചിരുന്നു.

പക്ഷെ, ഒടുവിലൊരു ദിവസം അവിടെ നിന്നു മടങ്ങിയപ്പോൾ എൻെറ ബുദ്ധി മരവിച്ചിരുന്നു; ഹൃദയവും ശൂന്യമായിപ്പോയിരുന്നെന്നു തോന്നുന്നു.

ആ ദിവസം ഞാൻ ചെന്നപ്പോൾ അവളുടെ കിടപ്പിൻെറ രീതി മാറിക്കണ്ടു. കണ്ണുകൾ ആകാശത്തുറപ്പിച്ചില്ല, തല ചരിച്ചു മുഖത്തിനു താഴെ നിലത്തു നോക്കിക്കൊണ്ടാണവൾ കിടന്നിരുന്നതു്. അവളുടെ ദൃഷ്ടി പതിഞ്ഞ സ്ഥലത്തു ഞാൻ നോക്കി. ഓ എന്തായിരുന്നു അവിടെ?

കുന്നിലേത്തു് ബാങ്ക്, മാരാമൺ. (തിരു-കൊച്ചി)

രണ്ടര ശതമാനം വായ്പ

നിക്ഷേപകർക്ക് ആണ്ടിൽ രണ്ടരശതമാനം പലിശയ്ക്കു് പത്തുലക്ഷം രൂപാ കടം കൊടുക്കപ്പെടും. ചുരുങ്ങിയ സമയംകൊണ്ടു് അനേകരുടെ പ്രശംസ ആർജ്ജിച്ചുകഴിഞ്ഞ ഒരു പദ്ധതി.

ചെറു നിക്ഷേപങ്ങൾകൊണ്ടു് വൻതുകകൾ സമ്പാദിക്കുകയോ വൻകടങ്ങൾ പരിഹരിക്കുകയോ ചെയ്യുക. താരതമ്യേന മററു പല പദ്ധതികളേക്കാൾ കൂടുതൽ ആദായകരവും സൗകര്യപ്രദവുമായ ഒരു നേട്ടം. മാനേജർ.

Ex ഫ്ളയിംഗ് ഓഫീസർ, K. M. എബ്രഹാം B. A.

ജനകീയഭരണത്തിലെ കീറാമുട്ടികൾ

(സി. നാരായണപിള്ള എം. പി.)

ഒരു പാർലിമെൻറംഗവും അദ്ദേഹത്തിൻെറ നിയോജകമണ്ഡലവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധമെന്താണ്? അദ്ദേഹം ജനങ്ങളുടെ ഒരു പ്രതിനിധിയാണോ? അതോ ജനങ്ങൾ അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രതിബിംബിപ്പിക്കുവാനും അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാനും രാജ്യത്തിൻെറ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ ഒരു പ്രത്യേക ഘടകത്തിൽ നിന്നു നിയോഗിക്കുന്ന ഒരു ഏജൻറ മാത്രമാണോ? തന്നെ പാർലമെൻറിലേയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുത്ത ജനവിഭാഗത്തിൻെറ ഹിതത്തിനും നിശ്ചയങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധമായി സ്വാഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിക്കുവാനും സ്വതന്ത്രമായി തീരുമാനങ്ങൾ ചെയ്യുവാനും അദ്ദേഹത്തിനധികാരമുണ്ടോ? ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പ്രശസ്ത രാജ്യതന്ത്രജ്ഞനും വാഗ്മിയുമായിരുന്ന എഡ്മണ്ഡ് ബർക്ക് ഈ വിഷയത്തെപ്പററി അദ്ദേഹത്തിൻെറ സുനിശ്ചിതമായ അഭിപ്രായം വിശദമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. "തൻെറ നിയോജകമണ്ഡലത്തോട് പരിപൂർണ്ണമായ ഐക്യത്തിലും, സമ്പർക്കത്തിലും വർത്തിക്കുകയെന്നുള്ളതു് ഏതൊരു പാർലിമെൻറംഗത്തിനും അഭികാമ്യവും ആനന്ദപ്രദവുമായ ഒരവസ്ഥയാണ്. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ നിഷ്പക്ഷമായ അഭിപ്രായങ്ങളും പക്വമായ നിശ്ചയങ്ങളും കളങ്കരഹിതമായ മനസ്സാക്ഷിയും ഏതൊരാൾക്കെങ്കിലും വേണ്ടിയോ ഏതൊരു ജനസഞ്ചയത്തിനു വേണ്ടിയോ ബലികഴിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. ഇവയൊന്നും തന്നെ ആരുടെയും സംതൃപ്തിയിൽ നിന്നോ വ്യവസ്ഥാപിത നിയമങ്ങളിൽ നിന്നോ അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതല്ല. അവ പ്രകൃതിദത്തങ്ങളും അവയുടെ ദുർവ്വിനിയോഗം ശിക്ഷാർഹവുമാണ്. നിങ്ങളുടെ പ്രതിനിധി അദ്ദേഹത്തിൻെറ ശാരീരികമായ പരിശ്രമങ്ങൾ മാത്രമല്ല, പിന്നെയോ വിവേചനാശക്തിയും നിങ്ങൾക്കു നൽകുവാൻ കടപ്പെട്ടയാളാണ്. നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം പ്രതിഫലിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി അദ്ദേഹം അതു ബലികഴിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു ജനസേവനമല്ല, ജനവഞ്ചനയായിത്തീരുന്നതാണ്."

ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഒരു പൊതുതിരഞ്ഞെടുപ്പു കാലത്താണ് ബർക്ക് പ്രകടിപ്പിച്ചതു്. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിൻെറ നിയോജകമണ്ഡലം ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തോടെ അദ്ദേഹത്തെ പാർലമെൻറിലേയ്ക്കു് തിരഞ്ഞെടുക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിൻെറ അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് നിയോജകമണ്ഡലത്തിൻെറ അഭിപ്രായങ്ങളുമായി യാതൊരു വിഭിന്നതയുമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാണ്. ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനു ശേഷം നാലുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞ് തൻെറ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൻെറ അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായി ബർക്ക് റോമൻകത്തോലിക്കരുടെ ചില അവശതകൾ നീക്കുന്നതും അയർലണ്ടുമായുള്ള കച്ചവടത്തിൻെറ ചില നിയന്ത്രണങ്ങൾ പിൻവലിക്കുന്നതുമായ രണ്ടു ബില്ലുകൾക്കനുകൂലമായി കോമൺസ്സഭയിൽ പ്രസംഗിക്കുകയും വോട്ടുചെയ്യുകയും ചെയ്തു. തൻെറ പരിപക്വമായ ചിന്താഗതിയും സ്വതന്ത്രമായ അഭിപ്രായങ്ങളുമനുസരിച്ചാണ് ബർക്ക് പാർലിമെൻറിൽ ഈ നില സ്വീകരിച്ചതു്. എന്നാൽ പാർലിമെൻറംഗത്തിൻെറ ഉത്തരവാദിത്വത്തെപ്പററി അഞ്ചു വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപു് അദ്ദേഹം ചെയ്ത പ്രസംഗത്തെ അംഗീകരിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ പാർലമെൻറിലേക്ക് തിരഞ്ഞെടുത്ത ആ നിയോജകമണ്ഡലം തന്നെ അഞ്ചു വർഷം കഴിഞ്ഞ് നിയോജകമണ്ഡലത്തിൻെറ ഹിതാനുസരണമല്ലാതെ സ്വാഭിപ്രായമനുസരിച്ച് പാർലിമെൻറിൽ പ്രസംഗിക്കയും വോട്ടു ചെയ്യുകയും ചെയ്തതിന് അദ്ദേഹത്തെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ പരാജിതനാക്കി.

അനന്തരകാലങ്ങളിൽ ചരിത്രകാരന്മാർ ബർക്കിനെ പരാജിതനാക്കിയ ആ നിയോജകമണ്ഡലത്തെ ആക്ഷേപവർഷം ചൊരിഞ്ഞു് കുററപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ബർക്കിൻെറ നാമധേയം രാജ്യസ്നേഹത്തിൻെറയും സ്വാതന്ത്ര്യചിന്തയുടെയും പര്യായപദമായി ഇന്നും ശോഭിക്കുന്നുമുണ്ട്. രാഷ്ട്രീയബോധത്തിലും സംസ്കാരത്തിലും വിജ്ഞാനത്തിലും ലോകമിന്നു വളരെയൊക്കെ പുരോഗമിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. എങ്കിലും ഒരു വ്യക്തി—അദ്ദേഹമെത്രതന്നെ ഉന്നതനും ഭരണകാര്യവിദഗ്ദ്ധനും സ്വഭാവമാഹാത്മ്യമുള്ളവനും ആയിരുന്നാൽ കൂടിയും നിയോജകമണ്ഡലത്തിൻെറ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കുമെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ സന്നദ്ധതയുള്ള ഒരു നിയോജകമണ്ഡലം ഒരിടത്തുമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. ബർക്ക് ഈ ഇരുപതാം ശതകത്തിലാണ് ജീവിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ കൂടി ഇന്നും അന്നത്തെ കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടുതന്നെ ഏതൊരു നിയോജകമണ്ഡലവും അദ്ദേഹത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. ഭാവിചരിത്രകാരൻ ഒരു ശതവർഷത്തിനുശേഷം വീണ്ടും പഴയപോലെ ആ നിയോജകമണ്ഡലത്തെ ആക്ഷേപവർഷങ്ങൾ ചൊരിഞ്ഞു് അപഹസിക്കയും ചെയ്യും. സ്വാഭിപ്രായങ്ങളും മുൻകൂട്ടിയുള്ള തീരുമാനങ്ങളും ഇടുങ്ങിയ ചിന്താഗതിയും ഒരു പാർലിമെൻറംഗത്തിനുവേണ്ടിയാണെങ്കിലും യാതൊരു നിയോജകമണ്ഡലവും ബലികഴിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല.

ഒരു വ്യക്തിയും ഒരു ജനവിഭാഗവും തമ്മിലുള്ള സംഘട്ടനത്തിൽ തെററ് വ്യക്തിയുടെവശത്തു മാത്രമല്ല ജനവിഭാഗത്തിൻെറ പക്ഷത്തിലും ധാരാളമുണ്ടാകാറുണ്ട്. പ്രാതിനിദ്ധ്യഭരണം ജനങ്ങളിലുള്ള നിയന്ത്രണമല്ല പിന്നെയോ ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള നിയന്ത്രണമാണ്. ജനങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കലും അവരുടെ സാമൂഹ്യജീവിതം സുഖകരമാക്കുകയുമാണ് പാർലിമെൻറിൻെറ കർത്തവ്യം. ആർക്കുവേണ്ടിയും ഹിതാനുസരണം വോട്ടുപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ ജനങ്ങൾക്കവകാശമുണ്ട്. അവരർപ്പിക്കുന്നവിശ്വാസം ദുർവ്വിനിയോഗം ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതാരാണെന്നു വിധിക്കുവാനുള്ള ഏററവും ഉയർന്ന കോടതിയും അവർ തന്നെയാണ്. എന്നാൽ ഇതുകൊണ്ട് ഒരു പാർലിമെൻറംഗം അദ്ദേഹം വ്യക്തിപരമായി വെറുക്കുന്നതും രാജ്യക്ഷേമത്തിന് ഹാനികരമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതുമായ ഒരു നടപടിയെ തൻെറ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലെ ഭൂരിപക്ഷമനുകൂലിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, അടുത്ത തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ തൻെറ സ്ഥാനം നഷ്ടപ്പെടുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടും മാത്രം അനുകൂലിക്കുവാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥനല്ല. തൻെറ വിശ്വാസങ്ങളും നിശ്ചയങ്ങളുമനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുവാനദ്ദേഹത്തിനവകാശമുണ്ട്. തൻെറ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൻെറ ഒരു സ്വനഗ്രാഹിയേപ്പോലെ വർത്തിക്കുവാനും അദ്ദേഹം നിർബന്ധിതനല്ല. തിരഞ്ഞെടുപ്പിനു ശേഷം തൻെറ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൻെറ അഭിപ്രായങ്ങൾ അന്വേഷിക്കാതെ തന്നെ തൻെറ രാഷ്ട്രീയ വിശ്വാസങ്ങൾ മാററുവാനും വേണമെങ്കിൽ കോമ

ചാണകംകൊണ്ടു മെഴുകിക്കറുപ്പിച്ചു മേനിയാക്കിയ നിലത്തിൽ രക്തം കട്ട പിടിച്ചു കിടന്നിരുന്നു!

ഞാൻ അതിൽ നോക്കി ഏറെ നേരം നിന്നു ചുമന്ന പൂക്കൾ പ്രതിഫലിച്ചുകാണുന്ന ആ കുളവും ചുമന്ന മേഘങ്ങൾ പരന്നു കിടക്കുന്ന ആകാശവും ഓർത്തുപോയി ഞാനക്കാഴ്ച കണ്ടപ്പോൾ. അതിലവളങ്ങനെ നോക്കിക്കിടന്നതിലതിശയമില്ല. സുബോധം നശിച്ചു തുടങ്ങിയ അവളുടെ കണ്ണുകൾ; അവൾക്കേററവും പ്രിയപ്പെട്ട രാഗശോഭ കലർന്ന പൂക്കളായിരിക്കണം അവയിൽ കണ്ടതു്. കുളക്കരവരെ നടക്കാൻ കാലിനും ആകാശത്തോളമെത്താൻ കണ്ണിനും കഴിയാതെ വന്നപ്പോൾ അവൾ സ്വന്തം ഹൃദയരക്തം കൊണ്ടു തന്നെ ആ രംഗം സൃഷ്ടിക്കയായിരുന്നോ?

അന്നു രാത്രി എൻെറ കൺപീലികൾക്കു നടുവിൽ ആ രംഗം മാറാതെ നിന്നും നീലക്കറുപ്പായ ആ നിലത്തു് ചതഞ്ഞരഞ്ഞ ചുമന്ന പൂക്കൾപോലെ കട്ടപിടിച്ചു കിടന്നു തിളങ്ങുന്ന രക്തക്കട്ടകൾ; അതിൽ പററിക്കൂടിയിരിക്കുന്ന ഈച്ചകൾ; രക്തംകൊണ്ടു് പുള്ളികുത്തി വർണ്ണവൈവിദ്ധ്യം വന്ന പ്ലാവിലയാടുകൾ; അവയുടെ ഉടമസ്ഥനു് ഒളിക്കാൻ വേറെ കൂട്ടുകൂടിയിരിക്കുന്നു. അവൻ ഓടിയടുക്കുമ്പോൾ ആ ഈച്ചകൾ ആർത്തിരച്ചു പറക്കുന്നതു കണ്ടു് അവൻ പൊട്ടിരിക്കുകയാണ്. ആ തുള്ളിച്ചാട്ടത്തിനിടയ്ക്കു് "പാതി" എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടു് അവളുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുമ്മ വയ്ക്കുന്ന ആ കുഞ്ഞിൻെറ കാലിലും മുഖത്തുമൊക്കെയുണ്ടു് ചുമപ്പുപുള്ളികൾ.

ഓ! അതിനെപ്പററി ഓർക്കാൻ വയ്യ. പക്ഷേ, അതെങ്ങനെ മറക്കും? പിറേറന്നു ഞാൻ ചെന്നപ്പോൾ ആ വരാന്ത ശൂന്യമായി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാവണം അവസാനം ഞാൻ കണ്ട ആ കാഴ്ച എൻെറ ഹൃദയത്തിലിങ്ങനെ പതിഞ്ഞതു്. പൂവിൻെറ വർണ്ണോജ്ജ്വലതയിൽ തുടങ്ങി രക്തത്തിൻെറ വർണ്ണഭീകരതയിലവസാനിച്ച ആ പ്രേമകഥയെപ്പററി ഓർക്കാത്ത കാലത്തോളം ആ രംഗം എൻെറ മനസ്സിൽനിന്നെങ്ങനെ മായും?

—:*:—

ൺസ്സ് സഭയിൽ പ്രതിപക്ഷം ചേരുവാനും അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയും. പാർലിമെൻറംഗം കേവലം ഒരേജൻറു മാത്രമാണെങ്കിൽ അങ്ങനെയുള്ള ഘട്ടങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തെ മാററുവാൻ നിയോഗിച്ചവർക്കധികാരമുണ്ടായിരുന്നേനെ; എന്നാൽ ഒരു പാർലിമെൻറംഗത്തിൻെറ പേരിലും തിരഞ്ഞെടുപ്പിനുശേഷം ഒരു നിയോജകമണ്ഡലത്തിനും നിയന്ത്രണാധികാരമില്ല. അദ്ദേഹത്തെ മാററുവാനോ തിരിച്ചുവിളിക്കുവാനോ ആർക്കും അവകാശമില്ല. എന്നാൽ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൻെറ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും വിശ്വാസങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന പ്രതിനിധിയെ അടുത്ത തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ആ നിയോജകമണ്ഡലം പാർലിമെൻറിൽനിന്നു ബഹിഷ്ക്കരിക്കുമെന്നുള്ളതു് തീർച്ചയാണ്. അതാണ് ബക്കിനു സംഭവിച്ചതു്. ഇങ്ങനെയുള്ള സ്വരച്ചേർച്ചക്കുറവിനാൽ തന്നെയാണ് ഒരു പൊതുതിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ജനങ്ങൾ ഒരു ഗവൺമെൻറിനെ ബഹിഷ്ക്കരിച്ച് മറെറാന്നിനെ അധികാരത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതു്. രാഷ്ട്രീയപ്രശ്നങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് അഭിപ്രായഭിന്നതയുള്ള വ്യക്തികളെ അവർ എത്രതന്നെ ഉന്നതന്മാരായിരുന്നാലും തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു് ആത്മവഞ്ചനയാണെന്ന് തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ അധികാരമുള്ള ജനങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആത്മാഭിമാനവും, സത്യസന്ധതയും, മനഃസാക്ഷിയും; രാജ്യസ്നേഹവുമുള്ള പാർലിമെൻറംഗത്തിനു നിയോജകമണ്ഡലത്തിൻെറ കേവലമൊരു പാവയായി വർത്തിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല.

പാർലിമെൻറംഗവും പാർട്ടിയും

ഈ അടിസ്ഥാനത്താൽ തന്നെയാണൊ ഒരു രാഷ്ട്രീയകക്ഷിയും ആ കക്ഷിയിലെ അംഗമായ ഒരു എം. പി–യും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെയും പരിഗണിക്കേണ്ടതെന്ന കാര്യം ആലോചനാർഹമായ ഒരു വിഷയമാണ്. മൗലികമായ ചില രാഷ്ട്രീയ തത്വങ്ങളിൽ ഏകാഭിപ്രായമുള്ളവർ ഒന്നിച്ചു ചേർന്നാണ് സാധാരണയായി രാഷ്ട്രീയകക്ഷികൾ സംഘടിപ്പിക്കാറുള്ളതു്. ഭരണകക്ഷിയായാലും പ്രതിപക്ഷമായാലും ചില അച്ചടക്കങ്ങളുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതും അവ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതും ഒരു രാഷ്ട്രീയ കക്ഷിയുടെ നിലനിൽപ്പിനുതന്നെ അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. മൗലികമായ തത്വങ്ങളിൽ അംഗങ്ങൾക്കു പരസ്പരം അഭിപ്രായൈക്യമുള്ളിടത്തോളം കാലം അച്ചടക്കസംരക്ഷണം അത്ര വളരെ വിഷമമുള്ള കാര്യമല്ല. അധികാര വടംവലികളും രാജ്യതന്ത്രവും വ്യക്തിവിദ്വേഷങ്ങളും സ്വാർത്ഥതാൽപ്പര്യങ്ങളും ഏതൊരുസംഘടനയേയും ഉലയ്ക്കുമെന്നുള്ളകാര്യം ഞാൻഇവിടെ വിസ്തരിക്കുന്നില്ല. ഏതായാലും രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികളാണ ജനാധിപത്യഭരണം നടക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ പാർലിമെൻറിലേയ്ക്കു് സ്ഥാനാർത്ഥികളെ നിറുത്തുന്നതെന്നുള്ള കാര്യം സുവിദിതമാണ്. ഒരു വ്യക്തി എത്ര ഉന്നതനും പണ്ഡിതനും ചിന്തകനുമാണെങ്കിൽ തന്നെയും അയാളുടെ വ്യക്തിത്വം പാർട്ടി നിയമങ്ങളുടെ അച്ചടക്കത്തിൽ ഒതുക്കി നിർത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ പാർട്ടി അംഗമായി തുടരുവാൻ അയാൾ അനർഹനായിത്തീരുന്നു. എന്നാൽ ഒരു രാഷ്ട്രീയകക്ഷിയുടെ സ്ഥാനാർത്ഥിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന ഒരാൾക്ക് അയാളുടെ പാർട്ടിയോടല്ലാതെ നിയോജകമണ്ഡലത്തോട് വല്ല ഉത്തരവാദിത്വമുണ്ടോ, പാർട്ടി അച്ചടക്കത്തിനുവേണ്ടി നിയോജകമണ്ഡലത്തിൻെറ അഭിപ്രായത്തെ വിഗണിക്കാമൊ എന്ന പ്രശ്നം ഒട്ടുവളരെ അഭിപ്രായ അന്തരങ്ങൾക്ക് ഇട കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഒന്നാണ്. പാർട്ടി ഭരണത്തിൽ മന്ത്രിമാർ വിവിധ കക്ഷികൾ ഉൾപ്പെട്ട പാർലിമെൻറിനോട് അവർക്കുള്ള ഉത്തരവാദിത്വത്തെപ്പററി വീരവൊക്കെ വാദിക്കുകയും പലപ്പോഴും പാർലിമെൻറിനോടുള്ള ഉത്തരവാദിത്വത്തിൻെറ പേരിൽ പാർട്ടിയോടുള്ള ഉത്തരവാദിത്വത്തെ നിഷേധിക്കയും ചെയ്യാറുണ്ട്. പാർട്ടിയുടെ പിന്തുണയോടുകൂടി മാത്രം അധികാരത്തിലിരിക്കുന്ന മന്ത്രിമാർക്കു പാർലിമെൻറിനോടും തദ്വാരാ രാജ്യത്തോടും ഉത്തരവാദിത്വമുണ്ടെങ്കിൽ പാർട്ടിഅംഗമാണെങ്കിലും ഒരു എം. പി–ക്കു് അയാളുടെ നിയോജകമണ്ഡലത്തോടുള്ള ഉത്തരവാദിത്വത്തെ എങ്ങിനെ വിഗണിക്കാമെന്ന കാര്യം ഉത്തരമില്ലാത്ത ഒരു ചോദ്യമാണ്. ഒരു രാഷ്ട്രീയകക്ഷിയുടെ അനുകൂലികൾ മാത്രമാണ് പാർലിമെൻറംഗത്തെ തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനു ശേഷം എല്ലാ കക്ഷിഭേദങ്ങളും മറന്ന് അയാൾ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൻെറ മുഴുവൻ പ്രതിനിധിയായിത്തീരണമെന്നുള്ള വ്യവസ്ഥാപിത മര്യാദ എല്ലാ രാഷ്ട്രീയകക്ഷികളും സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പാർട്ടിയുടെ നിശ്ചയങ്ങളും ചെയ്തികളും തൻെറ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൻെറ ഭൂരിപക്ഷവിശ്വാസങ്ങൾക്കും തീരുമാനങ്ങൾക്കും എതിരായിത്തീരുകയൊ, അല്ലെങ്കിൽ പാർട്ടിതന്നെ അതിൻെറ മൗലികമായ പ്രമാണങ്ങളിൽനിന്നു വ്യതിചലിക്കയൊ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ പാർലിമെൻറംഗം സ്വീകരിക്കേണ്ട നടപടിയെന്താണ്. അദ്ദേഹത്തിനു പാർട്ടിയിൽനിന്നും രാജിവയ്ക്കാം. എന്നാൽ അതോടൊപ്പം തന്നെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൻെറ പ്രാതിനിധ്യവും രാജിവയ്ക്കണമെന്നു പാർട്ടി ആവശ്യപ്പെട്ടേക്കാം. പാർട്ടിയുടെ ആജ്ഞ അനുസരിക്കുവാൻ എം. പി–ക്കു കടപ്പാടുണ്ടോ? എം. പി–യും നിയോജകമണ്ഡലവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെപ്പററി ഇതിനുമുൻപ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലൊ! പാർലിമെൻറംഗം കേവലം പാർട്ടിയുടെ ഒരു ഏജൻറു മാത്രമാണോ? പാർട്ടി മാത്രം ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ നിയോജകമണ്ഡലത്തോട് ആലോചിക്കാതെയോ അവരുടെ ഹിതമറിയാതെയോ അംഗത്വം രാജിവയ്ക്കുവാനുള്ള കർത്തവ്യമയാൾക്കുണ്ടോ? നിയോജകമണ്ഡലത്തിൻെറ ഹിതത്തിനു വിപരീതമായി പ്രവർത്തിച്ചാൽപോലും തിരഞ്ഞെടുത്തവർക്ക് അവരുടെ പ്രതിനിധിയെ തിരിച്ചു വിളിക്കുവാൻ അവകാശം നൽകുന്ന യാതൊരു നിയമവുമില്ല. ഒരു സ്ഥാനാർത്ഥിയെ സ്വീകരിക്ക മാത്രം ചെയ്ത പാർട്ടിക്കു ഒരു നിയോജകമണ്ഡലം തിരഞ്ഞെടുത്ത അംഗത്തിൻെറ രാജി ആവശ്യപ്പെടുവാനവകാശമുണ്ടോ? ഈ ലേഖനത്തിലെ ആദ്യ ഭാഗത്തു ചേർത്തിട്ടുള്ള വാദങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ യാതൊരധികാരവുമില്ലെന്നു വേണം വിചാരിക്കുവാൻ. കീഴ്നടപ്പും ഈ നിഗമനത്തെ തന്നെയാണ ശരിവയ്ക്കുന്നതു്. ഇന്ന് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പ്രധാനമന്ത്രിയായിരിക്കുന്ന മി. വിൻസ്റ്റൺ ചർച്ചിൽ ഒന്നിലധികം തവണ കക്ഷി മാറിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹം പാർലിമെൻറിൽനിന്ന് ഒരിക്കലും രാജിവച്ചിട്ടുള്ളതിനുദാഹരണമില്ല. അതുപോലെ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പാർട്ടിച്ചരിത്രം ഒന്നു പരിശോധിച്ചാൽ ഇങ്ങിനെ ഒരു കക്ഷിയിൽനിന്നു മറെറാരു കക്ഷിയിലേയ്ക്കു മറികടന്നിട്ടുള്ളവരുടെ ഉദാഹരണങ്ങൾ എത്ര വേണമെങ്കിലും കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയും.

എന്നാൽ പാർട്ടിയ്ക്കു് ബഹിഷ്ക്കരണം, തുടങ്ങിയ ചില നടപടികൾ അവരുടെ ആവനാഴിയിലുണ്ട്. അത്തരം നടപടികൾ ലാഘവചിത്തത്തോടെ ഒരു പാർട്ടിയും അത്ര ധൃതിയിൽ അംഗീകരിക്കാറില്ല. ആ നടപടികൾ പലപ്പോഴും ബഹിഷ്കൃതനായ അംഗത്തെ തേജോവധം ചെയ്യുന്നതിലുപരിയായി രാഷ്ട്രീയ കക്ഷിയുടെ നിലനിൽപ്പിനെത്തന്നെഹനിച്ചെന്നു വരാം. ഇന്ന് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ലേബർ പാർട്ടിയുടെ അച്ചടക്കങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി ലംഘിക്കയും പാർട്ടിയെത്തന്നെ ചിലപ്പോഴൊക്കെ വെല്ലുവിളിക്കയും ചെയ്യുന്ന ബെവാനെതിരെ ഒരു ചെറുവിരൽപോലുമിളക്കുവാൻ മി. ആററ്ലിപോലും ഇന്നലെവരെ ധൈര്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ അന്ത്യശാസനത്തിൻെറ അവസാനം കണ്ടറിയേണ്ടതാണ്. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഇപ്പോഴത്തെ ലേബർ പാർട്ടി നേതൃത്വത്തിൻെറ കുഴഞ്ഞ മുതലാളി തൊഴിലാളി സമ്മിശ്രവ്യവസ്ഥയെ ബെവാനെതുക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതൊരു മൗലിക കാര്യമാണ്. പാർട്ടി സൗജന്യങ്ങൾ പററിക്കൊണ്ടു സംഘടനയ്ക്കു ഹാനികരമായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുവെന്നു ഒരു വാദം ബെവാനെതിരായി ആരെങ്കിലും പുറപ്പെടുവിക്കയാണെങ്കിൽ അതിനുള്ള മറുപടി, കിട്ടുന്ന നക്കാപ്പിച്ചയ്ക്കുവേണ്ടി ആത്മാവിനെ വിററു തിന്നുവാൻ തയ്യാറില്ലെന്നായിരിക്കും.

പാർട്ടി അച്ചടക്കത്തിൻെറ പ്രയോഗദൗർബല്യത്തിനുദാഹരണങ്ങൾ കാണുവാൻ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിനു വെളിയിൽ പോകേണ്ട ആവശ്യമില്ല. കാൺഗ്രസ്സ് പാർട്ടിയുടെ ചരിത്രംതന്നെ നോക്കുക. സർദാർ പട്ടേലിൻെറ പോലും ഉപദേശമനുസരിച്ചു പാർട്ടിയിൽനിന്നു ബഹിഷ്ക്കരിച്ചവരെ നിറപറയും താലപ്പൊലിയുമായി തിരിച്ചു എഴുന്നള്ളിച്ചു കൊണ്ടുവന്നതിനു നമ്മുടെ കോൺഗ്രസിൽ ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങളുണ്ട്. കാൺഗ്രസ്സിനെ അധിക്ഷേപിച്ചധപ്പതിപ്പിച്ചവരെന്നു ഒരു കാലത്തു മുദ്രയടിക്കപ്പെട്ടവരെ നിയമസഭാംഗങ്ങളെന്നല്ല, മന്ത്രിമാരായിപ്പോലും അവരോധിക്കുന്നതിന് അച്ചടക്കത്തെയും ദാർഢ്യത്തെയും പററി സ്ഥാനത്തും അസ്ഥാനത്തും ആവേശം കൊള്ളുന്ന കോൺഗ്രസ്സ് പാർട്ടി മടിച്ചിട്ടില്ല. കാൺഗ്രസിനെ കുതികാൽകൊണ്ടു തൊഴിച്ചിട്ട് സംഘട

THE PREMIER ENGINEERING CO.

Near Power House, Kottayam.

മെഷീനറി സംബന്ധമായ എല്ലാഇനം ഇറക്ഷൻ വർക്കുകളും, കച്ചേിൽസംബന്ധമായ എല്ലാ ജോലികളും മിതമായ ചാർജ്ജിൽ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

റബ്ബർറോളർ, പാക്ക് അരിയുന്ന മിഷ്യൻ, കപ്പ അരിയുന്ന മിഷ്യൻ, കാഫി റോസ്റ്റർ, എണ്ണ അരിക്കുന്ന പ്രസ്സുകൾ, തേൻ എടുക്കുന്ന മിഷ്യൻ, മുതലായവ ഓർഡർ അനുസരിച്ച് ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

Manager.

പോർത്തുഗീസ് സമ്പർക്കവും, ആധുനിക മലയാള സാഹിത്യവും

(പി. കെ. പരമേശ്വരൻനായർ ബി. എ.)

ആധുനികമലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ വളർച്ച ബ്രിട്ടീഷ് ആധിപത്യത്തെ തുടർന്നുണ്ടായ സാംസ്കാരിക പരിവർത്തനത്തോടുകൂടി ആരംഭിച്ചുവെന്നാണു സാധാരണ വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നതു്. എന്നാൽ അതിനു, കൂടുതൽ പഴക്കമേറിയ ഒരു ചരിത്രമുണ്ടായിരുന്നെന്നു് കാണാൻ പ്രയാസമില്ല. ബ്രിട്ടീഷുകാർക്കു് മുൻപു കേരളത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയവും സാമൂഹ്യവുമായ ചരിത്രത്തിൽ അതിപ്രധാനമായ പങ്കു വഹിച്ചിരുന്ന പോർത്തുഗീസുകാരുടെയും ഡച്ചുകാരുടെയും സമ്പർക്കം കേരളസംസ്കാരത്തെയും ഭാഷയെയും സാരമായവിധം സ്പർശിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പിന്നീടു വന്ന ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ പരിഷ്ക്കാരപരിപാടികളും വിദ്യാഭ്യാസ നയവും മററും കൂടുതൽ സുഗമമാകുന്നതിനു, അവരുടെ മുൻഗാമികൾ കേരളത്തിൽ വരുത്തിയ പരിവർത്തനങ്ങൾ വളരെ സഹായകമായിട്ടുമുണ്ടു്. നമ്മുടെ സാഹിത്യത്തിൽ ആധുനികകാല ചരിത്രത്തിന്റെ ഈ പ്രാരംഭദശ ഇനിയും ഗവേഷണം അർഹിക്കുന്ന ഒരു ഘട്ടമാണു്. ഒരുപക്ഷെ കേരളത്തിനു വെളിയിൽ—പോർത്തുഗൽ, റോം മുതലായ പാശ്ചാത്യദേശങ്ങളിൽ തന്നെ—ഇതുസംബന്ധിച്ചു കൂടുതൽ അന്വേഷണം നടത്തിയാൽ ഇന്നു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു വളരെ അധികം വസ്തുതകൾ കേരളസംസ്കാരത്തെയും ഭാഷയെയും പററി ലഭിക്കാൻ കഴിഞ്ഞേക്കും. ഈ ലേഖനത്തിൽ പോർത്തുഗീസുകാരിൽനിന്നു ആധുനിക മലയാളസാഹിത്യത്തിനു ലഭിച്ച ചില പ്രചോദനങ്ങളെ പരാമർശിക്കണമെന്നു മാത്രമേ വിചാരിക്കുന്നുള്ളു.

സാംസ്കാരിക സങ്കലനം

1498—ൽ വാസ്കോഡിഗാമാ കോഴിക്കോട്ടെത്തിയതു മുതൽ കേരളത്തിൽ പോർത്തുഗീസുകാരുടെ ചരിത്രം ആരംഭിക്കുന്നു. കേവലം വാണിജ്യപരമായ അവരുടെ ഉദ്ദേശം കാലക്രമേണ സാമ്രാജ്യമോഹമായി കലാശിക്കുന്നതായാണു് നാം കാണുന്നതു്. ഈ അഭിലാഷസാദ്ധ്യത്തിനു് രണ്ടു മൂന്നു മാർഗ്ഗങ്ങൾ അവർ അവലംബിച്ചു. ഒന്നു്, നാട്ടുകാരായ ഇടപ്രഭുക്കന്മാർ തമ്മിലുള്ള കലഹങ്ങളിൽ കക്ഷിപിടിച്ചു സ്വാധീനശക്തിയും സ്ഥലങ്ങളും കൈവശപ്പെടുത്തുക; രണ്ടു്, മതപ്രചരണംമൂലം രാജ്യത്തിൽ സാംസ്കാരികമായ സ്വാധീനശക്തി ചെലുത്തുക; മൂന്നു്, നാട്ടുകാരുടെ ഇടയിൽ വിവാഹം ചെയ്തു പോർത്തുഗലിനോടു ഭക്തിയും അനുസരണയുമുള്ള അനന്തരപരമ്പരകളെ ഇവിടെ സൃഷ്ടിക്കുക. പക്ഷെ, ഈ ഉപാധികളൊന്നും ഇവിടെ വിചാരിച്ചതുപോലെ ഫലപ്പെടാൻ പരിതഃസ്ഥിതികൾ അനുവദിച്ചില്ല. എങ്കിലും, രണ്ടിലധികം ശതാബ്ദക്കാലത്തോളം നീണ്ടുനിന്ന അവരുടെ സമ്പർക്കം കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹ്യവും സാംസ്കാരികവുമായ ചരിത്രത്തിൽ ചില കാൽപ്പാടുകൾ പതിച്ചു. ഭാഷയുടെയും സാഹിത്യത്തിന്റെയും വളർച്ചയെ അതു സ്പർശിച്ചു. അതെങ്ങനെയെന്നു വ്യക്തമാക്കാം.

പ്രാരംഭകാലത്തുതന്നെ പോർത്തുഗീസുകാർ കേരളത്തിൽ പല കേന്ദ്രങ്ങളിലും അവരുടെ സ്വാധീനശക്തി ഉറപ്പിച്ചു. സാമൂതിരിയുമായി ആദ്യംതന്നെ അവർ പിണങ്ങിയെങ്കിലും കോലത്തിരിയോടും കൊച്ചി രാജാവിനോടും സഖ്യം പിടിച്ചു. സാമൂതിരിയും കൊച്ചിയുമായി നടന്നു വന്ന മത്സരം, കൊച്ചിയെ പോർത്തുഗീസുകാരുടെ പിടിയിലേക്കു പായിച്ചു. അവർ കൊച്ചിയിൽ ആസ്ഥാനം ഉറപ്പിച്ചു. തുടർന്നു ദേശിങ്ങനാടു്, വേണാടു് എന്നീ രാജ്യങ്ങളോടും അവർ സഖ്യം സമ്പാദിച്ചു. കുരുമുളകു്, ഏലം, ഇഞ്ചി മുതലായ ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നതിനും അവ സംബന്ധിച്ചുള്ള വാണിജ്യ ഉടമ്പടികൾ നടത്തുന്നതിനും മററുമായി അവർ പല ഉൾനാടുകളിലേക്കും കടന്നു അനേകം നാടുവാഴികളും പ്രഭുക്കന്മാരുമായി സമ്പർക്കത്തിലേർപ്പെട്ടു. ഇതിനിടയ്ക്കു് നാടുവാഴികൾ തമ്മിലുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന അനവരതയുദ്ധങ്ങൾ ഈ വിദേശികളുടെ പ്രാധാന്യത്തെയും പ്രാമാണ്യത്തെയും വർദ്ധിപ്പിച്ചു. കൊല്ലത്തും കൊച്ചിയിലും അവർ സ്വന്തം കോട്ടകൾ ഉറപ്പിച്ചു. അതിനിടയ്ക്കു സ്വാധീനശക്തി ലഭിച്ചിടത്തെല്ലാം അവർ മതപ്രചരണങ്ങൾ നടത്തുകയും തത്സംബന്ധമായ സംസ്ക്കാരം പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ പള്ളികളും സിമനാരികളും സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. കന്യാകുമാരി മുതൽ കൊച്ചിയുടെ വടക്കെ അററംവരെയുള്ള കടലോരപ്രദേശങ്ങളിൽ പോർത്തുഗീസു മിഷ്യനറിമാർ അനേകായിരം ജനങ്ങളെ ക്രിസ്തുമതം അവലംബിപ്പിച്ചു.

ഈവക പ്രവർത്തനങ്ങൾ സാംസ്കാരികമായ ഒരു സങ്കലനത്തിലേയ്ക്കു വഴി തെളിച്ചു. നാട്ടുകാർ വിദേശീയരിൽനിന്നു് പലതും അനുകരിച്ചു തുടങ്ങി. യുദ്ധമുറകളാണു് ആദ്യം ഇങ്ങോട്ടു സംക്രമിച്ചതു്. യൂറോപ്യന്മാരുടെ തോക്കുകളും പീരങ്കികളും അഭ്യാസക്രമങ്ങളും ഇവിടത്തെ യുദ്ധരീതിയിൽ സമൂലപരിവർത്തനം വരുത്തി. വിദേശീയ സേനാനായകന്മാരുടെ കീഴിൽ നാട്ടുകാർ പരിഷ്കൃതമുറകൾ അഭ്യസിച്ചു തുടങ്ങി. മലയാളികൾ പോർത്തുഗീസു ഭാഷയും പോർത്തുഗീസുകാർ നാട്ടുഭാഷയും പഠിച്ചിരിക്കേണ്ട ആവശ്യം വന്നുകൂടി. ഏറിയ കാലത്തോളം കേരളത്തിലെ നയതന്ത്രപരമായ സമ്പർക്കോപാധി പോർത്തുഗീസു ഭാഷയായിരുന്നെന്നു ചരിത്രത്തിൽ നിന്നു കാണാൻ കഴിയും. കൊച്ചിയിലെ പല രാജാക്കന്മാരും ആ ഭാഷ വാചാലതയോടെ സംസാരിച്ചു വന്നതിനു രേഖകളുണ്ടു്. പിൽക്കാലത്തു ഇവിടെ വന്ന നിഫോഫ് എന്ന ഡച്ചുഗവർണ്ണർ ചെമ്പകശ്ശേരി രാജാവുമായി നടത്തിയ ഒരഭിമുഖസംഭാഷണത്തിൽ രാജാവു പോർത്തുഗീസ് ഭാഷ ഭംഗിയായി സംസാരിച്ചതിനാൽ തനിക്കൊരു ദ്വിഭാഷിയുടെ ആവശ്യം വേണ്ടിവന്നില്ലെന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. പോർത്തുഗീസുകാർ ഇവിടെ നിന്നു പോയതിനുശേഷവും അവരുടെ ഭാഷ കേരളത്തിലെ നാടുവാഴികളുടെ ഇടയ്ക്കു നയതന്ത്രഭാഷയായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. രാജ്യകാര്യപരവും വാണിജ്യപരവുമായ സമ്പർക്കത്തിനു പോർത്തുഗീസ് ഭരണാധികാരികൾ മലയാളഭാഷയും പഠിച്ചു വന്നു. തന്മൂലം ഇരുകൂട്ടരിലും ദ്വിഭാഷികൾ ധാരാളമായിട്ടുണ്ടായി. വാണിജ്യകേന്ദ്രങ്ങളിലും മററും വിദേശികൾ നാട്ടുകാരായ സ്ത്രീകളുമായി (വിശേഷിച്ചു മതപരിവർത്തനം ചെയ്തവരുമായി) വിവാഹബന്ധത്തിലേർപ്പെട്ടു. അവരുടെ സന്താനങ്ങൾ സംഭാഷണത്തിൽ രണ്ടുഭാഷകളും ഇടകലർത്തി ഒരുമാതിരി വെങ്കലഭാഷ സംസാരിച്ചു വന്നു. ഇങ്ങനെ ഭാഷാപരമായ സമ്പർക്കം സാമാന്യമായുണ്ടായി. ദീർഘകാലം നിലനിന്ന ഈ വേഴ്ചമൂലം ഇരുഭാഷകളിലും സംഭവിച്ച പദങ്ങളുടെയും ആശയങ്ങളുടെയും പരസ്പരസംക്രമണത്തിനു ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഇന്നും പോർത്തുഗീസിലും മലയാളത്തിലും ധാരാളമായിട്ടുണ്ടു്.

മിഷ്യനറിമാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ

മേൽപ്പറഞ്ഞ സംക്രമണം സാഹിത്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത്ര സാരമായിട്ടുള്ളതല്ല. അതിനേക്കാൾ അഗാധമായ ഒരു സാംസ്ക്കാരിക സ്പർശമാണു മതപ്രചരണയത്നത്തിന്റെ ഫലമായുണ്ടായതു്. കത്തോലിക്കാ മതം പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനുമായി ജസ്യൂട്ടു മിഷനറിമാർ യൂറോപ്യൻ മാതൃകയിലുള്ള സിമനാരികൾ (മതാദ്ധ്യയനശാലകൾ) സ്ഥാപിച്ചു. അവ നല്ല വിദ്യാഭ്യാസകേന്ദ്രംകൂടിയായിരുന്നു. പോർത്തുഗീസ്, സുറിയാനി, ലാററിൻ എന്നീ ഭാഷകളുടെയും സംസ്കാരങ്ങളുടേയും പല സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളും ഈ സ്ഥാപനങ്ങൾ മുഖാന്തിരം നാട്ടുകാരിൽ ഒരു വിഭാഗക്കാരുടെ ഇടയിലേയ്ക്കു ക്രമേണ പകരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പതിനാറാം ശതകത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തോടുകൂടി കൊടുങ്ങല്ലൂർ ചേന്നമംഗലം വൈപ്പിൽകോട്ട (കൊച്ചി) എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ സിമിനാരികൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു. അവിടെല്ലാം വൈദികാദ്ധ്യയനത്തിനു പുറമെ നാട്ടുഭാഷയിലുള്ള അഭ്യസനവും നൽകിവന്നു. ഈ സിമനാരികൾ സ്ഥാപിച്ചതും നടത്തിയതും മികച്ച പണ്ഡിതന്മാരാണു്. നാട്ടുകാരായ അനവധി യുവാക്കന്മാർ ഈ വിദ്യാശാലകളിൽനിന്നു പാശ്ചാത്യപൗരസ്ത്യ സംസ്ക്കാരങ്ങളിൽ കൃതഹസ്തരായി മതപ്രചരണത്തിനു പ്രവർത്തിക്കാൻ വെളിയിൽ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. മതാദ്ധ്യയനത്തേയും മത പ്രചരണത്തെയും ലക്ഷ്യമാക്കി നിശ്ചിത രീതിയിൽ നടത്തിവ

നസ്ഥ പുറത്തുപോയി പ്രസിഡണ്ടും സെക്രട്ടറിയും അംഗവും ശിപായിയും ഒരാൾതന്നെയായ ഒരു സംഘടനയുണ്ടാക്കിയതിനുശേഷം തിരിച്ചുവന്നയാളെ കാൺഗ്രസ്സു പ്രസിഡൻറായി വാഴിച്ചിട്ടുള്ളതിനും ഇവിടെ ഉദാഹരണങ്ങളുണ്ടു്. അച്ചടക്കപ്രയോഗത്തിന്റെ ദൗർബല്യമെടുത്തു കാട്ടുവാനാണു് ഈ ഉദാഹരണങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചതു്. ഏതായാലും നിഷ്കൃഷ്ടങ്ങളായ പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയിട്ടില്ലാത്ത ജനായത്ത ഭരണത്തിലെ ചില കീറാമുട്ടികളാണു് മുകളിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ.

—:*:—

ന്ന സ്ഥാപനങ്ങളായിരുന്നു ഇവയെങ്കിലും, അവ പരോക്ഷമായി കേരളഭാഷയേയും സാഹിത്യത്തെയും സ്പർശിക്കാതിരുന്നില്ല.

വിജ്ഞാനപ്രണയികൾക്കു് സഹജമായ അന്വേഷണബുദ്ധികൊണ്ടു് അനുഗൃഹീതരായിരുന്നു ഈ പാതിരിമാർ. ഭാരതീയ ഭാഷകളും അവ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സംസ്കാരവും എന്തെന്നറിവാനുള്ള ഒരു ജിജ്ഞാസ അവരിൽ പ്രകടമായി കാണപ്പെട്ടു. പോരെങ്കിൽ സാമാന്യജനങ്ങളുടെയിടയിൽ മതപ്രചരണം നടത്തുന്നതിലേയ്ക്കു ഇവിടത്തെ ഭാഷയും സാഹിത്യവും പഠിക്കേണ്ടതു് അവർക്കു ഒരു ആവശ്യവുമായി. സിമനാരികളിലെ വിദേശികളായ വൈദികാദ്ധ്യക്ഷന്മാരും അവരുടെ അനുയായികളും തമിഴും മലയാളവും പഠിച്ചു് പാശ്ചാത്യങ്ങളായ ആശയങ്ങളേയും അവ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഭാഷകളിലെ ചില പ്രവണതകളേയും നാട്ടുഭാഷകളിലേയ്ക്കു പകർന്നു. അതോടുകൂടി പാതിരിമാരിൽ നിന്നു മലയാള ഭാഷയ്ക്കു അഭിനവരീതിയിലുള്ള പല സംഭാവനകളും ലഭിച്ചു തുടങ്ങി. ഇവിടെയാണു് വാസ്തവത്തിൽ മലയാളഭാഷയിൽ യൂറോപ്യൻ സംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രഭാവം ആരംഭിക്കുന്നതു്.

നൂതനപ്രവണതകൾ

എന്തെല്ലാമായിരുന്നു ഈ അഭിനവകാലത്തിന്റെ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങൾ എന്നു നോക്കാം. ഒന്നാമതായി ഗദ്യത്തിന്റെ നൂതനരീതിയിലുള്ള വളർച്ചയെയാണു് പരാമർശിക്കേണ്ടതു്. അതിനുമുമ്പുണ്ടായിരുന്ന മലയാളഗദ്യരീതിക്കു് സാമാന്യകാര്യവിവഹരണത്തിനുള്ള പ്രയോഗക്ഷമത അത്രകണ്ടില്ലായിരുന്നു. പാതിരിമാരുടെ പ്രവൎത്തനങ്ങൾ നൂതനമായ ഒരു വ്യതിയാനമുണ്ടാക്കി. വിദ്യാഭ്യാസം തീരെയില്ലാതെയിരുന്ന സാധാരണക്കാർക്കു് മനസ്സിലാക്കത്തക്കവിധം മതകാര്യങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കുകയായിരുന്നു പാതിരിമാരുടെ ജോലി. അതിലേയ്ക്കു് താഴ്ന്ന തരത്തിലുള്ള ഒരു തരം ഗദ്യഭാഷ അവർ ഉപയോഗിച്ചു. ആദ്യകാലത്തെ ക്രിസ്തുമത സംബന്ധമായ മലയാളഗ്രന്ഥങ്ങളിലെല്ലാം (വേദോപദേശം മുതലായവയിൽ) അങ്ങനെയുള്ള ഭാഷയാണു കാണുന്നതു്.

ക്രമേണ ശൈലിയുടെ രൂപം മാറിത്തുടങ്ങി. മതതത്വങ്ങൾ കൂടാതെ സാമൂഹ്യകാര്യങ്ങൾ കൂടി പ്രതിപാദിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഗദ്യശൈലിക്കു കുറച്ചുകൂടി വിശാലതയുണ്ടായി. അങ്ങനെ വൈദികന്മാരിൽ നിന്നുണ്ടായ ഒരു ഗദ്യപ്രമാണമാണു്. 1500-ാമാണ്ടോടുകൂടി എഴുതപ്പെട്ട ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിലെ 'കാനോനുകൾ' (Canons of the Synod of Dayamperur) പോർത്തുഗീസ് മതാധികാരികളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ, നാട്ടുക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയ്ക്കു കാണപ്പെട്ട അനാചാരങ്ങളേയും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെയും ഉച്ചാടനം ചെയ്തു് റോമൻ കത്തോലിക്കാമതത്തെ ശരിയായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉറപ്പിക്കാൻ വിവിധ കക്ഷികളുടെ ഒരു സമ്മേളനം ഉദയംപേരൂർ വച്ചു നടന്നു. അതിൽ അംഗീകരിച്ച നിശ്ചയങ്ങളെ സമാഹരിച്ചിട്ടുള്ള രേഖയാണു് ഈ കാനോനുകൾ. ഭാഷയുടെ പഴക്കവും ഗ്രാമ്യതയും കൊണ്ടുള്ള ദുഃശ്രാവ്യത ഇന്നുള്ളവർക്കു് അവ വായിക്കുമ്പോൾ തോന്നിയേക്കാമെങ്കിലും പുതിയ മലയാള ഗദ്യത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ അപരിഷ്കൃത മാതൃകകളിൽ ഒന്നായി ഇതിനെ പരിഗണിക്കേണ്ടതാണു്. അതിനു മുമ്പുള്ള ഗദ്യമാതൃകകളിലെങ്ങും ഇതുപോലെ വൈശദ്യവും അടുക്കം ഉള്ള പ്രതിപാദനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നോ എന്നു സംശയമാണു്. പാതിരിമാരുടെ പ്രബന്ധങ്ങളിൽ കാണുന്ന പലമാതിരി വൈകല്യങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ ഈ ഗുണങ്ങൾ കിട്ടിയതു് പാശ്ചാത്യമാതൃകകളെ അനുകരിച്ചു് അവർ എഴുതിയതുകൊണ്ടായിരിക്കണം. പിന്നെ, ഈവക സാഹിത്യങ്ങളുടെ മുഖ്യ ഉദ്ദേശം സാമാന്യജനങ്ങൾക്കു മതബോധവും സന്മാർഗ്ഗോപദേശവും നൽകുകയെന്നുള്ളതായിരുന്നതിനാൽ വൈശദ്യവും അഭിപ്രായസ്ഥാപനത്തിനുള്ള കഴിവും അവയ്ക്കു സ്വാഭാവികമായിത്തീർന്നു. പ്രസ്തുത കാനോനുകളിലെ ഗദ്യരീതി കാണിക്കാൻ മാത്രം ഒരു മാതൃക ഉദ്ധരിക്കാം. ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഹിന്ദു ഗുരുക്കന്മാരുടെ അടുക്കൽ പഠിക്കുന്നതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ദോഷങ്ങൾ പരിഹരിക്കാൻ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള 11—ാം കാനോൻ ഇപ്രകാരമാണു്.

“യാതൊരു വസ്തുവും ചെറുപ്പത്തിൽ പഠിച്ചാൽ ആയതിനെ മറക്കുവാൻ അരിമയായിരിക്കും എന്നതിനെക്കൊണ്ടു പണ്ടേ നസ്രാണികൾ ആരും മാർഗ്ഗമല്ലാത്ത ആശാന്മാരോടും ഗുരുക്കന്മാരോടും പഠിക്കരുത എന്നു വിലക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ കാവ്യരുടെ എടയിൽ മലങ്കര നസ്രാണികൾ അകപ്പെട്ടതി നാം പക്ഷം അതിൽ ചിലരോടു വേണ്ടുന്നതു അവരോടു പഠിക്കിലും അവരുടെ പരദേവരെ കുമ്പിടുകയും മററം മാർഗ്ഗത്തിൽ അടാനെയുള്ള കൃത്യം ഒന്നും ചെയ്യാതെ തന്റെ തന്റെ ആശാന്മാരെ തന്നെ വന്നിച്ചും കൊണ്ടു പഠിച്ചുകൊള്ളുകയേ ആവൂ. വിശേഷിച്ചു് പരദേവരെ കുമ്പിടുകയും മററു മാർഗ്ഗത്തിൽ അടാത്ത കൃത്യങ്ങളെ ചെയ്തെ മതിയാവൂ എന്നു നമ്മുടെ കിടാങ്ങളോടു മുട്ടിക്കുന്ന ആശാന്മാരോടു നമ്മുടെ കിടാങ്ങളാരും പഠിക്കരുതെന്നു വിലക്കുകയും വേണം. വിലക്കു കടന്നുപോകുന്ന കിടാങ്ങളുടെ കാരണവരെ മഹറോനും കുററപ്പെടുകയും വേണം.”

ഈ ഭാഷ ഇന്നു കുറെയൊക്കെ വികലമായി തോന്നുമെങ്കിലും വൈശദ്യവും. ഋജുത്വവും, അകൃത്രിമതയും ഉള്ളതാണെന്നു സമ്മതിക്കുതന്നെ വേണം. ഈ കാനോനുകൾ മലയാളത്തിൽ രചിച്ചതു സൂനഹദോസിലെ പരിഭാഷകനും ഒരു നല്ല പോർത്തുഗീസ് ഭാഷാപണ്ഡിതനുമായിരുന്ന പള്ളുരുത്തി സ്വദേശി ചാക്കോകത്തനാർ എന്ന വൈദികനായിരുന്നുവത്രെ. ഇതുപോലെ ഇരുഭാഷകളിലും പാണ്ഡിത്യം സമ്പാദിച്ച അനേകം വിദ്വാന്മാർ അക്കാലത്തെ സിമനാരികളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

അച്ചടിയുടെ ആവിർഭാവം

മിഷനറിമാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ, സാഹിത്യപ്രചാരത്തെ സഹായിച്ച മറെറാരുപാധിയെക്കൂടി ഈ നാട്ടിലേയ്ക്കു് ഇറക്കുമതി ചെയ്തു—അച്ചടിയന്ത്രം. ഇതും മതപ്രചരണവേലകളെ സഹായിക്കാനാണു് അവർ കൊണ്ടുവന്നതെങ്കിലും പരോക്ഷമായി നാട്ടിലെ സംസ്കാരാഭിവൃദ്ധിയെ പ്രചോദിപ്പിച്ചു. യൂറോപ്പിൽ ജസ്യൂട്ട് പാതിരിമാർ അച്ചടിവിദ്യയിൽ വിദഗ്ദ്ധന്മാരായിരുന്നു. ഇവിടെയും അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അച്ചടിയന്ത്രത്തിനു പ്രധാനമായ സ്ഥാനം ലഭിച്ചു. 1580-ാമാണ്ടിടയ്ക്കു കൊച്ചിയിലും വയ്പിൻകോട്ടയിലും പോർത്തുഗീസു മിഷനറിമാർ അച്ചടിയന്ത്രം സ്ഥാപിച്ചു പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും അടിച്ചു. പക്ഷെ, അവ മലയാളഗ്രന്ഥങ്ങളൊ, തമിഴ് ഗ്രന്ഥങ്ങളൊ എന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തത്തക്ക തെളിവുകളില്ല. ഏതായാലും ആവക പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളോടുകൂടി അച്ചടിവിദ്യയ്ക്കു കേരളക്കരയിൽ പ്രവേശനം ലഭിച്ചു. 15[illegible]-ൽ കൊച്ചിയിൽ അമ്പഴക്കാട്ടു സിമനാരിയോടനുബന്ധിച്ചു് ഒരു അച്ചടിയന്ത്രം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ആ സിമനാരിയിലെ പാതിരിമാർ നാട്ടുഭാഷകളി വിശേഷിച്ചു് സംസ്കൃതത്തിലും തമിഴിലും വളരെ താൽപ്പര്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു. നമ്പൂതിരിമാരുടെയും മററും സഹായത്താൽ അവർ അനേകം സംസ്കൃത ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ശേഖരിക്കുകയും ആ ഭാഷകൂടി അഭ്യസിക്കുകയും ചെയ്തു. പാതിരിമാർ എഴുതിയ ഒരു വ്യാകരണവും നിഘണ്ടുവും അക്കാലത്തു് അമ്പഴക്കാട്ടു് അച്ചടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. പിന്നീടു വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞേ തനി മലയാളഭാഷയിലുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അടിക്കാൻ ഇടയായുള്ളുവെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും ഇൻഡ്യൻ ഭാഷയിൽ അച്ചടിയുടെ പ്രവർത്തനം ആദ്യം ആരംഭിച്ചതു ഗോവാ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ കേരളത്തിലായിരുന്നുവെന്നാണു തോന്നുന്നതു്.

ചില പാതിരിമാർ

പോർത്തുഗീസ് മിഷനറി പ്രവൎത്തനങ്ങളിലൂടെ മലയാളഭാഷയ്ക്കു സിദ്ധിച്ച പ്രചോദനങ്ങളെ പരാമർശിക്കുമ്പോൾ പ്രാമാണികരായ പല പാതിരിമാരുടെയും പേരുകൾ എടുത്തു പറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. അവരിൽ ഒരാൾ അർണ്ണോസ് പാതിരിയാണു്. അദ്ദേഹം 1700-ാമാണ്ടോടുകൂടി അമ്പഴക്കാട്ടു സിമനാരിയിൽ വന്നു് ഏതാനും വർഷങ്ങൾകൊണ്ടു് മലയാളവും സംസ്കൃതവും നന്നായി പഠിച്ചു. മതപ്രചരണത്തിനു ജനങ്ങളുടെയിടയ്ക്കു ധാരാളം സഞ്ചരിച്ചതിനാൽ ഇവിടത്തെ നാട്ടുനടപ്പും ആചാരമുറകളും അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. പാതിരി മലയാളത്തിൽ ഒരു നല്ല സംഭാഷണചതുരൻ

ഗ്രേസ്സറി ആൻറ് കമ്പനി
കൈതപ്പായ്, മെത്തപ്പായ്, ചവിട്ടി, അലൂമിനിയം മുതലായവ ഇവിടെ കിട്ടുന്നതാണ്.
N. M. Thomas
T. B. Road, Ernakulam.

"ജീവനസുധാ"
ധാതുക്ഷയം, കാസം, ക്ഷീണം, അകാലവാർദ്ധക്യം, ജലദോഷം, ഏങ്ങൽ, നെഞ്ചുവേദന, ഒച്ചയടപ്പ്, ഇവകളെ മാററി, ഓജസ്സും, നവയൌവ്വനവും, ആരോഗ്യവും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. റാത്തൽ ഒന്നുക്കു. 5 രൂ. 8 ണ.
കേരളാ ആയുർവ്വേദിക്ക് ഫാർമസി, ആലപ്പുഴ.

The Venugopal Fine Arts
Watch Makers & Dealers
College Road, Changanacherry.
സൈമാ, ആംഗ്ലോസ്വിസ്, ലൻഡ് ആൻഡ് ബ്ലോക്ലി, റോളക്സ്, ഓമേഗാ, കൊളംബിയാ മുതലായ വാച്ചുകൾക്കും വിദഗ്ദ്ധമായ റിപ്പയറിംഗിനും ഞങ്ങളെ സമീപിക്കുക. പ്രൊപ്രൈറ്റർ,
പി. കെ. കുമാരനാചാരി.

സ്നേഹലഹരി

(വെണ്ണിക്കുളം)

ചൊല്ലുവോർ ചൊല്ലിക്കോട്ടെ
    തോന്നുന്നതെല്ലാം,മെന്നാ-
ലില്ലിനിക്കേതും നിന്നിൽ
    സ്നേഹാർദ്രഭാവം, ഭദ്രേ!
എങ്കിലുമരികത്തു
    നീ വന്നുനിന്നാലെൻറ
കൺകളിക്കൂകയാണു,
    കാരണമെന്താണാവോ?
നിന്നുപാദന്യാസ—
    മകലത്താകും നേര—
ത്തുന്മേഷം കുറഞ്ഞുഞാ—
    നുമപോലിരിക്കുന്നു.
അളിനീലാകാശത്തു,
    നിന്മുകരം ബ്ഭാഗത്തന്നും
തെളിയും താരങ്ങളിൽ
    സ്പർദ്ധാലുവാകുന്നു ഞാൻ;
അവ നിൻ നവനീത—
    സ്നിഗ്ദ്ധകോമളഗാത്രം
ദിവസം തോറും കണ്ടു
    പുഞ്ചിരിക്കൊള്ളാറില്ലേ?
ചൊല്ലുവോർ ചൊല്ലിക്കോട്ടെ
    തോന്നുന്നതെല്ലാം,മെന്നാ—
ലില്ലെനിക്കേതും നിന്നിൽ
    സ്നേഹാർദ്രഭാവം, ഭദ്രേ!
എങ്കിലും നീചെയ്യുന്ന—
    തോരോന്നും ചമൽകൃതി
തങ്കിടും ശുഭകർമ്മ —
    മെന്നുഞാനെണ്ണീടുന്നു.

എന്തിനെന്നറിഞ്ഞീല,
    ഞാൻ തനിച്ചാകും നേരം
സന്തപ്തദീർഘശ്വാസ—
    മുള്ളിൽ നിന്നുയരുന്നു.
അല്ല, ഞാൻ സ്നേഹിപ്പോരിൽ
    പലരും നിന്നെപ്പോലെ-
യല്ലെന്നൊരന്തർബോധ-
    മുദയം ചെയ്തീടുന്നു.
ചൊല്ലുവോർ ചൊല്ലിക്കോട്ടേ,
    തോന്നുന്നതെല്ലാം,മെന്നാ—
ലില്ലിനിക്കേതും നിന്നിൽ
    സ്നേഹാർദ്രഭാവം ഭദ്രേ!
എങ്കിലും സമീപത്തു
    നിന്നുനീ സവിലാസം
വെൺകളഹംസപ്പേട
    പോലെപോയകലുമ്പോൾ,
വന്നുചേർന്നേറെപ്രിയ—
    പ്പെട്ടവരുരിയാടി—
നിന്നാലുമഹൃദ്യമായ്—
    ത്തോന്നിപ്പോമതൊക്കെയും.
മംഗളഗീതാത്മക—
    മായനിൻ നാദം കാതിൽ—
ത്തങ്ങിനിൽപ്പതു തട്ടി
    മാറുമാമിഥ്യാലാപം!
ചൊല്ലുവോർ ചൊല്ലിക്കൊട്ടേ
    തോന്നുന്നതെല്ലാം, മെന്നാ-
ലില്ലെനിക്കേതും നിന്നിൽ
    സ്നേഹാർദ്രഭാവം ഭദ്രേ!

എങ്കിലും വാചാലമാം
    രണ്ടുകണ്ണുകൾ,ളാഴം
തങ്ങിയോരുദ്യന്നീല—
    താരകായുഗവ്യാജ്യ്,
കണ്ടിടാറുണ്ടല്ലോ ഞാൻ
    പതിരാവിരുളണി—
വീണ്ടചപ്പുരപ്പ്ന്നു—
    മെനിക്കും മദ്ധ്യത്തായി.
കുറെനിഷ്കുറീടുന്നോ—
    രേതുകണ്ണിനെക്കാളും
കൂടുതലാവത്തിച്ചു
    കാണ്മതമ്മിഴികൾ താൻ.
ചൊല്ലുവോർ ചൊല്ലിക്കോട്ടേ
    തോന്നുന്നതെല്ലാം,മെന്നാ—
ലില്ല,ഞാനയേ! നിന്നെ
    സ്നേഹിപ്പതില്ലല്ലോ, ഹാ!
എങ്കിലുമവിശ്വാസം
    മറവുള്ളോ,ക്കോരിക്കലും
പങ്കിലമാവാത്തൊരെ—
    ന്നന്തരിന്ദ്രിയം പോലും.
നീ മേവുന്നിടത്തേയ്ക്കു
    നീളുമെന്മിഴി നോക്കി—
ത്തുമന്ദസ്മിതം തൂകു—
    മവരെക്കാണുന്നു ഞാൻ.

—:*:—

കൂടിയായിരുന്നെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. മററു മിഷനറിമാരുടെ ഉപയോഗത്തിലേയ്ക്കു് അദ്ദേഹം ഒരു മലയാളവ്യാകരണവും നിഘണ്ടുവും എഴുതിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അച്ചടിയിൽ കണ്ടിട്ടില്ല. ഒരു കവിയെന്നുള്ള നിലയിലാണു് അർണ്ണോസ്പാതിരി കൂടുതൽ വിദിതനായിട്ടുള്ളതു്. ചതുരന്ത്യം പർവ്വങ്ങൾ, മിശിഹാചരിത്രം മുതലായി ക്രിസ്തീയ മതവിഷയങ്ങൾ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുള്ള കവിതകൾ എഴുത്തച്ഛൻ, പൂന്താനം മുതലായ കവികളുടെ കൃതികളിൽ അദ്ദേഹം നിഷ്ണാതനായിരുന്നെന്നുള്ളതിനെ തെളിയിക്കുന്നു. കവിത അത്ര ഉയർന്ന നിലയിലുള്ളതല്ലെങ്കിലും ഒരു പാശ്ചാത്യ പണ്ഡിതനു മലയാളഭാഷ അക്കാലത്തു് ഇത്രമേൽ സാധകം ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞതു് അത്ഭുതകരമായി തോന്നുന്നു.

ഹിന്ദുപുരാണങ്ങളിലും ശാസ്ത്രങ്ങളിലും അർണ്ണോസ്പാതിരി ഗാഢമായ പരിചയം സമ്പാദിച്ചിരുന്നതിനു്, അദ്ദേഹം ലത്തീൻ ഭാഷയിൽ രചിച്ച വസിഷ്ഠസാരം, വേദാന്തസാരം, അഷ്ടാവക്രഗീത മുതലായ കൃതികൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു.

പൗലീനോസ് പാതിരിയാണു പൗരസ്ത്യ സംസ്കാരപ്രണയിയായിരുന്ന മറെറാരു വൈദികൻ Fra Batalomio എന്ന അപരനാമത്താൽകൂടി അറിയപ്പെടുന്ന ഇദ്ദേഹം മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവിൻെറയും ധർമ്മരാജാവിൻെറയും കാലത്തു് പല പ്രാവശ്യം തിരുവനന്തപുരത്തും പത്മനാഭപുരത്തും വന്നു താമസിക്കുകയും മഹാരാജാക്കന്മാരോടു് അടുത്ത സമ്പർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ധർമ്മരാജാവിൻെറ ആവശ്യത്തിലേയ്ക്കു് ഇംഗ്ലീഷും ലത്തീനും സംബന്ധിച്ചുള്ള വ്യാകരണനിയമങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥം ഇദ്ദേഹം തയ്യാറാക്കിക്കൊടുത്തതായി, "ഈസ്റ്റിൻഡീസ് പര്യടനം" എന്ന തൻെറ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പാതിരി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. കേരളത്തെയും, കേരളഭാഷയേയും,

Grms: "MAGNET."   Tel: 408.

A. G. KRISHNA SHENOY,

KALARICKAL BAZAAR, KOTTAYAM.

(Head Office:- ERNAKULAM.)

DEALERS IN:-

*

* Agricultural Implements and Estate Requisites
* Building Materials
* Asbestos Sheetings & Fittings
* Paints & Varnishes
* Sanitary Wares of all descriptions (English and Indian make)
* General Hardware Etc., Etc., Etc.,

നിത്യജീവനം നിത്യവൃത്തിയും

(എം. സി. ജോസഫ് "യുക്തിവാദി" പത്രാധിപർ)

പതിവായി ചെയ്യുന്ന മുഖക്ഷൗരവും തല ചീകിമിനുക്കലും അന്നു ചെയ്യാതെ തലമുടി അലങ്കോലമാക്കിയിട്ടും, കീറിപ്പറിയ കുപ്പായവും തുന്നിപ്പെറുക്കിയ കാൽച്ചട്ടയും പഴകി ഓട്ട പിടിച്ച പാപ്പാസും ധരിച്ചും, അനുകമ്പ ജനിപ്പിക്കുമാറു് മുഖം വികൃതമായിക്കോട്ടിപ്പിടിച്ചുംകൊണ്ടു് പത്രപ്രവർത്തകനായ തോമാസൊഫെറാറ (Journalist Thomaso Ferara) ഒരു ദിവസം രാവിലെ റോം നഗരിലേയ്ക്കു തെണ്ടാനായിറങ്ങി.

ടൂറിൻ(Turin)നഗരത്തിൽ ഈയിടെ മരിച്ച ഒരു യാചകൻ ഒരു വലിയ കൃഷിഭൂമിയും രണ്ടു നല്ല വീടുകളും, ബാങ്കിൽ സാരമായ ഒരു നിക്ഷേപവും സമ്പാദിച്ചിരുന്നതായി വെളിപ്പെട്ടതായിരുന്നു ഫെറാറായുടെ ഈ പരീക്ഷണത്തിനുണ്ടായ പ്രേരണ.

അദ്ദേഹത്തിനു ആ ഒരു ദിവസം തെണ്ടിക്കിട്ടിയ സമ്പാദ്യം ഇററാലിയൻ നാണയത്തിൽ 5985 ലയീറാ(Lires)യായിരുന്നു. അതു ബ്രിട്ടിഷ് നാണയത്തിൽ 3 പവൻ 9 ഷില്ലിങ്ങ്സ് 3 പെൻസാണു്.

ഇററലിയിൽ ഭരണം നടത്തുന്ന കാബിനററിലെ ഒരു മന്ത്രിയുടെ ശമ്പളത്തോളവും, അല്ലെങ്കിൽ പത്രപ്രവർത്തകനായ ഫെറാറയുടെ വരുമാനത്തിന്റെ ഇരട്ടിയോളവുമാണു് ആ തെണ്ടലാദായം കുറിക്കുന്ന തോതു്. തന്റെ ആ ഒരു ദിവസത്തെ ഭിക്ഷാടനാനുഭവങ്ങളെ വിവരിച്ചൊരു ലേഖനം റോമിൽ ഏററവുമധികം പ്രചാരമുള്ള വാരികയ്ക്കു ഫെറാറാ എഴുതിയയച്ചു. ആ ലേഖനം പ്രസിദ്ധീകൃതമായ ഉടനെ ആ നാട്ടിലെ യാചകത്തൊഴിലാളികളുടെ ആദായത്തിനു സാരമായൊരു കോട്ടം തട്ടി. ആ കോട്ടത്തിന്റെ കാരണം യാചകപ്രമാണികൾക്കു താമസിയാതെ മനസ്സിലാവുകയും ചെയ്തു. ഫെറാറായുടെ പ്രവൃത്തിയിൽ അവർക്കുള്ള പ്രതിഷേധശബ്ദം അവർ ഉയർത്താതിരുന്നില്ല. യാചകനല്ലാത്ത ഫെറാറാ അനധികൃതമായി യാചകവേഷം കെട്ടി ഭിക്ഷയ്ക്കു നടന്നതു അനീതിയും അക്രമവുമാണു്; അയാൾക്കന്നു കിട്ടിയെന്നു പറയുന്ന സമ്പാദ്യം തങ്ങൾക്കു ദിനേന പതിവായി കിട്ടുന്നില്ല; പെരുന്നാൾ ദിനങ്ങളിൽ കിട്ടുന്ന കൂടുതൽ സമ്പാദ്യത്തെ മാത്രമേ അതു കാണിക്കുന്നുള്ളു എന്നതായിരുന്നു പ്രതിഷേധം.

"ബുദ്ധിമുട്ടി പണിചെയ്യുവാൻ മനസ്സില്ലാത്ത മടിയനാണു് ഞാനെന്നു എന്നെപ്പററി പലരും വൃഥാപവാദം പറയുന്നുണ്ടു്. കഠിനവിശപ്പും ക്ഷീണവും വേദനയും നിരാശയും അനുഭവിക്കുകയാണെന്നു കാണികൾക്കു തോന്നുംവിധം മുഖഭാവം വരുത്തിക്കൊണ്ടു നടക്കുകയെന്നതു എന്തു ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള പണിയാണെന്നു അവർക്കറിയാൻ പാടില്ല. ഒരു കൈ ഒടിഞ്ഞതുപോലെ വെച്ചുകെട്ടി, 'തൂക്കുശീല'യിൽ (Sling) ഇട്ടുകൊണ്ടു്, ദീർഘമാസങ്ങൾ ഒരാൾ നടന്നു നോക്കട്ടെ. അപ്പോളറിയാം അതെത്ര പ്രയാസമേറിയ പണിയാണെന്നു്" എന്നായിരുന്നു ഒരു യാചക സരസന്റെ സമാധാനം.

ഫെറാറായുടെ ലേഖനത്തിന്റെ വീര്യം നാട്ടിൽ അധികനാൾ നീണ്ടുനിന്നില്ല. അങ്ങനെ യാചകരുടെ ആവലാതി കാലക്രമത്തിൽ തീർന്നു. അദ്ദേഹം നൽകിയിട്ടുള്ള മററു വിവരങ്ങളിൽ ഏതാനും കൂടി ഉദ്ധരിച്ചു കൊള്ളട്ടെ.

"എന്റെ യാചനായാത്ര ആരംഭിച്ചതു് വിശുദ്ധ പത്രോസിന്റെ പള്ളിയങ്കണത്തുനിന്നാണു്. പിച്ച കൊടുക്കാനുള്ള വാസനയും അഭിലാഷവും ഭക്തജനങ്ങൾക്കാണധികം. റോമിലെയും സമീപപ്രവിശ്യകളിലെയും നവദമ്പതികളുടെ മധുവിധുവിനുള്ള പുറപ്പാടു് വി. പത്രോസിന്റെ പള്ളിയിൽനിന്നാരംഭിക്കയെന്ന ആ

സംസ്കാരത്തേയും അധികരിച്ചു് ഇദ്ദേഹം പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും ലത്തീൻ ഭാഷയിൽ രചിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കേരളത്തിലെ ബ്രാഹ്മണാചാരങ്ങളെപ്പററി എഴുതിയ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ അന്നത്തെ ആഴ്‌വാഞ്ചേരി തമ്പ്രാക്കളുടെ കുടുംബചരിതവും പാതിരി തന്നെ വരച്ച ഒരു ഛായാപടവും കൂടി ചേർത്തിട്ടുള്ളതായി പറയപ്പെടുന്നു.

കേരളഭാഷ പഠിക്കുകയും അതിൽ വ്യാകരണങ്ങളും മററും രചിക്കുകയും ചെയ്ത വേറെയും പാതിരിമാരെപ്പററി പരാമർശിക്കാനുണ്ടെങ്കിലും അതൊക്കെ മറെറാരവസരത്തിലേയ്ക്കു മാററി വയ്ക്കുന്നു. കൂടുതലായി ഇവിടെ പറവാനുള്ളതു്, പോർത്തുഗീസ് സംസ്കാരപ്രവണതകൾക്കു് വശഗരായ നാട്ടുകാരിൽനിന്നു തന്നെ അന്നു ലഭിച്ച സംഭാവനകളെപ്പററിയാണു്. അങ്ങിനെയുള്ളവരിൽ രണ്ടു പേരാണു പ്രമുഖന്മാരായി നിൽക്കുന്നതു്—കരിയാററിൽ യൗസേപ്പുമല്പാനും പാറേമ്മാക്കൽ തോമ്മാ കത്തനാരും. ഇവർ 18-ാം ശതകത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നു. ലത്തീൻ, പോർത്തുഗീസ് എന്നീ ഭാഷകളിൽ അസാമാന്യ പാണ്ഡിത്യം സമ്പാദിച്ച ഈ വ്യക്തികൾ പാശ്ചാത്യമാതൃകയിൽ ചില ഗദ്യകൃതികൾ മലയാളത്തിൽ രചിച്ചു.

നാട്ടുകാരായ ഗദ്യ[illegible]കാരന്മാർ

"വേദതർക്കം" ആണു് മല്പാന്റെ പ്രധാന കൃതി. സാമൂഹ്യകാര്യങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ ഏററവും ആദിമദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ ഒന്നാണു് ഈ കൃതി. ഇതിലെ ഭാഷ ഊർജ്ജസ്വലവും യുക്തിസമ്പന്നവുമാണു്. വാദമുഖം സ്ഥാപിക്കാനുള്ള കഴിവു് അതിനു വേണ്ടുവോളമുണ്ടു്. പാശ്ചാത്യസാഹിത്യത്തിലെ ഉപന്യാസങ്ങളുടെ രീതിയിൽ ഇവിടത്തെ ആദ്യമാതൃക ഇതല്ലയോ എന്നു സംശയിക്കുന്നു.

വർത്തമാന പുസ്തകം

മല്പാന്റെ പ്രധാന ശിഷ്യനും സഹചാരിയുമായിരുന്നു തോമ്മാക്കത്തനാർ. ഇവർ ഒരുമിച്ചു് 1778-ാമാണ്ടിടയ്ക്കു് നടത്തിയ റോമായാത്രയെ അധികരിച്ചു് കത്തനാർ എഴുതിയ ഗ്രന്ഥമാണു് "വർത്തമാന പുസ്തകം". യാത്രാവിവരണപരമായി മലയാളത്തിലെന്നല്ല ഏതെങ്കിലും ഭാരതീയ ഭാഷയിൽ തന്നെ ആദ്യമുണ്ടായ ഗ്രന്ഥം ഇതാണെന്നു പറയാം. മതപരമായിട്ടാണു് ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രതിപാദനഗതിയെങ്കിലും പൗരസ്ത്യസഞ്ചാരികളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട പാശ്ചാത്യലോകത്തിന്റെ വിമർശപരമായ ഒരു മനോഹരചിത്രം ആ ബൃഹദ്ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിശദമായി പതിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. വിദേശീയ നഗരങ്ങളേയും സാംസ്കാരികകേന്ദ്രങ്ങളേയും സാമൂഹ്യാചാരങ്ങളേയും വിശാലമായ സമുദ്രങ്ങൾ താണ്ടി അനവധി അപകടങ്ങൾ തരണം ചെയ്തു് ദീർഘകാലംകൊണ്ടു നിർവ്വഹിച്ച ഒരു യാത്രയിലെ സുഖദുഃഖങ്ങളേയും അനുഭവരസത്തോടെ വിവരിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം മലയാളസാഹിത്യത്തിനു് ഒരു മികച്ച സമ്പാദ്യംതന്നെയാണു്. അതിലെ ഭാഷ പാശ്ചാത്യ ഗദ്യരീതിയിലുള്ളതാണു്. ഗ്രാമ്യപദങ്ങളുടെ ആധിക്യംകൊണ്ടുള്ള ദുശ്രാവ്യത ധാരാളമുണ്ടെങ്കിലും, അന്നത്തെ മലയാള ഗദ്യത്തിനു കേവലം അസുലഭമായിരുന്ന പല ഗുണങ്ങളും—ആശയങ്ങളുടെ അടുക്കു്, ഖണ്ഡികകളുടെ വിഭജനം; വാചകങ്ങളുടെ ആനുപൂർവ്വി എന്നിങ്ങനെ പലതും അതിൽ കലർന്നിരിക്കുന്നു. പാശ്ചാത്യമാതൃകകളെ അനുകരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞ ഒരു ഗ്രന്ഥകാരന്റെ കൃതിയാകയാലാണു് ഈ ഗുണങ്ങൾ അതിൽ പ്രത്യക്ഷമായതെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ.

ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യസമ്പർക്കം ഉണ്ടാകുന്നതിനു മുമ്പു മലയാളഭാഷയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട നവീനതയുടെ നിഴലാട്ടത്തിന്റെ ഒരു ഏകദേശരൂപം മേൽവിവരിച്ച സ്ഥിതിഗതികളിൽനിന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഭാഷാചരിത്ര ഗവേഷകന്മാർ കുറെയൊക്കെ അശ്രദ്ധയോടെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള മേല്പടി കാലഘട്ടത്തെപ്പററി കൂടുതൽ അന്വേഷണം നടത്തുന്നതു് പ്രയോജനകരമായിരിക്കുമെന്നുകൂടി ഈ അവസരത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

—:*:—

ഇഖ്ബാൽ ആർട്ട് ഹോം

കല്യാണ സംഭാവനകൾക്കുള്ള സ്പെഷ്യൽ ഗ്ലാസ് പെയിൻറിംഗ്, സ്ലീരിച്ചുവൽബൊക്കെ, ഗ്ലാസ്പെയിൻറിംഗ്, സയിൻബോർഡ്, മുതലായവ ഓർഡറനുസരിച്ചു ചെയ്തു കൊടുക്കപ്പെടും.

പി. ജൈലാനി

ഇഖ്ബാൽ ആർട്ട്ഹോം, ഏ. എസ്. റോഡ്, ആലപ്പുഴ.

ഹോമിയോ വിധിപ്രകാരമുള്ള എല്ലാവിധ ചികിത്സകളും നടത്തപ്പെടും.

ഡോക്ടർ കെ. എസ്. നായർ, എം. ബി.

മാർക്കററ് റോഡ്, ചങ്ങനാശ്ശേരി.

ചാരം ഇന്നും പാലിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടു്. എനിക്കാദ്യം ഭിക്ഷ ലഭിച്ചതു് ആ പള്ളിമുററത്തുവച്ചു ഒരു ജോടി നവദമ്പതികളിൽനിന്നായിരുന്നു. അവിടെ നിന്നു ഞാൻ സാധുക്കളുടെ പാർപ്പു ഭാഗത്തേക്കു പ്രവേശിച്ചു. മററു ഭാഗങ്ങളും ചുററി ഒടുവിൽ ധനികസങ്കേതംകൊണ്ടവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. യാചകരുടെ സാധാരണ അടവുകൾ ചിലതു ഞാനും പ്രയോഗിക്കാതിരുന്നില്ല. പെട്ടെന്നു് തളർന്നുവീഴുക, അവിടെ നിന്നു പിടഞ്ഞെഴുന്നേററു മുടന്തിക്കൊണ്ടു് ഏതാനും അടികൾ വയ്ക്കുക, പിന്നെ അവശനായി കുത്തിയിരിക്കുക, ഇതാണൊരടവു്. വളരെ തിരക്കിൽ വ്യാപാരം നടത്തുന്നേടത്തു ചെന്നു ഒരു കൈമലർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു് പകുതിക്കുണ്ണടച്ച മരംപോലെ നിൽക്കുകയാണു് മറെറാന്നു്. നാല്പതു വയസ്സു കടന്ന സ്ത്രീജനങ്ങൾക്കാണു യാചകരോടു കൂടുതൽ അനുകമ്പ. അതവരുടെ ഭക്തിയിൽനിന്നുമാണു്. ഒരു ധനിക ഗൃഹത്തിന്റെ ഉമ്മറത്തു ചെന്നു ഞാൻ നിലയുറപ്പിച്ചപ്പോൾ ഒരു പോലീസുകാരൻ എന്നെ അവിടന്നു തള്ളിമാററി വിട്ടു. അങ്ങനെ ചെയ്തതു അയാളുടെ തന്നിഷ്ടമല്ലെന്നു പറഞ്ഞു അയാൾ യാചകനായ എന്നോടു ഖേദം പ്രകടിപ്പിച്ചതു അയാളും ഒരു മതഭക്തനായതുകൊണ്ടാണു്. എവിടെയെല്ലാം ചെന്നാലാണു് ധാരാളം പിച്ച കിട്ടുന്നതെന്നുള്ള സൂചനകൾ ഒരു പടുകിഴവിയായ യാചകി സ്വമേധയാ എനിക്കു അനുകമ്പാപൂർവ്വം നൽകി. ആ വൃദ്ധയും ഒരു ഭക്തയായിരുന്നു."

ഫെറാറായുടെ ലേഖനത്തിന്റെ വിവർത്തനം ഒരു ഇംഗ്ലീഷു വാരിക പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതിൽ നിന്നാണീ വിവരങ്ങൾ ഞാനുദ്ധരിക്കുന്നതു്. ഭിക്ഷ നൽകുന്നവനു നിത്യജീവനും അഥവാ സുകൃതവും, വാങ്ങുന്നവനു നിത്യവൃത്തിയും ലഭിക്കുന്നു എന്നു് എല്ലാ മതങ്ങളും പഠിപ്പിക്കുന്നു. തെണ്ടത്തൊഴിലിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കു കാരണമതാണു്.

ക്രൈസ്തവരുടെ ഒരു മലയാള മാസികയിൽ കണ്ട ഒരു ചെറിയ സംഭാഷണവിവരംകൂടി ഇവിടെ ചേർത്തുകൊള്ളട്ടെ.

"ഞായറാഴ്ച ദിവസം വേലയെടുത്തുകൊണ്ടിരുന്ന കൂലിക്കാരനോടു സുവിശേഷകൻ:—'നിന്റെ ഈ പ്രവൃത്തി ശാബ്ബതു ലംഘനവും പാപവുമാണു്. നിന്റെ ഈ പാപത്തിൽ നീ മനസ്താപപ്പെട്ടു് മേലിലെങ്കിലും ശാബ്ബതു ലംഘിക്കാതിരിക്കുക.'

കൂലിക്കാരൻ:—'ഏഴു ദിവസവും വേലയെടുത്താലും കിട്ടുന്ന കൂലികൊണ്ടു നിത്യവൃത്തി കഴിക്കാൻ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഞാൻ ശാബ്ബതാചരിക്കുന്നതെങ്ങനെ?

'നിത്യവൃത്തി കഴിക്കാൻ ശാബ്ബതു ലംഘിക്കുന്നെങ്കിൽ അതുമൂലം നിത്യജീവനാണു് നിനക്കു നഷ്ടപ്പെടുന്നതു്'' എന്നായിരുന്നു സുവിശേഷകന്റെ പ്രത്യുത്തരം.

PACKING ONE LB.
MADHAVON
A PALATABLE NUTRITIVE TONIC
"മാധവോൺ"
രക്തവർദ്ധനവിനും ശരീരപുഷ്ടിക്കും നഷ്ടപ്പെട്ട ആരോഗ്യം വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനും പററിയ ടോണിക്കു് 6 ഔൺസ് ജാർ 6 രൂ. പോസ്റ്റേജ് പുറമെ. മാധവോൺ ഫാർമസ്യൂട്ടിക്കൽസ്.
ഫോൺ. 218
Madhavon.
MADHAVON PHARMACEUTICALS.
ALLEPPEY TRAVANCORE.

ഈ കൂലിക്കാരൻ ശാബ്ബതു ദിവസത്തിൽ വേലയെടുക്കുന്നതിനു പകരം ഭിക്ഷ യാചിക്കുകയായിരുന്നെങ്കിൽ, സുവിശേഷകൻ കുററം പറയുകയില്ലായിരുന്നു.

സമ്പൽശാസ്ത്രവിരുദ്ധമായ പല സമുദായഭാവങ്ങളും മതങ്ങൾ ഉപദേശിച്ചും പരിശീലിപ്പിച്ചും പോരുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതിനു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായി മേൽപ്പറഞ്ഞ വസ്തുതകൾ ഇവിടെ എടുത്തു കാണിച്ചുവെന്നേയുള്ളു.

റോം ഒരു പ്രബലമത കേന്ദ്രമായതിനാൽ യാചകരുടെ വമ്പിച്ച കൂട്ടങ്ങൾ അവിടെയുണ്ടു്. ദക്ഷിണ ഇററലിയുടെ ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലെ ദരിദ്രകുടുംബങ്ങളിൽനിന്നു ബാലികാബാലന്മാരെ കൂലിയ്ക്കെടുത്തു അവരെക്കൊണ്ടു വലിയ പള്ളികളുള്ള പട്ടണ പ്രദേശങ്ങളിൽ യാചകവൃത്തി നടത്തിച്ചു സമ്പാദ്യമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന സുസംഘടിതമായ ഒരു ഗൂഢയാചകസംഘത്തെ അടുത്ത കാലത്തു ഇററാലിയൻ പോലീസ് കണ്ടുപിടിക്കുകയുണ്ടായി.

വിറേറാറിയോസിക്ക (Vittoriosica) എന്ന ഇററാലിയൻ ഫിലിംനിർമ്മാതാവു്, ഇപ്പോൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള "Umberto D" എന്ന ചലച്ചിത്രത്തിലെ കഥ, യാചകവൃത്തികൊണ്ടു ധനികനായിത്തീർന്ന ഒരുവന്റെ ചരിത്രമാണു്.

എല്ലാ മതങ്ങളും യാചനയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും, ഭിക്ഷ നൽകുന്നതു പുണ്യമാണെന്നു ധനികരെ പ്രബോധിപ്പിക്കുകയുമാണു ചെയ്യുന്നതു്. മതങ്ങൾ മനുഷ്യരോടു പണത്തിനായും, ദൈവത്തോടനുഗ്രഹത്തിനായും യാചന നടത്തുന്നു

"നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം നീ കൊടുക്കുക" (ലൂക്കോസ് 6. 30), "എന്റെ ഈ ഏററവും എളിയ സഹോദരന്മാരിൽ ഒരുവനു നിങ്ങൾ ചെയ്തിടത്തോളമെല്ലാം എനിക്കു ചെയ്തു" (മത്തായി 25—40), "ഭിക്ഷ കൊടുക്കുന്നവനോടു ദൈവം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു." "പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയാണു ഭിക്ഷ നൽകൽ." എന്നും മററുമുള്ള ദൈവവാക്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു് നിബിഡമാണു ബൈബിൾ. 'വസ്തുവുള്ളവൻ, യാചകനു ഭിക്ഷ കൊടുക്കുവാൻ കടപ്പെട്ടവനാണു്." എന്നു പോപ്പിന്റെ 'Rerum Novarum' എന്ന ചാക്രിക ലേഖനത്തിൽ അനുശാസിക്കുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ ദരിദ്രരെ ദാരിദ്ര്യത്തിൽ തന്നെ നിർത്തി സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു പോവുകയല്ലാതെ അവർ ദരിദ്രരല്ലാതായിത്തീരുന്ന സഹായം ചെയ്യേണ്ടതില്ലെന്നാണു് ഇവയുടെയെല്ലാം വിവക്ഷയെന്നു തോന്നുന്നു. "ധനവാന്മാർ ഭിക്ഷകൊടുക്കാതിരിക്കുകയോ സന്യാസിമാരെ വെറുംകയ്യായി മടക്കി അയക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതു കഠിനപാപമാണു്. എന്നാൽ ഭയങ്കരമായ അപകടസ്ഥിതിയിൽ കിടക്കുന്ന ദരിദ്രനായ അയൽക്കാരനെ വിശേഷവിധിയായെന്നും സഹായിക്കേണ്ട കടമ അതിധനവാനുപോലുമില്ല. ഉദാഹരണമായി മാരകരോഗത്തിൽ പെട്ടിരിക്കുന്ന അയൽക്കാരനെ ഒരു സുഖവാസസ്ഥലത്തേക്കയക്കാനോ, വ്യയാധിക്യമുള്ള ഒരു ശസ്ത്രക്രിയ അവനു നടത്താനോ വേണ്ട പണം കൊടുക്കാനുള്ള കടമ കോടീശ്വരനു പോലുമില്ല എന്നു സഭാപിതാക്കന്മാർ വിശദീകരണം നൽകീട്ടുണ്ടു്. ഫ്യൂഡലിസം സംവിധാനം ചെയ്തു നടപ്പാക്കിയിട്ടുള്ള അസമത്വപൂർണ്ണമായ സാമ്പത്തിക ക്രമത്തെ അതേ പടി നിലനിർത്തി പാലിച്ചുകൊണ്ടു പോകാനുള്ള ഉപാധി മാത്രമാണു് ഭിക്ഷകൊടുക്കണമെന്നുള്ള ബോധനം.

ദാരിദ്ര്യവും യാചകവൃത്തിയും ഇന്നോ ഇന്നലെയോ തുടങ്ങിയതല്ല. സാമ്പത്തികാധഃപതനമോ, ഭക്ഷ്യധാന്യദുർഭിക്ഷതയോ, ജനസംഖ്യപ്പെരുപ്പമോ അല്ല അതിനു കാരണം. നബിയുടെയും, ക്രിസ്തുവിന്റെയും, ബുദ്ധന്റെയും, രാമന്റെയും, കൃഷ്ണന്റെയും കാലങ്ങളിലും പഴയ നിയമകാലത്തും അതിനും മുമ്പും ദാരിദ്ര്യവും യാചകവൃത്തിയും രൂക്ഷമായിത്തന്നെ നിലനിന്നിരുന്നതായി കാണാം. ഫ്യൂഡലിസ സാമ്പത്തികക്രമത്തിൽ നിന്നാണു് ദാരിദ്ര്യം ബീജാവാപം ചെയ്തതു്.

ദാരിദ്ര്യവും ദീനവും ദൈവം വരുത്തുന്നതാണെന്നും, പ്രാർത്ഥനയും വഴിപാടുമാണതിനു പ്രതിവിധിയെന്നും ഭക്തന്മാർ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു. ധനികദരിദ്രവ്യത്യാസമില്ലാതെ എല്ലാവരെക്കൊണ്ടും യഥാശക്തി വഴിപാടുചെയ്യിച്ചു ധനം ശേഖരിച്ചു ചിലർക്കു സുഖജീവിതം നയിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗമാണു് ആ സിദ്ധാന്തം.

PREMIER GLASS CO.,
BROADWAY ERNAKULAM.
IMPORTERS OF
Window Glass. Sheet Glass all thickness
Figured Glass in fire shades & Colour
Decorative mirrors, Table tops,
Religious Pictures, Picture frames etc.

പൂനിലാവിൽ

(മുട്ടത്തുവർക്കി)

തകർവിളക്കിൽ മണ്ണെണ്ണ ഒഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു അമ്മിണി. രണ്ടു മൂന്നു ചുരുണ്ട തലമുടികൾ അവളുടെ ഓമനത്തമുള്ള നെററിയിലേയ്ക്കു വീണു കിടന്നിരുന്നു.

"അമ്മിണീ!" ചെറിയാൻ ചേട്ടൻ ചന്തയിൽ പോയിട്ടു മടങ്ങിവന്നതേയുള്ളു. എവിടെയെങ്കിലും പോയി വന്നാലുടൻ മകളെ വിളിക്കുക എന്നതു് അയാളുടെ ചിട്ടയാണു്.

"മോളേ, അമ്മിണീ!"

"എന്തപ്പാ" അമ്മിണി വിളക്കിൽ മണ്ണെണ്ണ ഒഴിച്ചു; അവൾ തിരി നീട്ടി വിളക്കു കൊളുത്തി. ആ വീട്ടിൽ രണ്ടു വിളക്കിന്റെ എങ്കിലും ആവശ്യമുണ്ടു്, ഒന്നു് അടുക്കളയിലും ഒന്നു തിണ്ണയിലും.

അമ്മിണി വിളക്കുംകൊണ്ടു തിണ്ണയിലേയ്ക്കു വന്നു.

"മോളേ വീടി വാങ്ങിക്കാൻ മറന്നുപോയല്ലോ."

"ഞാനിപ്പോയി മേടിച്ചോണ്ടുവരാം."

"നീയൊററയ്ക്കെങ്ങനെ പോവും മോളേ?"

"നിലാവെട്ടമൊണ്ടു്, ഞാനിപ്പോവാം."

"നിനക്കു് പേടിയില്ലേ മോളേ?"

"ഓ എന്നാ പേടിക്കാനാപ്പാ?"

ചെറിയാൻചേട്ടൻ മടിക്കുത്തഴിച്ചു് ഒരണ അമ്മിണിയുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു. ആ മടിയിൽ എന്തോ തിളങ്ങുന്നതു് അവൾ കണ്ടു.

"ഇതെന്നാപ്പാ മടീൽ?"

"വള." ആ മടിയിൽ രണ്ടു വെള്ളിവളകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. "ഇന്നാ നോക്കിക്കേ മോളേ, നിന്റെ കയ്യേ ചേരുമോന്നു്." അയാൾ ആ വളകൾ അവളെ ഏല്പിച്ചു. അപ്പന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി അവൾ ആ വളകൾ വലത്തുകയ്യിൽ അണിഞ്ഞു. പക്ഷെ, അമ്മിണിയുടെ മുഖം പ്രസാദിച്ചുകണ്ടില്ല.

"അപ്പനു കാശൊണ്ടാകട്ടെ മോളേ, എന്റെ മോക്കു ഞാൻ സൊർണ്ണവള തന്നെ മേടിച്ചു തരാം." ചെറിയാൻ ചേട്ടൻ മകളെ സമാധാനിപ്പിച്ചു. കെറുവിച്ചിരുന്ന ആ ഓമനമുഖത്തിന്റെ അഴകു് മണ്ണെണ്ണവിളക്കിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ നയനമോഹനമായിരുന്നു "പൊന്നാഭരണമൊന്നും ഇല്ലേലും എന്റെ മോളേ ആരും കെട്ടിക്കൊണ്ടുപോകും" അഭിമാനഭരിതമായ ആ പിതൃഹൃദയം മന്ത്രിച്ചു.

"എന്നെ ആരും കെട്ടിക്കൊണ്ടു പോകണ്ടാ." അമ്മിണി ചൊടിച്ചു.

"മോളു ചെല്ലു്, പോയി വീടി വാങ്ങിച്ചോണ്ടുവാ."

"മോളെ അരയണേടെ വെററേടെ വാങ്ങിച്ചോ" പല്ലുവേദനയായി അകത്തെ കട്ടിലിൽ കിടക്കുന്ന തറതിച്ചേടത്തി അറിയിച്ചു, "ഇച്ചിര പാക്കും പോലും ഇവിടെങ്ങാണ്ടുണ്ടാർന്നു."

"എന്നാ അരയണേടെത്താ അപ്പാ."

"ഇന്നാ ഇനി ഈ ഒരണയേടെ ഒള്ളു, എന്താന്നുവച്ചാ വാങ്ങിച്ചോ."

"മോളേ എന്നാ അരയണേടെ ഒണക്കമീൻ വല്ലോം കിട്ടുമെങ്കി വാങ്ങിച്ചോ" തറുതിച്ചേടത്തി പറഞ്ഞു 'അത്താഴത്തിനു നാക്കേ വയ്ക്കാൻ ഒന്നുമില്ല.'

അമ്മിണി കടയിലേയ്ക്കു പോകാൻ ഇറങ്ങിയപ്പോൾ ചെറിയാൻചേട്ടൻ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു 'മോളേ കാലണേടെ തീപ്പെട്ടിക്കോലു വേണം—അതു കൊറച്ചു വീടി വാങ്ങിച്ചാൽ മതി.'

'ഓ ഓ' അമ്മിണി നാട്ടുവഴിയിലൂടെ വേഗം നടന്നു. ഒന്നര ഫർലോങ്ങു് അകലെയാണു് ചാണ്ടിമുതലാളിയുടെ പലചരക്കുകട. വഴിയിറമ്പിൽ നിൽക്കുന്ന വരിക്കപ്ലാവിന്റെ ഉച്ചിയിൽ ചന്ദ്രൻ പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നാട്ടുംപുറത്തുകാർ അത്താഴത്തിന്റെ പേരിൽ റേഷൻ പൊടിയരികൊണ്ടുള്ള കഞ്ഞിയും കപ്പപ്പുഴുക്കും ആഹരിക്കുന്ന സമയമായിരുന്നു.

കടയിൽ അരിച്ചാക്കുകളുടെ പുറത്തു കയറി ഇരിക്കുന്ന ഒന്നുരണ്ടു നാടൻ നേതാക്കളുമായി കടക്കാരൻ മുതലാളി രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങൾ പറയുകയായിരുന്നു. നിലാവു വിരിച്ച മുററത്തു് ഒരു കസേരയിൽ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ ഇരിക്കുന്നു; അലക്കിത്തേച്ച ജൂബായും, ലിനൻ വേഷ്ടിയും, കഴുത്തിൽ സ്വർണ്ണച്ചെയിനും, കയ്യിൽ റിസ്റ്റു്വാച്ചും, കാലിൽ കറുത്ത ഷൂസും അവൻ ധരിച്ചിരുന്നു.

"കാലണേടെ തീപ്പെട്ടിക്കോലും മുക്കാലണേടെ ബീടീം താ." അമ്മിണി വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. കടക്കാരൻ ചാണ്ടിമുതലാളി പൊതുക്കാര്യപ്രസംഗത്തിൽ ലയിച്ചിരുന്നതിനാൽ കാലണയുടെ വ്യാപാരകാര്യം അയാൾ അത്ര ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. അവർ വർത്തമാനം പറഞ്ഞു തീരുന്നതുവരെ കാത്തു നിൽക്കുകയേ തരമുള്ളു. അമ്മിണി മാത്രമല്ല, ഒരു മൂത്തപുലയിയും, ഒരു മണ്ണാനും, വേറെ രണ്ടു പിള്ളേരും ആ പീടികത്തിണ്ണയിൽ സാമാനത്തിനായി വന്നു നില്പുണ്ടു്.

അമ്മിണിയുടെ കണ്ണുകൾ മുററത്തിരിക്കുന്ന കോമളാകാരന്റെ നേർക്കു നിശ്ശബ്ദം തിരിഞ്ഞു. ആ ചെറുപ്പക്കാരനും അവളെ നോക്കുന്നു. അയാൾക്കെന്തു കാര്യം അവളെ അങ്ങനെ നോക്കാൻ. അമ്മിണി മുഖം പെട്ടെന്നു തിരിച്ചുകളഞ്ഞു.

"ശ്യോ ബീഡി തന്നേ, ഞാനിപ്പോട്ടെ" അവൾ അക്ഷമയായി.

"തരാം പെണ്ണേ, അവിടെ നിക്കു്" മുക്കാലണയുടെ ബീഡിയേക്കാൾ എത്രയോ വിലയേറിയ കാര്യങ്ങളാണു് അവർ ചർച്ച ചെയ്യുന്നതു്. വീണ്ടും അവളറിയാതെതന്നെ അവളുടെ കണ്ണുകൾ മുററത്തിരിക്കുന്ന യുവാവിന്റെ കണ്ണുകളിലേയ്ക്കു സഞ്ചരിച്ചു. അവൻ അവളെ നോക്കി പുഞ്ചിരിക്കുന്നു. പുഞ്ചിരിയോടുകൂടിയ ആ മുഖം അവൾക്കു വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നു വച്ചാൽ വളരെ വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. അവന്റെ ചീകി മിനുക്കിവച്ചിരിക്കുന്ന തലമുടിയുടെ അരികുകളിൽ പൂനിലാവു് ഉമ്മവയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അമ്മിണിയുടെ ഹൃദയം തുടിച്ചു.

"ശ്ശോ ബീടി തന്നേ" അവൾ വീണ്ടും അപേക്ഷിച്ചു.

"നാശം!" കടക്കാരൻ പിറുപിറുത്തു 'കാശൊണ്ടോ പെണ്ണേ?'

"പിന്നെച്ചുമ്മാതാണോ?"

ബീഡിയും, വെററയും, തീപ്പെട്ടിക്കോലും, ഉണക്കമീനും വാങ്ങിക്കൊണ്ടു് അവൾ തിണ്ണയിൽനിന്നിറങ്ങി. മുററത്തിന്റെ അരികുചേർന്നു് അവൾ വഴിയിൽ എത്തി അതിശീഘ്രം നടന്നു. കുറെ അകലെച്ചെന്നു വഴിയിറമ്പിലെ നിഴലിൽ മറഞ്ഞുനിന്നു് അവൾ പീടികമുററത്തേയ്ക്കു് ഒന്നുകൂടി തിരിഞ്ഞു നോക്കി. ആ ചെറുപ്പക്കാരൻ അപ്പോഴും അവളെ നോക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

എന്തുകൊണ്ടെന്നറിഞ്ഞില്ല അമ്മിണിയുടെ ഹൃദയം തെരുതെരെ തുടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവൾ വീടിന്റെ പടിവരെ ഓടി; വീണ്ടും പുറകോട്ടു തിരിഞ്ഞുനോക്കി. ആ ചെറുപ്പക്കാരൻ അവളുടെ പുറകെ പതുക്കെ നടന്നു വരുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

അവൾ തിണ്ണയിൽ കയറി ഓലച്ചെററയുടെ മറവിൽക്കൂടി

ദൈവത്തിനും മതപ്രചരണത്തിനും വേണ്ടി ധനവാനും ദരിദ്രനും വഴിപാടുകൾ നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പട്ടിണി കിടന്നോ യാചിച്ചോ പണമുണ്ടാക്കി വഴിപാടു നൽകുന്നതു പുണ്യപ്രവൃത്തിയായി പുകഴ്ത്തപ്പെടുന്നു. ദരിദ്രൻ വഴിപാടു നൽകേണ്ടതില്ലെന്നു പറയുന്ന മതമേയില്ല. ദേവാലയഭണ്ഡാരങ്ങൾ നിറയുന്നതു പരസഹസ്രം ദരിദ്രരുടെ വഴിപാടുകൾ കൊണ്ടാണു്.

യാചകവൃത്തി ഇത്ര ആദായകരമായി തീർന്നിട്ടുള്ളതും മറെറാന്നും കൊണ്ടല്ല, അതുകൊണ്ടു മടിയന്മാരായ ആരോഗ്യവാന്മാർക്കും ആഷാഢഭൂതികൾക്കും യാചകവൃത്തി ആകർഷണം നൽകുന്നു.

എല്ലാവർക്കും അവസരസമത്വവും, വേലയും, വേലയ്ക്കു തക്ക വേതനവും ലഭിക്കുന്ന ഒരു സാമ്പത്തികപുനഃസംവിധാനമാണാവശ്യം. അതിൽ ദരിദ്രമടിയന്മാർക്കും ധനികമടിയന്മാർക്കും സ്ഥാനമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. യാചകവൃത്തി നിരോധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

"മതം എന്ന പേരിൽ—കുറഞ്ഞപക്ഷം സംഘടിതമതം എന്ന പേരിൽ—ഇന്ത്യയിലും മററിടങ്ങളിലും കാണപ്പെടുന്നതെന്താണോ, അതിന്റെ ദർശനം എന്നെ അവജ്ഞാഭരിതനാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു. മതങ്ങളെ തുത്തടിച്ചു വാരിക്കളയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മതം എല്ലായ്പ്പോഴും അന്ധമായ വിശ്വാസത്തിന്റെയും, പ്രതിലോമനയത്തിന്റെയും, സാഹസികമായ സ്വാഭിപ്രായതീക്ഷ്ണതയുടെയും, അനാചാരങ്ങളുടെയും ചൂഷണത്തിന്റെയും; സ്ഥാപിതതാൽപ്പര്യസംരക്ഷണത്തിന്റെയും സ്ഥാനമാണു സ്വീകരിക്കുന്നതു്. സമുദായക്ഷേമത്തിനു ഹാനികരമാണു മതം." എന്നു തന്റെ "ആത്മചരിത്ര"ത്തിൽപറഞ്ഞിട്ടുള്ള നെഹ്രുവാണു് ഇന്നു് ഇന്ത്യയുടെ പ്രധാനമന്ത്രി. പക്ഷെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹപ്രവർത്തകരിലും, മററു രാഷ്ട്രനേതാക്കളിലും, പ്രവിശ്യകളിലെ മന്ത്രിമാരിലും, ഇന്ത്യയിലെ ധനവാന്മാരിലും, ദരിദ്രരിലും, മുതലാളികളിലും, തൊഴിലാളികളിലും, ജന്മികളിലും, കർഷകരിലും, ബിരുദധാരികളിലും അക്ഷരശൂന്യരിലും 91 ശതമാനവും മതകിങ്കരന്മാരായിരിക്കുന്നതിനാലാണു് ജനായത്തഭരണക്രമത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന നെഹ്രു അസ്വതന്ത്രനായി കാണപ്പെടുന്നതു്. പക്ഷെ കാലം മുമ്പോട്ടാണല്ലോ പോകുന്നതു്.

—— :*: ——

വഴിയിലേയ്ക്കു നോക്കി; അയാറം പ്ലാവിന്റെ നിഴൽവിരിച്ച വഴിയിറമ്പിൽ അൽപ്പനേരം നിന്നിട്ടു തിരിച്ചുപോയി.

പിറേറന്നു രാവിലെതന്നെ ചെറിയാൻചേട്ടൻ കയ്യാലക്കൊട്ടയും തൂമ്പായും എടുത്തു ജോലിക്കു പോയി. താറതിച്ചേടത്തി മിക്കവാറം കിടപ്പുതന്നെ.

ഇളംതിണ്ണയിൽ കാലും നീട്ടിയിരുന്നു്, മടിയിൽ മുറവുംവച്ചു് അതിലെ പച്ചത്തുവരയ്ക്കാ പൊളിക്കുകയാണു് അമ്മിണി. വെള്ളിക്കൊലുസുകളണിഞ്ഞ അവളുടെ കയ്യ് തുവരയ്ക്കാ പൊളിക്കുകയും, അവളുടെ ഹൃദയം നിലാവണിഞ്ഞ മുററത്തു് ഇന്നലെ രാത്രി കണ്ട കോമളവിഗ്രഹത്തിനു ചുററം പറക്കുകയും ചെയ്തു.

"അമ്മിണിക്കുഞ്ഞേ, അമ്മിച്ചിക്കെങ്ങനേരിക്കുന്നു?" നുണച്ചിക്കാളിയെന്നു കേളികേട്ടവളും, മീൻ കച്ചവടക്കാരത്തിയും, നാട്ടുമ്പുറത്തെ ഗൃഹവാർത്തകൾ പ്രതിഫലം കൂടാതെ വിതരണം ചെയ്യുന്ന ഏജൻറുമായ സാക്ഷാൽ കാളിച്ചോവത്തി അടുത്തു വന്നുകഴിഞ്ഞാണു്, അമ്മിണി അറിഞ്ഞതുതന്നെ.

ഓ, ഒരു കൊറവുമില്ലെന്റെ കാളിച്ചോവത്തീ മുറത്തിലേക്കുതന്നെ ദൃഷ്ടി പതിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് അമ്മിണി പറഞ്ഞു 'എന്താ കാളിച്ചോവത്തി വന്നേ?'

"എന്റെ അമ്മിണീമ്മേ, ഇച്ചിര കപ്പ അടുപ്പേൽ വച്ചിട്ടു് ഒരു തരി മൊളകില്ല—അരയ്ക്കാൻ. ഒരാറു മൊളകിങ്ങു താ നാളെക്കൊണ്ടെത്തരാം."

അമ്മിണി അകത്തേയ്ക്കു കയറി.

'ആരാ മോളെ അതു്.'

'കാളിച്ചോവത്തി.'

'ഉം?'

'രണ്ടു മൊളകു കൊടുക്കാൻ'

'മൊളകൊണ്ടോ ഇവ്ടെ?'

'നോക്കട്ടെ.'

'ഒണ്ടേൽ കൊടു്.'

അമ്മിണി കൂടക്കൊട്ടയിൽനിന്നു് അഞ്ചാറു വററൽ മുളകു് എടുത്തു കൊണ്ടുവന്നു കാളിച്ചോവത്തിക്കു കൊടുത്തു. പ്രത്യുപകാരം എന്നോണം കാളിച്ചോവത്തി തുവരയ്ക്കാ പൊളിക്കുന്നതിൽ അമ്മിണിയെ സഹായിക്കാൻ കൂടി.

"മോളിമ്മേടെ കല്യാണമൊക്കെ ഒറച്ചു, അമ്മിണിമ്മ അറിഞ്ഞോ" കാളിച്ചോവത്തി അറിയിച്ചു.

"ഇല്ലാ എവിടാ?"

"എവ്ടാണോ—ഇന്നലെ ചെറുക്കനും ഒക്കെ വന്ന്രുന്നു പെണ്ണുകാണാൻ."

"എന്നാ സ്ത്രീധനം?"

"അയ്യാരം രൂപായും, അമ്പതുപവന്റെ ആബരണോം."

'എല്ലാം ഒറച്ചോ കാളിച്ചോവത്തീ?'

'ആ ഒറച്ചെന്നാ കേട്ടതു്."

'ചെറുക്കനെന്നാ ഉദ്യോഗം:'

'എന്താണോ – വാങ്കിലെ ഏജന്റോ ഏതാണ്ടാ '

'വാങ്കല്ല കാളിച്ചോവത്തീ, ബാങ്ക്.'

'എന്നാ പണ്ടാരമെങ്കിലുമാട്ടെ.

"കാളിച്ചോവത്തി കണ്ടോ ചെറുക്കനെ–?"

"ഞാൻ കണ്ടു—ഇന്നലെ പീടികേച്ചെന്നപ്പം—മിററത്തിരിക്കുന്നു. ചീരപ്പുലയി പറഞ്ഞു മോളിമ്മേടെ കല്യാണം പറേന്ന ചെറുക്കനാണെന്ന്—നല്ല മണി മണി പോലത്തെ ചെറുക്കൻ—ആ മോളിമ്മേ കണ്ടാൽ എന്തിനു കൊള്ളാം - ചാണ്ടിനാനാരുടെ പണത്തിന്റെ മൂച്ചല്ലെ—അല്ലെങ്കിൽ ആ പൊന്നുംകൊട്ടത്തൊരു ചെറുക്കൻ ആ പെണ്ണിനെ കെട്ടാൻ വരുമോ?" കാളിച്ചോവത്തി അമ്മിണിയുടെ തലമുടി തലോടിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു. "ഞാൻ നോക്കീട്ടു് എന്റെ അമ്മിണിക്കുഞ്ഞിനു ചേരും ആ ചെറുക്കൻ."

"ചുമ്മാ വല്ലോമൊക്കെപ്പറയാതെ, കാളിച്ചോവത്തി" അമ്മിണിയുടെ മുഖത്തിനൊരു വാട്ടമുണ്ടായി.

"പ്രാതല് വെക്കുന്നില്ലേ' കാളിച്ചോവത്തി വിഷയം മാററി.

'വെക്കണം.'

"ന്നാ ഞാമ്പോണു—ഇനീം ചെന്നിട്ടു വേണം ചന്തയ്ക്കു പോവാൻ—മൊളകു നാളെക്കൊണ്ടെത്തരാം കേട്ടോ അമ്മിണീമ്മേ." കാളിച്ചോവത്തി നടന്നു പോകുന്നവഴി പിറുപിറുത്തു.

അമ്മിണിയുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ അടിയിൽ വേദനയുണ്ടായി. തുവരച്ചെടികളെ തലോടിക്കൊണ്ടു് ഒരു പടിഞ്ഞാറൻകാററു് അലക്ഷ്യമായി സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കിഴക്കേപ്പറമ്പിൽനിന്നു കുരാലിപ്പശു അമ്മിണിയെ വിളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഒരു യന്ത്രംപോലെ അവൾ കഞ്ഞി വയ്ക്കുകയും, തുവരയ്ക്കാ മെഴുക്കുപുരട്ടി വയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

ചാണ്ടിമുതലാളിയുടെ മകൾ മോളിക്കുട്ടി! അവളോടു മുമ്പൊരിക്കലും അമ്മിണിക്കു് അസൂയ തോന്നീട്ടില്ല. മുതലാളി വലിയ സമ്പത്തുകാരനാണു്. അതുകൊണ്ടാണു മോളിക്കുട്ടി കയ്യും കഴുത്തും നിറയെ സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾ അണിയുന്നതും, സിൽക്കുസാരി ചുററുന്നതും, പൗഡർ പൂശുന്നതും, വാച്ചു കെട്ടുന്നതും, ചെരിപ്പിടുന്നതും എല്ലാം. കയ്യാലകുത്തുകാരനായ ചെറിയാൻചേട്ടന്റെ മകൾ അതു കണ്ടു് അസൂയപ്പെട്ടിട്ടു ഫലമില്ലല്ലോ. പക്ഷെ, ആ മോളിക്കുട്ടിയോടു് ഇന്നു് അവൾക്കു കഠിനമായ വെറുപ്പു തോന്നി. പണത്തിന്റെ ഏററക്കുറച്ചിൽ കൊണ്ടുള്ള വ്യത്യാസം അവൾക്കിപ്പോഴാണു ബോദ്ധ്യപ്പെടുക. വെറുതെ കസേരയിൽ ഇരുന്നു് കുടവയർ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന ചാണ്ടിമുതലാളിയുടെ പണപ്പെട്ടിയിൽ പച്ചനോട്ടുകൾ വന്നു കുമിയുന്നു. അന്തിയോളം പണിയെടുത്തു നടുവൊടിഞ്ഞ്? കൂനിയ ചെറിയാൻചേട്ടനു പുരകെട്ടാനുള്ള ഓല വാങ്ങാൻ ഗതിയില്ല.

പൂനിലാവണിഞ്ഞ ആ പീടികമുററത്തു വച്ചു കണ്ട ചെറുപ്പക്കാരനെ മറന്നുകളയാൻ അവൾ ആവതും ശ്രമിച്ചു. അടുപ്പിലെ തീ ഊതുമ്പോഴും, കരിയില തൂത്തു വാരുമ്പോഴും, വെള്ളം കോരുമ്പോഴും, കുരാലിയെ മാററിക്കെട്ടുമ്പോഴും ആ "വാങ്ക് ഏജന്റിന്റെ" പുഞ്ചിരി അവളെ വലത്തുവച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി തോന്നി. അവൾക്കും എവിടെയെങ്കിലും കല്യാണം ഉറയ്ക്കും; അവൾ അവളുടെ മണവാളന്റെ വീട്ടിലേയ്ക്കു പോകും; അങ്ങനെ ക്രമേണ ആ ചെറുപ്പക്കാരൻ വിസ്മൃതനായിക്കൊള്ളും. അവൾ ഇതിനു മുൻപു് എത്രയോ ചെറുപ്പക്കാരെ കണ്ടിരിക്കുന്നു; ഇയാൾ മാത്രം അവളുടെ ഓർമ്മയെ എന്തുകൊണ്ടു ശല്യപ്പെടുത്തുന്നു; അന്നു് ആ നിലാവില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ! ആ ചെറുപ്പക്കാരൻ അവളെ നോക്കി ഊറിച്ചിരിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ!

ഭാരമുള്ള വിനാഴികകൾ പകലുകളെയും രാത്രികളെയും സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടു മുന്നോട്ടു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു.

അമ്മിണി തുണികൾ അലക്കി പടിഞ്ഞാറെ കയ്യാലഅരികിലെ പൂച്ചെടികളുടെ മുകളിൽ വിരിക്കുകയായിരുന്നു. നീലാകാശമാകുന്ന പുൽത്തകിടിയിൽ വെള്ളിമേഘത്തുണികളെ അജ്ഞാതനായ ഏതോ വെളുത്തേടൻ കാണാമറയത്തുനിന്നു് വിരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പടിഞ്ഞാറോട്ടു അൽപ്പം ചാഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന സൂര്യന്റെയും, കിഴക്കോട്ടടിക്കുന്ന പരിശുദ്ധമായ കാററിന്റെയും നേരെ, അവൾ തുണികൾ വിരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മുട്ടോളമെത്തുന്ന ഒരു തുവർത്തു അവൾ ഉടുത്തിരുന്നു; ഒരു അരക്കയ്യൻ ചട്ട അവൾ ധരിച്ചിരുന്നു; പൊന്നുകൊണ്ടു കടഞ്ഞെടുത്തതുപോലുള്ള കണങ്കാലിന്റെ മുകളിൽ നനഞ്ഞ തുവർത്തു അവളുടെ തുടുത്ത തുടകളോടു ഒട്ടിപ്പിടിച്ചിരുന്നു; കാററിനൊപ്പിച്ചു് അവളുടെ കുറുനിരകൾ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; അങ്ങനെ കുററിച്ചെടികളുടെ അടുത്ത കയ്യാലപ്പുറത്തു് അമ്മിണി നിന്ന ആ നിൽപ്പു് ഏതെങ്കിലും ക്യാമറക്കാരൻ ചിത്രത്തിലാക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ സിനിമാലോകത്തിൽ ആ ചിത്രത്തിനു് ഒരു ലക്ഷം പവൻ ലഭിക്കുമായിരുന്നു; അത്രയ്ക്കു അഴകേറിയ ഒരു നിൽപ്പായിരുന്നു അതു്.

"അപ്പനൊണ്ടോ ഇവിടെ"

"ഇല്ല" അവൾ ഞെട്ടിത്തിരിഞ്ഞുനോക്കി. ഉത്തരം പറഞ്ഞതിനു ശേഷമാണു് അവൾ ചോദ്യകർത്താവിനെ കണ്ടതു്. ആ ബാങ്കു് ഏജൻറു്! അവൾ പെട്ടെന്നു് പൂച്ചെടികളുടെ ഇടയിൽ താണുകളഞ്ഞു

"എപ്പം വരും?"

"വൈയിട്ടു്"

അമ്മിണി തിരിഞ്ഞുനോക്കിയില്ല. ആ ചെറുപ്പക്കാരനു് മറെറന്തോകൂടി ചോദിച്ചറിയാനുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോഴാണു് നുണച്ചിക്കാളി മീൻകൊട്ടയുമായി ആ വഴി വന്നതു്. ആ ചെറുപ്പക്കാരൻ വന്നവഴിയെ തന്നെ മടങ്ങിപ്പോയി. മോളിക്കുട്ടിയെ കെട്ടാൻ പോകുന്ന ചെറുക്കൻ എന്തിനു് ചെറിയാൻ ചേട്ടനെ അന്വേഷിക്കുന്നു. കല്യാണത്തിനു ക്ഷണിക്കാനായിരിക്കും. കല്യാണത്തിനു ക്ഷണിക്കേണ്ടതു ചാണ്ടിമുതലാളിയല്ലേ അതോ ബാങ്കിലെങ്ങാൻ അപ്പൻ വല്ലതും കൊടുക്കാനുണ്ടോ, അവളുടെ അപ്പനും ബാങ്കുമായി യാതൊരു ബന്ധവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

അടുത്ത ദിവസം ഉച്ചകഴിഞ്ഞ സമയം അമ്മിണി വഴിയരികിലെ പുല്ലുള്ള തൊണ്ടിൽ കുരാലിപ്പശുവിനേ കെട്ടുകയായിരുന്നു. മോളിക്കുട്ടിയും വേറെ ഒന്നുരണ്ടു പെണ്ണുങ്ങളും കൂടി ആ വഴി വന്നു.

Ruby General Insurance Co., Ltd.

Head Office : No. 9, Brabourne Road, Calcutta - 1.

CHAIRMAN: B. M. BIRLA, ESQ. GENERAL MANAGER: J. P. KANORIA, ESQ.

Paid-up-Capital -- Rs. 32,00,000

Total Assets exceed Rs. 3,15,21,009.

Transacts: Life, Fire, Marine, Accident, Workmen's Compensation, Aviation etc.

BRANCHES & SUB-OFFICES ALL OVER INDIA

&

KARACHI, CHITTAGONG, ADEN, COLOMBO, KAMPALA, NAIROBI (East Africa), PENANG, RANGOON, SINGAPORE ETC.

BRANCHES UNDER MADRAS SOUTHERN CIRCLE OFFICE:-

MADRAS CIRCLE OFFICE : "FEROZE MAHAL", 32/33, Linghi Chetty Street, Madras-1.

COIMBATORE BRANCH : "TOWER BUILDING", Variety Hall Road, Coimbatore.

ANDHRA BRANCH : Kaleswarra Market, Bezwada.

TRAVANCORE BRANCH : Near Kannanvarkey Bridge, Alleppey.

COCHIN BRANCH : 2/422, New Road, Mattancherry P. O., COCHIN.

ANDHRA LIFE BRANCH : 22/136, Suryaraopet, Vijayawada.

BANGALORE LIFE BRANCH : 37/38, Silver Jubilee Park Road, Bangalore city.

COLOMBO BRANCH : "NEGRIS BUILDING", York Street, Fort, COLOMBO.

Unbroken Annual Progress proves popularity, Public Confidence and financial strength.

Best Terms for really capable and experienced field workers

For Representation Apply to:-

C. P. GEORGE ESQ.
Branch Secretary,
Travancore-Cochin State Branch,
ALLEPPEY.

E. NATESAN,
Manager, Southern Circle,
32/33, Linghi Chetty Street,
G. T., MADRAS-1.

"എങ്ങോട്ടാ മോളിക്കുട്ടീ?" അമ്മിണി ചോദിച്ചു.

"സിനിമാകാണാൻ, അമ്മിണി പോരുന്നോ"

"ഓ ഇല്ല" അമ്മിണി പശുവിന്റെ കുററിക്കാൽ കാട്ടുകല്ലു കൊണ്ടടിച്ചു ഉറപ്പിച്ചു. മോളിക്കുട്ടിയുടെ കഴുത്തു നിറയെ മാലകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു; ആകാശത്തിന്റെ നീലനിറമുള്ള ഒരു സാരിയും, കടും ചെമപ്പുള്ള ഒരു ബ്ളൗസും ആണു് മോളിക്കുട്ടി ധരിച്ചിരുന്നതു്.

സുന്ദരനായ ആ ബാങ്കു് ഏജൻറിന്റെ മണവാട്ടിയാകാൻ പോകുന്ന ഭാഗ്യവതി! അമ്മിണി നെടുവീർപ്പിട്ടു.

അമ്മിണിക്കു് ആഭരണങ്ങളെന്നു പറയാൻ ആ വെള്ളിവളകളും, കല്ലുവച്ച രണ്ടു കാതിപ്പൂകളുമേ ഉള്ളു. "ഓ അമ്മിണിക്കെന്തിനാ ആഭരണം" എന്നാണു് എല്ലാവരും പറയുക. അവൾ പാവപ്പെട്ടവളായതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ആളുകൾ അങ്ങനെ പറയുന്നതു്. മോളിക്കുട്ടി കണ്ണിൽ നിന്നു മറയുന്നതുവരെ അമ്മിണി ആ വഴിയരുകിൽ നോക്കി നിന്നു. അവൾക്കു സങ്കടമുണ്ടായി. എന്തിനാണു് സങ്കടപ്പെടുന്നതെന്നു് അവൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.

നിലാവിനു് രാത്രിതോറും പ്രകാശം കൂടിക്കൂടിവന്നു.

തറതിച്ചേടത്തിയുടെ പല്ലു വേദനയ്ക്കു കുറവുണ്ടു്; അമ്മയും അപ്പനും തമ്മിൽ അമ്മിണി കേൾക്കാതെ എന്തൊക്കെയോ കുശുകുശുത്തു. അവളറിയാത്ത ഒരു രഹസ്യം അവരുടെയിടയിൽ ഉണ്ടായതു് അവൾക്കു ആശ്ചര്യകരമായിത്തോന്നി.

ചെറിയാൻ ചേട്ടൻ അയാളുടെ മൺ പുരയുടെ ചുവരുകളിൽ കുമ്മായം പൂശി. പുരകെട്ടി; അമ്മിണിക്കും തറതിച്ചേടത്തിക്കും മമ്മൽ പുടവകളും തേരുവിളമ്പിൻ കശവു കവണികളും, തേങ്കച്ചച്ചട്ടകളും അയാൾ വാങ്ങിച്ചു കൊടുത്തു. കല്ലാലകുത്തുകാരൻ ചെറിയാൻ ചേട്ടനു് എങ്ങനെ കിട്ടി ഈ പണമെല്ലാം. മോഷ്ടിച്ചതാണോ—അതോ കിളച്ച വഴി വല്ല നിധിയും കിട്ടിയോ—അതായിരിക്കാം അപ്പനും അമ്മയും തമ്മിൽ രഹസ്യം പറയുന്നതു്.

മമ്മൽ പുടവ ഞൊറിഞ്ഞുടുക്കുകയും, തേങ്കച്ചച്ചട്ട ഇടുകയും തേരുവിളമ്പിൻ കശവുള്ള നേരിയതു പുതയ്ക്കുകയും, ചുരുണ്ട തലമുടി ചീകി ഒതുക്കി കെട്ടിവയ്ക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അമ്മിണിയുടെ അഴകിനു മാററുകൂടി. ആരും അവളെ ഒന്നു നോക്കിപ്പോകും.

"ഓ, അമ്മിണിക്കെന്തിനാ ആഭരണം?' കാളിച്ചോകത്തി പറഞ്ഞു.

"എന്റെ കുഞ്ഞിനെ കണ്ണു വയ്ക്കാതെടീ മൂതുകാലീ., തറതിച്ചേടത്തിക്കു അരിശം വന്നു.

എന്നാ ഞാമ്പറഞ്ഞതു ഇങ്ങെടുത്തിരിക്കുന്നപ്പം," കാളിച്ചോകത്തി പറഞ്ഞു.

നീ എന്തിനാ കാളി വന്നതു്?

ഓ ചുമ്മാ വന്നതാ തത്ത്യാമ്മേ, ഇന്നാള രണ്ടുന്നു വത്തല്യമൊളകു് മേടിച്ചു് അതിങ്ങു തരാമല്ലോന്നു വിജാരിച്ചു്—ഇന്നാ അമ്മിണിമ്മേ,,. കാളിച്ചോകത്തി മടിയിൽനിന്നു ഏഴു വത്തിൽ മുളക് (ഒന്നു പലിശ ആയിരിക്കാം) എടുത്തു അമ്മിണിയുടെ കൈയ്യിൽ കൊടുത്തു.

"പിന്നെന്തൊക്കെയൊണ്ടെടീ കാളി വർത്തമാനം,,

ഓ എന്നാ വർത്തമാനമാ എന്റെ തർത്ത്യാമ്മേ—പത്തു ദെവസം മീങ്കൊട്ട ചൊമന്നാൽ നാഴി അരിക്കൊള്ളതു കിട്ടുകേല. പിന്നെന്നാ പറയാനാ. ഞാനും ഇങ്ങനൊക്കെ കഴിയുന്നു. എന്റെ തത്ത്യാമ്മേ പോലെഞെട്ടൊണ്ടെങ്കിൽ ഇച്ചിരി കാളിക്കു താ—അമ്മിണിമ്മയ്ക്കു വല്ലടത്തും കല്യാണം ഒറച്ചോ തത്ത്യാമ്മേ,,

"ഒറച്ചു വരുന്നു,,

"അട്ടത്തെങ്ങാനൊണ്ടോ എന്റെ ദൈവേ കാളിക്കും രണ്ടു പററു വാരാല്ലോ.,,

'എന്നൊക്കയാ വിശാരം'

'ചെറുക്കനെവിടുത്തുകാരനാ—സ്ത്രീധനം എന്നാണോ—പാവം! ചെറിയാച്ചൻ എവിടുന്നൊണ്ടാക്കുവാ—പിന്നെല്ലാം ദൈവം തമ്പ്രാൻ നടത്തും—ചെറുക്കനെന്നാ ജോലി എന്തു തത്ത്യാമ്മേ'?

'ഇന്നാ കാളി ഇച്ചിരി പൊകലേണ്ടു'—തറതിച്ചേടത്തി വിഷയം മാററിക്കളഞ്ഞു. ആ മോളിക്കുട്ടീടെ കല്യാണം എത്തററമായി എന്തു കാളീ?

ആ ആരുപോണങ്ങോട്ടൊക്കെ—എന്താണൊ ഇപ്പം ഒന്നും കേക്കുന്നില്ല—ആ പെണ്ണല്ലേലും, മഹാനെഷേദിയാ—ഇച്ചിരി ചെമ്മാന്ത്രംകൊടെ ഒണ്ടാരുന്നെങ്കി ഇവിടെങ്ങും മനുഷേരെ ഇട്ടേക്കത്തില്ലാരുന്നു—തർത്ത്യാമ്മേ, ഇച്ചിര വെററം പാക്കുംകൊടെ കാളിക്കുതാ.

'മോളേ!'

"എന്തോ,,

'ഏതെ ഈ കാളിച്ചോകത്തിക്കു് ഇച്ചിര വെറേറം പാക്കുംകൂടെ കൊട്'.'

'അപ്പോൾ ആ മോളിപ്പെണ്ണിന്റെ കല്യാണം മാറിപ്പോയോ.'

'മാറീല്ലെന്നാ തോന്നുന്നെ–ഞാനങ്ങോട്ടെങ്ങും പോകാറില്ല'

അമ്മിണി ഒരു കീറ വെററയും ഒരു നുറുക്കു പാക്കും കൊണ്ടുവന്നു കാളിച്ചോകത്തിക്കു കൊടുത്തു.

'എന്താ തത്ത്യാമ്മേ, അമ്മിണിക്കുഞ്ഞു ഈയിടയായി ചടച്ചുപോയല്ലോ.'

"നേരത്തിനുംകാലത്തിനും വല്ലോംകഴിക്കാതെ ദേഹം നന്നാകുമോ—ഇനി അമ്മായിമ്മച്ചോറുണ്ണുമ്പം ദേഹം നന്നാകുമാരിക്കും."

"ഈ അമ്മച്ചിക്കെന്നാ—ഹോ—ഒരു വർത്താനം പറേന്നു."

'ഞാമ്പോണേ തത്ത്യാമ്മേ'

'ഇനീം ഇതിലേ ഒക്കെ വരണേടീ കാളീ'

"ഓ,,

വാസ്തവത്തിൽ കല്യാണത്തിന്റെ ദിവസമാണു് അമ്മിണി ചെറുക്കനെ ശരിക്കു കണ്ടതു്. അവൻ എവിടുത്തുകാരനാണു്, അവൻ അവളെ സ്നേഹിക്കുമോ, അമ്മായി അമ്മയും നാത്തൂനും അവളെ ഉപദ്രവിക്കുമോ, പഠിപ്പും പരിഷ്ക്കാരവും ആഭരണങ്ങളുമില്ലാതെ അവൾ എങ്ങനെ പൊറുക്കും—ഇതൊന്നും അവൾ ചിന്തിച്ചതേയില്ല. അവാച്യമായ ഒരാനന്ദത്തിൽ അവൾ നിമഗ്നയായിരുന്നു. ഒരു മധുരസ്വപ്നത്തിന്റെ നടുക്കു അവൾ നിൽക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി. ഉച്ചവെയിൽ പൂനിലാവാണെന്നു തോന്നി—ആ റേഷൻകടയുടെ മുററത്തു പരന്ന ആ പൂനിലാവുപോലെ.

അമ്മിണിയും അവളുടെ മണവാളനും കാറിൽ കയറിപ്പോയപ്പോൾ, റേഷൻ കടക്കാരൻ ചാണ്ടി മുതലാളിയുടെ മകൾ മോളിക്കുട്ടി ജനൽ തട്ടിയടച്ചുകളഞ്ഞു. ചാണ്ടി മുതലാളി നാലാംവഴി പേരേടിലേക്കുതന്നെ തല കുനിച്ചു് അനങ്ങാതെയിരുന്നു.

കല്യാണഘോഷയാത്ര അങ്ങനെ കടന്നുപോയപ്പോൾ നുണച്ചിക്കാളി വഴിയരികിലെ പ്ളാവിന്റെ ചുവട്ടിൽ നിൽക്കുകയായിരുന്നു. കാറിന്റെ പുറകിലത്തെ സീററിൽ മണവാളന്റെ തൊട്ടടുത്തിരുന്ന അമ്മിണി കാളിച്ചോകത്തിയെ കണ്ടു; അവൾ കാളിച്ചോകത്തിയെ നോക്കി ഊറി ചിരിച്ചു. ആ വൃദ്ധയുടെ ചുളിവീണ കവിളിലൂടെ ഒരു കണ്ണുനീർത്തുള്ളി നിശ്ശബ്ദം ഒഴുകി നിലത്തു പതിച്ചു. വധൂവരന്മാർക്കു സമ്മാനിക്കപ്പെട്ട ഏററവും വിലയേറിയ പാരിതോഷികമായിരുന്നു അതു്. ചെറിയാൻ ചേട്ടന്റെ കപ്പക്കാലായിൽ നിന്നിരുന്ന തുവരച്ചെടികൾ സന്തോഷിച്ചു തലകുലുക്കി.

തകരവിളക്കുകൾ ആവശ്യമില്ലാത്തതും, വൈദ്യുതലൈററുകൾ പ്രകാശിക്കുന്നതുമായ ആ മണവറയിൽ, അന്നു രാത്രി, പട്ടുസോഫായിൽ മണവാളന്റെ വക്ഷസ്സിൽ അമ്മിണി തല ചാച്ചു. കുളിർകാററത്തിളകുന്ന അവളുടെ അളകങ്ങളെ അവൻ തലോടി.

'അമ്പോ അന്നത്തെ ചിരി, കൊച്ചുകള്ളൻ' അവൾ അവന്റെ വിരിമാറിൽ മന്ത്രിച്ചു. മണവാളന്റെ കൈവിരലുകളിലെ മോതിരങ്ങളെ അവൾ തടവിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

"അമ്പോ അന്നത്തെ നോട്ടം, കൊച്ചുകള്ളി,, അവൻ അവളുടെ മൃദുലമായ പൂങ്കവളിൽ നോവിക്കാതെ നുള്ളി. വെള്ളി വളകളണിഞ്ഞ മണവാട്ടിയുടെ കൈപ്പത്തിമേൽ ചുംബിച്ചുകൊണ്ടു് അവൻ പറഞ്ഞു. അയ്യോ നാണമില്ലല്ലോ ഈ വെള്ളിവളകൾ ഇട്ടുകൊണ്ടു നടക്കാൻ.

"എനിക്കിതുമതി,,

"എന്റെ ഓമനയ്ക്കു ആഭരണത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ല,, പ്രേമത്തിന്റെ കണ്ണീർ തുളുമ്പുന്ന നേത്രങ്ങളോടെ അവൾ അവന്റെ കണ്ണുകളിലേയ്ക്കു നോക്കി. അവൻ ചിരിച്ചു. അന്നു ആ നിലാവണിഞ്ഞ മുററത്തുവച്ചു അവൻ ചിരിച്ച ആ ചിരി തന്നെ.

ലൈററുകൾ അണഞ്ഞിട്ടും ജന്നലിൽക്കൂടി പൂനിലാവു് ആ മണവറയിലേയ്ക്കു ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു—വെളുപ്പാൻ കാലംവരെ നീണ്ടു നിൽക്കുന്ന മധുരമധുരമായ പൂനിലാവു്!

—.***.—

സൂരണകല്പം
(അശ്ശസ്സെഷ്യൽ)

വധിച്ചതോ പഴകിയതോ, രക്തംപോകുന്നതോ അല്ലാത്തതോ ആയ എല്ലാത്തരം അർശസ്സുകളേയും ഹനിക്കും. പത്ഥ്യം കൂടാതെ ആബാലവൃദ്ധം ഉപയോഗിക്കാം. വിലറാത്തൽ 1 ക്ക്. രൂപ 4-(വിപി ചിലവു പുറമേ)
കേരളാ ആയുർവേദിക് ഫാർമസി
കവല, ചങ്ങനാശേരി

വിജയാ ബാങ്കു്
(എ. എസ്. റോഡ്,
ആലപ്പുഴ)

ശരിയായ ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടി സ്വർണ്ണം പണയത്തിന്മേൽ മിതമായ പലിശക്കു പണം കടം കൊടുക്കപ്പെടും.

Prop: കെ. ഭാസ്കരൻ,
കൊത്തുപറമ്പിൽ.

ദി ഫ്റണ്ട്സ് സ്റ്റോഴ്സ്
സക്കറിയാ ബസ്സാർ, ആലപ്പുഴ.
R. M. D. C. യുടെ എല്ലാ ഫാറങ്ങളും എപ്പോഴും കിട്ടുന്നതാണു്.

Telephone: 288
Manager's Residence : 277

Telegrams : 'ANCHERICO'.

A. V. GEORGE & COMPANY LTD.

PURCHASE & SALES DEPARTMENT

KOTTAYAM,

LICENSED DEALERS IN

RAW RUBBER

35 per cent LATEX

SOLE CREPE Etc. Etc.

ENQUIRIES SOLICITED.

ORDERS PROMPTLY EXECUTED.

ഗമാലിയേൽ ബ്രാഡ്ഫോർഡ്

(ഡോ. കെ. എം. ജോർജ്ജ്)

അമേരിക്കയുടെ രാഷ്ട്രതന്ത്രത്തെക്കുറിച്ചു സംശയവും, വിപ്രതിപത്തിയും ഉള്ളവർപോലും അവരുടെ കുതിച്ചു പായുന്ന ബഹുമുഖപുരോഗതിയെ ആശ്ചര്യപൂർവം പ്രശംസിക്കാതിരിക്കുകയല്ല. സാഹിത്യരംഗത്തിലാണ് ഈ പുരോഗതി താരതമ്യേന മന്ദമായിരിക്കുന്നതെങ്കിലും, അവിടെയും ഈ ശതകത്തിൽ വിലപിടിച്ച നേട്ടങ്ങൾ അവർക്കു അവകാശപ്പെടാനുണ്ട്. സാഹിത്യത്തിൻെറ ഒരു പ്രധാന ശാഖയായ ജീവചരിത്രത്തിൻെറസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചാണ് ഈ ലേഖനത്തിൽ പശ്ചാത്തലത്തോടെ ചിലതെല്ലാം പറയാൻപോകുന്നതു്. മററു പല കാര്യങ്ങളിലുമെന്നപോലെ ഈ വിഷയത്തിലും ഇംഗ്ലീഷു പാരമ്പര്യമാണു അമേരിക്കരനുവർത്തിച്ചുവന്നതു്. 1918ൽ ലിററൺസ്ട്രാച്ചിയുടെ എമിനെൻറു വിക്ടോറിയൻസ് (Eminent Victorians) എന്ന വിശിഷ്ടസമാഹാരം പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിയതോടുകൂടിയാണ് ജീവചരിത്രസാഹിത്യം ആധുനിക ദശയിലേക്കു് പ്രവേശിച്ചതു് എന്ന അഭിപ്രായം പൊതുവെ സ്വീകാര്യമാണ്. അതിനു മുമ്പും അമേരിക്കയിൽ ജീവചരിത്രകൃതികൾ വളരെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്; എങ്കിലും ബോസ്വെൽ, ലോക്ക്ഹാർട്ട്, കാർലൈൽ എന്നീ മഹാരഥന്മാരുടെ നിരയിൽ വരുന്ന ഒററ വ്യക്തിപോലും അവിടെയുണ്ടായിട്ടില്ല. എന്നാൽ ആധുനിക ദശയിലെ കഥ അങ്ങനെയല്ല.

ആധുനികജീവചരിത്രപ്രസ്ഥാനത്തിൻെറ ഉയന്ന പീഠത്തിലിരിക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാരനായ ലിററൺ സ്ട്രാച്ചി ഫ്രാൻസുകാരനായ അന്ദ്രേമൗവ്വാ, ജർമ്മൻകാരനായ എമിൽലുഡ്വിഗ് എന്നീ സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു അമേരിക്കനേയും കാണാനുണ്ടു് അദ്ദേഹമാണ് ഗമാലിയേൽ ബ്രാഡ്ഫോർഡ്.

ഗമാലിയേൽ ബ്രാഡ്ഫോർഡിനെ അമേരിക്കൻ "സ്ട്രാച്ചി" ആയി പലരും സങ്കൽപ്പിക്കാറുണ്ട്. ഇവർ തമ്മിൽ തൊലിപ്പുറത്തുള്ള ചില സാമ്യങ്ങളല്ലാതെ കാതലായ കാര്യങ്ങളിൽ ഒരാൾ മറെറയാളെ അനുകരിച്ചുവെന്നു ഗണിക്കുന്നതു് ശരിയായിരിക്കയില്ല. സ്ട്രാച്ചിയുടെ 'എമിനെൻറു വിക്ടോറിയൻസ്' എന്ന കൃതി പുറത്തു വരുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ, ജീവചരിത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബ്രാഡ്ഫോർഡിൻെറ ആദർശം രൂപപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഉപരിപ്ളവബുദ്ധികളെ സാമ്യബോധത്തിലേക്കു നയിച്ച കാര്യങ്ങൾ ചിലതില്ലാതില്ല. ത്യാജ്യഗ്രാഹ്യവിവേചനം, സംക്ഷേപണവൈഭവം, സ്വഭാവവിശകലനത്തിനു കൊടുത്ത പ്രാമാണ്യം എന്നീ പ്രത്യേകതകൾ രണ്ടുപേരുടെ കൃതികളിലും തെളിഞ്ഞു കാണുന്നു. ഉള്ളിലെ മനുഷ്യനിലാണ് രണ്ടുപേരും ശ്രദ്ധ ചെലുത്തിയതു എന്നതോടുകൂടി ഈ സാമ്യം അവസാനിക്കുന്നു.

രണ്ടുപേരുടെയും ലക്ഷ്യമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ വ്യക്തമായ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ട്. അനുഭാവപൂർപമായ മനോഭാവം ഒരു ദൗർബല്യമായി സ്ട്രാച്ചി കണക്കാക്കുമ്പോൾ, ബ്രാഡ്ഫോർഡ് അനുഭാവവും മൃദുലതയും സ്പഷ്ടമായി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. സ്ട്രാച്ചി പ്രച്ഛന്നനിന്ദ (irony) യെന്ന ഉപകരണം വിജയഹർഷത്തോടുകൂടെ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ ബ്രാഡ്ഫോർഡ് മഹാമനസ്കതയും ദയയും വാക്കുകളിൽകൂടെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. മൂർച്ചയും ഉജ്വലതയും ഉള്ള ഒരു ശൈലിയിൽ സ്ട്രാച്ചി തൻെറ വിഷയത്തെ സമീപിക്കുമ്പോൾ താരതമ്യേന ശാന്തവും മൃദുലമോഹനവുമായ ഒരു ശൈലിയിൽ ബ്രാഡ് ഫോർഡ് തൻെറ രചന നിർവഹിക്കുന്നു. സ്ട്രാച്ചി കൂടുതൽ ആത്മപരമായ വീക്ഷണം സ്വീകരിക്കുന്നു. ബ്രാഡ്ഫോർഡ് കുറെക്കൂടെ നിഷ്പക്ഷവും അമർഷരഹിതവുമായരീതി സ്വീകരിക്കുന്നു. സ്ട്രാച്ചിയിൽ വ്യാഖ്യാനത്തിൻെറ അംശം കൂടുതൽ കാണുമ്പോൾ ബ്രാഡ്ഫോർഡിൽ വർണ്ണന മുന്നിട്ടു നിൽക്കുന്നു. സ്ട്രാച്ചിയുടെ എമിനൻറ വിക്ടോറിയൻസു പോർട്രെയിററ്സ്, ഇൻമിനിയെച്ചർ എന്നീ കൃതികൾ, ബ്രാഡ്ഫോർഡിൻെറ യൂണിയൻ പോർട്രെയിററ്സ്, ഡാമേജ്ഡ് സോൾസ് എന്നീ കൃതികളുമായി താരതമ്യം ചെയ്താൽ മേൽക്കാണിച്ച കാര്യങ്ങൾ തെളിയുന്നതാണ്.

[illegible]—ലാണ് ബ്രാഡ്ഫോഡിനു സാഹിത്യത്തിൽ അചഞ്ചലമായ ഒരു സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതു്. അന്നു് അദ്ദേഹത്തിനു അമ്പതു വയസ്സുണ്ട്. അതുവരെ കഥകളും കവിതകളും വഴിയായി തൻെറ കലാപരമായ കഴിവുകൾ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാനാണ് ബ്രാഡ്ഫോർഡ് തുനിഞ്ഞതു്. ലീ ദി അമേരിക്കൻ (Lee the American) എന്ന ജീവചരിത്രകൃതി 191[illegible]—ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിയതോടുകൂടിയാണ്, അദ്ദേഹം തനിക്കേററവും അഭിരുചിയുള്ള സാഹിത്യപ്രസ്ഥാനത്തിൽ അസന്ദിഗ്ദ്ധമായി സ്ഥാനമുറപ്പിച്ചതു്. 1895—ൽ മുദ്രണം ചെയ്ത "ടൈപ്പ്സ് ഓഫ് അമേരിക്കൻ ക്യാറക്ടർ., (Types of American Character) എന്ന കൃതി അദ്ദേഹത്തിനു പണ്ടേതന്നെ ജീവിതകഥകളിലുള്ള താൽപ്പര്യം വിശദമാക്കിയിരുന്നുവെന്നേയുള്ളു. 193[illegible]—ലാണ് ബ്രാഡ്ഫോർഡ് മരിച്ചതു്. 1912—മുതൽ 1933—വരെയുള്ള ഇരുപതിൽപരം വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ജീവചരിത്രശാഖയെ ധന്യമായി പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുന്നതിനു് അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നാതിദീർഘങ്ങളായ ചിത്രങ്ങളാണ് അവയിൽ മിക്കതും. Confedarate Portraits, Union Portraits, Portraits of Women, Bare Souls, Damaged Souls, The Quick and the Dead എന്നീ സമാഹാരങ്ങളാണു അവയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവ. ഇവയ്ക്കു ഇന്ത്യയിൽ ഇതുവരെ വേണ്ടത്ര പ്രചാരം ലഭിച്ചിട്ടില്ല. പേരുകൊണ്ടു തന്നെ ഇവയെല്ലാം ഒരു പ്രത്യേകതരത്തിലുള്ള തൂലികാചിത്രങ്ങളാണ് എന്നു ധ്വനിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവയോടുകൂടെത്തന്നെ റോബർട്ട്ലീ, മൂഡി, ഡാർവിൻ, സാമുവൽ പെപ്പീസ് എന്നീ മഹാന്മാരുടെ പൂർണ്ണ ജീവചരിത്രങ്ങളും അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വിഷയത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ നേട്ടങ്ങളെല്ലാം ഇവിടെ എടുത്തു കാട്ടുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല; എങ്കിലും മനുഷ്യരുടെ ജീവിതവും, വ്യക്തിപ്രഭാവവുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിൻെറ ചിന്തയെ ഏററവുമധികം ആകർഷിച്ചിരുന്നതു് എന്നതിനു മററു തെളിവുകൾ ആവശ്യമില്ല.

ഒന്നാംകിട ജീവചരിത്രങ്ങൾ എഴുതിയ ആളാണെങ്കിലും, ലിററൺ സ്ട്രാച്ചി ജീവചരിത്ര കലയെ സംബന്ധിച്ച താൻ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ആദർശങ്ങൾ വേണ്ടത്ര ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ ബ്രാഡ്ഫോർഡാകട്ടെ, ജീവചരിത്രത്തിൻെറ ലക്ഷ്യമൂല്യാദികളെക്കുറിച്ചും രചനയെക്കുറിച്ചും പല ഉപന്യാസങ്ങൾ എഴുതി തൻെറ ചിന്താഗതി വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ജീവചരിത്രം എന്ന കല ജീവചരിത്രവും മനുഷ്യഹൃദയവും ഒരു ജീവചരിത്രകാരൻെറ തുറന്ന സമ്മതം, ജീവചരിത്രം—ദർപ്പണത്തിലൂടെ എന്നീ തലക്കെട്ടുകളിലുള്ള ഉപന്യാസങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ വിശ്വാസപ്രമാണത്തെ വ്യക്തമാക്കുകയും, അതിനെ നീതീകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പല കാലങ്ങളിലായി എഴുതപ്പെട്ട ഈ ഉപന്യാസങ്ങളിൽ ആവർത്തനം വളരെയുണ്ട്. ജീവചരിത്രരചനയിൽ താൻ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രത്യേക മാർഗ്ഗം എന്താണെന്നു് ഏററവും വ്യക്തമായി സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതു് സൈക്കോഗ്രാഫി (Psychography) എന്ന ഉപന്യാസത്തിലാണ്.

സൈക്കോഗ്രാഫി എന്നപദം ഗമാലിയേൽ ബ്രാഡ്ഫോർഡിനു മുമ്പുതന്നെ പ്രയുക്തമായിരുന്നുവെങ്കിലും, ജീവചരിത്രസാഹിത്യത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേകാർത്ഥത്തിൽ ആദ്യം ഉപയോഗിക്കുകയും, ലക്ഷണഗ്രന്ഥങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തതു് അദ്ദേഹമാണ്. മനശാസ്ത്രത്തിൻെറ ചുവയുള്ള ഈ ദുർഗ്രഹപദംകൊണ്ടു ബ്രാഡ്ഫോർഡ് എന്താണ് വിവക്ഷിക്കുന്നതെന്നു ശരിക്കു ഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രസ്ഥാനത്തിൻെറ പ്രത്യേകതകളും നമുക്കു തെളിവായി മനസ്സിലാക്കാം. എന്താണ് ഈ സൈക്കോഗ്രാഫി? തുല്യതർജ്ജമയായി ഒരു പദം കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞാൽ തന്നെ, അതു ആശയത്തെ കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അതിനാൽ ഈ പദംതന്നെ പ്രയോഗത്തിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരിക്കും ഭേദം.

"സൈക്കോഗ്രാഫി"യേ നിർവചിക്കാൻ അതു എന്താണെന്നു പറയുകല്ല, എന്നല്ല എന്നു് പറയുകയാണ് ബ്രാഡ്ഫോർഡ് ചെയ്യുന്നതു്. ഒന്നാമതായി അതു സാഹിത്യചിത്രമല്ല എന്നദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കുന്നു. ചിത്രം എന്ന പദം സ്വീകാര്യമല്ല; കാരണം ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേകവശംമാത്രം പ്രതിഫലിപ്പിക്കാനേ ചിത്രത്തിനു കഴിവുള്ളു. ഈ വാദം സമ്മതിച്ചുകൊടുക്കത്തക്കതാണെങ്കിലും, സാഹിത്യത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠലഭിച്ചിരിക്കുന്ന പല ചിത്രങ്ങളിലും ഒരു വശം മാത്രമല്ല കാണുന്നതു്. ചിത്രീകരണത്തിൻെറ അംശംപോലും കലരാത്ത എത്രയോ സ്വഭാവവിശകലനങ്ങൾ 'തൂലികാചിത്രങ്ങൾ' എന്ന പേരിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാതെ നിലകൊള്ളുന്നു. എങ്കിലും പലതരം സന്ദർഭങ്ങളിലും ഭാവങ്ങളിലും ലഭിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങളിൽ കൂടെ ലഭിക്കുന്ന സമഗ്രഭാവത്തിനു പ്രാധാന്യം കൽപ്പിക്കുമ്പോൾ കേവലം 'ചിത്രം' എന്നു പറഞ്ഞാൽ പോരാ എന്നു ഒരു കലാമർമ്മജ്ഞൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുമ്പോൾ, മുക്കുടമുഷ്ടിപിടിച്ചു നിൽക്കേണ്ട കാര്യവുമില്ല.

ഒരു മനുഷ്യൻെറ വ്യക്തിത്വത്തെ ജ്വലിപ്പിക്കുന്നതായ പല

തരം ചിത്രങ്ങൾ വരച്ചുകാട്ടുന്ന സമ്പ്രദായം ബ്രാഡ്ഫോർഡിനു വളരെ മുമ്പുതന്നെ പ്രയോഗത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ അവയുടെ പ്രയോക്താക്കൾ കാലാനുക്രമമായ രീതിയിൽ പ്രസ്തുത ചിത്രങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിൽ നിഷ്ഠ പാലിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ സ്വഭാവമർമ്മങ്ങൾ വെളിച്ചത്തു വരുത്തുന്നതിനു പററിയ ഒരു പ്രത്യേക ക്രമത്തിൽ അവശ്യം ആവശ്യങ്ങളായ ചിത്രങ്ങൾ മാത്രം രേഖപ്പെടുത്തുവാനാണ് അദ്ദേഹം ഉദ്യമിച്ചത്.

“സൈക്കോഗ്രാഫി” എന്ന പദം കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നെ മനഃശാസ്ത്രപരമായ ഒരു പഠനമാണെന്നാണ് തോന്നുക. പക്ഷേ മനഃശാസ്ത്രപഠനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം ഇതിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ്. ചില പൊതുപ്രമാണങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുവാനും, വിശദീകരിക്കുവാനുമാണ് മനഃശാസ്ത്രം വ്യക്തികളെ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. എന്നാൽ സൈക്കോഗ്രാഫിക്കു വ്യക്തികളെ പഠിക്കുക എന്ന അന്തമല്ലാതെ മറെറാന്നുമില്ല. അതിനാൽ മനഃശാസ്ത്രപരീക്ഷണവുമായി തനിക്കു ഇടപാടൊന്നുമില്ല എന്നു ബ്രാഡ്ഫോർഡ് തെളിച്ചു പറയുന്നു. പൊതുപ്രമാണങ്ങൾ ഭൂമികൾ എന്നിവയിൽക്കൂടെ സത്യത്തിലേക്കു കടക്കുവാനല്ല സൈക്കോഗ്രാഫി ഉദ്യമിക്കുന്നത്. വ്യക്തിസ്വഭാവത്തിന്റെ ഉജ്ജ്വലങ്ങളും സൂക്ഷ്മങ്ങളുമായ പ്രവണതകൾ മനസ്സിലാക്കി, വേണ്ടതുപോലെ ചായം കൂട്ടിയും കുറച്ചും സമഗ്രമായ ഒരു ചിത്രസമാഹാരം സമർപ്പിക്കുകയാണ് അതിന്റെ ലക്ഷ്യം.

“വ്യക്തിസ്വഭാവത്തെ അതിന്റെ പ്രധാന മർമ്മങ്ങൾ മാത്രം സ്വീകരിച്ചു സംഗ്രഹിച്ചു കലാപരമായി പ്രതിപാദിക്കുകയാണ്.” സൈക്കോഗ്രാഫി ചെയ്യുന്നത് എന്നത്രേ ബ്രാഡ്ഫോർഡ് പറഞ്ഞവസാനിപ്പിക്കുന്നത്. ഇതിനു വിലയുണ്ടെന്നതിനെക്കുറിച്ച് ആർക്കും സന്ദേഹമുണ്ടാകയില്ല. എന്നാൽ സാധാരണയുള്ള ഒരു നീണ്ട ജീവചരിത്രത്തിനു പകരമായി സൈക്കോഗ്രാഫി നിൽക്കുമോ എന്നതാണ് ചിന്ത്യമായിട്ടുള്ളത്. വളരെയധികം ആവർത്തിച്ചെടുക്കുന്ന സത്തുകളും എസ്സൻസുകളും വായ്ക്കും വയററിനും തൃപ്തികരമായിരിക്കുകയില്ലെന്നു നമുക്കറിയാമല്ലോ. കഥാപാത്രത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലെ ചുററുപാടുകൾ തെല്ലും അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത അനുവാചകർക്ക് സൈക്കോഗ്രാഫി ഉപയോഗപ്രദമാകുമെന്നിരുന്നാലും അതുകൊണ്ടു വിടവില്ലാത്ത ഒരു പുനർസൃഷ്ടി നടത്തുവാൻ അവർക്കു വലിയ പ്രയാസം നേരിടാതിരിക്കയില്ല. നേരെമറിച്ച് ഒരു നല്ല ജീവചരിത്രം വായിച്ചിട്ടുള്ളവർക്ക് ഒരു സാധാരണ സൈക്കോഗ്രാഫി വായിച്ചതുകൊണ്ടു വലിയ പ്രയോജനവും ഉണ്ടാകയില്ല. പക്ഷെ സൈക്കോഗ്രാഫിയിലെ അപഗ്രഥനം കുറേക്കൂടെ സൂക്ഷ്മവും തീവ്രവും, ചിത്രീകരണം കുറേക്കൂടെ ഉജ്ജ്വലവും ആയിരിക്കുന്നപക്ഷം അതു തീർച്ചയായും ആർക്കും രസാവഹമായിരിക്കും. ഇത്രയുംകൊണ്ടു സംക്ഷേപണത്തിനു ഒരു പരിധിക്കപ്പുറം വിലകൽപ്പിക്കുന്നത് ആശാസ്യമല്ലെന്നു തെളിയുന്നു. വിശിഷ്ടനായ ഒരു വ്യക്തിയുടെ ജീവിതകഥ മുപ്പതു പുറംകൊണ്ടു ചിത്രീകരിച്ചാൽ, ഒരു പൂർണ്ണ ജീവചരിത്രം നൽകുന്ന ആ സഖിത്വം ക്രമേണയുള്ള വളർച്ചയിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന ആ നീണ്ട സഖിത്വം അനുവാചകനു എങ്ങനെ ലഭിക്കും; അതേസമയംതന്നെ, എത്രനാൾ നാം ഒരാളെ അറിഞ്ഞു എന്നതിനേക്കാൾ എങ്ങനെ അറിഞ്ഞു എന്നതിനാണ് പ്രാധാന്യം കല്പിക്കേണ്ടത് എന്നതും ഇവിടെ സ്മരിക്കുന്നത് ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. അവിടെയാണ് സൈക്കോഗ്രാഫി കൂടുതൽ മാർക്കു വാങ്ങുന്നത്.

രണ്ടോ മൂന്നോ വാല്യങ്ങളിലായിക്കാണുന്ന ജീവചരിത്രം ചുരുക്കി ഒരു മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ വായിക്കാവുന്ന ഒരു ചെറുകൃതിയാക്കുമ്പോൾ പരാജയപ്പെടാതിരിക്കണമെങ്കിൽ ഗ്രന്ഥകാരനു നല്ല സംക്ഷേപണസാമർത്ഥ്യം കൂടിയേ തീരൂ. ഇങ്ങനെയുള്ള കേവലസംക്ഷേപണമല്ല സൈക്കോഗ്രാഫി; എങ്കിലും അതിൽ സംക്ഷേപണം ഒരനുപേക്ഷണീയ ഘടകമായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ സംക്ഷേപണമെന്നതു ഗ്രന്ഥകാരന്റെ മനസ്സിനെ അമിതമായി നിയന്ത്രിക്കുമ്പോൾ, ജീവചരിത്രത്തിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യമായ വ്യക്തിത്വപുനർസൃഷ്ടിയിൽ അയാളുടെ ശ്രദ്ധ സഹജമായി മങ്ങിപ്പോകുന്നു. പിന്നെ സ്വീകരിക്കുന്ന വസ്തുതകളുടെ വൈശിഷ്ട്യമനുസരിച്ചാണു സ്വഭാവാവിഷ്കരണം നന്നാകുന്നത്.

ബ്രാഡ്ഫോർഡിന്റെ സൈക്കോഗ്രാഫികൾ പരിശോധിക്കുന്നപക്ഷം, ഒരു പുതിയ വെളിച്ചം നൽകാത്തവ അധികമില്ലെന്നു തീർത്തു പറയാം. മുമ്പുള്ള ജീവചരിത്രകാരന്മാർ വികലമാക്കി വച്ചിരുന്നതും, തിരസ്കരിച്ചിരുന്നതുമായ അനേകം ജീവിതങ്ങൾക്കു വ്യക്തതയും, ചൈതന്യവും, സമഗ്രതയും അദ്ദേഹം പ്രദാനം ചെയ്തുവെന്നു ആരും സമ്മതിക്കും. ഈ ചിത്രണങ്ങളാണ് അദ്ദേഹത്തിനു സാഹിത്യത്തിൽ ശാശ്വതികത്വം നൽകാൻ ഇടയുള്ളതു.

നിഷ്പക്ഷനിരീക്ഷണം ഒരു ജീവചരിത്രകാരനു ഭൂഷണമാണെന്നു സമ്മതിക്കാമെങ്കിലും, ആ പ്രത്യേകത കഥാപാത്രത്തിൽ നിന്നുള്ള അകൽച്ചയിൽനിന്നു സംജാതമാകുന്നതാണെങ്കിൽ അതു ഒരു ഗുണമായിക്കരുതുവാൻ പാടില്ല; ഈ അകൽച്ച ബ്രാഡ്ഫോർഡിൽ പലപ്പോഴും കാണുന്നുണ്ട്. എഴുത്തുകളിൽക്കൂടെ മാത്രമേ വ്യക്തികളെക്കാണുവാൻ പലപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളുവെന്നതാണ് അതിന്റെ കാരണം. വ്യക്തികളുമായി നേരിട്ടിടപെടുന്നതിൽനിന്നും ജനിക്കുന്ന മൈത്രീബന്ധത്തിന്റെ ചൂടും. ചൈതന്യവും അത്തരം ചരിത്രങ്ങളിൽ എങ്ങനെയാണു കാണുക! ബ്രാഡ്ഫോർഡിന്റെ ജീവിതകഥകളിൽ വസ്തുപരമായ നിഷ്പക്ഷതയുണ്ടെങ്കിലും, ക്രാന്തദർശനംമൂലം സ്വഭാവത്തിന്റെ ആഴങ്ങളിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു ലയിക്കുന്ന ആ പ്രത്യേകഗുണം തീരെ ഇല്ലെന്നുതന്നേ പറയണം.

പഴയകാലത്ത് അമിതസ്തുതിയിലും, അന്ധമായ വീരാരാധനയിലും ആണ്ടുകിടന്നിരുന്ന ജീവചരിത്രപ്രസ്ഥാനം, ഇക്കാലത്തു കഥാനായകന്റെ ന്യൂനതകളും ദൗർബല്യങ്ങളും അപഹാസപൂർവ്വം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുക എന്ന സ്ഥിതിയിൽ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഈ പ്രസ്ഥാനം ആശാന്റെ നെഞ്ചത്തുനിന്നും കളരിക്കു പുറത്തു കടന്നിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത് മഹാമനസ്കതയും, സഹാനുഭൂതിയും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ബ്രാഡ്ഫോർഡിനേപ്പോലുള്ള ജീവചരിത്രകാരന്മാർ തികച്ചും സ്വാഗതാർഹരാണ്. “ഇതേവരെ ചിത്രീകരിച്ച വ്യക്തികളിലെല്ലാം ദോഷത്തേക്കാൾ ഗുണം കാണുന്നതിനാണ് ഞാൻ ഉദ്യമിച്ചിട്ടുള്ളത്. മനുഷ്യഹൃദയം സ്നേഹാർഹമല്ലെങ്കിൽ എന്റെ തൂലികയുടെ പ്രവർത്തിയും അനർഹമാണ് എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു” ഇങ്ങനെയത്രേ ബ്രാഡ്ഫോർഡ് പറയുന്നത്.

ബ്രാഡ്ഫോർഡ് തന്റെ ചരിത്രരചന നിർവ്വഹിച്ചതെങ്ങനെയാണ്? ചരിത്രനായകന്റെ ഡയറിക്കുറിപ്പുകൾ, കത്തുകൾ, ആത്മകഥകൾ, സ്മരണകൾ ആദിയായ രേഖകൾ മുഴുവൻ പരിശോധിച്ച്, സ്വഭാവസ്പർശികളായവ മാത്രം തിരഞ്ഞെടുക്കുക എന്നതാണ് ആദ്യത്തെ കൃത്യം. വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ മൂലതന്തുക്കളെക്കുറിച്ചു നല്ല ബോധമുള്ള ഒരു കലാകാരനു മാത്രമേ ഈ കൃത്യം ഭംഗിയായി നിർവ്വഹിക്കുവാനുള്ള വിവേചനം ഉണ്ടാകയുള്ളു. തിരഞ്ഞെടുത്ത വസ്തുതകൾക്ക് അവശ്യം ആവശ്യമായ പരിഷ്കരണങ്ങളും മിനുക്കുപണികളും നിർവ്വഹിച്ചശേഷം, കഥാഗാത്രത്തിൽ അവയ്ക്കുള്ള സ്ഥാനം നിർണ്ണയിക്കുന്നു. ഓരോ കഥയുടെയും ഘടന ഓരോ തരത്തിലിരിക്കുമെന്നും, അതു പ്രകൃതിതന്നേ അതാതു സമയത്തു കലാകാരനു നിർദ്ദേശിച്ചുകൊടുക്കുമെന്നുമത്രേ ബ്രാഡ്ഫോർഡ് പറയുന്നത്. ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണു സൈക്കോഗ്രാഫി രൂപപ്പെടുന്നത്. ഈ വിഷയത്തിൽ ബ്രാഡ്ഫോർഡ് അസാധാരണ വൈഭവമാണു പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു.

ഗദ്യശില്പത്തിൽ ബ്രാഡ്ഫോർഡ് ലിററൺ സ്ട്രാച്ചിയെപ്പോലെ ഒരു മഹാവിദഗ്ദ്ധനായിരുന്നില്ല. പദങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽ ഒരുവക ഭയംതന്നേ ബ്രാഡ്ഫോർഡിനുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കുന്നതിൽ തെററില്ല. കുറഞ്ഞ പദങ്ങൾകൊണ്ടു കൂടുതൽ വ്യഞ്ജിപ്പിക്കുന്ന സ്ട്രാച്ചിയുടെ ശില്പം ബ്രാഡ്ഫോർഡിനു വശമായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ അദ്ദേഹം സംഗ്രഹണം സാധിച്ചതു വസ്തുതകളുടെ വിദഗ്ദ്ധമായ തിരഞ്ഞെടുപ്പു മൂലമാണ്. സ്ട്രാച്ചിയുടെ ഗദ്യത്തിന്റെ ഔജ്ജ്വല്യം, ബ്രാഡ്ഫോർഡിന്റെ ഗദ്യത്തിൽ കാണുകയില്ലെങ്കിലും, അതു തികച്ചും സരസവും, ആകർഷകവുമാണ്.

നീതിപീഠത്തിൽ കയറിയിരുന്നു ചരിത്രനായകന്മാരേക്കുറിച്ച് വിധി പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഒരു സ്വേച്ഛാധിപതിയല്ലായിരുന്നു ബ്രാഡ്ഫോർഡ്. ജനാധിപത്യസിദ്ധാന്തങ്ങൾ തുടിക്കുന്ന വിരലുകളുടെ മദ്ധ്യേ സ്ഥിതിചെയ്തു ആ തൂലിക, ചിന്തിക്കാനുള്ള അവകാശവും, സ്വാതന്ത്ര്യവും വളർത്തുന്ന ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിക്കു പററിയ വിധത്തിൽ മാത്രമാണു ചലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു.

——:*:——

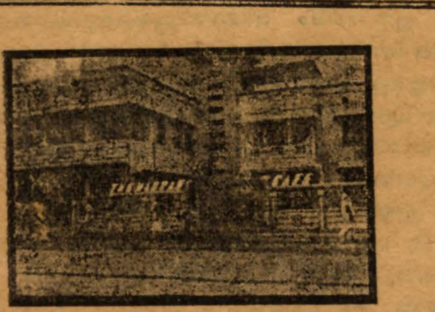
The Madras Cafe
BOARDING & LODGING
BANERJI ROAD, ERNAKULAM.

IF IT IS INSURANCE

REMEMBER

"NEW INDIA"

the largest composite Insurance Company in the East

FACTS & FIGURES:

SUBSCRIBED CAPITAL	-	5,34,07,950
PAID-UP	-	1,06,81,590
TOTAL FUNDS	-	20,37,07,000
CLAIMS PAID OVER	-	21,60,00,000

Those who seek sound investment and good yield cum protection would do well to buy a policy of this go ahead, progressive and prosperous Company. New India's policy contract is comprehensive and includes such features as Extended Assurance, Automatic Nonforfeiture & Accident Assurance with disability benefit. Our Agency contract is very attractive and offers excellent benefits to agency force.

THE NEW INDIA ASSURANCE COMPANY LTD.

(Transacts : Life, Fire, Marine & Accident)

HEAD OFFICE
Bombay.

WEST COAST BRANCH
Mattancherri, Cochin.

For Higher and Bumper yields
Feed the Soil that Feeds You
With FACT's Fertilisers

AMMONIUM SULPHATE
&
SUPERPHOSPHATE

FACT's other Products:

ANHYDROUS AMMONIA,
SULPHURIC ACID,
CARBON-DI-OXIDE AND
CALCIUM CARBONATE.

The Fertilisers & Chemicals, Travancore Ltd.,

Udyogmandal P. O., Alwaye.

MANAGING AGENTS : **SESHASAYEE BROTHERS,** (TRAVANCORE) LTD.

ഇവൾ എനിക്കു തക്കവൾ

(കൊടുപ്പുന്ന)

ഗ്രേഥേ മുതൽ ടാഗോർ വരെ ശാകുന്തളമെടുത്തു വ്യാഖ്യാനിച്ചു വിമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. തുടർന്നു പല ഇന്ത്യൻ പ്രാദേശിക ഭാഷകളിലും അവയുടെ അനുസ്വാനങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നാലും ആ നാടകം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സന്ദേശങ്ങൾ ഇനിയും അന്വേഷ്യങ്ങളാകുന്നു. കാരണം മറ്റൊന്നുമല്ല; സ്ത്രീപുരുഷബന്ധം, ദാമ്പത്യത്തിന്റെ പതനോൽപ്പതനങ്ങൾ, പ്രേമപരാജയം, അതിന്റെ വിജയം, ഉച്ചനീചത്വങ്ങൾതമ്മിലുള്ള സംഘട്ടനം, പിതൃപുത്രബന്ധത്തിന്റെ മഹനീയത, എന്നു വേണ്ട; ലൗകികങ്ങളായ അനേകം സജീവ പ്രശ്നങ്ങൾ അതിൽ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; കൂടാതെ അലൗകികങ്ങളും. ഇത്രമാത്രം വിവിധവും, വിഭിന്നവും, അതേസമയം ഏകവും അഭിന്നവുമായ കാര്യങ്ങൾ ഉൾച്ചേർന്നൊരു സാഹിത്യസൃഷ്ടി ദുർല്ലഭമാണ്. അപ്പോൾ, ആരെല്ലാം എപ്പോഴെല്ലാം വ്യാഖ്യാനിച്ചാലും ഒടുങ്ങുന്നതെങ്ങനെയാണ് അതിലെ പ്രശ്നങ്ങളുടെ സർവ്വാന്തര്യാമിത്വം.

സംസ്കൃത സാഹിത്യത്തിൽ ശാകുന്തളത്തിനുശേഷം ജന്മമെടുത്തിട്ടുള്ള മിക്ക നാടകങ്ങളിലും അറിഞ്ഞായാലും, അല്ലാതായാലും ശാകുന്തളത്തിന്റെ ഭാഗികാനുകരണങ്ങളുടെ ചലനം അനുഭവപ്പെടാതിരിക്കുന്നില്ല. ഭാസന്റെ നാടകങ്ങളെ മാത്രമൊഴിച്ചുനിർത്താം. കാളിദാസനു മുമ്പായിരുന്നല്ലൊ ഭാസന്റെ കാലം.

മലയാളത്തിലാണെങ്കിൽ കേരളവർമ്മ കാലത്തു് ഉയിർക്കൊണ്ട ഏതാനും നാടകങ്ങളിലും, ഇങ്ങേത്തലയ്ക്കൽ കിളുർത്ത "നവലോകം" എന്ന സിനിമയിൽ കൂടിയും ശാകുന്തളത്തിന്റെ സ്വാധീനത ദൃശ്യമാണ്. ഇങ്ങനെ വിശ്വതോമുഖവും, അബോധപൂർവ്വം അനുകരിച്ചുപോവുന്നതുമായ ആ നാടകം കാലത്തെ അതിജീവിക്കുന്നു; ദേശത്തെയും. മൂലകഥയെ അപമാനിക്കാതെ മറ്റൊരു മൂശയിൽ വാർപ്പണി നടത്തിയ കാളിദാസൻ സ്വന്തം കൃതി കാലാതിജീവിയായിരിക്കണമെന്നു കാലേ കരുതിയിട്ടുണ്ടാവണം. അല്ലെങ്കിൽ, വ്യാസന്റെ കഥയ്ക്കു വിപരിണതി വരുത്തുമായിരുന്നില്ല.

വ്യാസകഥ സംഭവവിരളമാണ്. ഉള്ള സംഭവംതന്നെ ശുഷ്കവുമാണ്. അതിൽ ശാപവൃത്താന്തമില്ല. ഗർഭിണിയായ ശകുന്തള പ്രസവം കഴിഞ്ഞാണ് രാജസന്നിധിയിൽ ചെല്ലുന്നതു്, പ്രായമായ കുട്ടിയോടുകൂടി. രാജാവു് അവളെ തിരസ്കരിക്കാൻ ഭാവിച്ചു എങ്കിലും അപ്പോൾ കേട്ട അശരീരി വാക്യത്തെ പ്രമാണപ്പെടുത്തി ഭാര്യയായി കൈക്കൊള്ളുകയാണുണ്ടായതു്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, വ്യാസകല്പിതമായ ശകുന്തളോപാഖ്യാനത്തിന്റെ പോക്കിതാണ്.

ഏവംവിധമായ കഥാപഞ്ജരത്തെ മജ്ജയും, മാംസവും ജീവരക്തവും ഇയറ്റി അഭിനവമായൊരു കലാസൃഷ്ടിയാക്കി പ്രദർശിപ്പിച്ചതു് സാകൂതമാവാതെ വരില്ല. ഒന്നു് അന്വേഷിക്കുക!

രാജസ്ഥാനങ്ങളോടു് ഇടപഴകി ജീവിതം നയിക്കേണ്ടിവന്ന മഹാകവിക്കു പലതുകൊണ്ടും രാജകീയ നടപടികളോടു പ്രതിഷേധവും, വിദ്വേഷവും തോന്നിയിട്ടുണ്ടാവണം. ബഹുജനങ്ങളുടെ നേരേയുള്ള രാജശാസനങ്ങളോടു വിശേഷിച്ചും അതിനാലാണ് പൗരാണികരാജകഥകളെടുത്തു് അന്യാപദേശരൂപത്തിൽ പാകപ്പെടുത്തി ബഹുജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ചതു്. ഉൽകൃഷ്ടവസ്തുക്കളുടെ എല്ലാം അവകാശം രാജാവിനു് എന്നത്രേ കാലികമായ സങ്കല്പവും, വിശ്വാസവും. ഏതാനും നാൾ മുമ്പുവരെയും, ഏറെക്കുറെ ഇന്നും അങ്ങനെതന്നെ. പറമ്പു കിളയ്ക്കുന്നതിനിടയ്ക്കു് നിധി ലഭിച്ചാൽ അതിനു് അവകാശി രാജാവാണ്. പറമ്പിൽ നിൽക്കുന്ന നല്ല നല്ല വൃക്ഷങ്ങളുടെയും അവകാശം രാജാവിനുതന്നെ. കാളിദാസന്റെ കാലത്തു കണ്ടാൽ കൊള്ളാവുന്ന പെണ്ണുങ്ങളുടെ മേലും രാജാവിനു തന്നെയായിരുന്നിരിക്കണം അവകാശം.

ഈദൃശനായ രാജാവിന്റെ കൈവശം അധികാരം എന്ന ഇരുതലവാൾ കൂടി ഉണ്ടെന്നോർക്കുമ്പോൾ വ്യസനിക്കാത്ത ഹൃദയാലുക്കൾ ഉണ്ടാവില്ല. അങ്ങനെ ഹൃദയമാഥിയായ വ്യസനത്താൽ ആക്രാന്തനായിട്ടാവാം കാളിദാസൻ വ്യാസോപജ്ഞമായ ശകുന്തളാകഥയ്ക്കു രൂപഭേദം വരുത്തിയതു്, ഭാവഭേദവും.

പക്ഷേ, രാജസ്ഥാനത്തിന്റെ കൊള്ളരുതായ്മകളെ അങ്ങേയറ്റം തൊലിയുരിച്ചു കാട്ടാൻ കാളിദാസൻ ഉദ്യുക്തനായില്ലെന്നു ചിലർ ശാകുന്തളത്തെ ചൂണ്ടി പരാതിപ്പെടാറുണ്ട്. അതിനെതിരായി ഇതരന്യായങ്ങൾ ഉന്നയിക്കും മുമ്പേ മറ്റൊന്നു് അനുസ്മരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കവി രാജസദോജീവിയായിരുന്നു ബുദ്ധിജീവികളെ ഒന്നടങ്കം ആകർഷിച്ചു നിർത്തത്തക്കവിധം പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ വാരിക്കോരി വിളമ്പിയിരുന്ന രാജസ്ഥാനങ്ങൾ എന്ന ചരിത്രവസ്തുതയും സ്മരണീയമാണ്. എന്നിരിക്കിലും, മനുഷ്യകഥാനുഗായിയും, മനുഷ്യസ്നേഹിയുമായ കവിയുടെ അന്തരംഗം വികാരദ്രുതമാവാതിരുന്നില്ല. തൽഫലമായിട്ടത്രേ,

"പ്രജാനാം വിനയാധാനാൽ
രക്ഷണാൽ ഭരണാദപി
സ പിതാ പിതരസ്താസാം
കേവലം ജന്മഹേതവ:" എന്നിങ്ങനെ ഭാവനയിലെങ്കിലും ഒരു മാതൃകാരാജാവിനെ സൃഷ്ടിച്ചതു്. ഇതു് അധികാര ദുർവ്വിനിയോഗം ചെയ്യുന്ന അധീശശക്തിയുടെ നേരേ ഉയർത്തപ്പെട്ട താക്കീതാണ്. മൂർച്ചയേറിയ താക്കീതു്.

ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽനിന്നു്, കാളിദാസൻ ഒരു ജനകീയകവിയായിരുന്നു എന്നു് അനുമാനിച്ചാൽ തെറ്റില്ല. പക്ഷേ, കാളിദാസന്റെ 'ജനകീയം' കേവലം വസ്തുനിഷ്ഠമല്ല. അതിനു് ആത്മനിഷ്ഠതയുടെ പ്രഭാപൂർണ്ണമായ പരിവേഷമുണ്ട്.

ഇതരകൃതികളിലെന്നപോലെയല്ല, ശാകുന്തളത്തിൽ ആ സത്യം അത്യന്തം വ്യക്തമാകുന്നു. പണിക്കുറ തീർന്ന ആ കലാസൃഷ്ടിയിലെ കഥാനായകന്റെ രണ്ടു ഭാവങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാലതു ബോദ്ധ്യപ്പെടും. രണ്ടു ഭാവങ്ങളിൽ ഒന്നു് ഗാന്ധർവ്വ വിവാഹം വരെയ്ക്കും, മറ്റൊന്നു് ശാകുന്തളാതിരസ്കാരം വരെയും നിലകൊള്ളുന്നു. നായകന്റെയും പ്രതിനായകന്റെയും ഭാവസ്ഫുടതയോടുകൂടി.

ആദ്യഭാവത്തിനു് അധീനനായ രാജാവു് ചാപല്യസഹസ്രത്താൽ അന്ധനാണ്. വികാരങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കാൻ കരുത്തില്ലെന്നു മാത്രമല്ല; അസ്ഥാനത്തും അവയെ അഴിച്ചുവിടാൻ മടിയില്ലാത്ത വിടൻ കൂടിയാണ്. ശാകുന്തളം ഒന്നും, രണ്ടും അങ്കങ്ങളിൽ ഇതു് വാച്യമായും, മൂന്നാമങ്കത്തിൽ വ്യംഗ്യമായും ഉപപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മാംസനിബദ്ധമായ കാമം പ്രേമമായി മാറുന്ന മാറ്റത്തിൽ വാച്യത്തിൽനിന്നു വ്യംഗ്യത്തോളം പ്രതിപാദനം ഉയരാതെ വയ്യ. എന്നാൽ, കാമം മൂത്ത രാജപ്രേമം സംശയിതവ്യമാണ്. പ്രേമത്തിനു് ഭാവസ്ഥിരതയുണ്ട്. കാമത്തിനില്ല. ഗാന്ധർവ്വവിവാഹഘട്ടത്തിലായാലും രാജാവിനു് ഭാവസ്ഥിരത കൈവന്നുവോ എന്നു് സംശയിക്കാൻ വഴിയുണ്ട്; അതു നിൽക്കട്ടെ.

കാമിയായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട നായകനെ പ്രേമിയോ എന്നു തോന്നിപ്പിച്ച കലാവിരുതു സ്തുത്യർഹമാണ്.

കാമിയായ നായകൻ ആശ്രമത്തിലേയ്ക്കു പ്രവേശിക്കവെ, കണ്ടെത്തിയതു് സമവയോരൂപിണികളായ മൂന്നു യുവതികളെയാണല്ലോ. പരിഗ്രഹബഹുത്വം പുലർത്തിപ്പോരുന്ന രാജാവു് കാമിയാവാതിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ? അദ്ദേഹം അവരുടെ നർമ്മസല്ലാപം ഒളിഞ്ഞുനിന്നു കേൾക്കാൻ മടിച്ചില്ല. അവരുടെ അവയവങ്ങളെ കാമശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ വൈദഗ്ദ്ധ്യത്തോടെ സസൂക്ഷ്മം നിരീക്ഷിക്കാൻ അമാന്തിച്ചില്ല. തന്റെ ഹൃദയം അന്തഃപുരത്തിലെന്നപോലെ വികാരചടുലവും, അക്ഷമവുമായിത്തീർന്നു.

"മധുര മാസാം ദർശനം" എന്നു് ആത്മഗതം ചെയ്ത രാജാവിന്റെ കാമനിഷ്ഠിത ഒടുവിൽ ശകുന്തളയിൽതന്നെ ചെന്നു പറ്റി. തോഴിമാരിൽക്കൂടി രതി ജനിച്ചിരുന്നെങ്കിലും, രൂപലാവണ്യം ഏറിനിന്ന ശകുന്തളയിലേയ്ക്കു് അതു് ഏകാഗ്രമായി പ്രവഹിച്ചു എന്നേയുള്ളു. അതു ന്യായവുമാണ്. കാളിദാസന്റെ കലാതന്ത്രം ഈ സന്ദർഭത്തിൽ തികഞ്ഞ മിഴിവോടെ പ്രവർത്തിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

എങ്ങനെയെന്നോ?: "അസംശയം ക്ഷത്രപരിഗ്രഹക്ഷമാ—" അതായതു് "ഇവൾ എനിക്കു തക്കവൾ' എന്നൊരു തീരുമാനം എടുപ്പിച്ചു രാജാവിനെക്കൊണ്ടു്. ഇവിടം മുതൽ മുന്നോട്ടു് കാമം പ്രേമമായി മാറുകയാണ്.

തോഴിമാരോടൊത്തു നിന്ന ശകുന്തളയെ സാന്ദർഭികമായി അഭിമുഖം ദർശിക്കാനും, അവളെക്കുറിച്ചുള്ള ഭാവി പരിപാടികളുടെ വിവരം അറിവാനും സാധിച്ചു രാജാവിനു്. അവരുടെ കണ്ണുകൾ തമ്മിലിടഞ്ഞു. ഹൃദയങ്ങൾ പരസ്പരാഭ്യർത്ഥന നടത്തി. അവളെ മാതൃത്വത്തിലേയ്ക്കു കുതികൊള്ളാൻ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്ന നിമിഷങ്ങൾ ഭാവഹാവങ്ങളോടുകൂടി ത്വരിക്കപ്പെട്ടു. എന്തിനധികം? അടുത്ത ദിവസം രാജാവിന്റെ പേർക്കു് പ്രേമലേഖനം എഴുതത്തക്കവണ്ണം അവൾ പ്രേമധീരയായി പരിവർത്തിക്കപ്പെട്ടു.

അതിന്റെ ഫലമോ? പ്രസന്നരംഗത്തിൽ രാജാവു് പ്രേമദാസനായിട്ടു് അവളുടെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷീഭവിക്കാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടു. ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹം രാജ്യത്തെയും, രാജത്വത്തേയും അവൾക്കു് അടിയറ വയ്ക്കുവാൻ സന്നദ്ധനാണ്. ബുദ്ധിമതിയായ തോഴിയുടെ അഭ്യർത്ഥനയ്ക്കു് നൽകിയ സമാധാനം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. "പരിഗ്ര

ഹ ബഹുത്വേപി ദ്വേ പ്രതിഷ്ഠേ കുലസ്യമേ—സമുദ്രവസനാ ചോർവ്വീ സഖീ ച യുവയോരിയം." എത്രമാത്രം അർത്ഥഗർഭമായ ശപഥം? സാധാരണ രീതിയിൽ ഒരു സ്ത്രീ—അവൾ ഏതു നിലയിലുള്ളവളുമാകട്ടെ—വിശ്വസിക്കാനും, ജീവിതം സമർപ്പിക്കാനും ഇതിലധികമൊന്നും വേണ്ട.

പ്രേമോൽഫുല്ലനായ രാജാവ്—രാജാവെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ—മനുഷ്യൻ—ഏകാന്തത്തിൽ ശകുന്തളയെ ഹൃദയപ്രവേശത്തോടെ അനുനയിക്കുകയായി പിന്നെ. എന്തു് ഉപചാരം ചെയ്യാനും സങ്കോചമില്ല; അധൈര്യമില്ല; ആ മനുഷ്യനു്. കാണുക:-"തണുത്ത താമരയിലകൊണ്ടു വീശി നിന്റെ ക്ഷീണം തീർക്കാം. കാലുകൾ മടിയിലെടുത്തുവച്ചു് പതുക്കെ തടവി സുഖിപ്പിക്കാം." ഇപ്പറഞ്ഞതു രാജാവല്ല. പ്രേമപരവശനായ സാധാരണ മനുഷ്യനാണു്. അല്ലേ? മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ പ്രേമധനത്തിനു് ഏകാവകാശിനി എന്നു് ഹൃദയംഗമം വിശ്വസിച്ച ശകുന്തള ഗാന്ധർവ്വവിവാഹത്തിനു വിധേയയായി. സ്നേഹിക്കാനും, സ്നേഹിക്കപ്പെടാനും തൃഷ്ണപൂണ്ട സ്ത്രീഹൃദയം മാതൃത്വത്തിന്റെ അഭികാമ്യപദത്തോളം ഉൽപതിച്ചു എന്നു സാരം.

ഇവിടെ ഉൽക്കടമാകുന്ന നായകഭാവം മാംസനിഷ്ഠമായി, കാമോജ്ജീവിയായി, വളർന്നു വളർന്നു് ഹൃദയത്തെ സ്പർശിക്കുന്ന പ്രേമത്തിന്റേതാണു്. കാളിദാസൻ ആദ്യം മുതൽ അന്ത്യംവരെയുമുള്ള—എന്നു വച്ചാൽ, കാമം പ്രേമമായി മാറുന്നതുവരെയുമുള്ള—ഹൃദയവ്യാപാരങ്ങളെ വിശദമായി അപഗ്രഥിച്ചുപന്യസിക്കുന്നു. അപ്പോഴും, തികച്ചും ഹൃദയാലുവായ പ്രേമാരാധകന്റേയും, ഗൗരവം അർഹിക്കുന്ന ഭർത്താവിന്റേയും അവസ്ഥ നായകനിൽ പ്രസ്ഫുടമായും ഭവിച്ചു.

എന്നാൽ, ഈ നായകൻ തന്നെയാണു് നായകേതരമായ—നായക പ്രതിലോമമായ—ഭാവത്തോടുകൂടിയ നല്ലൊരു പ്രതിനായകനായി ഭാവാന്തരിതനാവുന്നതും. സംസ്കൃത നാടകങ്ങളിൽ നായകനെന്നും, പ്രതിനായകനെന്നും രണ്ടു സൃഷ്ടികൾ കാണാനാവില്ലെന്ന വസ്തുതയും സ്മർത്തവ്യമാണിവിടെ. വാസ്തവത്തിൽ, സ്വഭാവങ്ങളുടെ തമ്മിൽ പൊരുത്തപ്പെടാനാവാത്ത വശങ്ങളെ ചിത്രീകരിപ്പാൻ—ആവിഷ്കരിപ്പാൻ—രണ്ടു സൃഷ്ടികൾ വേണമെന്നില്ല. മാത്രമല്ല; ഒരാളിൽ തന്നെ ഈ പറഞ്ഞ രണ്ടു ഭാവങ്ങളുടേയും ചിത്രങ്ങൾ കാട്ടിത്തരികയാണു് അധികം ഫലപ്രദവും. ഈ രഹസ്യം സംസ്കൃത നാടക ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ വെളിപ്പെടുത്തുകയും നാടകകർത്താക്കൾ ആ വഴിക്കു പോവുകയും ചെയ്തു. ലോക ജീവികളായ സകല മനുഷ്യരും പ്രസ്തുത ദ്വിമുഖഭാവത്തെ വഹിക്കുന്നവരാണല്ലോ. കുലീനൻ. നികൃഷ്ടൻ, സമ്പന്നൻ, ദരിദ്രൻ തുടങ്ങിയ എല്ലാ ബാഹ്യബന്ധങ്ങളേയും അധഃകരിച്ചുകൊണ്ടു് വിജയിച്ചരുളുന്ന അന്തർന്നിഷ്ഠമായ ഈ ഭാവദ്വയമാണു് പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ജീവാതു. സാഹചര്യങ്ങളനുസരിച്ചു് അതു് ഏറിയോ, കുറഞ്ഞോ വരാം. അത്രമാത്രം.

ശാകുന്തളത്തിലെ നായകൻ എത്രയും പ്രേമോപാസകനായി, സഭാര്യാഭിമാനിയായി പൂർണ്ണനാണോ, അത്രയും പ്രേമതിരസ്കാരിയായി, ഭാര്യാപമാനിയായി, പ്രതിനായകൻ എന്ന നിലയ്ക്കും പൂർണ്ണനാണു്. കവിയുടെ അതിക്രാന്തമായ ഭാവനാവിശേഷം സംവിധാനം ചെയ്ത ഈ "ഡബിൾ ആക്ട്" സാഹിത്യത്തിലെ മഹാത്ഭുതമാണു്. മരിക്കാത്ത മഹാത്ഭുതം. ഒരേ പൊക്കമുള്ള രണ്ടു കോവണികൾ ഉയർത്തി തുമ്പുകൾ ചേർത്തുവച്ചു്, ഒരിടത്തുനിന്നു കയറി മൂർദ്ധാവിൽ ചെന്നിട്ടു്, ഇറങ്ങിവരുന്ന പ്രതീതിയാണു് ശകുന്തളാഭിമുഖമായി പ്രവർത്തിക്കപ്പെട്ട ദുഷ്യന്തന്റെ കാമം പ്രേമത്തിന്റെ മൂർദ്ധാവിലെത്തി, അവിടെനിന്നു് അനുക്രമം അഴിഞ്ഞഴിഞ്ഞു ചക്ഷുസ്സംഗത്തിനുകൂടി സഹ്യത ഇല്ലാതാവുന്ന സംഭവപരമ്പരയാൽ അനുഭോക്തൃഹൃദയത്തിൽ ജനിക്കുന്നതു്. കയറ്റത്തിനു എത്രമാത്രം സമയം വേണ്ടിവന്നോ അത്രമാത്രം സമയം ഇറക്കത്തിനും വേണ്ടിവന്നു. അഥവാ; കയറ്റിറക്കങ്ങൾക്കു തുല്യവേഗമാണുള്ളതെന്നു തോന്നിപ്പിക്കുന്ന വിധത്തിലാണു് ചിത്രീകരണം. സംഭവങ്ങളും, സന്ദർഭങ്ങളും അങ്ങനെ താളക്രമത്തിനു് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. സന്ദർഭത്തിൽനിന്നു് എന്തായാലും പറിഞ്ഞു പോരാത്തവണ്ണമാണു് സംഭവം ചേർന്നിരിക്കുന്നതു്; നഖവും മാംസവുംപോലെ.

ഇങ്ങനെ നായകൻ പ്രതിനായകനായി ഭാവാന്തരപ്പെടാനുള്ള കാരണങ്ങൾ—അനുപദം വളർന്നേറി പ്രേമത്തോളമെത്തിയ ഭാവസ്ഥിരത ചട്ടലവും, ചഞ്ചലവുമാവാനുള്ള കാരണങ്ങൾ—പലതാണു്. ഒരുവേള, നായകനിൽ ജനിച്ച എന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്ന പ്രേമം വഞ്ചനോദ്ബോധിതമായിരുന്നിരിക്കണം. അതിനു് ഉപോൽബലകമായ തെളിവുകൾ കണ്ടെത്താനും പ്രയാസമില്ല.

"അപരീക്ഷിതകോമളസ്യ യാവൽ
കുസുമസ്യേവ നവസ്യ ഷട്പദേന
അധരസ്യ പിപാസതാ മയാതേ
സദയം സുന്ദരി ഗൃഹ്യതേ രസോസ്യ."

എന്നു ശകുന്തളയോടും,

"പരമാർത്ഥേനന ഗൃഹ്യതാം വചഃ"

എന്നു് മാഢവ്യനോടും, പറയുന്ന ഭാഗം ആ സംശയത്തെ ദൃഢീകരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല.—

"അനാഘ്രാതം പുഷ്പം കിസലയമലൂനം കരരുഹൈ—
രനാവിദ്ധം രത്നം മധുനവമനാസ്വാദിതരസം
അഖണ്ഡം പുണ്യാനാം ഫലമിവ ച തദ്രൂപമനഘം
ന ജാനേ ഭോക്താരം കമിഹ സമുപസ്ഥാസ്യതി വിധി:" എന്നിങ്ങനെ മാലോപമയിലൂടെ വർണ്ണിക്കുന്നതും തദനുഗുണമായ സാക്ഷ്യമാകുന്നു.

ഈ കാരണങ്ങൾക്കെല്ലാം ഉപരി പ്രബലമായി മറ്റൊന്നുണ്ടു്. സാഹചര്യങ്ങളുടെ അത്യന്തവൈരുദ്ധ്യം. ഏകച്ഛത്രാധിപതിയായ രാജാവു് എവിടെ? താതമാതാക്കളാൽ ത്യക്തയായി ആശ്രമോപജീവിനിയായ ശകുന്തള എവിടെ? എന്തൊരന്തരം! ഇവർ തമ്മിലുണ്ടാകാവുന്ന വേഴ്ച താൽക്കാലിക തൃഷ്ണാശാന്തിക്കപ്പുറത്തൊന്നുമല്ല. ജീവസ്പർശിയായ ഈ സത്യാവസ്ഥയെ അതിപ്രകടമാക്കുവാൻ കവി ഉദ്യുക്തനായില്ലെങ്കിലും, ചില നുറുങ്ങു വാക്യങ്ങളിലൂടെ സൂചിപ്പിക്കാതിരുന്നില്ല.

ശകുന്തളയെ നിരസിക്കുന്ന രാജാവിന്റെ നേർക്കു് മുനിശിഷ്യൻ തൊടുത്തുവിടുന്ന വാക്പ്രയോഗം കാണുക.

"മൂർച്ഛന്ത്യമീ വികാരാഃ പ്രായേണൈശ്വര്യമത്തേഷു."

സാമ്പത്തികാദ്യധികാരങ്ങളാൽ ഉദ്ധതരായവരിൽ ഈദൃശവികാരങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുന്നു.

"അതഃ പരീക്ഷ്യ കർത്തവ്യം
വിശേഷാൽസംഗതം രഹ:
അജ്ഞാതഹൃദയേഷ്വേവം
വൈരീഭവതി സൗഹൃദം."

ഇതു് ശകുന്തളയ്ക്കുള്ളൊരു താക്കീതാണു്. സാമ്പത്തികവും, സാംസ്കാരികവുമായി അന്തരമുള്ളവർ തമ്മിലുള്ള സംഗതം ശോഭനമാവില്ലെന്നു ചുരുക്കം. ഇവിടെ കാണുന്ന വൈരുദ്ധ്യത്തെ കവി വേണ്ടവിധം തുറന്നടിക്കാതിരുന്നതു് തൽക്കാലീന രാജാനുകൂല്യത്തെ ഓർത്തിട്ടാവാം. അല്ലെങ്കിൽ, ഇതിലധികം എന്താണു് തുറന്നടിക്കാനുള്ളതു്? എന്നിട്ടും, ചില വിമർശകന്മാർ "കാളിദാസനും, കാലത്തിന്റെ ദാസൻ" എന്നൊക്കെ പ്രസംഗിക്കാൻ മടിക്കാത്തതാണു് അത്ഭുതം.

ഈ വിമർശകന്മാർ കണ്ടെത്തുന്നതു് ദുർവാസസ്സിന്റെ ശാപകഥ തുന്നിച്ചേർത്തു, രാജാവിന്റെ നിലയെ സാധൂകരിക്കാൻ ചെയ്ത കവിയത്നമാണു്. അതൊന്നു മാത്രമാണു്. വാസ്തവത്തിൽ, ആ ശാപവും, ആ മോക്ഷവും, മനസ്തത്വപ്രകാരം ഒരു വ്യക്തിയിൽ ഉത്ഭൂതമാകാവുന്ന ദ്വൈതീഭാവത്തിന്റെ ചിഹ്നമാണു്. അതിൽകവിഞ്ഞൊരർത്ഥം കല്പിക്കേണ്ടതില്ല. ശാപം അധർമ്മപ്രവണതയുടെയും, മോക്ഷം, ധർമ്മബോധത്തിന്റെയും പ്രതിബിംബങ്ങളായി, അമാവാസിയും, പൗർണ്ണമാസിയും പോലെ നിലകൊള്ളുന്നു. ധർമ്മാധർമ്മബോധങ്ങൾ മനസ്സിന്റെ ഭാവാന്തരങ്ങളാണല്ലോ. അമാവാസിക്കും, പൗർണ്ണമാസിക്കും ആധാരം ചന്ദ്രമണ്ഡലമാണു്.

ഇപ്പറഞ്ഞ ഹേത്വന്തരങ്ങളാൽ പ്രതിനായകനായി പരിവർത്തിക്കപ്പെട്ട നായകൻ സാഹചര്യത്തിന്റെ സൃഷ്ടികൂടിയാണു്. ആ സാഹചര്യം ഉച്ചനീചത്വങ്ങളുടേതും, ധർമ്മാധർമ്മങ്ങളുടേതുമാകയാലാണു് ശാകുന്തളം കാലാതിജീവിയായ കലാസൃഷ്ടിയായി ശോഭിക്കുന്നതും. അഥവാ ഉച്ചനീചത്വങ്ങളായ സ്ഥൂലഭാവങ്ങളും, ധർമ്മാധർമ്മങ്ങളായ സൂക്ഷ്മഭാവങ്ങളും, ഏകൈകശേഷങ്ങളാവണം. അസംഭവ്യമായ ആ ഭാവവിപരിണതിയെപ്പറ്റി മനുഷ്യസമൂഹത്തിനു് ചിന്തിക്കാൻ പോലും സാദ്ധ്യതയില്ല. പക്ഷേ, ഇവ തമ്മിൽ ഒരനുരഞ്ജനം ഉണ്ടാവാതെ ജീവിതം ജീവിതാർഹമാകുകയില്ല. സ്ഥൂലമായ ഉച്ചസ്ഥിതിയും, സൂക്ഷ്മമായ അധർമ്മബോധവും, ബാഹ്യവും, ആന്തരവുമായി മനുഷ്യസമൂഹത്തിന്റെ സുസ്ഥിതിക്കു് വിഘാതകാരികളാണു്. മർദ്ദിതവും മർദ്ദകവുമായ ജനവിഭാഗങ്ങളുടെയും, മനോഭാവഭേദങ്ങളുടെയും, പ്രാതിനിദ്ധ്യമുണ്ടു് ഉച്ചനീചത്വങ്ങൾക്കും, ധർമ്മാധർമ്മങ്ങൾക്കും. ആധുനികസാഹിത്യകാരന്മാർ സ്ഥൂലമായ ഉച്ചനീചത്വങ്ങൾക്കേ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നുള്ളു. പ്രാചീനനായ കാളിദാസൻ സൂക്ഷ്മമായ ധർമ്മാധർമ്മങ്ങൾക്കുകൂടി രൂപവർണ്ണങ്ങൾ നൽകി. കവിയുടെ ക്രാന്തദൃഷ്ടതയെ തൊഴുകയ്യോടെ നാം സ്മരിക്കുക. പ്രേമത്തിന്റെ ആന്തരമായ വളർച്ചയും, തകർച്ചയും സ്ഥൂലമായ ഉച്ചനീചത്വങ്ങളുടേയും, സൂക്ഷ്മമായ ധർമ്മാധർമ്മങ്ങളുടേയും, ഒഴുക്കും, ഓളവും അനുസരിച്ചാവുമെന്നു കവി സമർത്ഥിക്കുകയാണു്. ആ സമർത്ഥനം നൂറിനു നൂറും സുദൃഢമാകുന്നതോ? നായകന്റെ പ്രതിനായകീകരണംകൊണ്ടും. ഒരാളിൽത്തന്നെ സംഭവിച്ച ഭാവപ്പകർച്ചയുടെ യഥാതഥമായ ചലനങ്ങൾ ഈ സൃഷ്ടിയാലത്രേ അനുഭവപ്പെടുക.

അപ്പോൾ, അന്തഃസ്ഥിതനായ കവി ഉയർത്തുന്ന സന്ദേശമെന്താണു്? സാമ്പത്തികാദ്യുച്ചഭാവങ്ങൾക്കു് പരിവർത്തനം സംഭവിക്കണം. അധർമ്മവിപര്യയത്തോടൊപ്പം; പ്രേമം തുടങ്ങിയ മൗലികവികാരങ്ങൾക്കും, മൂല്യങ്ങൾക്കും, ഭദ്രത കൈവരുവാൻ. അന്നെന്നപോലെ ഇന്നും സജീവവും, പരിഹാര്യവുമായ ഈ പ്രശ്നം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സാഹിത്യസൃഷ്ടികാലാതിശായി ആയതിൽ അത്ഭുതപ്പെടാനുണ്ടോ? പുരോഗമനക്കാരിൽ പലരും ഇതു മനസ്സിലാ

പ്രാപ്പുഴ തോമ്മാമാപ്പിളയുടെ പുത്തരിയങ്കം

(കെ. എസ്. നീലകണ്ഠനുണ്ണി)

ഉദിച്ചാൽ അസ്തമിക്കുന്നതിനിടയ്ക്കു് അഞ്ചു പറ അരിയുടെ ചോറും അതിനടുത്ത കറികളും ദിനംതോറും വയററിലാക്കുന്ന അമ്മനം കുറുപ്പുംകൈമ്മളുടെ സന്തതസഹചാരിയും ആശ്രിതനുമായിരുന്ന പ്രാപ്പുഴ തോമ്മാമാപ്പിളയെപ്പററി അധികമാളുകൾ അറിഞ്ഞിരിക്കാൻ ഇടയില്ല. കൂട്ടുകാരനെപ്പോലെ അല്ലെങ്കിലും തോമ്മാമാപ്പിളയ്ക്കും ഒരു ദിവസം കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതിനു മൂന്നു പറ അരിയും അതിനടുത്ത വിഭവങ്ങളും കൂടിയേ കഴിയൂ. എന്നാൽ, കൈമ്മൾ ധനികനായിരുന്നതുകൊണ്ടു സ്വന്തം ദിനചര്യകൾ കൃത്യമായി നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകാൻ അയാൾക്കു വിഷമമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ദരിദ്രനായ തോമ്മാമാപ്പിള എന്തു ചെയ്യും? ദിനംതോറും രണ്ടും മൂന്നും പറ അരിക്കുതന്നെ അയാൾ എവിടെപ്പോകും. അതിനും പുറമെ വീട്ടിലുള്ള മററു് അംഗങ്ങളുടെ ചെലവിനും എന്തെങ്കിലും കൂടാതെ കഴിയുമോ. ഏതായാലും ഇതിനെല്ലാം ഒരു പരിഹാരമാർഗ്ഗമായിട്ടാണു് തോമ്മാമാപ്പിള കൈമ്മളുടെ സേവകനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നതെന്നു നാട്ടുകാരിൽ പലരും പറയുന്നതിൽ പരമാർത്ഥവും ഇല്ലാതില്ല.

അമ്മനം കുറുപ്പുംകൈമ്മളുടെ കുടുംബം കോട്ടയം പട്ടണത്തിൽനിന്നു് കഷ്ടിച്ചു മൂന്നു നാഴിക വടക്കുപടിഞ്ഞാറു മാറിയുള്ള അയ്മനം ദേശത്താണു്. അവിടെനിന്നു് അൽപ്പം വടക്കോട്ടു മാറിയാണു് പ്രാപ്പുഴ വീടു്. ഈ രണ്ടു വീടുകളും നാമാവശേഷമാകാതെ ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു. രണ്ടു വീട്ടുകാരും ഇന്നും സൗഹാർദ്ദത്തിലുമാണു കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതും.

അമ്മനം വീട്ടുകാർ പഴയകാലത്തു് കളരി ആശാന്മാരായിരുന്നു. നാട്ടുകാരേയും അല്ലാത്തവരേയും പയററുമുറകൾ പരിശീലിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു ആ കുടുംബക്കാരുടെ തൊഴിൽ. അക്കാലത്തെ ആ വീട്ടുകാരുടെ കളരി ഇന്നും നശിക്കാതെ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടു്. അമ്മനം കളരിയിൽ പരിശീലനം കഴിഞ്ഞു വെളിയിൽ പോകുന്നവരെ പരാജയപ്പെടുത്താൻ അക്കാലത്തു് ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നാണു കേൾവി. അത്ര പ്രസിദ്ധമായിരുന്നു ഒരു കാലത്തു് അമ്മനം കളരി. കാലാന്തരത്തിൽ കളരിപ്പയററിനു പ്രചാരം കുറഞ്ഞതോടുകൂടി അമ്മനം കളരിയുടെ പെരുമയും നിലച്ചു.

അമ്മനം കളരിയിൽ കളരിപ്പയററും മററും നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്താണു് തോമ്മാമാപ്പിള അമ്മനം കുടുംബത്തിലെ ആശ്രിതനായതു്. നിത്യവും അമ്മനത്തു ചെല്ലുക വെടിപറയുക അവിടെ

ക്കുവാൻ മനസ്സു വരുന്നില്ല. കാലപ്പഴക്കമാണു് അവയ്ക്കു് വൈമനസ്യമുളവാക്കുന്നതെന്നു തോന്നും.

നായകഭാവത്തിനു നേരെ വ[illegible] നിൽക്കുന്ന പ്രതിനായകഭാവം മറെറാരു പ്രമുഖ സന്ദേശത്തെക്കൂടി വഹിക്കുന്നു. സ്ത്രീസമുദായത്തോടുള്ള സന്ദേശമാണതു്. രക്ഷാകർത്തൃജനങ്ങളുടെ അറിവും, അനുമതിയും കൂടാതെ ഒരിക്കൽ കണ്ടു പരിചയപ്പെട്ടൊരു പുരുഷനെ കണ്ണടച്ചു വിശ്വസിച്ചു, അവന്റെ ഇംഗിതങ്ങൾക്കു വഴങ്ങുക സ്ത്രീക്കു ആപത്താണു്. സമുദായപരിഷ്കർത്താവിന്റെ ആവേശത്തോടെ കവി ശാർങ്ഗരവനെക്കൊണ്ടു പറയിപ്പിക്കുന്നതു് ഈ തത്വമല്ലാതെ മറെറാന്നുമല്ല. വാസ്തവത്തിൽ ശാകുന്തളത്തിലെ രാജാവു് പുരുഷലോകത്തിന്റെയും ശകുന്തള സ്ത്രീലോകത്തിന്റെയും പ്രതിനിധികളാകുന്നു. അധികാരത്തിന്റെയും, വ്യാമോഹത്തിന്റെയും അന്ധംകരിണിയിൽപെട്ടു് മനുഷ്യസാമാന്യത്തിന്റെ ശാശ്വതഭാവികത്തെ പ്രതിബന്ധപ്പെടുത്തരുതു് പുരുഷനും സ്ത്രീയും എന്നു താൽപ്പര്യം. അല്ലെങ്കിലോ? ദുഷ്യന്തൻ അനുഭവിച്ച പശ്ചാത്താപഭരിതമായ നിർവ്വേദവും, ശകുന്തള അനുഭവിച്ച നിരാലംബമായ ശോകവുമാവും ശിക്ഷകൾ.

ഇപ്രകാരം ബഹുമുഖങ്ങളായ ജീവിതപ്രശ്നങ്ങളെ ആവാഹിച്ചു നടത്തുന്ന ഏകകേന്ദ്രം ശാകുന്തളത്തിലെ പ്രതിനായകനാണു്. പക്ഷേ, ആ പ്രതിനായകന്റെ അന്തഃകരണംപോലും ശകുന്തളയെ കയ്യൊഴിഞ്ഞു പറഞ്ഞപ്പോൾ "അസംശയം ക്ഷത്രപരിഗ്രഹക്ഷമ"–"ഇവൾ എനിക്കു് തക്കവൾ" എന്നു് മന്ത്രിക്കാതിരുന്നില്ല.

—:*:—

Grams: TRELITE Phone: 2360

THE ELITE

BOARDING & LODGING

Puthenchanthai, Trivandrum.

Dear Sir,

You might have read in the papers about 'Hotel Elite' started by me at Puthenchanthai, Trivandrum with all the modern and up-to-date fittings and equipments. The Elite is the last word for a comfortable Rest House. Situated between the Central Station and the Secretariat the Hotel provides easy access to houses of business and centres of travel. We serve European and Indian dishes. Manned by a specially trained staff our Motto is your Comfort.

I request you kindly to see for yourselves when you next visit Trivandrum the correctness of the observations made by me. We provide special facilities for members of the Legislature and some of them have already booked their rooms in advance. Our rooms are self contained and the extensive terrace provides the ideal evening resort for a table chat. From above the terrace the vast panorama of the Capital City breasts before you and in the beyondness kissing the blue sky the sea provides a fascinating view for the poetic and the prosaic.

I cordially invite you again to call on us when you next visit Trivandrum.

Thanking you,

Yours sincerely,
K. S. Joseph.

P. S. Extensive garrage attached.

നടക്കുന്ന പയററുമുറകറം കാണുക ഇവയായിരുന്നു തോമ്മാമാപ്പിളയുടെ നിത്യകൃത്യങ്ങളിൽ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളവ. അമ്മനത്തുകാരുടെ ചില നിലങ്ങറം കൃഷി ചെയ്യുന്ന ജോലിയും തോമ്മാമാപ്പിളയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നു. കൃഷിയിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന ആദായംകൊണ്ടാണു് അയാറം സ്വന്തം ചെലവു നടത്തി വന്നിരുന്നതും. മററു കൃഷിക്കാർക്കു കിട്ടുന്നതിൽ കൂടുതൽ ആദായം തോമ്മാമാപ്പിളയ്ക്കു സ്വന്തം കൃഷിയിൽനിന്നു കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ അയാൾക്കു കൂലിച്ചെലവു് ഒന്നുംതന്നെ ഇല്ല. വരമ്പു കുത്തുക, വെള്ളം വററിക്കുക, ഉഴവു നടത്തുക, വിത്തു കെട്ടുക, വിതയ്ക്കുക, പറിച്ചു നടുക, കൊയ്യുക, മെതിക്കുക എന്നു വേണ്ട സകലവും അയാറം തനിയെ ചെയ്തുകൊള്ളും. അവയ്ക്കൊന്നിനും അന്യസഹായം അയാൾ ആവശ്യപ്പെടുക പതിവില്ല. അമ്മനത്തേയ്ക്കു കൊടുക്കുന്ന പാട്ടം മാത്രമായിരുന്നു തോമ്മാമാപ്പിളയുടെ പ്രധാനമായ കൃഷിച്ചെലവു്.

ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കെ തൻെറ കൂട്ടുകാരനായ കൈമ്മൾ കാരണവരുമായിപ്പിണങ്ങി ഒരു ദിവസം രാത്രിയിൽ മുററത്തു നിന്ന കൂവളം ചുവടേ പിഴുതു കാരണവർ കിടന്നിരുന്ന മുറിയുടെ വാതുക്കൽ തള്ളിവച്ചിട്ടു് ദേശാന്തരം പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. ഈ സംഭവം തോമ്മാമാപ്പിളയെ വല്ലാതെ സങ്കടപ്പെടുത്തി. അതു മുതൽ തോമ്മാമാപ്പിള അമ്മനത്തു വന്നാൽ കുറെ അധികനേരം മൗനമായിരുന്നിട്ടു പോകയായിരുന്നു പതിവു്. അനന്തിരവൻ നാടുവിട്ടു പോയതിൽ കാരണവർക്കും വലിയ കുണ്ഠിതമുണ്ടായി എന്നു മാത്രമല്ല, കളരിയിലെ കാര്യങ്ങൾ ശരിയായി നോക്കാൻ ആളും ഇല്ലാതെ വന്നു. കാരണവർ കളരിപ്പയററിൽ അത്ര വലിയ വിദഗ്ദ്ധനൊന്നുമല്ലായിരുന്നു താനും.

വർഷങ്ങൾ രണ്ടു മൂന്നു കഴിഞ്ഞു. ഒരു ദിവസം കാരണവർ നടവാതുക്കൽ തിണ്ണയിൽ ഇരിക്കുമ്പോറം അപരിചിതനായ ഒരാറം പടി കയറി കാരണവരുടെ മുൻപിൽ എത്തി. കാരണവർ എവിടുന്നു വരുന്നു എന്നു ചോദിച്ചപ്പോറം ആഗതൻ "അമ്മനം കളരി കാണുന്നതിനും കളരി ആശാനുമായി അങ്കം വെട്ടുന്നതിനുമായി വരികയാണു്, കടത്തനാടാണു സ്വദേശം" ഇങ്ങനെയാണു മറുപടി പറഞ്ഞതു്. അങ്കത്തിനു് ആരെങ്കിലും അപേക്ഷിച്ചാൽ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു ഭീരുതയും പോരായ്മയും ആണെന്നായിരുന്നു അന്നത്തെ നാട്ടുകാരുടെ വിചാരം. ഈ സ്ഥിതിയിൽ അമ്മനംകൈമ്മൾക്കു് ആ അപേക്ഷയെ മാനിക്കാതെ ഇരിക്കാൻ കഴിയുമോ? ഏതായാലും കാരണവർ വല്ലാത്ത ധർമ്മസങ്കടത്തിലായി. ഒടുവിൽ അപമാനം സഹിച്ചു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിനേക്കാറം നല്ലതു മരണം തന്നെ എന്നുള്ള ദൃഢനിശ്ചയത്തോടുകൂടി "മററന്നാൾ പത്തുനാഴികപുലർച്ചയ്ക്കു് അങ്കം നടത്തിക്കളയാം. തയ്യാറായി വന്നുകൊള്ളുക" എന്നു പറഞ്ഞു് അയാളെ അയച്ചതിനുശേഷം വിചാരമഗ്നനായി. മുററത്തു തെക്കുവടക്കുലാത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന കാരണവരുടെ മുൻപിൽ പതിവിൻപടി തോമ്മാമാപ്പിള പ്രത്യക്ഷനായി. സാധാരണ തോമ്മാമാപ്പിളയെ കണ്ടാൽ കുശലം ചോദിക്കുക കാരണവരുടെ ഒരു പതിവായിരുന്നു. അന്നു കുശലം ചോദിച്ചില്ല എന്നു മാത്രമല്ല കണ്ടതായിത്തന്നെ നടിച്ചില്ല. ഇതെന്തു കഥയെന്നറിയാതെ തോമ്മാമാപ്പിള അടുത്തു ചെന്നു് ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു.

തോമ്മാ:—ഇന്നെന്താ മനസ്സിനു് ഏതോ വിഷമമുള്ളതുപോലെ തോന്നുന്നുവല്ലോ. കാരണം വല്ലതുമുണ്ടായിരിക്കാം.

കൈമ്മൾ:—എന്തു പറയാനാണു തോമ്മാ മാപ്പിളേ കാലമെല്ലാം പോയി. ഇനി മരണംതന്നെ ഉത്തമം. കുടുംബമാഹാത്മ്യം വിററു തിന്നു ജീവിക്കുക വിഷമം.

തോമ്മാ:—കാര്യമെന്താണു് ഒന്നും മനസ്സിലാകുന്നില്ലല്ലോ.

കൈമ്മൾ:—എന്തു പറയാനാണു്. അനന്തിരവനെ പിണക്കി അയച്ചതിൻെറ ഫലം ഞാൻ ഇന്നു് അനുഭവിക്കുന്നു. പക്ഷെ രണ്ടു ദിവസം മതിയല്ലോ എന്നൊരു സമാധാനമുണ്ടു്.

തോമ്മാ:—സംഗതിയെന്താണു്? വല്ല നിവൃത്തിയും ഉള്ളതാണെങ്കിൽ തോമ്മാ വിടുകയില്ല. ജീവൻ കളഞ്ഞും സാധിച്ചുതരും. അതുകൊണ്ടു കാര്യം പറയണം.

കൈമ്മറം:—തോമ്മാമാപ്പിളയോ ഞാനോ നാട്ടുകാരോ വിചാരിച്ചാൽ സാധിക്കാവുന്ന കാര്യമല്ല. കടത്തനാട്ടുനിന്നു് ഒരാൾ അങ്കത്തിനു് ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മററന്നാറം വന്നുകൊള്ളാൻ പറഞ്ഞു് അയാളെ അയച്ചിട്ടു് അധികസമയമായിട്ടില്ല. മരിച്ചേക്കാമെന്നാണെൻെറ ഉദ്ദേശം.

തോമ്മാ:—കൊള്ളാം ഇത്രയേ ഉള്ളോ, അതിനു നിവൃത്തിമാർഗ്ഗമുണ്ടു്. മററന്നാൾ രാവിലെ അല്ലേ അയാറം വരുന്നതു്. ഞാൻ അയാളെ ജയിച്ചേക്കാം. ഒരു മൂന്നു പറനെല്ലിൻെറ ചെലവേയുള്ളു. അതിങ്ങോട്ടെടുത്തോട്ടെ ഞാനൊന്നു തയാറായി വരാം. വെറുതെ പറഞ്ഞതല്ല. തോമ്മായ്ക്കു വെറും വാക്കില്ല.

ഒരു പുതിയ

പഞ്ചവൽസര പദ്ധതി

ഇതു് പഞ്ചവൽസര പദ്ധതികളുടെ യുഗമാണു്.

പ്രതീക്ഷകളോടെ ഭാവിയിലേക്കു നോക്കുന്ന ഓരോരുത്തർക്കും വ്യക്തമായ ചില സംവിധാന പദ്ധതികറം കാണാതിരിക്കയില്ല.

ജീവിതത്തിലെ ചെറുതും വലുതുമായ ആവശ്യങ്ങൾ ശരിയായി നിർവ്വഹിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ സാമ്പത്തിക സംവിധാനം ആവശ്യമാണു്.

ശോഭനമായ ഒരു നാളെ നിങ്ങളെ കാത്തു നിൽക്കുന്നു. ഇന്നുതന്നെ ബുദ്ധിപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കുമെങ്കിൽ,

നിങ്ങളെ സഹായിക്കുവാൻ

ദി കോമൺവെൽത്ത് ബാങ്ക് ക്ലിപ്തം.

H. O. കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി.

ബ്രാഞ്ചുകറം:—

ഈരാററുപേട്ട, എരുമേലി, കോട്ടയം, കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി, മുണ്ടക്കയം, തൊടുപുഴ.

കെ. ഡൊമിനിക്കു ജോസഫ്, ബി. എ., ബി. എൽ.

സെക്രട്ടറി.

കൈമ്മൾ:—തോമ്മാമാപ്പിള വിചാരിച്ചാൽ അയാളോടെന്തു ചെയ്യാൻ സാധിക്കും.

തോമ്മാ:—അതെന്തിനാ അറിയുന്നതു് മൂന്നു പറ നെല്ലല്ലേ പോകൂ. ഒന്നു പരീക്ഷിക്കരുതേ.

പിന്നെ കാരണവർ ഒരക്ഷരവും ഉരിയാടിയില്ല. അപ്പോൾ തന്നെ അറ തുറന്നു ഒരു കുട്ടയിൽ മൂന്നു പറ നെല്ലു് അളന്നു തിണ്ണയിൽ കൊണ്ടുവന്നുവച്ചു. 'എന്നാൽ മററന്നാൾ രാവിലെ' എന്നു പറഞ്ഞു അതെടുത്തു തലയിൽ വച്ചുകൊണ്ടു പടിഞ്ഞാട്ടു നടന്ന തോമ്മാ മാപ്പിളയെ തന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടു കാരണവർ മുററത്തിറങ്ങിനിന്നു. ഒടുവിൽ 'എങ്ങോട്ടെങ്കിലും പോകട്ടെ' എന്നു തന്നത്താൻ മന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടു കാരണവർ അവിടം വിട്ടു

നെല്ലുംകുട്ടയും തലയിൽ വച്ചുകൊണ്ടു് തോമ്മാ മാപ്പിള നേരെ പടിഞ്ഞാട്ടു വന്നു കുഴത്താർ നീന്തിക്കയറി ഒളശ്ശയിൽ കുറിച്ചാംവേലിൽ എന്ന വീട്ടിൽ എത്തി നെല്ലു വീട്ടു തിണ്ണയിൽ ഇറക്കിവച്ചിട്ടു് തൽക്കാലം അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു വൃദ്ധ സ്ത്രീയോടു "ഈ നെല്ലിൽ പകുതി കുത്തി വറുത്തു പൊടിച്ചു വയ്ക്കണം ബാക്കിയ്ക്കു കള്ളും. മററന്നാൾ രാവിലെ" എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു് പ്രാപ്പുഴയ്ക്കു പോയി. തോമ്മാ മാപ്പിള മിക്കവാറും കുറിച്ചാംവേലിൽപോയി കുടിക്കുക ഒരു പതിവായിരുന്നു. അതാണു് ഇത്രമാത്രം പരിചിതഭാവത്തിൽ സംസാരിച്ചു മടങ്ങിയതു്.

പിറേറദിവസം തോമ്മാ മാപ്പിള വീട്ടിൽ തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടിയതല്ലാതെ വെളിയിൽ എവിടേയും പോയില്ല. അതിനടുത്ത ദിവസം രാവിലെ ഉള്ള അഞ്ചര ഇടങ്ങഴി അരിയുടെ കഞ്ഞിയും അതിനടുത്ത കറിയും കഴിച്ചതിനുശേഷം നേരെ കുറിച്ചാം വേലിൽ എത്തി ഒന്നരപറനെല്ലിൻെറ വറപൊടിയും ഒന്നരപറ നെല്ലിനുള്ള കള്ളും അകത്താക്കിയതിനുശേഷം വഴിയരികിൽ നിന്ന ഒരു പറങ്കിമാവിൻതടിയും പിഴുതെടുത്തുകൊണ്ടു് അമ്മനത്തുവീട്ടിൽ ചെന്നു കയറി. കാരണവർക്കു തോമ്മാമാപ്പിളയുടെ വരവു കണ്ടപ്പോഴേ തന്നെ സന്തോഷമായി. കടത്തനാട്ടുകാരൻ അപ്പോഴേയ്ക്കും തയ്യാറായി വന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അമ്മനം കാരണവർ ഗൗരവത്തിനു കുറവു കൂടാത്ത മട്ടിൽ കടത്തനാട്ടുകാരനെ നോക്കി "എന്താ അങ്കം തുടങ്ങുകയല്ലേ. (തോമ്മായുടെ നേരേ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ടു്) ഈ ആളു് എൻെറ ശിഷ്യനാണു്, അയാളുമായി ഒന്നു പൊരുതി നോക്കുക. അതിനുശേഷം വേണ്ടിവന്നാൽ ഞാൻ അങ്കത്തിനിറങ്ങിയാൽ മതിയല്ലോ" എന്നു പറഞ്ഞു. കടത്തനാട്ടുകാരനു് അതു സമ്മതിക്കാതെ നിവർത്തിയുണ്ടോ. അയാൾ എണീററു കളരിമുററത്തു വന്നു. തോമ്മാമാപ്പിളയ്ക്കു് ഒരു കൂസലും ഇല്ല. ഉടുത്ത മുണ്ടിൻെറ കോന്തല വലിച്ചു പുറകോട്ടു കുത്തി, രണ്ടാംമുണ്ടെടുത്തു തലയിൽ വട്ടക്കെട്ടു കെട്ടി അയാളും മുററത്തു സന്നദ്ധനായി നിന്നു. തോമ്മാമാപ്പിളയ്ക്കു പയററുമുറയറിയാമോ. അയാളും എന്തു കാണിക്കാനാണു്. നാണക്കേടിനു മാത്രം. ഏതുമാകട്ടെ, അയാളും എന്താണു പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്നു കാണാമല്ലോ എന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടി നാട്ടുകാരും ചുററും വന്നുകൂടി.

കടത്തനാട്ടുകാരൻ അങ്കമുറയനുസരിച്ചു് ചില അഭ്യാസങ്ങളും മറിച്ചിലുകളും അടികളും കാണിച്ചു. കള്ളിൻെറ ലഹരി തലയ്ക്കു കയറിയ തോമ്മാമാപ്പിളയും ചില ചവിട്ടുകളും തിരിച്ചിലുകളും ഭാവങ്ങളും കാണിക്കാതെയിരുന്നില്ല. രണ്ടുപേരും ഇങ്ങിനെ ഓരോന്നു കാണിക്കുന്നതിനിടയ്ക്കു ജനങ്ങൾ കൈകൊട്ടി ആർത്തു വിളിച്ചതു തൻെറ പയററുമുറകൾ കണ്ടതുകൊണ്ടുള്ള സന്തോഷംകൊണ്ടാണെന്നു തോമ്മാ മാപ്പിളയും, തന്നെ പരിഹസിക്കയാണെന്നു കടത്തനാട്ടുകാരനും വിചാരിക്കാതെയിരുന്നില്ല. ഏതായാലും അന്യോന്യം ആഞ്ഞടുത്തും അകന്നും അവർ രണ്ടുപേരും അടിക്കുള്ള വട്ടങ്ങൾ കൂട്ടി. കടത്തനാട്ടുകാരൻ തോമ്മാമാപ്പിളയുടെ മൂക്കിനുനേരെ കൈ ചുരുട്ടി ഇടിക്കാനായി പാഞ്ഞു വന്നപ്പോൾ ഒട്ടും മടിക്കാതെ പുറം തിരിഞ്ഞു് താൻ കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന പറങ്കിമാവിൻതടി എടുത്തു് കടത്തനാടൻെറ തലയ്ക്കു് ഒരു അടി വച്ചുകൊടുത്തു. ഉടനെ തല തിരിച്ചു് അയാൾ താഴെ വീണു. ഉടനെ ചിലർ മുന്നോട്ടുവന്നു് ആ കൃത്യം ന്യായമല്ലല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. അതിനു തോമ്മാമാപ്പിള "ശത്രുവിൽനിന്നു് ഏതുവിധത്തിലെല്ലാം പ്രയോഗങ്ങൾ വരുമെന്നു നോക്കിക്കണ്ടു തടുത്തു നിൽക്കാൻ കഴിവില്ലാത്തവനെക്കൊണ്ടു് അങ്കത്തിനു കൊള്ളാമോ അതുകൊണ്ടു് ജയം ഇവിടെത്തന്നെ. കടത്തനാടൻ കടന്നു വെളിയിൽ പോകട്ടെ" എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു നേരെ കളരിമുററത്തുനിന്നു വീട്ടുമുററത്തെത്തി തിണ്ണയിൽ ഇരിപ്പായി

കടത്തനാട്ടുകാരനെ എടുത്തു വെളിയിൽ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു ചിലരെ ചട്ടംകെട്ടിയതിനുശേഷം കാരണവർ വീട്ടിൽ എത്തി. തോമ്മാമാപ്പിളയെ മൃഷ്ടാന്നഭോജനംകൊണ്ടു സൽക്കരിച്ചു. അഞ്ചു പറ അരിയുടെ ചോറും അതിനടുത്ത മററു വിഭവങ്ങളും ഒരു ഇരുപ്പിൽ തോമ്മാമാപ്പിള അകത്താക്കി. ഊണു കഴിഞ്ഞു കാരണവർ കൊടുത്ത സമ്മാനങ്ങളും വാങ്ങി അയാളും വീട്ടിൽപോയി വിശ്രമിച്ചു. തോമ്മാമാപ്പിളയുടെ പയററുമുറ നീതിയോ അനീതിയോ അനുസരിച്ചുള്ളതായിരിക്കാം, ഏതുമാകട്ടെ. അയാളും തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്ന ആളുകൾ വേണ്ടി സാഹസപ്പെട്ടു; ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ അതു് സഫലവുമായി. ഏതായാലും അതോടുകൂടി അമ്മനം കളരിയിലെ പയററും അങ്കവുമെല്ലാം അവസാനിച്ചു. എങ്കിലും അമ്മനവും പ്രാപ്പുഴയും ഇന്നും സൗഹാർദ്ദത്തിൽതന്നെ കഴിഞ്ഞു കൂടുന്നു.

——:*:——

ലിററിൽ ഫ്ളവർ ബേക്കറി

പോലീസ് സ്റ്റേഷനു സമീപം

ചങ്ങനാശ്ശേരി.

വിദഗ്ദ്ധന്മാരായ ബേക്കറന്മാരാൽ നവീന രീതിയിൽ പാകം ചെയ്തു പൊതുജനസമ്മതി സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളതും 20 സംവത്സരത്തിലധികം പഴക്കമുള്ളതുമായ ഞങ്ങളുടെ ബേക്കറിയിൽ ജാംറോൾ, ററീ കേക്കു്, പ്ളം കേക്കു്, ബാർബീൻസു്, ലമൺ പേസ്റ്റു് മുതലായവയും ഈർലി, ററീ, ഗ്ളൂക്കോസു്, ആരോറൂട്ടു് മുതലായ ബിസ്കററുകളും എപ്പോഴും മിതമായ വിലക്കു് ലഭിക്കുന്നതാണു്.

N. B. ററീ പാർട്ടി, ഗാർഡൻ പാർട്ടി, ഡിന്നർ പാർട്ടി ഇവ ഓർഡർ അനുസരിച്ചു് കൃത്യ സമയത്തു ചെയ്തു കൊടുക്കുന്നതാണു്.

props: കെ. ജെ. ജോസഫ് & ബ്രദേഴ്സ്.

കദളീരസായനം

മൂത്രത്തിൽക്കൂടി ആരംഭത്തിൽ വെള്ളനിറത്തിലും, വർദ്ധിച്ചാൽ മഞ്ഞനിറത്തിലും, മുററിപ്പോയാൽ രക്തം കലർന്നും, പ്രായേണ ദുർഗ്ഗന്ധത്തോടുകൂടിയും സ്രാവം ഉണ്ടാകാറുണ്ടു്. ശരീരത്തിൽ എപ്പോഴും ചുട്ടു്, വായ്ക്കു വരൾച്ച, തലച്ചുററു്, വെള്ളദാഹം, വയററുകത്തൽ, കൈകാലുകൾക്കു നീററലും കഴപ്പും, നടുവുകഴപ്പു് ഇത്യാദി വികാരങ്ങളും ഉണ്ടായി ക്രമേണ ദേഹം മെലിഞ്ഞു്, ഓജസ്സു് ക്ഷയിച്ചു്, ജീവിതം തന്നെ ഒരു ഭാരമായി തോന്നുന്ന പലക്കും ഇതൊരു ദിവ്യൗഷധമാണു്.

വില റാത്തലിനു് രൂപാ 5.

ശ്രീ ആത്രേയാശ്രമം

അയുർവ്വേദവൈദ്യശാല, കൈതമുക്കു്; തിരുവനന്തപുരം P. O.

ചെറുകഥ

മനുഷ്യരക്തത്തിന്റെ നിയമം

(പോഞ്ഞിക്കര റാഫി)

പോളിനുവേണ്ടി അമ്മ കുറെ നാളുകളായിട്ട് അപ്പന്റെ മുമ്പിൽ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന നിവേദനത്തിനു ഫലമുണ്ടായി. മേരിക്കുട്ടിയുടെ സൗന്ദര്യത്തിലൊ; സ്വഭാവത്തിലൊ, ആഭിജാത്യത്തിലൊ എന്തെങ്കിലുമൊരു കുറവു തോന്നിയതുകൊണ്ടായിരുന്നില്ല അപ്പൻ ആ വിവാഹാലോചനയുടെ കാര്യത്തിൽ ഇതുവരെ താൽപ്പര്യമെടുക്കാതിരുന്നതു്. തന്റെ പ്രഥമ സന്താനമായ പോളിനു് സ്ത്രീധനമായി കിട്ടേണ്ടതാണെന്നു് താൻ മനസ്സിൽ കണക്കു കൂട്ടി വച്ചിട്ടുള്ള സംഖ്യ തരുവാൻ മേരിക്കുട്ടിയുടെ വീട്ടുകാർ തയ്യാറാകുമോ, എന്നതു മാത്രമാണ് അപ്പന്റെ മുമ്പിൽ എപ്പോഴും ഉയർന്നു വന്ന ഒരു പ്രശ്നം. ഓർക്കുന്തോറും നിരാശയുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു പ്രശ്നം തന്നെയായിരുന്നു അതു്. അക്കാരണത്താലാണ് അപ്പൻ ആ വിവാഹാലോചനയുടെ കാര്യത്തിൽ നിരുത്സാഹം കാണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും. എന്നാൽ........ പോളിനു വേണ്ടി അമ്മ നിരന്തരം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആ നിവേദനം ഒടുവിൽ ഫലിക്കതന്നെ ചെയ്തു. ആ വിവാഹാലോചനയ്ക്കു വേണ്ടി മേരിക്കുട്ടിയുടെ വീട്ടിലേയ്ക്കു പോകാമെന്നു് അപ്പൻ സമ്മതിച്ചു.

അങ്ങനെ നേരത്തെ പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് ഞായറാഴ്ച അതിരാവിലെ തന്നെ പോളിന്റെ അമ്മയുടെ സഹോദരൻ അവിടെ എത്തി. കുർബാന കണ്ടു വന്ന ഉടനെ അപ്പനും അമ്മാവനും കൂടി മേരിക്കുട്ടിയുടെ വീട്ടിലേയ്ക്കു പോയി.

അപ്പോഴും താനതൊന്നും ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ലെന്ന മട്ടിൽ പോൾ തന്റെ മുറിയിലിരിക്കുകയായിരുന്നു. ആശയോടും ആശങ്കയോടും കൂടി പോളിന്റെ ഹൃദയം ദ്രുതതരം തുടിക്കുകയാണ്. താനാകുന്ന ചെറിയ രാജ്യത്തിലെ വലിയ വലിയ ആശാസൗധങ്ങളുടെ വിധിനിർണ്ണായകമായ ദിവസമാണതെന്നു്........അങ്ങനെ ഉൽക്കണ്ഠാകുലമായ ആ ബോധം പോളിന്റെ മനസ്സിനെ അലട്ടുകയാണ്. അപ്പന്റെ ധനദുർമ്മോഹത്തെക്കുറിച്ച് ഓർക്കുംതോറും....... പോളിന്റെ ഹൃദയം നിരാശയുടെ ഉമിത്തീയിൽ കിടന്നു വെന്തു നീറുവാൻ തുടങ്ങി! ഹോ........ഒടുവിൽ എന്തെല്ലാമാണ് സംഭവിക്കുക? എന്തെല്ലാമാണ് സംഭവിക്കുക?

അപ്പന്റെ ധനദുർമ്മോഹത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാനോ, ലുബ്ധിനെ പരിവർത്തനം ചെയ്യുവാനോ, ആർക്കും സാധിക്കയില്ലെന്നു പോളിനറിയാം. തനിയ്ക്കു വേണ്ടി അപ്പൻ സ്ത്രീധനമായി ആവശ്യപ്പെടുവാൻ പോകുന്ന സംഖ്യ മേരിക്കുട്ടിയുടെ വീട്ടുകാർക്കു തരാൻ സാധിക്കാത്തതായിരിക്കും! എന്നാലിനി ഇതിനെക്കുറിച്ചാലോചിട്ട് കാര്യമില്ലല്ലോ! എന്ന് ഒറ്റ വാചകത്തിൽ മാർഗ്ഗവപ്പെടുത്തിപ്പറഞ്ഞവസാനിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അപ്പൻ അവിടെനിന്നു പോരും! എന്നുവച്ചാൽ........തുടർന്നു ചിന്തിക്കുവാൻ പോളിനു കഴിയുന്നില്ല.

നമുക്കിപ്പോഴും ജീവിക്കുവാൻ വേണ്ട എല്ലാവിധ സൗകര്യങ്ങളുമുണ്ടല്ലോ, അപ്പാ!....എന്നു പറഞ്ഞുവെന്നിരിക്കട്ടെ.

'ഓഹോ—, എന്നു മൂളിക്കൊണ്ടപ്പൻ ചോദിക്കും: 'അതുകൊണ്ടിപ്പോളെന്തു വേണം?,

അപ്പാ, ആ മേരിക്കുട്ടിയുടെ സ്വഭാവം നമ്മുടെ കുടുംബത്തിൽ ചേർന്നു പോകുന്നതാണ്. അവരുടെ കുടുംബവും എല്ലാംകൊണ്ടും നമ്മളോടു യോജിക്കും. അതുകൊണ്ടു സ്ത്രീധനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അപ്പൻ വാശി പിടിക്കരുതു്. അവരെക്കൊണ്ടാവുന്നതു അവർ തരും. അതു മതി........എന്നുകൂടി പറഞ്ഞുവെന്നിരിക്കട്ടെ.

'ഓഹോ—, എന്നു മൂളിക്കൊണ്ടു അപ്പൻ പറയും: 'നിന്റെ ഇഷ്ടമതാണല്ലോ—എങ്കിൽ അവർ തരുന്നതും മേടിച്ചുകൊണ്ടു നീ ആ വിവാഹം തന്നെ നടത്തിക്കോളും—പിന്നെയൊരു കാര്യം—അതിനുശേഷം നീ എന്റെ വീട്ടിൽ കയറുന്നതു എനിക്കും ഇഷ്ടമല്ല!,

പോളും മേരിക്കുട്ടിയും അന്യോന്യം പ്രേമലേഖനങ്ങൾ കൈമാറിയിട്ടില്ലെങ്കിലും........രേഖാമൂലമുള്ള പ്രതിജ്ഞകളൊന്നുമെടുത്തിട്ടില്ലെങ്കിലും........ മേരിക്കുട്ടിയ്ക്കുവേണ്ടി തനിക്കുള്ളതെല്ലാം പരിത്യജിച്ചിറങ്ങുവാൻ പോളിനു മനസ്സുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ, എന്നാൽ........അപ്പന്റെ ഹിതത്തിനു വിരുദ്ധമായി വീട്ടിൽനിന്നുമിറങ്ങിപ്പോവുകയാണെങ്കിൽ........ഇന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ തനിക്കും മേരിക്കുട്ടിയ്ക്കും ജീവിക്കുവാൻ പറ്റുമോ? അല്ലെങ്കിൽ, വീട്ടിൽനിന്നു തെററിപ്പിരിയുന്ന തന്റെ കൂടെ, ദുരിതം നിറഞ്ഞ ജീവിതം സഹിക്കുവാൻ വേണ്ടി, മേരിക്കുട്ടിയെ, അവളെ പ്രാണനെപ്പോലെ സ്നേഹിച്ചു വളർത്തുന്ന ആ മാതാപിതാക്കൾ വിട്ടയയ്ക്കുമോ? വീട്ടിൽ നിന്നു തെററിപ്പിരിഞ്ഞാലുണ്ടാകുവാൻ പോകുന്ന ആ ദുരിതം നിറഞ്ഞ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാരം സഹിക്കുവാൻ വേണ്ടത്ര കരുത്തു തനിക്കും മേരിക്കുട്ടിയ്ക്കുമുണ്ടോ? ആ കരുത്ത് തനിക്കും മേരിക്കുട്ടിയ്ക്കുമുണ്ടോ........മേരിക്കുട്ടിയില്ലാതെയുള്ള ഒരു ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചു പോളിനു ഓർക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. അപ്പോൾ പോളിന്റെ മനോനയനങ്ങളിൽ തെളിഞ്ഞു. ഓറഞ്ചു നിറത്തിലുള്ള സിൽക്കു സാരിയും വെള്ളബ്ളൗസും ധരിച്ച് ഇടത്തു കൈയ്യിൽ പുസ്തകങ്ങളുമായി വലത്തുകൈ പതറിപ്പതറി വീശിക്കൊണ്ടു നടക്കുന്ന മേരിക്കുട്ടിയുടെ രൂപം; അവർ പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടുമ്പോഴും മേരിക്കുട്ടി ദീർഘനിശ്വാസത്തോടെ പുഞ്ചിരി തൂവുന്നതും. ഓ.... മേരിക്കുട്ടി പല വർണ്ണങ്ങളിലുമുള്ള സാരികളും ബ്ളൗസുകളും മാറിമാറി ധരിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും....എപ്പോഴും ആ ഓറഞ്ചു നിറത്തിലുള്ള സാരിയും വെള്ള ബ്ളൗസുമായിത്തന്നെ മേരിക്കുട്ടിയുടെ രൂപം അങ്ങനെ തന്റെ മനസ്സിൽ തെളിയുന്നതെന്താണ്?

അന്നേരം അങ്ങോട്ടു കയറിവന്ന തന്റെ സഹോദരി മോളിയുടെ കുസൃതി നിറഞ്ഞ ചോദ്യം കേട്ടപ്പോൾ........അങ്ങനെ പോൾ ചിന്തകളിൽനിന്നുണർന്നു. പന്ത്രണ്ടു വയസ്സായ മോളി, അവളുടെ സ്വാഭാവികമായ കുസൃതിയോടെ ചോദിക്കുകയാണ്: "വല്യേട്ടനിപ്പോ ഓർത്തോണ്ടിരിക്കണതെന്താണെന്നു ഞാൻ പറയട്ടെ?"

പോൾ എന്തെങ്കിലും പറയുന്നതിനു മുമ്പ്........തന്റെ ചൂണ്ടുവിരലും തലയും കുസൃതിത്തം നിറഞ്ഞ പുഞ്ചിരിയും മുന്നോട്ടു നീട്ടിക്കൊണ്ടു മോളി പറഞ്ഞു: "മേരിക്കുട്ടിച്ചേച്ചി'ടെ കാര്യം തന്നെ! മേരിക്കുട്ടിച്ചേച്ചി'ടെ കാര്യം തന്നെ!"

മൂന്നാമത്തെ ക്ഷയരോഗനിവാരണ മുദ്രവിൽപ്പന

ക്ഷയരോഗനിവാരണ അസോസിയേഷൻ ഓഫ് ഇൻഡ്യാ

(ന്യൂഡൽഹി) യുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടത്തുന്നതു്.

1952—53 ക്ഷയരോഗനിവാരണ മുദ്ര

ഈ മുദ്രകൾ ധാരാളമായി വാങ്ങുവിൻ!!

ഒരു മുദ്രയ്ക്കു വില ഓരണ.

ഓർമ്മിക്കണം! ക്ഷയരോഗത്തിനെതിരായുള്ള സമരത്തിൽ നിങ്ങളുടെ ദാനം നേരിട്ടുള്ള ഒരു സഹായമായിരിക്കും.

ഓണററി സെക്രട്ടറി, ട്യൂബർക്കുലോസിസ് അസോസിയേഷൻ ഓഫ് ട്രാവൻകൂർ—കൊച്ചിൻ, ടി. ബി. സെൻറർ, തിരുവനന്തപുരം. പക്കൽനിന്നും സംസ്ഥാനത്തെ മററു ഏജൻസികളിൽനിന്നും ഈ മുദ്രകൾ ലഭിക്കുന്നതാണ്.

Space donated by:

THE CARBON DIOXIDE LIMITED.

Post Box No. 65 ERNAKULAM.

അപ്പോൾ പോൾ ചോദിച്ചു: "മേരിക്കുട്ടിച്ചേച്ചിയെ നിനക്കിഷ്ടമാണോ?,,

"വല്യേട്ടന് മേരിക്കുട്ടിച്ചേച്ചിയെ ഇഷ്ടമായിട്ടല്ലേ വല്യേട്ടൻ എപ്പോഴും അമ്മയോടു സ്വകാര്യം പറഞ്ഞു പറഞ്ഞ്—,, അത്രയും പറഞ്ഞു നിറുത്തിയിട്ട് മോളി ചിരിച്ചു; കാറ്റത്ത് അങ്ങനെ ആടിയാടി നിൽക്കുന്ന പൂങ്കുലപോലെ.

ഓറഞ്ചു നിറത്തിലുള്ള സിൽക്കുസാരിയും വെള്ള ബ്ലൗസും ധരിച്ച് ഇടത്തുകൈയിൽ പുസ്തകങ്ങളുമായി വലത്തുകൈ പതറിപ്പതറി വീശിക്കൊണ്ടു നടക്കുന്ന മേരിക്കുട്ടിയുടെ മനോഹരരൂപം പോളിന്റെ മനോനയനങ്ങൾക്കു മുമ്പിൽ തെളിഞ്ഞു. അങ്ങനെ ഹൃദയത്തിന്റെ ലഹരിയോടെ പോൾ പിന്നെയും ചോദിച്ചു: "മേരിക്കുട്ടിച്ചേച്ചിയെ നിനക്കിഷ്ടമാണോ, മോളീ?,,

"എനിക്കിഷ്ടമില്ലെങ്കി വല്യേട്ടൻ മേരിക്കുട്ടിച്ചേച്ചിയെ കല്യാണം കഴിക്കേലേ?,, മോളി ചോദിച്ചു.

അപ്പോൾ പോൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: പോടി പ്രാന്തിച്ചി. നിനക്കിഷ്ടമില്ലെങ്കിലെനിക്കൊന്നുമില്ല.,,

ശ്വാസംവിടാതെ മോളി പറഞ്ഞു: "എന്നാലും വല്യേട്ടന് വലിയ ഗമയായിപ്പോയല്ലോ! മേരിക്കുട്ടിച്ചേച്ചിയെ കല്യാണം കഴിക്കാൻ പോണതുകൊണ്ടാണല്ലേ!,,

പിന്നെയും പോൾ ചോദിച്ചു: "മേരിക്കുട്ടിച്ചേച്ചിയെ നിനക്കിഷ്ടമാണോ?,,

ഇഷ്ടമില്ലെന്നു ഞാൻ മുമ്പ് വെറുതെ പറഞ്ഞതാണ്, വല്യേട്ടാ—,, മോളി പറഞ്ഞു: മേരിക്കുട്ടിച്ചേച്ചിയെ എനിക്കിഷ്ടമാണ്—എനിക്കിഷ്ടമാണ്.,,

"നിനക്കിഷ്ടമാണെങ്കിൽ വലിയ കാര്യമായിപ്പോയല്ലോ!,, എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവരുടെ അമ്മായിയും അങ്ങോട്ടു കയറിവന്നു. അപ്പന്റെ ഏകസഹോദരിയായ അമ്മായിക്ക് പോളിനേക്കാൾ രണ്ടു വയസ്സു കൂടുതലുണ്ടെങ്കിലും.............................അമ്മായി അവിവാഹിതതന്നെയാണ്. അന്നേരം അമ്മായി പോളിന്റെ നാലു വയസ്സായ അനുജനെ എടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ജോയിയുടെ കുസൃതികൊണ്ടാവാം, അമ്മായിയുടെ കഴുത്തിലെ സ്വർണ്ണമാലയും ലോക്കറ്റും കൊഴുപ്പുണ്ട ഇടതെ മാറിടത്തിൽ പുറത്തിപ്പിണഞ്ഞു കിടന്നിരുന്നു. അമ്മായിയുടെ എപ്പോഴുമുള്ള അവിശ്വാസത്തോടെ, അമ്മായി പറഞ്ഞു: ഇവൾക്കിഷ്ടമാണെങ്കിൽ പിന്നെ ആ കാര്യം നടക്കാനൊരു പ്രയാസവുമുണ്ടാകില്ല! ഇവൾക്കു മേരിക്കുട്ടിയെ ഇഷ്ടമാണ് ഇല്ലേ, ദൈവം സഹായിച്ചു!,, തെല്ലിട കഴിഞ്ഞു അമ്മായി, പോളിന്റെ മുഖത്തേക്കു സഹതാപപൂർവം നോക്കിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു: ചേട്ടന്റെ ആ പോക്ക് കണ്ടിട്ടു എനിക്കു വലിയ 'ഹോപ്പ്' ഒന്നുമില്ല.,

അപ്പോൾ പോൾ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല; പറയുവാൻ സാധിച്ചില്ല. അമ്മായിയുടെ ആ പ്രസ്താവന കുറെ കഠിനമായിരുന്നുവെങ്കിലും............അതു ഹൃദയം തുറന്നുള്ളതായിരുന്നുവെന്നു പോളിനറിയാം. അപ്പന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെ നിറം അമ്മായിയും കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

കുറെ നാളായിട്ട് ചേട്ടന്റെ ചെവിയിൽ നാത്തൂൻ കിന്നരം വായിക്കുന്നതുപോലെ പറഞ്ഞു പൊറുതി മുട്ടിച്ചതുകൊണ്ടാണ് ഇന്നു ചേട്ടൻ അങ്ങോട്ടു പോയത്—,, അമ്മായി പറഞ്ഞു: എന്നാലും പണത്തിന്റെ കാര്യത്തിലെന്തെങ്കിലും വിട്ടുവീഴ്ച ചേട്ടൻ ചെയ്യുമെന്നോർക്കണ്ട!! കൈയ്യിൽ പണമുണ്ടായാൽ പിന്നെ ചിലരുടെ സ്വഭാവമങ്ങനെയാകും—,,

അങ്ങനെ പറഞ്ഞു നിറുത്തിയിട്ട് അമ്മായി ഒരു നെടുവീർപ്പിട്ടു.

അപ്പോഴേക്കും ഇളയ കുഞ്ഞിനെ എടുത്തുകൊണ്ടു പോളിന്റെ അമ്മയും, പിന്നാലെ പോളിന്റെ രണ്ടു അനുജന്മാരും അങ്ങോട്ടു കയറി വന്നു.

അമ്മ പറഞ്ഞു: "എന്തെല്ലാം പറഞ്ഞു തീരുമാനിച്ചിട്ട് പോരുമെന്നറിഞ്ഞു കൂടാ—സ്ത്രീധനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ പേശാതെ കാര്യമുറപ്പിച്ചിട്ടു പോരണമെന്നു ഞാൻ രണ്ടു പേരോടും പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.,,

അപ്പോൾ അമ്മായി ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: "നാത്തൂൻ പറഞ്ഞു സമ്മതിപ്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം ചേട്ടൻ നമ്മുടെ പടി കഴിഞ്ഞു പുറത്തേക്കിറങ്ങുമ്പോൾത്തന്നെ മറന്നുപോകും. പിന്നെ ചേട്ടന്റെ തലയ്ക്കുള്ളിൽ പണത്തിന്റെ കണക്കു മാത്രമേ ഉണ്ടാകുള്ളൂ.,,

"ശരിയാണ് സാറാമ്മ പറഞ്ഞത്—,, അമ്മ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ പറയുന്നേരത്തു എല്ലാം സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്ന ആള് തിരിച്ചു വരുന്നതു വേറെ ആളായിട്ടാണ്—അല്ലെങ്കി കഴിഞ്ഞ മാസം സാറാമ്മയുടെ കാര്യത്തിനു തന്നെ അവരു ചോദിക്കുന്ന പതിനായിരം കൊടുക്കാമെന്നു എന്റടുത്തുവച്ചു സമ്മതിച്ചതല്ലേ—എത്ര നല്ല ഒരു കാര്യമാണതു—എന്നിട്ട് അവരോടു എണ്ണായിരമേ കൊടുക്കാൻ പറ്റുള്ളെന്നും പറഞ്ഞു പിശകിപ്പറഞ്ഞയച്ചില്ലേ—കൊടുക്കാൻ കൈയിൽ പണമില്ലെങ്കി അതു വിചാരിക്കാം—ഇതു ഇങ്ങനെയൊരു സ്വഭാവമായിപ്പോയെന്നാപ്പിന്നെ—,,

അപ്പോൾ അമ്മായി കടന്നു പറഞ്ഞു:—"ആദ്യമെല്ലാം അയ്യായിരമായിരുന്നതു് ഈ നാലു കൊല്ലംകൊണ്ട് എണ്ണായിരമായി കൂടിയ കണക്കനുസരിച്ചാണെങ്കിൽ നാലു കൊല്ലംകൂടി കഴിയുമ്പോൾ പതിനായിരം ചോദിക്കുന്നവർക്കു പതിനൊരായിരം തന്നെ ചേട്ടൻ കൊടുക്കും നാത്തൂനേ."

"സാറാമ്മ ഈ പറഞ്ഞതുപോലെ രണ്ടു വാക്കു ചേട്ടന്റെ മുമ്പിൽ വച്ചു പറഞ്ഞാമതി—" അമ്മ പറഞ്ഞു: "അതു പറയില്ലല്ലോ—അതല്ലേ—"

അപ്പോൾ അമ്മായി കടന്നു ചോദിച്ചു: "ഞാനെന്തിനാ പറയുന്നതു്? ചേട്ടനല്ലേ ഇവിടത്തെ കാരണവര്? കാരണവന്മാരുടെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾ ബാക്കിയുള്ളവരെല്ലാം അനുസരിക്കണമെന്നല്ലേ–"

ഇൻഡ്യൻ ചിട്ടിഫണ്ട് ക്ലിപ്തം

തിരുവനന്തപുരം.

* ചെറുതും, വലുതുമായ എല്ലാ ക്ലാസ്സുകളിലും എപ്പോഴും ചിറ്റാളായി ചേരാൻ ഉള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ഫണ്ട് അംഗീകരിച്ചു നടത്തിവരുന്നു.

* ചിറ്റാളന്മാരുടെ നന്മയ്ക്കായി ഓരോ ചിട്ടിക്കും ഫണ്ട് വക്കേണ്ട ജാമ്യം ക്യാഷ് സെക്യൂരിറ്റി തന്നെ ആയിരിക്കും.

* പിടിച്ചവർക്കും പിടിക്കാത്തവർക്കും ലാഭകരമായ നിരക്കിൽ വീതപ്പലിശ സിദ്ധിക്കുന്നു.

* ചിട്ടിപ്പണം പററുമ്പോൾ മേൽ അടക്കേണ്ട തുകക്ക് പലമാതിരി ജാമ്യങ്ങൾ ഉചിതമാംവണ്ണം സ്വീകരിച്ചുവരുന്നു.

* ഇപ്പോൾതുടങ്ങുന്ന പ്രതിമാസച്ചിട്ടിയിൽ 500, 750, 1000, 1500, 2500-ം രൂപാ മുതലുള്ള ക്ലാസ്സുകളിലായി 10,000 രൂപാ ഒരു മുഴവൻ ചിട്ടിക്കു മുതലാണ്; ഓരോ ക്ലാസ്സിനും പ്രത്യേകമായി ചേരാവുന്നതും, മേൽ വിവരിച്ച തുകക്ക് പ്രതിമാസം യഥാക്രമം 10, 15, 20, 30, 50, രൂപാ വീതം അടയ്ക്കാവുന്നതും, ഒരു മുഴവൻചിട്ടിക്കും ചേരുന്നയാൾക്ക് പ്രതിമാസം 200 രൂപാ അടക്കേണ്ടതും, ഈ തുകയിൽ അതാതു മാസത്തിലെ വീതപ്പലിശ കഴിച്ചു ശരാശരി 80 ശതമാനം മാത്രം അടക്കേണ്ടതായി വരുന്നതും ആകുന്നു.

* ചിറ്റാളന്മാക്ക് ചിട്ടി നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകാൻ ആവശ്യമുള്ള പല സൗജന്യങ്ങളും ഈ ഫണ്ട് ചെയ്തുവരുന്നു.

* ഈ ചിട്ടിഫണ്ട് തിരു-കൊച്ചി സ്റ്റേറ്റിനകത്തും, ഇൻഡ്യയിൽ പല കേന്ദ്രങ്ങളിലും ഇൻഡ്യക്കു വെളിയിലും ഉള്ള (വിശേഷിച്ചു കേരളീയരുടെ) ഭൂരിപക്ഷം പേരുടേയും ഒരു ധനസമ്പാദന കേന്ദ്രമായി ഉയർന്നുവരുന്നു.

* ലററർ മുഖേന ഏതു സ്ഥലത്തും വിവരങ്ങൾ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നുണ്ട്; ചിട്ടിപ്പണം ഡ്റാഫ്റ്റായും, മണി ആർഡറായും മററു പലവിധത്തിലും അവരവർ ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തുതന്നെ ലഭിക്കത്തക്കവണ്ണം വ്യവസ്ഥകൾ ഉണ്ട്.

* "ഇൻസൂയിൽ മഹത്തരമായ ഒരു സ്ഥാനം" "ഇൻഡ്യൻ ചിട്ടിഫണ്ട് ക്ലിപ്തം" സമ്പാദിച്ചുവരുന്ന വിവരം സുവിദിതമാണല്ലോ?

* ശരിയായ അഡ്രസ്സോടുകൂടിയ ലററുകൾക്ക് വള്ളോലമുതലായവ സൗജന്യമായി ഏതുസ്ഥലത്തും അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

കെ. ദാമോദരൻപിള്ള.

മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ, ഇൻഡ്യൻ ചിട്ടിഫണ്ട് ക്ലിപ്തം.
മെയിൻ റോഡ്, പുത്തൻചന്ത, തിരുവനന്തപുരം.

കറപ്പൻ

(അക്കിത്തം)

അന്നത്തെ വേല കഴിഞ്ഞൊ,രു ബീഡിയും
മിന്നിച്ചു, കീശയിൽ കൂലിപ്പണവുമായ്,
തോളത്തു തുമ്പയും ഏത്തിലൊരേകാന്ത-
ഗീതവുമേന്തി,പ്പരിമ്മട്ട പാമരനായ്
പത്തു വർഷം മുമ്പു താനൊരു നാളിലീ-
ച്ചെത്തിലൂടെ,ത്തളന്നാ,ഗതനാകവേ,
വാരന്തിപോലെത്തുടുത്തൊരു വെററില-
ച്ചാറിൽ കുഴച്ച മധുരഹാസത്തൊടെ
കപ്പ വിററീടിന കാതരാപാംഗിയെ-
ക്കണ്ടു, കറപ്പനീച്ചാളതൻ തിണ്ണമേൽ.

2

കീറിയതാകിലും വക്കിൽക്കരയുള്ള
പാവുതട്ടം ചേന്ന കാർകുഴൽക്കററയും,
ഒററച്ചുളിവുമില്ലാതെ ശരീരത്തി-
ലൊട്ടിക്കിടക്കും മുഷിഞ്ഞ കുപ്പായവും,
വെള്ളികൊണ്ടുള്ള പ്രമാണിയേലസ്സുകൾ
തുള്ളും തുടുത്ത ചരടിൻ മുറകലാൽ
ഏററിയാൽപ്പൊട്ടുമാറോമലാൾ തന്നര-
ക്കെട്ടിലെക്കാച്ചിത്തുണിക്കു മുകളിലായ്
ഉന്തിത്തുറിക്കുമരുവയറിന്നെഴും
ചന്തവും, നോക്കിത്തരിച്ചു നിന്നീടിനാൻ.

3

കീശയിൽ നിന്നൊരു വാരലിൽക്കിട്ടിയ
കാശും കൊടുത്തവൻ സംഭ്രമത്തള്ളലാൽ
"ഇത്തിരി കപ്പയെടുത്തോട്ടെ, വല്ലാതെ
കത്തുന്നു പള്ള"യെന്നോതുവാനന്നവേ
'നെഞ്ചെ'ന്നായ്പ്പോയവസാന വാക്കൊരു
പുഞ്ചിരി പൊട്ടിക്കലുങ്ങിനാളോമലാൾ.
കൈത്തണ്ടയിന്മേൽച്ചിരിച്ചു കൂത്താടുന്ന
കുപ്പിവളകളും കണ്ടവൻ നിൽക്കവേ
വാരിക്കൊടുത്താൾ തകരത്തുലാസ്സുണ്ട
ചാരെയെന്നോക്കാതവളാക്കിഴങ്ങുകൾ.

4

മണ്ണും തൊലിയും കളഞ്ഞിട്ടവാം നിജ-
വർണ്ണമാം മഞ്ഞളുമപ്പും കലത്തിയും
വേവിച്ചുമത്രമേൽ സ്വാദുള്ളതാക്കിയ
തൂവെണ്ണപോലുള്ള പൂളക്കിഴങ്ങുകൾ
വായിൽപ്പെരുക മുമിനീരിലിട്ടര-
ച്ചാ യുവ കാമുകനാസ്വദിച്ചീടവേ,
അസ്സാഭചിന്നിത്തടം തകർത്താർത്തുപോ-
മാററിൻ കരവഴിക്കന്നു മടങ്ങവേ,
ഉന്നിദ്രമാം നരക്കത്തോടെ വെമ്പുന്ന
തന്നമേയാഹ്ളാദമോർത്തു കണ്ടാനവൻ.

5

അന്നേ തെളിഞ്ഞു കറപ്പൻെറ ചേതസ്സി-
ലന്യൂനമായ വെളിച്ചമൊന്നീവിധം
കപ്പയിലല്ലോ മയങ്ങിക്കിടക്കുന്നു
നിഷ്ഫലമാവാത്ത ഭാഗധേയോൽക്കരം.
കഞ്ഞി വെപ്പാനരിയില്ലാത്ത നാളുകളിൽ-
ക്കപ്പയേ വേണ്ടൂ സുഭിക്ഷമായ്ത്തീരുവാൻ,
കപ്പയെപ്പോലെ രസികനായൊന്നുമി-
ല്ലുപ്പിട്ടു വെച്ചിലത്തുമ്പിൽ വിളമ്പുവാൻ,
കാപ്പിക്കു കൂടെക്കഴിക്കുവാനാകിലോ
കപ്പയെക്കാളുമുപരിയില്ലൊന്നുമേ.

6

അൽപ്പാൽപ്പമായി വിടരുന്ന മാനത്തെ-
യമ്പിളിക്കീറിനോടൊപ്പമാച്ചിന്തയിൽ
കുന്നിൻ ചെരിവിലെപ്പുൽക്കുടിലുമ്മറ-
ത്തിണ്ണയിൽക്കത്തുന്ന മണ്ണെണ്ണനാളവും,
മുററത്തൊരു തെങ്ങൊ,രേക്കറിലേറെയാം
ചുററളവുള്ള പരുക്കനാം ഭൂമിയും,
ചെമ്മൺ ചുമരിലമന്നിരുന്നിപ്പൊഴ-
മമ്മ മൊഴിയും പുരാസുഖ സ്വപ്നവും,
വേല ചെയ്യിട്ടും ചുരുളു നിവരാത്ത
നാലു വയറിന്നു നാഥയാം പെങ്ങളും.

7

താനാളൊരൊന്നിനും കൊള്ളാത്ത മണ്ഡൂക-
നാണെന്നു തോന്നീ കറപ്പനാ മാത്രയിൽ:
അല്ലെങ്കിലിത്രയും കാലം നിറയാത്ത
പള്ളയിൽ മുണ്ടും മുറുക്കി നടക്കുമോ?
തെണ്ടണം, യാചിച്ചു നില്ക്കണം, ആരാൻെറ
തെങ്ങും കവുങ്ങും കട തുരന്നീടണം
ഉച്ചയ്ക്കുണങ്ങിയ പുട്ടാണു ഭക്ഷണം,
പച്ചവെള്ളം ചുവച്ചീടുന്ന ചായയും.
കൂലി കിട്ടുന്നു കടലാസ്സു തുണ്ടുകൾ;
റേഷനോ കല്ലു,മുമി, കറഞ്ചാത്തനും.

8

ആ നീല മേഘ സദൃശ വിചാരങ്ങ-
ളാത്മാന്തരീക്ഷത്തെ മൂടുകകാരണം
രാവുറങ്ങീലാപ്പണിക്കാര,നാക്കണ്ണി-
ലാവിർഭവിച്ചു ചിരിച്ചിട്ടുമുമ്മയും.
പിറേറന്നു പെയ്ത പേമാരിയാ വീട്ടിന്നു
ചുററും വിതച്ചു വെറും ജലത്തുള്ളിയോ?
അല്ലാ, 'കിലും' കിലു' മെന്നു ചിരിക്കുന്ന
വെള്ളിയുറപ്പിക താനവയൊക്കെയും.
പച്ചക്കിനാവാൽപ്പുളച്ചുവല്ലോ തൊടി
കൈക്കോട്ടതിത്ത നക്ഷത്രരാജിയാൽ.

9

പത്തു വഷത്തിനു ശേഷമിന്നേകനായ്-
ച്ചെത്തിലൂടെ,ത്തളന്നാ,ഗതനാകവേ,
ഓർത്തുപോകുന്നു കറുപ്പൻ: നിജഗൃഹ-
മോടിട്ടു വെള്ളയടിച്ചതാണെങ്കിലും,
പാതിൽജ്ജയിച്ച മരുമകൻ ശങ്കര-
നുദ്യോഗമുണ്ടു നഗരത്തിലെങ്കിലും,
മററുള്ളവർക്കു പഠിപ്പിനും മാന്യമാം
നിത്യവൃത്തിക്കും ഞെരുക്കമില്ലെങ്കിലും,
അയ്യോ, വെറും മരുഭൂമിയല്ലോ തന-
തന്തരാത്മാവിന്നനുഭൂതി മണ്ഡലം!

10

വീട്ടിലെത്തിപ്പനി പെട്ടൊരു പായയിൽ
വീഴുന്നു പാതിക്കഷണ്ടിയാമത്തല.
പ്രജ്ഞ തന്നർദ്ധ നിമീലിതാവസ്ഥയിൽ
പ്രസ്ഫുരിക്കുന്നു പഴയോരു സംഭവം:
കുപ്പിവള തൻ കിലുങ്ങലും താമര-
പ്പൊൽപ്പൂങ്കവിളിൻെറ മിന്നലാട്ടങ്ങളും.
എന്താക്കുമാരി തൻ നാമധേയം? പോയ-
തെങ്ങവാം? ഓർത്തു കരഞ്ഞുവോ സുന്ദരി?
അന്നു കണ്ണീരിൽക്കുതിർന്നു തലയിണ,
പിന്നത്തെ രാവിൽജ്ജഡിലമായാ ഗൃഹം.

—:*:—

തെല്ലിടനേരം കഴിഞ്ഞു വിരോധാഭാസം നിറഞ്ഞ ആ ചിരിയോടെ അമ്മായി, ജോയിയെ ഇടത്തെ എളിയിലേയ്ക്കു മാററി, അവൻെറ താടിക്കു ഇക്കിളിയിട്ടുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു: "എടാ ജോയിമോനേ, നീ വലുതാകുമ്പോ നിൻെറ അപ്പനെപ്പോലെ ഒരു ലുബ്ധൻ കാരണവരാകുമോ? ആകില്ല—മിടുക്കൻ—എന്നാ, ജോയി മോൻ കുതിരയോടിച്ചോ! ബർ ബർ ബർ...."

അങ്ങനെ അമ്മായി. ജോയിയെ തോളിലേയ്ക്കു പൊക്കിയിരുത്തി. അതു പരിചയിച്ചിട്ടുള്ള ജോയി അമ്മായിയുടെ തലയിൽ മുറുകെപ്പിടിച്ചു. തൻെറ പുറത്തേയ്ക്കും നെഞ്ചത്തേയ്ക്കും നീണ്ടു കിടക്കുന്ന ജോയിയുടെ കനത്തുരുണ്ട കുഞ്ഞിക്കാലുകൾ പിടിച്ച് അമ്മായി മെല്ലെ മെല്ലെ ആട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

അപ്പോൾ അമ്മ പറഞ്ഞു: "ഇനി ഞാൻ വിചാരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളും ഇവിടെ നടക്കുമോ എന്നു നോക്കട്ടെ."

തൻെറ ഹൃദയം മുഴുവനായി തുറന്നു കാട്ടുന്നതുപോലെ പോളും പറഞ്ഞു: "അമ്മ, ഞാനിത്രയേ പറയുന്നുള്ളു—ആ കുട്ടി നമ്മുടെ കുടുംബത്തിൽ ചേർന്നു പോകുന്നതാണ്—അവരുടെ കുടുംബവും എല്ലാംകൊണ്ടു നമ്മളോടു യോജിച്ചുപോകും—അതാണ്...."

"ഏതായാലും കുറച്ചുനേരംകൂടി ക്ഷമിച്ചിരിക്ക്—" അമ്മായി പറഞ്ഞു: "അവരുടെ കുടുംബം നമ്മുടെ കുടുംബത്തോടു യോജിച്ചു പോകാൻ പററിയതാണോ എന്ന കാര്യം ചേട്ടനുംകൂടി ബോദ്ധ്യപ്പെടണമല്ലോ! ചേട്ടൻ തിരിച്ചു വരുമ്പോഴെല്ലാം അറിയാം—" അമ്മായി ഇടത്തുകൈ വിരലുകളെല്ലാം ഉയർത്തി അഞ്ചു പ്രാവശ്യം കാണിച്ചുകൊണ്ട് തുടർന്നു: "ഇരുപത്തിയഞ്ചും മൂന്നു് പൂജ്യത്തിലും തന്നെ ഈ കാര്യം നിറത്താമെന്നു ചേട്ടൻ വിചാരിക്കുമെങ്കിൽ വലിയ കാര്യമായിരുന്നു, കർത്താവേ!"

അപ്പോഴാം അമ്മ കടന്നു ചോദിച്ചു: ഇരുപത്തയ്യായിരമോ? പിന്നേ—ഇരുപത്തയ്യായിരം എടുത്ത് അവരവിടെ കെട്ടി വച്ചിരിക്കുകയല്ലേ?"

അപ്പോഴും അമ്മായി, ജോയിയുടെ കനത്തുരുണ്ട കുഞ്ഞിക്കാലുകളും അങ്ങനെ വികൃതമായ താളത്തിൽ ആട്ടിയാട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു: ബർ ബർ ബർ ബർ...."

'അവർക്ക് അതിൻെറ താഴെ മൂന്നെണ്ണമുള്ളതു പെണ്ണുങ്ങൾ തന്നെയാണെന്നോർക്കണം —' അമ്മ പറഞ്ഞു: 'അതറിഞ്ഞുകൊണ്ടു വേണ്ടേ....' തെല്ലിടനേരത്തെ നിശ്ശബ്ദതയ്ക്കുശേഷം അമ്മ തുടർന്നു: 'ഞാനും മനസ്സിൽ ഓരോ കാര്യങ്ങൾ നിരൂപിച്ചു വച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ നടക്കുമോ എന്നു നോക്കട്ടെ. ഈ കൊല്ലത്തെ പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞാലുടനെ—അതായതു നമ്മുടെ ഈസ്റററിനു ഈ രണ്ടു കല്യാണവും വിളിച്ചുചെല്ലി ഒരുമിച്ചു തന്നെ രണ്ടും നടത്തണമെന്നാണ്.'

അപ്പോഴാം മോളി കടന്നു പറഞ്ഞു: 'പരീക്ഷയിൽ പാസ്സായാൽ വല്ല്യേട്ടൻ വക്കീലാകുമല്ലോ!'

പോളിൻെറ നേരെ അനുജൻ കടന്നു ചോദിച്ചു: 'അമ്മായിയുടേയും ചേട്ടൻേറയും കല്യാണമാണോ—എന്ത്, അമ്മേ?'

'അതേന്നു്—' അങ്ങനെ മോളി, പോളിൻെറ നേരെ തിരിഞ്ഞുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: 'അപ്പോ മേരിക്കുട്ടിച്ചേച്ചിയും ബി. എ. പാസ്സാകും. ബി. എ. പാസ്സായെന്നാ പിന്നെ പഠിപ്പിക്കണ്ട'ട്ടോ വല്യേട്ടാ! പിന്നെയും പഠിപ്പിച്ചാലാണ് പെണ്ണുങ്ങൾ വലിയ സ്റ്റൈലുകാരത്തികളായി സഞ്ചിയും തൂക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കണത്! സഞ്ചിയും തൂക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കണ പെണ്ണുങ്ങളെ കണ്ടാൽ എനിക്കു ദേഷ്യമാണ്.'

* * * * * *

ഈസ്റററിനു തന്നെ മേരിക്കുട്ടിയുടെ കല്യാണം വിളിച്ചുചൊല്ലൽ നടന്നു. അങ്ങനെ മൂന്നാഴ്ചകൂടി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കല്യാണവും നട-

നു. അവിടത്തെ കോളേജിലെ ഇംഗ്ലീഷ് ലക്ചററായ ജോർജ്ജായിരുന്നു വരൻ.

മേരിക്കുട്ടിയുടെ കല്യാണം സമംഗളം നടന്നുകഴിഞ്ഞു........അങ്ങനെ മൂന്നാഴ്ചക്കു ശേഷം പോറ്റം തന്റെ ആത്മസുഹൃത്തായ ഭാസ്കരമേനോനു് അയച്ച നീണ്ട കത്തു്:

എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട മേനോൻ,

താങ്കളുടെ പോൽ ഇപ്പോഴും ഇവിടെ മരിച്ചുകൊണ്ടു് ജീവിക്കുകയാണു്. ഇഞ്ചിഞ്ചായി ഞാൻ മരിച്ചുവരികയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണു് കഴിഞ്ഞ രണ്ടു മാസക്കാലത്തിനുള്ളിൽ താങ്കളുടെ രണ്ടു കത്തുകൾ വന്നിട്ടും ഞാനിതുവരെ മറുപടിയെഴുതി അയയ്ക്കാതിരുന്നതു്. ഇന്നു താങ്കളുടെ മൂന്നാമത്തെ കത്തും കിട്ടി. എന്നാൽ ഞാനെന്താണെഴുതേണ്ടതെന്നു് എനിക്കൊരു നിശ്ചയവുമില്ല. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇനി ജീവിതത്തിലൊരാശയുമില്ല; എന്റെ ജീവിതത്തിനു് ഇപ്പോഴും ഒരു ലക്ഷ്യവുമില്ല.

എന്റെ ജീവിതം തകർന്നുകഴിഞ്ഞു. എന്റെ പിതാവിന്റെ ധനമേന്മാഹമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല എന്റെ ജീവിതത്തെ തകർത്തതു്. ഇതുപോലെ ഒരു ധനികന്റെ മകനായി ഞാൻ ജനിക്കാതിരുന്നുവെങ്കിൽ............ എന്റെ മേനോൻ, ഒന്നോർത്തുനോക്കൂ: എന്തിനാണു് നമ്മുടെ അച്ഛനമ്മമാർ നമ്മളെ ഇങ്ങനെ ലാളിച്ചു് സമൃദ്ധിയുടെ തണലിലിട്ടു വളർത്തുന്നതു്? നമ്മുടെ പേരിൽ അവർ ചെലവിടുന്ന ഓരോ നാണയത്തിലും നമ്മുടെ ആത്മവീര്യത്തെ ഉറക്കിക്കളയുന്ന 'മോർഫിയ'യാണുള്ളതു്! അങ്ങനെ അവർ ബോധപൂർവ്വം സൃഷ്ടിച്ചുവച്ചിട്ടുള്ള പരിതഃസ്ഥിതികളിലിട്ടു നമ്മളെ അവരുടെ ഇച്ഛയ്ക്കൊത്ത ശീലങ്ങളുടേയും, സർവ്വോപരിയായി മാനസികമായ അടിമത്തത്തിന്റെയും നിത്യദാസന്മാരാക്കി വളർത്തിയെടുക്കുകയാണു്! അവരുടെ താൽപ്പര്യങ്ങളുടേയും പാരമ്പര്യങ്ങളുടേയും വിഴുപ്പുഭാണ്ഡം ചുമക്കുന്ന കഴുതകളെപ്പോലെ........ അതല്ലേ ഇന്നു നമ്മളെല്ലാം?

ഞാൻ എന്തെല്ലാമാണു് എഴുതിവിടുന്നതെന്നു താങ്കൾക്കു തോന്നുന്നുണ്ടാവാം. ഞാൻ, കടപ്പാടുകൾ മറന്നു്, എന്റെ പിതാവിനെ എതിർക്കുകയാണെന്നും തോന്നുന്നുണ്ടാവാം. ഞാൻ എന്റെ പിതാവിനെ എതിർക്കുകയല്ല; കാരണം, പരാശ്രയശീലത്തോടുകൂടി വളന്ന എനിക്കു് അതിനുള്ള കരുത്തില്ല. എന്റെ പിതാവിനെ എതിർത്തു നിൽക്കേണ്ടതായ ആ സന്ദർഭം വന്നപ്പോൾ മാത്രമാണു് പരാശ്രയശീലത്തോടുകൂടി വളന്ന എനിക്കിന്നു് അതിനു വേണ്ട കരുത്തില്ലെന്നുള്ള ആ ദയനീയമായ സത്യം ഞാൻ തന്നെ മനസ്സിലാക്കിയതു്. നട്ടെല്ലില്ലാതായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ഒരുവനു് വഴങ്ങിക്കൊടുക്കുക മാത്രമേ ഗതിയുള്ളു. എതിരാളിയുടെ മുമ്പിൽ, അയാളെക്കൊണ്ടു് ഒന്നും പറയിക്കാതെ, അങ്ങനെ ആവേശത്തോടെ തൊള്ള തുറന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു് എതിർപ്പാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. അതും കരച്ചിലും തമ്മിലെന്താണു് വ്യത്യാസം? എന്നാൽ, സ്വാശ്രയശീലത്തിന്റെ കരുത്തോടെ അങ്ങനെ നട്ടെല്ലു നിവർത്തി നിന്നുകൊണ്ടു് ശാന്തതയോടെ ഒരാൾ എതിർക്കുമ്പോഴും അതുണ്ടാക്കുന്ന ആഘാതം എത്ര ശക്തിമത്താണു്! അതെ, സ്വാശ്രയശീലത്തോടുകൂടി വളർന്നിട്ടുള്ള ഒരുവനു മാത്രമേ തിന്മയെ എതിർത്തു നിൽക്കുവാനും ജയിക്കുവാനും സാധിക്കൂ! ഒരു മുണ്ടു് അടിച്ചുനനയ്ക്കുവാനോ, ആഹാരം പാകപ്പെടുത്തുവാനോ, മാമ്പഴം മുറിക്കുവാനോ, തെങ്ങിൽ കയറുവാനോ എല്ലാററിനും മറ്റൊരാളുടെ സഹായം വേണ്ട—ആ നീന്ദ്യമായ പരാശ്രയത്തോടുകൂടി വളന്നിട്ടുള്ള—എനിക്കു വഴങ്ങിക്കൊടുക്കുവാനും ഇരുന്നു കരയുവാനും മാത്രമേ അറിയാവൂ. അതെ, വഴങ്ങുവാനും കരയുവാനുമുള്ള ഒരു പാവയായിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണു് എന്നെ എന്റെ പിതാവു് ലാളിച്ചു വളർത്തിയതും വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിച്ചതുമെല്ലാമെന്നു ഞാൻ ഇന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഞാനിപ്പോഴും ഒരു Law-Graduate ആണു്. അടുത്തുതന്നെ പ്രാക്ടീസ് ആരംഭിക്കുവാനുള്ള ഏർപ്പാടുകളും ചെയ്തു വരുന്നുണ്ടു്. ഇതെല്ലാം എന്തിനു്?........

ഞാൻ തലയ്ക്കു ലക്കില്ലാതെ എഴുതുകയാണെന്നു താങ്കൾ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടാവാം. ഒരുപക്ഷേ, എന്റെ തലയ്ക്കു ലക്കില്ലാതായിത്തീർന്നിട്ടുമുണ്ടാവാം. എന്തെല്ലാം വിചാരങ്ങളാണു് ഇപ്പോൾ എന്റെ തലയ്ക്കുള്ളിലൂടെ കടന്നുപോകുന്നതു്!

കഴിഞ്ഞ രണ്ടുമാസം മുമ്പുവരെ എന്റെ ജീവിതത്തിനു് ഒരു ലക്ഷ്യമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ, എന്റെ പിതാവിന്റെ ധനമേന്മാഹം എന്റെ ജീവിതത്തെ തകർത്തുകളഞ്ഞു. കഴിഞ്ഞ ആറു വർഷങ്ങളായിട്ടു് ഞാനെന്റെ ഹൃദയക്ഷേത്രത്തിൽ എന്റെ ദേവതയായി ആരെ പൂജിച്ചിരുന്നുവോ, ആ മേരിക്കുട്ടി............ ഇപ്പോഴും വേറൊരാളുടെ ഭാര്യയായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു! മേരിക്കുട്ടിയുടെ വിവാഹം നടന്നിട്ടിപ്പോഴും മൂന്നാഴ്ചയായിട്ടുണ്ടു്. അങ്ങനെ എന്റെ സുന്ദരസ്വപ്നങ്ങളുടെ പ്രേതം ഹൃദയത്തിൽ പേറിക്കൊണ്ടു് ഞാനിവിടെ ജീവിക്കുകയാണു്.

ച്യവനപ്രാശം ലേഹ്യം

ക്ഷീണശരീരികൾക്കു് ബലം, ആരോഗ്യം ഇവകൾക്കും കാസം, ശ്വാസം ജ്വരം, ഹൃദ്രോഗം, മൂത്രരോഗം, ശുക്ലദോഷം, ഒച്ചയടപ്പ്, രക്തവാതം ഇവകളെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനും, ശരീരകാന്തി, ബുദ്ധിശക്തി ഇവകളെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും, പ്രത്യേകമായി തയാർ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഞങ്ങളുടെ ച്യവനപ്രാശം ഉപയോഗിക്കുവിൻ.

ധന്വന്തരി വൈദ്യശാല

ഹെഡ് ആഫീസ്. തൊടുപുഴ, തിരുവിതാംകൂർ

ബ്രാഞ്ചുകൾ:—

1. ആലപ്പുഴ
2. ആലുവാ
3. ആറന്മുള
4. ഇടപ്പള്ളി
5. ഈരാററുപേട്ട
6. എറണാകുളം
7. കായംകുളം
8. കാഞ്ഞാർ
9. കിളിമാനൂർ
10. കൂത്താട്ടുകുളം
11. കോതമംഗലം
12. കോഴിക്കോട്ടു്
13. കോട്ടയം
14. ചങ്ങനാശേരി
15. ചേർത്തല
16. തക്കല
17. തിരുവനന്തപുരം
18. തിരുവല്ലാ
19. തൃപ്പൂണിത്തുറ
20. തൃശ്ശൂർ
21. പറവൂർ
22. പന്തളം
23. പാലാ
24. പിറവം
25. പുനലൂർ
26. പൂഞ്ഞാർ
27. പെരുമ്പാവൂർ
28. പൊൻകുന്നം
2 . മദ്രാസ്
30. മാവേലിക്കര
31. മുണ്ടക്കയം
32. നാഗർകോവിൽ
33. മൂവാററുപുഴ.
34. നെടുമങ്ങാട്ടു്
35. വാഴക്കുളം
36. നെയ്യാററിൻകര
37. കൊട്ടാരക്കര
38. കൊച്ചി
39. കൊല്ലം
40. വൈക്കം
41. ബാംഗ്ളൂർ
42. മാർത്താണ്ഡം

വഴിയരികിൽ താമസിക്കരുത്

(എസ്. ഗുപ്തൻനായർ)

കഴിഞ്ഞ മുപ്പതു കൊല്ലമായി ഒരു പൊതുനിരത്തിന്റെ വക്കിൽ താമസിച്ചതിൽനിന്ന് ഞാൻ പഠിച്ച അമൂല്യമായ പാഠമാണിതു്. ഒരു നിവർത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങളും വഴിയരികിൽ വീടുവച്ചു പാർക്കരുതു്. തെരുവുതെണ്ടികളും ദേശാന്തരികളും ഗോസായികളും എല്ലാം അനവസരത്തിൽ വലിഞ്ഞു കയറി നിങ്ങളുടെ ജോലിക്കു വിഘ്നമുണ്ടാക്കുകയും പോകാൻനേരത്തു 'പകലത്തേതി'ന്റെ നല്ലൊരംശം പിടുങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതു് ആർക്കെങ്കിലും രസിക്കുമോ? എനിക്കു്, പരമാർത്ഥത്തിൽ സഹികെട്ടു. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ചോദിക്കും, ഗേറ്റടച്ചിടുകയോ, അഥവാ വല്ലവരും തുറന്നു കയറിയാൽ പട്ടിയെ വിട്ടു കടിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യരുതോ എന്നു്. ഗേറ്റുണ്ടെങ്കിലല്ലേ അടച്ചിടു. പിന്നെ, പട്ടിയെ വിട്ടു കടിപ്പിക്കുന്ന കാര്യമാണു്. ഞാനൊരു ഹ്യൂമനിസ്റ്റാണെന്നു് ലോകത്തോടു പ്രഖ്യാപിച്ചും വച്ചിരിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ നിങ്ങളും എന്നെ അതിനു നിർബന്ധിക്കരുതു്. അതുകൊണ്ടു് വഴിയിൽക്കൂടി പോകുന്നവരെല്ലാം യഥേഷ്ടം വലിഞ്ഞുകയറട്ടെ എന്നു് ഒടുവിൽ ഞാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണു്. എങ്കിലും ഇങ്ങനെ വഴിയരികിൽ താമസിക്കുന്നതിനു് ഒരു ഗുണമുണ്ടു്. ദോഷങ്ങളെത്രയുണ്ടെന്നിരുന്നാലും അൽപ്പമായ ഒരു ഗുണവശം ഉള്ളതിനെ നാം അനാദരിച്ചുകൂടല്ലോ. അതെന്താണെന്നല്ലേ; പറയാം. പല ജാതി മൃഗങ്ങളെക്കാണാൻ നാം കാഴ്ചബംഗ്ലാവിൽ പോകാറില്ലേ, അതുപോലെ പലജാതി മനുഷ്യരെക്കാണാൻ നാം എവിടെപ്പോകും? എങ്ങും പോകേണ്ടാ, വഴിയരികിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടാൽമതി.

തൽക്കാലം ഞാൻ ഒരാളെ നിങ്ങൾക്കു പരിചയപ്പെടുത്തിത്തരാം. വളരെ കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പാണു് ഞാൻ കിട്ടുപിള്ള വക്കീലിനെ പരിചയപ്പെട്ടതു്. വക്കീലെന്നു വെറുതെ പറയുകയുമല്ല. പ്ലീഡർഷിപ്പ് പരീക്ഷ ശരിക്കു പാസ്സായിട്ടുള്ള ആളാണു്. തന്റെ ബുദ്ധിചാതുര്യത്തെ അഭിനന്ദിച്ചു്, ജില്ലാക്കോടതിയിൽക്കൂടി വ്യവഹരിക്കാൻ ഏതോ ജഡ്ജി തനിക്കു പ്രത്യേകം അനുവാദം നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നാണു് അദ്ദേഹം പറയുന്നതു്. അതിൽ പിന്നെ അദ്ദേഹം വെറും "വക്കീൽ കിട്ടുപിള്ള" എന്നു തന്നെപ്പറ്റി പറയാറില്ല. "ജില്ലാക്കോടതി വക്കീൽ കിട്ടുപിള്ള" എന്നേ പറയൂ. പരമാർത്ഥത്തിൽ അവ തമ്മിൽ ഗൗരവത്തിനും അന്തസ്സിനും എത്ര വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നു നമുക്കു് അപ്പൊഴേ മനസ്സിലാവുകയുള്ളു. ഞാൻ കാണുമ്പോൾ കിട്ടുപിള്ള വക്കീലിനു് പ്രായം അമ്പതഞ്ചിനോടടുക്കും. കച്ചേരിയിൽ പോക്കു നിറുത്തിയിട്ടു് അന്നേയ്ക്കു സുമാർ മുപ്പതുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും താൻ ബാറിലെ പ്രമാണിയായിരുന്ന അന്നു തയ്പിച്ച ആ കറുത്ത കോട്ടുതന്നെയാണു് ഇപ്പോഴും ധരിക്കുന്നതു്. ആ കോട്ടിന്റെ നിറം കറുപ്പാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങളിൽ റിയലിസ്റ്റുകളായ വായനക്കാർ കയർക്കും. നനച്ചു് നനച്ചു് വെളുപ്പിന്റെ അധിപ്രസരം അതായതു് ഇൻഫ്ളുവൻസ് ഉള്ള ഒരുതരം കറുപ്പാണതു്. അതിന്റെ പോക്കറ്റുകൾ എപ്പോഴും വീർത്തു തൂങ്ങിക്കിടക്കും. ഒരു പോക്കറ്റിൽ സവ്യാഖ്യാനമായ ഒരു നാരായണീയം പുസ്തകമുണ്ടു്. (സാംബശിവശാസ്ത്രിയുടെ വ്യാഖ്യാനമല്ല. അതു കിട്ടുപിള്ളവക്കീലിന്റെ പോക്കറ്റിൽപോലും കൊള്ളുകയില്ല.) മറ്റേ പോക്കറ്റിൽ ഒരു കേസുകെട്ടാണു്. പണ്ടു നടത്തിയ ചില വൻതരം കേസുകളെപ്പറ്റി പറയുമ്പോഴും ആ കേസുകെട്ടു് അദ്ദേഹം പുറത്തെടുക്കും. താനെഴുതിയ പത്രികയുടെ സാഹിത്യമാധുരി നമ്മെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടി അതിൽനിന്നൊരു രണ്ടു ഖണ്ഡിക വായിക്കും.

ഒരിക്കൽ ഒരു തറവാട്ടു ഭാഗത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഒരു കേസു വന്നു. തറവാട്ടു നിൽക്കുന്ന വസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു തന്നെയായിരുന്നു തർക്കം. കേസു തീരുന്നതുവരെ ആ വീടു കെട്ടിമേയ്ക്കാൻ ആരും ഉദ്യമിച്ചില്ല. അങ്ങനെ ജീർണ്ണപ്രായമായി നിൽക്കുന്ന ആ വീടിനെക്കുറിച്ചു കിട്ടുപിള്ളവക്കീലിന്റെ പത്രികയാണിതു്:—

"ഒരു കാലത്തു് എത്രയും പരിഷ്കൃതപദവിയിൽ വച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഈ ഭവനത്തിന്റെ അത്യധിക ശോചനീയമായ ആധുനിക നിർഭാഗ്യ ഗർത്തപതനത്തിന്റെ ഹേതുഭൂതന്മാർ നിഷ്ഠൂരരായ അപരാധകൃത്തുക്കളും എന്നു് ഏവന്റെയും അന്തരംഗത്തിൽ പരിപുഷ്ടമായ ക്ലിഷ്ടതയെ ഘടിപ്പിക്കത്തക്ക കഠോരകൃത്യം സാധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു് ആദരപൂർവ്വം ബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു."

എന്നിട്ടും, ഞാൻ മേരിക്കുട്ടിയെക്കുറിച്ചുതന്നെ ഓരോ നിമിഷവും ഓർക്കുകയാണു്........... ആറു വർഷം മുമ്പു മേരിക്കുട്ടിയുടെ പിതാവിനു് ഇവിടത്തെ ബാങ്കിലേയ്ക്കു സ്ഥലംമാറ്റം കിട്ടിയപ്പോൾ അവർ കുടുംബസഹിതം ഇങ്ങോട്ടു വന്നപ്പോഴും മുതൽ........ അന്നു് മേരിക്കുട്ടി ഫിഫ്ത്ത് ഫോമിലാണു് പഠിച്ചിരുന്നതു്........ ആ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഞാൻ താങ്കളോടു് ഒരു നൂറുവട്ടം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് എല്ലാം താങ്കൾക്കറിയാമല്ലോ.

എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട മേനോൻ, ഞങ്ങൾ ഇതുവരെ പ്രേമലേഖനങ്ങളൊന്നും കൈമാറിയിട്ടില്ലെന്നു താങ്കൾക്കറിയാമല്ലോ. എന്നാൽ, നൂറു പ്രേമലേഖനങ്ങളേക്കാൾ മഹത്തായിരുന്നു എന്റെ മുമ്പിലെത്തുമ്പോൾ മേരിക്കുട്ടി ദീർഘനിശ്വാസത്തോടെ സമർപ്പിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന ആ പുഞ്ചിരി! മേരിക്കുട്ടി ദീർഘനിശ്വാസത്തോടെ സമർപ്പിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന ആ പുഞ്ചിരിയെക്കുറിച്ചോർക്കുമ്പോൾ ഇന്നു് എന്റെ ഹൃദയം പിളരുന്നതുപോലെ വേദനിക്കുകയാണു്. ഓറഞ്ചുവർണ്ണത്തിലുള്ള സിൽക്കുസാരിയും വെള്ള ബ്ളൗസും ധരിച്ചു്, ഇടത്തുകയ്യിൽ പുസ്തകങ്ങളുമായി, വലത്തുകൈ പതറിപ്പതറി വീശിക്കൊണ്ടു നടന്നുപോകുന്ന മേരിക്കുട്ടിയുടെ രൂപം എന്റെ മനസ്സിൽ ഓരോ നിമിഷവും തെളിയുകയാണു്. ആ രൂപം എനിക്കൊരിക്കലും മറക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല........... മേരിക്കുട്ടിക്കും മേരിക്കുട്ടിയുടെ വീട്ടുകാർക്കും എന്റെ അമ്മയ്ക്കും എല്ലാവർക്കും ഞങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വിവാഹം നടത്തുവാൻ താൽപ്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു. സ്ത്രീധനമായി മേരിക്കുട്ടിയുടെ വീട്ടുകാർ പതിനായിരം ഉറുപ്പിക തരുവാൻ തയ്യാറായിരുന്നു. ആ തുക അവരുടെ കഴിവിന്റെ അങ്ങേയറ്റമാണെന്നു് ഓർക്കണം. എന്നാൽ, എന്റെ ഫാദറിനു് ഇരുപതിനായിരം കിട്ടണമെന്നായിരുന്നു വാശി. അങ്ങനെ എന്റെ ഫാദറിന്റെ ഇരുപതിനായിരത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള വാശിയാണു് എന്റെ ജീവിതത്തെ തകർത്തതു്. ഫാദറിന്റെ മുമ്പിൽ എതിർത്തു നിൽക്കുവാനുള്ള കരുത്തു് പരാശ്രയശീലത്തോടുകൂടി വളർന്ന എനിക്കു് എങ്ങനെയുണ്ടാകും?

മേരിക്കുട്ടിയെ വിവാഹം ചെയ്യണമെങ്കിൽ ഞാൻ എന്റെ ഫാദറിനോടു പിണങ്ങണം; അങ്ങനെ വീട്ടിൽനിന്നിറങ്ങേണ്ടതായും വരും. എന്നാൽ, സ്വതന്ത്രമായ ഒരു ജീവിതം നയിക്കുവാൻ വേണ്ട ആത്മവീര്യമില്ലാത്തതിനാൽ വീട്ടിൽതന്നെ പറ്റിപ്പിടിച്ചു നിന്നു; പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടത്തിനു് പൂർണ്ണമായും വഴങ്ങിക്കൊടുത്തു്

കോർട്ടിൽ പോയി പ്രാക്ടീസു് തുടങ്ങുകയാണെങ്കിൽതന്നെ എട്ടുപത്തു കൊല്ലം കഴിയാതെ ഈ തൊഴിൽ ഒരാദായ മാർഗ്ഗമാവുകയില്ലല്ലോ. അതുവരെ ജീവിക്കുവാൻ പണം വേണ്ടേ? വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ ഇപ്പോഴുള്ള ജീവിതസൗകര്യങ്ങളുപേക്ഷിച്ചു പോകുവാൻ എനിക്കു ധൈര്യമില്ല.

അങ്ങനെ സുന്ദരസ്വപ്നങ്ങളുടെ മൃതസ്മരണകൾ ഹൃദയത്തിൽ പേറിക്കൊണ്ടാണു് താങ്കളുടെ പോൾ ഇന്നിവിടെ ജീവിക്കുന്നതു്. അതെ, എന്റെ ഹൃദയം ചീഞ്ഞു നാറിയതുപോലെ എന്തെല്ലാമെന്തെല്ലാം വഷളായ വിചാരങ്ങളാണു തലയ്ക്കുള്ളിലൂടെ കടന്നു പോകുന്നതു്!

അതെല്ലാം കേട്ടാൽ താങ്കളും ഞെട്ടിപ്പോകും. എന്റെ ജീവിതത്തിനു് ഒരു ലക്ഷ്യമുണ്ടായിരുന്ന ആ കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളെക്കുറിച്ചോർക്കുമ്പോൾ........ എഴുതുവാൻ എനിക്കു വാക്കുകൾ കിട്ടുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ എന്റെ ജീവിതത്തിനു യാതൊരു ലക്ഷ്യവുമില്ലാതെ, അതങ്ങനെ തകർന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നു മാത്രം എനിക്കറിയാം. ഇങ്ങനെ, ഇങ്ങനെ........ എന്റെ ജീവിതം എവിടെച്ചെന്നെത്തും?

എഴുതുവാനുദ്ദേശിച്ചിരുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ നൂറിലൊരംശം മാത്രമേ ആയിട്ടുള്ളുവെങ്കിലും, വളരെയധികം നീണ്ടുപോയ ഈ കത്തു ഞാനിവിടെ നിറുത്തട്ടെ.

താങ്കളുടെ,

പോൾ.................

* * * * * *

മേരിക്കുട്ടിയുടെ വിവാഹംനടന്നു് ഏഴുമാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പോളിന്റെ അമ്മായിയുടെ വിവാഹം നടത്തപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ അമ്മായി ഗർഭവതിയായിരുന്നതുകൊണ്ടു്, അതിനു പിഴയടയ്ക്കുന്നതുപോലെ, ഇരുപത്തയ്യായിരം ഉറുപ്പിക സ്ത്രീധനം കൊടുത്തുകൊണ്ടാണു് പോളിന്റെ അപ്പൻ ആ വിവാഹം നടത്തിയതു്. അമ്മായിയുടെ വിവാഹത്തിനുശേഷം വളരെ താമസിയാതെതന്നെ പോളിന്റെ വിവാഹവും നടന്നു. കുടുംബത്തിനു് ചീത്തപ്പേരുണ്ടാക്കിവച്ചതിൽ അമ്പതു ശതമാനം പങ്കുള്ള പോളിനു സ്ത്രീധനമായി കിട്ടിയ വെറും പതിനായിരം ഉറുപ്പിക........ അതു പോളിന്റെ അപ്പൻ സ്വീകരിച്ചതു മനോവേദനയോടുകൂടിത്തന്നെയാണു്.

—:*:—

ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലായിക്കാണും, കിട്ടപിള്ളവക്കീലിനു് അധികംനാൾ കോടതിയിൽ പോയി ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടിവരാഞ്ഞതിന്റെ കാരണം. ഈ സാഹിത്യമാധുര്യം ആസ്വദിക്കാൻ തക്ക സഹൃദയത്വം നിയമൈകനിരതന്മാരായ ജഡ്ജിമാർക്കുണ്ടാകുമോ? ദിവാൻ ബഹദൂർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയ്ക്കുശേഷം അതിനു തക്ക ഒരാളുണ്ടായിട്ടില്ല. അങ്ങനെ കിട്ടപിള്ള കോടതിയോടു വേഗം യാത്ര പറഞ്ഞു. അന്നു മുതൽ അലച്ചിലാണു്. അലച്ചിലെന്നു പറഞ്ഞാൽ സ്നേഹിതന്മാരുടെ വീടുകളിൽ അതിഥിയായി ചെല്ലുമെന്നേ അർത്ഥമുള്ളൂ. അല്ലാതെ നെട്ടുകെ നടന്നു യാചിക്കുകയാണെന്നു വിചാരിച്ചുകളയരുതു്. അതിഥിയായി ഒരിടത്തു ചെന്നുകഴിഞ്ഞാലോ, പിന്നെ വീട്ടുകാരന്റെ മട്ടാണുതാനും. തന്റെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾക്കൊന്നും കടുകിട മാററം വരുത്താൻ തയ്യാറില്ല. കുളി ചൂടുവെള്ളത്തിൽത്തന്നെ വേണം. എണ്ണ കുരുമുളകിട്ടു മുറുക്കിയതായാൽ പോരാ, ബലാശ്വഗന്ധമഞ്ജിഷ്ഠാദിതന്നെ വേണം. കുളി കഴിഞ്ഞാൽ പൂജയുണ്ടു്. പൂജ കഴിഞ്ഞാൽ കഞ്ഞികുടിയായി. കാപ്പി കുടിക്കുകയില്ല; നിർബന്ധമാണു് അക്കാര്യം. മൂന്നായി നുറുങ്ങിയ പൊടിയരിയിട്ടു വച്ച കഞ്ഞി തന്നെ വേണം. അങ്ങനെ കടുകിട തെററാത്ത ദിനചര്യയുമായി ഒരഞ്ചു ദിവസം നമ്മുടെ വീട്ടിൽ കഴിഞ്ഞിട്ടു് അടുത്ത സ്നേഹിതന്റെ വീട്ടിലേയ്ക്കു പോകുകയാണു്.

ഇങ്ങനെ വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിനു ഭാര്യയും മക്കളുമുണ്ടോ താമസിക്കാൻ വീടുണ്ടോ ഒന്നും സംഭാഷണങ്ങളിൽനിന്നു് എളുപ്പം ഗ്രഹിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. പക്ഷേ, വീട്ടുകാര്യം വല്ലതും ചോദിച്ചാൽ "അവിടെ ഒരു സ്ത്രീ ഉണ്ടു്, സുഖമില്ല" എന്നു് രണ്ടു വാചകത്തിൽ എല്ലാം തീരും. അതിൽ നിന്നു് എന്താണു മനസ്സിലാക്കുക? തനിക്കു് അവരോടു സുഖമില്ലെന്നോ, അവൾക്കു് ശരീരസുഖമില്ലെന്നോ? എടുത്തു ചോദിച്ചാൽ ഉത്തരം നാരായണീയത്തിലെ ഒരു ശ്ലോകമായിരിക്കും.

എങ്കിലും എനിക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ ഒരു നിത്യരോഗിണി ആണെന്നും, അന്വേഷിക്കാൻ പ്രമതലപ്പെട്ടവരാരുമില്ലാതെ കിടന്നു വലയുകയാണെന്നും. ഒരു ദിവസം എനിക്കു പരിചയമുള്ള ഒരു ഡാക്ടറേയും കൂട്ടിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ അവിടെ പോയി. ഞാൻ വിചാരിച്ചതുപോലെ തന്നെ. അവർ അവിടെ ഒരു കട്ടിലിൽ കിടക്കുക[യാ]ണു്. സാമാന്യം ഭേദപ്പെട്ട ഒരു വീടാണു്. ഗംഭീരമായ ഒരു ന്യൂമോണിയ ശ്വാസകോശം വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മദ്ധ്യവയസ്കയായ ഒരു മകൾ മാത്രമുണ്ടു് രോഗിണിയെ ശുശ്രൂഷിക്കാൻ. ഞങ്ങൾ മകളോടു വിവരങ്ങളെല്ലാം ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കി. പതിനഞ്ചു കൊല്ലമായി ആ അമ്മ അങ്ങനെ കിടക്കുകയാണു്. വക്കീലദ്ദേഹം അലച്ചിൽ തുടങ്ങിയിട്ടും അത്രയും കൊല്ലമായി. വല്ലപ്പോഴും ഒരിക്കൽ അവിടെ ഒന്നു ചെല്ലും; മകളെ വിളിച്ചു സ്നേഹപൂർവ്വം എല്ലാം കാര്യങ്ങളും ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കും. പിറേറദിവസം നേരം വെളുക്കുമ്പോൾ ആളിനെ കാണുകയില്ല. എന്റെ സ്നേഹിതൻ ഡോക്ടറാണെന്നുപറഞ്ഞപ്പോൾ ആ മകളിൽ ഒരു പരിഭ്രമം നിഴലിച്ചു. ആ പതിനഞ്ചു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ ഒരു ഡാക്ടരും അവിടെ ചെന്നിട്ടില്ല. ഡാക്ടർക്കു് ഒന്നും കൊടുക്കേണ്ടതില്ലെന്നു ഞാൻ അവരോടു പറഞ്ഞു. അവൾക്കു സമാധാനമായി.

ഡാക്ടറും ഞാനും കൂടി വെളിയിൽ വന്നപ്പോൾ, ആ മകൾ ഉൽക്കണ്ഠാകുലയായി ഞങ്ങളെ പടിവാതിൽവരെ അനുഗമിച്ചു. "ഭയപ്പെടാനൊന്നുമില്ല. കുറേനാൾകൂടി ജീവിച്ചിരിക്കും" എന്നു് പറഞ്ഞു ഡാക്ടർ അവരെ സമാധാനപ്പെടുത്തി.

വെളിയിൽ കടന്നപ്പോൾ ഡാക്ടർ എന്നോടു പറഞ്ഞു "ഇനി അധികം കഷ്ടപ്പെടേണ്ടിവരുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഏറിയാൽ രണ്ടാഴ്ച അത്രയുള്ളു." ഡാക്ടർ പറഞ്ഞതുപോലെ തന്നെ സംഭവിച്ചു. ഏകദേശം രണ്ടാഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ ആ സ്ത്രീ മരിച്ചു.

പിന്നീടു് നമ്മുടെ വക്കീലദ്ദേഹത്തെ ഞാൻ കാണാതെയായി. അതിനുമുമ്പു്, രണ്ടു മാസത്തിലൊരിക്കലെങ്കിലും തീർച്ചയായും വീട്ടിൽ വരുന്നതാണു്. ഒന്നന്വേഷിച്ചുകളയാമെന്നു വിചാരിച്ചു ഞാൻ വീണ്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിൽ പോയി; അതു് രണ്ടാമത്തെ പ്രാവശ്യമാണു്. പട്ടണത്തിന്റെ ഒഴിഞ്ഞ കോണിലുള്ള ആ വീടു് അതേ ഏകാന്തഗാംഭീര്യത്തോടേ അപ്പോഴും നില്ക്കുന്നു. അവിടെ ആൾപ്പെരുമാററത്തിന്റെ ലക്ഷണമില്ല. ഞാൻ മെല്ലെ മെല്ലെ അകത്തേയ്ക്കു കയറി രോഗിണി കിടന്ന മുറിയിലേയ്ക്കു് എത്തിനോക്കി. അതേ കട്ടിലിൽ നമ്മുടെ വക്കീലദ്ദേഹമുണ്ടു് കിടക്കുന്നു. മകൾ അടുത്തുണ്ടു്. അമ്മയെ ശുശ്രൂഷിച്ച അതേ ജാഗ്രതയോടുകൂടി അച്ഛനേയും ശുശ്രൂഷിക്കുന്നു. എനിക്കധികനേരം അവിടെ നില്ക്കാൻ തോന്നിയില്ല. പട്ടണത്തിൽപോയികുറച്ചു ഓവൽടിനും, ഹോർലിക്സും വാങ്ങി അവിടെ കൊടുത്തിട്ടു് ഞാൻ ഇറങ്ങിപ്പോന്നു.

ഞാൻ ആലോചിച്ചു. അങ്ങനെ ഒരു ജീവിതംകൂടി പര്യവസാനിക്കാൻ പോകുന്നു. ഈ മനുഷ്യനെന്തിനാണു് ഇങ്ങനെ അലഞ്ഞതു്? നല്ല ബുദ്ധിയും സാമാന്യം കുടുംബസ്ഥിതിയും ഉണ്ടായിട്ടും അതൊന്നും പ്രയോജനപ്പെടുത്താതെ ഒരു ജീവിതം മുഴുക്കെ അലഞ്ഞും തിരിഞ്ഞും കളഞ്ഞു!

എനിക്കു് ഉത്തരം കിട്ടി. ഭാര്യ മരിച്ചപ്പോൾ ആ കട്ടിലിൽ വീണു എന്നല്ലേ പറഞ്ഞതു്? ഭാര്യയുടെ രോഗം കണ്ടു സഹികെട്ടു പുറത്തിറങ്ങിയ ആൾ ഭാര്യയുടെ രോഗം തീർന്നപ്പോൾ വീട്ടിലെത്തി! പക്ഷേ ആ മനുഷ്യനു് രോഗത്തിൽനിന്നു രക്ഷപെടാൻ കഴിഞ്ഞോ? ഇതില്ല.

അദ്ദേഹവും ഉടനെ മരിക്കും. പിന്നെ ആ മകളുണ്ടു്. രോഗികളെ ശുശ്രൂഷിച്ചു തളർന്ന അവരും താമസിയാതെ കട്ടിലിൽ വീഴും. അപ്പോൾ അവരെ ശുശ്രൂഷിക്കാൻ ആരുണ്ടാവും? എന്തോ?

——:*:——

സ്ഥലങ്ങൾ വിൽക്കാനും വാങ്ങാനും

മിതമായ കമ്മീഷനിൽ ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യും

കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി, മുണ്ടക്കയം, പീരുമേടു്, മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ റബ്ബർ, തേയില, ഏലം, മുതലായ തോട്ടങ്ങൾ വിൽക്കാനും വാങ്ങാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കു് മിതമായ കമ്മീഷൻ വ്യവസ്ഥയിൽ ഇവയുടെ ക്രയവിക്രയങ്ങൾക്കു് വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തു കൊടുക്കുന്നതാണു്.

M/s. MEERAKHAN & SONS LTD.
KOOTTICKAL, MUNDAKAYAM.

(Mg: DIRECTOR) P. M. Mohammad Meerakhan (PUTHENVEETIL.)

THE MASCOT TRADES, VAIKOM.

Dealers in:-

Oil Engines, Electric Motors, Pump-Sets, Rice Hullers, Flour Mills, Other Machineries and Electric Goods.

പെട്ടിയും പറയും എഞ്ചിൻ സഹിതവും അല്ലാതെയും വില്ക്കുവാനുണ്ടു്. 15 H P. & 5 H P. പുതിയ എഞ്ചിൻ പെട്ടി പറ സാമഗ്രികൾ സഹിതമോ സെൻട്രിഫ്യൂഗൽ പമ്പു സഹിതമോ കൂലിക്കു കൊടുക്കുന്നതുമാണു്.

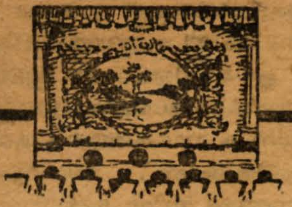

നമ്മുടെ നാടകവേദി

ടി. എൻ. ഗോപിനാഥൻ നായർ

നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ഒരു സാധാരണ നാടകശാലയിലേക്കു നിങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. സ്റ്റേജ്ജ്യത്താൻ മണ്ണു മാന്തിയെടുത്തതുകൊണ്ടു കുഴിയായിത്തീർന്ന മുൻഭാഗത്തു സന്ധിബന്ധങ്ങൾ അയഞ്ഞുതുടങ്ങിയ പത്തുനൂറു കസേരകൾ നിരത്തിയിരിക്കുന്നു. അതിനു പിന്നിൽ കുറെ ബഞ്ചുകൾ—സാക്ഷാൽ 'പൊതുജനാഭിപ്രായ'ത്തിന്റെ പ്രചരണകേന്ദ്രം; അതിനു പിന്നിൽ നീണ്ടു കിടക്കുന്ന വെളിസ്ഥലമാണു്. ചിലർ ഉറങ്ങുന്നു, ചിലർ മുറുക്കിത്തുപ്പുന്നു, മുഷിവു തോന്നുമ്പോൾ "കേറിപ്പോടാ" എന്നു വിളിക്കുന്നു. ആഹ്ളാദിച്ചെങ്കിൽ ആ രംഗം ആവർത്തിക്കാൻ ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. അങ്ങനെ അന്തർനാടകങ്ങൾ പലതും അവിടെ നടക്കുന്നുണ്ടു്. ഇതിനിടയിൽ സോഡാ പൊട്ടിക്കുന്ന ശബ്ദം "പ്ലഷ്" എന്നു കേൾക്കാം. പാവപ്പെട്ട നടൻ ഒരു ശോകാത്മകമായ രംഗം പാടുപെട്ടു സൃഷ്ടിക്കുമ്പോഴാണു് ഈ സോഡാക്കാരൻ ബഞ്ചുകൾക്കിടയിലൂടെ പ്രേക്ഷകരുടെ പാദങ്ങൾ ചവിട്ടി മെതിച്ചുകൊണ്ടു മദ്ധ്യത്തിലെത്തി ഈ കഠോരശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതു്. കഥാഗതി കൊഴുത്തു തുടങ്ങുമ്പോഴേക്കും സ്റ്റേജിലെ ഗ്യാസ്‌ലൈററ് മങ്ങിത്തുടങ്ങും. അതു ശരിപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ബഹളം പിന്നെയുണ്ടു്. സ്റ്റേജിലേക്കൊന്നു കണ്ണോടിക്കാം. നടീനടന്മാരും, ഹാർമ്മോണിസ്റ്റും, പക്കമേളക്കാരും, മണിമുഴക്കവും എല്ലാംകൂടി ഇടകലന്ന് ഒരു കോലാഹലം യവനികക്കുപ്പുറത്തു നടക്കുന്നു. തെററിദ്ധരിക്കേണ്ട; അതാണു് പ്രാത്ഥന. പ്രേക്ഷകർ തയ്യാറായിക്കൊള്ളാനുള്ള മുന്നറിയിപ്പാണതു്.

നമ്മുടെ സ്റ്റേജിൽ തൂങ്ങുന്ന യവനികകൾ എന്റെ ശ്രദ്ധയെ പിടിച്ചുനിറുത്തുന്നു. ആദ്യത്തെ തിരശ്ശീല ഒരു ദേവന്റെ ചിത്രം. അല്ലെങ്കിൽ കുറെ നത്തകിമാരുടേതു്. അതിനു പിന്നിൽ അമേരിക്കയിൽപോലും അതിശയം ഉണ്ടാക്കുന്ന ഉയർച്ചയോടുകൂടിയ കുറെ കെട്ടിടങ്ങൾ, വനമോ ഉദ്യാനമോ ആണെങ്കിൽ പറയാനില്ല. കഥ നടക്കുന്നതു സലിംരാജകുമാരന്റെ അരമനയായാലും ഉപഗുപ്തന്റെ പർണ്ണശാലയായാലും, പോലീസ് സ്റ്റേഷനായാലും രംഗവിധാനം ഇതെല്ലാംതന്നെ. സ്റ്റേജിന്റെ കോണിൽ ഒരു സുന്ദരവിഢ്ഢി വേഷം ചമഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആ ചുരുളൻ തലമുടിക്കാരൻ ഹാർമ്മോണിസ്റ്റിനെപ്പോലെ തന്നെ വിലക്ഷണമായി ഏതു കർട്ടന്റെയും മൂലയിൽ അതു വരച്ച ചിത്രകാരന്റെ നാമധേയം എവിടെ നിന്നാലും വായിക്കത്തക്കവിധം ലിഖിതമായിരിക്കും.

ഒരു മണിമുഴക്കത്തെ തുടർന്നു വിമാനം പോകുന്ന ശബ്ദത്തിൽ ഈ മദാലസന്മാരുടെ ചിത്രം മേൽപ്പോട്ടുയരുന്നു. ഹാർമ്മോണിസ്റ്റിന്റെ ഒരു പച്ചച്ചിരി പുരണ്ട കൂപ്പുകൈയോടെ കഥ തുടങ്ങുകയായി. കഥാനായകനും ഹാർമ്മോണിസ്റ്റുമായുള്ള സംഗീതഗുസ്തികളെക്കുറിച്ചോ, നായികാനായകന്മാരുടെ പ്രണയഗാനങ്ങൾക്കിടയിൽ ഹാർമ്മോണിസ്റ്റ് നടത്തുന്ന ആക്രമങ്ങളെക്കുറിച്ചോ ഒന്നും ഞാൻ വിസ്തരിക്കുന്നില്ല. ഇതാണു് ഒരു സാധാരണ മലയാളനാടകത്തിന്റെ ബാഹ്യസ്ഥിതി

നമ്മുടെ നാടകവേദി പുരോഗമിക്കുന്നുണ്ടോ? നാം അവധാനപൂർവ്വം ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരു നാടകത്തിന്റെ കഴിവു് ആഴമേറിയതാണു്. ഒരു സമുദായത്തിന്റെ സംസ്കാരവും, ആത്മാവും അതിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നുണ്ടു്. ഒരു നോവലിനോ, കവിതക്കോ, ചിത്രത്തിനോ ഇത്ര ഗാഢമായും ക്ഷിപ്രമായും ജനഹൃദയത്തിൽ പ്രചരണം നടത്താൻ കഴിയുകയില്ല. നമ്മുടെ ജീവിതരീതികളിൽ പുതുമകൾ ആവിഷ്ക്കരിക്കുവാൻ അവക്കു് ശക്തിയുണ്ടു്; ദുഷിപ്പിക്കാനുള്ള കഴിവും ഒട്ടും കുറവല്ല. 'ഇബ്സന്റെ' പാവക്കൂട്ടു് (Dolls House) എന്ന നാടകം സ്ത്രീസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി ചെയ്ത പ്രചരണം പ്രസിദ്ധമാണു്. ഭത്താവിന്റെ നേരെ കതകു മുറുകെ വലിച്ചടച്ചു് ഭാര്യ ഭവനംവിട്ടു പോകുന്നതായിട്ടാണു കഥ കലാശിക്കുന്നതു്. ഒരു നിരൂപകൻ പറയുകയാണു്:—"ആ കതകു് അടച്ചപ്പോഴുയർന്ന മുഴക്കം അന്നത്തെ നാടകശാലയിൽ മാത്രമല്ല, യൂറോപ്പു മുഴുവനും മാറെറാലിക്കൊണ്ടു" എന്നു്. അതാണു് നാടകത്തിന്റെ ശക്തി.

നാടകം ഒരു കലയാണല്ലൊ. അതിന്റെ വിജയത്തിൽ നാടകകത്താവിനും നടന്മാർക്കും പ്രേക്ഷകർക്കും തുല്യമായ പങ്കാണുള്ളതു്. രചിക്കാനും അഭിനയിക്കാനും ആസ്വദിക്കാനും കലാഭിരുചി കൂടിയേ തീരൂ. അടുത്തകാലം വരെ നേരമ്പോക്കിനുള്ള ഒരായുധമായേ നാടകത്തെ കരുതിയിരുന്നുള്ളു; കലയായി അംഗീകരിച്ചിരുന്നില്ല. കുംഭകോണത്തിൽനിന്നും ഒരു 'രാജാപ്പാർട്ടി'നേയും തഞ്ചാവൂരിൽ നിന്നും ഒരു 'കുയിൽനാദ'ത്തിനേയും തിരുനൽവേലിയിൽനിന്നും ഒരു 'ഗ്രാമഫോൺ ഫെയി'മിനേയും കമ്പിയടിച്ചു വരുത്തി, അവർ

വക്കിത്തോമ്മ മുക്കണഞ്ചേരി

ഓട്ടുകച്ചവടം

പെരുമ്പാവൂർ

ഞങ്ങളുടെ എല്ലാ ഇനം ഓട്ടുകളും ഏററവും കുറഞ്ഞ നിരക്കിൽ ആവശ്യക്കാരുടെ സ്ഥലത്തു എത്തിച്ചു കൊടുക്കുന്നതാണു്.

ഡേവിഡ് പോൾ & കമ്പനി

കോതമംഗലം.

(ഡൈയിൻസ് മോട്ടോഴ്സിന്റെ അംഗീകൃത ടയർ സോൾ ഏജൻറ്സ്)

ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടി ടയർ കട്ട ചെയ്തു കൊടുക്കുന്നതാണു്.

POSTAL TUTION

A. B. C. മുതൽ M. A. വരെ

1. 1954 മാർച്ചിലോ അതിനു മുമ്പോ 20 വയസ്സ് പൂർത്തിയാകുന്ന ആർക്കും 1954 മാർച്ചിലെ മദ്രാസ് മെട്രിക്കുലേഷൻ പരീക്ഷക്കു ചേരാം.

2. 1952 മാർച്ചിലോ അതിനു മുമ്പോ മെട്രിക്കുലേഷനോ തുല്യ പരീക്ഷകളോ ജയിച്ചിട്ടുള്ള ആർക്കും 1954 മാർച്ചിൽ ഇൻററമീഡിയററു പരീക്ഷയ്ക്കു (കോളജിൽ പോകാതെ) ചേരാം.

3. 1952 മാർച്ചിലോ അതിനു മുമ്പോ ഇൻററമീഡിയററു പാസായിട്ടുള്ള ഏതു സ്ത്രീക്കും 1954 മാർച്ചിൽ ബി. ഏ. പരീക്ഷക്കു (കോളജിൽ പോകാതെ ചേരാം.)

4. 1952 മാർച്ചിൽ ബി. ഏ. പാസായ ഏതു സ്ത്രീക്കും 1954 മാർച്ചിൽ (കോളജിൽ പോകാതെ) എം. ഏ. പരീക്ഷക്കു ചേരാം. 1951 മാർച്ചിൽ ധനതത്വ ശാസ്ത്രം എടുത്തു ബി. ഏ. പാസായ പുരുഷന്മാർക്കു് 1954 മാർച്ചിൽ ധനതത്വശാസ്ത്രമെടുത്തു (കോളജിൽ പോകാതെ) എം. ഏ. പാസാകാം. കൂടാതെ എൽ. എൽ. ബി. യും (കോളജിൽ പോകാതെ സ്ത്രീകൾക്കു മാത്രം)

വയസ്സും പരീക്ഷായോഗ്യതയും കാണിച്ചു വിവരങ്ങൾക്കു 8 ണ. സ്റ്റാമ്പു സഹിതം അപേക്ഷിക്കുക.

കേംബ്രിഡ്ജ് കോളേജ്

തിരുവനന്തപുരം.

ഫോൺനമ്പർ 2078

വന്നുചേരുന്ന രാത്രിതന്നെ ഒരു "വള്ളിത്തിരുമണം" അഭിനയിക്കുന്നതു് സാധാരണ സംഭവമായിരുന്നു. നാമതു സഹിച്ചിരുന്നു. വേഷത്തിന്റെ പകിട്ടിലും, പാട്ടിന്റെ മിരട്ടിലും നാം തലകുലുക്കി, "നല്ല നാടകം" എന്നും പറഞ്ഞിരുന്നു. ഇന്നു നാം അതുകൊണ്ടു് തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ല. അതു സഹിക്കുകതന്നെയില്ല. നമുക്കുൽകൃഷ്ടമായ മാതൃകകൾ കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞു. വലിയൊരു പരിവർത്തനം തന്നെ വന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാലും തമിഴ് നാടകത്തിന്റെ തണലിൽ തഴച്ചുവന്ന നമ്മുടെ നാടകവേദിയിൽനിന്നും മാലിന്യങ്ങൾ നിശ്ശേഷം നീങ്ങിയെന്നു പറയാൻ വയ്യ. സ്റ്റേജിലെ ഹാർമ്മോണിസ്റ്റ് ആ രീതിയുടെ സ്മാരകമാണു്. രംഗങ്ങൾക്കിടയിൽ ചാടിവരുന്ന വിദൂഷകൻ ആ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ പ്രേതമാണു്.

ഉൽകൃഷ്ടമായ നാടകങ്ങൾ രചിക്കാൻ കഴിവുള്ളവർ പൊതുജനഹിതത്തെ ലാളിക്കാൻവേണ്ടി കലയെ കുരുതികൊടുക്കുന്നതു് കഷ്ടംതന്നെ. ഇന്നു് എത്രയോ സംഗീത നാടകസംഘങ്ങൾ നമ്മുടെ നാട്ടിലുണ്ടു്. അവർ സ്വീകരിക്കുന്ന കഥകളുടെയെല്ലാം അസ്ഥിക്കൂടം ഒന്നുതന്നെ. നായികാനായകന്മാർ അവിചാരിതമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നു. ഒരാൾ പ്രഭുകുലത്തിലും മറ്റൊരാൾ കുടിലിലും ജനിച്ചിരിക്കണമെന്നു നിർബന്ധമുണ്ടു്. നായകനെ 'പ്രേമിക്കുവാൻ' മറ്റൊരു സ്ത്രീ കൂടി ഉണ്ടായിരിക്കും. നായികാനായകന്മാരുടെ പ്രേമബന്ധത്തെ തകർക്കാൻ ഒരു ദുഷ്ടകഥാപാത്രം കാണും. അയ്യോ! കള്ളുകുടി, കള്ളത്തരം, വ്യഭിചാരം, പരദ്രോഹം, ആഭാസത്തരം എന്നു വേണ്ട സങ്കല്പിക്കാവുന്ന സകല വഷളത്തങ്ങളുടെയും സങ്കേതമാണവൻ. എല്ലാ കഥയിലും അവനു് ആത്മഹത്യയെ ശരണമുള്ളു. 'പിജാമാസ്' ധരിച്ചുകൊണ്ടു 'ഷേവ്' ചെയ്യാത്ത മുഖത്തോടെ, നിരാശനായി ഒരു കഠാര വലിച്ചൂരി "പ്രിയമിത്രമേ" എന്നു തുടങ്ങുന്ന കഠോരശബ്ദങ്ങളുടെ പ്രവാഹം ഒരു ഭൂതാവേശത്തിൽ കലാശിക്കുന്നതു് നാമെത്ര നാടകങ്ങളിലാണു് കാണുക? അവന്റെ മരണത്തോടെ നായികാനായകന്മാർ സമ്മേളിക്കും: ഒരേ അച്ചിൽ വാർത്ത ഇത്തരം പ്രേമാഭാസകഥകൾ മാത്രമേ സംഗീതനാടകമാകയുള്ളോ? വിഷപാനവും കഠാരപ്രയോഗവും ഭ്രാന്തുമില്ലാത്ത ഒരു സംഗീതനാടകം കാണ്മാൻ കൊതിയാകുന്നു. "പൊതുജനങ്ങൾക്കു് ഇഷ്ടമാകണമെങ്കിൽ ഇതെല്ലാം വേണ"മെന്നു നാടകക്കമ്പനിയുടെ ഉടമസ്ഥൻ നിർബന്ധിക്കുന്നുപോലും! ദുഷിച്ച വാസനകളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ കലാകാരൻ ചെളിക്കുണ്ടിലേക്കിറങ്ങുകയല്ല വേണ്ടതു്; സാമാന്യജനങ്ങളെ ഉൽകൃഷ്ടമണ്ഡലത്തിലേക്കുയർത്തുകയാണു് കലയുടെ ധർമ്മം.

ഇന്നു് "ആധുനികനാടകം" എന്ന സംജ്ഞ ആംഗലേയ ഭാഷയിൽ ഒരു സാങ്കേതികമായ അർത്ഥത്തിലാണു് ഉപയോഗിക്കുക. ആംഗലേയ നാടകസാഹിത്യം ഇന്നത്തെ അഭൂതപൂർവ്വമായ വികാസത്തിനു് റഷ്യയിലേയും, സ്കാൻഡിനേവിയായിലേയും, ഫ്രാൻസിലേയും ഗ്രന്ഥകാരന്മാരോടു കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആ പുരോഗതിയിൽ ഇബ്സന്റെയും ചെക്കോവിന്റെയും മേറ്റർലിങ്കിന്റെയും മുദ്രകൾ സ്ഫുടമായി കാണ്മാൻ കഴിയും. കലാംശത്തിനു് മുൻഗണന നൽകി ചുററുപാടും നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങളെ ചിത്രീകരിക്കുന്നതിൽ ആധുനിക നാടകം ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുന്നു. കരുക്കളുള്ള സാമുദായികപ്രശ്നങ്ങളുടെ ചുഴലിയിൽപ്പെട്ടു് യാതന അനുഭവിക്കുന്ന വ്യക്തികളെ ചിത്രീകരണം ചെയ്തു സമുദായപരിഷ്ക്കരണത്തിനു് പ്രേരണനൽകുകയാണു് ഈ രീതിയുടെ ഒരു പ്രത്യേകത. നിലവിലിരിക്കുന്ന ചില സാമുദായികസിദ്ധാന്തങ്ങളോടുള്ള ഒരു വെല്ലുവിളി തന്നെയാണതു്. ആധുനിക നാടകങ്ങളുടെ മറ്റൊരു പ്രത്യേകത അവയുടെ പ്രതിപാദ്യരീതിയാണു്. ബാഹ്യസംഭവങ്ങളെക്കാൾ മാനസിക പരിവർത്തനങ്ങളെ സ്ഫുടമായി ചിത്രീകരണം ചെയ്യുവാൻ അവ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുന്നു. മാനസികവ്യാപാരപ്രധാനമായ ഇത്തരം നാടകങ്ങളിൽ കവിയുടെ കല്പന പലതരം അഗാധസത്യങ്ങളിലേക്കും ചികഞ്ഞുചെല്ലുന്നതു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. ആത്മഗതം തുടങ്ങിയ സാങ്കേതികമാർഗ്ഗങ്ങൾ പുറംതള്ളിയിട്ടുള്ളതും പുതിയപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മറ്റൊരു പ്രത്യേകതയാണു്. ആംഗലേയനാടകവേദി ബഹുദൂരം മുമ്പോട്ടു പോയിരിക്കുന്നു.

നാടകം കാണ്മാൻ പോകുന്നതു രസിക്കുവാനല്ലേ? നിശ്ചയമായുമതെ നാം പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന രസത്തിനു വകതിരിവു വേണമെന്നേയുള്ളു. "In the theatre there are no ruler but there are laws." എന്നൊരു നാടകമർമ്മജ്ഞൻ പറഞ്ഞതു് ഈ പ്രകൃതത്തിൽ ഓർമ്മവരുന്നു. കഥയുടെ വിഷയം, സംഭാഷണശൈലി, സമയദൈർഘ്യം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളെല്ലാം സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രയോഗിക്കാൻ നാടകകർത്താവിനു് അവകാശമുണ്ടു്. അയാൾക്കു് ഔചിത്യം വേണമെന്നേയുള്ളു. ആവക കാര്യങ്ങളിൽ സകല നിയമങ്ങളെയും ബർണാഡ്ഷാ ലംഘിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷേ, പ്രേക്ഷകരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു നാടകം രചിക്കുന്നതെന്ന പ്രധാന തത്വം അദ്ദേഹം മറക്കാറില്ല.

ഒരു വിദൂഷകൻ പാകമാകാത്ത ഉടുപ്പും തൊപ്പിയും ധരിച്ചു് രംഗങ്ങൾക്കിടയിൽ വന്നു കുട്ടിക്കരണം മറിഞ്ഞാൽ കുറേപ്പേർ ചിരിക്കാനുണ്ടായെന്നു വരാം. ഒരു കഥാപാത്രം മരിച്ചു താഴെവീണിട്ടും യവനിക നീങ്ങുന്നില്ലെന്നു കരുതുക. പാവം 'കർട്ടനിടുക' എന്നു പ്രാംടരോടു മന്ത്രിക്കുന്നതും ഒരു മദാലസയുടെ കുണുങ്ങിക്കുണുങ്ങിക്കൊണ്ടുള്ള അലസതയോടെ തിരശ്ശീല നീങ്ങുന്നതും നാം കാണുന്നു. അപ്പോഴും ചിരിച്ചെന്നു വരാം. ഇത്തരത്തിലുള്ള അർത്ഥമില്ലാത്ത ആഹ്ളാദത്തിനല്ലല്ലോ നാം നാടകം കാണ്മാൻ പോകുന്നതു്. കുറെ അശ്ലീലം നിറഞ്ഞ ശൃംഗാരവും അസ്ഥാനത്തിലുള്ള നിരർത്ഥസംഗീതവും, കേൾക്കുന്നവനും പറയുന്നവനും ദഹിക്കാത്ത കുറെ പ്രാസപ്രയോഗം നിറഞ്ഞ പ്രഭാഷണങ്ങളും കണ്ടും കേട്ടും തഴക്കം വന്ന സാമാന്യജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ, ചിന്തിപ്പിക്കുകയും അയത്നമായി പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഘനവും കഴമ്പുമുള്ള നാടകങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുന്നതു കരുതലോടുകൂടി വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ വിജയം ഒരു ദിവസംകൊണ്ടു നേടിയില്ലെന്നു വരാം. പ്രസിദ്ധ നാടകകൃത്തായ സിഞ്ചിന്റെ ഒരു ഭാവാത്മകനാടകം ആദ്യമായി യൂറോപ്പിൽ അഭിനയിച്ചപ്പോൾ ആ നാടകശാലതന്നെ തീവച്ചതായി കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷേ ആ പുതിയ ചെടിക്കു് ആ മണ്ണിൽ വേരുപിടിക്കാൻ അധികനാൾ വേണ്ടിവന്നില്ല. നാടകപ്രണയികളുടെ സമാജങ്ങളിൽനിന്നു്, ലഘുലേഖകൾവഴിയായും

എല്ലാവിധ ഔഷധങ്ങൾക്കും വിദഗ്ദ്ധമായ ചികിത്സയ്ക്കും
കണ്ണമംഗലം വൈദ്യശാല
പെരുമ്പാവൂർ.
കെ. കൃഷ്ണൻകുട്ടി, വൈദ്യകലാനിധി

അരുണ കഫെ
കാഫി ആൻഡ് മീൽസ്
ബസ്സ്റ്റാൻഡ്—പെരുമ്പാവൂർ.

VANJINAD MATCHES & INDUSTRIES, Ltd.
(Incorporated in Travancore-Cochin)
Tele { Gram "VANJMATCH" / Phone 3 & 3 A } PERAMBAVOOR
MANUFACTURERS OF
High class SAFETY MATCHES & WOOD WOOL
Safety Matches for all climets and for all seasons
"PRAMUKH"
LOVELY BOXES — INDISPENSABLE
ECONOMICAL — DEPENDABLE
MANAGING AGENTS
MESSRS. MOTI LIMITED
MADRAS.

പ്രസംഗങ്ങൾവഴിയായും ഒരു പ്രബുദ്ധത നൽകുകയാണുണ്ടായതു്. ഉരമിട്ടു് ഒരുക്കുന്നതിനുമുമ്പു് വിത്തു വിതയ്ക്കുന്നതു പന്തിയല്ലല്ലോ.

ഈ ഘട്ടത്തിൽ ദുഃഖപര്യവസായികളെ (Tragedies) കുറിച്ചൊരു വാക്കു്! ട്രാജഡി ഒരു കലയാണു്. യഥാർത്ഥ ജീവിതത്തിൽ നാം കണ്ടുമുട്ടാൻ ഭയപ്പെടുന്ന സന്ധികൾ—നാമൊഴിഞ്ഞുമാറാൻ ശ്രമിക്കുന്ന പരിണാമങ്ങൾ—കലാലോകത്തിൽ കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടു്; അപ്പോൾ ലഭിക്കുന്ന കണ്ണുനീരിനു് സ്വാദുമുണ്ടു്. രചയിതാവിന്റെയോ, നടിക്കുന്നവന്റെയോ കഴിവുകേടുകൊണ്ടു ആ ഘട്ടങ്ങളിൽ നമ്മേ കരയിക്കാൻ കഴിയാതെ പോകുന്നുവെങ്കിൽ നാം കയക്കുകയേയുള്ളു. ഒരു മരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പോലീസധികാരികളുടെ പരിശോധനറിപ്പോർട്ടല്ല നാം നാടകത്തിൽ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതു്. അതേപടിതന്നെ, മരണത്തിൽ കലാശിക്കുന്ന നാടകങ്ങൾ മാത്രമല്ല ട്രാജഡികൾ. മരണമുള്ളതുകൊണ്ടു മാത്രം ട്രാജഡിയാകണമെന്നില്ല; മരണമില്ലെങ്കിലും ട്രാജഡിയായെന്നും വരാം. മരണത്തെക്കാൾ വേദനിപ്പിക്കുന്ന എത്രയോ സന്ധികളുണ്ടു്! "ഷാ"യുടെ "കാൻസിഡാ"യിൽ ആരും മരിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും അതൊരു ട്രാജഡിയല്ലെന്നു ആർക്കു് പറയാൻ കഴിയും? ട്രാജഡി നിർമ്മിക്കാൻ വേണ്ടി ചില കഥികന്മാർ വെറുതെ നിന്ന ഒരു കഥാപാത്രത്തെ തൂക്കിക്കൊല്ലുകയും മറ്റൊരാളെ വിഷം കുടിപ്പിക്കുകയും മൂന്നാമതൊരാളെ ഭ്രാന്തനാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു കാണുമ്പോൾ "എടോ നാടകകർത്താവേ ബാക്കിയുള്ള കഥാപാത്രങ്ങളെ ഒരു ബോംബെറിഞ്ഞു കൊന്നുകൂടെ" എന്നു ചോദിക്കാനെ തോന്നുകയുള്ളു. സ്വാഭാവികമായ സംഭവപരിണാമം കൊണ്ടു വരുന്ന അനിവാര്യ ദുഃഖപര്യവസാനം ആർക്കും ആസ്വാദ്യമാണു്. ഒരു ജീവിതത്തിൽ ഒരു കഥാപാത്രം ഷഷ്ടിപൂർത്തിവരേയോ അതിൽ കൂടുതലോ ജീവിക്കേണ്ടവനായിരിക്കും. മൂന്നു മണിക്കൂർ നീണ്ടുനിൽക്കേണ്ട നാടകത്തിൽ ഏതാനും രംഗങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അയാളുടെ ജീവിതം ഒതുങ്ങേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തെരഞ്ഞെടുത്ത സംഭവങ്ങളുടെയും സമുചിതമായ സംഭാഷണങ്ങളുടെയും വകതിരിവിലാണു് ആ കഥാപാത്രങ്ങൾക്കു വ്യക്തിത്വവും പൂർണ്ണതയും ലഭിക്കുന്നതു്.

പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ നാടകങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുക(Produce)യാണു് പതിവു്. ഒരു നാടകശാലയിൽ ഒരു നാടകം പല പ്രാവശ്യം അഭിനയിക്കേണ്ടിവരുന്നു. മേറ്റർലിങ്കിന്റെ (Blue Bird) എന്ന നാടകം ആദ്യമായി രംഗപ്രവേശനം ചെയ്യുന്നതിലേക്കു് ആ നാടകശാലയിൽ അനേകമാസത്തെ സജ്ജീകരണശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടിവന്നുവെന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ നാം വിസ്മയിച്ചുപോകുന്നു. രംഗവിധാനത്തിന്റെ വിഷയത്തിൽ അവർക്കത്രക്കു് ശ്രദ്ധയുണ്ടു്. അക്കാര്യത്തിൽ നമ്മുടെ നാടകവേദിയുടെ കഥ ലജ്ജാവഹം തന്നെ. ഒരു സാധാരണ മുറിയിൽ നടക്കുന്ന കഥയ്ക്കുവേണ്ട സാമഗ്രികൾ പോലും നാം സംഭരിക്കാറില്ല; ചരിത്രനാടകമാണെങ്കിൽ പറയാനുമില്ല. സ്റ്റേജിൽ കിടന്നിരുന്ന കസേരകൾ പ്രേക്ഷകർക്കിരിക്കാൻ കൊണ്ടുപോയതുകൊണ്ടു് ഈയിടെ ഒരു ചരിത്രനാടകത്തിലെ മഹാരാജാവിനു സ്റ്റൂളിലിരിക്കേണ്ടിവന്ന നിർബന്ധിതസന്ധിയെ കൗതുകപൂർവ്വം സ്മരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ആശ്രമത്തിൽ നടക്കുന്ന രംഗത്തിലെ സജ്ജീകരണങ്ങൾക്കും ആശുപത്രിയിൽ നടക്കുന്ന രംഗത്തിലെ സാമഗ്രികൾക്കും തമ്മിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവും കാണുകയില്ല. വേഷവിധാനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഇതിലും കടന്ന കടുംകൈകൾ കാണിക്കാറുണ്ടു്. വേഷവിധാനത്തിന്റെ മേന്മ സംഗീതനാടകത്തിൽ നടന്മാരുടെ ശമ്പളക്രമത്തെ ആശ്രയിച്ചാണു് നിർണ്ണയിക്കുന്നതു് ഒരു രംഗത്തിൽ വരേണ്ട ബുദ്ധഭഗവാന്റെ ഭാഗം കുറഞ്ഞ ശമ്പളക്കാരൻ എടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു് വൃത്തികെട്ട വേഷത്തിലും, പല രംഗങ്ങളിൽ വരേണ്ട ഉപഗുപ്തന്റെ ഭാഗം കൂടുതൽ ശമ്പളക്കാരനെടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു് പട്ടുകുപ്പായങ്ങളിലും വരുന്നതു നാം കണ്ടിട്ടുണ്ടു്! അക്ബറായാലും അറംഗസീബായാലും കുറഞ്ഞ ശമ്പളക്കാരനാണു് ആ ഭാഗമഭിനയിക്കുന്നതെങ്കിൽ ആ ചരിത്രപുരുഷന്മാരുടെ കഷ്ടകാലം തന്നെ. അനേകമാസമായി രോഗശയ്യാവലംബിനിയെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്ന നായിക സർവ്വാഭരണവിഭൂഷിതയായി പൊട്ടുംതൊട്ടു് പൂമാലയും ചൂടി പ്രവേശിച്ചാൽ എങ്ങനെ സഹിക്കാൻ സാധിക്കും? ഇതെല്ലാം ഒരുതരം ഔചിത്യരാഹിത്യമാണു്. ഓരോ നാടകത്തിനും അനുയോജ്യമായ പശ്ചാത്തലം നാം ഒരുക്കിയാൽ മാത്രമേ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഫലം പൂർണ്ണമായി ലഭിക്കയുള്ളൂ.

ഈ അവസരത്തിൽ നല്ല നാടകശാലകൾ നമുക്കുണ്ടാകേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. രണ്ടായിരം പേർക്കു ഞെങ്ങിയും ഞെരുങ്ങിയും ഇരിക്കാവുന്ന നെടുനെടുങ്കൻ ഓലപ്പുരകളല്ലാ നാടകത്തിനു യോജിച്ചതു്. രംഗസജ്ജീകരണങ്ങൾക്കു് സുലഭമായി സൗകര്യമുള്ള വിശാലമായ സ്റ്റേജോടും അഞ്ഞൂറോളം പേർക്കു് സുഖമായിരിക്കാവുന്ന ഇരിപ്പിടങ്ങളോടും കൂടിയ ചെറിയ നാടകശാലകളാണാവശ്യം. അര ഫർലാംഗ് നീളമുള്ള ഇപ്പോഴത്തെ നാടകശാലകളിൽ ഏററവും ശോകാത്മകമായ രംഗം അഭിനയിക്കുമ്പോൾ നേരിയ വികാരം തുളുമ്പുന്ന സംഭാഷണം അത്യുച്ചത്തിൽ കിടന്നലറുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന അസ്വാഭാവികത അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ളവരോടു് എന്തിനു പറയണം? പരിഷ്കൃതരീതിയിലുള്ള നാടകശാലകൾ നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാലയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിലെങ്കിലും ആവിർഭവിച്ചാൽ മതിയായിരുന്നു.

സി. വി. രാമൻപിള്ളയാൽ ആവാഹിക്കപ്പെട്ടതും ഈ. വി. കൃഷ്ണപിള്ളയാൽ ആദരിക്കപ്പെട്ടതുമായ നമ്മുടെ ഗദ്യനാടകശാഖ അടുത്ത കാലത്തു് മനോഹരങ്ങളായ പല പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളാലും അഭിമാനകരമായിട്ടുണ്ടു്! കല്പപാദപം, മണിമംഗലം, പ്രണയപ്രായശ്ചിത്തം, ഭഗ്നഭവനം, പൊലിഞ്ഞ ദീപം മിന്നൽപ്രണയം, സമത്വവാദി, കഥാബീജം തുടങ്ങിയ നാടകങ്ങൾ കഴമ്പുള്ളവയാണു്. ഭാവാത്മകനാടകങ്ങളും ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പിന്റെ സന്ധ്യപോലുള്ള സിംബോളിക് നാടകങ്ങളും മററും ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. അവയുടെയെല്ലാം സമർത്ഥമായ രംഗപ്രവേശനത്തിനു് അഭിനയവേദി മുൻപോട്ടു പോരേ മതിയാകൂ.

Play goer's club പോലുള്ള സമാജങ്ങളും Dramatic Mirror പോലുള്ള പത്രങ്ങളും നമുക്കുണ്ടാകുന്നതു് നല്ലതാണു്. പൊതുജനങ്ങളിൽ കലാപരമായ വികാസങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും, നല്ല കൃതികളെഴുതാൻ നാടകരചിതാക്കളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുവാനും നവീന നാടകശാലകൾ നിർമ്മിക്കുവാൻ പ്രബുദ്ധത നൽകുവാനും ഇത്തരം സമാജങ്ങൾക്കു് വളരെയൊക്കെ ചെയ്യാൻ കഴിയും. ലഘുലേഖകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താം, പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്താം, മാതൃകാനാടകങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കാം, കൊള്ളരുതാത്ത കൃതികളെ കർശനമായി വിമർശിക്കാം—ഇങ്ങനെ എന്തെല്ലാം ചെയ്യാം. കലാപ്രേമികളുടെ സമർത്ഥമായ ഒരു സമാജമെങ്കിലും നമുക്കില്ലല്ലോ എന്നു ഖേദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

കേരളീയർക്കു് ഈ അടുത്തകാലത്തു അതികലശലായ ഒരു അഭിനിവേശം ജനിച്ചിട്ടുണ്ടു്. നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽപോലും നാടകങ്ങൾ നിരവധി കളിക്കുന്നു. എത്രയെത്ര നാടകക്കമ്പനികൾ! നാം കണ്ടുമുട്ടുന്ന അധികംപേരും ഒരു രാത്രിയിലെങ്കിലും ഒരു വേലുത്തമ്പിയോ, അക്ബറോ, പെരിഞ്ചക്കോടനോ, ബി. എ. മായാവിയോ ആയി ജീവിച്ചിട്ടുള്ളവരാണു്. ഒരഞ്ചൽപ്യൂണോ വേലക്കാ

Telegrams: 'NATIONAL' Estd. 1947

NATIONAL MOTORS LIMITED

(Incorporated in Travancore)

PERUMBAVOOR, T. C. State.

Automobile Dealers, Engineers & Transport Contractors

WE UNDERTAKE: All sorts of repairing and reconditioning of Cars & Trucks, Welding, Spray Painting, Charging, and Reconditioning of batteries, Cylinder Reboring & Sleeving, Lathe Works etc etc. at moderate charges. Clearing, forwarding & all kinds of transport works.

WE STOCK: Spare parts & accessories of all popular model cars & trucks, Tyres & Tubes of all sizes.

A Trial is Solicited.

ചെറുകഥ

അപ്പോഴും, കുഞ്ഞു കളിക്കുന്നു

(എൻ. പി. മുഹമ്മദ്)

ഞാൻ ഇന്നലെ ഒരു സ്വപ്നം കണ്ടു. നിസ്സാരമായ കാര്യമാണ്. കാണുന്നതിനു മുമ്പു കിനാവിനോടടുപ്പമുള്ള ഒരു ചെറിയ സംഭവം ആലോചിച്ചിരുന്നു. മൂന്നു നാലു മാസമായി ആഴ്ചയിലൊരിക്കലെങ്കിലും എന്റെ വീട്ടിലുണ്ടാവുന്ന ചെറിയ സംഭവമാണ്.

ഞങ്ങളുടെ അമ്മായി കൂടയും 'പുതപ്പ്'മെടുത്തു തട്ടാൻ കുമാരന്റെ പുരയിലോളം പോകും. അധികം താമസമൊന്നും ഉണ്ടാകാറില്ല ഒരരമുക്കാൽ മണിക്കൂറിനകം തിരിച്ചു വരും. തിരിച്ചു വരുമ്പോൾ പിറുപിറുക്കുന്നുണ്ടാകും. ജ്യേഷ്ഠത്തിയുടെ മകൾ കോലായിൽ പിച്ചവച്ചു നടക്കുന്നതു കാണാം. കൗതുകമുള്ള കാഴ്ചയാണ്. കുഞ്ഞുങ്ങളും കുസൃമങ്ങളുമില്ലാത്ത വീട് ശവപ്പറമ്പാണ്. അമ്മായി പിറുപിറുത്തു കോലായിലേയ്ക്കു കയറും. വന്നപാടേ കുട, മുറിയിൽ കൊണ്ടുപോയി വയ്ക്കും. പുതപ്പഴിച്ചുവെച്ചു തലയിൽ തട്ടിയിട്ട കോലായിലേയ്ക്കു വരും. കുഞ്ഞുസൈനബ, തിമർത്ത കളിയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുകയായിരിക്കും. അമ്മായി കുറെ നേരം കുഞ്ഞിനെ നോക്കിനിൽക്കും. പിന്നെ, ചൂണ്ടാണി വിരൽ മൂക്കിന്മേൽ പതിച്ചു വച്ചു പറയും:

"പഹേൻ, പഹേൻ കണ്ണ്ച്ചോരയില്ലാത്തവനാ."

ചെറിയ പെങ്ങളോ, അനുജനോ, ഒരു കുസൃതിച്ചോദ്യം ചോദിക്കും:

"എന്താണമ്മായി?"

"പഹേൻ, അരഞ്ഞാണുണ്ടാക്കീല."

"ഏ എന്തു പറഞ്ഞു പഹേൻ?"

ഞങ്ങൾ മൂത്തവരെ ബഹുമാനിക്കുന്നവരാണ്. അമ്മായി അരഞ്ഞാൺ കിട്ടാത്ത അരിശം കാരണം തട്ടാന്റെ 'പഹേ'നെന്നു പേരു മാററിയിട്ടു. നല്ലതുതന്നെ. ഞങ്ങളത് അനുസരിക്കുന്നു.

"ഞങ്ങളെ അഴ്ഞ്ഞരാന്നു."

"അല്ലം, എന്താണാകാത്തതു്?"

"ഓന്നു ബെറെ പണിണ്ടു."

"എന്തു്?"

കുന്തം. അല്ലപിന്നെ, പെണ്ണുങ്ങളെ മേക്കിട്ടു കയറാ. പഹേൻ ഇണ്ടാക്കിത്തരാഞ്ഞാല്ലു, ഞാൻ എന്താ ചെയ്യ്ണ്ടു. സൈനന്റെ അരേലേക്കു് നോക്കുമ്പം മേല്ലൂടമ്പിക്ക്ണു്.

തേരട്ടവിദ്വേഷിയായ ചെറിയ പെങ്ങൾ പറയും:

"എന്താ അമ്മായി, അതിന്റമേൽ ചേരട്ട അരിക്ക്ണ്ണ്ടോ, മേല്ലൂടമ്പിക്കാൻ."

'പോടീ പോ', അമ്മായി തുടങ്ങും. പെണ്ണു് തറുതലവെട്ടാൻ വന്ന്ക്ണ്. ഇപ്പറീണതു തട്ടാൻ പഹേനോടു പറഞ്ഞങ്കി, അരഞ്ഞാണിപ്പം അതിന്റെ അരേലാ. അതിനയ്നുള്ള നസീബില്ലാന്നു ബെച്ചോളി.

ഏറെക്കുറെ വ്യത്യാസമില്ലാതെ, ഈ സംഭവം പത്തുപതിന്നാലു തവണയായി ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ ആവർത്തിക്കുന്നു. ഇന്നു രാവിലെയും സംഭവിച്ചു. അതിനെപ്പററി ആലോചിക്കുമ്പോൾ ചിരി വരുന്നു. എന്നാലും അമ്മായിയുടെ വാക്കു് ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ നിയമമാണ്. അവർക്കു അമ്പതു വയസിലധികമായി. ഭർത്താവില്ല, മക്കളുമില്ല. ഞങ്ങൾക്കു ഉമ്മയേക്കാളധികം അടുപ്പം അമ്മായിയോടാണ്. അവർ ഞങ്ങൾക്കു പലഹാരങ്ങൾ വാങ്ങിത്തരും. കഥ പറഞ്ഞുതരും. റോഡരുകിലേക്കു കൊണ്ടുപോകും. ചെറിയ കുട്ടിയായിരിക്കുമ്പോൾ, പ്രസന്നമായ പ്രഭാതങ്ങളിൽ, അവരോടൊപ്പം നിന്നു അത്ഭുതപ്രപഞ്ചം കണ്ടു. തെങ്ങിൻ തലപ്പുകൾക്കു് തങ്കരശ്മി പൂശിയ പ്രഭാതത്തിൽ പലഹാരം കയ്യിൽ പിടിച്ചു മനോഹരമായ ലോകം കണ്ടപ്പോൾ അറിയാതെ എന്റെ കൈയ്യിൽനിന്നു പലഹാരം കാക്ക കൊത്തിപ്പറിച്ചുകൊണ്ടുപോയതു ഇന്നും ഞാനോർക്കുന്നു. അമ്മായി പാറിപ്പറന്നു പോകുന്ന കാക്കയെ ശകാരിച്ചു:-

"ഊ. ന്റെ പഹയാ."

അവരുടെ ഹൃദയം പശു കടന്നു ചവിട്ടി മെതിച്ച പുഞ്ചപ്പാടമാണ്. ആ നെല്ലോലകൾ പ്രകൃതിയുടെ ഗാനത്തിനനുസൃതമായി ഇനി നൃത്തം വെയ്ക്കില്ല.

ഇയ്യിടെഅമ്മായിയുടെഹൃദയത്തിൽഒരാഗ്രഹം മുളയെടുത്തിട്ടുണ്ട്. സൈനബയ്ക്കു ഒരു വെള്ളി അരഞ്ഞാണം ഉണ്ടാക്കണം. കോലായിലിരുന്നു കുഞ്ഞു തത്തിക്കളിക്കുമ്പോൾ വെള്ളി അരഞ്ഞാണം സൂര്യപ്രകാശം തട്ടി പുഞ്ചിരിക്കണം. തീർച്ചയായും അതു സ്മരണീയമായ നിമിഷമായിരിക്കും. പല്ലുകൾ പോയി ചുളി വീണ അവരുടെ കവിൾത്തടത്തിൽ സംതൃപ്തിയുടെ അലയൊലികൾ ഉണ്ടാവും. അവർ കുറെ ദിവസം—കുഞ്ഞിനെ നോക്കി നിൽക്കേ—തന്റെ ആഗ്രഹം ഹൃദയത്തിന്റെ ഉള്ളറയിൽ ഞെരുക്കി നിർത്തിയിട്ടുണ്ടാവണം. കുഞ്ഞു ചിരിക്കുമ്പോൾ, അഭിലാഷങ്ങൾ താനെ പുറത്തു വന്നുപോയി. നിഷ്കളങ്കയായ കുഞ്ഞിന്റെ മന്ദഹാസം മാധുര്യമുള്ളതാണ്. അമ്മായി പറഞ്ഞു:

"ഇതിനൊരരഞ്ഞാണംമേണം."

പുതിയ തലമുറയ്ക്കു അരഞ്ഞാണത്തെപ്പററി വലിയ മതിപ്പൊന്നുമില്ലെന്നു അവർക്കറിയാം.

"അരഞ്ഞാണം കുട്ട്യേക്കു് ഇപ്പം കെട്ടലില്ല:-പെങ്ങൾ

അതെല്ലടീ, സൈനക്കു് ഒരരഞ്ഞാണം ചേലുണ്ടാകും. ഓളെ അര, എന്റെ അരപോലാ.

മേണ്ട അമ്മായി. ഓക്കൊരു ചെയിൻ മതി.

ചെയിനു. ഒരു ചെയിനുംകൊണ്ടു വന്ന്ക്ണ്. കുട്ട്യേളെ നടത്തം ഇപ്പംതന്നെ കാഫ്റിച്ചികളെ മാതിരി ആകണം. ഓക്കു് ഓളെല്ലോലെ തന്നെ. പെൺകുട്ട്യോളെ ഇസ്കൂളിലേക്കു പറഞ്ഞയച്ചാലു പിന്നെ അവററ നന്നാകൂല.

അമ്മായി മിണ്ടിയില്ല. തന്റെ അഭിപ്രായം അംഗീകരിക്കാത്തതിൽ അവരുടെഹൃദയം നോവിച്ചിട്ടുണ്ടാവണം. പിന്നീടു ഒരിക്കലും അരഞ്ഞാൺ പ്രശ്നം അവർ സംഭാഷണത്തിൽ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചില്ല.

ഒരു അരഞ്ഞാൺ ഉണ്ടാക്കാനുള്ള പണം അവരുടെ സ്വന്തം കയ്യിൽ ഉണ്ടാകാത്തതുകൊണ്ടാകാം.

ഒരു ദിവസം അവർ പഴയ പെട്ടി തുറന്നു. അടുക്കും ചിട്ടയുമൊപ്പിച്ച് അടുക്കിവെച്ചിരുന്ന പഴയ വസ്ത്രങ്ങൾ പുറത്തേയ്ക്കെടുത്തു. അതെല്ലാം അവരുടെ ജീവിതത്തിലെ സുവർണ്ണകാലത്തിന്റെ സാക്ഷി പത്രങ്ങളാണ്. ഒടുവിൽ അവർ ഒരു കുഴൽ പുറത്തേയ്ക്കെടുത്തു. അതിൽ തിരുകി വച്ചിരുന്ന *മാത്താവ് ഊരിയെടുത്തു. സൂര്യവെളിച്ചം തട്ടിച്ചു. ചുവന്ന സിൽക്കു തുണിയിൽ ഉറപ്പിക നാണ്യങ്ങൾ നിരത്തി വച്ചതുപോലെ മാത്താവ് തിളങ്ങി. സുഖകരമായ ദാമ്പത്യജീവിതത്തിന്റെ കണ്ണാടിപോലെ അതിൽ അവരുടെ കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങൾ പ്രതിബിംബിക്കുകയാണ്. അവർക്കു അതിനെപ്പററി ധാരാളം കഥകൾ പറയാനുണ്ട്. ജീവിതം ഒരു റാസാപ്പൂവായിരുന്ന അവരുടെ യൗവനത്തിൽ മാത്താവുള്ളവരാരും അപ്രദേശത്തിൽ അധികമുണ്ടായിരുന്നില്ല. കല്യാണങ്ങളും മററു ആഘോഷങ്ങളും വന്നാൽ പലരും അമ്മായിയെ സമീപിക്കും. അമ്മായി ഒഴിഞ്ഞു മാറും.

* മാത്താവ്=കോഴിക്കോട്ടെ സാമാന്യം ഭേദപ്പെട്ട കുടുംബങ്ങളിലെ സ്ത്രീകൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന വിലപിടിച്ച ഒരുതരം തുണിയാണ് മാത്താവ്. വെള്ളിച്ചപ്പുകൾ നിറഞ്ഞ ഈ കസവ്തുണി സൂറത്തിൽ നിന്നു പ്രത്യേകമായി ഉണ്ടാക്കി അയയ്ക്കുന്നു. ഇതിനു് 400—500 ക. വരെ വിലയുണ്ട്. വിവാഹം കഴിഞ്ഞ ആദ്യത്തെ പെരുനാളിനു പുതിയാപ്പിള ഭാര്യവീട്ടിലേക്ക് അയയ്ക്കുന്ന വസ്തുസാധനങ്ങളിൽ (ജാമാററ്) ഈ തുണിയാണ് പ്രധാന ഇനം. ചുരുങ്ങിയതു 8—10 റാത്തൽ ഘനമുണ്ടാകും. ഉരുക്കിയാൽ 70 മുതൽ 100 വരെ ഉറുപ്പികത്തൂക്കം വെള്ളി കിട്ടും.

രനോ, ഭടനോ ആകാനെങ്കിലും കഴിയാത്തവർ ചുരുക്കും. നാടകരചയിതാക്കളും പെരുകിയിട്ടുണ്ട്. "യാചകി" എന്ന നാടകം കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം 200—ൽപരം പ്രാവശ്യം പലേടത്തായി അഭിനയിച്ചുവത്രെ! മലയാളികൾക്കു നാടകത്തോടുള്ള ഭ്രമത്തിനു ഇതിലേറെ തെളിവു വേണോ?

ഈ അഭിരുചിയെ, ഈ ആവേശത്തെ, ഉചിതമായവിധം നയിക്കണമെന്നേയുള്ളു. നിറഞ്ഞ വിവേകവും തികഞ്ഞ കലാബോധവുമുള്ളവർ നമ്മുടെ നാടകക്കമ്പനികളെ നിയന്ത്രിക്കണം. അമേരിക്കയിലെ Yale സർവകലാശാല ചെയ്യുന്നതുപോലെ നല്ല നാടകങ്ങളെഴുതുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു് സ്കോളർഷിപ്പുകൾ നൽകാൻ നമ്മുടെ സർവകലാശാലയും മുതിർന്നാൽ കൊള്ളാം. ഉൽപ്പതിഷ്ണുത്വം നിറഞ്ഞ ആശയങ്ങളോടുകൂടിയ സമാജങ്ങൾ ഉണ്ടാകണം. പുരോഗമനപരമായ നാടകം കാണുമ്പോൾ മാനസികമായ ഒരു നടുക്കമുണ്ടാകുന്നപക്ഷം, സന്മനസ്സോടെ സഹിക്കാനുള്ള ഒരു മനഃസ്ഥിതി പ്രേക്ഷകർക്കുണ്ടാകണം. ജീവിതത്തിന്റെ ബഹുമുഖപ്രശ്നങ്ങളെ ചിത്രീകരിക്കുന്ന നാടകങ്ങൾ ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു പരിവർത്തന ദശയുടെ പ്രബോധകളകളമാണ് നമ്മുടെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ പ്രതിദ്ധ്വനിക്കുന്നതു്. അതിന്റെ സാഫല്യത്തിനായി നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം.

—:*:—

“അതു, കുറുക്കൻ കദീസസ്സു കൊടുക്കാനു പറഞ്ഞുപോയി.”

ആരും മറുത്തു ഉത്തരം പറയാൻ മിനക്കെട്ടില്ല. മിനക്കെട്ടാൽ മാത്തവേ് കിട്ടില്ലെന്നു അവർക്കറിയാം. കുറുക്കൻ കദീസയോടു ചോദിക്കയുമില്ല. ഒരു കീറാമുട്ടിയാണ്. കുറുക്കൻ കദീസ ചോദിച്ചപ്പോൾ അമ്മായി തീർച്ചയായും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകണം:

“ഇമ്പളെ, അതു ഓരോരോടു ചോദിക്കാതെ തരാമ്പാടുണ്ടോ?

‘ഓർ’ അമ്മായിയുടെ ഭർത്താവാണ്. ഇപ്പോഴും സൂര്യപ്രകാശം തട്ടി മാത്താവ് മിന്നിത്തിളങ്ങുമ്പോഴും, അമ്മായിയുടെ മനസ്സിലേക്കു പഴയ കാലങ്ങൾ കുതിച്ചു പായുന്നുണ്ടാകാം. അപ്പോഴും വേദനയുടെ ഉറവിടം പൊട്ടുന്നു. ഇല്ല. ശരീരത്തിന്റെ നോവുകളെ ഇല്ലായ്മചെയ്യാൻവേണ്ടി ഹൃദയത്തിന്റെ മൂകസംഗീതത്തിനു താളം പിടിക്കുവാൻ അമ്മായി അതെല്ലാം ഓർക്കുന്നുണ്ടാകാം. അതൊരിക്കലും കയ്പു നിറഞ്ഞ അനുഭവങ്ങളെ തൊട്ടുണർത്തുകയില്ല.

“ന്നാ, പിന്നെ, ഞാനോരോടു ശോയിക്കട്ടെ”–കുറുക്കൻ.

അമ്മായിയുടെ ഞായങ്ങളും പൊളിഞ്ഞു പോയി. കുറുക്കൻ കദീസയാണ് ആ മാത്താവ് ആദ്യമായുടുത്ത ഒരന്യസ്ത്രീയെന്നു അമ്മായി പറയാറുണ്ട്. പക്ഷെ അമ്മായി താക്കീതു ചെയ്തു:

“ഓ നല്ലോണം നോക്കണം. ഓര്ന്നേ കൊല്ലും.”

‘ഇതെന്തൊരു പുതുമ. ഞാനിതു വെള്ളത്തിലിടാൻ കൊണ്ടേക്ആ.’

“അല്ലമ്പളെ ഞാൻ പറയേ. ന്റെ കണ്ണീര് കണ്ടിട്ടാ ഓര്ത്തു മേടിച്ചതു്.’

അമ്മായി ചിരിച്ചു. ചിരിച്ചുവെന്നു അമ്മായി പറഞ്ഞതാണ്. അതുമല്ല അവരുടെ ഭർത്താവ് പാകം വന്ന മനുഷ്യനായിരുന്നു. ഭർത്താവ് മരിച്ചതിൽ പിന്നെ നല്ല മീൻ കൂട്ടാനുള്ള ഭാഗ്യം ഞങ്ങൾക്കു ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന അവരുടെ വിധിയിന്മേൽ, നല്ല മീൻ കൂട്ടിയ ദിവസങ്ങളിൽപോലും ഞങ്ങൾ അപ്പീൽ ബോധിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. അവരുടെ മൺമറഞ്ഞുപോയ ഭർത്താവാണ്, ആ വീരസാഹസ കഥകളിലെ നായകൻ. അതുകൊണ്ടു ഒരെതിർ പ്രസ്താവനയുടെ ഭവിഷ്യത്തുകളെപ്പററി ബാപ്പ ഞങ്ങളെ ഗുണദോഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതൊന്നുമല്ല എനിക്കവരോടുള്ള ഇഷ്ടത്തിനു കാരണം. അവർക്കു നല്ല കൂട്ടാനുകൾ ഉണ്ടാക്കാനറിയാം. അത്ര രുചിയുള്ള കൂട്ടാനുകൾ ഞാൻ കഴിച്ചിട്ടില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതൊരർദ്ധസത്യമായി നിങ്ങൾ കരുതുമെങ്കിൽ എനിക്കതിൽ പരിഭവമില്ല. ഒരു സത്യം മാത്രം പറഞ്ഞതിനു ഇത്ര ചെറിയ ശിക്ഷയെ ഉണ്ടാകൂ എന്നു വിശ്വസിച്ചു് സമാധാനിക്കാൻ എനിക്കറിയാം.

ആ മാത്താവിന്റെ കഥ കേൾക്കുന്നതും എനിക്കിഷ്ടമാണ്. അതൊരുപക്ഷെ, ഞാൻ നല്ല കഥകൾ വായിക്കാത്തതുകൊണ്ടാകാം.

ഒരു ദിവസം ഭർത്താവു് പാണ്ടികശാലയിൽനിന്നു മടങ്ങി വന്നപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു:—

“ഞാനൊരു കാര്യം പറയട്ടേ?”

“പറഞ്ഞോ, പാത്തു. അതിത്ര ചോദിക്കാനുണ്ടോ?”

“പറഞ്ഞാപ്പിന്നെ, പറഞ്ഞപോലെ കേക്കണം.”

“എന്താ കാര്യം പറ?”

“അല്ലെങ്കി, ഞാൻ പറഞ്ഞാ, ഇങ്ങള് കേക്കൂല.”

ഇണചേർന്ന ജീവിതത്തിന്റെ ഉൽഘാടനം കഴിഞ്ഞു. യൗവ്വനം മൊട്ടിട്ടു നിൽക്കുന്ന കാലമാണ്. അമ്മായി തേങ്ങിത്തേങ്ങിക്കരഞ്ഞു. അഭിലാഷങ്ങൾ ഹൃദയത്തിൽ മലഞ്ചോലപോലെ കുത്തിയൊലിക്കുന്നു. അവയെ നേർവഴിക്കു തിരിച്ചുവിടാൻ കരച്ചിലിനു ശക്തിയുണ്ട്. പുറമെ പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത പലതും ഒരു സ്ത്രീ സ്വന്തം പുരുഷന്റെ മുമ്പാകെ അഭിമാനപൂർവ്വം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. മറിച്ചും. തേങ്ങിക്കരച്ചിലിന്റെ ഓളം തട്ടി സ്നേഹസ്വരൂപനായ ഭർത്താവ് ചോദിച്ചു:—

“പാത്തു പറ. ഇന്നോടു മറച്ചുവെക്കാൻ അനക്കെന്താണുള്ളതു്?”

“പറഞ്ഞാ ഇങ്ങക്കു് ഈറപിടിക്കും.”

“ന്നാ ങ്ങ് പറയണ്ട.”—അദ്ദേഹം.

കാര്യം ഇപ്പോഴും പറഞ്ഞാൽ ഗുണം കിട്ടും. അതു് അമ്മായിക്കറിയാം. അമ്മായി മുഖം കനപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടാകണം. ഇന്നും തിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ കണ്ണുകളുടെ തീഷ്ണവും, മൃദുലവും, സ്നേഹാർദ്രവുമായ നോട്ടം അദ്ദേഹത്തെ വിഷമിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടാകാം. അദ്ദേഹം ഭർത്താവാണ്. ജീവിതത്തിന്റെ നിഴലും വെളിച്ചവുമറിഞ്ഞ അമ്മായി ഇതെല്ലാം ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞു. അവൾക്കു് എഴുതാനും വായിക്കാനും അറിയില്ല. പക്ഷെ, അവൾ പരിചയപ്പെടുന്നവരുടെ സ്വഭാവം മനസ്സിലാക്കുവാനറിയാം. അവൾ ബുദ്ധിയും, വിവേകവുമുണ്ടെന്നു ഞാൻ തീർത്തു പറയാം. പിന്നെ ഒരു വിദ്യ കൂടി അറിയും. നല്ല കൂട്ടാനുണ്ടാക്കാൻ. എന്റെ ഉമ്മക്കു് ആദ്യം പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളിൽ അത്രവലിയ കഴിവൊന്നുമില്ല. വേണ്ട; അതു പോകട്ടെ. കൂട്ടാനുണ്ടാക്കിയാൽ ഉപ്പു ജാസ്തിയാവും. അതെനിക്കു് ഇഷ്ടമില്ല. അമ്മായിയും ഉമ്മയും ഏററുമുട്ടുക കൂട്ടാനിൽ ഉപ്പു ജാസ്തിയുണ്ടാകുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിലായിരിക്കും. ആ വിവാദം ശാന്തമായ കുടുംബജീവിതത്തിനു മാധുര്യം കലർത്തുന്ന കയ്പുരസമാണ്.

ഒടുവിൽ അമ്മായി പറഞ്ഞു:—

“ങളതു് ഏല്ക്കണം........ ഏററാൽ പോരാ സത്യംചെയ്യണം.”

അമ്മായിയുടെ ചുണ്ടുകളിലൂടെ ഒരു പുഞ്ചിരി സഞ്ചരിച്ചിട്ടുണ്ടാകാം. അവർ തെങ്ങും മാവും നിറഞ്ഞ പറമ്പുകളിൽ ശൈശവകാലം കഴിച്ചവരാണ്. കൊയ്ത്തും മെതിയുമുള്ള തറവാട്ടിൽ നിന്നു വന്നവരുമാണ്. അദ്ദേഹം ശഠിച്ചു. അവസാനം സത്യം ചെയ്തു. അമ്മായി മിതവും ന്യായവുമായ ആവശ്യം പുറപ്പെടുവിച്ചു.

“എനിക്കൊരു മാത്താവ് വേണം.”

“മാത്താവോ?”

“ആ.”

“എപ്പം?”—അദ്ദേഹം.

“മററന്നാൾ.”

“അതിനിപ്പം പൈസ ഉണ്ടോ? കുറി കണ്ടിട്ടു പോരെ?”

“അപ്പള്ത്ത്ന്നു് കല്യാണം കയ്യും.”

“ആരെ?”—അദ്ദേഹം.

അമ്മായി അവരുടെ സഖിയുടെ വിവാഹക്കാര്യം പറഞ്ഞു.

“ന്നാ, തൽക്കാലം ആരോടെങ്കിലും കടം മേടിച്ചോ!”

‘അതിന്നു് ങ്ങള് ന്നെ കാക്കണ്ടാ.’

അമ്മായി കരഞ്ഞു. പിറേറന്നു് അവൾ മാത്താവും കിട്ടി.

പിന്നീട് പല കല്യാണത്തിനും ആ മാത്താവ് പോയിട്ടുണ്ട്. ഇന്ന് അതു കുഴലിൽ സുഖനിദ്രയിലാണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അമ്മായി ആ മാത്താവ് ഉപയോഗിക്കാറില്ല. അവർ അതുടുത്താൽ കാണ്മാൻ ആളില്ല. ഉടുത്താൽ വകതിരിവില്ലാത്ത പെൺകിടാങ്ങൾ പിന്നാലെ നടന്നു കൂവാനുണ്ടാകും. യൗവ്വനത്തിലേക്കു കാലൂന്നുകയും ദാമ്പത്യത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്ത പെൺകിടാങ്ങൾ. അവർക്കു് ജീവിതം സംഗീതമാണ്. വാർദ്ധക്യം യൗവ്വനത്തിനു മുമ്പിൽ തല കുനിക്കുന്നതു ശരിയാണെന്ന് അമ്മായിക്കറിയാം. എന്നാലും പോയ തലമുറയുടെ സൗന്ദര്യബോധത്തെ വൈരൂപ്യമായി ഗണിക്കുന്നതു് അമ്മായിക്കു സഹിക്കില്ല. മാത്താവ് ഇപ്പോൾ ശാന്തമായ ജീവിതം നയിക്കുന്നു. ഒന്നാലോചിക്കൂ. പണ്ടാണെങ്കിൽ............ അതിന്നു് ഇരിക്കപ്പൊറുതി ഉണ്ടാകുമോ? അതുടുക്കുവാൻ അമ്മായി പെണ്ണുങ്ങളോടു പറയാഞ്ഞിട്ടല്ല. പെണ്ണുങ്ങൾ പറഞ്ഞു:

“അമ്മായി, എനിക്കെന്റെ നീലസ്സാരി മതി.”

അമ്മായിയുടെ മറുപടി:–“ഒരു ചാരി”എന്നിട്ടു കാർക്കിച്ചുതുപ്പി. ‘എന്തു ചാരിയാണ്ടീ ഇതു്? ചാരിയുടുത്താൽ സുവർക്കത്തിലെത്തോ?’

THE TRAVANCORE AUTOMOBILES LTD.

MAIN ROAD, TRIVANDRUM.

Authorised Dealers for Messrs. Addision & Co., Ltd.

DODGE — PLYMOUTH CARS
DODGE — FARGO TRUCKS

MORRIS MINOR
&
M. G. CARS

Genuine spare — Tyres, Tubes and Accessories.

അവരാ തട്ടത്തരം പറഞ്ഞു.

"മാത്താവ് ഉടുത്താൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ തന്നെ. ആ പാമ്പിന്റെ പടം ഉടുത്ത് എനിക്കു സ്വർഗ്ഗം വേണ്ട."

അമ്മായിക്കു ചൊടിച്ചു:

"എടീ, ചാരിയുടുത്താൽ സേലം മാങ്ങേന്റെ അണ്ടിപോലെ ഉണ്ടാകും പെണ്ണുങ്ങള്. പ്ഫൂ."

അമ്മായി വിരൽ കാർക്കിച്ചു തുപ്പി. അകത്തേയ്ക്കു പോയി.

മാത്താവിന്റെ സൗന്ദര്യപൂർത്തിക്കു ഭംഗം വന്നു. ഞങ്ങളാ അതു തപ്പെട്ടു. അമ്മായി അതുടുക്കുവാൻ പോകുകയാണോ? സൂര്യപ്രകാശം പതിക്കുമ്പോഴും ആ കസവിന്റെ തുണിയും ചിരിക്കുന്നു. മാത്താവു കയ്യിലെടുത്തു, കുഞ്ഞിനെ നോക്കി അമ്മായി പറഞ്ഞു.

"മോളെ ഞാനിതു് ഉരുക്കാൻ പോണു."

"എന്തിനാ അതുരുക്ക്ണ്?"—ചെറിയ പെങ്ങളാ.

"ഉരുക്കിയാ വെള്ളി കിട്ടും. അതോണ്ട് സൈനക്ക് അരഞ്ഞാണം ഉണ്ടാക്കണം."

അമ്മായി ആലോചിച്ചുറച്ച തീരുമാനമാണ്. അതിന്നെതിരായി ചർച്ച ആരംഭിച്ചാൽ വീട്ടിൽ കലാപമുണ്ടാകും. ബാപ്പ വന്നാൽ ഞങ്ങൾക്കു പൊതിരെ അടി സമ്മാനം കിട്ടും. പെങ്ങളാ ഭയന്നു; നാവനക്കിയില്ല. അമ്മായി മാത്താവിൽ മണ്ണെണ്ണ പകർന്നു; തീ കൊളുത്തി. അഗ്നി നാവുകളാ നീട്ടുകയാണ്. ആകാശത്തിനു നേരെ. വെള്ളി ഉരുകിക്കൂടുന്നു. അവരുടെ ഹൃദയവും ഉരുകുന്നുണ്ടായിരുന്നുവോ?

അവരുടെ കണ്ണുകളാ തിളങ്ങുകയാണ്. ഒട്ടിയ കവിളുകൾ തീ വെളിച്ചത്തിൽ ചുവന്നു. അമർത്തിപ്പിടിച്ച അവരുടെ ചുണ്ടുകളിൽ ഒരു ദൃഢപ്രതിജ്ഞയുടെ അടയാളപ്പലക കൊത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നു.

"ഞാൻ സൈനബക്ക് അരഞ്ഞാണം ഉണ്ടാക്കും."

പിറേറന്നു രാവിലെ അമ്മായി തട്ടാന്റെ വീട്ടിൽ പോയി. ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിലെ എല്ലാ ആഭരണങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിയതു തട്ടാൻ കുമാരനാണ്. അമ്മായിയുടെ 'മുല്ലപ്പൂമാല' വരെ. അരപ്പണത്തൂക്കം പൊന്നുപോലും അവൻ കട്ടിട്ടില്ല. അതു വിററതു് ഇല്ലിടെയാണ്. അമ്മായി വെള്ളി അവനെ ഏൽപ്പിച്ചു. അടുത്ത ആഴ്ച കുഞ്ഞിനു് അരഞ്ഞാണം ഉണ്ടായിരിക്കും. കുമാരൻ ശുദ്ധനാണ്. താമസം ഉണ്ടാകില്ല. രണ്ടു അരഞ്ഞാണം. ഒന്നു്, സൈനബക്ക്; മറെറാന്നു ചെറിയ പെങ്ങളാക്കും. അവളാ ഇഷ്ടപ്പെടില്ല. എന്നാലും, അമ്മായി ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.

ആഴ്ച കഴിഞ്ഞു.

ഒന്നല്ല, രണ്ടല്ല, അനവധി ആഴ്ചകളാ.

അമ്മായി കുടയും 'പുതപ്പ്'മെടുത്തു പോകും. ആ ദിവസങ്ങളിലെല്ലാം സൈനബ തത്തിക്കളിക്കുന്നുണ്ടാകും. മടങ്ങി വന്ന് അമ്മായി പിറുപിറുക്കും.

"പഹേൻ; പഹേൻ; കണ്ണ്ച്ചോരയില്ലാത്തവനെ."

അപ്പോഴും സൈനബ കളിപ്പാട്ടങ്ങളുടെ പിന്നാലെ ഓടിപ്പാഞ്ഞു പോകും. അവൾ ചിരിക്കുന്നു. കൂക്കു വിളിക്കുന്നു. കളിപ്പാട്ടം കയ്യിൽനിന്നു വഴുതി വീണാൽ ചുണ്ടുകളാ വിറയ്ക്കും. ഒരഞ്ചു മിനിട്ടുനേരത്തേയ്ക്കു് അവളുടെ കരച്ചിൽ കേൾക്കാം. അമ്മായി ഉടനെ വന്നു്, സൈനബയെ എടുത്തു മാറോടണച്ചു, ചുണ്ടുകളിൽ തെരുതെരെ ചുംബനമർപ്പിച്ചു പറയും:

"മോളു കരയണ്ട. മോക്ക് അമ്മായി അരഞ്ഞാണം ഉണ്ടാക്കിത്തരും."

സൈനബയുടെ ചുണ്ടുകളിൽ മന്ദഹാസം കൗതുകപൂർവ്വം എത്തിനോക്കും. ഹയ്യ്! അതെന്തൊരു സുഖകരമായ കാഴ്ചയാണ്! ഊറിവരുന്ന നിഷ്കളങ്കമായ പുഞ്ചിരി കാണ്മാൻവേണ്ടി ഞാൻ സൈനബയെ എത്ര തവണ വേദനിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്!

പതിവുപോലെ ഒരു ദിവസം അമ്മായി തട്ടാന്റെ വീട്ടിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്നു. അമ്മായി പിറുപിറുക്കുന്നില്ല. അരഞ്ഞാൺ കിട്ടിയിട്ടുണ്ടാകണം. സൈനബയെ അവർ എടുത്തു. കുഞ്ഞു കോലായിലിരുന്നു തത്തിക്കളിക്കുമ്പോഴാ സൂര്യപ്രകാശം തട്ടി വെള്ളി അരഞ്ഞാണം പുഞ്ചിരിക്കും.

ഇപ്പോൾ,—

അനുജനും ചെറിയ പെങ്ങളും അമ്മായിയെ സമീപിച്ചു.

"എവിടമ്മായി, അരഞ്ഞാണം?"—പെങ്ങൾ.

അമ്മായി കരയുന്നു.

ഒട്ടിയ കവിളുകളിലൂടെ കണ്ണീർകണങ്ങൾ കുഞ്ഞിന്റെ തലയിൽ ഉററി വീഴുന്നു. അമ്മായി കരഞ്ഞ ദിവസങ്ങളാ ഞങ്ങൾ ഓർക്കുന്നില്ല. ഞങ്ങളാ പരിഭ്രമിച്ചു. മനസ്സിൽ വിഷാദത്തിന്റെ കോടക്കാറുകളാ തിങ്ങിക്കൂടുന്നു. അവർ കരയുന്നതു ഞങ്ങൾക്കു സഹിച്ചുകൂടാ. കാര്യം അന്വേഷിച്ചു. അമ്മായി വിതുമ്പിപ്പറഞ്ഞു:

"തട്ടാൻ നാടു വിട്ടു പോയി."

—— :***: ——

ഡിസംബർ 5—ന്
പ്രദർശനം ആരംഭിച്ചു.

ജിയോ പ്രൊഡക്ഷൻസ്............

അൽഫോൻസ
(മലയാളം)

സിസ്റ്റർ അൽഫോൻസായുടെ സഹായത്താൽ അൽഭുതകരമായി രോഗശാന്തി പ്രാപിച്ച ഒരു സാധുയുവതിയുടെ യാതനാനിർഭരവും ഹൃദയസ്പർശകമായ കഥ. ഫാത്തിമാമാതാവിന്റെ ദിവ്യദർശനം ഈ ചിത്രത്തിന്റെ ഒരു സവിശേഷതയാണ്.

GEO

The choice of the discriminating...

..............in Shopping

LADIE'S WEAR........

Exclusive Sarees, Borders, Brocades, Paloos & Cholipc., Plain & Printed Dress fabrics, Lingerie, Brassieres, Nylon Stockings, Handbags, Hankies, etc.

MEN'S WEAR........

Shirts, Dress Shirts, Manila Shirts, Pyjama Suits, Brocade Dressing Gowns, etc. Also Ties, Bows, Bow Ties, Socks, Hankies, Pullovers, Scarves, Suitings & Shirtings.

AT

CHAKOLAS

SILK HOUSE

TRICHUR & ERNAKULAM.

Telephone : 111. Telegrams : VEEVEE.

Please Visit :

Vee Vees Silk House

M/s

V. V. & BROS.

Piece Goods Merchants

COLLEGE ROAD, NAGERCOIL.

FOR ALL SORTS OF

FOREIGN

&

INDIAN TEXTILES

Kanchipuram, Mysore, Banares, Bangalore

COTTEN SILK SAREES ETC.

UNDER THE PRISON BARS

ANNIE MASCRENE

Two years have gone by and many of my friends convicted for shorter period were released one by one. In the female ward I was left alone. Days became longer and monotonous. Solitude began to tell on me. I was thrown in the company of convicts. I joined them in the workshop and learned to weave. In the evening when other convicts were locked up; I was allowed to sit out for an hour and a half in solitude. I sat on the parapet walls and watched the sun setting behind the massine walls, the birds flying towards their nests, and ,the clouds floating in fantastic shapes, lit up in burning red by the setting sun. Thoughts of home and friends, lingered with sighs while the eyes were getting "dim for a time with a tear". Soft feelings for the kindred crept through every nerve. Stars were just beginning to peer, when the door of the solitary cell opened to swallow me into its living grave. The Iron bars banged with a crash, and the heavy lock closed and hung motionless till the next dawn, cold and lifeless like death.

"Our sweetest thoughts are those that tell of saddest tales". I spent the next hours in prayer that was the only relief. Complete silence prevailed. The Earth was shrouded in darkness. The convicts in the opposite hall lay stretched out in slumber deep. Some stirred now and again with blabbering, others wept in their sleep and still others screamed as if frightened by evil spirits. Each in her sleep was perhaps living the past. I alone sat up watching and listening the mysterious disturbances in the neighbourhood. A distant cry of children some times quickened my feelings. The screeching of the owl, the barking of the dogs, and the distant sound of vehicles, slowly died away in the midnight silence, while slumber wrapt me in its folds to be caressed to sleep by nature's sweet nurse.

It was an evening in December, perhaps 1939, A message came to me from a convict, that two of the politicals, involved in Kallara and Pangode cases were condemened to death. They were to be hung in the next dawn. These were agitators, alleged to have committed violence, broken culverts and bridges and wounded and killed the police. These were also once peaceful citizens roused to desperate action for political freedom, by the speech delivered by the congress leaders. It is true, that they have resisted violence, committed on them by the police and the mounted cavalry. These were going to the gallows for activities in the name of freedom and democracy. "We are to die at dawn tomorrow; some day you will reap the benefits of our sacrifices, Remember us to the country, then" This was the message I received.

It stung me to the quick. I envied their fate. To die for the cause of liberty, I thought, was a rare destiny. I could not eat. I could not sleep. The two heroes haunted my thoughts the whole evening. I stood against the iron bars, staring into the void "I imagined their feeling that night, The thoughts of their dearest and nearest, the world, the life and death. Midnight was fast approaching It was a dark night, the dogs had begun to howl from one end of the garden to the other. Noctornal birds were screeching and fluttering their wings. I could hear from the distant cells of the convicts someone reading Ramayana".

As night advanced and darkness thickened, there was an awe in the air. I was still standing, leaning against the iron bars as if in a dream. I looked across over the walls. I saw through the starlit air, the crown of gaint trees being shaken as if by fierce hands. The dogs were howling incessantly. It looked as if the messangers of death were dancing round the prison walls. I thought, I saw two legs of a huge black figure, as high as the sky walking outside the massive walls, round the prison. The clock from the tower struck two, throbbing the hearts of those nearing their doom.

The female warder on duty sleeping on the verandah, got up and seeing me still standing against the iron bars was surprised. "What are you looking at?" She asked. "Nothing I am not feeling sleepy". I said. She came near and asked me to go to bed. My limbs were benumbed, My feeling callous. The midnight mystery of the spirit was really terrific. I thought I was dreaming. But I was not. I have heard of death and his messangers howering over the departing at the portals of mortal existence. But that night, I was convinced. The female warder did not leave me till, I went to bed. I slept over the dawn when the heroes were hanging by the gallows. I opened my eyes to see the sun beams flashing into my cell. I had slept for five hours. The tragedy had been already completed and the remains removed, leaving only the tragic memory.

The routine life in the prison started irrespective of the eventful night. Servility cannot exhibit any human emotions. The prisoners were engaged in their usual work. I joined them. There was silence mixed with sorrow and sympathy, Characteristic of the recent visit of death. Constant sighs escaped unawares from every heart. Death is an impressive event, most eloquent in all its grimness, and silence and least awful to those who fear not. The killer knows not, that there is a similar fate awaiting him sooner or later and that he is almost trotting on the precipice of death. Lovers of humanity try in vain to level up the meterial gains of human efforts, but they can never equalize. Death is a leaveler indeed. In its mighty grip the young and the old, the rich and poor and the mighty and the weak fall helpless victims never to return.

The blood of these nameless martyars flowed as freely at the alter of liberty as the precious blood of their predecessors ... ... young Bhagansingh, who revenged the death of Lala Lajapath Rai, educated a year ago at Calcutta; and of youthful Raghavan, who opened his chest with heoric courage to welcome the bullet from the police officer at Neyyattinkara just at the dawn of our freedom struggle in Travancore and the numerous nameless heroes on whose martyardom stands firm and collosal., the edific of liberty in India.

The flag of Indian liberty is flying from the summit of that edifice today. The rod of Indian republic is being swayed in the name of liberty, equality and fraternity and justice. There is great jubiliation over the day of Independance. But is there a trophy raised in memory of these martyars, except, the loving memory of their kith and kin.

Time and oblivion in whose eternal and mystic caverns are treasured up, the records of human efforts of love and labour, from age to age, are the unwritten history of human experiences, to be revealed through the cycle of transmigrations. Our vision is circumscribed by mortal limits of our own, and we judge by human standards. We borrow from life to life to pay it back tooth for a tooth and eye for an eye. This inexorable truth is the pivot on which the Universe revolves eternally, endlessly. The day of deliverence is the day of payment to the last pie, in the same coin, to brake a sunder, the trammels of this mortal existence, to release the souls from its earthly bounds to the heaven of bliss as witnessed by all prophets and their teachings. Man is the master of his own destiny.

The New Guardian of India Life Insurance Co. Ltd.

MADRAS.

(Estd: 1934)

(Chairman: M. Ct. Muthiah, Esq.)

RECORD OF PROGRESS IN 1951.

NEW BUSINESS	Exceeds	..	Rs. 66½ Lakhs.
PREMIUM INCOME	,,	..	Rs. 15 ,,
LIFE FUND	,,	..	Rs. 54¾ ,,
ASSETS	,,	..	Rs. 60¾ ,,
BUSINESS IN FORCE (Nearly)		..	Rs. 3 Crores.

REVERSIONARY BONUS DECLARED AT LAST VALUATION MADE AS ON 31-12-1950.

Rs. 7/- per thousand per annum on Whole Life Policies &
Rs. 5/- per thousand per annum on Endowment Policies.

A Policy in this progressive Life Office is a good investment, its agency is a valuable connection.

The New Guardian of India Life Insurance Co. Ltd.

Head Office: "United India Life Bldg.", MADRAS.

SPECIAL REPRESENTATIVES.

M/s. A. V. GEORGE & CO., LTD., KOTTAYAM.
M/s. P. JOHN ZACHARIAH & CO., LTD., KOTTAYAM.
Mr. K. KURIEN, KUNNAMTHANAM.
,, O. V. ELIAS, KOTTAYAM.
,, C. M. KURUVILLA, KOTTAYAM.
,, C. M. OOMMEN, MAVALIKARA.

K. E. M. S. Ltd.,

KOTTAYAM.

കോട്ടയം—ഈരാററുപേട്ട, കോട്ടയം—മുണ്ടക്കയം, കോട്ടയം—വെണ്ണിമല

എന്നീ ലൈനുകളിലേക്ക് അരമണിക്കൂർ ഇടവിട്ട് ഞങ്ങളുടെ ബസ്സ് സർവ്വീസുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്,

സി. എം. ചാക്കോ

മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ

കോട്ടയം ഈരാററുപേട്ട മോട്ടർ സർവ്വീസ് ക്ലിപ്തം, കോട്ടയം.

YOUTHFUL though OLD.

Though started years back, we are youthful in our vigour to be of untiring service to the increasing Number of our customers.

And in the matter of giving interest we are constant, as can be seen below:-

FIXED DEPOSIT,	12 MONTHS	5%
,, ,,	6 ,,	4½%
SAVINGS BANK		3%
CURRENT ACCOUNT		1½%

VENKADATHU BANK (Estd. 1933.)

KOTTAYAM.

എഴുത്തച്ചനെപ്പററിയുള്ള തെററിദ്ധാരണകൾ

(ഡോ: എസ്. കെ. നായർ എം. ഏ. പി. എച്ച്. ഡി.)

വീണ്ടും ഇതാ ഈ അടുത്തകാലത്തു നമ്മുടെ ഭാഷാസാഹിത്യപ്രേമികളുടെ ഇടയ്ക്കു് ഇതാ എഴുത്തച്ചൻ ഒരു ചിന്താവിഷയമായിരിക്കുന്നു. കൊള്ളാം; അതു് നല്ലതുതന്നെ. വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ മുതിർന്നുവരട്ടെ; ഉണ്മയേതെന്നു് തിട്ടപ്പെടുത്താനൊത്തില്ലെങ്കിലും അതാരായാനുള്ള അവസരമെങ്കിലും കിട്ടുമല്ലോ.

എഴുത്തച്ചനെപ്പററി അനേകം തെററിദ്ധാരണകൾ നമ്മുടെ പണ്ഡിതന്മാരുടേയും സാമാന്യ ജനങ്ങളുടേയും ഇടയ്ക്കു് കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ടു്. ഒന്നാമതു് ആ പേരു തെററിച്ചെഴുതിവരുന്നതിലുള്ള തകരാറാണു് എടുത്തുകാണിക്കാനുള്ളതു്. എഴുത്തച്ഛൻ എന്നാണു് ഏവരും എഴുതിയും പറഞ്ഞും വരുന്നതു്. വേണ്ട, നമ്മൾ സാക്ഷാൽ മലയാളികൾ എഴുത്തച്ചനെന്നു പറഞ്ഞാൽ മതി. അച്ഛനെന്നതു് അച്ചന്റെ ദുഷിച്ച സംസ്കൃതീകൃത രൂപമാണു്. പാതിരിമാരെ നാം അച്ചനെന്നു (Father) വിളിക്കുന്നുണ്ടു്. അതാണു് ശരിയായ രൂപം. ജനകനെ സാധാരണ അച്ഛനെന്നു് ബലപ്പെടുത്തിപ്പറയുമ്പോൾ അതു് നമ്പൂതിരിമാരുടെ സംസ്കൃതീകരണ പദ്ധതിയിൽപ്പെട്ട ഒന്നായി കണക്കാക്കണം. അച്ഛൻ എന്ന പദം പ്രയോഗസാധുത്വത്തിലെത്തിയതുകൊണ്ടു് ഇനി അതു മാററുന്നതു് ഉചിതമല്ലെന്നു് ആരെങ്കിലും ശഠിച്ചാൽ അവരോടൊന്നും പറയാനില്ല.

എഴുത്തച്ചന്റെ സാക്ഷാൽ നാമധേയം, അമ്മ, അച്ചൻ, ജനനത്തീയതി, കൃതികൾ, ജീവിതകഥ, മരണത്തീയതി എന്നീ കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു് പണ്ഡിതഗവേഷകർ പലതും പലതും പറഞ്ഞുവെച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവയൊന്നുംതന്നെ ഇന്നത്തെ ആളുകളെ അലട്ടുന്നില്ല. അവയിലത്ര ശ്രദ്ധചെലുത്തേണ്ടതുമില്ല ഇന്നുള്ളവർക്കു്. അക്കഥ നിൽക്കട്ടെ. എഴുത്തച്ചൻ ഭാഷയ്ക്കും സാഹിത്യത്തിനും ചെയ്ത സംഭാവനയെന്തു് എന്നാണു് പലർക്കും സംശയം. ഭാരതവും രാമായണവും ശരിക്കൊന്നു മനസ്സിരുത്തി വായിക്കാനും വായിച്ചു് അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാനും കഴിവില്ലാത്ത ചിലർ ഈയിടെ എഴുത്തച്ചനെപ്പററി ചിന്താനിർഭരമായ (?) ലേഖനങ്ങൾ എഴുതിക്കണ്ടു. സ്വയം ചിന്തിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് വേറെ പലരും പറഞ്ഞു കേട്ടതു് സ്വന്തം ആദർശങ്ങളുടെ മൂശയിൽ വാർത്തെടുത്തു് വിളമ്പിയ ആ ലേഖനങ്ങളെ ഞാൻ ചിന്താനിർഭരമെന്നു വിളിച്ചതിൽ ആരും പരിഭവിക്കയില്ലല്ലോ.

വളരെക്കാലം മുമ്പു മുതൽ എഴുത്തച്ചനെപ്പററി നമ്മുടെ ഇടയ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന ചില ധാരണകൾ ഇതാ ഇങ്ങനെ ചിലതെല്ലാമാണു്. മലയാളഭാഷയെ സംസ്കൃതത്തിന്റെ പിടിയിൽ നിന്നും മോചിപ്പിച്ചു് ഇന്നത്തെ ശുദ്ധ മലയാളമാക്കി രൂപപ്പെടുത്തിയതു് എഴുത്തച്ചനാണു്. അങ്ങനെ ആധുനിക മലയാളത്തിന്റെ ജനയിതാവാണു് എഴുത്തച്ചൻ. ഇന്നത്തെ അക്ഷരമാല കണ്ടുപിടിച്ചതും അദ്ദേഹമാണു്. കിളിപ്പാട്ടു വൃത്തത്തിന്റെയും (?) പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയും ഉപജ്ഞാതാവു് എഴുത്തച്ചനാണു്. ശൂദ്രർക്കും അക്ഷരജ്ഞാനമാവാമെന്നു് ബ്രാഹ്മണരോടു മത്സരിച്ചു് സ്ഥാപിച്ചതും ആ ചക്കാലനായരാണു്. അദ്ദേഹം തന്മൂലം അന്നത്തെ ബ്രാഹ്മണർക്കു് ഒരു ജന്മശത്രുവായിരുന്നു. ബ്രാഹ്മണരോടും അദ്ദേഹത്തിനു് വലിയ പുച്ഛമായിരുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ എഴുത്തച്ചൻ അന്നത്തെ ഒരു വലിയ ദ്രാവിഡ കഴകക്കാരൻ തന്നെയായിരുന്നു. നാരായം വഴി ആര്യസംസ്കാരത്തിന്റെ നേർക്കു വെടിയുണ്ട ഒഴിച്ച ഒരു വലിയ വിപ്ളവകാരിപോലും!

വീരാരാധനയ്ക്കു് ഒരു വിശേഷമുണ്ടു്. അങ്ങനെയൊരു സ്വഭാവം ജനതയ്ക്കുവരാൻ വിഷമമാണു്. വന്നാൽ അതങ്ങു സ്വയം വളർന്നു വളർന്നു് ദിവ്യത്വത്തിന്റെ ഉന്നതിയെത്തുകയും ചെയ്യും. എഴുത്തച്ചനെ സംബന്ധിച്ചു് പ്രചരിച്ച അപവാദങ്ങളുടെ നിലയും ഇതുതന്നെ. കുടിലുതൊട്ടു കൊട്ടാരംവരെ കേരളത്തിൽ പ്രചാരത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥമാണു് എഴുത്തച്ചന്റെ അദ്ധ്യാത്മ രാമായണം കിളിപ്പാട്ടു്. ഭക്തന്മാരണിയുന്ന നിത്യഹാരമാണതു്. അതിന്റെ കർത്താവിനെ ഭക്തിപുരസ്സരമല്ലാതെ ആളുകൾ എങ്ങനെയാണു് സ്മരിക്കുക? രാമായണം നിത്യപാരായണ ഗ്രന്ഥമായതിനാൽ അതിലെ പല ഖണ്ഡങ്ങളും നമ്മുടെ നാവിൻ തുമ്പത്തു് നൃത്തം ചെയ്യുന്ന മട്ടിലായിട്ടുണ്ടു്. അതിലെ ഭാഷയും, പ്രയോഗവിശേഷങ്ങളും, ആശയവും, ആദർശവും കേരളീയ ജീവിതത്തോടു് ഇഴുകിച്ചേർന്നുപോയി. (അങ്ങനെയൊരു നില അദ്ധ്യാത്മ രാമായണത്തിനു വരാനുള്ള കാരണം. പിന്നീടു് ആരായാം. അതു വന്നതിനു ശേഷമുള്ള കഥയല്ലേ ചിന്താവിഷയം.) അതോടെ എഴുത്തച്ചൻ ഭക്തിയും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വേരൂന്നി. ആ പുണ്യശ്ലോകനായ മഹാകവിക്കു് നാം എന്തെന്തു മാഹാത്മ്യങ്ങൾ കല്പിച്ചാലാണു് അദ്ദേഹം ഒരവതാര പുരുഷനാവുക എന്ന ചിന്തയായി പിന്നീടു്. എഴുത്തച്ചൻ മനുഷ്യമണ്ഡലത്തിൽ നിന്നു് ഉയർന്നു. ആലങ്കാരികമായി ഇപ്പോൾ ചങ്ങമ്പുഴയെ നാം ഗാനഗന്ധർവ്വനാക്കി വ്യവഹരിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ഈ പ്രസ്താവന കാലാന്തരത്തിൽ മററൊരു രൂപം കൈക്കൊള്ളുമെന്നു തീർച്ച. ചങ്ങമ്പുഴ സാക്ഷാൽ ഗന്ധർവനായിരുന്നെന്നും, ഏതോ ശാപം നിമിത്തം മനുഷ്യനായി പിറന്നതാണെന്നും ഒരു നല്ല അവതാരകഥ മലയാളത്തിൽ പ്രചരിക്കാൻ ഇനി കാലതാമസമില്ല. (ഇപ്പോൾത്തന്നെ അങ്ങനെയൊരു കഥ പ്രചരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ശ്രീ പി. നാരായണക്കുറുപ്പു് എം.ഏ; ബി. എൽ. എഴുതി അച്ചടിപ്പിച്ച 'ചങ്ങമ്പുഴ' എന്ന വിലാപകാവ്യം ഈ വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നും ഉയർന്നതാണു്.) എഴുത്തച്ചനെ ഗന്ധർവ്വന്റെ അവതാരമാക്കി പഴമക്കാർ കൊണ്ടാടിയതും ഇങ്ങനെ തന്നെ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതൃസ്ഥാനം ഇപ്പോൾ ഏറെറടുത്തിരിക്കുന്ന (അല്ലെങ്കിൽ പലരും ഏല്പിച്ചു കൊടുത്തിരിക്കുന്ന) ആ നമ്പൂരി നല്ലനേരം നോക്കി പുത്രോൽപാദനം നടത്തിയെന്ന കഥയും ഈ വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നു വിദൂരമല്ല. ഇത്തരം കഥകൾ ഇന്നുള്ള യുക്തിവാദികൾ പരിഹാസപൂർവ്വം വീക്ഷിക്കുമെന്നു് നമുക്കറിയാം. പക്ഷെ ഇന്നത്തെ യുക്തിവാദികളെന്നോ മാർക്സിസ്റ്റു് സാഹിത്യകാരന്മാരെന്നോ പുരോഗമനവാദികളെന്നോ പറയപ്പെടുന്ന ഒരു കൂട്ടം നിരൂപകർ പറഞ്ഞുപരത്തുന്നതും വിശ്വസിക്കുന്നതുമായ കഥകൾ ഈ പഴഞ്ചൻ വിശ്വാസങ്ങളേയും അധഃകരിക്കും; അവ അത്രമാത്രം യുക്തിവികലമോ അസത്യജടിലമോ ആണെന്നു് അസ്മാദൃശർക്കു് തെളിയിക്കാം. 'വിശ്വാസം' ഏതുമാവട്ടെ, രാഷ്ട്രീയമോ മതപരമോ ദേശീയമോ ഏതുമാവട്ടെ. അതിനും ഈ വീരാരാധനയ്ക്കു പറഞ്ഞ ചില ദോഷങ്ങളുണ്ടു്. സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ ഞെരിച്ചുകൊണ്ടു് അതു് തടിച്ചുവളരും. അങ്ങനെയൊരബദ്ധമാണു് എഴുത്തച്ചനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പഴമക്കാർക്കു് പണ്ടും, പുതുമക്കാർക്കു് (ഉദാഹരണത്തിനു് ഈയിടെ ഒരു പി. കെ. ദാമോദരൻ മാതൃഭൂമിയിലെഴുതിയ ലേഖനം പുസ്തകം 30 ലക്കം 30) ഇന്നും പററിയിരിക്കുന്നതു്. പരമാർത്ഥം അറിയേണ്ടവർ ഒന്നു ചെയ്യണം. പരിതഃസ്ഥിതികൾ നല്ലപോലെ പഠിക്കണം. എന്നിട്ടു് അഭിപ്രായം പറഞ്ഞാൽ മതിയെന്നു് തീരുമാനിക്കണം.

എന്താണു് എഴുത്തച്ചനെ സംബന്ധിച്ച പരമാർത്ഥങ്ങൾ? സാകല്യമായി നമുക്കൊന്നു് വീക്ഷിക്കാം.

Rly. Station: ALWAYE. River: PERIYAR. Sea Port: COCHIN.

THE PERIYAR POTTERIES, ALWAYE.

Manufacturers of

HIGH CLASS ROOFING AND FLOORING TILES, RIDGES, VALLEY-TILES, VENTILATORS, HEARTHS, BRICKS, WIRE-CUT BRICKS, FILTERS, FLOWER POTS, FANCY GOODS AND OTHER PRODUCTS OF POTTERY.

MARAMPALLI P. O.

Institutions of Charity, Education and Religion are allowed Special concessions.

അദ്ദേഹം അക്കാലത്തു് ജീവിച്ചിരുന്ന ആരേയും പോലെ ഒരു ബ്രാഹ്മണഭക്തനായിരുന്നു. അദ്ധ്യാത്മരാമായണവും ഭാരതവും എടുത്തു നോക്കിയാൽ ബ്രാഹ്മണമാഹാത്മ്യത്തെ പ്രകീർത്തിക്കുന്ന ഉദാഹരണങ്ങൾ സുലഭമായി കാണാം. ഉദ്ധരിച്ചാൽ ഒടുങ്ങാത്തമട്ടിൽ അത്ര സുലഭമായുണ്ടു്. എഴുത്തച്ഛൻ അന്നത്തെ രീതി അനുസരിച്ചു് സംസ്കൃതവും തമിഴും തെലുങ്കും നല്ലപോലെ പഠിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വേദാന്തവിഷയങ്ങൾ ധാരാളം നോക്കി മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. അന്നു് പൊതുവെ ഭാരതം ഭക്തി പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ഉണർന്ന കാലമായിരുന്നു. രാമായണകഥയും ഭാരതം കഥയും അതിനനുസരിച്ച തരത്തിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യാനാണു് അദ്ദേഹം ശ്രമപ്പെട്ടതു്. അദ്ധ്യാത്മരാമായണം കിളിപ്പാട്ടുമാത്രം എടുത്തു നോക്കിയാൽ മതി, കവിത്വത്തെ, അഥവാ കവിത്വത്തിനു മർമ്മഭൂതമായ ഔചിത്യത്തെ ചവിട്ടിമെതിച്ചാണു ഭക്തിപ്രകടനം അതിൽ എഴുത്തച്ഛൻ സാധിച്ചിരിക്കുന്നതു്. രാമൻ സാക്ഷാൽ മഹാവിഷ്ണുതന്നെയാണു്; പരമാത്മാവാണു്; നിർഗ്ഗുണനും നിരാമയനും നിരഞ്ജനനും നിർമ്മമനുമാണു്; എന്നിങ്ങനെ എത്രതവണ പാടിയാലും അദ്ദേഹത്തിനു് അലംഭാവമില്ല. പിറന്നയുടനെ പെററമ്മയ്ക്കു് രാമൻ ദിവ്യരൂപം കാണിച്ചു. പിന്നീടു് ആ അമ്മ രാമന്റെ മാനുഷീഭാവത്തെയോ ദിവ്യഭാവത്തെയോ ശരിക്കും ഓർക്കേണ്ടതു ? ആ അമ്മ മനുഷ്യസ്ത്രീയല്ലേ? എല്ലാം മറന്നു. അഥവാ മായകൊണ്ടു മറച്ചു. വിച്ഛിന്നാഭിഷേകഘട്ടത്തിൽ.

“എന്തെന്നുമകനേ! മുഖാംബുജം വാടുവാൻ
ബന്ധമുണ്ടായതു? പാരം വിശക്കയോ?

വന്നിരുന്നീടു ഭുജിപ്പാൻ,, എന്നിങ്ങനെ കൗസല്യയുടെ മാതൃത്വം അണപൊട്ടി ഒഴുകുമ്പോൾ രാമനോടൊപ്പം നാം വായനക്കാരും ഉള്ളുകൊണ്ടു ചിരിച്ചുപോകും! പാവം കൗസല്യയറിയുന്നില്ല, രാമൻ, അവരുടെ മകൻ, മനുഷ്യനല്ല, സാക്ഷാൽ മഹാവിഷ്ണുവാണെന്നു്. പോകട്ടെ. കൗസല്യയോടൊപ്പം നമ്മളും ആ സമയത്തു് രാമന്റെ ദിവ്യത്വം മറന്നുപോകത്തക്കവണ്ണം അത്ര ചമൽക്കാരത്തോടെയാണു് എഴുത്തച്ഛൻ ആ ഘട്ടം കൈകാര്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. ഇതാ അടുത്തുതന്നെ ഒരു ഘട്ടം. രാമാദികൾ വനയാത്രയ്ക്കൊരുങ്ങുന്നു. അയോദ്ധ്യാവാസികൾ രാമന്റെ വേർപാടിൽ ഹൃദയം നൊന്തു വാവിട്ടുകരയുകയാണു്. നമ്മളും ബാഷ്പനിരുദ്ധകണ്ഠരാവുന്നു. പെട്ടെന്നിതാ വസിഷ്ഠശിഷ്യനായ വാമദേവൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു് ശ്രീരാമരഹസ്യം എല്ലാരേയും അറിയിക്കുന്നു. രാമനെച്ചൊല്ലി ആരും ദുഃഖിക്കരുതു്; കോമളഗാത്രിയായ ജാനകിയെയോർത്തും കരയരുതു്. രാമൻ സാക്ഷാൽ മഹാവിഷ്ണുവാണു് ഇത്യാദി. വാസ്തവത്തിൽ വാമദേവന്റെ ഈ ഇടപെടൽ ഒരു സഹൃദയനു് അത്ര രുചിച്ചെന്നു വരില്ല. ഒരു ഭക്തൻ അദ്ദേഹത്തിനു മാപ്പുകൊടുക്കും. ഇതാ ഇങ്ങനെയുള്ള ഘട്ടങ്ങൾ, ഔചിത്യത്തെ ഭക്തി വ്യാമർദ്ദിക്കുന്ന ഘട്ടങ്ങൾ അദ്ധ്യാത്മരാമായണത്തിൽ സുലഭമാണു്. എഴുത്തച്ഛനു് ഇതാലോചിക്കാനുള്ള ബുദ്ധിയില്ലെന്നു പറയാമോ? തീർച്ചയായും നമ്മെക്കാൾ ബുദ്ധിമാനും ഔചിത്യവേദിയും ആണു് ആ മഹാകവിയെന്നു് നാം ശപഥം ചെയ്യാതെ തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹാഭാരതം കിളിപ്പാട്ടു് ഉച്ചൈസ്തരം ഉൽഘോഷിക്കുന്നുണ്ടു്. പിന്നെ എന്തുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം ഈ ഭക്തിയെ മുറുകെപ്പിടിച്ചു? അക്കാലത്തെ രാഷ്ട്രീയവും സാമുദായികവുമായ നില അതായിരുന്നു; ജനതയ്ക്കു് ആശ്വാസസന്ദായകമായ ഒരു പ്രസ്ഥാനം ഈ ‘കണ്ണടപ്പുവഴി,യായ ‘ഭക്തി, മാത്രമായിരുന്നെന്നു് ചരിത്രം തെളിയിക്കുന്നു. ആ ഭക്തിപ്രസ്ഥാനം, അതിന്റെ കടുത്ത ആവശ്യത്തോടൊപ്പം ഇന്നും ഈ ഇരുപതാം നൂററാണ്ടുവരെ നീണ്ടുനിന്നു. രാമകഥ പറയുന്ന രാമചരിതവും, കണ്ണശ്ശരാമായണവും, രാമകഥപ്പാട്ടും അദ്ധ്യാത്മരാമായണംകിളിപ്പാട്ടിനുമുമ്പേതന്നെ ഉണ്ടായവതന്നെ എങ്കിലും ഭക്തിസൗരഭംകലർന്ന എഴുത്തച്ഛൻകൃതിയാണു് സാമാന്യജനതയുടെ ഹൃദയാന്തരാളംവരെ ഇറങ്ങിച്ചെന്നതു്. അദ്ധ്യാത്മരാമായണത്തിനുമാത്രം ഈ പദവി ലഭിച്ചതു് അതൊരു ചക്കാലനായരെഴുതിയതുകൊണ്ടോ അതിൽ ചിലർ പറയുന്നപോലെ ബ്രാഹ്മണവിദ്വേഷം (ശിവശിവ! ബ്രാഹ്മണസ്തുതിയേ അതിലുള്ളൂ!) കുത്തിത്തിരുകിയതുകൊണ്ടോ അല്ല അദ്ധ്യാത്മരാമായണത്തിന്റെ മുന്നോടികളായ രാമകഥാഗ്രന്ഥങ്ങൾ അബ്രാഹ്മണരെഴുതിയതാണു്. എന്നിട്ടും അവയ്ക്കു് സാഹിത്യത്തിലല്ലാതെ ജനസാമാന്യത്തിനിടയ്ക്കു് ഒരു സ്ഥാനവും ലഭിച്ചില്ല

“EVEREST”

ASBESTOs BUILDING BOARD

THE MODERN BUILDING MATERIAL

The variety of materials available for Ceilings & Partition Work is unlimited but when considering the matter of specification it is desirable to see how far the material in view meets the following essential requirements.

1. IS THE MATERIAL NON-INFLAMMABLE ?

THIS REQUIREMENT ALONE WILL ELIMINATE MOST FLAT MATERIALS. IT CERTAINLY DOES NOT ELIMINATE 'EVEREST' BUILDING BOARD.

2. IS THE MATERIAL FIRE RESISTING ?

ORDINARY GLASS IS AN EXAMPLE OF A NON-INFLAMMABLE MATERIAL WHICH IS NOT FIRE RESISTING IN THE RANGE OF ECONOMIC BUILDING BOARDS. IT IS NOT EASY TO FIND A MATERIAL OTHER THAN "EVEREST" ASBESTOS BUILDING BOARD CAPABLE OF MEETING THIS REQUIREMENT.

3. IS IT EASSLY CUT & FIXED ?

A CARPENTER'S SAW AND A HAMMER ARE THE ONLY TOOLS REQUIRED FOR CUTTING AND FIXING "EVEREST" BUILDING BOARD.

4. IS IT PERMANENT ROT-PROOF, VERMINPROOF ?

WHEN IN PLACE "EVEREST" BUILDING BOARD WILL REMAIN ROT & VERMIN PROOF THROUGHOUT THE LIFE OF THE BUILDING.

5. DOES IT READILY ABSORB or TRANSMIT HEAT?

"EVEREST" BUILDING BOARD NEITHER READILY ABSORBS NOR TRANSMITS HEAT.

- AND IN SPITE OF THESE OUTSTANDING QUALITIES -

IT IS CHEAP

CHEAPER EVEN THAN MATERIALS LIKE THREE-PLY WOOD

'EVEREST' ASBESTOS BUILDING BOARD IS NOW AVAILABLE IN SHEETS.

SIZES 4' x 4' x 3/16" & 4 x 6' x 3/16" FROM:-

HARRISONS CROSFIELD LTD.

INCORPORATED IN ENGLAND LIABILITY OF MEMBERS LTD.

QUILON. TRAVANCORE.

ഇനി മറെറാന്നു നോക്കാം. ഭാഷാപരമായ ഒരു വിപ്ളവത്തിനു് എഴുത്തച്ഛൻ എത്രകണ്ടു് ഉത്തരവാദിയാണു്? ഒരുത്തരവാദിത്വവും അദ്ദേഹത്തിനില്ലെന്നു് വ്യസനസമേതം പറയേണ്ടിവരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു് എത്രയോമുമ്പു് ശുദ്ധസുന്ദരമായ മലയാളശൈലിയിൽ ഒന്നാംതരം ഒരു ബൃഹൽകാവ്യം ഒരു നമ്പൂരിബ്രാഹ്മണൻ എഴുതിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ചെറുശ്ശേരിയുടെ കൃഷ്ണപ്പാട്ടാണു് ഭാഷാപരമായി നാടാകെ ഒരു വലിയ വിപ്ളവമോ പരിവർത്തനമോ വരുത്തിയ മലയാള മഹാകാവ്യം. അതിനുമുമ്പും പിമ്പും സുലഭമായി ഉണ്ടായിരുന്ന നാടൻ പാട്ടുകളെപ്പററി(അതും നല്ല മലയാളത്തിൽ!) ഒന്നും പറയുന്നില്ല. പിന്നീട്ടു്പുനം, മഴമംഗലം മുതലായ ചമ്പൂകാരന്മാരായ നമ്പൂരിമാരുടെശുദ്ധസുന്ദരമായ ഭാഷാകവിതകൾ മലയാളത്തെ, ഇന്നത്തെ മലയാളത്തെ വിശേഷിച്ചും, ധന്യധന്യമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. ചങ്ങമ്പുഴതന്നെ പലപ്പോഴും സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയിൽക്കാണുന്ന ശബ്ദസൌന്ദര്യത്തിനു നിദാനം കൃഷ്ണപ്പാട്ടും ചമ്പുക്കളും കഥകളിപ്പദങ്ങളുമാണെന്നു്. എഴുത്തച്ഛന്റെ കവിതകൾ അക്കൂട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹം പരാമർശിക്കുന്നില്ല. എഴുത്തച്ഛൻ ശബ്ദസുന്ദരനല്ലാഞ്ഞിട്ടല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിൽ എല്ലുജാതി രചനയും കാണാം. ധാരാളം വൈചിത്ര്യം രചനയിൽ വരുത്തിയ ചുരുക്കം കവികളിൽ ഒരാൾ എഴുത്തച്ഛനാണു്. പക്ഷെ ആദർശത്തിലെന്നപോലെ ആവിഷ്ക്കരണത്തിലും എഴുത്തച്ഛൻ ആര്യസംസ്കാര പക്ഷപാതിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിൽ തുടർച്ചയായി തനി സംസ്കൃതത്തിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള കേകയും കാകളിയും അന്നനടയും കാണാം. കൃഷ്ണപ്പാട്ടിൽ ഒരിടത്തും അങ്ങനെയൊരു സാഹസം കാണുകയില്ല. ചമ്പൂകാരന്മാരുടെ വൃത്തഗന്ധിയായ ഗദ്യത്തിൽ (ദ്രാവിഡവൃത്തത്തിലുള്ള പാട്ടുകൾതന്നെ അവ) വളരെ ദുർല്ലഭമായേ തനി സംസ്കൃതഭാഷ തുടർച്ചയായി കാണു. ഇതെല്ലാം എഴുത്തച്ഛന്റെ കഴിവുകേടാണെന്നോ മററുള്ളവരുടെ മേന്മയാണെന്നോ ഈ ചർച്ചകൊണ്ടു വിവക്ഷയില്ല. എഴുത്തച്ഛൻ കൃതികൾക്കു് പ്രചാരമുണ്ടായതു് അവയുടെ ഭാഷാപരമോ ആദർശപരമോ ആയ വിപ്ളവാത്മകതകൊണ്ടല്ലാ എന്നുകാണിപ്പാനാണു് ഇത്രയും പറഞ്ഞുവെച്ചതു്. അദ്ദേഹം ഒരു വിപ്ളവകാരിയേയല്ല; ആര്യസംസ്കാരത്തിന്റെ ഉൽഗാതാവാണു് അദ്ദേഹം. ഭക്തിപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രചാരകനാണു് അദ്ദേഹം. അനുഗ്രഹീതനായ ഒരു മഹാകവിയാണദ്ദേഹം. എഴുത്തച്ഛന്റെ കവിതാസൌന്ദര്യം തികച്ചും കാണണമെങ്കിൽ മഹാഭാരതം കിളിപ്പാട്ടു വായിക്കുക. ഒരു മഹാപ്രബന്ധത്തിനുപോലും വകയുണ്ടു് മഹാഭാരതത്തിലെ എഴുത്തച്ഛൻ കവിത വിഷയമായെടുത്താൽ. അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ മാഹാത്മ്യം ഗ്രഹിക്കണമെന്നുള്ളവർ ഡോക്ടർ ചേലനാട്ടു് രചിച്ച 'എഴുത്തച്ഛനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലവും'(Ezhuthachan and his Age ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള ഈ പ്രബന്ധം മദിരാശി സർവകലാശാലാ പ്രസിദ്ധീകരണ വകുപ്പിൽനിന്നു കിട്ടും.) എന്ന പ്രബന്ധം സശ്രദ്ധം വായിക്കാൻ ഞാൻ ശുപാർശചെയ്യുന്നു.

കിളിപ്പാട്ടിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവു് എഴുത്തച്ഛനാണെന്ന ധാരണയും തെററാണു്. അദ്ദേഹത്തിനുമുമ്പു് കേക, കാകളി തുടങ്ങിയ വൃത്തങ്ങളും, കിളിയെക്കൊണ്ടോ വണ്ടിനെക്കൊണ്ടോ ആ വൃത്തങ്ങളിൽ കഥയും വേദാന്തവും പാടിക്കുന്ന സമ്പ്രദായവും നടപ്പിലായിരുന്നു. കിളി, വണ്ടു, സംവാദം തുടങ്ങിയ പ്രാചീന കൃതികൾതന്നെ ഉദാഹരണം.

ആര്യ എഴുത്തു നടപ്പിലാക്കിയതും എഴുത്തച്ഛനല്ല. കൃഷ്ണപ്പാട്ടു രചിച്ച കവി കോലെഴുത്തിലും വെട്ടെഴുത്തിലുമായിരിക്കയില്ല. ഇന്ദിരാ തന്നുടെ പുഞ്ചിരിയായൊരു.... എന്നിത്യാദി എഴുതിയിരുന്നതു്. ഗ്രന്ഥാക്ഷരത്തിലോ നാഗരാക്ഷരത്തിലോ എഴുതിയെന്നു വിചാരിക്കാനും ന്യായം കാണുന്നില്ല. കൃഷ്ണഗാഥയുടെ ഗ്രന്ഥവരികൾ പരിശോധിച്ചിടത്തോളം അവ ഇന്നത്തെ അക്ഷരമാലയിലാണെന്നു കാണുന്നു.

ചുരുക്കത്തിൽ ഒന്നേപറയാനുള്ളു. ഏതെങ്കിലും ഒരു കവിയുടെ കാവ്യം മൂല്യനിർണ്ണയനത്തിനെടുക്കുമ്പോൾ ആ കവിക്കു മുൻപും കവികളുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന കഥ പാടേ വിസ്മരിക്കരുതു്. അർഹിക്കുന്നതിൽ കൂടുതൽ മാഹാത്മ്യം ആർക്കും നാം കൊടുക്കരുതു്. നിരൂപകധർമ്മം അതല്ല.

രോഗികളുടെ പ്രത്യേകസൌകര്യത്തിന്

ഭ്രാന്തും അപസ്മാരവും പ്രത്യേകചികിത്സ

എല്ലാവിധ മാനസികരോഗങ്ങളും കൈവിഷം മുഖേനയോ മറെറതെങ്കിലും തരത്തിലോ ഉണ്ടായതായാലും, എത്ര തന്നെ പഴക്കം ചെന്നതായാലും നിശ്ശേഷം സുഖപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നതാണു്. രോഗികളുടെ സൌകര്യത്തിനുവേണ്ടി അത്യാവശ്യം താമസിക്കുവാൻ വേണ്ട സൌകര്യങ്ങളും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്.

പ്രധാന വൈദ്യൻ, വൈദ്യൻ വല്ലപ്പുഴ "വൈദ്യരത്നം" പി. സി. ഗോവിന്ദൻനായർ D. A. I. T. വൈദ്യഭൂഷണം.

(MENTAL SPECIALIST)

വൈദ്യമന്ദിരം, ഹെഡ്ഡാഫീസ്, മിഷ്യൻ ക്വാർട്ടേഴ്സ് തൃശ്ശിവപേരൂർ.

ശസ്ത്രക്രിയ കൂടാതെ മൂലക്കുരു നിശ്ശേഷം സുഖപ്പെടുത്തുന്നതാണു്. ആയുർവ്വേദ വിധിപ്രകാരം മററ എല്ലാരോഗങ്ങൾക്കും ചികിത്സചെയ്തു സുഖപ്പെടുത്തിവരുന്നു. പ്രധാന വൈദ്യൻ മിക്കദിവസവും സ്ഥലത്തുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണു്.

General Manager.

കർമ്മസേവയുടെ അൽഭുതഫലം

ഇതുകൊണ്ടു് പല കാര്യങ്ങളും കൈവരിക്കാം. "ചാത്തൻസേവാമഠം സന്ദർശിക്കുക" ചാത്തൻസേവയുടെ ഫലസിദ്ധി അത്ഭുതാവഹമാണു്. അനുഭവപ്രസിദ്ധമാണു്. അജയ്യമാണു്. ഇതുകൊണ്ടു് പലർക്കും പല കാര്യങ്ങളും അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഭൌതാതീതമായ ഒരു മഹനീയശക്തി!

ചാത്തനെ സേവിച്ചു ലാഭം ഉണ്ടാക്കുവാൻ വിചാരിക്കുന്നവർക്കു് അവരുടെ മതത്തിനും വിശ്വാസത്തിനും വിരോധമില്ലാത്ത വിധം സകല സഹായങ്ങളുംചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതാണു്. വ്യാപാരപരമായും, ലോട്ടറി സംബന്ധമായും, ഉദ്യോഗസംബന്ധമായും, തൊഴിൽപരമായും പല സാദ്ധ്യതകളും പലർക്കും അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. കൂടാതെ ഭ്രാന്തു്, കൈവിഷം, അപസ്മാരം തുടങ്ങിയ മാറാവ്യാധികൾ തീരെ മാററിക്കൊടുക്കുന്നതാണു്.

N. B. "അഞ്ചു തലമുറകളായി പാരമ്പര്യമുള്ളതും സാക്ഷാൽ ചാത്തൻ സേവാസിദ്ധിയുള്ളതുമായ സ്ഥലത്തേയ്ക്കു്,, തൃശ്ശൂർ പട്ടണത്തിൽവന്നു തൃപ്രയാർ ബസ്സിൽ കയറി "തൃപ്രയാർ പോലീസ് സ്റ്റേഷന്റെ,, മുൻവശത്തു് ഇറങ്ങി നേരെ വടക്കോട്ടുള്ള റോഡിൽക്കൂടി ഉദ്ദേശം നാലു് ഫർലോങ്ങ് ചെന്നാൽ വലിയ ബോർഡ് കാണാം. ബോർഡുള്ള ദിക്കിൽനിന്നു് ഒന്നര ഫർലോങ്ങ കിഴക്കോട്ടു ചെന്നാൽ "സാക്ഷാൽ ചാത്തൻ സേവാമഠം,, സന്ദർശിക്കാം.

സന്ദർശകരെ താമസിപ്പിക്കാതെ അവരുടെ കാര്യങ്ങൾ തീർത്തു് അന്നുതന്നെ അയയ്ക്കുന്നതിനുള്ള എല്ലാ സൌകര്യങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്.

—ഒരിക്കൽ പരീക്ഷിപ്പിൻ—

കെ. വി. കൃഷ്ണൻ, സാക്ഷാൽ ചാത്തൻ സേവാമഠം, P. O. പെരിങ്ങോട്ടുകര. (കൊച്ചിൻ ഡിസ്ട്രിക്ട്.)

ഒരു ഹാസ്യഭാവന

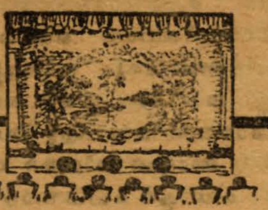

“കലാപ്രേമി!”

(പി. ഒ. എബ്രഹാം.)

അച്ഛാ! നാളെയാണു ഫീസുകൊടുക്കേണ്ടതു്:—എട്ടുവയസ്സുള്ള രാധ അച്ഛനു മുന്നറിയിപ്പുനൽകി.

അച്ഛാ! ഇൻസ്ട്രുമെൻറബോക്സ് കൊണ്ടുചെല്ലാത്തവരെ നാളെ ജ്യോമട്രി ക്ലാസ്സിൽനിന്നു പുറത്തിറക്കിവിടുമെന്നു ടീച്ചർ പറഞ്ഞു. എനിക്കു നാളെത്തന്നെ ഒരു ഇൻസ്ട്രുമെൻറബോക്സ് വാങ്ങണം—ബാലചന്ദ്രൻ അവൻെറ കാര്യം പറഞ്ഞു.

അച്ഛാ! എനിക്കിനി ഈ കീറിപ്പറിഞ്ഞ പാവാടയുടുത്തുകൊണ്ടു സ്കൂളിൽ പോകാൻ വയ്യാ. ബഞ്ചിൽ സ്വല്പം ബലമായി ഇരുന്നാൽ ഇതിൻെറ ചുവടു വിട്ടുപോകുമോ എന്നു് എപ്പോഴും ഉള്ളിൽ പേടിയാണു്. അതുകൊണ്ടു നെയ്യ് സേവിച്ചിരിക്കുന്ന ചില പഥ്യക്കാരെപ്പോലെ ദേഹം അനക്കാതെയാണു ഞാൻ നടക്കുന്നതു്. എനിക്കു, നാളെത്തന്നെ, എങ്ങനെയെങ്കിലും ഒരു പാവാടയ്ക്കു തുണിവാങ്ങണം—സരോജിനിയും പ്രക്ഷോഭണത്തിൽ ചേർന്നു.

അതേയതേ, ഫീസും, പടം വരയ്ക്കുന്ന ഇൻസ്ട്രുമെൻറപെട്ടിയും പാവാടയുമൊക്കെ ഒരു ദിവസംകൂടി താമസിച്ചാലും കുഴപ്പമുള്ളതല്ല. എൻെറ ഭഗവാനേ! ആ കാലമാടനു് ഒരു മാസത്തെ വീട്ടുവാടകയെങ്കിലും അങ്ങുകൊടുത്തിരുന്നെങ്കിൽ, മററുള്ള ഏതിനും ഒരു സമാധാനമുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോഴത്തേ ദിവസമായി അയാൾ കാലത്തും വൈകിട്ടും നടക്കുന്നു! അയാളോടവധിപറഞ്ഞു ഞാൻ മടുത്തു. വന്നു കയറിയാൽ പോകുമോ ആ നാണംകെട്ട സത്വം? ഇറയത്തുകയറി അതുമിതും കിന്നാരം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് അങ്ങിരുന്നേക്കും തുണംചാരിയൊരു നാലുനാഴിക. ഇങ്ങനെയുണ്ടോ ഒരു വാടകചോദ്യം? അതിനിടയിൽ നോക്കിക്കൊണ്ടുകളയും ചുമലെടുത്തു് അവൻെറ മണ്ടയ്ക്കടിക്കാൻ തോന്നും—ജാനകിഅമ്മ നാണവും നൈരാശ്യവും കലർന്ന ഭാവത്തിൽ ആ പരാതികളുടെ പട്ടികയ്ക്കു കടംചാർത്തി.

കുറെ വർഷക്കാലത്തെ തുടർച്ചയായ പ്രാരബ്ധക്ലേശങ്ങളും ദാരിദ്ര്യത്തിൻറ നിഃസ്തുഷം അടിച്ചമർത്താൻ കഴിയാത്ത ഒരു മുഖശ്രീയും അഴകും ഓജസ്സും മദ്ധ്യവയസ്കയായ ആ ഗൃഹനായികയുടെ ശരീരത്തിൽ അടിമുടി ഓളംവെട്ടിയിരുന്നു.

ഗൃഹനായകൻ—ഒരു നാല്പതോടടുത്ത ഒരു കൃശഗാത്രൻ—ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല.

അയാൾ ആ ചെറുവീടിൻെറ അകത്തെ മുറിയിൽ കുനിഞ്ഞിരുന്നു് ഒരു ചെറുകഥയെഴുതുന്ന ജോലിയിൽ ബദ്ധശ്രദ്ധനായിരിക്കുകയാണു്. സർവ്വശ്രദ്ധയും ഏകാഗ്രമായി ആ കഥാരചനയിൽ അർപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണു്.

താൻ സൃഷ്ടിച്ചുവിടുന്ന ഓരോ കഥാപാത്രത്തെയും അയാൾ കൺമുമ്പിൽകാണുന്നുണ്ടു്. ഒരു മഹാകുബേരൻെറ പുത്രിയും പരമസുന്ദരിയുമായ യുവതി തൻെറ പ്രേമഭാജനമായ ഒരു ദരിദ്രയുവാവിൻെറകൂടെ ഒളിച്ചോടിപ്പോകുന്ന രംഗമാണയാൾ അപ്പോൾ വർണ്ണിച്ചെഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നതു്. അവൾ അവനോടു പറയുകയാണു്—സമ്പന്നതയുടെ പ്രേമത്തിൻെറ വൈജാത്യങ്ങൾ വിലങ്ങടിച്ചില്ലാത്ത സമത്വസുന്ദരമായ ഒരു നവലോകത്തിൽവച്ചു നാം ദാമ്പത്യത്തിൻെറ നന്ദനോദ്യാനത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കും.

ഈ ഘട്ടത്തിലാണു, ഫീസ്, ഇൻസ്ട്രുമെൻറബോക്സ്, പാവാട, വീട്ടുവാടക എന്നീ നാലു ജീവൽപ്രശ്നങ്ങളും, ഒരേസമയം, ആ കഥികൻെറ ഭാവനാസാമ്രാജ്യത്തെ ആക്രമിച്ചതു്.

എന്താ, ഒന്നും മിണ്ടാത്തതു്?—ജാനകിഅമ്മ എടുത്തു ചോദിച്ചു.

ദയവുചെയ്തു ശല്യപ്പെടുത്തരുതേ. ഞാൻ ഈ കഥ ഒന്നു് എഴുതിത്തീർത്തുകൊള്ളട്ടെ. വികാരനിർഭരമായ ഒരു ഘട്ടത്തിലാണിപ്പോൾ വന്നിരിക്കുന്നതു്.

ജാ:—ഞാനും അതുതന്നെയാണു പറയുന്നതു്. നാളെ ഒന്നാം തീയതിയാണു്. നേരം വെളുക്കുമ്പോൾ വീട്ടുടമസ്ഥൻ വാടകക്കുടിശ്ശിക ചോദിച്ചുകൊണ്ടു വന്നേക്കും. അയാളോടു് അവധി പറഞ്ഞു പറഞ്ഞു നാണംകെട്ടു. ഇനി നിങ്ങൾതന്നെ അയാളോടു സമാധാനം പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. എന്നെക്കൊണ്ടാവില്ല. ഇതിനെക്കാൾ വികാരനിർഭരമായ ഒരു ഘട്ടം വേറെയെന്താണു്?

കഥികൻ:—ഇതു റൊമാൻറിസിസവും റിയലിസവും കൂടിച്ചേർന്ന ഒരു കഥയാണു്, അറിയാമോ? ഇങ്ങനെയൊരു കഥ ഇതേവരെ ആരും എഴുതിയിട്ടില്ല.

ജാ:—എങ്കിൽ ആ വിവരം വീട്ടുടമസ്ഥനോടുപറഞ്ഞു് അയാളെ നിറുത്തിക്കൊള്ളണം. അയാൾ വാടകക്കുടിശ്ശികയിൽ ഒരു മാസത്തെ സംഖ്യ വകവച്ചുതരുമെങ്കിൽ, ഈ കഥ അയാൾക്കു തന്നെ അല്പം വിലകുറച്ചു് അങ്ങു കൊടുത്തേച്ചാലും തരക്കേടില്ല. നമുക്കു വേണമെങ്കിൽ പിന്നെ ഇങ്ങനെ ഒരെണ്ണംകൂടി എഴുതിയാൽ മതിയല്ലോ.

ക:—ഹെയ്, അയാൾക്കിതിൻെറ മഹത്വം അറിയാമോ? ഇതു് ആ കഥാസാഗരം മാസികയ്ക്കുതന്നെ അയയ്ക്കണം.

ജാ:—മുമ്പു് ഇതുപോലെ മൂന്നോ നാലോ കഥകൾ അവർക്കുതന്നെ എഴുതിഅയച്ചുകൊടുത്തില്ലേ? എന്തിനെങ്കിലും കിട്ടി?

ക:—അതിൻെറ പ്ലോട്ട് അത്ര പററിയില്ലെന്നു് പത്രാധിപരെഴുതി അയച്ചു. ഇതിൻെറ ഫലം അങ്ങനെ വരുകയില്ല. പത്രാധിപർതന്നെ കരഞ്ഞുപോകും.

ജാ:—ആകട്ടെ. അങ്ങനെ സംഭവിച്ചാൽതന്നെ ഇതിനെന്തു കിട്ടും?

ക:—ഒരു പതിനഞ്ചുരൂപായെങ്കിലും അയച്ചുതരാതെയിരിക്കയില്ല.

ജാ:—ഒന്നരണ്ടു മാസമായല്ലോ ഈ മുറിയിൽ കയറി കുത്തിയിരുന്നു് ഇപ്പണി തുടങ്ങിയിട്ടു്. അഥവാ ഇതിനു 15 രൂപാ കിട്ടിയാൽതന്നെ, അതുകൊണ്ടു് ഇവിടെ എന്തു തികഞ്ഞുപററാൻ പോകുന്നു? കളയണം. ഹെയ്, ഈ പാഴ്‌വേല!

ക:—അയ്യോ, നീ അങ്ങനെ പറയരുതു്. എൻെറ ആത്മാവിൻെറ അനുഭൂതികളിൽനിന്നു ഉടലെടുക്കുന്ന അനർഘശില്പങ്ങളാണു് ഈ കഥകൾ. ഇവയുടെ കലാമൂല്യത്തെപ്പററി ഗന്ധമില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണു നീ ഇങ്ങനെയൊക്കെപ്പറയുന്നതു്. ഇവയുടെ രചനയിൽനിന്നു് എനിക്കു കിട്ടുന്ന ആത്മചാരിതാർത്ഥ്യം പതിനായിരം രൂപയെക്കാൾ വലുതാണു്. “കലാ കാമിത ദായിനി”എന്നാണു് ആപ്തവാക്യം. നിനക്കു് ഇതൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. പണമേ! പണമേ! പണമേ! എന്ന മുറവിളിമാത്രം. ധനത്തിൽനിന്നുള്ള സുഖം നശ്വരമാണു്. കലയിൽനിന്നുള്ള അനുഭൂതി അനശ്വരം.

ജാ:—ഓ! തുടങ്ങി, വേദാന്തം! എന്നാലിനി അതുതന്നെ നടക്കട്ടെ. രാധേ! നാളെ ഫീസിനു പകരം മൂന്നേകാൽ കലകൊണ്ടുപോയിക്കൊടുക്കു കേട്ടോ. എടാ ബാലചന്ദ്രാ, ഒരു ഒന്നേമുക്കാലോ രണ്ടരയോ, എത്രയാണു വേണ്ടതെന്നു വച്ചാൽ അത്രയും കല നീയും അച്ഛനോടു വാങ്ങിക്കൊണ്ടുചെന്നു് ഇൻസ്ട്രുമെൻറപ്പെട്ടി വാങ്ങിച്ചോള്ളു. പിന്നെ, പാവാടയ്ക്കു് ഒരു അഞ്ചു കല. വീട്ടുവാടകയ്ക്കു് മൊത്തം ഒരു 25 കല. റേഷൻകടയിൽ കൊടുക്കാൻ ഒരു മൂന്നുനാലു കല. എനിക്കു് എണ്ണയും കുഴമ്പും വാങ്ങാൻ ഒരു മൂന്നു കല. വെററിലയ്ക്കും പാക്കിനുംകൂടി അരക്കല. ഉള്ളി, മുളകു്, ചക്കര, കാപ്പിപ്പൊടി ഇവയ്ക്കു രണ്ടു കല. പിന്നെയും എത്ര കല ബാക്കി കിടക്കുന്നു. പതിനായിരം രൂപായുടെ കലയല്ലേ ഈ എഴുതിത്തള്ളുന്നതു്! കല, ഉലക്കേടെ മൂടു്! തെക്കേതിലെ നാണുവുണ്ടല്ലോ, മാടത്തിലിരുന്നു മുറുക്കാൻ കച്ചവടം നടത്തുന്ന ആ ഒററക്കണ്ണൻ നാണു, അവനു ദിവസം ശരാശരി 5 രൂപാ കിട്ടുന്നുണ്ടു്. ഉത്സവക്കച്ചവടത്തിനു് ഇരുപതും ഇരുപത്തിരഞ്ചും രൂപാ ഒരു ദിവസം കിട്ടിയെന്നു് അവൻെറ പെട്ടിയോൾ കല്യാണി പറഞ്ഞു. പക്ഷേ, അവനു കലയില്ല. അതുകൊണ്ടവനും കെട്ടിയോളും അഞ്ചാറു പരാധീനങ്ങളും കഞ്ഞി കുടിച്ചു കിടക്കുന്നു. ഞാനും വല്ലപ്പോഴും മുട്ടുകെട്ടു് ഓടിച്ചെന്നു കല്യാണിയോടാണു രണ്ടും മൂന്നും രൂപാ കൈവായ്പ വാങ്ങുന്നതു്. നിങ്ങളും ഈശ്വരനെയോർത്തു് ഈ തൊഴിലൊന്നു നിറുത്തി മനുഷ്യരെപ്പോലെ ദേഹമനക്കിയുള്ള വല്ല വേലയ്ക്കും പോകാമോ, ഗതിപിടിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ മുടിഞ്ഞു കുത്തുപാള എടുക്കുമേ. എടുത്തില്ലെങ്കിൽ എൻെറ പേരു ജാനകിയെന്നല്ല.

ആ കഥികൻ അന്നു രാത്രി മുഴുവൻ, നേരം വെളുക്കുന്നതുവരെ, ചിന്താഗ്രസ്തനായിക്കിടന്നു വളരെ ഗാഢമായി ആലോചിച്ചു. കലയും ദാരിദ്ര്യവുമാണോ, മറെറന്തെങ്കിലും തൊഴിലും കാലക്ഷേപമാർഗ്ഗവുമാണോ തനിക്കു വേണ്ടതു് എന്നുള്ളതായിരുന്നു അയാളുടെ ചിന്താവിഷയം. ജാനകിയമ്മയുടെ ശകാരപ്രസംഗം അയാളുടെ സുബോധത്തെ ഉണർത്തി. അങ്ങനെ നേരവും വെളുത്തു. ഒരു പുതിയ മനുഷ്യനായിട്ടാണയാൾ എഴുന്നേററതു്. കടലാസും പേനായുമൊക്കെ മാററിവച്ചു പല്ലുതേച്ചു മുഖം കഴുകി. തെരുവിലേക്കിറങ്ങി. എങ്ങോട്ടെന്നോ, എന്തിനെന്നോ, അറിയാതെ മെല്ലെ മുന്നോട്ടു നടന്നു. അങ്ങനെ നടക്കുമ്പോൾ ഒരു മിലി

ഒരു സോഡാക്കാരനും അഞ്ചാറു കാഴ്ചക്കാരും

(സി. ജെ. തോമസ്)

.. ഇന്ത്യയിൽ ആദ്യം ഇംഗ്ലീഷ് പഠിച്ച സ്ഥലമാണെന്നും മററും വമ്പു പറയുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ ഒരിംഗ്ലീഷ് ചിത്രം കാണാൻ തരംകിട്ടുക അപൂർവ്വമാണ്. അങ്ങനെയിരിക്കെ വല്ലപ്പോഴും കിട്ടുന്ന അവസരം പാഴാക്കാൻ വയ്യല്ലോ. നല്ല ചിത്രങ്ങൾ കാണാൻ ആളില്ലെന്നാണ് അറിയാവുന്നവർ പറയുന്നത്. അതുകൊണ്ട് തീയേററിൽ വേണ്ട സൗകര്യവും കാണും. ഉച്ചയ്ക്കാണെങ്കിലെന്താ, പോവുകതന്നെ............

........ഇതെന്താണിവിടെ ഇത്ര തിരക്ക്. തെററിപ്പോയതായിരിക്കുമോ. വല്ല തമിഴ് പടവുമായിരിക്കും. ഇംഗ്ലീഷ് കാണാൻ ആരും വരികില്ലെന്നല്ലേ കലയുടെ ഉടമസ്ഥന്മാരും "ജനകീയ" വിമർശകരും അടങ്ങിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഏതായാലും അന്വേഷിച്ചു നോക്കിയിട്ട് ടിക്കററ് വാങ്ങിച്ചാൽ മതി. നോട്ടീസ് നോക്കിയതുകൊണ്ടു മാത്രം പോരാ. അത് നൂറെററു പടങ്ങളുടെതാണ്. പോരെങ്കിൽ എല്ലാ പരസ്യത്തിന്റെ മുകളിലും "ഇന്ന രാത്രി,, എന്നെഴുതിയിട്ടുണ്ട്........അതെയോ, സന്തോഷം, ഒരു ടി ക്കെ റ്റ് തരു നോ ട്ടീ സും, ഏ. നോട്ടീസില്ലെ. എന്താണത്. ആഹാ! ഇംഗ്ലീഷായാൽ കഥവേണ്ടെന്നാണോ. അതുശരി! തമിഴാണെങ്കിൽ കഥ അച്ചടിച്ച് പരസ്യപ്പെടുത്തുക. ഇംഗ്ലീഷാണെങ്കിൽ കഥയും വേണ്ട, നോട്ടീസും വേണ്ട....അതു നല്ല വിദ്യയാണ്....ശരി. കഥയറിയാത്ത ആളുകൾ കാണാൻ വരണമല്ല. ശരി. ആങ്ങ്....ഉം....ഓ. എന്തൊരു തിരക്ക്. എന്നിട്ടാണോ നല്ലതുകാണാൻ ആളുണ്ടാവില്ലെന്ന് പറഞ്ഞത്....ആ കാര്യമുണ്ട്. ഇത് രണ്ടോ മൂന്നോ ദിവസമേ പററൂ. വിജയകരമായ നാന്നൂറാംവാരം ഓടുകയില്ല. അതിൽക്കാര്യമുണ്ട്. ഈ വ്യവസായത്തിനുമാത്രം പണം മുടക്കിയാൽ ഒന്നിനു നൂറു കിട്ടണം. മുന്നിരട്ടി ലാഭം കിട്ടിയാൽ അതു നഷ്ടമാണ്! ഇതൊരു വ്യവസായമാണോ....അതെ ലോട്ടറിപോലെ തലേലെഴുത്താണ് കാര്യം. പടം ഉണ്ടാക്കിനോക്കുക. പററിയാൽ പററി, ഇല്ലെങ്കിൽ ചുററി! തീപ്പെട്ടിയും ശീലക്കുടയും ഉണ്ടാക്കുന്നതുപോലെ ഒന്നും ഇതിനെപ്പററി പറയാൻ ഒക്കുകില്ല എങ്ങനെയാണുണ്ടാക്കുന്നതെന്നറിഞ്ഞാലല്ലേ അങ്ങനെയൊക്കെ പറയാൻ കഴിയൂ. ഏതായാലും ആലോചിച്ചു നിൽക്കണ്ട. പോയിരിക്കാം. ഓ ഇടയില്ലല്ലോ. അൽപ്പം വണ്ണം കൂടിയ ആളുകൾ വന്നാൽ ഇതുവഴി എങ്ങനെ കടന്നുപോകും. ആ........അവർ എങ്ങിനെയെങ്കിലും ഇരിക്കട്ടെ. അതൊക്കെ ഞാനെന്തിനാലോചിക്കുന്നു ഇവിടെയിരിക്കാം. ഉം. ആ! സോഡായോ. വേണ്ട. ഇതിലേകൂടെ കടന്നുപോകണോ. ശരി. പക്ഷേ ഇടയില്ലല്ലോ. ഹാ. ആ. സാരമില്ല. എന്തൊരു പാട്. ചിത്രം തുടങ്ങുന്നതുവരെ മതിയായിരിക്കുമല്ലോ. ചിത്രം തുടങ്ങുകയാണെന്നു തോന്നുന്നു. എന്താണ്.....

........നെഹ്റു അഭിനയിച്ച ചിത്രമാണ്. കണ്ടുകൊള്ളണമെന്നു സർക്കാർ നിയമമുണ്ടെന്നും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. കാര്യമെന്താണ്. ഓ. നെഹ്റു, കല്ലിടുന്നു, ഒരു പള്ളിക്കൂടത്തിന്. നെഹ്റു, കാപ്പി കുടിക്കുന്നു, നെഹ്റു ചിരിക്കുന്നു. നെഹ്റു വിമാനത്തിൽനിന്നിറങ്ങുന്നു. നെഹ്റു വിമാനത്തിൽ കയറുന്നു. നെഹ്റു പ്രസംഗിക്കുന്നു.... അശോകകുമാറും എൻ. എസ്സ്. കൃഷ്ണനും അഭിനയിച്ചിട്ടുള്ളതിലധികം ചിത്രത്തിൽ നെഹ്റു അഭിനയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിലധികം തവണ ആരും (സ്റ്റാലിനൊഴിച്ച്) അഭിനയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.... എന്തൊരു കുഴപ്പം, സുന്ദരനല്ലേ. ആകട്ടെ.... നെഹ്റു സ്വന്തം കാലുകൊണ്ടു നടക്കുന്നു ഹിമാലയത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നു നെഹ്റു........ഓ, എല്ലാ ഫിലിം സദ്യസ്സുമമ്പിലും ആയിരം അടി നെഹ്റു മേമ്പൊടിയായി കഴിക്കണമായിരിക്കും........ ഇതൊക്കെ അദ്ദേഹത്തോടൊന്നു പറഞ്ഞുകൊടുക്കാനില്ലേ. രാഷ്ട്രീയക്കാരില്ലെങ്കിൽ ബാർബറെങ്കിലും പറഞ്ഞുകൊടുക്കാനില്ലേ. ഇത്രയധികമായാൽ ആരും മുഷിഞ്ഞുവെന്നുവരും.... എന്തിനാണതൊക്കെ വിചാരിക്കുന്നത്. രാജ്യഭരണമെന്നു പറയുന്നത് അങ്ങിനെയൊക്കെ ആയിരിക്കും. അറിയാൻ പാടില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളെപ്പററി ചിന്തിച്ചു മനസ്സു പുണ്ണാക്കണ്ട.... ഓ, സോഡാ. പിന്നെയും. കടന്നുപൊയ്ക്കൊള്ളട്ടെ. ഏ! അവൻ പോകുന്നില്ലല്ലോ. നേരെ മുമ്പിലങ്ങനെ നില്ക്കുകാ! ഓ, അവൻ വില്പന നടത്തുകയാണ്. ഒന്നു പറഞ്ഞുനോക്കിയാലോ? വേണ്ട മററാരെയോ തല്ലിയതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. മിണ്ടണ്ട. ചിലപ്പോൾ സോഡാക്കാരനു തീയേററിൽ ഷേയറുണ്ടായിരിക്കും. ആരോഗ്യമാണല്ലോ കാര്യം.... ഓ പോയി ഭാഗ്യം. എന്റെ ചെരിപ്പും തട്ടിക്കളഞ്ഞു. സാരമില്ല. എന്നെ തല്ലിയില്ലല്ലോ. അതുതന്നെ രക്ഷ. ഏ? പിന്നെയും വരുന്നോ. മിണ്ടണ്ട. പൊയ്ക്കൊള്ളട്ടെ.... ഇനി സിനിമാ കാണാൻ വരുമ്പോൾ ചെരുപ്പും കൊണ്ടുവരുകയില്ല. കൊണ്ടുവന്നാൽ സോഡാക്കാരന്റെ കാലിലെങ്ങാൻ മുട്ടും. പിന്നെ ഞാനതിനു തല്ലുകൊള്ളണം....

....ഇതെന്താണു സ്ക്രീനിന് ഒരു നേരിയ വയലററ നിറം. കാർബൺ ചീത്തയായിട്ടാണോ? ആയിരിക്കുകയില്ല. എന്റെ കണ്ണിനു് എന്തോ കുഴപ്പമുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ ലക്ഷക്കണക്കിനു പണം മുടക്കിയിട്ട് ഒന്നര ചക്രം ലാഭിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമോ? ഇല്ല. വയലററ നിറമില്ല.... ഇപ്പോൾ വേറൊരു നിറമാണ്.... ചിത്രം കളറിലല്ലെങ്കിലും, ലൈററ് പല കളറിലാണ്.... നടക്കട്ടെ

....ഓ, പിന്നെയും ആളു വന്നു കയറുന്നു. "For Adults only" എന്നു പുറത്തെഴുതിവച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടായിരിക്കാം. അങ്ങിനെ എഴുതിയാൽ കുറെ നഗ്നചിത്രം കാണാനുണ്ട് എന്നാണു വിവക്ഷ.... ഓ, തുടങ്ങി.... ഇനി ശ്രദ്ധിക്കണം. സോഡായോ. ചിത്രം തുടങ്ങുന്നതിന്റെയിടയ്ക്കോ. ആ! എന്താ ചെയ്യുക. പോകട്ടെ ആദ്യത്തേതൊന്നും കണ്ടില്ല ഏതായാലും ഇനി സോഡാക്കാരൻ വരികയില്ല.... ഇററലിയിലെ നെൽകൃഷിയോ. ഏ! അവിടെ നെൽകൃഷിയുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽതന്നെ അതു വല്ലവരും ഫിലിംകഥയാക്കുമോ? ഫിലിമുണ്ടാക്കണമെങ്കിൽ ഒരു രണ്ടാനമ്മ വേണം.... അതൊക്കെ നമ്മുടെ ആളുകൾക്കേ അറിയൂ. ഇററലിക്കാരനെന്തറിയാം? ഇവിടെ നെൽകൃഷിയില്ലാഞ്ഞിട്ടാണോ. പക്ഷേ അതു ഫോട്ടോജെനിക്കല്ല. രണ്ടാനമ്മ, കോമിക്ക്, യാചകൻ, പ്രേമം ഇതെല്ലാം സമം പൊടിച്ചു സംഗീതത്തിൽ കലക്കി, ഡാൻസു മേ

ട്ടറി ലോറി അതാ ഓടിച്ചുവരുന്നു. അതിൽ രണ്ടു യാത്രമാരുണ്ട്. ഒരു നാട്ടുകാരൻ ഡ്രൈവറും ഉണ്ട്. അവർ നിരുപയോഗമായിത്തീർന്ന പഴയ മോട്ടോർവാഹനങ്ങളുടെ പച്ചിരുമ്പുശകലങ്ങൾ വിലയ്ക്കു വാങ്ങി ശേഖരിക്കാൻ തേടി നടക്കുന്നവരാണ്.

പെട്ടെന്നു ലോറി നിറുത്തി, ഡ്രൈവർ ചോദിച്ചു:—

ഏടോ, ഇവിടെയെങ്ങാനും പച്ചിരുമ്പു പഴവിലയ്ക്കു വാങ്ങാൻ കിട്ടുമോ?

തന്റെ അയൽപക്കത്ത് കുറെ മുമ്പു മോട്ടോർ സർവ്വീസ് നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നശേഷം എങ്ങനെയോ കടം കേറി ക്ഷയിച്ചുപോയ ഒരു മുസ്ലീം സഹോദരന്റെ പുരയിടത്തിലുള്ള ഒരു പ്ലാവിൻ ചുവട്ടിൽ ഒരു പഴയ, എഞ്ചിററ്സീററ് എല്ലാം മുള്ളും നുറുങ്ങി, വെയിലും മഴയുമേററു ജീർണ്ണപ്രായമായി വളരെനാൾ കിടക്കുന്നതു കണ്ട കാര്യം അയാൾ ഓർത്തു. നിങ്ങൾ ഇവിടെത്തന്നെ നിൽക്കിൻ. ഞാൻ പത്തു മിനിററിനകം വന്നു വിവരം പറയാം. എന്നു പറഞ്ഞ് അയാൾ ഓടിച്ചെന്നു കാക്കായെ കണ്ടു 50 രൂപാ വില സമ്മതിച്ചു. തിരിയെ ഓടിവന്നു. ലോറിക്കാരെ അവിടെ കൊണ്ടുചെന്നു ഉരുപ്പടി കാണിച്ചു. വിലപേശി, 200 രൂപാ വിലയ്ക്ക് അവരതു് എടുത്തുകൊള്ളാമെന്നു സമ്മതിച്ചു. കാഥികൻ 200 രൂപാ എണ്ണി കൈയിൽ വാങ്ങി. 50 രൂപാ കാക്കായ്ക്കു കൊടുത്തു. ബാക്കി 150 രൂപാ—പത്തു രൂപായുടെ പതിനഞ്ചു കറൻസിനോട്ടുകൾ—വീട്ടിൽ കൊണ്ടുചെന്നു ജാനകിയമ്മയുടെ കൈയിൽ കൊടുത്തു. ആ സ്ത്രീയുടെ മുഖം വികസിച്ചു. കണ്ണുകൾ തെളിഞ്ഞു:—

ഇതെവിടെ കിട്ടി?

കാ:—രാവിലെ, ഒരു കച്ചവടം നടത്തി. (കഥ വിവരിച്ചു.) അതിൽ കിട്ടിയ ലാഭമാണ്.

ജാ:—ഇതിൽ പത്തു രൂപായ്ക്കു വെളിച്ചെണ്ണ ഇന്നുതന്നെ അമ്പലത്തിൽ വഴിപാടു കൊടുക്കണം. ഭഗവതി കനിഞ്ഞു. ഇനി ഈ കെട്ടുകഥയെഴുത്തിനു പോയേക്കരുതേ. ഭഗവതി കോപിക്കും. അയ്യോ! കഷ്ടം ഇതു നേരത്തെ തോന്നിയില്ലല്ലോ. ഒററ ദിവസംകൊണ്ടു 150 രൂപാ കിട്ടിയല്ലോ. അഞ്ചു വർഷം കഥയെഴുതിയാൽ കിട്ടുമായിരുന്നോ ഇത്ര? ഇനി അവൻ, ആ വീട്ടുടമസ്ഥനല്ലാ അവന്റെ അച്ഛൻ വേണമെങ്കിലും വരട്ടെ. നേരെനിന്നു കാര്യം പറയാം.

ജാനകിയമ്മ മുടി ഒന്നഴിച്ചുകെട്ടി. ഭർത്താവിനെ നോക്കി പ്രേമപുരസ്സരം ഒന്നു പുഞ്ചിരിച്ചു—പഠിച്ചോ, ഇപ്പോൾ, ആണയിട് ഇനി ഇജ്ജന്മത്തു കഥയെഴുതുകയില്ലെന്ന്.

ഭർത്താവ്:—നീയാണെ, പൊന്നാണെ, കണ്ണാണെ, ഞാനിനി ഈ പാഴ്പണിക്കു പോകുകയില്ല, സത്യം, സത്യം, സത്യം!

ജാ:—എന്നാൽ ഒരു; ഒരു പരമരഹസ്യം പറയാം. അവർ ലോറിയിലേയ്ക്കു കാലെടുത്തു വച്ചപ്പോൾ:—അതാ വരുന്നു; ആ കാലൻ, വീട്ടുടമസ്ഥൻ—എന്നാലിനി അതുതന്നെ ആദ്യം കഴിയട്ടെ!

—9—

The Malabar Industrial Co., Ltd.

(Incorporated in Travancore-Cochin.)

SOUTH INDIA.

REGISTERED OFFICE:
Adoor P. O. (Travancore)

MANAGING DIRECTOR:-
Sri. A. C. M. ANTHRAPER.

ACREAGE: (AS ON 28—2-1952) RUBBER 761.18 TEA, COFFEE, CARDAMOM, CASHEW AND OTHER PLANTATION 349·96 UNCULTIVATED AREA 106·51· TOTAL 1217.65 ACRES·

PROGRESS STATEMENT. Years ends 28th February.

	1945	1946	1947	1948	1949	1950	1951	1952
Paid-up Capital	330000	330000	330000	330000	330000	330000	330000	385660
General Reserve Fund	50089	50089	61089	61089	61089	61089	61089	61089
Acreage Rubber.	757·46	757.46	757·46	761·18	761·18	761.18	761.18	761·18
Tea, Coffee, Cardamon etc.	189.27	210.68	217·68	217·68	217,68	217·68	349.96	349.96
Rubber harvested in lbs.	351390	327806	317035	219258	248760	258018	300550	304697
Production cost per Lb· in cents	39·86	41.96	61·31	61·52	59·14	62·1	63.0	69·7
Average sale price per Lb. in cents	73·26	90.24	87·3	78·13	76·58	79.03	96·3	128
Nett Profit in Rupees	149975	151316	86,790	22721	46336	53887	101775	1,47,387
Dividends declared per cents	35	35	10	Nil	6¼	12½	17½	20%
Carried Forward in Rupees	8298	3872	··	15649	2208	13526	13051	33390

"വസ്ത്രാക്ഷേപം"

(പുത്തേഴത്തു രാമമേനോൻ)

"വസ്ത്രാക്ഷേപം,, എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ, മഹാഭാരതകഥയിലെ, പ്രസിദ്ധമായ "പാഞ്ചാലിയുടെ വസ്ത്രാക്ഷേപ,,സംഭവമായിരിക്കും,ആർക്കും, പ്രഥമതഃ ഓർമ്മവരുന്നതു്. അപ്രകാരമുള്ള ഒരു "ആക്ഷേപ,,കഥ ഇതര ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ, ഇന്ത്യയിലെ എന്നല്ല, മറ്റേതു രാജ്യത്തിലെയും, ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്നതുമല്ല. എന്നാൽ, എന്റെ ലേഖനവിഷയം, ആ വസ്ത്രാക്ഷേപമോ, അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള വല്ല ആക്ഷേപമോ അല്ല. നേരെമറിച്ചു്, വസ്ത്രം അഴിക്കലല്ല, ഭാരതത്തിലെ വസ്ത്രാക്ഷേപം പോലെ, വസ്ത്രം ധരിക്കലാണു്, ലേഖനവിഷയം. അതെങ്ങിനെ, "വസ്ത്രാക്ഷേപ,,മായി എന്നു സംശയിക്കപ്പെടാം. അവിടെയാണു്, "ആക്ഷേപ,,ശബ്ദത്തിന്റെ അർത്ഥവും, അനർത്ഥകാരിത്വവും ആലോചനാർഹമാകുന്നതു്. ദുശ്ശാസനൻ ചെയ്ത വസ്ത്രാക്ഷേപത്തെക്കാൾ അധിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നു, വസ്ത്രധാരണത്തെക്കുറിച്ചു്, ഇന്നുള്ള ദുശ്ശാസനകൾ, എന്നതുകൊണ്ടാണു്, വസ്ത്രാക്ഷേപം ലേഖനവിഷയമായിത്തീർന്നതു്. വസ്ത്രധാരണത്തെക്കുറിച്ചും, മററു പലതിനെക്കുറിച്ചും എന്നപോലെ, സ്വാതന്ത്ര്യം, സംശയം തീരാതെയും, ആശയം തെളിയാതെയും, അവശയും, എന്നാലും ആവേശപൂർണ്ണയും ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു!

"ദിഗംബരന്മാരു,,ള്ള ഭാരതഭൂമിയിൽ, വസ്ത്രധാരണവിഷയം ഒരു വിഷമപ്രശ്നമായതിൽ അത്ഭുതമില്ല. എന്നാൽ. ദിഗംബരന്മാരായ, നഗ്നസന്യാസികളെ എന്തിനു കുററം പറയുന്നു? അവർ, വല്ല മലമുകളിലോ, ഗുഹകളിലോ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന "അപരിഷ്കൃത,,ന്മാരാണു്. നേരേ മറിച്ചു, പരിഷ്ക്കാരത്തിന്റെ തലസ്ഥാനങ്ങളായ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ ചിലർ, "ന്യൂഡിസ്സം,, പ്രസ്ഥാനത്തെ—കേവലമായ നഗ്നതയെ—പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ പ്രയത്നിക്കുന്നതായി കാണുമ്പോൾ, അത്ഭുതം മാത്രമല്ല അമർഷവുംകൂടി ഉണ്ടാകാവുന്നതാണു്. വസ്ത്രധാരണം, ആദാമിന്റെയും ഹവ്വായുടെയും ജീവിതത്തിന്റെ ആരംഭകാലത്തു്, അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നതോ, അനുസരിച്ചിരുന്നതോ അല്ല. പാമ്പിന്റെ വേഷത്തിൽ വന്ന ചെകുത്താൻ, ഹവ്വയെ പറഞ്ഞു പററിച്ചു്, ഈശ്വരൻ മുടക്കം ചെയ്തിരുന്ന "ജ്ഞാനവൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലത്തെ,, തിററുകയും, അവരെക്കൊണ്ടു്, ആദാമിനെയും തീററിക്കുകയും ചെയ്തതോടുകൂടി സംഭവിച്ചതായ "അനുസരണക്കേടാകുന്ന പാപ,,ത്തിനു വശംവദന്മാരായി, ആ ആദ്യദമ്പതികൾ 'ഏദൻ' തോട്ടത്തിൽനിന്നു, യഹോവയായ ദൈവത്താൽ പുറത്താക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, അവർക്കു് എങ്ങിനെയോ ഒരു തോന്നലുണ്ടായി, അവരുടെ ഏതൽക്കാലപര്യന്തമുണ്ടായിരുന്ന നഗ്നത, വസ്ത്രത്താൽ മറയ്ക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്നു്! തല്ക്കാലം വസ്ത്രസൗകര്യമില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു്, അവർ, വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഇലകൾ നിറഞ്ഞ ഇളംചില്ലകൾ ഒടിച്ചെടുത്തു, "നാണംമറച്ചു,, കഴിച്ചുകൂടി. അന്നു മുതൽക്കു, ആ ചുററുപാടുകളിലുമാണു, വസ്ത്രധാരണം എന്ന ആശയം തന്നെ ഇദംപ്രഥമമായി ആവിർഭവിച്ചതും. വിജ്ഞാനവൃക്ഷത്തിന്റെ പഴം തിന്നപ്പോഴാണു്, നഗ്നതാബോധമുണ്ടായതെന്നും, തൽപരിഹാരാർത്ഥമുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾ തുടങ്ങിയതെന്നും ഉള്ള കഥ വളരെ അർത്ഥഗർഭമായിട്ടുള്ളതു തന്നെയാകുന്നു. ആ പഴം തിന്നാത്ത, തനി കാടന്മാർ, ഇന്നും, നഗ്നന്മാരായിത്തന്നെയാണല്ലോ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതു്!

ആദാം ഹവ്വമാർ, അന്നു് ആരംഭിച്ചതായ വസ്ത്രധാരണസമ്പ്രദായത്തിനു്, അന്നുമുതൽ ഇന്നോളം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള മാററങ്ങളും, പരിണാമങ്ങളും, മനുഷ്യന്റെ ചരിത്രത്തിലെ, ഓരോ അദ്ധ്യായങ്ങളാകുന്നു; അവന്റെ ദീർഘയാത്രയിലെ നാഴികക്കല്ലുകളാകുന്നു. വസ്ത്രചരിത്രംതന്നെയാകുന്നു, മനുഷ്യചരിത്രവും എന്നു മൊത്തത്തിൽ പറയാവുന്നതാണു്! ആ ചരിത്രത്തിനു്, ഇന്നോളം ഒരവധി ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അതിൽ പുതിയ പുതിയ അദ്ധ്യായങ്ങൾ, ദിനം പ്രതി എന്നോണം എഴുതി ചേർക്കപ്പെടുന്നുണ്ടു്. മനുഷ്യന്റെ ചരിത്രത്തിന്റെയും കഥ അപ്രകാരംതന്നെയാണല്ലോ. ഉടുപ്പിലുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പുതിയ 'ഫാഷൻ', ഉടുപ്പുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ ചുമതലപ്പെട്ടവരുടെ—ഭർത്താക്കന്മാരുടെയും പിതാക്കന്മാരുടെയും—ദീർഘശ്വാസങ്ങളെ അനവരതം എളുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു! സ്ത്രീകൾ സ്വാതന്ത്ര്യകളും, സ്വന്തം സമ്പാദ്യങ്ങളുള്ളവരും ആയതോടുകൂടി, ആ "ഫാഷൻ,, അതിരോ അളവോ ഇല്ലാതെ ഒരു സർവ്വവ്യാപകരംഗമായും തീർന്നിരിക്കുന്നു! സ്ത്രീകളെ അനുകരിക്കയും, അനുസരിക്കയും ചെയ്യുന്ന പുരുഷന്മാരും, ആ വസ്ത്രഭ്രമത്തെ സ്വന്തമാക്കി, സ്വാഭിമാനം പുലർത്തുവാനും പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു! ഏതായാലും, വസ്ത്രവും, വസ്ത്രധാരണവും, ഇന്നു് അഖിലലോകപ്രശസ്തിയാർജ്ജിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വിഷയമാകുന്നു.

വസ്ത്രം ധരിക്കാഞ്ഞാൽ ആക്ഷേപം; വസ്ത്രം പരിഷ്കൃതരീതിയില്ലാഞ്ഞാൽ ആക്ഷേപം; വസ്ത്രം പരിഷ്ക്കാരമുള്ളതായാലും, അതിന്റെ ധാരണാസമ്പ്രദായം പരിഷ്കൃതമല്ലാഞ്ഞാലും ആക്ഷേപം; ഇങ്ങിനെ ഇന്നു സർവത്ര ഒരു "വസ്ത്രാക്ഷേപ,,വഴക്കുനടക്കുന്നതായി കാണാം. അതോടുകൂടി വസ്ത്രനിർമ്മാണരീതികളെക്കുറി

മ്പോടി ചേത്തു്........ കഥ ശരിക്കു മനസ്സിലാവുന്നില്ല. സായ്പിന്റെ ഭാഷ കേട്ടിട്ട മുഴുവനും വ്യക്തമാവുന്നില്ല....

സോഡാക്കാരൻ............

...............പിന്നെയും സോഡാ............

...............ടി ....ചിത്രമാണോ. സോഡാക്കാരന്റെ പ്രവൃത്തമാണോ അധികം കാണുന്നതെന്നു തീരുമാനിക്കാൻ ഒരു സബ്കമ്മിററി നിയമിക്കണം. ഇ.........ഉ.........ചിത്രവും കുറേശ്ശെ കാണാം.........കഥാനായകനെ കാണുന്നില്ല.........ഇതുവരെ പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും മാത്രം.........നായിക ആരാണു്. തീർച്ചയാക്കാൻ വല്ല.........ഓ ചിന്ത പതറിപ്പോകുന്നു. ചിത്രത്തിൽതന്നെ ശ്രദ്ധിക്കണം. ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കണം.........പക്ഷെ എന്താണു് ചെയ്യുക. ഇതൊക്കെ കാണുമ്പോൾ അറിയാതെ നമ്മുടെനാട്ടിലെ വസ്തുക്കളെമായി താരതമ്യംചെയ്തുപോകയാണു്.........ഇതു യുദ്ധത്തിനുശേഷമുള്ള ഇററലിയാണു്. തകർന്ന ഇററലി അവിടെ മനുഷ്യൻ ഒരുതരത്തിൽ ജീവിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ചിലർ ജോലിചെയ്യുന്നു കള്ളന്മാരുമുണ്ടു്. കലഹങ്ങളുമുണ്ടു്. ഇതിനെല്ലാമിടയിൽ സന്തോഷിക്കാൻകിട്ടുന്ന അവസരങ്ങൾ വിനിയോഗിക്കുന്നുമുണ്ടു്. അങ്ങിനെയൊരു ജീവിതം. ബാങ്കറുടെ പുത്രിയായതിൽ പ്രേമവതിയാകുന്നില്ല. അമ്മായിഅമ്മ നല്ലതങ്കയെ ഉപദ്രവിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും കാണാനൊരു രസമുണ്ടു്. എങ്കിലും മെഡിക്കൽകോളജിൽ പഠിക്കാൻ പോകലും ഒരു പിക്നിക്കുകൂടിയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു. പറഞ്ഞിട്ടെന്താകാര്യം.........സോഡായോ....എടാ ഇതിനാവസാനമില്ലേ.........പോകട്ടെ. എന്തുചെയ്യാനാണു്.......ഈ ചിത്രത്തിനു് 10000 (പതിനായിരം) പവനിൽ താഴെയേ ചെലവായിട്ടുള്ള എന്നു് എവിടെയോ വായിച്ചു. ശരിയാണോ എന്തോ. ആ. ആർക്കറിയാം.........ചിലപ്പോൾ ശരിയായിരിക്കും.........ഹാവൂ, ഇന്റർവലായി.

...........സോപ്പു്, ആഭരണം, ഹോട്ടൽ, ചായ, ഇരുമ്പുപെട്ടി, കൈനോട്ടക്കാരൻ.........ഐസ്ക്രീം മുറുക്കു്.........പിന്നെ ട്രെയിലർ.........പരസ്യം....പരസ്യം....ശരി തുടങ്ങി കഥതന്നെ....വന്നല്ലോ സോഡാക്കാരൻ പിന്നെയും....ഓ....എന്താണു് കൂവൽകേൾക്കുന്നതു്....എന്തിനാണെന്നു മനസ്സിലാവുന്നില്ല....കരയുന്നരംഗം കണ്ടിട്ടായിരിക്കുമോ....അതോ ഒരു പുരുഷനും സ്ത്രീയുംകൂടി സംസാരിക്കുന്നതുകണ്ടാണോ....എന്തോ! എങ്ങിനെ അറിയാനാണു്....എന്താണു് ഇതുവരെ തെറിയൊന്നും കണ്ടില്ലല്ലോ. പിന്നെയെന്താണു് ഈ Adults only ബോർഡു് ഉണ്ടാകാൻ കാരണം. സെൻസർ പറഞ്ഞായിരിക്കും. അവർക്കു് എന്തെങ്കിലുമൊരു വിഡ്ഢിത്തം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നാലേ തൃപ്തിയുള്ളു. ലക്ഷ്മീകാന്തത്തിനെ സെൻസർചെയ്യാം. ഇല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്തരാവകാശികൾ വിജയിപ്പുംതാക. അവരെയല്ല സെൻസർചെയ്യുക. അവരാണു് സെൻസർചെയ്യുന്നതു്.........ചിത്രം തീരാറായി. ഒരു ഡർബാറെങ്കിലും കണ്ടുമില്ല ....ഇനി ഈ ചിത്രം മോശമായിരിക്കുമോ. നല്ലതാണോ ചീത്തയാണോ എന്നു തീരുമാനിക്കാൻ വിഷമം....അതിനിനി എതെങ്കിലും ഒരു പരസ്യം വായിച്ചുനോക്കണം. സ്വന്തമായിട്ടഭിപ്രായമൊന്നുമില്ല. സ്വന്തമായി അഭിപ്രായമുണ്ടാകുന്നതു് അക്ഷന്തവ്യമായ ഒരപരാധമാണു്....പിന്നെയും ഞാനെന്തൊക്കെയോ ആലോചിക്കുകയാണു്....സോഡാ നൂററിനാല്പത്തെഴാമത്തെപ്രാവശ്യമാണെന്നുതോന്നുന്നു.........ഹോ....എന്തൊരു പ്രതികാരം....അവളും അങ്ങിനെമരിച്ചു. ഒരു കുഴപ്പമേയുള്ളു. അവരെ ആരെയും കണ്ണടച്ചു് വെറുക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. അവർക്കെല്ലാം കുററങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും അവരെ സ്നേഹിക്കാതിരിക്കാൻ തോന്നുന്നില്ല.........മനുഷ്യർ....വെറും മനുഷ്യർ....ഈ കഥയിൽ പിശാചുക്കളും മാലാഖമാരും കാണുന്നില്ല....മനുഷ്യർ മാത്രം....ഓ കഴിഞ്ഞു ശരി....എന്തൊരു ചൂടു്. പുറത്തൊന്നിറങ്ങിയെങ്കിൽ മതിയായിരുന്നു.........ആ....ആ....ശരി.........ഇറങ്ങാം...........സോഡാക്കാരൻ!

....*....

ച്ചും, സാധനസാമഗ്രികളെക്കുറിച്ചും, ആക്ഷേപമുണ്ട്. കൈത്തറി, മിൽത്തറിവഴക്ക്, അതിൽനിന്ന സമുത്ഭവിച്ച ഒരു പുത്തൻമത്സരമാകുന്നു. ആരാണ്, എങ്ങിനെയാണ വസ്ത്രങ്ങളുണ്ടാക്കേണ്ടത്, മില്ലുടമസ്ഥന്മാരോ, കൈത്തറിനെയ്ത്തുകാരോ, എന്നാണിന്നത്തെ ഒരു വലിയ ചോദ്യം; മററു സ്ഥാനങ്ങളെപ്പോലും, പരിഭ്രമിപ്പിക്കുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രീയപ്രശ്നം!

വസ്ത്രധാരണത്തിന്റെ ഉദ്ദേശത്തെക്കുറിച്ചും, അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ലാതില്ല. ശരീരത്തെ മറയ്ക്കുവാനാണ്, മൂടുവാനാണ്, വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നതെന്നാണ് വെച്ചിരിക്കുന്നതെങ്കിലും ആ ശരീരത്തെത്തന്നെ നയനാനന്ദകരമായ വിധത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുവാനാണ് വസ്ത്രധാരണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായക്കാരുമുണ്ട്. അവരുടെ പക്ഷത്തിൽ ശരീരത്തിന്റെ നഗ്നതയെ കൂടുതൽ ആകർഷകമാക്കുകയാണ് വസ്ത്രധർമ്മം! ഉള്ളമറയ്ക്കുവാനല്ല, ഉള്ളിലുള്ളതിന്റെ നേർക്ക ഉന്നവും ഉൽക്കണ്ഠയും ഉണ്ടാക്കുവാനാണ വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നതത്രെ! കീഴ്പ്പോട്ടുള്ള ഇറക്കവും മേൽപ്പോട്ടുള്ള കയററവും രണ്ടും ക്രമേണ കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞുവരുന്നതായും കാണുന്നു; കഴുത്തിൽനിന്ന കീഴ്പ്പോട്ടിറങ്ങുന്നു, പാദങ്ങളിൽനിന്ന മേലോട്ട കയറുന്നു! ആ കയററിറക്കത്തിൽ, മദ്ധ്യത്തിൽവെച്ചൊരു സമ്മേളനമോ, സമ്മർദ്ദമോ സംഭവിക്കാവുന്നതാണ്! കാണാൻ കൊതിക്കുന്നതിനെ, കാണിക്കാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതു തെററാണെന്നും, എന്നാൽ, കണ്ടുകഴിഞ്ഞാൽ ഇനി കാണണമെന്നില്ല എന്ന തോന്നത്തക്കവിധത്തിൽ കാട്ടിക്കൊടുക്കുന്നതു ശരിയല്ലെന്നും, അതുകൊണ്ട "കണ്ടു, കണ്ടില്ല,, എന്ന രീതിയിൽ വരുത്തുന്നതാണ യുക്തവും യോഗ്യതയും എന്നും ആകുന്നു, വസ്ത്രധാരണവിഷയത്തിൽ ഇന്നത്തെ സാമാന്യമായ, സമാരാധിതപക്ഷം! അതുകൊണ്ടു വസ്ത്രധാരണത്തെ, വസ്ത്രാക്ഷേപമെന്നു വിവക്ഷിച്ചതിൽ വലിയ വൈകല്യമില്ല

ഇന്ത്യ സ്വാതന്ത്ര്യമാകുന്നതിനു മുമ്പൊന്നും, വസ്ത്രാക്ഷേപം ഇന്നത്തെപ്പോലെ, ഇത്രവലിയ വാദവിഷയമായിട്ടില്ല. കൗപീനമാത്രധാരികളായിരുന്ന സന്യാസിമാരും, പൊൻകിരീടവും ചെങ്കോലും ധരിച്ചിരുന്ന ചക്രവർത്തിമാരും, വസ്ത്രാക്ഷേപവഴക്കുകൂടാതെ, പണ്ടൊക്കെ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്നു. "പൊൻകിരീടത്തെ ഇടംവലമായി,, മാററുന്ന രാജാക്കന്മാരും അന്നുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും, വസ്ത്രം' ഒരുകാലത്തും ഒരു "പിടിവലിവിഷയ,,മായി വെച്ചില്ല. പിടിച്ചുവലിച്ചാൽ ഏതുവസ്ത്രവും കീറിപ്പോകുമെന്നും എവർക്കും അറിയാമായിരുന്നു! എന്നാൽ സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധി, മററു പല കാര്യത്തിലുമെന്നപോലെ, വസ്ത്രധാരണകാര്യത്തിലും, ഇന്ത്യയെ ഒരു കർത്തവ്യമൂഢതയിൽ മുക്കിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പേരുമാററത്തിലും, പെരുമാററത്തിലും, "സ്വാതന്ത്ര്യം,, ദർശിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. സ്ഥലനാമങ്ങളും, വഴിപ്പേരുകളും, നദീനാമങ്ങളും, രാജ്യപ്പേരുകളും, ഇല്ല, ഒന്നുമില്ല, ആ സ്വാതന്ത്ര്യബോധത്തിന്റെ കാററുതട്ടി, കടപുഴങ്ങാത്തവ! ഇംഗ്ലീഷുഭാഷ, ഇംഗ്ലീഷുകാരന്റെ ഉടുപ്പ്, അവരുടെ പ്രതീകങ്ങൾ എല്ലാം നിരസിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ബ്രിട്ടീഷാധിപത്യത്തിന്റെ സ്മരണയെ നിലനിർത്തിയേക്കാവുന്നതൊന്നും പാടില്ല, എന്നാണെങ്കിൽ, ഇന്ന് ഇന്ത്യയിൽ കാണുന്നവയൊക്കെ നശിപ്പിക്കപ്പെടണം! അത്രയും ആകാമെങ്കിൽ, അഥവാ വേണമെങ്കിൽ, ആ സ്വാതന്ത്ര്യബോധത്തെ എന്തിന് അവിടെവച്ചു നിറുത്തണം? ബ്രിട്ടന്റെ സാമ്രാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്നവരുടെ സ്മരണയുണ്ടാക്കുന്നവയെ എന്തിന്ന നിലനിർത്തണം? കുട്ടികളുടെ കളികളിൽ പറയുംപോലെ, എല്ലാം "ഇല്ലിട്ട്,, ഒക്കെ "ആദിയും പുതിയും,, കളിക്കുകയല്ലേ, തമ്മിൽ ഭേദം?

ബ്രിട്ടന്റെ ഭരണകാലത്ത്, അവന്റെ ഉടുപ്പും നടപ്പും നടിപ്പും ആയിരുന്നു ഇന്ത്യക്കാരുടെ ലക്ഷ്യം. തെററായാലും ശരിയായാലും അക്കാലത്ത്, ഏതിനും,—വസ്ത്രധാരണസമ്പ്രദായത്തിനു പ്രത്യേകിച്ചും—ഒരു വിദേശാദർശമുണ്ടായിരുന്നു; ഇംഗ്ലീഷുകാരനെപ്പോലെ ഉടുപ്പുകൾ ധരിക്കണമെന്ന്, അവൻ പോയതോടുകൂടി, ആ ലക്ഷ്യം തിരോഭവിച്ചു. അതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് മറെറാന്ന് അതുപോലെ ഉറപ്പും ഉടിപ്പും ഉള്ളതും ഇല്ലാതെയുമായി! കാരണം, ഇന്ത്യയ്ക്കു വസ്ത്രധാരണകാര്യത്തിൽ അങ്ങിനെ ഉറപ്പിച്ച ഒരു നയമോ ആദർശമോ മുമ്പൊരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. വസ്ത്രത്തെ ഇന്ത്യ അത്ര വലിയ കാര്യമായി കരുതിയിരുന്നില്ല. ലോകോത്തരമായ പട്ടുവസ്ത്രങ്ങളെ, കേവലം കൈകൊണ്ടു നെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ഇന്ത്യ, ഉടുപ്പുനോക്കി ഔൽകൃഷ്ട്യം മതിക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല! തന്നിമിത്തം ബ്രിട്ടന്റെ തിരോഭാവത്തിൽ, ഇന്ത്യക്കാർ, ഉടുപ്പിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഗാസ്സ്ലൈററിന്റെ മുമ്പിൽ പെട്ടെന്നു പ്രവേശിച്ച പെരുച്ചാഴികളെപ്പോലെ കണ്ണുകാണാത്തവരും വഴിതെളിയാത്തവരും സംശയം തീരാത്തവരുമായി! അതാണിന്നത്തെ "വസ്ത്രാക്ഷേപ,,ത്തിന്റെ ചരിത്രപരമായ പശ്ചാത്തലം!

പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ വസ്ത്രധാരണസമ്പ്രദായത്തിന്—പ്രത്യേകിച്ചും പുരുഷന്മാരുടെ കാര്യത്തിൽ—ഒരു നിലയും, നിലപാടും ഉണ്ട്. അമേരിക്കനായാലും യൂറോപ്യനായാലും ആസ്ത്രേലിയ

നിങ്ങളുടെ ചായ
പരിശുദ്ധമായ
TRADE MARK
(K.K.)
Regd: No. 139552
തേയില
കെ. കെ. ആൻറ് കമ്പിനി
തേയില മൊത്തവ്യാപാരം, കോട്ടയം.
Phone No. 271

ക്കാരനായാലും ആഫ്റിക്കക്കാരനായാലും വസ്ത്രധാരണകാര്യത്തിൽ ഐകരൂപ്യമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അവരെ അനുകരിക്കുന്നവരുടെ മുമ്പിൽ ഒരു "ഫാഷൻ,, എപ്പോഴും കണ്ണുംമിഴിച്ചു നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ ഭാരതത്തിന്റെ സംഗതിയിൽ, അനുകരണയോഗ്യമായി മുമ്പിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കത്തക്ക ഒരു മാതൃകയില്ലെന്നുവേണം പറയുവാൻ. മലയാളിയുടെ മുണ്ടുടുപ്പും, തമിഴന്റെ മാട്ടിക്കെട്ടും, ബങ്കാളിയുടെ ഞെറിഞ്ഞുടുപ്പും, പഞ്ചാബിയുടെ പിജാമക്കുടലും, എല്ലാം ഒന്നിനോടൊന്നു യോജിപ്പില്ലാത്തവിധത്തിലാകുന്നു. വടക്കേ ഇന്ത്യക്കാർ ചിലർ തൊപ്പിക്കാരും, തെന്നിന്ത്യാക്കാർ ചിലർ തലക്കെട്ടുകാരും, മലയാളികൾ ശിരോലങ്കാരവിഹീനന്മാരുമാണ് ആ സ്ഥിതിക്ക്, ഇന്ത്യയ്ക്കു പൊതുവിൽ ഒരു ഭാഷയുണ്ടായിരിക്കുവാൻ ശ്രമമുണ്ടാകുന്നതുപോലെ, ഒരേതരം വസ്ത്രധാരണമേർപ്പെടുത്തുന്നതിനു തുടങ്ങുന്നതു വിജയിക്കുവാനത്ര എളുപ്പമല്ല. ഗാന്ധിജി ഉപയോഗിച്ചു കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത "ഗാന്ധിത്തൊപ്പി,, ഇന്ന് കോൺഗ്രസ്സുകാരെന്നു നടിക്കുന്നവരുടെ തലയിൽ ചിലപ്പോഴൊക്കെ കയറിക്കൂടാറുണ്ടെങ്കിലും, "തൊപ്പിക്കാരനാവാൻ,, ഇന്ത്യക്കാർ സ്വതേ ഇഷ്ടമുള്ളവരല്ല. മലയാളത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചും. അച്ചിക്കു ദാസ്യപ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നവരാണ് കൊച്ചിക്കുപ്പായങ്ങളും തൊപ്പിയുമിടേണ്ടവർ,,!

രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യം, സകലവിധസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളേയും—ദുസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളേയും തോന്ന്യാസങ്ങളേയുംകൂടി—പ്രദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്ന തെററിദ്ധാരണയാൽ, വസ്ത്രധാരണത്തിന്റെ വിഷയത്തിലും, "എങ്ങിനെയും ഇഷ്ടംപോലെ,, എന്നൊരു മനോഭാവം, സംജാതമായി. ആഫീസ്സുകളിലും, കോടതികളിലും. പള്ളിക്കൂടങ്ങളിലും, പാർട്ടികളിലും, പൊതുയോഗങ്ങളിലും എവിടെയും എന്തുവേഷവും കെട്ടാമെന്നൊരു തോന്നലുണ്ടായി. ജനകീയത്തിന്റെ പേരും പറഞ്ഞ, മന്ത്രിമാർ മാത്രമല്ല, ഗവർണ്ണർമാരും, ഉടുപ്പിൽ നിഷ്കർഷയോ, നിയമമോ ഇല്ലാത്തവരായിത്തീർന്നു. ഹൈക്കോടതി ജഡ്ജിമാരും, വേഷ്ടിമുണ്ടും (അംഗവസ്ത്രവും?) ആയിച്ചെന്നാൽ എന്താണു ദോഷം, എന്നു സംശയിക്കപ്പെട്ടു. വാദ്ധ്യാന്മാരെയും, സ്കൂൾകുട്ടികളേയും തിരിച്ചറിയുന്നതിനു, വാദ്ധ്യാന്മാർക്ക് ഒരു രണ്ടാംമുണ്ടുംകൂടി വേണമെന്ന് അനുശാസിക്കപ്പെട്ടു! അദ്ധ്യാപകന്മാരും രണ്ടാംമുണ്ടു ധരിക്കുന്നില്ലാത്തതുകൊണ്ടു, മുതിർന്ന പിള്ളേരും, ചെറുപ്പക്കാരായ മാസ്റ്റന്മാരും തമ്മിൽ, തിരിച്ചറിയാതെയായി! പണ്ടത്തെ ചിട്ടവിടാത്ത ചിലർ, ഇന്നും പാശ്ചാത്യവേഷത്തിൽ തന്നെ വിലസുവാനും തുടങ്ങി. എല്ലാംകൂടി, "വസ്ത്രാക്ഷേപം,, ഭാരതകഥയിലെക്കാൾ, ഭാരതരാജ്യത്തിൽ, പ്രക്ഷോഭജനകമായിത്തീർന്നു!

ഉടുപ്പല്ല ആളെ വലുതാക്കുന്നതെങ്കിലും, വലിയ ആളുകൾക്ക് ഉടുപ്പ് എന്തും ആവാമെന്നുള്ളത് സർവ്വത്ര സമ്മതിക്കപ്പെടാവുന്നതാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. സ്ഥാനത്തിനൊത്ത ഉടുപ്പും, ജോലിക്കുപററിയ ഉടുപ്പും, പണ്ടേപണ്ടേ, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയാണ്. പുരോഹിതർക്കും, പട്ടാളക്കാർക്കും അവരവരുടേതായ പ്രത്യേകം ഉടുപ്പുകൾ, പുരാണകാലങ്ങളിൽ പോലുമുണ്ടായിരുന്നു. വസ്ത്രം കൊണ്ട്, അന്തസ്സുയരുകയില്ലെങ്കിലും, ഉയർന്ന അന്തസ്സിന്, തദനുസാരമായ വസ്ത്രം, ആവശ്യംതന്നെയാകുന്നു. ജഡ്ജിമാരും ജസ്റ്റിസുമാരും ഒററമുണ്ടുകാരായിരുന്നു കേസ്സുകേട്ടാൽ ന്യായപ്പിഴ പററുകില്ലെങ്കിലും, അതിലൊരു പാകപ്പിഴയുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കാതെ തരമില്ല. വസ്ത്രക്ഷാമം കൊടുമ്പിരിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത്—അങ്ങനെ നോക്കിയാൽ, ഏതിന്റെ ക്ഷാമമാണിന്നു കണക്കിലധികം കൊടുമ്പിരിക്കൊള്ളാത്തതു്?—ഗവർമ്മെന്റ് അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള വസ്ത്രനിയന്ത്രണ നടപടിക്ക് അനുസരിച്ച് സകലരും, "വസ്ത്രാക്ഷേപക്കാരാ,,യാൽ തന്നെ അതു സമഞ്ജസമായിരിക്കുന്നതാണ്!

സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ വസ്ത്രധാരണരീതികളെ അവരുടെ യുക്തംപോലെ രൂപീകരിക്കുവാൻ അനുവദിക്കാമെങ്കിലും, മററുള്ളവരുടെ കാര്യത്തിൽ—ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയും മററും സംഗതിയിൽ നിശ്ചിതമായ നിയന്ത്രണവും, സാമാന്യമായ ഒരു 'സ്റ്റാൻഡേർഡും,, അത്യാവശ്യമാകുന്നു. അതിനേപ്പററി പറയുമ്പോഴും രാഷ്ട്രപിതാവായ ഗാന്ധിജിയുടെ മാതൃകയെ പൊക്കിപ്പിടിച്ചേക്കും! എന്നാൽ മഹാത്മജിയെ 'രാഷ്ട്രപിതാവ്,, എന്നു വിളിക്കുന്നതു്, ആ പിതാവിന്റെ പുത്രത്വം തങ്ങൾക്കാണെന്നു സ്ഥാപിച്ചു "പിന്തുടർച്ച സർട്ടിഫിക്കേററ്,, പററിച്ചുകൂട്ടുവാൻ മാത്രമാകുന്നു അല്ലാതെ, ആ ലോകവന്ദ്യന്റെ ആദർശങ്ങളിൽ ഒന്നിന്റെയെങ്കിലും, അഞ്ചുനാഴിക അടുത്തെത്താവുന്നവർ, ആ അവകാശവാദികളിൽ, അധികമൊന്നുമില്ല! അതുകൊണ്ട്, ആ മഹാത്മാവിന്റെ തിരുനാമത്തിൽ, ഈ 'വസ്ത്രാക്ഷേപ,, വാദം, സാധൂകരിക്കപ്പെടുവാനുള്ള ശ്രമം ആ പുണ്യപുരുഷനെ അപമാനിക്കുന്ന മറെറാരു നിഷിദ്ധകർമ്മമായിരിക്കും.

——*

GENUINE SPARE PARTS

At Catalogue Prices

FOR

HILLMAN, HUMBER & SUNBEAM TALBOT CARS
COMMER & CARRIER TRUCKS,

ALWAYS AVAILABLE AT:-

THE ALLIED AUTO STORES, Kottayam.

The Sole Distributors of Rootes Group Spare Parts for Travancore-Cochin

APPROVED DEALERS FOR :-

LUCAS PARTS & STOCKISTS OF GENUINE PARTS FOR ALL ENGLISH, AMERICAN AND CONTINENTAL CARS AND COMMERCIAL VEHICLES,

All kinds of Tyres, Tubes, batteries, Oils, Brake-linings, Brake-fluids, Shock absorbers etc. etc. and a wide range of the latest Auto-Novelties always in Stock.

THE ALLIED AUTO STORES

Telegranms: "ALLIEDOTO" Phone: 548.

CENTRAL JUNCTION, KOTTAYAM. (T-C. STATE.)

ചെറുകഥ

മാപ്പുകൊടുക്കണേ.

(കാരൂർ നീലകണ്ഠപിള്ള)

വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടാണു് രാജൻ ഒരു വീടു കണ്ടുപിടിച്ചതു്. ഡോക്ടറെച്ചെന്നു കണ്ടു് മരുന്നിനുള്ള കുറിപ്പടിയും വാങ്ങിക്കൊണ്ടു നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങാമെന്നായിരുന്നു പുറപ്പെടുന്ന സമയം അയാൾ കരുതിയിരുന്നതു്. രോഗിയെ ഡോക്ടർ പരിശോധിച്ചപ്പോഴാണു് സുഖക്കേടിന്റെ ഗൗരവം രോഗിക്കുതന്നെയും മനസ്സിലായതു്. ഒരുമാസമെങ്കിലും അവിടെ താമസിച്ചു ചികിത്സകൾ നടത്തണമെന്നും കൂടെക്കൂടെ ഡോക്ടർ രോഗിയെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്നും ആണു് ഡോക്ടർ വിധിച്ചതു്. ഇപ്പോഴെങ്കിലും ഇങ്ങോട്ടു വന്നതു് നന്നായി എന്നു ഡോക്ടർ പറഞ്ഞപ്പോൾ സുഖക്കേടുകാരിയേക്കാൾ കൂടുതൽ വിഷമം തോന്നിയതു് അവളുടെ ഭർത്താവിനാണു്.

ഡോക്ടരുടെ നഴ്സിംഗ്ഹോമിൽ ഒരു ബെഡ്ഡുമില്ല ഒഴിഞ്ഞതായിട്ടു്. നഴ്സിംഗ്ഹോമിൽ താമസിക്കണമെന്നില്ല അടുത്തെവിടെയെങ്കിലും താമസിച്ചാൽ മതി. പക്ഷേ അടുത്തു സ്ഥലം കിട്ടണ്ടേ? രാജൻ പലേടത്തും അന്വേഷിച്ചു നടന്നു ഒരു വീടു കണ്ടുപിടിച്ചു. ആ വീട്ടിൽ താഴത്തെ നിലയിൽ ആരോ മലയാളികൾ താമസിക്കുന്നുണ്ടു്. മുകളിലത്തെ നിലയാണു് രാജനു കിട്ടിയതു്. എന്താവശ്യത്തിനും താഴത്തേക്കിറങ്ങിവരികയും കയറിപ്പോവുകയും ചെയ്യണം. മേപ്പുറം താഴ്ന്നതുമാത്രമേ ഉള്ളൂ. ഈ അസൗകര്യങ്ങളെല്ലാം സഹിക്കാമെന്നു രാജൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഒന്നാമതു് താഴെയുള്ളവർ നാട്ടുകാരാണു്. ഒരു സുഖക്കേടുകാരിയുമായി താമസിക്കുന്ന ആളിനു സ്വന്തമാളുകളെപ്പോലെ ഉള്ള അയൽക്കാരെ കിട്ടുന്നതുതന്നെ ഭാഗ്യമാണല്ലോ. മേപ്പുറം കുളിമുറിയുമെല്ലാം മുകളിലത്തെ നിലയിലും ഉള്ള വീടുകൾ ആ നഗരത്തിൽ ഇല്ലായ്കയല്ല. അത്ര വലിയ വാടക കൊടുക്കുവാൻ ശക്തിയില്ല രാജനു്. രണ്ടു മുറിയും ഒരു ചെറിയ അടുക്കളമുറിയും മാത്രമുള്ള ആ സ്ഥലത്തിനു തന്നെ അമ്പതു രൂപാ വാടകയാണു്. അതുതന്നെയും മുൻകൂർ കൊടുത്തിട്ടാണു് സ്ഥലം കിട്ടിയതു്. വാടകയും ഒരുമാസത്തെ താമസച്ചെലവിനും വേണ്ടവക കരുതിയല്ല പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. ഇനി എന്തെല്ലാം ചിലവുകളാണു് അവിചാരിതമായിട്ടുണ്ടാവുക! മരുന്നുവില കൊടുക്കണം. നിത്യവും ഡോക്ടർ വിസിററു തുടങ്ങിയാൽ ആ വകയ്ക്കുതന്നെ വീടുതന്നെ പണയപ്പെടുത്തേണ്ടിവരും. എന്നു വിചാരിച്ചു മടങ്ങിപ്പോകാൻ പാടില്ലല്ലോ? പണമല്ല ഒരാളിന്റെ ജീവനാണു് വലുതു്. അതിലും പ്രത്യേകിച്ചു തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ഭാര്യയുടെ.

മുകളിലത്തെ നിലയിൽ ഒരു പുതിയ കൂട്ടർ താമസിക്കാൻ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു താഴത്തെ നിലയിലെ വേലക്കാരി ഗൃഹനായികയോടു പറഞ്ഞു. ആരെങ്കിലും അയൽവക്കത്തു താമസിക്കാൻ വന്നാൽ അങ്ങോട്ടു കേറിച്ചെന്നു് അവരുടെ എല്ലാ വിവരങ്ങളും മുതൽ കടങ്ങളും വസ്തുവിവരപ്പട്ടികയും എല്ലാം ചോദിച്ചറിയുന്ന നാട്ടിൻപുറത്തുകാരുടെ പതിവു നഗരവാസികൾക്കില്ല. ആരെങ്കിലും വരട്ടെ പോകട്ടെ. കമ്പോളനാകട്ടെ ഇപ്പോളിയാകട്ടെ. അവരുടെ പാടു് അവർക്കു്, നമ്മുടെ പാടു് നമുക്കു്. ഇതാണു് പട്ടണത്തിലെ ആളുകളുടെ നില. നാട്ടിൻപുറത്തുനിന്നു ചെന്ന രാജന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ പത്മിനിയുടെയും വിചാരം താഴത്തെ നിലയിൽ താമസിക്കുന്നവർ വിശേഷിച്ചു് മലയാളികൾ തങ്ങളെപ്പററി അന്വേഷിക്കും; തങ്ങൾക്കു താങ്ങാകും എന്നായിരുന്നു. നാലഞ്ചു ദിവസത്തേക്കു താഴെ പാർക്കുന്ന ഗൃഹനായികയെ കാണുവാൻ തന്നെ പുതിയ പാർപ്പുകാർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. ആ സ്ത്രീ അവിടെയൊരു ആഫീസിൽ ജോലിക്കാരിയായിരുന്നു. അവർ രാവിലെ ജോലിക്കു പോകും. വൈകിട്ടു വീട്ടിൽ വന്നാൽ വീട്ടിനുള്ളിൽ കയറി മുൻവശത്തെ വാതലടച്ചുകളയും. അതൊരു മര്യാദയാണു്. അവരുടെ വരാന്തയിൽക്കൂടി വേണം മുകളിലേക്കു കയറുകയും ഇറങ്ങുകയും ചെയ്യാൻ. ആ വരാന്ത താഴെ താമസിക്കുന്നവർ സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടു കൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ മുകളിലുള്ളവർക്കു വരാനും പോകുവാനും സ്വല്പം ബുദ്ധിമുട്ടാകുമല്ലോ?

നാലഞ്ചു ദിവസം കൊണ്ടുതന്നെ താഴെ പാർക്കുന്നവരെപ്പററി പുതിയ കൂട്ടർക്കു് അവജ്ഞ തോന്നിക്കഴിഞ്ഞു. അതു ന്യായമാണു്. നാട്ടിൽനിന്നു് ഒരു സ്ത്രീയും ഭർത്താവും കൂടി വന്നു താമസിക്കുന്നു. ഒന്നും കൊടുത്തില്ലെങ്കിലും ഒരു നല്ലവർത്തമാനം പറയുകയെങ്കിലും വേണ്ടേ മനുഷ്യരായാൽ? പറഞ്ഞു വരുമ്പോൾ അറിയുന്നവരാണെന്നും വരും. അന്യനാട്ടിൽവച്ചു സ്വന്തം ആളുകളെ കണ്ടുമുട്ടുന്നതു എന്തു സന്തോഷമാണു്. അവരുടെ വേലക്കാരത്തി തമിഴോ തെലുങ്കോ മറേറാ ആണു് പറയുന്നതു്. അവളോടു സംസാരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ എത്ര സുഖമായിരിക്കും മലയാളികളായ പുതിയ പാർപ്പുകാരോടു സംസാരിക്കുന്നതിൽ. അതൊന്നും ആ താഴെ താമസിക്കുന്ന ജന്തുവിനു വിചാരമില്ല. പത്മിനി താഴത്തിറങ്ങിയപ്പോൾ രണ്ടു മൂന്നു തവണ ആലോചിച്ചതാണു് താഴെ താമസിക്കുന്നവരെ ഒന്നു കണ്ടുകളയാമെന്നു്. അന്നേരമൊന്നും അവരെ ആരെയും വെളിയിൽ കണ്ടില്ല. ഒടുക്കം അവൾ വിചാരിച്ചു, നമ്മൾ ഏതായാലും ഇത്രയും ചക്രം ചെലവാക്കി ഈ കഷ്ടപ്പാടും സഹിച്ചു് ഇവിടെ വന്നു കിടക്കുന്നു. അങ്ങോട്ടു കേറിച്ചെന്നു പരിചയപ്പെട്ടാൽ അവളു വിചാരിക്കും അവളുടെ ഓശാരത്തിനു ചെല്ലുകയാണെന്നു്.

ഒരു ദിവസം രാജൻ കോണിപ്പടി ഇറങ്ങി വരാന്തയിൽ കൂടി മുററത്തേക്കിറങ്ങുമ്പോൾ സുഭദ്ര വാതിൽ തുറന്നു പുറത്തേക്കിറങ്ങാൻ തുടങ്ങുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്നു് അവൾ പുറകോട്ടു വലിഞ്ഞു. രാജൻ പോകുന്നതു നോക്കിക്കൊണ്ടു് അവൾ നിന്നു. അയാൾ പോയി മറഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ മുകളിലേക്കു ചെന്നു.

താഴത്തെ താമസക്കാരിയാണു് ആ വന്നിരിക്കുന്നതെന്നൂഹിക്കാൻ പത്മിനിക്കു ഒരു വൈഷമ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ഒരു നാട്ടിൻപുറത്തുകാരിയുടെ നിഷ്കളങ്കതയോടെ അവൾ ആഗതയെ ഇരിക്കാൻ ക്ഷണിച്ചു. എങ്ങനെയാണു് ആ സ്ത്രീയുടെ മുമ്പിൽ പെരുമാറേണ്ടതെന്നു ഒരു നിശ്ചയവും വരുത്തിയിട്ടില്ലാത്ത മട്ടിൽ സുഭദ്ര കട്ടിലിൽ ഇരിക്കുകയും പെട്ടെന്നു് എഴുന്നേൽക്കുകയും ജനലിൽക്കൂടെ പുറത്തേക്കു നോക്കുകയും പുഞ്ചിരിയിടുകയും ഗൗരവം ഭാവിക്കുകയും ഒക്കെ ചെയ്തു. "ജോലിത്തിരക്കുകൊണ്ടാണേ ഇതുവരെ ഇങ്ങോട്ടു വരാഞ്ഞതു്. ഇവിടെത്തന്നെയാ ഇരിക്കുമ്പോൾ താഴത്തേക്കു വന്നാൽ നമുക്കു വല്ലതും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കാമല്ലോ!" എന്നു് അവൾ പത്മിനിയെ ക്ഷണിച്ചു. പേരെന്താ, വീടെവിടെയാ, കല്യാണം കഴിച്ചതാണോ; ഇങ്ങനെയുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ പത്മിനി ചോദിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. "സമയം ഒരുപാടായി ഞാൻ പിന്നെ വരാം" എന്നു പറഞ്ഞു് സുഭദ്ര എഴുന്നേററു താഴത്തേക്കു കനത്ത കാൽവെപ്പോടെ നടന്നു.

"ഇവളുടെ ഒക്കെ ഒരു പൗവ്വർ" എന്നു പത്മിനി തന്നത്താൻ പറഞ്ഞു. അവൾ താഴത്തേക്കു പോകുവാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല.

അന്നു വൈകിട്ടു് രാജൻ ഗേററുകടന്നു വരുമ്പോൾ സുഭദ്ര വാതിൽപ്പാളിയിൽ കൂടി അയാളെ നോക്കി നിൽക്കുകയായിരുന്നു. അയാൾ വന്നു് കോണിയിലേക്കു് കയറാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അയാൾ ഞെട്ടിപ്പോകുമാറു് അവൾ കതകു് വലിച്ചടച്ചു ശബ്ദമുണ്ടാക്കി.

അയാൾ ഞെട്ടിയും മററുമില്ല. ഡോക്ടരുടെ അടുത്തു പോവുക, മരുന്നു വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവരിക, മാർക്കററിൽ നിന്നു സാമാനങ്ങൾ വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവന്നു രോഗിണിയായ ഭാര്യയ്ക്കും തനിക്കും വേണ്ട ആഹാരങ്ങൾ പാകം ചെയ്യുക തുടങ്ങി പിടിപ്പതു പണിയുള്ള അയാൾക്കു ആരെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കുന്ന ശബ്ദം ശ്രദ്ധിക്കാൻ നേരം തന്നെയില്ല. സുഖക്കേടുകാരിയെ സന്ദർശിക്കാൻ ഡോക്ടർ ഒരു പ്രാവശ്യം വന്നു. ഒരു മാസം താമസിച്ചാൽ മതിയാകുമെന്നു തോന്നുന്നു എന്നല്ലാതെ ഒരുമാസം കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചുപോകാം എന്നു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞില്ല. അധികം സംസാരിക്കരുതെന്നും ഒരു തരത്തിലും മനസ്സിനു ക്ലേശമുണ്ടാകാനിടവരുത്തരുതെന്നും കൂടി ഡോക്ടർ ഇത്തവണ പറഞ്ഞു.

അന്നു പത്മിനി ഭർത്താവിനോടു പറഞ്ഞു "താഴെ പാർക്കുന്നവളു് ഇന്നിവിടെ കേറിവന്നു. അവളുടെ ഒരന്തസ്സു്. ഇത്ര വല്ല്യ അന്തസ്സുകാരി ആണെങ്കിൽ വീട്ടിലിരുന്നാൽ മതിയായിരുന്നല്ലോ?"

രാജൻ—"അവളുടെ അന്തസ്സിനെപ്പററി ആലോചിക്കണ്ട. അവൾ വല്ലതും പറഞ്ഞാൽ ശ്രദ്ധിക്കുകയും വേണ്ട. മനസ്സിനു് അല്പം പോലും ക്ലേശമുണ്ടാകരുതെന്നു ഡോക്ടർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്."

പത്മിനി ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല എങ്കിലും അവൾ ആലോചിച്ചുപോയി "അവൾ പറയുന്നതു ശ്രദ്ധിച്ചാൽ മനസ്സിനെന്താക്ലേശമുണ്ടാകാൻ. അതിനെപ്പററിയായി അവളുടെ ആലോചന. ആലോചിച്ചാലോചിച്ചു ആലോചിക്കാൻ വയ്യാത്ത വിധം അവൾ തളർന്നുപോയി. അടുത്ത ദിവസം രാജൻ പുറത്തേക്കു പോയ ഉടനെ സുഭദ്ര മുകളിൽ വന്നു. എന്തൊക്കെയാണു് പറയേണ്ടതു് എങ്ങിനെയൊക്കെയാണു് പെരുമാറേണ്ടതു് എന്നു നിശ്ചയിച്ചുറച്ചതുപോലെ അവൾ പത്മിനിയുടെ അടുത്തുവന്നിരുന്നു ദേഹാസ്വാസ്ഥ്യം പറയുവാൻ തുടങ്ങി. "നിങ്ങൾ വിചാരിക്കും ഞാനിങ്ങനെ

ട്ടു തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്നില്ലല്ലോ എന്നു്. നമ്മൾ പരിചയക്കാരല്ലെങ്കിലും ഒരു നാട്ടുകാരാണല്ലോ?,,

സുഭദ്ര പറയുന്നതൊന്നും ശ്രദ്ധിക്കരുതെന്നു ഭർത്താവു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു പത്മിനി ഓർത്തു. അങ്ങിനെ പറയാനുള്ള കാരണമെന്താണെന്നു അവളുടെ വർത്തമാനം ശ്രദ്ധിച്ചാൽ മനസ്സിലാകുമല്ലോ എന്നു് അവൾ വിചാരിച്ചു. സുഭദ്ര നിറുത്താതെ പത്മിനിയോടു ചോദ്യങ്ങൾ തുടങ്ങി. അവളെയും ഭർത്താവിനെയും അവർ ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരാകുവാനുണ്ടായ ചുററുപാടുകളെയും അവരുടെ സുഖാസുഖങ്ങളെയും അവളുടെ രോഗത്തിന്റെ വിവരങ്ങളെയും പററി ചോദിച്ചു. അവളുടെ ചോദ്യത്തിന്റെ ചാതുര്യംകൊണ്ടു് അധികം സംസാരിക്കരുതെന്നു ഡോക്ടർ പറഞ്ഞതു് ഓർമ്മയിലുണ്ടെങ്കിലും പത്മിനി അതിനൊക്കെ ഉത്തരവും പറഞ്ഞു. "എന്തെങ്കിലും സഹായം എന്നെക്കൊണ്ടു വേണമെങ്കിൽ, പറയാൻ മടിക്കരുതു് കേട്ടോ,, എന്നുപറഞ്ഞിട്ടു് സുഭദ്ര താഴത്തേക്കുപോയി. എന്തൊരു നല്ല സ്ത്രീയാണവൾ,, എന്നു പത്മിനി തന്നത്താൻ പറഞ്ഞു.

അന്നു രാജൻ മടങ്ങിവരുമ്പോൾ സുഭദ്ര വാതിൽപ്പടിയിൽ നില്ക്കുകയായിരുന്നു. അവളെ കണ്ടപ്പോൾ അറിയാതെതന്നെ രാജന്റെ കാൽ പുറകോട്ടായിപ്പോയി. ഒരു പരിഹാസച്ചിരിയോടുകൂടി അവളാ വരാന്തയിലേക്കിറങ്ങി കോണിയുടെ അടുത്തുനിന്നു. രാജന്റെ കാൽ വിറച്ചതല്ലാതെ അല്പ മുമ്പോട്ടു് എടുത്തില്ല. അല്പനേരം അങ്ങിനെനിന്നിട്ടു് സുഭദ്ര മുകളിലേക്കുപോയി. ഇൻറർവ്യൂവിനു കാർഡു കൊടുത്തിട്ടു കാത്തുനില്ക്കുന്നവനെപ്പോലെ മരുന്നുകുപ്പിയും കയ്യിൽവച്ചുകൊണ്ടു കോണിയുടെ താഴെനിന്നതല്ലാതെ രാജൻ മുകളിലേക്കു കയറിയില്ല. പത്മിനി സുഭദ്രയോടു പറഞ്ഞു. "മരുന്നിനുപോയ ആളിനെ കണ്ടില്ല. ഭക്ഷണത്തിനു് ഒരുമണിക്കൂർ മുമ്പാണു് മരുന്നു കഴിക്കേണ്ടതു്. ഇപ്പോൾതന്നെ എനിക്കു വിശന്നിട്ടിരിക്കാൻ വയ്യ. ഇനി മരുന്നു കൊണ്ടുവന്നു കുടിച്ചു് ഒരു മണിക്കൂർ കഴിയുമ്പോഴേക്കു് ഞാൻ വിശന്നുതന്നെ ചത്തുപോകും. ഇതെന്തു മരുന്നാണോ? കുടൽകൂടി ദഹിച്ചുപോവുന്ന മരുന്നു്.,,

സുഭദ്ര:—"ചാകണമെങ്കിൽ ചാകട്ടെന്നായിരിക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിചാരം,,

പത്മിനി:—"അയ്യോ! അങ്ങനെ പറഞ്ഞാൽ മഹാപാപമുണ്ടു്. എന്തു കഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ടു് എനിക്കുവേണ്ടി. ഒരുനാഴിക കാലുകുത്തി ഒരിടത്തിരിക്കാൻ നേരംകിട്ടുന്നുണ്ടോ ചക്രമാണെങ്കിൽ എത്രയാ ചെലവു്,,

സുഭദ്ര:—"അതാ ഞാനും പറഞ്ഞതു്. ഈ കഷ്ടകാലവും പണച്ചെലവുംകൊണ്ടു പൊറുതിമുട്ടുമ്പോൾ ഈ വയ്യാവേലി ഒഴിഞ്ഞുപോയാലും മതിയായിരുന്നു എന്നു തോന്നിപ്പോകും.,,

പത്മിനി:—"അങ്ങിനെ ഒന്നും തോന്നുന്ന ആളല്ല ഞങ്ങൾതമ്മിൽ കൂടീട്ടു് ഇപ്പോൾ കൊല്ലം നാലുകഴിഞ്ഞു. എനിക്കുവേണ്ടിട്ടു തീയിൽചാടണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ ചാടാൻ മടിക്കയില്ല,,

സുഭദ്ര:—"ഏതെങ്കിലും സ്ത്രീ പറയുമോ ഭർത്താവിനോടു തീയിൽചാടാൻ. അങ്ങനെ പറയില്ലെന്നുറപ്പുള്ളതുകൊണ്ടു്, "നീ പറഞ്ഞാൽ ഞാൻ തീയിൽ ചാടാം,, എന്നു ഭർത്താവു പറഞ്ഞുകാണും. അതു ചില പെണ്ണുങ്ങൾ വിശ്വസിക്കും. ചില പെണ്ണുങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചില്ലെങ്കിലും വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഭാവിക്കും.,,

പത്മിനി:—"നിങ്ങളെപ്പോലെ ഉദ്യോഗം മററുമുള്ളോർക്കു് ഇങ്ങിനെയൊക്കെ പറയാം.,,

സുഭദ്ര:—"നിങ്ങളെപ്പോലെ ഭർത്താവു തന്നിട്ടു് ആഹാരംകഴിക്കേണ്ടവർക്കു പുരുഷന്റെ ഇഷ്ടത്തിനു നിന്നേ മതിയാവൂ.,,

സുഭദ്രയുടെ പുരുഷവിദ്വേഷം പത്മിനിക്കു് ഏതുമായി യോജിച്ചില്ല. പക്ഷേ, അവൾ പറയുന്നതിൽ എന്തോ യുക്തിയുണ്ടെന്നു പത്മിനിക്കു തോന്നി. സുഭദ്ര പറഞ്ഞു:—"ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവിനെ ഉദ്ദേശിച്ചു പറയുകയല്ല. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടിട്ടുമില്ല. ഏതായാലും ഒന്നു ചോദിച്ചുനോക്കു "നീ പറഞ്ഞാൽ തീയിലും ചാടാം എന്നു് ആരോടെങ്കിലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ എന്നിട്ടു തീകണ്ടപ്പോൾ ഓടിപ്പോയിട്ടുണ്ടോ എന്നു്,,

അതിനുശേഷമൊന്നും പത്മിനി പറഞ്ഞില്ല. പുരുഷന്മാരെപ്പററി പൊതുവേയും തന്റെ ഭർത്താവിനെപ്പററി പ്രത്യേകമായും അവൾ ആലോചിക്കാൻതുടങ്ങി. രാജൻ കോണിപ്പടിക്കൽ കാത്തുനില്ക്കുകയാണു്. എവിടെയെങ്കിലുംചെന്നു് അവൾ വർത്തമാനം പറഞ്ഞു രസിച്ചുകൂടിയിരിക്കയാണു് എന്നു പത്മിനി വിചാരിക്കാൻതുടങ്ങിയപ്പോൾതന്നെ സുഭദ്രപറഞ്ഞു—"നിങ്ങൾ ഈ മുറിയിലിങ്ങനെ കിടക്കും. അദ്ദേഹം പട്ടണത്തിലെ സുഖങ്ങളനുഭവിച്ചു അങ്ങനെ നടക്കും. ഇവിടെയൊക്കെ വന്നാൽ എത്ര നല്ലവരാണെങ്കിലും അല്പം പിഴക്കാതെ പോവുകയില്ല. അതിനു സാമർത്ഥ്യമുള്ള പെൺപിള്ളേരുണ്ടിവിടെ.,,

ഒരു സഹോദരിക്കു് ഒരു നല്ല ഉപദേശം കൊടുത്തു എന്ന കൃതാർത്ഥത മുഖത്തു കാണിച്ചുകൊണ്ടു സുഭദ്ര എഴുന്നേററു. "ഞാൻ വേണമെങ്കിൽ ആ നാഗമ്മയെ ഡോക്ടരുടെ അവിടെ ഒന്നു പറഞ്ഞയച്ചു മരുന്നു വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടു വരിക്കാം.,,

"വേണ്ട,, എന്നു പത്മിനി വിലക്കി.

സുഭദ്ര കോണിപ്പടി തകർത്തുകൊണ്ടു താഴത്തേക്കിറങ്ങിയപ്പോൾ പൂച്ചയെ കണ്ട എലിയെപ്പോലെ രാജൻ മൂലയിലേക്കു പതുങ്ങി. അധൃഷ്യഭാവത്തിൽ സുഭദ്ര ചോദിച്ചു "എന്താ, ഓർക്കുന്നോ?,,

രാജൻ മറുപടി പറഞ്ഞില്ലെന്നാണു തോന്നുന്നതു്. അയാൾ ശബ്ദമുണ്ടാക്കാതെ ഭാര്യയുടെ അടുത്തേക്കു നടന്നു. ഭർത്താവിനെ കണ്ട പത്മിനി പറഞ്ഞു "എന്റെ പ്രാണനെടുത്തിട്ടു നിങ്ങൾ ഇഷ്ടംപോലെ നടന്നോളൂ.,, അയാൾ ഒന്നും മിണ്ടാതെ ഔൺസ്ഗ്ലാസ്സെടുത്തു കഴുകി ആ വെള്ളം ഒരൗൺസു കഴിച്ചു ബാക്കി ഉള്ളതു മരുന്നുകുപ്പിയിലേക്കു് ഒഴിച്ചു പത്മിനിക്കു നീട്ടി. അവൾ ഇതെല്ലാം കണ്ടു. "നിങ്ങൾക്കു ഭ്രാന്തു പിടിച്ചോ,, എന്നു് അവൾ ചോദിച്ചപ്പോൾ അയാൾ ഒന്നു ചിരിക്കാൻ പണിപ്പെട്ടു. അവൾ തുടർന്നു "ഇതു മരുന്നല്ല, പച്ചവെള്ളമാണു്. മരുന്നിലെന്തിനാ ഗ്ലാസ്സു കഴുകിയ വെള്ളമൊഴിച്ചതു്. അപ്പളാണു് അയാൾക്കു തന്റെ ഓർമ്മക്കേടു് ഓർമ്മയിൽ വന്നതു്.

"എനിക്കു മരുന്നു വേണ്ട. എനിക്കു വിശന്നു പ്രാണൻ പോകുന്നു. ഇത്രയുംനേരം കണ്ടെടുത്തു നടന്നേച്ചു മരുന്നുംകൊണ്ടുവന്നു. അതിന്റെ അകത്തു പച്ചവെള്ളം കോരിയൊഴിച്ചു. ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ഒരു ശല്യമാകുന്നതു്. നമുക്കു തിരിയെ പോകാം. എനിക്കുവേണ്ടിട്ടു കഷ്ടപ്പെടുകയും പണം ചെലവാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ട.,,

രാജൻ— നീ എന്താണീപ്പറയുന്നതു്? അവളു നിന്നോടെന്തെങ്കിലും നുണ പറഞ്ഞുകാണും. അതൊക്കെ നീ വിശ്വസിച്ചുകാണും.

പത്മിനി—അവൾ നുണ പറഞ്ഞുവെന്നു നിങ്ങൾക്കെങ്ങിനെ അറിയാം?

"അവൾ നുണയേ പറയൂവെന്നെനിക്കറിയാം.,,

"അപ്പോൾ നിങ്ങളവളെ അറിയും.,,

"അങ്ങനെ ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു,,

"എങ്ങിനെ ഒരു കാലം?

"അതൊക്കെ അവൾ പറഞ്ഞുകാണുമല്ലോ,,

"അക്കാലത്തെ കഥകളൊന്നും അവൾ പറഞ്ഞില്ല. അവൾ നിങ്ങളെ അറിയുകയില്ലെന്നു പറഞ്ഞതു നുണയാണെന്നുവേണമല്ലോ വിശ്വസിക്കാൻ.,,

"അവൾ പറയുന്നതൊന്നും ശ്രദ്ധിക്കരുതെന്നു നിന്നോടു ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞിട്ടില്ലേ?

"അപ്പോൾ ഞാനറിയരുതാത്ത ചില കാര്യങ്ങളുണ്ടു് നിങ്ങൾ തമ്മിൽ. അതെനിക്കറിയണം.,, അവൾ കട്ടിലിൽനിന്നും ചാടി എഴുന്നേററു. മുറിയുടെ വാതുൽക്കലോളം ചെന്നു. അവൾ തളർന്നു വാതിൽ ചാരി നിന്നു തിരിഞ്ഞു് ഒരുതരത്തിൽ വേച്ചുവേച്ചു നടന്നു കട്ടിലിൽ ചെന്നിരുന്നു. കിടക്കുകയുംചെയ്തു.

എന്താണു ചെയ്യേണ്ടതെന്നറിയാൻപാടില്ലാതെ രാജൻ അവളുടെ കൈകാലുകൾ തലോടുകയും മുഖത്തു വെള്ളം തളിക്കുകയും വിശറി എടുത്തു വീശുകയുംമറ്റും ചെയ്തു. അവളുടെ മനസ്സിനെന്തോ വലിയ അസ്വാസ്ഥ്യം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു രാജനു ബോദ്ധ്യമായി. അയാൾ ഡോക്ടരുടെ അടുത്തേക്കു പുറപ്പെട്ടു. അതുകണ്ടു മുകളിലേക്കു പോകുവാൻ സുഭദ്ര കോണി കയറി. പകുതിക്കലോളം ചെന്നിട്ടു് അവൾ അല്പം ആലോചിച്ചുനിന്നു. മടങ്ങി താഴെവന്നു് അവളുടെ വേലക്കാരിയായ നാഗമ്മയെ മുകളിലേക്കു പറഞ്ഞയച്ചു. നാഗമ്മ ചെല്ലുമ്പോൾ കണ്ണടച്ചു് അവശയായി കിടക്കുകയായിരുന്നു പത്മിനി. അവളുടെ നെററിയും കഴുത്തും വിയർത്തിരുന്നു. അവൾ പത്മിനിക്കു മനസ്സിലാവാത്ത ഭാഷയിൽ എന്തൊക്കെയോ ചോദിച്ചു. മറുപടി കിട്ടാഞ്ഞിട്ടു താഴെചെന്നു യജമാനത്തിയെ വിവരം അറിയിച്ചു. സുഭദ്ര മുകളിൽചെന്നു പത്മിനിയെ ശുശ്രൂഷിക്കാൻ തുടങ്ങി.

രാജൻ പരിഭ്രാന്തനായി ഡോക്ടരുടെ അടുത്തുചെന്നു് "ഉടനെ എന്റെകൂടെ ഒന്നു വരണം. പത്മിനിക്കു പെട്ടെന്നു സുഖക്കേടു് അധികമായി.,,

ഡോക്ടർ—എന്താ അധികമായതു്.

രാജൻ വിവരമെല്ലാം പറഞ്ഞു. ഇന്നുതന്നെ നഴ്സിംഗ് ഹോമിലേക്കു മാററണമെന്നും ഇപ്പോൾ താമസിക്കുന്ന വീടു പററിയതല്ലെന്നുംകൂടി അയാൾ പറഞ്ഞു.

"മാററുന്ന കാര്യം ഞാൻ വന്നു നോക്കിയിട്ടു നിശ്ചയിക്കാം. ഒരാഴ്ചകൂടി കഴിഞ്ഞാലെ ഇവിടെ ഒരു ബെഡ്ഡിനു് ഒഴിവു കിട്ടുകയുള്ളല്ലോ,, എന്നു പറഞ്ഞു ഡോക്ടർ എഴുന്നേററു ഡ്രൈവറെ വിളിച്ചു. ഡോക്ടറും രാജനും രോഗി കിടന്നേടത്തു വന്നപ്പോൾ സുഭദ്രയും പത്മിനിയുമായി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണു്. രാജൻ ഡോക്ടറെക്കൊണ്ടു സുഭദ്രയുടെ മുഖം മറച്ചുനിന്നു. പത്മിനിയുടെ ശ്രദ്ധ രോഗവിവരങ്ങളെപ്പററി ഡോക്ടർ ചോദിക്കുന്നതിലല്ലായിരുന്നു. രാജനേയും സുഭദ്രയേയും അവൾ മാറിമാറി നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. രോഗിണിയെ ശുശ്രൂഷിക്കുവാനും ഇഞ്ചെക്ടു് ചെയ്യുന്നതിനു ഡോക്ടറെ സഹായിക്കാനും സുഭദ്രയാണു മുമ്പോട്ടു വന്നതു്. ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു "അധികം സംസാരിച്ചതാണു് ഇതിനു കാരണം. പത്മിനി പറഞ്ഞു "ഇനി ഞാനധികം സംസാരിക്കുകയില്ല.,, ആ പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം ഡോക്ടരെക്കാൾ കൂടുതൽ മനസ്സിലായതു സുഭദ്രക്കായിരുന്നു. ഡോക്ടർ വരുന്നതിനുമുമ്പു പത്മിനി പറഞ്ഞതിന്റെ തുടർച്ചയായിരുന്നു ആ വാക്കു്.

പുറപ്പെടാൻ നേരത്തു ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു "നഴ്സിംഗ്ഹോമിലേക്കു ഇപ്പോൾ മാറണ്ട".

സുഭദ്ര "താമസിക്കു മാറുന്നതിനു തരക്കേടില്ലെങ്കിൽ അങ്ങനെ ചെയ്യണം".

വേണ്ടെന്നു രാജനും അതിനു തരക്കേടില്ല എന്നു ഡോക്ടറും നാട്ടിലേക്കു പോയാൽമതിയെന്നു പത്മിനിയും പറഞ്ഞു. രോഗിയെ അവിടെനിന്നും മാറുക ഉണ്ടായില്ല.

അടുത്ത ദിവസം താഴത്തെ വരാന്തയിൽ വച്ചു സുഭദ്ര രാജനോടു പറഞ്ഞു. "നിങ്ങൾ അവളെ കൊല്ലരുത്. എന്നാൽ കഴിയുന്ന സഹായങ്ങൾ ഞാൻ ചെയ്യാം. നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ എനിക്കു നിങ്ങളോടു പകയൊന്നുമില്ല. അല്പം പകയുണ്ടായിരുന്നതു ഇപ്പോൾ തീർന്നു. ഒരു സ്ത്രീയായ എന്നെ ഒരിക്കൽ വഞ്ചിച്ചു. അതു നിങ്ങളുടെ ദുഷ്ടതകൊണ്ടാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നപ്പോൾ എനിക്കു നിങ്ങളോടു പകയുണ്ടായിരുന്നു. നിങ്ങൾ എന്റെ മുമ്പിൽ വിറച്ചുതുള്ളുന്ന ഒരു ഭീരുവാണെന്നു എനിക്കിപ്പോൾ മനസ്സിലായി. അത്തരം ഒരു പേടിത്തൊണ്ടൻ എന്റെ ഭർത്താവായി വന്നില്ലല്ലോ എന്നു ഞാനിപ്പോൾ സന്തോഷിക്കുന്നു. പഴയകാലമൊക്കെ മറന്നുകളയൂ. ഒരു സാധുവായ സഹോദരിയെന്ന നിലയിൽ പത്മിനിയെ ഞാൻ ഉള്ളഴിഞ്ഞു സ്നേഹിക്കുന്നു. എന്റെ മുമ്പിൽ വരുമ്പോൾ നിങ്ങൾ പേടിക്കേണ്ട. ഞാൻ എന്താ ചെയ്യേണ്ടതെന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞോളൂ പണം വേണോ, ശുശ്രൂഷിക്കാനാളുവേണോ, അവൾക്കു കൂത്തിവെച്ചുകൊടുക്കണോ എന്താ വേണ്ടതെന്നു പറയൂ".

രാജൻ—"സുഭദ്രേ, നിന്റെ ദയവ് അല്പം മുമ്പു വേണ്ടതായിരുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ നിന്റെ ഈ സൗമനസ്യം വെള്ളം ഒഴുകിക്കഴിഞ്ഞു ചിറ കെട്ടുന്നതുപോലെയാണ്."

സുഭദ്ര ആഫീസിൽ പോകാതെ പത്മിനിയെ ശുശ്രൂഷിക്കാൻകൂടി. താനാണ് അവളുടെ രോഗം വർദ്ധിക്കാൻ കാരണക്കാരിയെന്ന അപരാധബോധമുണ്ടായപ്പോൾ സുഭദ്ര രാജന്റെ മുമ്പിൽ ഒരു ഭൃത്യയെപ്പോലെ പെരുമാറി. ഡോക്ടർ പലതവണ രോഗിയെ സന്ദർശിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനൊരു പോരായ്ക തോന്നി. തന്റെ ചികിത്സയിൽ ആ സ്ത്രീ ഇത്രവേഗം അവശതയിലാണ്ടതിനാൽ. പത്മിനിക്കു എഴുന്നേല്ക്കാൻ വയ്യാതായി. നാഗമ്മ പെറ്റമ്മയാവിനെപ്പോലെ ദീനക്കാരിയെ പരിചരിച്ചു.

കടലു കൂടി ദഹിച്ചു പോകുമെന്നു ആവലാതിപ്പെട്ട പത്മിനി വെള്ളംപോലും കുടിക്കാതെ ദിവസങ്ങൾ കഴിയുന്നു. ആ കോമളമായിരുന്ന മുഖം, കരിഞ്ഞ വിറകുകൊള്ളിപോലെയായി. സംസാരം വിലക്കപ്പെട്ട രോഗിണി നാക്കടക്കാതെ അതുമിതും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. രാജൻ നോക്കിനിന്നു നെടുവീർപ്പിടുമ്പോൾ സുഭദ്ര കണ്ണുതുടയ്ക്കും.

പത്മിനിക്കു ഉറക്കമില്ലാതായി. സുഭദ്രയുടെയും രാജന്റെയും മുഖത്ത് അവൾ മാറിമാറി നോക്കി പുഞ്ചിരിയിടാൻ ശ്രമിക്കും. അതിനും ശക്തിയില്ലാതായി അവൾക്ക്.

അവൾ ഓർമ്മകെട്ടു പറയുന്നതിനിടയിൽ "രാജനോടു ക്ഷമിക്കണേ" എന്നു പലതവണ പറഞ്ഞു. ആ വാക്കുകൾ കേൾക്കുമ്പോൾ തീക്കൊള്ളികൊണ്ടു കുത്തുന്ന അനുഭവം അയാൾക്കുണ്ടായിരുന്നു.

"ഡോക്ടർ, എന്റെ സർവ്വസ്വവും വിററു ഞാൻ പണം തരാം. എത്ര വിലകൂടിയ മരുന്നു വേണമെങ്കിലും വാങ്ങിക്കാം. ഇവളുടെ ജീവനെയൊന്നു രക്ഷിക്കൂ" സുഭദ്ര പറഞ്ഞു. ഡോക്ടർ ഏറെനേരം ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നല്ലാതെ മറുപടി പറഞ്ഞില്ല.

പത്മിനിയുടെ മുഖം അല്പം പ്രസന്നമായി. സ്വസ്ഥതയോടെ അവൾ കിടന്നു. രാജൻ അവളുടെ കാല്ക്കൽ നിന്ന് അവളെ നോക്കി.

"പത്മിനീ" അവളുടെ അടുത്തിരുന്നുകൊണ്ടു സുഭദ്ര വിളിച്ചു

"സുഭദ്രേ"

"നീ"

"രാജൻ"

"മാപ്പ്"

സുഭദ്ര കുനിഞ്ഞു മുഖം പത്മിയുടെ മുഖത്തോടടുപ്പിച്ചു. അവളുടെ കണ്ണിൽനിന്നു വീണ രണ്ടു തുള്ളികൾ, പത്മിനിയുടെ പൊളിഞ്ഞ വായിലേക്കു വീണു. അല്പം കഴിഞ്ഞു നാഗമ്മ ആ ഉടൽ ശരീരം ഒരു അലക്കിയ മുണ്ടുകൊണ്ടു മൂടി.

—:***:—

ശ്രീ: റ്റി.സി. കേശവൻവൈദ്യരുടെ

യഥാർത്ഥ

സൂതികാമൃതം

പ്രസവാനന്തരം സ്ത്രീകൾക്കുണ്ടാകുന്ന എല്ലാ രോഗങ്ങളെയും നിശ്ശേഷം ശമിപ്പിച്ച് പൂർവ്വാധികം ശരീരബലവും രക്തവർദ്ധനവും ഏററവും എളുപ്പത്തിൽ പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന അമൃതസമാനമായ ഒരു ദിവ്യൗഷധമെന്നു പലരുടെയും അഭിപ്രായങ്ങളും, സാക്ഷിപത്രങ്ങളും പ്രശസ്തിയുമാർജ്ജിച്ച ഞങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ സൂതികാമൃതം വാങ്ങി ഉപയോഗിപ്പിൻ.

24 ഔ: കുപ്പി 1—ക്കു വില 5ക.

നിർമ്മിതാക്കൾ:—
ദി കേശവാഫാർമസി,
എമ്പയർ കയർവർക്സിനു സമീപം
ഏ. എസ്സ്. റോഡ്,
ആലപ്പുഴ.

സ്റ്റോക്കിസ്റ്റ്സ്
എസ്സ്. എൻ. ഫാർമസി
സക്കറിയാബസാർ
ആലപ്പുഴ.

A wise Saving is the foundation of FINANCIAL INDEPENDENCE

SAVINGS

CERTIFICATES

ഒരു ചെറിയ തുകയെങ്കിലും ഒരുതൻ നിക്ഷേപിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അതിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള സ്വാഭാവികമായ ആഗ്രഹം താനെ ഉണ്ടായിക്കൊള്ളും. അപ്രകാരം വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന തുക നിങ്ങൾക്കു പെട്ടെന്നുണ്ടാകാവുന്ന അത്യാവശ്യങ്ങൾക്കായി വിനിയോഗിക്കയും ചെയ്യാം.

ന്യൂമാഡൽ ബാങ്കിലെ സേവിംഗ്സ് സർട്ടിഫിക്കററുകൾ നിങ്ങളുടെ ഉദ്യമത്തിൽ വളരെ സഹായിക്കുന്ന ഒരു പദ്ധതിയാകുന്നു എന്നു പരീക്ഷണത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നതാണ്. ചെറിയ സംഖ്യകൾ മാസംതോറും അടച്ച് നല്ല പലിശയോടുകൂടി മുഴുവൻ സംഖ്യയും മുപ്പതു മാസത്തിനുശേഷം വാങ്ങിച്ച് അവസാനിപ്പിക്കാവുന്നതായ ഒരു നവീന നിക്ഷേപപദ്ധതിയാണ് മേൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

കൂടാതെ എല്ലാവിധ ധനനിക്ഷേപസൗകര്യങ്ങളും സാമ്പത്തിക സേവനങ്ങളും ചെയ്തുവരുന്നു.

THE NEW MODEL BANK LTD
INCORPORATED IN TRAV: COCHIN WITH LTD: LIABILITY
ALLEPPEY

THOMA KORAH

Vazhakal Estates Kottayam

Telegrams: ZIGZAG

Phone 543

EXPORTER

in

Rubber

Pepper

Tea

Tea Quota

&

OTHER HILL PRODUCES.

ENQUIRIES SOLICITED.

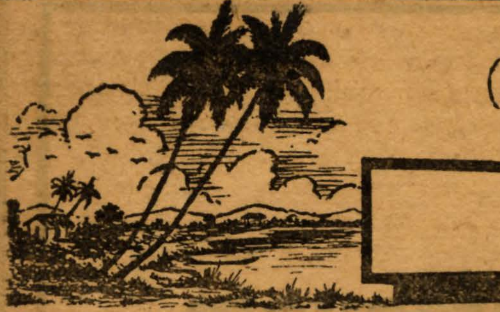

ആഘോഷങ്ങൾ

(പി. ദാമോദരൻപിള്ള)

ദേശാടനത്തിനിറങ്ങിയ ഒരു ധീര. ഒരവസരത്തിൽ അദ്ദേഹം ഒരു കടൽത്തീരത്തിനരികിലുള്ള വനാന്തരത്തിലെത്തി. സമയം സായംകാലമാണ്. ദിവസം വെളുത്തവാവുമാണ്. എന്തായാലും സൂര്യാസ്തമയം ശരിക്കു കാണാൻ അദ്ദേഹം ഒരു മരക്കൊമ്പിൽ കയറിയിരുന്നു. അസ്തമയസൂര്യന്റെ ചെങ്കനൽപ്രഭയേൽക്കുന്നതു കാന്തിപ്രദവും ആയുഷ്കരവുമാണെന്ന് ഒരു പക്ഷേ ധീര അറിഞ്ഞിരുന്ന എന്നും വരാം. സൂര്യൻ ചക്രവാളത്തിലെത്തി ക്ഷണേന ആഴിയിലാണ്ടുമറഞ്ഞു. ധീര ഇരുന്നിടത്തുനിന്നെഴുന്നേററില്ല. താമസിയാതെ സന്ധ്യാരാഗവുംമങ്ങി. അപ്പോഴും ധീരയ്ക്കു സ്ഥലം വിടേണ്ട ആവശ്യം തോന്നിയില്ല. കിഴക്കു വമ്പിച്ച ചന്ദ്രബിംബം നാടും, കാടും, കടവും പാലൊളിയിൽ ആറാടിച്ചുകൊണ്ട് അങ്ങനെ ഉദിച്ചുപൊങ്ങുന്നു. കുറേനേരം അതു കണ്ടശേഷം മരത്തിൽനിന്നിറങ്ങിപ്പോയ്ക്കളയാം. ഇങ്ങനെ മനോരാജ്യംകാണുന്നതിനിടയിൽ ചന്ദ്രബിംബം ഉയർന്നുയർന്നു പൊങ്ങുകയാണ്. കാന്തി കൂടിക്കൂടിവരികയാണ്. ധീര ചുററം കണ്ണോടിച്ച് കടലിലേക്കു നോക്കി. അവിടെ കടൽ ചന്ദ്രകാന്തിയിൽ ചിരിച്ചുട്ടഹസിക്കുന്നു. തുള്ളിച്ചാടി മറിയുന്നു. ഏതോ ദുർല്ലഭ വിശേഷമഹത്ത്വം ആഘോഷിക്കുകയാണു കടൽ. ആഞ്ഞുലഞ്ഞും, എങ്ങിത്തുടിച്ചും ഉള്ളിലൊതുങ്ങാത്ത ആഹ്ലാദം അതു വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. ധീരയുടെ ഹൃദയവും ഒപ്പം തുടിക്കുന്നുണ്ട്.

അങ്ങനെ മതിമറന്നിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ, അതാ മറെറാരു കാഴ്ച! കടൽപോലെ തരംഗിതമാണ് കടൽക്കര. അതു പൊങ്ങിയും താണും ബഹുദൂരം നീണ്ടുകിടക്കുന്ന ഒരു മണൽക്കരയാണ്, നല്ല വെണ്മണൽക്കര. ചന്ദ്രോദയം കണ്ട് അതു നെട്ടുകെ പുഞ്ചിരിതൂകി. അപ്പോഴാണു കാണാം, കാട്ടിന്റെ ഒരററത്തുനിന്ന് ഒരു വൻപിച്ച മൃഗം ഇറങ്ങി കടൽക്കരയിലേക്കു നീങ്ങുന്നു. സൂക്ഷിച്ചപ്പോഴാണ് അതൊരു കലമാനാണെന്നു ധീരയ്ക്കു മനസ്സിലായി. അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചിരിപ്പായി. കലമാൻ കടലിന്റെ തരംഗഭംഗസ്ഥാനമായുള്ള ചെന്ന് ഒരു ചെറു കുന്നിൽ കയറി നിലയുറപ്പിച്ചു. പിന്നെ അതിന് അനക്കമില്ല. പക്ഷേ അതുകൊണ്ടായില്ല. പിറകെ പിന്നെയും വരുന്നുണ്ട് മാനുകൾ. ഓരോന്നും ഈരണ്ടും ക്രമമായങ്ങനെ വരികയാണ്. അവ നേരെ കടലിലേക്കാണ് പോകുന്നത്. ധീരയുടെ ജിജ്ഞാസ വർദ്ധിച്ചു. ഇവ എന്തുചെയ്യാൻ പോകുകയാണ്? ഉടനെ മാനുകൾ പലതും കടലിലിറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. അവിടെ കുതിമറിച്ചിലും ചാട്ടവും കുതിയുംതന്നെ. കുറെയെണ്ണം കരയ്ക്കുകയറുന്നു, ഒരു കുന്നിൽനിന്നു മറെറാന്നിലേക്കോടുന്നു, ചാടുന്നു, മറിയുന്നു, ഇടയ്ക്കു വീണുരുളുന്നു, പിന്നെയും എഴുന്നേൽക്കുന്നു, കടലിലേക്കോടുന്നു, ആറാടുന്നു. വീണ്ടും കരയ്ക്കുകയറി ആ ഉല്ലാസകേളി തുടരുന്നു. ധീര ഇങ്ങനെയൊരാഘോഷം ഇതിനുമുമ്പ് ഭാവനയിൽപോലും കണ്ടിരുന്നില്ല. ആകെക്കൂടി ബഹളം. ഉള്ളിലൊതുങ്ങാത്ത ആനന്ദത്തിന്റെ ഒരു പെരുംതള്ളൽ!

ഏകദേശം ഒരു മണിക്കൂർ ഈ നിർല്ലേപമായ ആഹ്ലാദപ്രകടനം നടന്നിരിക്കണം. അതിൽ പങ്കുകൊള്ളാതെ നിർന്നിമേഷരായി നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നതു രണ്ടുപേരാണ്. ഒന്ന് ആദ്യത്തെ കലമാൻ. രണ്ട് നമ്മുടെ ധീര. ഒടുവിൽ മാനുകൾ ക്ഷീണിച്ച് രണ്ടും മൂന്നും വീതമായി തിരിയെ കാട്ടിൽ കയറി. അതിനുശേഷംമാത്രം ആദ്യത്തെ കലമാൻ സ്ഥലംവിട്ടു പിറകെ ധീരയും.

അധികം താമസിയാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തൂലികയിൽനിന്നൊരു ലേഖനം പുറപ്പെട്ടു. ജന്തുക്കൾ മനുഷ്യരെപ്പോലെതന്നെ ആഹ്ലാദിക്കുന്നവരാണെന്നും അവയ്ക്ക് ഉത്സവാഘോഷങ്ങൾ പുത്തരിയല്ലെന്നും മററുമായിരുന്നു അതിന്റെ സാരം. ചന്ദ്രോദയം ഒരു ആഹ്ലാദകാരണമാണ്. കാടും കടലും അതിന്റെ പ്രഭയിലാറാടി ആനന്ദിക്കുന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. വേലിയേററം സമുദ്രപ്രകൃതിയുടെ ഒരു ആഹ്ലാദപ്രകടനമല്ലെന്ന് എന്തിനു വിചാരിക്കണം? മാനുകൾ ഈ ബാഹ്യപ്രകൃതിയെ അനുകരിച്ചു; അങ്ങനെ അതിനെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തു.

പഴയ ഗ്രീക്ക് ഉത്സവങ്ങളിൽ ആഹ്ലാദപ്രകടനവും, ആരാധനയും ഉത്സവവും തമ്മിൽ ഭേദമില്ലായിരുന്നു. നൃത്തംകൊണ്ട് ആഹ്ലാദം പ്രകടിപ്പിക്കുമ്പോൾ തങ്ങൾ തങ്ങളുടെ സർവ്വാംഗങ്ങളുംകൊണ്ട് ഈശ്വരനെ ആരാധിക്കുന്നതായി യവനന്മാർ കരുതിയിരുന്നു. ഇന്ന് ആരാധന മിക്കവാറും മാനസികം മാത്രമാണെന്ന് ഒരു മിഥ്യാബോധം പരന്നിരിക്കുന്നു. മനസ്സുകൊണ്ടും ദേഹംകൊണ്ടും ആരാധിക്കുകയായിരുന്നു പ്രാചീനകാലങ്ങളിൽ മിക്കസമുദായങ്ങളുടെയും പതിവ്. മനസ്സിന്റെയും ദേഹത്തിന്റെയും ധർമ്മങ്ങളെ പൃഥക്കരിച്ചു രണ്ടിനെയും രണ്ടായിത്തന്നെ കാണുന്ന ഇന്ന് ജീവിതത്തിന്റെ ഐക്യത്തിനു പകരം ശൈഥില്യമാണു നിമിഷംപ്രതി ഓരോ തുറയിലും അനുഭവപ്പെടുന്നത്. അഥവാ ഇന്നത്തെ ജീവിതം ഉൽഗ്രഥനാത്മകമല്ല, അപഗ്രഥനാത്മകവും, തന്നിമിത്തം ശിഥിലവുമാണെന്നുസാരം. എന്നാൽ ജീവന്റെ ധർമ്മമോ? അത് ഉൽഗ്രഥനമല്ലാതെ അപഗ്രഥനമല്ല. ചുരുക്കത്തിൽ, ജീവധർമ്മത്തിനു വിരുദ്ധമായിട്ടാണ് ഇന്നത്തെ പരിഷ്കാരാഭിമാനിയായ, എന്നുവച്ചാൽ ബുദ്ധിശൂന്യനായ, മനുഷ്യന്റെ ജീവിതധർമ്മം നിലകൊള്ളുന്നത്! അക്കഥ പോകട്ടെ.

താഴ്ന്നതരം ജന്തുക്കൾ മുതൽ ഉന്നതമനുഷ്യൻവരെയുള്ള എല്ലാ സചേതനങ്ങളും ഉത്സവപ്രിയങ്ങളാണെന്നാണു മുകളിൽ തെളിഞ്ഞത്. ബുദ്ധിശക്തിയിലും മാനസികപ്രകൃതത്തിലും മനുഷ്യനും മററുജന്തുക്കളും തമ്മിൽ പറയത്തക്ക വ്യത്യാസമില്ലെന്നും ഉള്ള വ്യത്യാസം അളവിൽ മാത്രമാണെന്നും പരിണാമതത്വദ്രഷ്ടാവായ ഡാർവിൻ തുടങ്ങി പല ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യവർഗ്ഗങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഇത്തരം വ്യത്യാസം അത്രപോലും ഗണ്യമല്ലെന്നു വിശേഷിച്ചു പറയേണ്ടതായിട്ടില്ല. മനസ്സിന്റെ ഘടനയിൽ, വിനോദിക്കാനും വിജ്ഞാനം നേടാനുമുള്ള രണ്ടുതരം പ്രകൃതങ്ങൾ പ്രധാനമായി അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇവയിൽ വിനോദപ്രധാനമായ അഥവാ ആഹ്ലാദാത്മകമായ ഭാവവിശേഷമാണ് ആഘോഷങ്ങൾ, ആഡംബരങ്ങൾ, മുതലായവയ്ക്ക് അടിസ്ഥാനമെന്നു വ്യക്തമാണ്. വിജ്ഞാനപ്രധാനവും വിനോദപ്രധാനവുമായ രണ്ടുതരം ഭാവവിശേഷങ്ങളെയും സമാന്തരമായോ, ഏകീകരിച്ചോ പുലർത്തുക എന്നതാണ് യഥാർത്ഥ പരിഷ്കാരത്തിന്റെ ലക്ഷണമെന്നു വിചാരിക്കപ്പെടുന്നു. യൂറോപ്പിൽ പുരാതന യവനപരിഷ്കാരം ആ രണ്ടു ഭാവങ്ങൾക്കും തുല്യപ്രാധാന്യം നൽകിയതുകൊണ്ടാണ് പാശ്ചാത്യർ പൊതുവേ യവനപരിഷ്കാരത്തെ ആദർശയോഗ്യമായി ഗണിക്കുന്നത്. ജീവിതത്തെപ്പററി ശരിയായി അറിഞ്ഞതും, അതിനെ എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യണമെന്നു ലോകത്തിനു കാണിച്ചുകൊടുത്തതും ഗ്രീക്കുകാരാണെന്നു പാശ്ചാത്യചിന്തകന്മാർക്കു ബലമായ അഭിപ്രായമുണ്ട്. നേരെമറിച്ച് മനസ്സിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാവത്തിനുമാത്രം പോഷണം നൽകി മറേറ ഭാവത്തെ മുരടിപ്പിച്ചു കളയുമ്പോൾ അതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്നത് ഒരു സമഗ്രവ്യക്തിയായിരിക്കില്ല, ഒരു ഭാഗികമനുഷ്യനായിരിക്കും. ജീവിതത്തിന് ഒരു ഏകവാക്യതയോ മനസ്സിന് ഒരു സാമരസ്യമോ വേണമെങ്കിൽ ഭാഗികമായ വളർച്ചയല്ല, സമഗ്രമായ വളർച്ചയാണ് ജീവിതലക്ഷ്യമായിരിക്കേണ്ടതെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ഇതാണ് ജീവിതത്തിൽ ആഘോഷങ്ങൾക്കുള്ള സ്ഥാനം. അതു മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ വിനോദാത്മകമായ ഭാവത്തെ തർപ്പണം ചെയ്തു പോഷിപ്പിക്കുന്നു.

ജീവിതം ഒരു വേദനയോ യാതനയോ ആണെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തിനു ഇന്നു മൂർച്ചയും ശക്തിയും വർദ്ധിച്ചുവരികയാണു ചെയ്യുന്നത്. അത് എക്കാലത്തും ദുഃഖമയമായിത്തന്നെയിരുന്നിട്ടുണ്ടെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. എങ്കിലും ഇക്കാലത്ത് ജനസംഖ്യയുടെ വർദ്ധനയനുസരിച്ച് ജീവിതവിഭവങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കത്തക്കവിധം മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധിയോ, അതിന്റെ ഒരു ഫലമായ സയൻസോ ഇന്നുവരെ വളർന്നിട്ടില്ല. അഥവാ ബുദ്ധിമാനെന്നു ഭാവിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ വാസ്തവത്തിൽ ഇതാ ഇപ്പോഴും ഒരു മായനാണ്! അതുകൊണ്ട് അവൻ ജനസംഖ്യാവർദ്ധനയുടെ ഫലമായ ദാരിദ്ര്യത്തിലാണ്ട് ഉഴലുന്നു. എന്നാൽ ഇത്തരം യാതനകൾ ജീവിതത്തിനു സ്വാഭാവികമാണെന്നു എന്നും തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ യാതനയും ജീവിതവും സഗർഭ്യങ്ങൾ അഥവാ സമജങ്ങൾ ആണെങ്കിൽ ജീവിതത്തെ എങ്ങനെയാണ് ആനന്ദകരമാക്കിത്തീർക്കുന്നത്?

ഈ ചോദ്യം പരിഷ്കൃതസമുദായങ്ങളിലെ അല്ലന്നല്ലാ സമുദായങ്ങളിലും പണ്ടേ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സ്വതേ വിരൂപമായതിനെ ഏറെക്കുറെ ദർശനീയമാക്കാൻ മനുഷ്യനു കഴിയും; ജന്തുക്കൾക്കുപോലും കഴിയും. സ്വതേ ദുഃഖമായ അവസ്ഥയെ സുഖമാക്കാനും മനുഷ്യനും ജന്തുക്കൾക്കും കഴിയും. ചില പക്ഷികൾ വിനോദങ്ങളിലേർപ്പെട്ട് ജീവിതത്തെ കൂടുതൽ സുഖാവഹമോ ആ

നന്മപ്രദമോ ആകുന്നതിനു് ഉദാഹരണങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ടു്. മനുഷ്യൻ ജീവിതത്തെ സഹ്യവും, ഒരുപക്ഷേ അഭികാമ്യവുമാക്കിത്തീർക്കുന്നതും വിനോദങ്ങൾ കൊണ്ടാണു്. ഈ വിനോദങ്ങളുടെ വകഭേദങ്ങളാണു് ഇന്നത്തെ ആഘോഷങ്ങൾ.

കേരളത്തിൽ ആഘോഷങ്ങൾ പല തരത്തിലുണ്ടു്. ഇവയിൽ ഓണം, വിഷു, മുതലായവ ദേശീയാഘോഷങ്ങളെന്ന നിലയിലാണു് ആചരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നതു്. ഒരു ജനതയുടെ ലക്ഷ്യത്തിലും വിചാരവികാരങ്ങളിലും ഉള്ള ഐക്യത്തെയാണു് ദേശീയാഘോഷം കൊണ്ടു കുറിക്കുന്നതു്. ഓണത്തിനു് വ്യക്തികളുടെ സൗന്ദര്യബോധം, ശുചിത്വം, നിർബാധവും, നിർദ്ദോഷവുമായി ആനന്ദിക്കാനുള്ള കഴിവു് മുതലായവയെ വളർത്താൻ ധാരാളം കഴിവുണ്ടു്. വ്യക്തികൾ വഴിയായി കുടുംബത്തേയും, കുടുംബങ്ങൾ വഴിയായി സമുദായത്തേയും അതു് ആനന്ദത്തിലേക്കും, ഐക്യബോധത്തിലേക്കും നയിക്കുന്നു. സമുദായത്തിന്റെയും രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും ഏകയോഗക്ഷേമമാണു് അതിന്റെ ലക്ഷ്യം. കുട്ടികൾ മുതൽ പ്രായമായവർവരെ ഓണത്തിനു് ഓണപ്പൂവിടുന്ന പതിവു് ഇന്നും ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ പഴയപോലെതന്നെ നടന്നുവരുന്നുണ്ടു്. വെറും യന്ത്രമല്ല ജീവിതമെന്നും, മനുഷ്യനു മനസ്സും അതിനു് ഉല്ലസിക്കാനുള്ള കഴിവും പ്രകൃതിസിദ്ധമാണെന്നും ആ സ്ഥലങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നു.

തിരുവാതിര കേരളീയ സ്ത്രീകളുടെ ഒരു പ്രത്യേകാഘോഷമാണു്. സ്ത്രീകൾക്കു് പുരുഷന്മാരുടേതിൽ നിന്നു ഭിന്നമായ ഒരു വ്യക്തിത്വവും അതനുസരിച്ചുള്ള പ്രത്യേക മാനസിക ജീവിതവും ഉണ്ടെന്നുള്ള അത്രതന്നെ സുവിദിതമല്ലാത്ത അഥവാ, അംഗീകൃതമല്ലാത്ത തത്വത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണു് പ്രാചീനകേരളീയർ ഈ ആഘോഷം ഏർപ്പെടുത്തിയതെന്നു തോന്നുന്നു. പുരുഷന്റെ ആത്മാവിഷ്കരണത്തിനുള്ള വഴികൾ പലതുമുള്ള സമുദായങ്ങളിൽ സ്ത്രീകളുടെ പ്രത്യേകമായ ആത്മാവിഷ്കരണവിധങ്ങൾ കൂടി വിശിഷ്യ അടങ്ങിയിരിക്കേണ്ടതാണെന്നു അന്നത്തെ കേരളീയൻ ധരിച്ചിരുന്നു. സ്ത്രീസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു മുറവിളി കൂട്ടുന്നവർ ഈ മാതിരി ശാസ്ത്രീയമായ അടിസ്ഥാനത്തിലാണോ അത്തരം ബഹളങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതെന്നു് ഒരു ആത്മപരിശോധന ചെയ്യുന്നതു് നന്നായിരിക്കും. വേണ്ടതും വേണ്ടാത്തതും തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടു തുടങ്ങുന്ന പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ഈയിടെ അധികമൊന്നും കാണാറില്ലെന്നു ഏതു പറഞ്ഞാലും കൂടിപ്പോരായെന്നു വരുന്നതല്ല. അതെങ്ങനെയായാലും, തിരുവാതിര കുടുംബങ്ങൾ തമ്മിലും വ്യക്തികൾ തമ്മിലും ഉള്ള കലഹങ്ങളെയും രസക്ഷയങ്ങളെയും ഇല്ലാതാക്കാൻ പററിയ ഒരാഘോഷമാണു്. അതിലെ കൈകൊട്ടികളി ഒരു ഒന്നാംതരം ലളിതകലയാണെന്നു ഒരു തവണ കണ്ടവർ സമ്മതിക്കും. ഇന്നു് അതെല്ലാം ജീവിതവ്യഗ്രതയുടെയോ അജ്ഞതയുടെയോ ഫലമായി ക്ഷയിച്ചു വരികയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. അത്രത്തോളം ജീവിതത്തിന്റെ സുഖസമൃദ്ധിയും, വികാസക്ഷമതയും നശിക്കുന്നുണ്ടെന്നും വിചാരിക്കാവുന്നതാണു്. പോയതൊക്കെ പോവുകയല്ലാതെ അവയുടെ സ്ഥാനത്തു് പകരം വല്ലതും ഉണ്ടാകുന്നതു് ചുരുക്കമാണു്. അഥവാ ഉണ്ടാകുന്ന പുതുമവല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ അതു് സാമ്പത്തികവും, സാംസ്കാരികവും, ദേശീയവുമായി കൂടുതൽ ദോഷമല്ലാതെ ഗുണം ചെയ്യുന്നുമില്ല.

ദേശീയാഘോഷങ്ങൾ കൂടാതെ ഓരോ സ്ഥലത്തെ ഭിന്നദേവാലയങ്ങളും, ഭിന്ന സംഘടനകളും നടത്തുന്ന പ്രാദേശികാഘോഷങ്ങൾ പലതും കേരളത്തിലുണ്ടു്. അവയിൽ പ്രധാനം ദേവാലയങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച ഉത്സവങ്ങളാണു്. ഇവയിൽ പ്രകടിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന കലകൾ എണ്ണിയാലൊടുങ്ങുകയില്ല. തച്ചുകലതന്നെ ക്ഷേത്രങ്ങളിലും, മററു ദേവാലയങ്ങളിലും അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുപോലെ വേറെയെങ്ങും അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഐതിഹ്യപ്രസിദ്ധനായ പെരുന്തച്ചന്റെ കല ഇന്നത്തെ തച്ചുകലയിൽ അജ്ഞാതമായിക്കഴിഞ്ഞ മട്ടാണു് കാണുന്നതു്. ആട്ടം, പാട്ടു്, കൂത്തു്, ഉള്ളൽ, സാഹിത്യവിധങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ ദേവാലയങ്ങൾ പോഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ലോകോത്തരകലകൾ പിന്നെയുമുണ്ടു്. സംഗീതം വാദ്യവിശേഷങ്ങൾ മുതലായവ അക്കൂട്ടത്തിൽ മററു ചിലതാണു്. ശില്പം ഇനിയൊന്നു്. പാചകവിദ്യ വേറൊന്നു്. എഴുന്നള്ളിപ്പു മാത്രം പരിശോധിച്ചാൽ എത്രയെത്ര കലകളുടെ ഒരു മഹാസമ്മേളനമാണു് അതിൽ നടക്കുന്നതെന്നു കാണാൻകഴിയും. വെടിക്കെട്ടു് വെറും പണം പുകക്കലാണെന്നു കരുതുന്നവർ പലരുമിന്നുണ്ടു്. അതു വെറും അജ്ഞതയുടെ മാത്രം ഫലമാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ, കാര്യം പരമാർത്ഥമായാലും അവർ ശുണ്ഠി പിടിക്കും. എങ്കിലും അതുകൊണ്ടു് അജ്ഞത മാറിയെന്നു വരുന്നതല്ല.

കലാപരമായ മനുഷ്യന്റെ അഭിവൃദ്ധി അവന്റെ ആത്മാവിനെ ബാധിക്കുന്ന കാര്യമാണെന്നു തെളിയിക്കാൻ പറയത്തക്ക വൈഷമ്യമൊന്നുമില്ല. പക്ഷേ അതു മനസ്സിലാകുന്ന വളരെപ്പേരെ

MOTORISTS!! MOTORISTS!!
FOR
PROMPT DELIVERY
RIGHT DIAGNOSIS
OKAY SERVICE
MODERATE CHARGES
PERFECT SATISFACTION
TROUBLE-FREE MAINTENANCE
Remember :
PROMPT MOTORS, Jagathi, Trivandrum.
Latest Model Taxi cars are available at any time.
Phone No. 2381.

THE ANTHRAPER BANK LIMITED

SHERTALLAY.

(Incorporated in Travancore-Cochin) (Liability of Members is Limited)

HEAD OFFICE : SHERTALLAY.

BRANCH : PUNALUR.

Agencies in all important towns in the Indian Union

AUTHORISED CAPITAL	-	Rs.	5,00,000
ISSUED CAPITAL	-	Rs.	2,75,000
SUBSCRIBED CAPITAL	-	Rs.	1,38,000
PAID-UP CAPITAL	-	Rs.	69,000

Banking business of all description transacted.

Fixed, current and savings bank Deposits accepted on attractive rates.

Mrs. A. C. M. ANTHRAPER.
(Managing Director.)

Specialised in the manufacture of Packing cases and Furniture. For your rquirements.

PLEASE APPLY TO:-

S. N. V. Timber Depot & Vijaya Saw Mills,

PERUMBAVOOR. (T. C. STATE)
RLY. STATION, ALWAYE.

THE TRAVANCORE BANK LTD.

HEAD OFFICE : TRIVANDRUM.

Authorised Capital	- Rs.	2 Crores	Reserves	Rs.	15,50,000
Paid Up Capital	- Rs.	1 Crore.	Working Capital exceeds	Rs.	6 Crores.

BANKING BUSINESS OF ALL DESCRIPTION INCLUDING FOREIGN EXCHANGE TRANSACTED.

BRANCHES AT:

Alleppey, Alwaye, Bangalore, Bombay, Cochin, Coimbatore, Kottayam, Madras, Mathurai, Nagercoil, Quilon, Tirunelveli, Tiruchirapalli, & Trivandrum.

D. R. VEDAMUTHU,
General Manager.

R. F. WISHART,
Managing Director.

MINERVA CORPORATION

70 Ft. Road, ERNAKULAM.

DEALERS IN:-

Motor CAR Parts, Acessories & Novelties.

JACOB THOMAS MEMORIAL SAHRUDAYA PUBLIC LIBRARY MANNARKKAD

മഹാകവി ഉള്ളൂരും ഗവേഷണവും

(വടക്കുങ്കൂർ രാജരാജവർമ്മരാജാ)

സമയം കിട്ടുമ്പോളൊക്കെ ഉള്ളൂർ പഴയ താളിയോലഗ്രന്ഥങ്ങൾ ശേഖരിക്കുകയും അവ പരിശോധിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും അവയെ സംബന്ധിച്ചു വിശിഷ്ടങ്ങളായ ലേഖനങ്ങൾ എഴുതുകയും ചെയ്തുവന്നു; എങ്കിലും അതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം തൃപ്തനായില്ല. പഴയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനു സുസ്ഥിരമായ ഒരു മാർഗ്ഗം തന്നെ ഉണ്ടാകണമെന്നു അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമാണു ഭാഷാഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനു ഗവമ്മെൻറിൽനിന്നു ആദ്യമായി ഏർപ്പെടുത്തിയതുറ. അതിന്റെ മൂലകാരണക്കാർ അദ്ദേഹവും സാഹിത്യപഞ്ചാനൻപി. കെ. നാരായണപിള്ളയുമാകുന്നു. അതു സ്ഥാപിച്ച കാലത്തു അതിന്റെ മേലധികാരം വഹിച്ചതു് ഉള്ളൂരാണ്. ഈ തുറയെക്കുറിച്ചു് അല്പം ചില സംഗതികൾ കൂടിപ്പറയാം.

തിരുവനന്തപുരത്തു സംസ്കൃത ഗ്രന്ഥ പ്രകാശനശാലയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന മഹാമഹോപാദ്ധ്യായ ടി. ഗണപതിശാസ്ത്രിയെക്കുറിച്ചു, അദ്ദേഹം മലയാളഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താതെയിരുന്നതുകൊണ്ടു, അക്കാലത്തു ചില വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങൾ ശക്തിമത്തായ ആക്ഷേപം പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഒരു ദിവസം ഞാനും ശാസ്ത്രിയും തമ്മിൽ സംഭാഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഞാൻ ആ ആക്ഷേപം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടുത്തി. അപ്പോൾ എന്നോടു ശാസ്ത്രി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "എന്നെ സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനാണു നിയമിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഭാഷാഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനു എനിക്കു് അധികാരമില്ല. എങ്കിലും ചില ഭാഷാകൃതികൾ ഞാൻ ശേഖരിച്ചിട്ടുണ്ടു്." ഈ അഭിപ്രായം എനിക്കു ന്യായമാണെന്നു തോന്നി. ഉടനെ ഞാൻ അതു ഒരു ലേഖനമായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി അതോടുകൂടി ശാസ്ത്രിയെക്കുറിച്ചു ഉണ്ടായ ആക്ഷേപം ശമിച്ചു; എങ്കിലും ഭാഷാഗ്രന്ഥങ്ങൾകൂടി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനു ഗവർമെൻറിൽനിന്നു വേണ്ടതു ചെയ്യണമെന്ന അഭിപ്രായം ദിനംപ്രതി ഉയർന്നുവന്നു നിയമനിർമ്മാണസഭയിലും അതിന്റെ കാററു വീശുകയുണ്ടായി. അന്നു ശ്രീ. പി. കെ. നാരായണപിള്ള അതിൽ അംഗമായിരുന്നു എന്നുകൂടി ഓർമ്മിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. ഒടുവിൽ ഗവർമ്മെൻറിൽനിന്നു ഗണപതിശാസ്ത്രിക്കു മലയാളഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനും സഹായാർത്ഥം ഒരു ഭാഷാപണ്ഡിതനെ നിയമിക്കുന്നതിനും അധികാരം കൊടുത്തു. സ്വന്തം ജോലി, സംസ്കൃതഗ്രന്ഥസംബന്ധമായതു, പിടിപ്പതിലധികം ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു മലയാളഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം യാതൊന്നും ചെയ്തില്ല. തന്റെ മലയാളപാണ്ഡിത്യത്തെപ്പററി കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ അഭിനന്ദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു എന്നോടു ശാസ്ത്രി ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്; എങ്കിലും മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ശീലാവതിപ്പാട്ടും തത്തുല്യങ്ങളായ ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളുമല്ലാതെ വേറെ പറയത്തക്ക കൃതികൾ ഉണ്ടെന്നു അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല. ഇപ്രകാരം ആളെ നിയമിക്കാതെയും ജോലി നടത്താതെയും നാമമാത്രമായി സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്ന തുറയെ ഗവർമ്മെൻറിൽനിന്നു പിന്നീടു ഉള്ളൂരിന്റെ അധീനതയിൽ വിട്ടുകൊടുത്തു. അന്നു അദ്ദേഹം ഹജ്ജൂരിൽ വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിന്റെ കാര്യദർശിയായിരുന്നു. പുതിയ ജോലി ഉത്സവംപോലെ അദ്ദേഹത്തിനു സന്തോഷപ്രദമായി ഭവിച്ചു.

ഉള്ളൂർ പ്രസ്തുത വകുപ്പിന്റെ മേലധികാരം ഏററുടനെ, എന്നോടു പണ്ഡിതനായിട്ടു വരാമോ എന്നു ചോദിക്കുകയും ഞാൻ സകൗതുകം സമ്മതിക്കുകയുംചെയ്തു. താമസിയാതെ തുറയാരംഭിച്ചു ഞാൻ ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. രാജർഷിവര്യനായിരുന്ന ശ്രീമൂലം തിരുനാൾ തിരുമനസ്സിനെയും അന്നു ദിവാൻജിയായിരുന്ന രാഘവയ്യയെയും, ഭാഷാഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രകാശിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യകത ധരിപ്പിച്ചു വേണ്ട ആനുകൂല്യങ്ങൾ നേടിയതു് ഉള്ളൂരായിരുന്നു. പി. കെ. നാരായണപിള്ളയും ഉത്സാഹം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്.

ഭാഷാഗ്രന്ഥപ്രകാശനശാല കൂടുതൽ പണ്ഡിതന്മാരെ നിയമിച്ചു നല്ലനിലയിൽ നടത്തുന്ന ഒരു സ്ഥാപനമാക്കണമെന്നു് ഉള്ളൂർ വിചാരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ പെട്ടെന്നു് ആ വിചാരം ഫലിച്ചില്ല. മലയാളത്തിൽ പ്രകാശനാർഹങ്ങളായ പൂർവ്വഗ്രന്ഥങ്ങൾ അധികമൊന്നും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്നു മേലധികാരികൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്നതാണു് അതിനു കാരണം. ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ കൂടുതൽ പണ്ഡിതന്മാരെ നിയമിക്കുന്ന കാര്യം ഗവമ്മെൻറിനു സമ്മതമായിരുന്നു. "നമ്മൾക്കു് എങ്ങനെയെങ്കിലും നൂറു നല്ല പഴയഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇക്കൊല്ലം സമ്പാദിക്കണം. എങ്കിൽ മാത്രമേ കൂടുതൽ പണ്ഡിതന്മാരെ നിയമിക്കുന്നതിനു് അനുവദിക്കുകയുള്ളൂ" എന്നു ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ച ഉടനെ എന്നോടു് ഉള്ളൂർ പറഞ്ഞു. ഞാൻ ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു് ആറുമാസം കഴിയുന്നതിനുമുമ്പു് പല സ്ഥലങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചു ഗ്രന്ഥപ്പുരകൾ പരിശോധിച്ചു് നൂറിലധികം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചു. കണ്ണശ്ശഭാഗവതം, ഗിരിജാകല്യാണം, വിഷ്ണുഗീത, കല്യാണസൗഗന്ധികം, (ഭാഷാചമ്പു), ദശാവതാരചരിതം, ഹംസപ്പാട്ടു്, വ്യവഹാരമാല മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ആദ്യത്തെ കൊല്ലത്തിൽ സമ്പാദിച്ചവയാകുന്നു. ഞാൻ ഒരു ഗ്രന്ഥപ്പുരയിൽനിന്നു കണ്ണശ്ശഭാഗവതം കണ്ടെടുത്തു അയച്ചുകൊടുത്തതു വായിച്ചിട്ടു് "ഇതു ഭാഷയുടെ ഒരു നിധിയാണു്" എന്നു് എനിക്കു് ഉള്ളൂർ എഴുതിയയച്ചതു് ഇപ്പോഴും ഓർമ്മിക്കുന്നു. ഇ

കണ്ടുപിടിക്കുന്നകാര്യം കുറെ പ്രയാസംതന്നെ അതെന്തായാലും, കേവലം സാമ്പത്തികവും, വൈയവസായികവുമായനിലയിൽ നോക്കിയാലും ഉൽസവാഘോഷങ്ങൾ വളരെ പ്രയോജനകരങ്ങളാണു്. ഒരാഘോഷത്തിനു് വിദേശത്തുനിന്നു വരുത്തുന്ന കലാവിദഗ്ദ്ധന്മാർ സ്വദേശത്തെ കലാകാരന്മാരുടെ തെററുകൾ തിരുത്താനും, മററു ദോഷങ്ങൾ പരിഹരിക്കാനും ഉപകരിക്കുന്നവരാണു്. ഇതുപോലെ ഒരു ഉൽസവത്തിനു് അന്യനാടുകളിൽനിന്നു വന്നുചേരുന്ന വ്യവസായ സാധനങ്ങൾ, വ്യാപാരസാധനങ്ങൾ മുതലായവ നിരന്നിരിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ അതൊരു വ്യവസായപ്രദർശനത്തിന്റെ ഫലം ചെയ്കയില്ലെന്നു് എങ്ങനെപറയാം? ഒന്നാംതരം ആഭരണങ്ങൾമുതൽ, കൽച്ചട്ടി, തവി, തിരുപ്പൻ മുതലായവവരെയുള്ള ഏതെല്ലാം സാധനങ്ങളുടെ വ്യവസായത്തെയാണു് ഉൽസവങ്ങൾ പോഷിപ്പിക്കുന്നതെന്നാലോചിക്കുക. വ്യവസായപ്രദർശനങ്ങൾ ഔദ്യോഗികമായി നടക്കുമ്പോൾ അവ കാണാൻ ടിക്കററുവേണം. ഉൽസവത്തിലെ പ്രദർശനത്തിനു് അതു വേണ്ട. വിലകൾ താരതമ്യേന കുറവുമായിരിക്കും. ഇതെല്ലാം ആലോചിക്കുമ്പോൾ, ഉൽസവത്തിന്റെ മേന്മ കുറയുന്നതനുസരിച്ചു സമുദായജീവിതത്തിന്റെ മേന്മതന്നെയും ഇടിയുമെന്നു കാലേകൂട്ടി മനസ്സിലാക്കുന്നെങ്കിൽ അത്രത്തോളം നന്നു് എന്നു മാത്രമേ ആകെക്കൂടി പറയാനുള്ളൂ

ദേശീയാഘോഷങ്ങൾ കാണാൻ ആരുമെങ്ങും പോകണമെന്നില്ല. ഓണവും, തിരുവാതിരയും മററും നാടൊട്ടുക്കു് ആഘോഷിക്കുന്ന ഉൽസവങ്ങളാണു്. നേരെ മറിച്ചു്, ഓരോ സ്ഥലത്തെ ദേവാലയങ്ങളിലും മററും നടക്കുന്ന പ്രാദേശികോൽസവങ്ങൾ കാണാൻ നാടിന്റെ നാനാഭാഗത്തുനിന്നും ആൾക്കൂട്ടങ്ങൾ വന്നുചേരാതിരിക്കയില്ല. ഒരു വർഗ്ഗത്തിന്റെ ഐക്യബോധം വളർത്താൻ തന്നിമിത്തം അത്തരം പ്രദേശീകാഘോഷങ്ങളെല്ലാം സഹായിക്കുന്നു. ഒരു ഉൽസവം നന്നാകുന്നെങ്കിൽ അതുകൊണ്ടു കൂടുതൽ ആളുകൾ ഇണങ്ങപ്പെടും; കൂടുതൽ വ്യവസായങ്ങൾ പോഷിപ്പിക്കപ്പെടും. എന്നാൽ ഉൽസവത്തിന്റെ മേന്മ കുറയുക, അത്രത്തോളം കാഴ്ചക്കാരുടെ സംഖ്യ കുറയും. തന്നിമിത്തം മററുഗുണങ്ങളും കുറയും. സാമൂഹ്യമോ, വർഗ്ഗീയമോ ആയി അതിൽനിന്നുണ്ടാകേണ്ട ഗുണം കുറയുമ്പോൾ സമുദായത്തിനുതന്നെ അത്രത്തോളം ഹാനി സംഭവിക്കുന്നതുമാണു്.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ആഘോഷങ്ങൾ ഏതുരൂപത്തിലായാലും അവ ജീവിതത്തിലെ അല്ലൽ കുറയ്ക്കുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അത്രമാത്രം ജീവിതം മനോഹരമായിത്തീരുന്നതുമാണു്. ആത്മാവിഷ്കരണത്തെയും, മാനസികാഭിവൃദ്ധിയേയും അവ സഹായിക്കുന്നു. ഐക്യം വളർത്തുന്നു. വ്യവസായവാണിജ്യാദികളെ ഔദ്യോഗികമായ യാന്ത്രികച്ചിട്ടകളൊന്നുംകൂടാതെ അകൃത്രിമമായി പുലർത്തുന്നു ഒരു ജനസമുദായത്തിന്റെ ഐഹികവും, ആത്മീയവുമായ വളർച്ചയുടെയും സംസ്കാരനിലവാരത്തിന്റെയും മാനദണ്ഡങ്ങളാണു് ആഘോഷങ്ങൾ. അതിനാൽ വളരെ വിദഗ്ദ്ധന്മാരായ അനേകംപേരുടെ മതിയായ ഗവേഷണപരീക്ഷണങ്ങൾ കൂടാതെ അവയിൽ മാററംവരുത്തുന്നതു് ഒരു സമുദായത്തിനും നന്നായിരിക്കയില്ല. എന്തെന്നാൽ അവ സമുദായജീവിതത്തിന്റെ നാനാമുഖങ്ങളെയും ഏകകാലത്തു സ്പർശിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഒരു സ്പർശകോണത്തിൽ അന്ധമായ ഒരു പരിഷ്കാരം വരുത്തുമ്പോൾ ആമുഖം തകർന്നു എന്നർത്ഥമാണു്. കുളിപ്പിച്ചു കുളിപ്പിച്ചു കുഞ്ഞില്ലാതെയെന്നു പറഞ്ഞതുപോലെ പരിഷ്കരിച്ചു പരിഷ്കരിച്ചു് ഒന്നുമില്ലാതാക്കുന്ന ഒരു പുതിയ പരിഷ്കരണരീതി ഇപ്പോൾ അങ്ങിങ്ങു കാണാറുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടാണു് ആഘോഷങ്ങളെപ്പററി ഇങ്ങനെയൊരു മുന്നറിയിപ്പു നൽകേണ്ടിവന്നതു്.

—— :*: ——

പ്രകാരം പ്രകാശനയോഗ്യങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അസംഖ്യം ഉണ്ടെന്നു കണ്ടപ്പോൾ ഗവൺമെൻറിനു മുൻപ് ഉണ്ടായിരുന്ന അഭിപ്രായം മാറി, ഉള്ളൂരാവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ചു രണ്ടു പണ്ഡിതന്മാരെക്കൂടി പുതിയതായി നിയമിച്ചു. അവർ പ്രധാനപണ്ഡിതനായിരുന്ന എന്നെ സഹായിച്ചുവന്നു. ഇങ്ങനെ ഭാഷാഗ്രന്ഥപ്രകാശനശാല സ്ഥാപിച്ചും അസംഖ്യം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ശേഖരിച്ചും അതിനെ പോഷിപ്പിച്ചും കൂടുതൽ പണ്ഡിതന്മാരെ നിയമിച്ച് അതിന്റെ ശക്തിവർദ്ധിപ്പിച്ചും ചില ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രകാശിപ്പിച്ചു കൈരളിയെ അലങ്കരിച്ചും ഉള്ളൂർ കൃതകൃത്യനായി. അപ്പോഴേയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തിനെ കൊല്ലം പേഷ്ക്കാരായി നിയമിച്ചു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു കൊല്ലത്തേക്കു താമസം മാററി. കഷ്ടിച്ച് ഒരു കൊല്ലമേ അദ്ദേഹം ഈ തുറയുടെ മേലധികാരം വഹിച്ചിരുന്നുള്ളു. എങ്കിലും അതിനിടയ്ക്ക് അതിന്റെ അടിസ്ഥാനം ഉറപ്പിക്കുന്നതിനും അതിനെപ്പററി പൊതുവെ ജനങ്ങളുടെ ആദരം സമ്പാദിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു.

ഹജൂരിൽ കാര്യദർശിയായിരുന്ന കാലത്ത് ഉള്ളൂരിന്റെ മേശപ്പുറത്തു നോക്കിത്തീരുമാനിക്കുവാനുള്ള രേഖകൾ കുന്നുപോലെ കൂടിക്കിടക്കുക പതിവാണ്. എത്രയായാലും അവ അവസാനിക്കുകയില്ല. തത്സംബന്ധമായ ജോലി ചെയ്യുന്നതിനിടയ്ക്കു താളിയോലഗ്രന്ഥങ്ങൾ പരിശോധിക്കുക, അച്ചടിച്ചു തിരുത്തുവാൻ വരുന്ന പുസ്തകങ്ങളുടെ കരടുനോക്കുക, മുതലായ കാര്യങ്ങളും അദ്ദേഹം തന്നെ നിർവ്വഹിക്കും. ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേശപ്പുറത്ത് അസംഖ്യം താളിയോലഗ്രന്ഥങ്ങൾ വച്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ട് "ഇതൊക്കെ ജാതകങ്ങൾ ആരുടെ വകയാണ്" എന്ന് ഒരു വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ ഞാൻ അടുത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നു. ഓലയിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം ജാതകങ്ങളെന്നാണ് ആ മാന്യൻ ധരിച്ചിരുന്നതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേശപ്പുറത്ത് ഹജൂരിലെ രേഖകൾക്കും സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കും പഴയ താളിയോലഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കും ഒരുപോലെ സ്ഥാനം ലഭിച്ചിരുന്നു. ഹജൂരിലെ കാര്യദർശിയുടെ ഗുരുതരമായ കൃത്യത്തിനു വിഘ്നം നേരിടാതെ ഗ്രന്ഥസംബന്ധമായ ജോലിയും അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധയോടും ഉത്സാഹത്തോടും കൂടി ചെയ്തുപോന്നു.

ഉള്ളൂർ മേലധികാരിയായിരുന്ന കാലത്തു ഈ തുറയിൽനിന്നു ഒൻപതു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. 1) ഗുരുദക്ഷിണപ്പാട്ട്, 2) ശതമുഖരാമായണം കിളിപ്പാട്ട്, 3) ഭദ്രോൽപ്പത്തി കിളിപ്പാട്ട്, 4) പാർവതീപരിണയം കിളിപ്പാട്ട്, 5) പടപ്പാട്ട്, 6) കല്യാണസൗഗന്ധികം ഭാഷാചമ്പു, 7) പ്രഹ്ലാദചരിതം ഹംസപ്പാട്ട് 8) ഗിരിജാകല്യാണംപാട്ട്, 9) വ്യവഹാരമാല എന്നിവയാണ് ആ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ. ഇവയെ "ശ്രീമൂലമലയാളഭാഷാഗ്രന്ഥാവലി" എന്ന പേരിലാണ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതു്. ഇവയിൽ ശതമുഖരാമായണം പടപ്പാട്ട്, പാർവതീപരിണയം, കല്യാണസൗഗന്ധികം ചമ്പു എന്നിവ ഉള്ളൂർ തനിച്ചാണു പരിശോധിച്ചതു്. ചില ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഈ തുറ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ അദ്ദേഹം സമ്പാദിച്ചു പകർത്തിച്ചു പരിശോധിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നവയാണ്. ഗിരിജാകല്യാണം ഞാൻ തനിച്ചു ആദ്യം പരിശോധിച്ചു. കൃതിയുടെ കർക്കശതയും ആദർശഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വൈകല്യവും എന്റെ പരിചയക്കുറവുംകൊണ്ട് അതു നേരെയായില്ല. ഉള്ളൂർതന്നെ വീണ്ടും അതു് പരിശോധിച്ചു ശരിപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹത്തിന് ഏതു പഴയ ഗ്രന്ഥത്തോടും മല്ലിട്ടു ജയിക്കുന്നതിനുള്ള മിടുക്കു ഞാൻ അന്നാണ് ആദ്യമായിക്കണ്ടതു്. കടുപ്പം ഏറിയ ആ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പാഠം ശരിയാക്കുന്നകാര്യം ശ്രമാവഹമായ ഒന്നായിരുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥം മുൻപു ചിലർ അച്ചടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് എങ്കിലും ശരിയായ പാഠപരിശോധനയോടുകൂടിയല്ല അങ്ങിനെ ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. അതു നേരെയാക്കി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതു് ഭാഷയ്ക്ക് ഒരു കാലത്തും മറക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഉപകാരമാണ്. അതിന് ഒരു വ്യാഖ്യാനം കൂടി എഴുതിച്ചേർക്കണമെന്നു ഞാൻ അന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ "അതിനു നമുക്ക് അധികാരമില്ല" എന്നു പറഞ്ഞ് എന്റെ അഭിപ്രായത്തോടു ഉള്ളൂർ യോജിച്ചില്ല. പിന്നീട് കൊച്ചിഭാഷാപരിഷ്ക്കരണസമിതിയിൽ നിന്നു സവ്യാഖ്യാനം ഈ പ്രൗഢകൃതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു കൂടി പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ

ഗിരിജാകല്യാണത്തിനു അന്നു ഉള്ളൂർ എഴുതിച്ചേർത്തിരിക്കുന്ന അവതാരിക പല പുതിയ കാര്യങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഒന്നാകുന്നു. അതിൽ രാമപഞ്ചശതിയുടെയും ഗിരിജാകല്യാണത്തിന്റെയും കർത്താവ് ഒരാളെന്നും അതു് ഉണ്ണായിവാര്യർ തന്നെ എന്നും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്തുത കവിയുടെ ജീവിതകാലത്തെ പുറകോട്ടു നയിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അപ്രസിദ്ധമായ രാമപഞ്ചശതിയിൽനിന്നു അനേകം പദ്യങ്ങൾ അതിൽ ഉദ്ധരിച്ചു ചേർത്തിരിക്കുന്നതുകാണാം. നിപുണമായ ഗവേഷണത്തിനു ശേഷമാണു ആ അവതാരിക തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നതു്. അതു് എഴുതുന്നതിനു വേണ്ട വിവരങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുവാൻ ഉള്ളൂർ വളരെ ശ്രമം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പിൽക്കാലത്തു ഗിരിജാകല്യാണത്തിനു പല നിരൂപകന്മാരും ഉണ്ടായി. അവരിൽ മുഖ്യന്മാരാണു പി. കെ. നാരായണപിള്ള മുതലായവർ. അവർ പല കാര്യങ്ങളിലും അവതാരികാകാരനോടു യോജിക്കുന്നില്ല എങ്കിലും അവരുടെ നിരൂപണം ഉണ്ടായതു് ഈ അവതാരികയ്ക്കുശേഷം അതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാകുന്നു.

പിൽക്കാലത്ത് ഉള്ളൂർ 1111–1112 ഈ കൊല്ലങ്ങളിൽ കൊച്ചി ഭാഷാപരിഷ്ക്കരണസമിതിയുടെ മേൽനോട്ടം വഹിച്ചു. പ്രാചീന ഗ്രന്ഥപ്രകാശനത്തിനു ലഭിച്ച ഈ അവസരത്തെയും അദ്ദേഹം വേണ്ടവിധം ഉപയോഗിച്ചു. അക്കാലത്തു വിശിഷ്ടങ്ങളായ പല ഭാഷാചമ്പുക്കളെയും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. കേശഗ്രഹണം, ത്രിപുരദഹനം, ബകവധം, തെങ്കൈലനാഥോദയം എന്നിവ അന്നു പ്രകാശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നവയാകുന്നു. അർത്ഥശാസ്ത്രത്തിന്റെ പദാനുക്രമണികയും ധനശാസ്ത്രതത്വവും അന്നാണു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതു്. ചമ്പുക്കളെ അപേക്ഷിച്ചു പഴക്കംകൂടിയ ഒരു ഗദ്യപ്രബന്ധമാണു ദൂതവാക്യം. അതിന്റെ ആദർശഗ്രന്ഥം കൊല്ലം 564-ൽ പകർത്തിയെഴുതിയിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. അതു ഗദ്യസാഹിത്യത്തിന് ഒരു നല്ല സമ്പത്താണ്.

സ്വന്തമായും ചില ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉള്ളൂർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ നിരണത്തു പണിക്കന്മാരുടെ കൃതികൾ മുഖ്യങ്ങളാകുന്നു. ഭഗവദ്ഗീത, ശിവരാത്രിമാഹാത്മ്യം, കണ്ണശ്ശരാമായണം, ആരണ്യകാണ്ഡം, കിഷ്കിന്ധാകാണ്ഡം, സുന്ദരകാണ്ഡം എന്നിവ ഉൾപ്പെടും. രാമചരിതവും സർവ്വഥാ പ്രധാനമായ ഒരു കൃതിയാണ്. ഭാഷാഭണ്ഡാരത്തെ അവ എത്രയ്ക്കു പരിപുഷ്ടമാക്കുന്നു എന്നു പ്രസ്തുത കൃതികൾ വായിച്ചുതന്നെ അറിയുന്നതു നന്നായിരിക്കും. ചരിത്രകാരന്മാരുടെയും ഗവേഷകന്മാരുടെയും ഭാഷാപ്രണയികളുടെയും ദൃഷ്ടിയിൽ ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കൊക്കെ വളരെ വിലയുണ്ട്. ഭഗവദ്ഗീതയ്ക്കു മുൻകാലത്തു ഭാഷയിൽ പല വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇപ്രകാരം ഗീതരൂപവും വിശിഷ്ടവും ആയ ഒരു ഭാഷാന്തരം വേറെ ഉണ്ടായിക്കണ്ടിട്ടില്ല. ഉള്ളൂർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതിനുശേഷമാണ് അതിനു വേണ്ടവി

A· V· THOMAS & COMPANY LIMITED.
(Incorporated in Travancore)
Telegrams: 'THOM'. Telephone: 625.
Head Office: ALLEPPEY·
Branches: COCHIN, KOTTAYAM, KOZHIKODE & TRIVANDRUM.

Managing Agents:- for Planting, Industrial, Engineering & Mats & Matttings Manufacturing Companies·
Steamer Agents:- THE ISTHMIAN STEAMSHIP COMPANY, NEW YORK.
Insurance Agents:- THE EASTERN FEDERAL UNION INSURANCE COMPANY, LTD., CALCUTTA
Distributors & Agents:- Caltex Products, Asbestos Cement Manufactures, Tyres & Tubes, Electronia Radios, Etc., Etc.
Dealers, Exporters & Importers:- Tea, Coffee, Rubber. Other Malabar Produce, Coir goods, Etc·, Machinery, Acids, Copper sulphate & Other Estate requisites, Tea Chests Etc., Etc·
Builders of Schooners & Cargo Boats·
ENQUIRIES SOLICITED.

വികാരഭരിതമായ ഒരു വിവാഹനാടകം

ടോൾസ്റ്റോയിയുടെ ജീവചരിത്രത്തിലെ ഒരദ്ധ്യായം

(കെ. സുരേന്ദ്രൻ)

നമ്മുടെ നാട്ടിലെ "കുടുകുടു"കളി എങ്ങിനെയാണെന്നു വായനക്കാർ ഓർക്കുന്നുണ്ടാകുമല്ലോ. നാം എതിരാളിയെ സാഹസികതയോടെ സമീപിക്കുക; ഇതാ പിടിച്ചുകൊള്ളു എന്ന മട്ടിൽ പ്രലോഭിപ്പിക്കുക, പ്രകോപിപ്പിക്കുക; പക്ഷെ പിടിക്കാൻ അടുക്കുമ്പോൾ പിടികൊടുക്കാതെ പലായനം ചെയ്യുക—ഇതുപോലെ ടോൾസ്റ്റോയിയും എട്ടു പത്തു കൊല്ലങ്ങളായി വിവാഹത്തോടു "കുടുകുടു" കളിക്കുകയായിരുന്നു. ചേമ്പിലയിലെ വെള്ളം പോലെ തെററിയുഴറി നടക്കുന്ന തന്റെ ജീവിതത്തിനു ഒരു സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠയും നൽകി, ക്രമവും ചിട്ടയും വരുത്തുവാൻ വേണ്ടിയാണു്, ടോൾസ്റ്റോയ് വിവാഹം ആഗ്രഹിച്ചതു്. ആഗ്രഹം ആത്മാർത്ഥമായിരുന്നെങ്കിലും ഒരിക്കലും ഫലത്തിലെത്തിയില്ല. അത്രത്തോളം അപകടശങ്കയോടെയാണു് ടോൾസ്റ്റോയി അങ്ങോട്ടു് സമീപിച്ചതു്. ഒരുപക്ഷെ, ടോൾസ്റ്റോയിയെപ്പോലുള്ള ഒരു കലാകാരനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, വിവാഹത്തിനു വിശേഷിച്ചൊരു നിർണ്ണായകതയുമുണ്ടു്. മൃദുലഭാവങ്ങളുടെ പളുങ്കുപാത്രങ്ങളാൽ നിറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരിടത്തേക്കു്—അഥവാ, പ്രാകൃതികവികാരങ്ങളുടെ ഒരു വന്യമൃഗസങ്കേതമെന്നു പറയാവുന്ന ഒരിടത്തേക്കു്—പുതുതായി കയറിച്ചെല്ലുന്നവർ, അത്രത്തോളം വിധേയവും ബോധപൂർവ്വവുമല്ലെങ്കിൽ, അപകടങ്ങൾ അനേകമുണ്ടാകാം. അതുകൊണ്ടാണു്, അവസാനനിമിഷത്തിൽ, എപ്പോഴും ടോൾസ്റ്റോയ് പിന്മാറിക്കൊണ്ടിരുന്നതു്.

അങ്ങനെ കുടുകുടു കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ ഒരവസരത്തിൽ ടോൾസ്റ്റോയ് എതിർകക്ഷിയുടെ അണികൾക്കിടയിൽ കാൽവഴുതി വീണുപോയി.

അന്നു് ടോൾസ്റ്റോയിക്കു് 34 വയസ്സു് പ്രായമുണ്ടു്.

മോസ്കോവിലെ കൊട്ടാരം ഡോക്ടറന്മാരിൽ ഒരാളായിരുന്ന ഡോക്ടർ ആൻഡ്രൂ ബെഹ്ർസ് ടോൾസ്റ്റോയിയുടെ ഒരു സ്നേഹിതനായിരുന്നു എന്നുവച്ചാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ ടോൾസ്റ്റോയിയുടെ ഒരു കളിത്തോഴിയായിരുന്നു. മൂന്നു മൂന്നു പെൺമക്കളും നാലഞ്ചു് ആൺകുട്ടികളുമുള്ള ഐശ്വര്യവതിയായ ഒരു കുടുംബിനിയായിരിക്കുന്ന അവർ ഏററവും അടുത്ത ഒരു ബന്ധുവിനെയെന്നപോലെ സ്നേഹത്തോടും ആനന്ദത്തോടും കൂടെയാണു്, ആ കുടുംബം ടോൾസ്റ്റോയിയെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നതു്. ആളുകളെ സ്നേഹിച്ചടുപ്പിക്കാൻ, സംസാരിച്ചു രസിപ്പിക്കാൻ, കളികളും വിനോദയാത്രകളുംകൊണ്ടു് പിടിപ്പിക്കാൻ ടോൾസ്റ്റോയിക്കു പ്രത്യേകമൊരു വാസനയുമുണ്ടു്

ടോൾസ്റ്റോയിയെ കൂടുതലായി ആകർഷിച്ചതു് ആ മൂത്ത രണ്ടു പെൺമക്കളായിരുന്നു. അന്നു് എലിസബത്തിനു് ഇരുപതും സോഫിക്കു പതിനേഴും വയസ്സു് വീതം പ്രായമാണു്. ആദ്യം എലിസബത്താണു് കണ്ണിൽ നിറഞ്ഞുനിന്നതെങ്കിലും, ക്രമേണ സോഫിയായിത്തീർന്നു ശ്രദ്ധാകേന്ദ്രം. എന്നുവച്ചു് വിവാഹമോഹമൊന്നും ആദ്യകാലത്തു് ഉണ്ടായിരുന്നേയില്ല. പുതുപുഷ്പത്തെപ്പോലെ പവിത്രയും മനോഹരിണിയുമായ ആ കുമാരിയെ താൻ—34 വയസ്സുള്ള ഒരു തൈക്കിഴവൻ, അതും അരങ്ങ അററം കണ്ടുകഴിഞ്ഞ ഒരു ജീവിതത്തിൽ മുഴുകി യൗവ്വനവും ഓജസ്സും മനഃപുതവും എല്ലാം അലക്ഷ്യമായി വാരിക്കോരിക്കളഞ്ഞ ഒരു തകർന്ന കപ്പൽ—വിവാഹം കഴിക്കാനാഗ്രഹിക്കുക........ശാന്തം പാപം! അതും പോകട്ടെ തന്റെ വൈരൂപ്യമോ? വിരിഞ്ഞമൂക്കു്, തടിച്ച ചുണ്ടു്, ചകിരിപോലത്തെ മുടി: അവളോ? ഹിമബിന്ദുക്കളുടെ കുളുർമ്മയേററു് ഇടിക്കുന്ന അനാഘ്രാതമായ ഒരു പനിനീർപൂവ്.

എങ്കിലും ടോൾസ്റ്റോയിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ അപ്രതിരോദ്ധ്യമായ ഒരു കോളിളക്കം ആരംഭംകൊണ്ടു. കരകയറുവാൻ ശ്രമിക്കുന്തോറും വികാരത്തിന്റെ കൊടുന്തിരകൾ കൂടുതൽ കൂടുതൽ അടിച്ചടിച്ചുയർന്നു. താൻ ചെയ്യുന്നതെന്താണെന്നറിയാതെ ദിനംപ്രതി ടോൾസ്റ്റോയ് ഡോക്ടറുടെ വീട്ടിൽ ഹാജരുകൊടുത്തു. ഒരുമാസം........രണ്ടുമാസം........മൂത്തമകളിൽ കണ്ണുവെച്ചുകൊണ്ടു വരുന്നു എന്നാണു് എല്ലാവരുടേയും വിചാരം. അവർ പരസ്പരം പ്രതിശ്രുതരാകാൻ പോകുന്നു എന്ന കിംവദന്തി മോസ്കോവിലെ ഗൃഹാന്തർഭാഗങ്ങൾ തോറും മുഴങ്ങി. ദിവസങ്ങളും ആഴ്ചകളും പിന്നെയും പോകുന്നു. എന്നിട്ടും വിവാഹാഭ്യർത്ഥന ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ഇതു് അതിർകടക്കുന്നു—എന്നു് ഡോക്ടർ തന്നെത്താൻ പറഞ്ഞു. തന്റെ മൂത്തമകളാണോ, അതോ സുന്ദരിയായ തന്റെ ഭാര്യയാണോ ടോൾസ്റ്റോയിയുടെനോട്ടപ്പുള്ളി എന്നുപോലും ആ മാന്യനു സംശയം തോന്നിത്തുടങ്ങുന്നു.

എന്നിട്ടും ടോൾസ്റ്റോയിയുടെ സംശയങ്ങൾ ഒടുങ്ങുന്നില്ല. സംശയങ്ങൾ തന്നെ—അവസാനമില്ലാത്ത സംശയങ്ങൾ. വാസ്തവത്തിൽ താൻ അവളെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടോ? അതോ മുമ്പു പലപ്പോഴും വന്നിട്ടുള്ളതും, വന്നതുപോലെ ശമിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ വികാരത്തിന്റെ ഒരു സന്നിപാതജ്ജ്വരം മാത്രമാണോ? ഇതിനേക്കാളും സംശയം അവളുടെ ഉള്ളിനെപ്പററിയാണു്, അവൾക്കു വാസ്തവത്തിലുള്ള സ്നേഹമാണോ തന്നോടുള്ളതു്? സ്വന്തം വികാരഗതി അപഗ്രഥിക്കുവാൻ ഇനിയും അവൾക്കു് കഴിവുണ്ടായിട്ടുണ്ടോ? സംശയങ്ങൾ....കൊടിയ സംശയങ്ങൾ.

ഒരു ദിവസം ടോൾസ്റ്റോയ് സോഫിയോടു ചോദിച്ചു, അവൾ ഡയറി എഴുതാറുണ്ടോ എന്നു്. ഇല്ല, ഡയറി എഴുതാറില്ല. പക്ഷെ തന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ എല്ലാ വികാരങ്ങളും, ആത്മാവിന്റെ എല്ലാ തേങ്ങലുകളും, ഒരു നോവലിൽ അവൾ പകർന്നു വച്ചിട്ടുണ്ടു്. വളരെ ശ്രമം ചെയ്തു് അതിന്റെ കൈയ്യെഴുത്തുപ്രതി സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ടു് ആ ജ്വരപീഡിതൻ മുറിയിൽ കയറി കതകടച്ചു രാത്രി വളരെ ചെല്ലുന്നതുവരെയിരുന്നു മുഴുവനും വായിച്ചുതീർത്തു. ഒരു യുവതി: ചെറുപ്പത്തിൽ അവൾ ഉജ്ജ്വലനായ ഒരു യുവാവിനെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നു് പ്രതിജ്ഞ നൽകുന്നു. കുറെക്കാലം കഴിഞ്ഞു് വിരൂപനെങ്കിലും പ്രതിഭാശാലിയായ മറെറാരുവൻ അവളുടെ ജീവിതത്തിൽ കടന്നു വരുന്നു. ഒരിടത്തും ഉറച്ചുനിൽക്കാത്ത ഒരു നിയന്ത്രണവുമില്ലാത്ത ഒരു ജീനിയസ്സ്. വളരെയധികം ആകർഷിതയായെങ്കിലും, അപ്രാപ്യമായ ആ ഗിരിശിഖരം, അത്യന്തക്ഷുബ്ധമായ ആ സാഗരപ്പരപ്പ്, അവളെ ചകിതയാക്കുന്നു. ഒടുവിൽ ആപത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടാനെന്നവണ്ണം മൂത്ത സഹോദരിയെക്കൊണ്ടു് അയാളെ വിവാഹം കഴിപ്പിക്കുന്നു. അസഹ്യമായ ഒരടിയായിരുന്നു അവൾക്കു് അതു്. കന്യാമഠത്തിൽ ചേർന്നാലെന്തെന്നുപോലും അവൾ വിചാരിക്കുന്നു. ഒടുവിൽ വളരെ കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം, ആദ്യത്തെ ആ സ്നേഹസമ്പന്നനായ സാധാരണക്കാരനെ അവൾ വിവാഹം കഴിക്കുന്നു—ഇതാണു് കഥ. അഥവാ, കഥയായി അവസാനഭാഗം മാത്രമേയുള്ള മറെറല്ലാം യഥാർത്ഥത്തിൽ നടന്നതുതന്നെയാണു്. അതു് ടോൾസ്റ്റോയിക്കും അറിയാം.

"ഏയ് വിരൂപനായ കാമുകാ നീ വിവാഹത്തെപ്പററി സ്വപ്നം കാണാതിരിക്കുക യൗവ്വനത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും കവിതയുടെയും കമനീയതയുടെയും ആ ശ്രീകോവിലിൽ ചെന്നു് നീ തള്ളിക്കയറാതിരിക്കുക........കഠിനമായ ജോലി....ആത്മീയമായ തപോമഠം—അതാണു് നിനക്കു് യോജിച്ചതു്"....ടോൾസ്റ്റോയി തന്നെത്താൻ ശകാരിക്കുന്നു.

വീണ്ടും: "ഇത്ര അന്ധതയോടെ, തീവ്രതയോടെ, ഒരുവനു് സ്നേഹിക്കാൻ കഴിയുമെന്നു് ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. ഇങ്ങനെപോവുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ തന്നെത്താൻ വെടിവച്ചു് ചാവുകയേ നിവർത്തിയുള്ളു"

"സോഫീ!" ഒരു ദിവസം ടോൾസ്റ്റോയ് അവളെ അടുത്തുവിളിച്ചു.

"എന്തു്?"

"വരു. ഞാൻ ഈ മേശപ്പുറത്തു് ചിലതെഴുതാം. നീ വായിക്കുമോ?"

"ശരി"

"പക്ഷെ ഞാൻ ആദ്യക്ഷരങ്ങൾ മാത്രമെ എഴുതു പിന്നെങ്ങിനെ?"

ടോൾസ്റ്റോയ് ആ പെൺകുട്ടിയെ കുറെനേരം ഗാഢമായി നോക്കിക്കൊണ്ടുനിന്നു. ആരുടെയും ഉള്ളുതുരക്കുന്ന മട്ടിൽ നോക്കുവാൻ ടോൾസ്റ്റോയിക്കു് ഒരു പ്രത്യേക കഴിവുണ്ടു്. ആ നോട്ടത്തിനു മുമ്പിൽ ഏതു് ഉരുക്കുഹൃദയവും തനിയേ തുറന്നു പോകുമെന്നും ആരും കൊച്ചുകുട്ടികളെപ്പോലെ ദുർബലരായിപോകുമെന്നും മാർക്സിം ഗോർക്കിയടക്കം പല വീരന്മാരും ഏററു പറഞ്ഞിട്ടുമുണ്ടു്. ചിലപ്പോൾ ഉള്ളുതുരക്കുന്നതുപോലെയാണെങ്കിൽ ചില

ത്തെ പ്രചാരവും സഹൃദയാദരവും ലഭിച്ചതു്. അതുപോലെ വിലയേറിയ കൃതികളാകുന്നു ശിവരാത്രിമാഹാത്മ്യം മുതലായവയും. ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകമാത്രമേ ഉള്ളൂർ ചെയ്തിട്ടുള്ള എന്നവരികിൽകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമം കേരളീയരാൽ എല്ലാകാലത്തും ആദരിക്കപ്പെടും. അത്രയ്ക്കു മേന്മ അവയ്ക്കുണ്ടു്.

—:*:—

Tel : 'VICTORY PRESS'. Phone: No. 412.

THE

VICTORY PRESS
&
SALES DEPOT

KOTTAYAM.

PRINTERS, PUBLISHERS, ACCOUNT-BOOK MAKERS
&
WHOLESALE PAPER MERCHANTS

NEWSPRINT, Ledger paper, creamlaid and all varieties of printing paper available

---

DISTRIBUTORS :

THE PUNALUR PAPER MILLS LTD.

SOLE AGENTS :

ASIA PRINTING INKS
(COLOURED & BLACK)

for Travancore-Cochin State.

AUTHORISED WHOLESALE DEALERS OF

GOVERNMENT TEXT BOOKS.

എല്ലാ ഇനം കടലാസ്സുകളും, ഒന്നാംതരം അച്ചടിവേലകളും
വിക്ടറി പ്രസ്സ് & സെയിൽസ് ഡിപ്പോ,
കോട്ടയം.

പ്പോൾ ശരീരത്തെ തഴുകുന്നതുപോലെയായിരിക്കും ആ നോട്ടം.

സോഫിയും നോക്കിനിന്നു. വികാരത്തിൻെറ ആദ്യരുമായ ഒരു പാലത്തിൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ ഇരുവർക്കും തോന്നി. ടോൾസ്റ്റോയി എഴുതി: "നി. യൌ. നി. ആ. എ. പ്രാ. ആ. എ. ക. വ. ഒ....."

"നിൻെറ യൌവ്വനവും നിൻെറ ആനന്ദദാഹവും, എൻെറ പ്രായത്തെയും ആനന്ദിപ്പുവാനുള്ള എൻെറ കഴിവില്ലായ്മയേയും വല്ലാതെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു" വലിയ ഒത്താശകളൊന്നും കൂടാതെ സോഫി വായിച്ചു.

ടോൾസ്റ്റോയി വീണ്ടും ചില ആദ്യക്ഷരങ്ങൾ എഴുതി. സോഫി വീണ്ടും വായിച്ചു: "എലിസബത്തിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എനിക്കെന്തോ ഉദ്ദേശമുണ്ടെന്നു് നിൻെറ വീട്ടുകാർ സംശയിക്കുന്നു. അതില്ലാതാക്കുവാൻ നീ കൂടി എന്നെ സഹായിക്കയില്ലേ?"

ഈ മട്ടിൽ പല സംഭവങ്ങളും രംഗങ്ങളും കഴിഞ്ഞു. വികാരത്തിൻെറ എന്തെന്തു 'കലാശക്കൊട്ടു'കളാണ് ആ ദിനങ്ങളിൽ കത്തിപ്പൊലിഞ്ഞതെന്നു് ടോൾസ്റ്റോയിയുടെ ഡയറി വായിച്ചാൽ മാത്രമെ പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാവൂ. മനുഷ്യൻെറ ബുദ്ധിയും ചിന്തയും വിജ്ഞാനവുമെല്ലാം എത്ര നിസ്സാരം! അവയൊക്കെ വെള്ളത്തെ മൂടിക്കൊണ്ടു് പുറത്തു് പൊങ്ങിക്കിടക്കുന്ന വെറും പായലുകളാണ്. പുറത്തുനിന്നു് നോക്കുന്നവർക്കു തോന്നും കുളം മുഴുവൻ പായലാണെന്നു്; പായൽ മാത്രമെ കുളത്തിനകത്തുള്ളുവെന്നു്. പക്ഷെ ഒരു കല്ലെടുത്തിട്ടു നോക്കണം, അപ്പോൾ കാണാം അടിയിലിളകുന്ന ഓളങ്ങൾക്കൊത്തു്, വേരുറപ്പില്ലാത്ത ഈ നിസ്സാരങ്ങളെല്ലാം കിടന്നു തുള്ളുന്നതു്. മനുഷ്യൻ വികാരങ്ങളുടെ ഒരു കെട്ടാണെന്നു് പറയുന്നതു് എത്ര ശരി. വലിയ വലിയ മഹാന്മാരെ സംബന്ധിച്ചുപോലും ഇതു് എത്ര ശരിയാണ്! ലോകമെന്തെന്നറിയാത്ത ഒരു കൊച്ചുപെൺകിടാവിൻെറ ദർശനം എത്രത്തോളമാണു് ആ മഹാമനസ്സിനെ ഇട്ടു് ഉഴററിയതെന്നു് ഓർക്കുമ്പോൾ അത്ഭുതം തോന്നിപ്പോകുന്നു. അഥവാ, ആ പെൺകുട്ടി ഒരു നിമിത്തം മാത്രമായിരുന്നു. ജീവിതത്തിൻെറ ആഴത്തിലുള്ള വികാരക്കയത്തെ തുറന്നുവിടാനുള്ള ഒരു താക്കോൽ മാത്രമായിരുന്നു അവൾ.

"ഇതു് എന്നെക്കൊണ്ടു സഹിക്കുവാൻ ആവതില്ലാതായിരിക്കുന്നു" അവസാനം ടോൾസ്റ്റോയ് തൻെറ നിവേദനം സമർപ്പിക്കുന്നു "ഈ കഴിഞ്ഞ മൂന്നാഴ്ചകളായി ഞാൻ തന്നെത്താൻ പറയുന്നു 'ഇന്നു ഞാൻ അതു പറയും' ഈ കഴിഞ്ഞ മൂന്നാഴ്ചകളായി ഇതേ ഭീതിയോടെ, പശ്ചാത്താപത്തോടെ, അസ്വാസ്ഥ്യത്തോടെ, ആനന്ദത്തോടെ ഞാൻ നിൻെറ വീട്ടിൽ വരുകയും വൃഥാ മടങ്ങിപ്പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഓരോ രാത്രിയും, പാഴിൽകളഞ്ഞ അവസരങ്ങളെക്കുറിച്ചോർത്തു് വേദനയോടെ ഞാൻ തന്നെത്താൻ ശകാരിക്കുന്നു." പറയുവാനുള്ള ധൈര്യം ഇന്നും എന്നെ വെടിഞ്ഞെങ്കിലോ എന്നു കരുതി ഈ കത്തു ഞാൻ കയ്യിൽ കൊണ്ടുനടക്കയാണ്. നിൻെറ ആ നോവൽ എപ്പോഴും എൻെറ മനസ്സിൽതന്നെ നില്ക്കുന്നു. അതിലെ ഡുബ്ളിററ്സ്കി—ഞാൻ—ആനന്ദം സ്വപ്നം കാണുന്നതു് എത്രത്തോളം അനുചിതമാണെന്നും എനിക്കറിയാം. നിന്നെ വിവാഹം ചെയ്യുന്ന ഭാഗ്യവാനെ അസൂയ കൂടാതെ വീക്ഷിക്കുവാൻ കഴിവുണ്ടാകുമെന്നായിരുന്നു എൻെറ വിചാരം. പക്ഷെ ഞാനെന്തിനു കളവു പറയുന്നു. അതിനിനി എന്നെക്കൊണ്ടു സാദ്ധ്യമല്ല സോഫി; എല്ലാം തുറന്നുപറയുവാൻ കഴിവുള്ള ഒരു പെൺകുട്ടിയാണു നീ. നെഞ്ചത്തു കൈവച്ചുകൊണ്ടു, ആത്മാർത്ഥമായി, ആകാവുന്നിടത്തോളം ആത്മപരിശോധനയ്ക്കുശേഷം—ദൈവത്തെ വിചാരിച്ചു് ഒരിക്കലും ധൃതിവയ്ക്കല്ലേ—എന്നോടു പറയൂ. എൻെറ ഭാര്യയാകാൻ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടോ? ആത്മാവിൻെറ അകക്കാമ്പുകൊണ്ടു പറയാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ മാത്രമേ 'ഉവ്വ്' എന്നു പറയേണ്ടു. ലേശമായ ഒരു സംശയത്തിൻെറ അംശമെങ്കിലും എവിടെയെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ നിരസിച്ചേക്കു. നിരസനം ക്രൂരമായിരിക്കുമെങ്കിലും, ഒരിക്കലും എനിക്കതു് അപ്രതീക്ഷിതമായിരിക്കയില്ല. എന്തും സഹിക്കുവാൻ ഞാൻ സന്നദ്ധനായിരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഒരു ഭർത്താവെന്നനിലയിൽ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നിടത്തോളം ഇങ്ങോട്ടും സ്നേഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ, അതായിരിക്കും ഏററവും വലിയ ദുരന്തം"

ടോൾസ്റ്റോയിയുടെ ഈ കത്തിലടങ്ങുന്ന വീർപ്പുമുട്ടുന്ന സംശയവും ആശങ്കയും തികച്ചും അസ്ഥാനത്തായിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ, സോഫി എത്രയോ കാലമായി ടോൾസ്റ്റോയിയെ ആരാധിക്കുക തന്നെയായിരുന്നു. പതിനൊന്നു വയസ്സുള്ളപ്പോൾതന്നെ, അവൾ, അമ്മയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം, ടോൾസ്റ്റോയിയുടെ പ്രഥമകൃതിയായ "ശൈശവം" വായിച്ചിരുന്നു. ആ പുസ്തകത്തിൻെറ വശ്യതയിലും ആത്മസൗന്ദര്യത്തിലും മുഴുകിയ ആ ബാലിക അതിലെ അനേകം ഖണ്ഡികകൾ മനഃപാഠംതന്നെ പഠിച്ചിരുന്നു. വിഗ്രഹാരാധന എന്നു പറയുന്നതു് ആരെക്കുറിച്ചെങ്കിലും ശരിയാണെങ്കിൽ അതു സോഫിയെക്കുറിച്ചാണ്. അങ്ങിനെയിരിക്കെ ഒരു ദിവസം ടോൾസ്റ്റോയ് അവളുടെ വീട്ടിൽവന്നു. അന്നു് എത്ര ആവേശത്തോടെയാണ് ആ ബാല്യകാലവീരനെ താൻ നേത്രാരാധന ചെയ്തതെന്നും, എത്ര ആസക്തിയോടെയാണ് അയാളുടെ ഓരോ വാക്കും പാനം ചെയ്തതെന്നും സോഫി ഇപ്പോഴുമോർക്കുന്നു. ടോൾസ്റ്റോയ് അന്നിരുന്ന കസേരപോലും അവൾക്കു് ആരാധ്യമായിരുന്നു. അതു തെററിപ്പോകാതിരിക്കാനായി ഒരു നിറമുള്ള റിബൺകൊണ്ടു് അതിൽ അവൾ അടയാളം കെട്ടുക കൂടി ചെയ്തിരുന്നു. പിന്നെ അന്നു് തങ്ങൾ പെൺകുട്ടികളെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു രസിപ്പിച്ച ആ കഥകൾ, അവരുടെ കൂടെ കളിച്ച ആ കളികൾ—ഒന്നും സോഫി മറന്നിട്ടില്ല. സോഫി വളർന്നപ്പോൾ ആ ആരാധനയും പരിണാമം കൊണ്ടു. എങ്കിൽ ആയിടെ മറെറാരുവനെ വിവാഹം കഴിക്കാമെന്നേററതെങ്ങിനെ എന്നു സംശയിക്കാം. ടോൾസ്റ്റോയ് എപ്പോഴും അപ്രാപ്യമായ ഔന്നത്യമായിരുന്നു സോഫിക്കു്. പക്ഷെ ഇന്നിതാ ആ മഹാപ്രതിഭാശാലി ഒരു ഭിക്ഷുവിനെപ്പോലെ തൻെറ പടിക്കൽ വന്നു പ്രേമാഭ്യർത്ഥന നടത്തുന്നു!—എന്തൊരു അത്ഭുതകരമായ ഭാഗ്യവിശേഷം!—സോഫി വിങ്ങിവിങ്ങിക്കരഞ്ഞുപോയി.

അന്നത്തെ ടോൾസ്റ്റോയിയുടെ ഡയറി: "ഞാൻ പറഞ്ഞു. അവൾ—സമ്മതിച്ചു! മുറിവേററ ഒരു പ്രാവിനെപ്പോലെ.... കൂടുതൽ എന്തെഴുതാൻ.... എഴുതാനോ മറക്കാനോ സാദ്ധ്യമല്ല"

ഈ പ്രണയനാടകത്തിനു്, ടോൾസ്റ്റോയിയുടെ പ്രത്യേക മുദ്ര വഹിക്കുന്ന മറെറാരു രംഗംകൂടിയുണ്ടു്. തൻെറ പ്രേമം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ; കഴിഞ്ഞകാലത്തെ പ്രേതങ്ങൾ ഉയർന്നുവന്നു് ടോൾസ്റ്റോയിയെ അലട്ടുവാൻ തുടങ്ങി. എന്തൊരു മലിനമായ പൂർവ്വചരിത്രമാണ് തൻേറതു്! ഇതുപോലെ പവിത്രയായ ഒരു കന്യകയെ കൈക്കൊള്ളുവാൻ വാസ്തവത്തിൽ തനിക്കു അർഹതയുണ്ടോ? അവളിൽനിന്നും കറകളഞ്ഞ ആത്മാർത്ഥത ഇങ്ങോട്ടും തനിക്കു് എങ്ങനെ പ്രതീക്ഷിക്കാൻ കഴിയും? പാടില്ല കഴുകിത്തുടച്ച ഒരു മനഃസാക്ഷിയോടെ വേണം ഈ ബന്ധം ആരംഭിക്കുവാൻ.

അതുകൊണ്ടു്, തൻെറ സ്വകാര്യഡയറി മുഴുവൻ കെട്ടിപ്പെറുക്കി, ടോൾസ്റ്റോയ് സോഫിയെ ഏൽപ്പിച്ചു. അതുവരെയുള്ള ജീവിതം അതേപടി അതിലുണ്ടു്, ഒരു രഹസ്യവും താൻ പിടിച്ചു വച്ചില്ല!

പാവപ്പെട്ട പെൺകുട്ടി! ജീവിതത്തിൻെറ കുരുക്കുകൾ എന്തെന്നറിയുവാൻ ഇടവന്നിട്ടില്ലാത്ത അവൾ രാത്രിമുഴുവൻ ഇരുന്നു് അതു് അപ്പടി വായിച്ചു. ഉള്ളതു് പത്തിരട്ടി പെരുപ്പിച്ചാണ് മിക്കപ്പോഴും ടോൾസ്റ്റോയ് എഴുതാറ്. എഴുതിയിരിക്കുന്നതു മുഴുവൻ ശരിയാണെങ്കിൽ—സോഫി വിചാരിച്ചു—എന്താണ് തൻെറ ആരാധ്യദേവതയുടെ തനിരൂപം? സോഫിയുടെ പ്രതീക്ഷാസ്വർഗ്ഗം വളരെയധികം ഇടിഞ്ഞുതകർന്നു. മാനസികമായ ആ നടുക്കത്തിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടുവാൻ വളരെക്കാലത്തേക്കു് സോഫിക്കു് കഴികയുമില്ല.

പിറേറദിവസം ടോൾസ്റ്റോയ് ചെന്നുകണ്ടു. സോഫി പൂർണ്ണമായും മാപ്പു കൊടുത്തു എന്നിട്ടു രണ്ടുപേരും കൂടി കുറേനേരം ഇരുന്നു കരഞ്ഞു.

വിവാഹത്തിൻെറ പിറേറദിവസം ടോൾസ്റ്റോയ് എഴുതി. "അവിശ്വസനീയമായ ആനന്ദം. ഇതു് എൻെറ ജീവിതാന്ത്യംവരെ നിലനില്ക്കുമോ എന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു"

——*——

Hindustan Ceramic & Tile works Ltd.,

ALWAYE.

Manufacturers of high class roofing, ceiling and flooring tiles and other allied products.
OUR PRODUCTS ARE APPROVED BY THE U. S. T. C. GOVERNMENT FOR PUBLIC WORKS.
C. E. SIMON B. A.
(Managing Director.)

ഖാർത്തൂമിലെ ദിവസങ്ങൾ

(16-ാം പേജിൽനിന്നും തുടർച്ച)

സംവിധാനം ചെയ്യപ്പെട്ട ജന്തുപ്രദർശനശാലകൾ ചിതറിക്കിടക്കുന്നു.

2 പിയാസ്റ്റർ പ്രവേശനഫീസ് കൊടുത്തു് ഞാൻ ഉള്ളിൽ കടന്നു എല്ലാം ചുററിക്കണ്ടു. ഇവിടുത്തെ പ്രധാന കാഴ്ച വെള്ളക്കണ്ടാമൃഗമാണു് (White Rhinoceros). ആഫ്റിക്കയിൽ വർഗ്ഗനാശം സംഭവിച്ച ഒരു മൃഗമാണു വെള്ളക്കണ്ടാമൃഗം. ഇവിടുത്തെ കാഴ്ചബംഗ്ളാവിലും, ന്യൂയോർക്കിലെ കാഴ്ചബംഗ്ളാവിലും മാത്രമേ ഈ ഇനം മൃഗം ഉള്ളവത്രെ.

ചിമ്പൻസി കുരങ്ങിനെയും ആദ്യമായി ഞാൻ ഇവിടെവെച്ചാണു് കണ്ടതു്. സിംഹം, പുള്ളിപ്പുലി, ചീററപ്പുലി തുടങ്ങിയ ഹിംസ്രജന്തുക്കളും, കാട്ടുപോത്തും, ബാബൂൺകുരങ്ങും, നീലക്കുരങ്ങും, പുള്ളിയുള്ള ചെന്നായ (Spotted Hyalna) വരിയൻ ചെന്നായ, വരിയൻ കുതിര, ഒട്ടകപ്പുലി തുടങ്ങിയ വിചിത്രജന്തുക്കളും ഇവിടെയുണ്ടു്. കുളത്തിൽ പലതരം നാരകളേയും നീർപ്പക്ഷികളേയും കാണാം. കടുന്നീലനിറമുള്ള തൂവലുകളോടുകൂടിയ ഒരു കുററൻ ഒട്ടപ്പക്ഷി ഫ്രഞ്ചുനർത്തകിയെപ്പോലെ വിലസുന്നു. തവിട്ടുനിറമുള്ള ചെറുജാതി ഒട്ടകപ്പക്ഷികൾ ഇരുചിറകുകൾ താളത്തിൽ ഉയർത്തിച്ചലിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് ധാന്യങ്ങൾ കൊത്തി വിഴുങ്ങുന്നതു കാണാൻ രസമുള്ള കാഴ്ചയാണു്.

മൃഗശാലയിൽ നിന്നു പുറത്തു കടന്നു, ഗോർഡൻ അവന്യൂവിലൂടെ കുറെ ചുററിനടന്നു, പിന്നെ ഞാൻ നേരെ ഹോട്ടലിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു.

റോയൽ ഹോട്ടലിൻെറ ഉടമസ്ഥൻ, ഒരറബിപ്പെണ്ണിനെ കല്യാണം ചെയ്ത ഒരു ജർമ്മൻകാരനാണു്. ഹോട്ടലിൻെറ പിറകിലുള്ള ഒരു ചെറിയ വീട്ടിലാണു് അയാളും ചക്കകുററിപോലത്തെ ഭാര്യയും താമസിക്കുന്നതു്. എൻെറ മുറിയിലെ കിടപ്പിടത്തിനും കൂടി ദിവസേന 20 പിയാസ്റ്ററാണു് ചാർജ്ജു്. ഭക്ഷണം ഞാൻ തരം പോലെ പുറമെ നിന്നാണു് കഴിച്ചുവരുന്നതു്.

രാത്രിയിൽ വീണ്ടും പുറത്തിറങ്ങി നടന്നു. ഖാർത്തും കണ്ടാൽ ഒരു യൂറോപ്യൻ നഗരമാണെന്നേ തോന്നുകയുള്ളു. നൈററ് ക്ലബുകളും, നൃത്തശാലകളും, സിനിമാശാലകളും, വർണ്ണോജ്ജ്വലമായ വൈദ്യുതദീപങ്ങളും, ഗാനകോലാഹലങ്ങളും തന്നെ.

ജനുവരി 24

രാവിലെ ഏഴരമണിക്കുണർന്നു. സുഡാൻപയ്യൻ പതിവുപോലെ ചായകൊണ്ടുവന്നുതന്നു.

9 മണിയ്ക്കു പുറത്തിറങ്ങി.

തോമസ്സ്കുക്കിൻെറ, ഈജിപ്തിലേക്കു് എൻഡോർസ് ചെയ്ത ഒരു പത്തു പവൻ ചെക്കു് കയ്യിലുള്ളതു് സുഡാനിൽ നിന്നു മാറിക്കിട്ടുമോ എന്നു് അന്വേഷിക്കാൻ ഞാൻ ഒരു പരിശ്രമം നടത്തി.

ഖാർത്തൂമിൽ ഒരൊററ ഇന്ത്യൻ ഷാപ്പേ ഉള്ളൂ "ബോംബേ ബസാർ." മി. എ. പി. സഗറാണി എന്നൊരു മുൽത്താനി ഹിന്ദുവിൻെറ ഷാപ്പാണതു്. മി. സഗറാണി ഖാർത്തൂമിലെ ധനികന്മാരിലൊരാളാണു്. ഒരു യൂറോപ്യൻ പെണ്ണിനെയാണു് അയാൾ വിവാഹം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്.

മി. സഗറാണി സ്നേഹപൂർവ്വം എന്നെ സ്വീകരിച്ചു, ഇന്ത്യയിലെ വർത്തമാനങ്ങളെല്ലാം ചോദിച്ചു, കാപ്പി സൽക്കരിച്ചു. അയാൾക്കു പണമിടപാടുകളും ഉണ്ടു്. പക്ഷെ, എൻെറ ചെക്കിൻെറ കാര്യം പറഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾ നിസ്സഹായത നടിക്കയാണുണ്ടായതു്. നാഷനൽ ബാങ്ക് ഓഫ് ഈജിപ്തിൽ പോയി ഒന്നു ശ്രമിച്ചുനോക്കാൻ സഗറാണി എന്നെ ഉപദേശിച്ചു

ഞാൻ നാഷനൽ ബാങ്ക് ഓഫ് ഈജിപ്തിൽ ചെന്നു്, എക്സ്ചേഞ്ച് വകുപ്പിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥനെക്കണ്ടു സംസാരിച്ചിട്ടും ഫലമുണ്ടായില്ല. ഒടുവിൽ ഞാൻ ഗവമ്മെൻറ് സെക്രട്ടറിയേററിലെ ഫിനാൻസ് വകുപ്പിലെ പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥനെത്തന്നെ ചെന്നു കാണുവാൻ തീരുമാനിച്ചു.

ഫിനാൻസ് സെക്രട്ടറി, മി. ഹിൽസ് എന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ സ്നേഹപൂർവ്വം എന്നെ സ്വീകരിച്ചിരുത്തി ആഫ്റിക്കയിലെ വെള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ കണ്ടുവരുന്ന ഏഷ്യൻ വിദ്വേഷമോ, യജമാനൽ നാട്യമോ ഒന്നും ഈ വിദ്വാനിൽ കണ്ടില്ല.

മി.ഹിൽസ് പറഞ്ഞു: "സുഡാൻ, ഈജിപ്തും ബ്രിട്ടനും കൂട്ടുഭരണം നടത്തുന്ന ഒരു രാജ്യമാണെങ്കിലും, ഫിനാൻസിൻെറ കാര്യം കൂട്ടിക്കലർപ്പില്ലാതെ ഒരു പ്രത്യേക വകുപ്പായതുകൊണ്ടു് ഈജിപ്തിൽ ചെലവഴിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട പണം സുഡാനിൽ ചെലവഴിക്കാൻ കൊടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല". അങ്ങനെ എൻെറ ചെക്കും മടക്കി കീശയിലിട്ടു അവിടുന്നു മടങ്ങേണ്ടിവന്നു.

ഞാൻ ഓംഡർമാനിലേയ്ക്കു ബസ്സ് കയറി, ചഗൻലാൽ വീരാണിയുടെ ഷാപ്പിൽ ചെന്നു. ശശികാന്തും, മണിലാലുമായി കുറേനേരം സൊള്ളിയിരുന്നു. മൻസുഖ്ലാൽ എന്നെ ഭക്ഷണത്തിനു ക്ഷണിച്ചു. ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ വീട്ടിൽ പോയി, ഭക്ഷണം കഴിച്ചു.

4 മണിക്കു ഞങ്ങളിരുവരും ഓംഡർമാനിലെ ഖലീഫാ മന്ദിരം സന്ദർശിക്കാൻ പുറപ്പെട്ടു.

ബൊംബെയിൽനിന്നു് എൻെറ അറബി സുഹൃത്തു് മി. യൂസഫ് ഹസ്സൻ, ഖാർത്തൂമിലെ ഒരു രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകനായ അഡ്വൊക്കേററ് മി. ഇസ്മായിലിനു് എന്നെ പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് ഒരെഴുത്തു തന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ബംഗ്ലാവിലേക്കു ചെന്നു.

മി. ഇസ്മായിൽ എന്നെ വളരെ ആദരവോടെ സ്വീകരിച്ചു. സുഡാനിലെ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളുടേയും, സ്വാതന്ത്ര്യ സമരത്തിൻേറയും ചരിത്രം മി. ഇസ്മായിലാണു് വ്യക്തമായി എനിക്കു വിവരിച്ചു തന്നതു്. അദ്ദേഹം ഒരു തികഞ്ഞ പാർട്ടിക്കാരനാണു് രാത്രി ഏഴര മണിവരെ ഞങ്ങൾ രാഷ്ട്രീയം സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എട്ടുമണിയ്ക്കു മി. ഇസ്മായിൽ എന്നെ, കാറിൽ ഹോട്ടലിൽ കൊണ്ടു വിട്ടുതന്നു.

ജനുവരി 25

രാവിലെ 9 മണിക്കു അഡ്വൊക്കേററ് മി. ഇസ്മായിൽ, ഖാർത്തൂമിലെ ചില രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കന്മാരുമായി എന്നെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതിനു് എന്നെ കൊണ്ടുപോകാൻ കാറുമായി വന്നെത്തി.

ഞങ്ങൾ ആദ്യമായി "അൽ=അദീപ്" എന്ന അറബി വാരികയുടെ ആഫീസ്സിലാണു് പോയതു്. അതിൻെറ പത്രാധിപർ മി. അഹമ്മദ് മുക്താർ "നൈൽ തീര ഐക്യകക്ഷി" (Nile valley unity party) യുടെ സെക്രട്ടറിയാണു്. മി. മുക്താറുമായി കുറേനേരം സംസാരിച്ചു. പിന്നെ അദ്ദേഹത്തെയും കൂട്ടി, ഞങ്ങൾ "അഷീഗാ" ദിനപ്പത്രമാഫീസ്സിലേക്കു പോയി. അഷീഗയുടെ പത്രാധിപർ മി. മഹ്മൂദ് എൽ ഫദ്ലിയാണു് അഷീഗാ പാർട്ടിയുടെ സെക്രട്ടറി മി. മഹ്മൂദും, മുക്താറും, മററു ചില മാന്യന്മാരും ഞാനും ഒരുമണിവരെ വർത്തമാനം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു, സുഡാനിലെ രാഷ്ട്രീയ പ്രക്ഷോഭണ കാര്യങ്ങളായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ സംഭാഷണ വിഷയം.

മഹ്മൂദ് എൽ ഫദ്ലി, 1954—ൽ സുഡാൻ ഡെലിഗേഷനിലെ ഒരംഗമായി ലണ്ടനിൽ പോയ ആളാണു്. വാചാലനായ ഒരു യുവാവു്. സുഡാനിലെ അഭ്യസ്തവിദ്യരായ പ്രമാണിമാർ പല്ല വാക്സാമർത്ഥ്യമുള്ളവരാണു്. പ്രവർത്തിയിൽ പ്രായേണ അലസരുമാണു്.

ഒന്നരമണിയ്ക്കു ഞാൻ ഒററയ്ക്കു ഹോട്ടലിലേയ്ക്കു മടങ്ങി, വഴിക്ക് ഒരു ഗ്രീക്ക് ഹോട്ടലിൽ കയറി നല്ലൊരു ലഞ്ചു് കഴിച്ചു പാൽച്ചോറും, റൊട്ടിയും, മാംസവും, വറുത്ത മത്സ്യവും, കരിഞ്ചായയും അടങ്ങിയ ലഞ്ചിനു് 15 പിയാസ്റ്റർ.

നാലുമണിവരെ ഹോട്ടലിൽ കിടന്നുറങ്ങി, വൈകുന്നേരം ഖാർത്തൂം വിസ്തരിച്ചു കാണാൻ ഒരുങ്ങി പുറപ്പെട്ടു.

ഖാർത്തൂം നഗരം

ബ്രിട്ടനും ഈജിപ്തും കൂടി കൂട്ടുഭരണം നടത്തുന്ന സുഡാൻെറ തലസ്ഥാന നഗരമാണു് ഖാർത്തൂം. പക്ഷേ, ബ്രിട്ടൻെറ ആഫ്റിക്കൻ നഗരങ്ങളുടേയോ ഈജിപ്തിൻെറ കൈറോവിൻേറയോ യാതൊരു ചുവയും ഖാർത്തൂമിനില്ല. യൂറോപ്യൻ രീതിയിൽ, അവന്യൂകളും പാർക്കുകളും, പുതിയ മാതൃകയിലുള്ള കൂററൻ കെട്ടിടങ്ങളും, മദ്യശാലകളും നൈററ് ക്ലബ്ബുകളും കൊണ്ടലങ്കരിച്ച വൃത്തിയും മോടിയുമുള്ള ഒരു നഗരമാണിതു്. ഇസ്ലാമിക സംസ്കാരത്തിൻെറയല്ല പാശ്ചാത്യ പരിഷ്ക്കാരത്തിൻെറ പ്രദർശന ശാലയാണു് ഖാർത്തൂം.

നീല നൈലിൻെറ ഇരു കരയിലുമായിട്ടാണു് ഖാർത്തൂം പരിലസിക്കുന്നതു്. മനോഹരമായ ഒരു പാലം—റെയിൽവെപ്പാലവും ഇതുതന്നെയാണു്—നീല നൈലിൻെറ ഇരു കരകളേയും നഗരത്തിൻെറ രണ്ടംശങ്ങളേയും യോജിപ്പിക്കുന്നു. താഴെ, വെള്ള നൈലിനെ കവച്ചുകൊണ്ടു് മറെറാരു പാലം, ഖാർത്തൂമിനെ ഇസ്ലാമിക നഗരമായ ഓംഡർമാനുമായി ബന്ധിക്കുന്നു.

ഖാർത്തൂമിലെ പ്രധാന വീഥി നീല നൈൽക്കരയെ സ്പർശിച്ചുകൊണ്ടു് മൂന്നു മൈൽ നീളത്തിൽ പോകുന്ന "എംബാങ്ക്മെൻറാണു്. ഗവർണ്ണരുടെ കൊട്ടാരവും, ഗവമ്മെൻറാഫീസുകളും, പുരാതന വസ്തുക്കളുടെ പ്രദർശന ശാലയും, പ്രമുഖ ഹോട്ടലുകളും മററും ഈ കമനീയമായ നദീപാർശ്വവീഥിയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പരിലസിക്കുന്നു—മുമ്പിൽ തണ്ണീരിൻെറ ഇളന്നീലിമയും, തീരത്തിലെ മണൽപ്പരപ്പിൻെറ വെണ്മയും വിലസുന്ന വിശാലമായ നൈൽ നദിയുടെ കാഴ്ച.

എംബാങ്ക്മെൻറിൻെറ ഒരു ഭാഗമായ "കിച്ചനർ അവന്യൂ" കണ്ടാൽ പച്ചിലക്കാടുകളിലൂടെയുള്ള ഒരു നീണ്ട ഗുഹാമാർഗ്ഗമാണെന്നേ തോന്നുകയുള്ളൂ. ഇരുവശത്തും പടർന്നു പന്തലിച്ചും കമാനം രചിച്ചും നിൽക്കുന്ന അരയാൽ മരങ്ങളാണു്. ആ മൂടുപടത്തിനു

Rural Electrification.

Thanks to the modest but significant, role that
ALIND cables are playing in the electrification
schemes of this State, over three hundred
villages have received the benefits of
electric supply during the
last two years.

POWER
Thro' ALIND Cables

The Aluminium Industries Limited

KUNDARA.

Managing Agents: SESHASAYEE BROS (Trav.) LIMITED.

ടാടാ അഗ്രിക്കോ ആയുധങ്ങൾ

ഉറപ്പുള്ളവയും ശക്തിയേറിയവയും ഈടുള്ളവയുമാകുന്നു. മേൽതരം ഉരുക്കുകൊണ്ടു് ഉണ്ടാക്കിയവയും കുഴിവെട്ടുന്നതിനും മററുമായി പ്രത്യേകതരത്തിൽ ക്ലപ്തിക്കപ്പെട്ടവയുമാകുന്നു. ഏതു വിധത്തിൽ പരിശോധിച്ചാലും നിങ്ങൾക്കു വാങ്ങുവാൻ കഴിയുന്നതിൽ ഏററവും നല്ലതാണു് അഗ്രിക്കോ.

എല്ലാത്തരത്തിലുള്ള മണ്ണിനും

അഗ്രിക്കോ

ഉത്തരം നല്കുന്നു

ദി ടാടാ അയർൺ & സ്റ്റീൽ
കമ്പനി ലിമിററഡ്
സെയിൽസ് ആഫീസ് :
28–ബി, നേതാജി സുബാഷ് റോഡ്, കല്ക്കട്ട–1
ബ്രാഞ്ചുകൾ
ബോംബെ, മദ്രാസ്, നാഗ്പൂർ,
അഹമ്മദാബാദ്, സെക്കന്തറാബാദ്,
വിജയനഗരം കാൻടോൺമെൻറ്,
ജലന്തർ കാൻടോൺമെൻറ്, കാൻപൂർ.

പശ്ചിമേന്ത്യ
കൈക്കോട്ട്

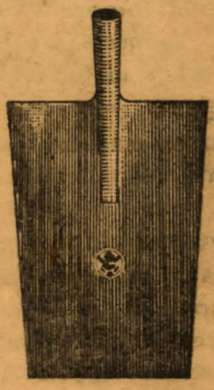

ടാങ്ങ്ട്
മമ്മട്ടി

മൈസൂർ
മമ്മട്ടി

സ്വാൻ
നെക്ക്
മമ്മട്ടി

AG.3358

ളിൽ, താറിട്ട റോഡ്, സുഡാൻ കന്യകയുടെ മുഖംപോലെ കറുത്തു മിന്നുന്നു.

സന്ധ്യക്കു നീല നൈൽപ്പാലത്തിന്റെ പാർശ്വത്തിൽനിന്നു നോക്കുമ്പോൾ നദിക്കെതിരെ വിദ്യുദ്ദീപങ്ങളും വൃക്ഷച്ഛായകളും കാഴ്ചവെച്ചു നിൽക്കുന്ന ഖാർത്തും നഗരം മരുഭൂമിയിലെ ഒരു മായിക നഗരമായി തോന്നും.

സ്ഥിരതാമസക്കാരായ ഇററലിക്കാരും ഗ്രീക്കുകാരും ഖാർത്തുമിൽ ധാരാളമുണ്ട്. നഗരത്തിലെ വ്യാപാരം ഒട്ടുമുക്കാലും ഈ വിദേശികളുടെ കയ്യിലാണ്. കോപ്റ്റിക്ക് ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സംഖ്യയും ഒട്ടും കുറവല്ല. ഇററലിക്കാരെ "തലിയാനി" എന്നാണ് അറബികൾ വിളിക്കുന്നത്.

ഖാർത്തുമിലെ തെരുവുബോർഡുകൾ അറബിയിലും ഇംഗ്ലീഷിലും ഗ്രീക്കിലും എഴുതിവെച്ചിരിക്കും. ടാക്സിക്കാറുകൾ ഓടിക്കുന്നതു സുഡാൻകാരാണ്. സുഡാനികൾ മിടുക്കന്മാരായ മെക്കാനിക്കുമാരും ഡ്രൈവർമാരുമാണത്രേ. ടാക്സിക്കാറുകളെ ദൂരെ നിന്നുതന്നെ തിരിച്ചറിയാൻ അവയുടെ നാലു മഡ്ഗാർഡുകളിലും വെള്ളച്ചായം പൂശിയിരിക്കും.

വെള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഭാര്യമാരായ പരിഷ്കൃത വേഷഭൂഷകളോടുകൂടിയ ഇംഗ്ലീഷ് വനിതകളും, അതിസുന്ദരികളും ശൃംഗാരവ്യവസായശീലകളുമായ "അർദ്ധഅറബി"പ്പെണ്ണുങ്ങളും രാത്രികളിൽ ഖാർത്തുമിലെ നർത്തനശാലകളെ അലങ്കരിക്കുന്നു.

നഗരത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗം, നാടൻ ഹോട്ടലുകളും കാപ്പിക്കടകളും വിനോദച്ചന്തകളും ബഹളവും വൃത്തികേടും നിറഞ്ഞ ഒരു വ്യത്യസ്തലോകമാണ്. മദ്യപാനവും ചൂതാട്ടവും വ്യഭിചാരവും ഒളിഞ്ഞും തെളിഞ്ഞും നടന്നുവരുന്ന ആ "നാട്ടുകാരുടെ മൂല"യിലേക്കു രാത്രിയിൽ കടന്നു ചെല്ലുമ്പോൾ ഭയം തോന്നും. അപരിചിതരായ ഗ്രാമീണരെ പട്ടണമിരട്ടുകൊണ്ട് പാപ്പരാക്കിവിടുന്ന തെണ്ടിപ്പരിഷകളുടേയും തെമ്മാടികളുടെയും കേന്ദ്രമാണ് അത്.

ഹോട്ടലുകളുടെയും കാപ്പിക്കടകളുടെയും തുറന്ന മുററത്തു നിരത്തിയിട്ട ബെഞ്ചുകളിലും കസേരകളിലും ഇരുന്നുകൊണ്ട്, തീനും കുടിയും നിർവ്വഹിക്കാനാണ് അറബികൾ പൊതുവെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്. നാടൻ കാപ്പി ഹോട്ടലുകൾ രാത്രി ഒരു മണിവരെ തുറന്നിരിക്കും. കറുത്ത അങ്കിക്കുപ്പായമിട്ട അറബികളുടെ നെടിയ കോലങ്ങൾ തുറന്ന മൈതാനത്തിലൂടെ നിഴലുകൾപോലെ നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ജനുവരി 26

ഇന്നു് ഇന്ത്യ റിപ്പബ്ളിക്ക് ദിനാഘോഷങ്ങളിൽ അലതല്ലുകയായിരിക്കും. ഞാനോ, അയ്യായിരം മൈൽ അകലെക്കിടക്കുന്ന ഒരറബി നഗരത്തിൽ അലഞ്ഞു തിരിയുന്നു.

എന്നാലും ചരിത്രപ്രധാനമായ ഈ സുദിനം എളിയതരത്തിലെങ്കിലും ആഘോഷിക്കാൻ ഇവിടുത്തെ ഇന്ത്യൻജനത തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഓംദുർമ്മാനിലെ ഇന്ത്യൻ സ്കൂളിൽവച്ചു വൈകുന്നേരം വിവിധ കലാപരിപാടികളോടുകൂടിയ ഒരു സമ്മേളനത്തിൽ സംബന്ധിക്കാൻ അവർ എന്നേയും പ്രത്യേകം ക്ഷണിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഞാൻ രാവിലെ എട്ടരമണിക്കു ഹോട്ടലിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട്, ഓംദുർമ്മാനിലേക്കു ട്രാം കയറി. ഇന്ത്യൻ സ്കൂളിന്റെ സ്ഥലം കണ്ടുപിടിക്കാൻ കുറച്ചു വിഷമിക്കേണ്ടിവന്നു. ഓംദുർമ്മാൻ പട്ടണത്തിന്റെ പല ഇരുണ്ട ഭാഗങ്ങളിലും ചുററിനടന്ന് ഒടുവിൽ, യാദൃച്ഛികമായി എന്റെ മുന്നിലെത്തപ്പെട്ട ഒരിന്ത്യക്കാരൻ എന്നെ സ്കൂൾ നിൽക്കുന്ന ഇടുങ്ങിയ തെരുവിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി.

സ്കൂളിലെ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ, മോഹൻലാൽ ത്രിവേദി, രാജ്കോട്ടുകാരനായ ഒരു ബ്രാഹ്മണനാണ്. സ്കൂൾ കെട്ടിടത്തിന്റെ ഒരു വശത്താണ് അദ്ദേഹവും കുടുംബവും താമസിക്കുന്നത്. മി. ത്രിവേദി എനിക്ക് ചായയും, സേവ ഖാറിയായും മററും സൽക്കരിച്ചു.

14 വർഷം മുമ്പ്, ഞാനും, കോഴിക്കോട്ടെ—ഗുജറാത്തി സ്കൂളിലെ ഒരദ്ധ്യാപകനായിരുന്നു. ഇവിടെവെച്ച് അക്കാലത്തേക്കുറിച്ചോർക്കുമ്പോൾ ഒരു പ്രത്യേക രസം തോന്നുന്നു. ഞാൻ മി. ത്രിവേദിയോട് അക്കഥ പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ കൂടുതൽ അടുത്തു. ത്രിവേദി എന്നെ തന്റെകൂടെ ഉച്ചഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ നിർബന്ധിച്ചു ക്ഷണിച്ചു. എനിക്ക്, എന്റെ ഈജിപ്ഷ്യൻ വിസ ശരിപ്പെടുത്തി പാസ്പോർട്ടു തിരിച്ചു വാങ്ങാൻ ഖാർത്തുമിലെ സെക്രട്ടറിയേററിലേക്ക് ഉടനെ പോകേണ്ടിയിരുന്നതുകൊണ്ട്, അക്കാര്യം നിർവ്വഹിച്ചു, മടങ്ങിവരാമെന്നു പറഞ്ഞു ഞാൻ ഖാർത്തുമിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു.

വിസ ശരിപ്പെടുത്തി വച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പാസ്പോർട്ടും ഉടക്കി വാങ്ങി ഞാൻ എന്റെ ഹോട്ടലിലേക്കു പോയി. മി. ഇസ്സായിൽ എന്നേയുമന്വേഷിച്ച് ഉച്ചയ്ക്കു ഹോട്ടലിൽ വരുമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഹോട്ടലിൽ ചെന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവിടെ വന്നു പോയെന്നറിഞ്ഞു. കുറച്ചുകഴിഞ്ഞു വീണ്ടും വരാമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടാണ് അദ്ദേഹം പോയതെന്നും, ഹോട്ടൽ മാനേജർ പറഞ്ഞു. ഞാൻ കാത്തിരുന്നു.

മി. ത്രിവേദി ഉണ്ണാൻ എന്നേയും കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കും എന്നോർത്തപ്പോൾ, ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിനു ഫോൺ ചെയ്യാൻ തീർച്ചയാക്കി. ആ ഗുജറാത്തിസ്കൂളിൽ ഒരു ഫോൺ ഉണ്ട്.

ഇവിടെ ഫോണിൽ സംസാരിക്കാൻ ചാർജ്ജ് 1/2 പിയാസ്റ്ററാണ്. സുഡാനികൾ ഫോണിൽ സംസാരിക്കുന്നതു് നല്ല നേരമ്പോക്കുള്ള കാഴ്ചയാണ്. ആംഗ്യകോലാഹലങ്ങളോടെ അത്യുച്ചത്തിലുള്ള നിലവിളിയാണ്. അവരുടെ ഇംഗ്ലീഷ് ഉച്ചാരണവും കേൾക്കാൻ രസമുള്ളതാണ്.

ഗവണ്മെൻറ് (Government) എന്ന വാക്ക് "ഗവർണ്ണമൻറ്" എന്നും, മന്ത്സ് (Months) "മൺത്തസ്സ്" എന്നും, പാർഡൺ (Pardon) "പാർദോൺ" എന്നും മററുമാണ് സുഡാനിലെ അഭ്യസ്തവിദ്യരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർപോലും ഉച്ചരിക്കുന്നത്.

ഹോട്ടലിൽ ഒരുമണിവരെ കാത്തിരുന്നിട്ടും "അഡ്വാക്കററ്" ഇസ്സായിൽ വരുന്ന ലക്ഷണമൊന്നും കണ്ടില്ല. ഞാൻ പിന്നെ ഒട്ടും താമസിക്കാതെ ഓംദുർമ്മാനിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു.

അവിടെ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ ത്രിവേദി "ഖാന"യും തയ്യാറാക്കി എന്നെ കാത്തിരിക്കയായിരുന്നു. കാത്ത്യവാർ മട്ടിലുള്ള ഭക്ഷണമാണ് ഒരുക്കിവെച്ചിരുന്നത്. റിപ്പബ്ളിക്ക് ദിനസ്സദ്യയുടെ പേരിൽ ഒട്ടനേകം പ്രത്യേക വിഭവങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അധികവും മധുരപദാർത്ഥങ്ങൾതന്നെ.

ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞു പതിവുപോലെ ഒരു ചെറിയമദ്ധ്യാഹ്നനിദ്രയും നിർവ്വഹിച്ച്, ഒന്നു ചുററിനടന്നു വരാമെന്നും പറഞ്ഞു ഞാൻ അവിടെനിന്നിറങ്ങി. ഓംദുർമ്മാൻ പട്ടണത്തിന്റെ അടുത്ത ഉൾപ്രദേശങ്ങൾ ഒന്നു സന്ദർശിക്കണമെന്നായിരുന്നു എന്റെ പരിപാടി.

ഇടുങ്ങിയതും വൃത്തികെട്ടതുമായ കുറേ തെരുവുകൾ മുറിച്ചു കടന്ന് അകലെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ നൈൽമാർഗ്ഗത്തിന്റെ മുകളിൽ ചിത്രീകൃതമായ വിടവിനെ ലക്ഷ്യം വെച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ധൃതിപ്പെട്ടു നടന്നു. കുറച്ചുദൂരം ചെന്നപ്പോൾ മൺകുടിലുകൾ തിങ്ങിനിൽക്കുന്ന ചില ഗ്രാമമൂലകൾ കണ്ടുതുടങ്ങി. സുഡാൻ പെണ്ണുങ്ങൾ ഏതോ ഉത്സവസ്ഥലത്തേയ്ക്കെന്നപോലെ കൂട്ടംകൂട്ടമായി നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

നീണ്ടു മെലിഞ്ഞു നല്ല ഒതുക്കമുള്ള ദേഹപ്രകൃതിയോടുകൂടിയവരാണ് സുഡാൻ വനിതകൾ. എള്ളിന്റെ നിറമാണ്. ഇവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ തടിച്ചികൾ ഇല്ലെന്നുതന്നെ പറയാം. ഇവരുടെ നടത്തത്തിനും നല്ല ചന്തമുണ്ട്.

സുഡാൻ പെണ്ണുങ്ങളുടെ വസ്ത്രധാരണ രീതി ഒന്നു പ്രത്യേകമാണ്. നേരിയ വെളുത്ത ഒരുതരം മൂടുപടസ്സാരിയാണ് ഇവർ ധരിക്കുന്നത്. സാരിയുടെ ഒരററംകൊണ്ടു നെററിയും മൂർദ്ധാവും മറച്ച്, സാരിത്തുമ്പുകൊണ്ട് വായും പൊത്തിപ്പിടിച്ചിട്ടാണ്, പുറത്തിറങ്ങുക. അപൂർവ്വമായി കറുത്ത പർദ്ദകളും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടേക്കാം. വെളുപ്പും കറുപ്പുമല്ലാതെ മററു നിറങ്ങളൊന്നും കാണുകയില്ല. ഇവർ പതിവായി പരിമളദ്രവ്യങ്ങൾ പൂശി നടക്കും. സുഡാനിലെ ഈ പെൺകോലങ്ങളിൽ യുവതികളേയും വൃദ്ധകളേയും തമ്മിൽ തിരിച്ചറിയാൻ പ്രയാസമാണ്. വെള്ളപ്പർദ്ദയിൽ മൂടിയ ഈ സത്വങ്ങളുടെ കറുത്തു മിന്നുന്ന കണ്ണുകളേ പുറത്തു കാണുകയുള്ളൂ.

മിക്ക സ്ത്രീകളും കയ്യിൽ ഒരു പെട്ടിയും തൂക്കിക്കൊണ്ട് നടക്കുന്നതു കാണാം. എന്താണാവോ ആ പെട്ടിക്കകത്ത്?

ഗ്രാമമൂലയും കഴിഞ്ഞു ചെന്നിറങ്ങിയതു് ഒരു പരുത്ത വിശാലതയിലേക്കാണ്. ഇഷ്ടികനിർമ്മാണത്തിനു മണ്ണു കുഴിച്ചെടുത്ത ചേടിക്കുന്നുകൾ അവിടവിടെ വാ പിളർന്നു നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു മൈതാനം മുറിച്ചു കടന്നു ഞാൻ നൈൽക്കരയിലെത്തി.

അന്തിക്കാററിന്റെ ആശ്ലേഷത്തിൽ കോൾമയിർക്കൊള്ളുന്ന ജലവിതാനം. അകലെ, സുഡാൻ വനിതകളുടെ കോലങ്ങൾപോലെ പായവഞ്ചികൾ നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വൃക്ഷസാന്ദ്രമായ മറുകരയിൽ നീർപ്പക്ഷികൾ നൃത്തം വയ്ക്കുന്നു—നീലനൈലും വെൺനൈലും പ്രണയകലഹം കഴിഞ്ഞ് ഇണചേരാൻ തുടങ്ങുന്ന രംഗമാണത്. ഞാൻ അവിടെ ഒരു പാറക്കെട്ടിന്റെ പാർശ്വത്തിൽ ദൂരെ കണ്ണയച്ചുകൊണ്ടു നിന്നു...................... അകലെ, മരുഭൂമിയിലെ ധൂളിപടലത്തിന്റെ ധൂസരമണ്ഡലത്തിലേക്ക് ഒരു ചോരത്തുള്ളിപോലെ സൂര്യബിംബം അലിഞ്ഞു മറഞ്ഞുപോയി.

ഞാൻ മടങ്ങാൻ തീരുമാനിച്ചു.

നൈൽക്കരയിൽനിന്ന്, ഇന്ത്യൻസ്കൂളിന്റെ ഭാഗത്തേക്കു ലക്ഷ്യംവച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ധൃതിപ്പെട്ടു നടന്നു. പക്ഷേ, എന്റെ മാർഗ്ഗം തെററിപ്പോയി. പുതിയൊരു പ്രദേശത്തിലാണ് ഞാൻ ചെന്നുപെട്ടതു്. ഒരു വരണ്ട മൈതാനമാണ് മുമ്പിൽ. അസ്ഥിപഞ്ജരംപോലെയുള്ള ഉണക്കുമരങ്ങൾ അവിടവിടെ ചിതറിക്കിടക്കുന്നു. ശ്മശാനപ്രതീതി ജനിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പരിസരം. ഇരുട്ടു പടർന്നു കയറുന്നു. വഴിത്താരകൾ മാഞ്ഞുപോകുന്നു. എവിടേയും നിശ്ചലത. നിശ്ശബ്ദത. ദിഗ്ഭ്രമം പററിപ്പോയെന്ന ബോധവും, ഒരു ടോർച്ചുപോലും കയ്യിൽ കരുതിയില്ലല്ലോ എന്ന ഖേദവും, എന്റെ ഹൃദയത്തുടിപ്പുകൾ വർദ്ധിപ്പിച്ചു. ഒടുവിൽ എവിടെയെങ്കിലും ചെന്നെത്തട്ടെ എന്ന തീരുമാനത്തോടെ ഞാൻ നൈൽമാർഗ്ഗത്തിനു വിലങ്ങനെ ഒരു നേർരേഖയിൽ നടന്നു.

അങ്ങനെ മുക്കാൽ മണിക്കൂർ നടന്നപ്പോൾ തെല്ലകലെ നഗര

★ ഏകാന്തത ★

(ഒളപ്പമണ്ണ)

ഏകാന്തമാകും സാന്ധ്യതാരവും രജതരേ—

രേഖയും വിളർപ്പിപ്പൂ നീലമാം പത്മാജലം.

ഗാഢശൂന്യത!—തളർന്നുറങ്ങീമരാളങ്ങൾ;

ക്ലാന്തകാനനം നീന്തു നമ്രമാം ശിരസ്സോടെ.

പാടിയി,ല്ലേകാന്തങ്ങളാകുമാരണ്ടും നദീ—

പാർശ്വത്തിൽ–സ്വപ്നത്തെപ്പോലൊഴുകീടുന്നുപത്മ.

നിത്യമീഛായാഗ്രസ്ത നിശീഥം—അവരെല്ലാം

നിശ്ശബ്ദം, കിനാവിൽപ്പോ,ലെങ്ങോട്ടു നടക്കുന്നു?

* ഒരു ബങ്കാളിക്കവിത.

ത്തിന്റെ പ്രകാശവലയം കുറേശ്ശെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാൻ തുടങ്ങി. പിന്നെ നടന്നതറിഞ്ഞില്ല. ഞാൻ നഗരത്തിന്റെ ഒരു മൂലയിൽ രക്ഷാബോധത്തോടെ ചെന്നുകയറി.

ആ സ്ഥലത്തെപ്പററി അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ അതു്, ആസ്പത്രി തെരുവിൽ നിന്നു് (ആസ്പത്രി തെരുവിന്നടുത്താണു് ഇന്ത്യൻസ്കൂൾ) രണ്ടു മൈൽ അകലെയാണെന്നു മനസ്സിലായി. വെളിച്ചവും ആൾപ്പെരുമാററവുമുള്ള തെരുവിലെത്തിയല്ലോ എന്നു സമാധാനിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ ആസ്പത്രിത്തെരുവിലേയ്ക്കു നടന്നു. 8 മണിക്കു് ഇന്ത്യൻ സ്കൂളിലെത്തിയപ്പോൾ അവിടുത്തെ ആഘോഷങ്ങൾ ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വക നൃത്തങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു "ധത്തീമാതാ" എന്നൊരു ഗുജറാത്തി നാടകമാണു് സ്റ്റേജിൽ നടക്കുന്നതെന്നു് ഒരിന്ത്യൻ സുഹൃത്തു് എന്നോടു പറഞ്ഞു.

ഓംഡർമാനിലെ ഒരു ഗുജറാത്തി സാഹിത്യപ്രേമി എഴുതിയതും ഹെഡ്മാസ്റ്റർ സാഹിബിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ അഭിനയപരിശീലനം കഴിച്ചതുമായ പഴയ ഇന്ത്യൻ വീരാരാധനമാതൃകയിലുള്ള ഒരു നാടകമായിരുന്നു അതു്.

ആഘോഷത്തിനു്, ഓംഡർമാനിലെ മിക്ക ഇന്ത്യൻ കുടുംബങ്ങളും സന്നിഹിതരായിരുന്നു. വിദൂരമായ ആഫ്രിക്കൻ മരുഭൂമിയിലെ ആ മുസ്ലീം പട്ടണത്തിൽ അമ്പതിൽപരം ഹിന്ദുവനിതകൾ അണിഞ്ഞൊരുങ്ങിയിരിക്കുന്നതു് അവിസ്മരണീയമായ ഒരു കാഴ്ചയായിരുന്നു.

ഓംഡർമാനിലെ ഇന്ത്യാക്കാർ നടത്തുന്ന ഒരു സ്വകാര്യസ്ഥാപനമാണു് ഇന്ത്യൻ സ്കൂൾ. അറുപതോളം ഇന്ത്യൻ കുട്ടികൾ ഇവിടെ പഠിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്. ഈ കുട്ടികൾക്കെല്ലാം കൂടി ഒരൊററ മാസ്റ്ററെ ഉള്ളു:—നമ്മുടെ "ഹെഡ്മാസ്റ്റർ" ത്രിവേദി. അദ്ദേഹത്തെ മൂന്നുകൊല്ലത്തെ കരാറിന്മേൽ, യാത്രച്ചെലവും കൊടുത്തു കുടുംബസമേതം ഇങ്ങോട്ടു് വരുത്തിയതാണു്. ശമ്പളം മാസത്തിൽ 25 പവൻ (350 ക.)

സ്കൂൾ സഹായഫണ്ടിലേയ്ക്കു് അപ്പോൾത്തന്നെ ഒരു പിരിവു നടത്തിയപ്പോൾ, 110 പവൻ (1540 ക.) പിരിഞ്ഞുകിട്ടി.

പരിപാടികളെല്ലാം അവസാനിച്ചപ്പോൾ രാത്രി പന്ത്രണ്ടരമണി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഞാൻ ഹെഡ്മാസ്റ്ററുടെ വീട്ടിൽതന്നെ കിടന്നുറങ്ങി.

ജനുവരി 27

രാവിലെ ഹെഡ്മാസ്റ്ററുടെകൂടെ ചായപലഹാരങ്ങൾ കഴിച്ചു്, ഖാർത്തുമിലേയ്ക്കു് ട്രാം കയറി.

ഹോട്ടലിൽ ചെന്നു സുഖമായി ഒന്നു സ്നാനം ചെയ്തു്, ഉടുപ്പു മാററി, പട്ടണത്തിന്റെ പുതിയ മൂലകളുമായി പരിചയപ്പെടാൻ പുറപ്പെട്ടിറങ്ങി. പന്ത്രണ്ടരമണിവരെ പലേടത്തും ചുററി നടന്നു.

ഇവിടുത്തെ അറബികൾ പുകയിലപ്പൊടി മൂക്കിൽ വലിക്കാനല്ല, ചവച്ചുതിന്നാനാണു് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതു്. ഇടക്കിടെ വായിലിട്ടു നൊട്ടിനുണയ്ക്കുന്നതിനു് ഈ പുകയിലച്ചൂർണ്ണം ഒരു ചെറിയ അളുക്കിലാക്കി കീശയിൽ കൊണ്ടു നടക്കും.

ഓംഡർമാനിലെ ശ്രീ. കാളിദാസ്സ് ഇന്നുച്ചയ്ക്കു തന്റെ വീട്ടിൽ ഉണ്ണാൻ ചെല്ലണമെന്നു് ഫോണിലൂടെ എന്നെ ക്ഷണിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു ഒരുമണിക്കു ഞാൻ ഓംഡർമാനിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഷാപ്പിൽ ചെന്നു. അവിടെ നിന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ കാറിൽ വീട്ടിലെത്തി.

ശ്രീ. കാളിദാസ്സ് ഓംഡർമാനിലെ പ്രമുഖ ഇന്ത്യൻ വ്യാപാരിയാണു്. മൂന്നുനാലു വലിയ വീടുകളും, ഉപഗൃഹങ്ങളും അങ്കണങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന കോട്ടപോലെയുള്ള ഒരു മതിൽക്കെട്ടിനകത്താണു് അദ്ദേഹവും കുടുംബങ്ങളും, അസിസ്റ്റൻഡുമാരും താമസിക്കുന്നതു്.

വിഭവസമൃദ്ധമായ സദ്യ. കുട്ടിപ്പട്ടർ റൊട്ടി ചുട്ടു് നെയ്യും പുരട്ടി, ചൂടോടെ വിളമ്പിക്കൊണ്ടിരുന്നു. (പാചകനായ ഈ കത്തൃവാർ ബ്രാഹ്മണനെ, ശ്രീ. കാളിദാസ്സ് ഇന്ത്യയിൽ നിന്നു പ്രത്യേകം കൊണ്ടുവന്നിരിക്കയാണു്) മൈസൂർ ഹോട്ടലുകളിൽ കിട്ടുന്ന മാതിരി ഒന്നാന്തരം കട്ടത്തൈരും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഭക്ഷണം കഴിച്ചു്, 4 മണി വരെ അവിടെ വിശ്രമിച്ചതിൽപ്പിന്നെ ഞാൻ ഖാർത്തുമിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങി.

വൈകുന്നേരം ഖാർത്തുമിലെ വിക്ടോറിയാ അവന്യൂ വിസ്തരിച്ചുകണ്ടു. പിന്നെ സെൻട്രൽ സ്റ്റേഷൻ പരിസരത്തിലൂടെ, അബുസിന്നി തെരുവിലെത്തിച്ചേർന്നു. ഖാർത്തുമിലെ നാട്ടുപ്രമാണിമാരുടെയും, നിയമസഭാസാമാജികരുടെയും, നേതാക്കന്മാരുടെയും മററും വസതികൾ ഈ പരിസരത്തിലാണു്. ഗിൽററു് പൂശിയ വാതിലുകളും, വർണ്ണസ്ഫടികജാലകങ്ങളും മിന്നുന്ന പഴയ മാതൃകയിലുള്ള കൂററൻ കെട്ടിടങ്ങളും, പൂന്തോപ്പുകളും പരിലസിക്കുന്ന ശുഭ്രസുന്ദരമായ ഒരു പ്രാന്തമാണിതു്.

ജനുവരി 28

രാവിലെ പ്രാതലും കഴിച്ചു ഹോട്ടലിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു. "അഷീഗാ"ദിനപ്പത്രമാഫീസിൽ പോയി. അവിടെനിന്നു് "അൽ–അദിപ്" ആപ്പീസിൽ പോയി, പത്രാധിപർ ഹസ്സൻമുക്താറുമായി കുറേനേരം സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പത്തരമണിക്കു് വീണ്ടും അഷീഗാ ആപ്പീസിൽ പോയി. അവിടെ മി. മൊഹമ്മദ് എൽ. ഫദ്‌ലി എന്നെ കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം എന്നെ കാറിൽ കയററി 'എൽ–റായി–എലാം' (El-Rai-Elamm) എന്ന ദിനപ്പത്രത്തിന്റെ ആഫീസിലേയ്ക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി, പത്രാധിപരുമായി പരിചയപ്പെടുത്തി. പിന്നെ ഹസ്സൻമുക്താർ അവിടെ എത്തിച്ചേർന്നു. ഹസ്സൻമുക്താർ എന്നെ 'സവത്ത് സുഡാൻ' (Sawt Sudan) എന്ന മറെറാരു ദിനപത്രത്തിന്റെ ആപ്പീസിലേയ്ക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. സവത്ത് സുഡാൻ യൂണിററി പാർട്ടിയുടെ വക പത്രമാണു്. അതിന്റെ പത്രാധിപർ അബ്ദ് എൽ അസ്സീസ്സ് ഹസ്സൻ എന്നെ സ്നേഹപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു. ഞങ്ങൾ സുഡാനിലെ രാഷ്ട്രീയകക്ഷികളേയും, ഓരോ പാർട്ടിയുടേയും നിലപാടിനെയും കുറിച്ചു് വളരെനേരം സംസാരിച്ചു, ഒന്നര മണിക്കു പിരിഞ്ഞു.

ഞാൻ "റെസ്റ്ററൻഡ് ഓറിയൻററൽ" എന്നൊരു ഹോട്ടലിൽനിന്നു് ഉച്ചഭക്ഷണം കഴിച്ചു് (ചാർജ്ജ് ഒമ്പതര പിയാസ്റ്റർ) എന്റെ ഹോട്ടലിൽചെന്നു 4 മണിവരെ കിടന്നുറങ്ങി.

വൈകുന്നേരം 5 മണിക്കു് ഉമ്മാ പാർട്ടിയുടെ അസിസ്റ്റൻഡ് സെക്രട്ടറി മി. എലാമിൻ എൽ ടോം കാറുമായി എന്റെ ഹോട്ടലിൽ വന്നു, ഓംഡർമാനിലെ ഉമ്മാ പാർട്ടി ആഫീസ്സ് സന്ദർശിക്കാൻ ക്ഷണിച്ചു. ഏഴു മണിയ്ക്കു ഞങ്ങൾ ഉമ്മാ പാർട്ടി ആപ്പീസിലെത്തി. അവിടെവച്ചു രാത്രി ഒമ്പതര മണിവരെ ഞാൻ ഉമ്മാ പാർട്ടിയിലെ പ്രമുഖ അംഗങ്ങളുമായി സുഡാനിലെ രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു. തങ്ങളുടെ നിലപാടിനേയും പ്രവർത്തനങ്ങളേയും മറുനാടുകളിൽ, വിശേഷിച്ചും ഇന്ത്യയിൽ, പ്രചരണം നടത്താൻ വഴിയന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണു് അവർ. ഇന്ത്യയിൽനിന്നു് ആദ്യമായി അവിടെ എത്തിയ ഒരു സ്വതന്ത്രനായ പത്രപ്രവർത്തകൻ എന്ന നിലയിൽ അവർ എന്നെ പിടികൂടിയിരിക്കയാണു്. ഒമ്പതരമണിക്കു മി. എൽടോം എന്നേയും വേറെ രണ്ടു പാർട്ടിസുഹൃത്തുക്കളേയുംകൂട്ടി, കാറിൽ ഖാർത്തുമിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. ഖാർത്തുമിലെ ജേംസ്ഹോട്ടലിൽവച്ചു്, എൽടോം എനിക്കൊരു ഡിന്നർ ഏർപ്പാടുചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഡിന്നറിനുശേഷം അദ്ദേഹം എന്നെ കാറിൽ എന്റെ ഹോട്ടലിൽ കൊണ്ടു വിട്ടുതന്നു.

ജനുവരി 29

"സവത്ത് സുഡാനി"ലും "റായ് അൽമ"യിലും എന്റെ ഖാർത്തും സന്ദർശനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വാർത്തകളും കുറിപ്പുകളും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ വിവരം, വളരെ ബഹുമാനത്തോടെ ഹോട്ടൽ മാനേജർ എന്റെയടുക്കൽ വന്നു പറഞ്ഞു. ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ നിന്നു് "എസ്. കെ. പൊററെക്കാത്ത്" എന്നൊരു ഗ്രന്ഥകർത്താവും പത്രപ്രവർത്തകനും, സുഡാനിലെ രാഷ്ട്രീയ സംഭവവികാസങ്ങൾ കണ്ടുപഠിക്കുന്നതിന്, ഇക്വെറേറാറിയായിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചു് ഖാർത്തുമിൽ എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, റോയൽ ഹോട്ടലിലാണു് താമസിക്കുന്നതെന്നും മററുമായിരുന്നു എന്നെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസ്താവനകൾ.

"സുഡാനിലെ രാഷ്ട്രീയ സംഭവവികാസങ്ങൾ കണ്ടു പഠിക്കുന്നതിനു്" തയ്യാറെടുത്തുകൊണ്ടു്, അന്നു വൈകുന്നേരം വരെ ഞാൻ എന്റെ ഹോട്ടലിൽത്തന്നെ ഉറങ്ങിക്കഴിച്ചുകൂട്ടി.

രാത്രിയിൽ ഒന്ന പുറത്തിറങ്ങി. നല്ല നിലാവുണ്ടായിരുന്നു. നൈൽക്കരയിലെ കിച്ച്നർ അവന്യൂവിൽ ചെന്നിരുന്നു.

സുഡാനിലെ കാലാവസ്ഥ എനിക്ക വളരെ പിടിച്ചു. സുഡാനിൽ കടന്നതിൽപ്പിന്നെ എനിക്ക ചെറിയൊരു ജലദോഷം പോലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഖാർത്തൂമിൽ വന്നുചേർന്ന ദിവസം രാത്രിയിൽ തണുപ്പ് എന്നെ കുറച്ച് അസുഖപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും പിന്നീടുള്ള ദിവസങ്ങൾ ഏററവും ഉന്മേഷകരമായിട്ടാണ തോന്നിയതു്. എൻെറ ജനനനാൾപ്രകാരം ദക്ഷിണ നൈൽപ്രദേശങ്ങൾ എൻെറ ആരോഗ്യത്തിനു് ഏററവും പററിയതാണെന്നു് കൈറോ, (Cheiro) വിൻെറ ഹസ്തരേഖാശാസ്ത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞതായി ഞാനോക്കുന്നു.

എൻെറ റോയൽ ഹോട്ടലിൻെറ എതിർവശത്തു്, "ഗ്രേററ് ബ്രിട്ടൻ കബേരെ" എന്നു പേരായ വലിയൊരു നിശാക്ലബ്ബുണ്ട്. പാതിരായായാൽ ഇവിടെനിന്നുള്ള സംഗീതകോലാഹലംകൊണ്ടു് ഉറങ്ങാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ഇററലിയിൽനിന്നു് ഒരു പുതിയ പാട്ടുകാരൻ ഈ കബേരെയിൽ വന്നിട്ടുണ്ടത്രെ. ഇയാളുടെ സ്വരപ്രകടനങ്ങളാണെങ്ങിനെയുള്ള സൈ്വരക്കേട്ട് പറഞ്ഞാലാവില്ല. പാതിരാവു ഓലിയിടുന്ന ഈ തലിയാനിഭാഗവതർ കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ ഒരു കുറുക്കനായിരുന്നിരിക്കണമെന്നു ഞാൻ ബലമായി വിശ്വസിക്കുന്നു.

ജനുവരി 30

ഇന്നു് ഗാന്ധിജിയുടെ ചരമദിനമാണു്. ഓംദുർമാനിലെ ഇന്ത്യാക്കാർ ദുഃഖാചരണത്തിനും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും വേണ്ടി, ഷാപ്പുകൾ പൂട്ടിയിരിക്കുന്നു. ചരമദിനപ്രാർത്ഥനയിൽ പങ്കുകൊള്ളാൻ ഓംദുർമാനിൽ എനിക്കെത്തിച്ചേരാൻ സാധിച്ചില്ല.

മി. എൽടോം മുഖാന്തിരം, സുഡാനിലെ ഖാത്മിയാ മുസ്ലീമിങ്ങളുടെ നേതാവും പുരോഹിതനുമായ സർ സയ്യിദ് അൽമറാണി പാഷയുമായി ഒരു കൂടിക്കാഴ്ചയ്ക്കു് ഏർപ്പാടു ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. വൈകുന്നേരം 7 മണിക്ക അൽമറാണി പാഷായുടെ കൊട്ടാരത്തിൽ വച്ചാണു് കൂടിക്കാഴ്ച.

5 മണിക്ക തന്നെ ഞാൻ ഹോട്ടലിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു, ഖാർത്തൂം നോർത്തിലേക്ക ട്രാം കയറി. നീലനൈലിൻെറ മറുകരയിൽ തുടർച്ചയായി പടർന്നു കിടക്കുന്ന നഗരവിഭാഗമാണു് ഉത്തരഖാർത്തൂം. ഓംദുർമാൻ പട്ടണത്തെപ്പോലെ ഇതും ഒരു നാടൻ മുസ്ലീം കേന്ദ്രമാണു്. അന്തിച്ചന്തകളും, അറബിക്കുറവന്മാരായ "ബഡുയിനു"കളുടെ കൂടാരങ്ങളും, തെരുവിനു പുറത്തെ വെളിസ്ഥലങ്ങളിൽ മാംസം ചുട്ടുവിൽക്കുന്ന മൂലകളും, ആർഭാടവും ആരാത്തിരക്കും ബഹളവും നിറഞ്ഞ പ്രദേശം. ആറരമണിവരെ ഞാൻ അവിടുത്തെ തെരുവുകളിൽ ചുററിനടന്നു. പിന്നെ ഒരു ടാക്സികാർ പിടിച്ചു്, ആറേമുക്കാൽ മണിക്കു്, സെർ സെയ്യിദ് അൽമറാണി പാഷയുടെ കൊട്ടാരമായ ഹില്ലാത്ത് ഖൊഗാലി(Hillat Khogali)യിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. രണ്ടു മണിക്കൂർ നേരം പാഷയുടെ കൂടെ കഴിച്ചു.

ജനുവരി 31

ഖാർത്തൂമിലെ ദിവസങ്ങൾ അല്പാല്പമായി മടുത്തു തുടങ്ങി. രാത്രിയിൽ സുഖകരമായ തണുപ്പ്. നിലാവിൽ നൈൽക്കരയിലൂടെ ഉലാത്തുവാൻ പോകുന്നതു് നിത്യവും തുടർന്നുവരുന്നു.

ഇന്നുച്ചയ്ക്കു ഞാൻ ഓംദുർമാനിൽ പോയി, ഇന്ത്യൻ സുഹൃത്തുക്കളെയെല്ലാം കണ്ടു യാത്ര പറഞ്ഞു. നാളെ ഞാൻ ഖാർത്തൂം വിടുകയായി.

മി. മണിലാൽ എൻെറ ക്കുക്ക്സ് ചെക്ക് (15 പവൻേറതു്) മാററിത്തന്നു. പവനു 4 പീയാസ്റ്റർ തോതിൽ കമ്മീഷനും കഴിച്ചു 1440 പീയാസ്റ്റർ കിട്ടി.

എൻെറ ഹോട്ടലിൽ, സൌദി അറേബ്യയിൽ നിന്നു് ഒരു വർത്തകപ്രമാണി, ഖാർത്തൂം സന്ദർശിക്കാൻ വന്നു് എൻെറ ഹോട്ടലിൽ താമസമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ, സെർ സെയ്യിദ് അൽമറാണി പാഷായുമായി അഭിമുഖസംഭാഷണം നടത്തിയ വാർത്ത പത്രങ്ങളിൽ നിന്നറിഞ്ഞു. അയാൾ എന്നെക്കാണാൻ എൻെറ മുറിയിലേക്ക വന്നു എന്നെ അറബി മട്ടിൽ ആലിംഗനം ചെയ്തു.

ആൽമറാണി പാഷയുമായി അടുത്തിരുന്നു സംഭാഷണം നടത്തിയ മഹാൻ! അയാളെൻെറ കണ്ണുകളിലേക്ക അത്ഭുതത്തോടെ നോക്കിക്കൊണ്ടു നിന്നു.

അറബിഭാഷ നിശ്ചയമില്ലാതിരുന്നതു് ഒരനുഗ്രഹമായെന്നു എനിക്കപ്പോൾ തോന്നി, അല്ലെങ്കിൽ അയാളെന്നെ ഉറക്കൊഴിച്ചിരുന്നു സംസാരിച്ച് ബോറടിക്കുമായിരുന്നു.

ഫെബ്രുവരി 1

ബുധനാഴ്ച. ഖാർത്തൂമിലെ അവസാനത്തെ ദിവസം.

അതിരാവിലെ സ്റ്റേഷനിൽ പോയി, ഷെല്ലാലിലേയ്ക്കു തീവണ്ടിയിൽ രണ്ടാം ക്ലാസ്സ് ബത്ത് ബുക്ക് ചെയ്തു. ചാർജ്ജ്: 5 പവൻ 92 പീയാസ്റ്റർ.

അവസാനമായി ഖാർത്തൂം നഗരത്തിൻെറ പ്രധാന ഭാഗങ്ങൾ ഒന്നുകൂടി നടന്നു കണ്ടു, കുറെ ഫോട്ടകളും എടുത്തു. ഒൻപതരമണിക്ക സാമാനങ്ങൾ ഒരു ടാക്സിയിൽ കയററി, ഹോട്ടലിൽ നിന്നു സ്റ്റേഷനിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു.

10—15—നു് തീവണ്ടി ഖാർത്തൂം സെൻട്രൽ സ്റ്റേഷൻ വിട്ടു

——:*:——

ASSOCIATED AUTOMOBILES LTD.
AUTOMOBILE DEALERS AND ENGINEERS
Head Office: 5-219, AVANASHI ROAD, COIMBATORE.
Telegrams: 'AUTOSERVE' Telephone: 441.
Branch Office: 70 Ft. Road - ERNAKULAM.
Dealers in : STANDARD VANGUARD, TRIUMPH CARS & B. S. A. MOTOR CYCLES
For Coimbatore and Cochin State.
AND
FIAT CARS
For Coimbatore, Nilgiris and Cochin State.
Managing Agents :- C. P. THOMAS & Co., LTD.

CHRISTMAS & NEW YEAR GREETINGS
T. K. Kuruvilla (Thachara) & Co.
Burmah Shell Agents, Kottayam.
DEALERS IN
Kerosine, Powerine, Diesel Oils,
Industrial and Motor Lubricants, Etc., Etc.
Telegrams : "THACHARA".

★ നല്ല ഭാര്യ ★

(കുഞ്ചിയമ്മ)*

നല്ല ഭാര്യ, നല്ല ഭാര്യ എന്നു പറഞ്ഞാൽ എങ്ങനെയുള്ളവളാണെന്ന് എന്റെ സഹോദരിമാരാരെങ്കിലും അവരുടെ ഭർത്താക്കന്മാരോടൊന്നു ചോദിച്ചിട്ടുണ്ടോ? വിവാഹം കഴിക്കാത്തവർ ഇക്കാര്യത്തെപ്പററി അവരുടെ കാമുകന്മാരുടെയോ, ഭാവിവരന്മാരുടെയോ അഭിപ്രായങ്ങൾ ആരാഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? ഞാൻ ഒരു ദിവസം ഓമനക്കുട്ടന്റച്ഛനോടു ഇതുചോദിച്ചു. ഒരു നല്ല പശു എന്നുപറഞ്ഞാൽ എങ്ങിനെയുള്ളതാ, എന്ന് അദ്ദേഹം ഒരു മറുചോദ്യം ചോദിക്കുകയാണ് ഉണ്ടായതു്. ലക്ഷണം ഒത്തിരിക്കണം, ധാരാളം പാലു തരണം. കറക്കുമ്പോൾ തൊഴിക്കരുതു്, ആരെയും കുത്തരുതു്, തീററിയും കുറച്ചു കഴിച്ചാൽ ഉത്തമം, അങ്ങനെയുള്ള പശുവാണ് നല്ല പശു എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. അതുപോലെയാണ് നല്ല ഭാര്യയും; കണ്ടാൽ നന്നായിരിക്കണം, ഭർത്താവിനു് ഏററവും കൂടുതൽ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കണം, എതിരു പറയുകയോ പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്യരുതു്, ചിലവു ചുരുക്കുകകൂടി ചെയ്താൽ ഏറെ ഉത്തമം, ഇതാണ് ഒരു നല്ല ഭാര്യയുടെ നിർവചനം എന്നു് അദ്ദേഹം വിശദമാക്കി.

എനിക്കു വല്ലാതെ ദേഷ്യം വന്നു, സ്ത്രീയെ ഇങ്ങനെ പശുവിനു സമമാക്കി പറഞ്ഞതു്. എന്നാൽ ഈ ആശയം പുരുഷന്മാരുടെ കൂടെപ്പിറവിയാണെന്നും, അദ്ദേഹത്തെ മാത്രം കുററപ്പെടുത്തേണ്ടതില്ലെന്നും പിന്നീടാലോചിച്ചപ്പോൾ എനിക്കു മനസ്സിലായി. തന്റെ ചില ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി താൻ തീററിപ്പോററുന്ന ഒരു ഇരുകാലി മൃഗമാണ് ഭാര്യ എന്നത്രെ പുരുഷന്റെ മതം. തന്നെ കെട്ടിയിടുന്നതു് അനീതിയാണെന്നും, തന്റെ പാൽ തന്റെ കിടാവിനു കൊടുക്കാതെ മനുഷ്യർ എടുക്കുന്നതു ചൂഷണമാണെന്നും, തനിക്കും സ്വാതന്ത്ര്യവും സമത്വവും മററും വേണമെന്നും ഉള്ള മട്ടിൽ ഒരു പശു പെരുമാറിയാൽ ആരും അതിനെ ഒരു നല്ല പശുവായി ഗണിക്കാറില്ലല്ലോ. അതുപോലെയാണ് സ്വല്പം തന്റേടമോ വർഗ്ഗബോധമോ സ്വാതന്ത്ര്യാസക്തിയോ വ്യക്തിത്വമോ ഉള്ള ഭാര്യയും ഗണിക്കപ്പെടുന്നതു്. സ്ത്രീയുടെ സ്വന്തം വ്യക്തിത്വത്തെ മറയ്ക്കാനും അടിച്ചമർത്താനും ആണ് പുരുഷൻ ദൈവത്തെക്കൊണ്ടും ദൈവത്തിന്റെ ദല്ലാളുകളെക്കൊണ്ടും സ്ത്രീയെ ഉപദേശിക്കുന്നതും ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്നതും. സീതയും, ദമയന്തിയും, ശീലാവതിയും എല്ലാവരും പുരുഷന്റെ വെറും ക്വിസ്‌ലിംഗ്സ് മാത്രമാണ്.

ഒരു നല്ല ഭാര്യയുടെ സാമ്പിൾ ഒരു സരസഗദ്യകാരൻ കുറേനാൾ മുമ്പ് ഒരു ലേഖനത്തിൽ കാട്ടിയിരുന്നു. ഒരുവന്റെ സർവസമ്പത്തും ഒരു കുതിര ആയിരുന്നു. ആ കുതിരയെ അവൻ വിൽക്കാൻ കൊണ്ടുപോയിട്ട് ഒരു ജോടി കാളയെ വാങ്ങി. വരുന്ന വഴിക്ക് കാളകളെ കൊടുത്തിട്ട് ഒരു പശുവിനെയും, പശുവിനെ ഉപേക്ഷിച്ച് ഒരാടിനെയും, ആടിനു പകരം ഒരു കോഴിയെയും വാങ്ങി വീട്ടിൽ വന്നു ഭാര്യയെ വിവരം അറിയിച്ചു. ആ "നല്ലഭാര്യ" എങ്ങനെ പെരുമാറിയെന്നു അറിയാമോ? കുതിരയെ വിററു കാളയെ വാങ്ങി എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ കുതിരയെക്കൊണ്ടുള്ള വിഷമങ്ങളെയും കാളയെക്കൊണ്ടുള്ള ഗുണങ്ങളെയും പററി അവൾ വളരെ പ്രസംഗിച്ചു. കാളകളെ കൊടുത്തു് പശുവിനെ വാങ്ങി എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ പശുവിന്റെ ഗുണങ്ങളേയും പശുവിനെ വാങ്ങിയതിൽ ഭർത്താവുകാണിച്ച ഔചിത്യബുദ്ധിയെ പററിയും പ്രശംസിച്ചു. പശുവിനു പകരം ഒരാടിനെ വാങ്ങിയെന്നു അറിയിച്ചപ്പോൾ അവൾ അവന്റെ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യത്തെ അഭിനന്ദിച്ചു. ആടിനെയും കളഞ്ഞു് കോഴിയെ വാങ്ങിച്ചെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ സന്തോഷംകൊണ്ടു തുള്ളിച്ചാടി അവന്റെ ഔചിത്യബോധത്തെയും അവളുടെ നല്ലകാലത്തെയും സ്തുതിച്ച് ആനന്ദപരവശയായി ഭർത്താവിനെ ആലിംഗനം ചെയ്ത് ചുംബനങ്ങൾ വർഷിച്ചു. ഇങ്ങനെയുള്ളവളാണ് പുരുഷന്റെ "നല്ല ഭാര്യ"!

ബുദ്ധിശക്തിയും വിവേചനബുദ്ധിയും വ്യക്തിത്വവും പുരുഷന്റെ കുത്തകയാണെന്നും സ്ത്രീ വെറും പശുവാണെന്നും സങ്കല്പിക്കുന്ന പുരുഷനു് ഇങ്ങനെ വിചാരിക്കാനേ സാധിക്കുകയൊള്ളു. പക്ഷെ, വിവരമുള്ള സ്ത്രീകൾ ഇതിനെ എതിർക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. ഇമ്മാതിരിയുള്ള പുരുഷൻ വഷളായിപ്പോകുന്നതു കൂടാതെ അവന്റെ കുടുംബം പൊളിഞ്ഞു പാളീസായി പോകുകയും ചെയ്യും. തങ്ങളെ ശാസിക്കാതെ തങ്ങളുടെ ഇഷ്ടത്തിനുവിടുന്ന മാതാപിതാക്കന്മാരാണു നല്ലവർ എന്നു കുട്ടികൾ പറയും. തങ്ങളോടൊന്നും പഠിക്കാൻ പറയാതെ, ക്ലാസ്സിൽ ഇരുന്നു സൊള്ളാൻ അനുവദിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകരാണ് നല്ല അദ്ധ്യാപകരെന്ന് വിദ്യാർത്ഥികൾ പറയും. അതുപോലെയാണ് പുരുഷന്മാരുടെ ഈ പറച്ചിലും. അതു ശരിയാണെന്നു സമ്മതിച്ച് അതിനു വഴങ്ങിക്കൊടുത്താൽ പുരുഷന്മാർക്കും ഭാവിതലമുറകൾക്കും ഹാനികരമായിരിക്കും.

വെറും പൊള്ളയായ ഇവരുടെ ന്യായവാദങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോൾ ദേഷ്യവും ചിരിയും വരും. ഭർത്താവ് എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം ഭരിക്കുന്നവൻ എന്നാണത്രേ. അതുകൊണ്ടു് ഭർത്താവു് ഭരിക്കുന്ന ആളും ഭാര്യ ഭരിക്കപ്പെടുന്നവളും ആയിരിക്കണമത്രേ! ശരിതന്നെ. പണ്ടു ഭരിക്കുന്ന ആൾ പറയുന്നതനുസരിച്ച് ഭരിക്കപ്പെടുന്നവർ നടന്നിരുന്നു. ഇന്നത്തെ ജനകീയത്തിൽ അതു വല്ലതും നടപ്പുള്ള കാര്യമാണോ? ജനകീയ ഭരണ സിദ്ധാന്തങ്ങളനുസരിച്ച്, ഭരിക്കപ്പെടുന്നവർ പറയുന്നതനുസരിച്ചാണ് ഭരിക്കുന്നവർ നടക്കേണ്ടതു്. വീട്ടിൽ മാത്രം ഈ ജനകീയസിദ്ധാന്തം നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ട എന്നു പറയുന്നവർ വാസ്തവത്തിൽ ജനകീയ ചട്ടയിട്ട കൊച്ചു മുസ്സോളിനിമാരാണ്. ഒരു നല്ല ഭാര്യയുടെ പ്രഥമവും പ്രധാനവും ആയ ചുമതല ഗൃഹത്തിൽ ജനകീയത്തിന്റെ വിത്തു പാകി അതിനെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുകയാണ്. തന്റെയും കുട്ടികളുടെയും ഹിതമനുസരിച്ച് വീട്ടിലെ കാര്യങ്ങൾ ഭർത്താവിനെക്കൊണ്ടു ചെയ്യിക്കുന്നവളാണ് യഥാർത്ഥ ഡെമോക്രാററിക്ക് ഭാര്യ.

എന്നാൽ ഡെമോക്രസിയുടെ ഈ വേലിയേററം തങ്ങളുടെ ചെറുവിരൽകൊണ്ടു തടഞ്ഞു നിർത്താമെന്നുള്ള വ്യാമോഹത്തിൽ ഭർതൃലോകം കുടുങ്ങിയിരിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു. മര്യാദയായും സമാധാനമായും അവർ അധികാരം വിട്ടൊഴിയുന്ന മട്ടു കാണുന്നില്ല. ഇക്കൂട്ടരോട് എങ്ങനെയാണു പെരുമാറേണ്ടതു്? തങ്ങൾ ഭാര്യമാരുടെ ദൈവങ്ങളാണെന്നു ഭാവിച്ചു ഞെളിയുന്ന ഇവർക്കു വഴങ്ങിക്കൊടുക്കുന്നവളോ, അവരെ നേർവഴിക്കു ഡെമോക്രസിയിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നവളോ ആരാണു നല്ല ഭാര്യ? ഹൈദരാബാദിനോടും ജൂനഗാദിനോടും ഉള്ള പെരുമാററത്തിൽ സർദാർ പട്ടേൽ ഭാര്യമാർക്കു വഴി കാട്ടിത്തന്നിട്ടുണ്ട്. ആ വഴിയെ പോകുന്നവളാണ് ഈ ജനകീയയുഗത്തിലെ നല്ല ഭാര്യ. ഉറച്ച ഹൃദയത്തോടെ, കരുത്ത കൈകളോടെ, ഭർത്താവിനെ വരച്ച വരയിൽ നിർത്തുന്ന ഉരുക്കു ഭാര്യയാണ് ഉത്തമമായ ഡെമോക്രാററിക്ക് ഭാര്യ.

ഇന്നത്തെ നല്ല ഭാര്യ പല പഴയ പാഠങ്ങളും മറക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്, പല കാര്യങ്ങളും കണ്ണു തുറന്നു കാണേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. പണ്ടു ഭർത്താവ് രാജാവും ഭാര്യ പ്രജയും ആയിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്നു ഭർത്താവ് ഒരു രാജപ്രമുഖനും ഭാര്യ കോൺഗ്രസ്സും ആയി മാറിയിരിക്കുന്നു. പണ്ടു ഭർത്താവ് ദൈവവും ഭാര്യ ദൈവഭക്തയും ആയിരുന്നെങ്കിൽ, ദൈവത്തെ പോക്കററിലിട്ടുകൊണ്ടു ചെപ്പടിവിദ്യകൾ കാട്ടുന്ന വൈദികപ്രമാണിയുടെ സ്ഥാനമാണ് ഇന്നു ഭാര്യയ്ക്കുള്ളതു്. പണ്ടു ഭർത്താവ് യജമാനനും ഭാര്യ പശുവും ആയിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്ന് ഭർത്താവ് പശുവിനെ മേയ്ക്കുന്ന ഇടയച്ചെറുക്കൻ മാത്രമാണ്. പണ്ടു ഭർത്താവു മുതലാളിയും ഭാര്യ വേലക്കാരിയും ആയിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്ന് പെററി ബൂർഷ്വാസിയെ വിറപ്പിക്കുന്ന പ്രൊലിട്ടേറിയററ് ആണ് ഭാര്യ. പണ്ടു ഭാര്യയുടെ സുഖം പരിപൂർണ്ണമായ കീഴടക്കത്തിൽ ആയിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്ന് അവൾക്കു സുഖം തോന്നുന്നതു പരിപൂർണ്ണമായ സമത്വത്തിനും അവകാശ സ്ഥാപനത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള സമരത്തിലാണ്.

തൊട്ടിലാട്ടുന്ന കൈകളാണ് ലോകം ഭരിക്കുന്നതു് എന്ന പഴമൊഴി അർത്ഥവത്താണ്. ലോകം മുഴുവൻ ഡെമോക്രസിക്കുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നു. ഭാരതം ഡെമോക്രസിയെ അടിസ്ഥാന തത്വമായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യരെ ഡെമോക്രസി അഭ്യസിപ്പിക്കേണ്ടതും ഡെമോക്രസി ആദ്യം തഴച്ചു വളരേണ്ടതും വീട്ടിലാണ്. വീട്ടിൽ ഡെമോക്രസി സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും അതിനെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നതിനും ഉള്ള ചുമതല ഭാര്യയ്ക്കാണ്. ഈ ചുമതല ഭയമോ ഭീരുത്വമോ കൂടാതെ നിർവ്വഹിക്കുന്ന ഭാര്യയാണ് ഇന്നത്തെ നല്ല ഭാര്യ, യഥാർത്ഥ ഡെമോക്രാററിക്ക് ഭാര്യ. ശീലാവതിയും ദമയന്തിയും കുതിരയെ കൊടുത്തു കോഴിയെ വാങ്ങിയ മായനെ സ്തുതിച്ച മരത്തലയി ഭാര്യയും കാഴ്ചബംഗ്ലാവിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കേണ്ട സാമ്പിൾ കുററിച്ചൂലുകൾ മാത്രമാണ്.

---

* സമ്പാദകൻ പി. കെ. രാജരാജവർമ്മ.

—:*:—

PARAMOUNT STUDIO

&

Paramount Press Photo Bureau

(Dealers in Afga Products)

MAIN ROAD, TRIVANDRUM.

THE CHOICE OF MILLIONS

PHILIPS RADIO SETS

IN DIFFERENT MODELS TO SUIT ALL POCKETS

On Display at our show Room

ABRAHAM MARET AND SONS.

AUTHORISED PHILIPS DEALERS & SERVICE ENGINEERS, TRIVANDRUM.

Phone : 2494.

THE EASTERN MERCANTILE BANK LIMITED.

H. O. – CHANGANACHERRY.

BRANCHES:–

ALWAYE, CHANGANACHERRY, KOTTAYAM, KOTHAMANGALAM, MUVATTUPUZHA, NEDUMKUNNAM, PONKUNNAM, TRICHUR, & TIRUVALLA.

AGENCIES IN ALL IMPORTANT CENTRES IN INDIA.

ALL KINDS OF BANKING BUSINESS TRANSACTED. DEPOSITS OF ALL KINDS ACCEPTED ON FAVOURABLE TERMS.

RECURRING DEPOSIT A SPECIALITY. FULL PARTICULARS MAY BE HAD FROM THE H. O. OR BRANCHES.

KOSHY P. KURUVILLA,
(Chavadiyil Poothicote)
Secretary.

P. M. DEVASIA,
Managing Director.

A. G. KRISHNA SHENOY

PAINTS - HARDWARE - COLOURS.

ERNAKULAM.

PHONE: 151.

GRAMS: "MAGNET."

KOTTAYAM.

PHONE: 408.

GRAMS: "MAGNET."

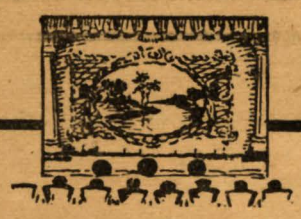

ജനാധിപത്യ വ്യവസ്ഥിതി

(എൽ. സി. ഐസക്ക്, ബി. എ. ബി. എൽ.)

"ജനങ്ങൾ അവർക്കു യുക്തമായ തീരുമാനം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ജനങ്ങളെ ഞാൻ അനുമോദിക്കുന്നു." അമേരിക്കയിലെ പ്രസിഡണ്ടുതെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ പരാജയപ്പെട്ട മി. സ്റ്റീവൻസൺ, തൻെറ പരാജയം അറിഞ്ഞപ്പോൾ ആദ്യം ചെയ്ത പ്രസ്താവനയാണിത്. ആ പ്രസ്താവനയും അതു വ്യക്തമാക്കുന്ന ആത്മാർത്ഥതയും പിന്നാലെയുള്ള അദ്ദേഹത്തിൻെറ പല പ്രസ്താവനകളും അമേരിക്കൻ ജനതയുടെ ജനാധിപത്യ പാരമ്പര്യത്തെയും അമേരിക്കൻ രാഷ്ട്രത്തിൻെറ അസ്ഥിവാരമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ജനാധിപത്യവ്യവസ്ഥിതിയേയുമാണ ലോകത്തിൻെറമുൻപാകെ പ്രഖ്യാപനംചെയ്യുന്നത്. പ്രായപൂർത്തി വോട്ടവകാശവും, ജനപ്രതിനിധികൾമുഖേനയുള്ള ഭരണവും നടപ്പിലായതുകൊണ്ടു മാത്രം ജനാധിപത്യഭരണമായില്ല; ജനാധിപത്യഭരണവിജയത്തിന്നുള്ള അടിസ്ഥാനം ഒട്ടുമായില്ല. ജനാധിപത്യപാരമ്പര്യം ഭരിക്കുന്നവർക്കും ഭരിക്കപ്പെടുന്നവർക്കും ഉണ്ടാകണം; ജനാധിപത്യവ്യവസ്ഥിതി നിലവിൽ വരണം.

ഇംഗ്ലണ്ടിലും അമേരിക്കയിലുമൊക്കെ ജനായത്തഭരണം സാവധാനത്തിലും ദീർഘകാലത്തെ ചരിത്രത്തോടുകൂടെയുമാണ പൂർണ്ണരൂപം പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളത്. അങ്ങനെ ആ രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ ജനാധിപത്യവ്യവസ്ഥിതി, കാലത്തിൻെറ തികവിൽ ഇന്നത്തെ നിലയിലെത്തി, എന്നെല്ലാം പറയുന്നതിൽ കുറെയൊക്കെ യുക്തിയും അർത്ഥവുമുണ്ട്. എങ്കിലും കാലം സ്വാഭാവികമായി അങ്ങനെ രൂപം നൽകി എന്നു പറയാവുന്നതല്ല. ജനാധിപത്യത്തിൻെറ ആരംഭം മുതലേ നേതൃത്വം വഹിച്ചവരും അവരുടെ പിന്നാലെ ജനങ്ങളും ജനായത്തപരമായ പൗരജീവിതത്തിലും നടപടികളിലും നിർബന്ധം വച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെ അല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലും അമേരിക്കയിലും ജനാധിപത്യഭരണകാലത്തിൻെറ ദൈർഘ്യം ആ ഭരണത്തെ ദുഷിപ്പിക്കുകയേ ചെയ്യുമായിരുന്നുള്ളു. ജനാധിപത്യഭരണം ദുഷിച്ച് അലങ്കോലപ്പെട്ട് ഒടുവിൽ സ്വേച്ഛാധിപത്യത്തിന്ന സ്ഥാനം നൽകിയിട്ടുള്ള രാഷ്ട്രങ്ങളും ചരിത്രത്തിൽ കുറവല്ലല്ലോ.

ഇൻഡ്യയിൽ ആധുനിക ജനായത്തഭരണം രംഗപ്രവേശം ചെയ്തതു പെട്ടെന്നാണ്. അതുകൊണ്ട് ഒരു ജനായത്തവ്യവസ്ഥിതി രൂപപ്പെടുവാനും പൗരജീവിതപ്രമാണമായിത്തീരുവാനും കാലം കുറെ വേണ്ടിവരുമെന്നു പലരും പറയുന്നുണ്ട്. കാലം മുന്നോട്ടു പോയശേഷമെങ്കിലും ഈ രൂപം പ്രാപിക്കൽ സാദ്ധ്യമാകണമെങ്കിൽ ആരംഭകാലത്തേ അതിലേക്കുള്ള ഗതി എല്ലാവരുടെയും നടപടികളിലും എല്ലാ രംഗങ്ങളിലും ഉണ്ടാകണം. പ്രത്യേകിച്ചും ഭരണം നടത്തുന്നവരും, ഭരണത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടവരും, ജനങ്ങളെ നയിക്കുന്ന സ്ഥാനങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവരും, ജനപ്രാതിനിധ്യം വഹിക്കുന്നവരുമായ നേതാക്കന്മാരിലും അവരുടെ സകലനടപടികളിലും ജനാധിപത്യാദർശങ്ങളുടെയും പാരമ്പര്യത്തിൻെറയും പ്രതിഫലനമുണ്ടാകണം. അതുകൂടാതെയുള്ള ഗതി ജനാധിപത്യവ്യവസ്ഥിതിയിൽ സ്വയം ചെന്നെത്തിക്കൊള്ളുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതു മൗഢ്യമാണ്.

രാഷ്ട്രത്തിലെ ഏററവും താഴ്ന്നനിലയിലുള്ള പൗരൻ മുതൽ ഏററം ഉയർന്ന നിലയിലുള്ള പൗരൻവരെയുള്ള സകലരും നിയമത്തെ ആദരിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്നതു ജനാധിപത്യഭരണവിജയത്തിൻെറ ഒന്നാമത്തെ അടിസ്ഥാനമാണ്. സ്വേച്ഛാധിപത്യവ്യവസ്ഥിതിയിൽ നിയമം പ്രായേണ ഭരിക്കപ്പെടുന്നവർക്കു മാത്രമുള്ളതായെന്നുവരാം. ആ രീതി ജനാധിപത്യതത്വത്തിന്നു കടകവിരുദ്ധമാണ്. നിയമനിർമ്മാണത്തിന്നു നേതൃത്വവും ഉത്തരവാദിത്വവും വഹിക്കുകയും നിയമം നടപ്പിലാക്കുന്നതിന് അധികാരം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നവർതന്നെ നിയമത്തെ അനാദരിക്കുകയും ലംഘിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി കാണുന്ന സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കു നിയമത്തിൻെറയും ഭരണകർത്താക്കളുടെയും നേരെ ബഹുമാനമുണ്ടാകുകയില്ല, നിയമത്തിന്നു വിപരീതമായി പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള പ്രേരണ അവർക്കുണ്ടാകുകയും ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തിൽ മന്ത്രിമാരും മററു നേതാക്കന്മാരും നിയമത്തോടുള്ള വിധേയത്വവും ബഹുമാനവും പ്രത്യേകിച്ചു ജനദൃഷ്ടിയിൽ എങ്ങനെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നുവെന്നു പരിശോധിച്ചു ചില കാര്യങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചാൽ അവർ കോപിക്കുകയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഭക്ഷ്യക്ഷാമമുള്ള ഒരു രാജ്യത്തിൽ ഭക്ഷണകാര്യംസംബന്ധിച്ചുള്ള നിയമങ്ങളുടെയും വ്യവസ്ഥകളുടെയും പ്രാധാന്യം വളരെ വലുതാണ്. റേഷനിംഗും നിയന്ത്രണവും സംബന്ധിച്ചുള്ള നിയമങ്ങൾ എല്ലാവരും അക്ഷരംപ്രതി അനുസരിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ ഭരണം വിജയിക്കുകയുള്ളു. സാധാരണ ജനങ്ങൾ ഈ വിഷയത്തിൽ പല തെററുകൾ ചെയ്തുപോരുന്നുണ്ട്. ഭരണം നടത്തുന്ന നേതാക്കന്മാരും ജനപ്രതിനിധികളും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഭക്ഷ്യനിയമത്തെ ആത്മാർത്ഥമായും കർശനമായും ആദരിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ? അവരുടെ കാര്യത്തിൽ, പ്രത്യേകതയെന്തെന്നു ചോദിച്ചാൽ അവരുടെ നടപടികളാണ് ജനങ്ങൾക്കു മാതൃകയായിരിക്കേണ്ടത്. ഭക്ഷ്യക്ഷാമത്തിൻെറ പ്രയാസങ്ങൾ ഇപ്പോൾ വളരെ കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ അതു സംബന്ധിച്ചുള്ള പല നിരോധനങ്ങൾ നീങ്ങുകയും നിയന്ത്രണങ്ങൾ ലഘവപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒരു വർഷത്തിന്നു മുൻപു തിരു–കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തിലെ സ്ഥിതി ക്ലേശകരമായിരുന്നു. അന്നു നമ്മുടെ മന്ത്രിമാരും മററും അവരുടെ ഗൃഹങ്ങളിൽ ഭക്ഷ്യനിയന്ത്രണനിയമം എത്രമാത്രം ആദരിച്ചും അനുസരിച്ചും വർത്തിച്ചിരുന്നു എന്ന് അന്വേഷിക്കുന്നില്ല. പൊതുജനദൃഷ്ടിയിൽ പരസ്യമായിപ്പോയിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെപ്പററിയേ പരാമർശിക്കുന്നുള്ളു. അൻപതുപേരിൽക്കവിഞ്ഞു ആളുകൾ കൂടി സദ്യ നടത്തരുതെന്നു നിർബന്ധനിയമമുണ്ടായിരുന്നു. അൻപതല്ല, അഞ്ഞൂറല്ല, ആയിരക്കണക്കിനാളുകൾ സംബന്ധിച്ചു നടന്നിട്ടുള്ള സദ്യകളിൽ നമ്മുടെ മന്ത്രിമാരും നേതാക്കന്മാരും നാട്ടുച്ചയ്ക്കു സംബന്ധിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. രാവിലെ സദ്യനിരോധനത്തിന്നുള്ള ഉത്തരവിൽ ഒപ്പിട്ട മന്ത്രിയോ കമ്മീഷണരോ സ്റ്റേററുകാറിൽ നൂറു മൈൽ സഞ്ചരിച്ചു ഉച്ചയ്ക്ക് എഴുനൂററിയൻപതുപേർ സംബന്ധിച്ചതും ബ്ലാക്കുമാർക്കററു അരിവച്ചു വിളമ്പിയതുമായ വിഭവസമൃദ്ധമായ സദ്യയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഒരു മുഖ്യമന്ത്രി ഒരിക്കൽ ഇതുപോലൊരു സദ്യയിൽ പങ്കുകൊണ്ടശേഷം വിശ്രമിക്കുമ്പോൾ ഒരു നമ്പൂതിരിമാന്യൻ അൻപതു പേരിൽ കൂടുതലുള്ള സദ്യയിലല്ലേ പങ്കുകൊണ്ടതെന്നു മന്ത്രിപ്രമുഖനോടു ചോദിച്ചതായി ഒരു പത്രത്തിൽ റിപ്പോർട്ടു കണ്ടു. വിരുതനായ മുഖ്യമന്ത്രി സമാധാനം പറഞ്ഞത് "ഞാൻ ഉണ്ട പന്തിയിൽ അൻപതു പേരിൽ കൂടുതൽ ഉള്ളതായി കണ്ടില്ല" എന്നായിരുന്നുവത്രെ.

വിഭവസമൃദ്ധമായ ഒരു സദ്യയോ സൽക്കാരമോ നടക്കുന്നേടത്തു പൂജ്യരായി സൽക്കരിക്കപ്പെടുന്ന അതിഥികൾക്കു പുറമേ അനേകശതം സാധാരണക്കാരും സാധുക്കളും കൂടാതിരിക്കുകയില്ല. അവർ ഗണനീയരല്ലെങ്കിലും പരസ്യപ്പെടുത്തിയ നിയമമെന്തെന്നും, നിയമം പുറപ്പെടുവിച്ചവർ പരസ്യമായി കാണിക്കുന്നതെന്തെന്നും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളവരായിരിക്കും. "ഇതാണോ ഇവന്മാരുടെ നിയമാനുഷ്ഠാനം?" എന്നു കൂടെ നിൽക്കുന്നവരോടു പരിഹാസപൂർവം അവർ അവിടെവച്ചുതന്നെ പറയുകയും ചെയ്യും. മുകളിൽ പറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള നിയമ ലംഘനം പരസ്യമായിത്തന്നെ നടത്താത്തവരായി ഇന്നുവരെയുള്ള നമ്മുടെ മന്ത്രിമാരിൽ എത്രപേർ കാണും? മററു പ്രതിനിധികളുടെയും നേതാക്കന്മാരുടെയും കാര്യം ചോദിക്കുകയേ വേണ്ട. മദ്യനിരോധനനിയമലംഘനം, പെട്രോൾ വിനിയോഗനിയമലംഘനം തുടങ്ങിയുള്ള വകുപ്പുകളിലെ ഉദാഹരണങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നില്ല. ജനാധിപത്യ രാഷ്ട്രത്തിൽ നിയമം സൃഷ്ടിക്കുകയും നടപ്പിലാക്കുവാൻ ചുമ

VEEMSA TYRE WORKS
TYRE RETREADERS & VULCANIZERS,
PERUMBAVOOR. (Travancore-Cochin.)
We are having latest machineries and equipments, using only exquisite materials under experienced workmen and Laudable supervision. We earnestly request your esteemed patronage and valued Co-operation, while we, on our part, assure you of our best services at all times.
Try us, once, — Guarenteed Mileage.

ALWAYS

EFFICIENT AND PROMPT

IN SHIPPING, CLEARING & FORWARDING

A. V. GEORGE & COMPANY (India) Ltd.

INCORPORATED IN INDIA (LIABILITY OF MEMBERS LIMITED.)

Telegrams: "ANCHERIL." Telephone No. 359.

CALVETHY ROAD, — COCHIN.

AGENCIES

AT

BOMBAY, MADRAS AND CALCUTTA.

EXPORTERS IMPORTERS AND DEALERS

IN

TEA, RUBBER, CREPE SOLE, LATEX, PEPPER, CARDAMOMS, TIMBER ETC.

GOVERNMENT APPROVED DEALERS IN RUBBER.

തലപ്പെട്ടവരും ചെയ്യുന്നവർതന്നെ പരസ്യമായി നിയമം ലംഘിച്ചാൽ ജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നിയമലംഘനമായിരിക്കും സാധാരണ നടപടിയായിത്തീരുന്നതു്. ഈ ഗതി ജനാധിപത്യഭരണം പരാജയപ്പെടുന്നതിനു മുഖ്യാടിസ്ഥാനമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

ജനാധിപത്യഭരണം നടക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളിലെ ഭരണാധികാരികളായ മന്ത്രിമാരും പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുമെല്ലാം നിയമം അനുസരിക്കുന്നതോടൊപ്പം അവരുടെ മററു നടപടികളിലും ചില നിയന്ത്രണങ്ങൾക്കു സ്വയം വിധേയരായിരിക്കേണ്ടതാണ്. അവർക്കു വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യമില്ലേ എന്നു ചോദിച്ചാൽ ഉണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കണമെങ്കിലും ആ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ വിനിയോഗം വളരെ സൂക്ഷിച്ചുവേണമെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. രാജ്യം ഭരിക്കുന്നവർ അതിനുള്ള സ്ഥാനത്തു പ്രവേശിക്കുന്ന നിമിഷം മുതൽ പൊതുജനങ്ങളുടെ ആളുകളാണ്. ജനാധിപത്യരാഷ്ട്രമായ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ രാജാക്കന്മാരുടെ സ്ഥിതിയെന്താണ്? വാസ്തവത്തിൽ അവർക്കു് മന്ത്രിമാർക്കുള്ള അധികാരമില്ല, ഒരു അധികാരസ്ഥാനചിഹ്നം വഹിക്കുന്നുവെന്നുമാത്രം. എഡ്വർഡ് എട്ടാമൻ രാജാവു പ്രേമിച്ച മിസ്. സിംസനെ വിവാഹം ചെയ്യുവാൻ വേണ്ടി കിരീടം ഉപേക്ഷിച്ചു. ഇഷ്ടംപോലെ പ്രവർത്തിക്കണമെങ്കിൽ രാജസ്ഥാനം ഉപേക്ഷിച്ചേക്കുക എന്നതാണ് പ്രമാണം. ഈ പ്രമാണം കുറെക്കൂടി അന്വർത്ഥമായി മന്ത്രിമാരും മററു സ്ഥാനമാനികളും അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതാണു്. നാട്ടിൽ നടക്കുന്ന കല്യാണപ്പാർട്ടികളിലും മറെറല്ലാ സൽക്കാരങ്ങളിലും സംബന്ധിക്കണമെന്നു നിർബന്ധമുള്ളവർ മന്ത്രിസ്ഥാനം ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു അപ്രകാരം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അങ്ങുമിങ്ങുമുള്ള കല്യാണപ്പാർട്ടികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ കൊടിവെച്ച സ്റ്റേററുകാറുകൾ കാണുന്നവർക്കു വല്ലാത്തൊരു പുച്ഛവും അമർഷവുമാണുണ്ടാകുക. ഭരണസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ ചുമതലപ്പെട്ടവർ അതിനുള്ള സമയം മററു കാര്യത്തിനു വിനിയോഗിക്കുകമാത്രമല്ല, ആ സമയദുർവിനിയോഗത്തിനു രാജ്യത്തിന്റെ പണം ചെലവാക്കുന്നുവെന്നുകൂടെ ജനങ്ങൾ ആക്ഷേപം പറയുവാൻ അവസരമുണ്ടാക്കുന്നതു എത്രയോ കഷ്ടമാണ്.

നാടിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും കുറെ ആളുകളുണ്ട്, സ്വീകരണം, സൽക്കാരം, തിരുനാളാഘോഷം ഇങ്ങനെയുള്ള ചടങ്ങുകളുടെ കുത്തക പിടിച്ചിട്ടുള്ളവർ, മുൻപു സി. പി. യുടെ കാലത്തു അദ്ദേഹത്തെയും ചീഫ്സെക്രട്ടറി മുതലായവരെയും സ്വീകരിച്ചു മാലയിടുവാനും സൽക്കരിക്കുവാനും നടന്നവർ ഇന്നു മന്ത്രിമാരെയും മററും സ്വീകരിക്കുന്നതിന്റെ കുത്തകയാണു പിടിച്ചിരിക്കുന്നതു്. നേരിട്ടറിയാവുന്ന ഒരു കാര്യം പറയാം. ഞാൻ ഒരു വക്കീലായി ആലപ്പുഴ ജില്ലാക്കോടതിയിൽ പ്രാക്ററീസ് ആരംഭിച്ച കാലത്തു സംയുക്തപ്രക്ഷോഭണം അതിന്റെ ഉച്ചനിലയിൽ എത്തിയിരുന്നു. ശ്രീ സി. കേശവന്റെ കോഴഞ്ചേരി പ്രസംഗത്തിനെ തുടർന്നുള്ള കേസു പ്രമാണിച്ചു അദ്ദേഹത്തെ കിടങ്ങാമ്പറമ്പു മൈതാനത്തുവച്ചു അറസ്റ്റു ചെയ്തു. ഒരു പകൽ പന്ത്രണ്ടുമണിക്കാണ് അറസ്ററ നടന്നതു്. യാദൃച്ഛികമായി ഞാൻ ആ സമയം ജില്ലാക്കോടതിയുടെ രണ്ടാംനിലയിലുള്ള വരാന്തയിൽ നിന്നിരുന്നു. "ഇന്നിവന്റെ പുറം കുളമാകും" എന്നു രണ്ടു മൂന്നു വക്കീൽ പ്രമുഖന്മാരും സ്ഥലത്തെ ഒരു വ്യവസായപ്രമുഖനും കൂടി പറഞ്ഞതു ഞാൻ വളരെ മനം നൊന്താണു ശ്രവിച്ചതു്. വർഷങ്ങൾ മുന്നോട്ടുപോയി. ആദ്യത്തെ മന്ത്രിസഭയിൽ ശ്രീ. കേശവനും അംഗമായിരുന്നല്ലോ. ആലപ്പുഴെ സനാതന ഹൈസ്ക്കൂളിലെ ബൻസൻറു പള്ളിയിൽവച്ചു ശ്രീ കേശവനു ഒരു സ്വീകരണം നൽകി. അന്നു ഞാനും അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. പഴയ കഥ ഓർമ്മയുണ്ടായിരുന്ന എന്റെ മനസ്സിൽ ചില ചിന്തകൾ വന്നു. സർജ്ജുകോട്ടുമിട്ടുപട്ടുനേര്യതുകൾ വളച്ചുകഴുത്തിലിട്ടു ശ്രീ കേശവനെ സ്വീകരിക്കുവാനും വട്ടമിട്ടുനില്ക്കുവാനും കൂടിയിരുന്നവരിൽ മൂന്നുപേർ അറസ്റ്റു ചെയ്ത ദിവസം പുച്ഛമായും ഹൃദയശൂന്യരായും പുറം തല്ലിപ്പൊളിക്കുന്ന കാര്യം പറഞ്ഞവരായിരുന്നു. രാമസ്വാമിഅയ്യരായാലും, കേശവനായാലും, പട്ടമായാലും, വറുഗീസായാലും സ്വീകരണം അവരുടെ കുത്തകയാണ്. ഇവരുടെ കൂടെ ഇപ്പോൾ പല സ്ഥലങ്ങളിലുമുള്ള പണക്കാരും കൂട്ടും. ചിലർക്കു അവർ നടത്തുന്ന കല്യാണത്തിനോ, പുരവാസ്തോലിക്കോ, മതപരമായ ചടങ്ങുകൾക്കുപോലുമോ ഒക്കെ ഒന്നു രണ്ടു മന്ത്രിമാരെയും കുറെ നേതാക്കന്മാരെയും വരുത്തണം. അല്ലാതെ അടക്കം വരുകയില്ല. ഒരുക്കൂട്ടമാളുകളുടെ ദുഷിച്ച രീതിയും ഔദ്ധത്യവും പണലഹരിയും പ്രതാപവുമവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. അവക്ക് ജനങ്ങളോടുത്തരവാദിത്വമില്ല. എന്നാൽ അവക്കു വിധേയരായി ജനങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ സ്വയം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന മന്ത്രിമാരും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ജനപ്രതിനിധികളും അവരുടെ നിലയെന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കണം. പൊതുജനപ്രാധാന്യമുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കു മാത്രമേ തങ്ങൾ പോകുകയുള്ളുവെന്നും ആരുടെയും സൽക്കാരം മന്ത്രിമാരെന്ന നിലയിൽ സ്വീകരിക്കുകയില്ലെന്നും മന്ത്രിമാർ നിർബന്ധം വയ്ക്കണം. അതു സാദ്ധ്യമല്ലാത്തവർ സ്ഥാനം ഉപേക്ഷിക്കണം.

കോൺഗ്രസ്സിനു പണം തന്നവരെന്നും സ്വാധീനശക്തിയുള്ളവരെന്നും പറഞ്ഞു ചിലരുടെ പുറകേ നമ്മുടെ നേതാക്കന്മാരും മററും നടക്കുന്നുണ്ടു്. ഇന്നലെ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ശത്രുവായി പ്രവർത്തിച്ച ഒരു വൻപന്റെ കല്യാണാഘോഷയാത്രയിലെ കാറുകളുടെ ഗണനത്തിൽ ഒരു സ്റ്റേററുകാർ കണ്ടു, വഴിവക്കിൽ നിന്ന കുറെ ആളുകൾ ആക്ഷേപസ്വരം മുഴക്കുന്നതു കേൾക്കുകയുണ്ടായി. പണക്കാരെ സ്വാധീനത്തിലാക്കിയും എതിർക്കുന്ന വൻപന്മാരെ സ്വന്തക്കാരാക്കിയും കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനാണ് ഈ മറിപ്പുനടപ്പെന്നു ചിലർ ന്യായം പറയുന്നു. ഇത്തരത്തിൽ സമ്പാദിക്കാവുന്നതിൽ എത്രയോ കൂടുതൽ മടങ്ങു പണവും സ്വാധീനശക്തിയും സാധാരണക്കാരായ ജനങ്ങളിൽ നിന്നു ആർജ്ജിക്കുവാൻ കഴിയും! വലിപ്പം നോക്കി പുറകേ പോകുന്ന നാണംകെട്ട സമ്പ്രദായം ജനാധിപത്യാദർശത്തിനും വ്യവസ്ഥിതിക്കും യോജിച്ചതല്ല.

കോൺഗ്രസ്സാണു നമ്മുടെ പ്രധാന ജനകീയ സംഘടന; കോൺഗ്രസ്സ് ഭരണം ജനകീയഭരണവുമാകുന്നു. അതിനാൽ കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കന്മാരുടെയും കോൺഗ്രസ്സുകാരായ ജനപ്രതിനിധികളുടെയും നടപടികളാണ് മുഖ്യമായി വിമർശനവിഷയമാകുന്നതു്. കോൺഗ്രസ്സ് സംഘടനയും നേതാക്കന്മാരും കോൺഗ്രസ്സ് ഗവമ്മെൻറും ജനാധിപത്യപാരമ്പര്യം പുലർത്തുന്നതിൽ നിഷ്ഠയോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതത്യാവശ്യമാണ്. കോൺഗ്രസ്സ് മണ്ഡലങ്ങളിലും സമിതികളിലുമെല്ലാം കൂടുതൽ ആളുകളും പുതിയ ആളുകളും വന്നു ചേരുന്നതിനുള്ള വിശാലമായ നയവും നടപടികളുമാണു കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കന്മാരും പ്രവർത്തകരും സ്വീകരിക്കേണ്ടതു്. വ്യക്തിതാൽപ്പര്യങ്ങളെയും വർഗ്ഗീയതാൽപ്പര്യങ്ങളെയും മുൻനിറുത്തി കോൺഗ്രസ്സ് വൃത്തങ്ങളിൽ നിന്നു പലരേയും അകററി നിറുത്തുന്ന കുത്തകസമ്പ്രദായം ചിലർ കാണിക്കുന്നുണ്ടു്. എം. എൽ. ഏ. സ്ഥാനം, മന്ത്രിസ്ഥാനം, കമ്മിററികളിലെ സാമാജികസ്ഥാനം ഇവയിലൊക്കെ കണ്ണുവെച്ചുകൊണ്ടു പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണ് ഈ സങ്കുചിതനയം സ്വീകരിക്കുന്നതു്. ആരു വന്നാലും എന്തെല്ലാമായാലും തങ്ങൾക്കൊരു കാമ്യമായ സ്ഥാനം വേണമെന്നുള്ള നിർബന്ധം എന്നും എല്ലാവരും വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കരുതു്. ഒരു സ്ഥാനമല്ല, പല സ്ഥാനങ്ങളും തങ്ങൾക്കുതന്നെ വേണമെന്നു നിർബന്ധം പിടിച്ചു ചിലർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതായും കാണുന്നുണ്ടു്. പി. സി. സി. യിലേക്കുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പു ഈയിടെ നടക്കുകയുണ്ടായല്ലോ. കോൺഗ്രസ്സ് എം. എം. എൽ. ഏ സ്ഥാനവും മററു സ്ഥാനങ്ങളുമുള്ള ചിലർ അവയ്ക്കെല്ലാം പുറമെ പി. സി. സി. മെമ്പർ സ്ഥാനത്തിനും ലജ്ജാവഹമായ വിധത്തിൽ പരാക്രമം കാണിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ സങ്കുചിതമനോഭാവം കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കന്മാരും പ്രവർത്തകരും ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതു ജനാധിപത്യപാരമ്പര്യവും ജനാധിപത്യവ്യവസ്ഥിതിയും പുലരുന്നതിനു അത്യാവശ്യമാണ്.

ജനസമ്പർക്കം പുലർത്തുന്നതിൽ കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കന്മാരും പ്രവർത്തകരും വളരെ പിന്നോക്കമാണു നിൽക്കുന്നതു്. തങ്ങൾ രാജ്യത്തിന്റെ സംരക്ഷകരാണ്, തങ്ങൾ പറയുന്നതെല്ലാം മററുള്ളവർ കേട്ടുകൊള്ളണമെന്നുള്ള യജമാനമനോഭാവം ഉപേക്ഷിച്ചു വാക്കിലും പ്രവൃത്തിയിലും സമത്വഭാവവും സാഹോദര്യവും പ്രദർശിപ്പിച്ച് ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ സഞ്ചരിച്ച് അവരുടെ സഹകരണം സമ്പാദിക്കണം. ഈ വിഷയത്തിൽ ഐക്യമുന്നണിക്കാർ മെച്ചപ്പെട്ട നിലയിലാണു പ്രവർത്തിക്കുന്നതു്. മറെറല്ലാററിനെയുംകാൾ ഈ മനോഭാവവും അതനുസരിച്ചുള്ള പെരുമാററവും സാധാരണക്കാരായ ജനങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ച് സാധുക്കളായ ജനങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ഭാഗത്തെ ഐക്യമുന്നണി പക്ഷക്കാരോ അനുഭാവികളോ ആക്കുവാൻ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ജനാധിപത്യവിജയത്തിനും ജനാധിപത്യവ്യവസ്ഥിതിസംവിധാനത്തിലെങ്കിലും കൈവരുന്നതിനും അത്യാവശ്യപ്പെട്ട ചില കാര്യങ്ങളാണു പ്രസ്താവിച്ചതു്. സ്വാതന്ത്ര്യം വന്നു; ജനകീയ ഭരണം വന്നു. വാദത്തിനു വേണ്ടി പല നേട്ടങ്ങളുമുണ്ടായെന്നു സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യാം. എന്നാൽ പൊതുവെയുള്ള ഭരണത്തിലും അനുഭവങ്ങളിലും ഒരു മാററമുണ്ടായിട്ടുള്ളതായി ജനങ്ങൾ കാണുന്നില്ല. അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പുതിയ കുപ്പിയിൽ പഴയ വീഞ്ഞു പകർത്തി വച്ചിരിക്കുന്നു. സമൂലമായ ഒരു പരിവർത്തനത്തിന്റെ ഗതി ഭരണത്തിലും മറെറല്ലാ രംഗങ്ങളിലും ഉണ്ടാകണം. അതാണ് ജനാധിപത്യപുരോഗതിയുടെ അടിസ്ഥാനം.

—— !:*:! ——

Telegram: 'KERALA'
THE KERALA TRANSPORTING CO.
Govt. Contractors, Clearing, Forwarding
& Transporting Agents
ALWAYE.

Wherever you go
BE BRIGHT SAY
SHALIMAR
PAINT
SPX-82

കവിത

ജീവിതമാധുരി

(പുത്തൻകാവ് മാത്തൻതരകൻ, എം. ഏ.)

സരസിജ ദളനയനേ, നീയുണരുക
ശമനി ഭാജന നടുവിൽ വിഭാതം

തരമൊടെറിഞ്ഞൊരു ശിലയേററഡു നിര
തരസാ വെമ്പിപ്പാഞ്ഞു മറഞ്ഞു.

കരദശ ശതപതിയാകിന പൂർവ്വജ-
വനസഞ്ചാരി കരുക്കനിരത്തി-

ക്കരുന്ന വെടിഞ്ഞു പിടിച്ചു കഴിഞ്ഞു
നരവരമണിമയ മന്ദിരശിഖരം.

2

മലിന നിശാന്തിമ യാമ നിശാചരി
മരണമടഞ്ഞഥ മറയും മുമ്പേ

മദിരാ വിതരണ ശാലയിൽനിന്നും
മധുരമൊരസ്ഫുട നിനദമുയർന്നു.

"സമുചിത പൂജാ സാധന സംഭൃത-
സുരുചിരമമ്പലമാരാധക നീ.

സമയത്തെന്തിനു നിദ്രാലസനായ്
സുരഭവനത്തിനു വെളിയിൽ വസിപ്പൂ?"

3

വെളിയിൽപ്പുരുമധു സദനപുരേ ഭുവി
വാണജനൗഘം കക്കടനിനദം

തെളിവൊടു വാനിലുയർന്നിടവേ, സം-
ഭ്രമമൊടുറക്കെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

"കതക തുറക്കുക ഞങ്ങൾക്കിവിടെ-
പ്പാർക്കുവതിന്നൊരു നിമിഷം മാത്രം

കഴിവില്ലപഗതരായാൽപ്പുനരൊരു
കാലവുമിവിടെത്തിരിയെ വരാനും"

4

വരശുഭധരനാം മോശയ്ക്കുമിയലും
ധവളിതപാണി വിളങ്ങും തരുവും

സുരമഹിമ ശ്രീയേശു മഹേശ്വര-
നിശ്വാസങ്ങളുയർത്തും തറയും

തരമൊടിണങ്ങിയ നിർജ്ജന വനഭുവി
പരമയതീശ്വര കുലമണയുന്നു.

പരിചിലുണർത്തുന്ന വിസ്മൃതമാം
വാഞ്ഛകളെപ്പൂമഞ്ജുള വർഷം.

5

മഞ്ജുളശീതള സുമനികരത്തൊടു
മാഞ്ഞു മറഞ്ഞു നഗര'മിരാമം'

മന്നവനാം 'ജെംഷദിനു'ടെ സപ്തക-
മണിവളയണിയും മധുഭാജനവും.

മുന്തിരി ലതികയിലെന്നാകിലു മതി-
മോഹന പാടല രത്നമുദിപ്പു,

മാൺപിയലും നദിയോരങ്ങളിലിഹ
മധുമലർവാടിക മണമുതിരുന്നു.

6

ഉന്നതനാകിയ ദാവീദിൻ മൃദു
ചെന്തളിരധരമടഞ്ഞെങ്കിലുമിഹ-

സുന്ദരഹേമസുമത്തൊടു സുമഹിത-
'പഹലവി'യിൽപ്പികമേവമുരയ്പ്പൂ

"സിന്ദൂരച്ഛവി വീശും പൂമധു
മാദകമാം മധു മധുരതരം മധു

വന്നരുണീകൃതമാക്കുക താവക
വിളറിയ വിമലവിലോലകപോലം.

7

കാമ്യവസന്തപ്പുതുവെയിലിൽത്തവ
കഠിനവിഷാദ തുഷാരനിരോധക-

കഞ്ചുകമൂരിയെറിഞ്ഞു കളഞ്ഞയി
വരിക, നിറയ്ക്കുക, മാമക ചഷകം.

കാലപതംഗത്തിനു നിജ നിലയം
പ്രാപിക്കാനിനി വഴിയില്ലധികം

കണ്ണം നീട്ടിക്കാലമൊതുക്കി-
ച്ചിറകാപ്പറവ വിരിച്ചുകഴിഞ്ഞു.

8

കരുതുകകടുമയരസമിയലട്ടെ,
മധുരിക്കട്ടെ മദിരാചഷകം

* വിശ്വസാഹിത്യത്തിൽ ചിരപ്രതിഷ്ഠ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള "ഉമാർ-അൽ-ഖയ്യാമി"യുടെ "റുബായിയാത്ത്" എന്ന പാരസീകകാവ്യത്തിന്റെ വിവർത്തനം. ഈ കാവ്യത്തിനു മലയാളത്തിൽ പല വിവർത്തനങ്ങളുമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സംഗീതമയമായ നിരണവൃത്തത്തിലാണ് ഉമാറിന്റെ ആശയങ്ങളെ ഞാൻ മലയാളത്തിലേക്ക് ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നുള്ളതാണ് ഈ വിവർത്തനത്തിനുള്ള ഒരു പ്രത്യേകത. നിരണവൃത്തത്തിന് അന്താദിപ്രാസം വേണമെന്ന് ആ വൃത്തത്തിൽ രചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കണ്ണശ്ശരാമായണ

THE MODERN HOTEL
KOTTAYAM.
BOARDING & LODGING.
(THE ONLY BAR - ATTACHED HOTEL IN KOTTAYAM.)

പുരുപൂകളണിവൈരപൂരിയാകട്ടെ
കൃശതരകടകസ്ഥലിയാകട്ടെ

നരരുടെജീവിതമുന്തിരഫലരസ-
മഖിലവുമിററിററൊഴുകി നശിപ്പും

ധരയിലടർന്നു പതിപ്പൂ, ജീവിത-
പാദപപത്രവുമോരോന്നായി

9

ഓരോപുലരിയുമായിരമായിര-
മോമനമലരുകളെ പ്രസവിപ്പൂ.

നേരാണെങ്കിലുമിന്നലെവിലസിയ
നറുമലരെങ്ങു തിരസ്കൃതമായി

സാരഫലഭരിതസുമങ്ങളുമൊത്തിഹ
സകുതുകമെത്തും സരസവസന്തം

വീരോചിതമായ് ജമഷദനാദി
മഹീപതിമാരെക്കൊണ്ടുഗമിക്കും.

10

കൊണ്ടുവിടെങ്കിലുമോടീടട്ടെ
കാലം വിരവോടമനവരതം

“കൈക്കോബാദും” “കായിക്കുസ്രു,”വു-
മാരുനമുക്കെന്തവരൊടുബന്ധം

കൂട്ടം വീറൊടുബലശാലികളാം
“സാലും” “റസ്റ്റ”വുമലറീടട്ടെ

കൊണ്ടാടട്ടെ വിരുന്നാ “ഹാതിം”
വേണ്ടാനിങ്ങൾക്കതിൽമതിമോദം.

11

മരതകനിറമിയലും വയലിന്നും
മരുഭൂമിക്കുമിടയ്ക്കുകിടക്കും

സുരുചിരസുരഭിലവാടിയിലേക്കായി
സുഖദേ, നീ വന്നരുളുക ദയിതേ

നരകുലപതിപരിചാരകനെന്നീ
നരകൃതഭേദം വിസ്മൃതമവിടെ-

ക്കളിന്നു കനകാസനഗതനാകിയ
മാമ്മൂദിനുസമശാന്തതയെവിടെ?

12

സമധികഭംഗികലർന്നുവിളങ്ങും
ശ്യാമളശീതളപാദപനിഴലിൽ

സുരുചിരസംഗീതാമൃതവർഷ-
വിധാനവിലാസിനിയാകിയ നീയും

മദമരുളും പുതുമദിരനിറച്ചൊരു
മണിഭാജനവും ഭോജനലവവും

മധുരമനോഹരകവിതയുമായാൽ
മതി, മരുഭൂവും മമ സുരലോകം.

—*—

ത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. ഓരോ പദ്യത്തിന്റെയും അവസാന പാദാന്ത്യത്തിലുള്ള സ്വരംകൊണ്ടോ, വാക്കുകൊണ്ടോ അടുത്ത പദ്യം തുടങ്ങണമെന്നാണ് അന്താദിപ്രാസത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥ. ആ വ്യവസ്ഥയ്ക്കു ഭംഗം വരാതെ ഞാൻ എഴുതി തീർത്തിട്ടുള്ള “റുബായിയാത്തി”ന്റെ ആദ്യത്തെ പന്ത്രണ്ടു പദ്യങ്ങളാണ് മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. (ലേഖകൻ)

ശ്രീഭൂതനാഥവിലാസം വൈദ്യശാല
പീച്ചമ്പള്ളിബാലവൈദ്യൻ
പി. വാസുദേവൻ ഇളയതു്—പെരുമ്പാവൂർ.

CENTRAL AGENCIES LTD.
KOTTAYAM.
Dealers in Everything Electrical-Wiring Contracts Undertaken
Distributors:
G. E. C. RADIOS

M. GEORGE & BROTHERS BANK
KOZHANCHERRY.
We transact all kinds of Banking business
M. George & Bros. Chitty Fund.
We are conducting half yearly, quarterly, and monthly chitties
Contact us whenever you require our Services.
KOZHANCHERRY, 24-11-'52.
MANAGER, M. GEORGE.

ലോകസമാധാനം

(ജോസഫ് മുണ്ടശേരി)

സമാധാനപ്രസ്ഥാനം ഏതാനും തീവ്രവാദികളുടെ ഒരു സ്റ്റണ്ടാണെന്നും, അതുകൊണ്ട് യുദ്ധഭീഷണിയെ തടയുവാൻ സാധ്യമാകുകയില്ലെന്നും മററുമാണ് ഇവിടെനിന്നും പെക്കിംഗിലേക്കു പോകുമ്പോൾ പൊതുവേ ഞാൻ കേട്ടിരുന്നതു്. എന്നാൽ പെക്കിംഗിൽ ചെന്നു സമാധാനസമ്മേളനത്തിന്റെ ഒരുക്കങ്ങൾ കാണുകയും അതിൽ സംബന്ധിക്കാൻ എത്തിയിരുന്ന നാനാപ്രതിനിധികളെപ്പററി നേരിട്ടറിയുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ഇവിടെനിന്നു് പോകുമ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്ന എന്റെ ധാരണ തിരുത്തിയേ കഴിയൂ എന്നായി. ഇന്ത്യയിൽ നിന്നു് ഡോ. കിച്ച്‌ലു, ചതുർവേദി മാളവ്യരവിശങ്കർ മഹാരാജ്, ഗോവിന്ദസഹായ് തൊട്ടുള്ള കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കന്മാരും ഒട്ടുവളരെ സ്വാതന്ത്ര്യാഭിപ്രായക്കാരും, ഏതാനും വ്യവസായതൽപ്പരന്മാരും, അഭിഭാഷകന്മാരും, ഡോക്ടറന്മാരും മററും അവിടെ വന്നിരുന്നു. മററു നാടുകളിൽ നിന്നു വന്നിരുന്നവരിൽ ഇതിലുമധികം വൈവിധ്യം കാണുകയുണ്ടായി. ലോകവിശ്രുതന്മാരായ എഴുത്തുകാർ, ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ, രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകന്മാർ എന്നിങ്ങനെ പല തുറകളിൽ നിന്നും ഒന്നാംകിട ആളുകൾ അവിടെ സംബന്ധിച്ചിരുന്നവരിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ പഴഞ്ചൻ രാഷ്ട്രീയാഭിപ്രായക്കാരും, ഉറച്ച മതവിശ്വാസികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. വിയററ്നാമിൽ നിന്നുള്ള പ്രതിനിധികളിൽ ഒരു കത്തോലിക്കാവൈദികൻ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. തെക്കെ അമേരിക്കൻ രാജ്യങ്ങളിലൊന്നായ ഇക്വഡോറിൽ നിന്നു് ഒരു കത്തോലിക്കാ വൈദികൻ ഉൾപ്പെടെ പല ഉത്തമ കത്തോലിക്കാനേതാക്കന്മാരും പ്രതിനിധികളായിരുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ അവിടെ കൂടിയിരുന്ന 40-ൽ പരം പ്രതിനിധികളുടെ വൈവിധ്യവും, രാഷ്ട്രീയവിശ്വാസങ്ങളും മററും മനസ്സിലായപ്പോൾ പെക്കിംഗ് സമാധാനസമ്മേളനം വെറും ഒരു കമ്യൂണിസ്റ്റ് സ്റ്റണ്ടല്ല എന്നു എനിക്കെന്നല്ല, മിക്കവർക്കും ബോദ്ധ്യമായി. സമ്മേളനത്തിനു ചെയ്തിരുന്ന സജ്ജീകരണങ്ങൾ ചൈനയെപ്പോലുള്ള ഒരു രാജ്യത്തിൽ ഉണ്ടാകുമെന്നു് ഒരിക്കലും പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത വിധം അത്ര കേമമായിരുന്നു. തനി "യു. എൻ. ഓ." മോഡലിലായിരുന്നു എല്ലാ നടപടികളും. അവിടെ വെച്ചു വിവിധ രാജ്യങ്ങളിലെ പ്രതിനിധികൾ ചെയ്ത പ്രസംഗങ്ങൾ കേട്ടാൽ ഏഷ്യൻ രാജ്യങ്ങൾ ഉണർന്നു് എഴുന്നേററുകഴിഞ്ഞുവെന്നും, അവയെ പണ്ടത്തെപ്പോലെ അടിച്ചമർത്തി സ്വന്തം മാർക്കററുകളായി വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാൻ മേലിൽ അമേരിക്ക, ബ്രിട്ടൻ മുതലായ സാമ്രാജ്യശക്തികൾക്കു് സാദ്ധ്യമാകുകയില്ലെന്നും ബോദ്ധ്യമാകുമായിരുന്നു. കോൺഫറൻസിൽ പങ്കെടുത്ത പല വെള്ളക്കാരും ഈ അഭിപ്രായം ഏററുപറയുകയുണ്ടായി. ഇന്ത്യയുടെയും, ചൈനയുടെയും ഒത്തുപിടിച്ചുള്ള നേതൃത്വം വിദേശഃക്കായ്മകളുടെ യുദ്ധവെകിളിയെ പരാജയപ്പെടുത്താൻ മതിയാകുമെന്നു് ഇംഗ്ലണ്ടിലും, ഫ്രാൻസിലും, ഹോളണ്ടിലും, അമേരിക്കയിലും നിന്നു വന്നിരുന്ന പ്രതിനിധികൾ പോലും തലകുലുക്കി സമ്മതിച്ചു.

ഏഷ്യയുടെ ആത്മാവിൽ നിന്നും പൊങ്ങുന്ന ഈ ശക്തിയേറിയ യുദ്ധപ്രതിഷേധം യൂറോപ്പിന്റെയും അമേരിക്കയുടെയും കാതുകളിൽ എത്താതിരിക്കുവാൻ തൽപ്പരകക്ഷികൾ പ്രയത്നിക്കുന്നുണ്ടു്. ആ രാജ്യങ്ങളിലെ ബഹുജനങ്ങളെ ഇമ്മാതിരി കാര്യങ്ങൾ അറിയിക്കാതെകഴിക്കണമെന്നാണവരുടെ ഉദ്ദേശം. പക്ഷെ, വിയന്നാ സമാധാനകോൺഗ്രസ്സ് കഴിയുമ്പോഴേക്കും ബഹുജനങ്ങളുടെയും, ബുദ്ധിജീവികളുടെയും ഭാഗത്തു നിന്നു സമാധാനത്തിന്റെ പേരിൽ പൊങ്ങുന്ന ഈ സംഘടിതമായ സ്വരം ലോകമൊട്ടുക്കു് കേൾക്കുവാൻ ഇടയാകും. അതിന്റെ ഫലമായി ഇന്നത്തെ യുദ്ധവെപ്രാളത്തിനു സ്വല്പം ശമനമുണ്ടാകാതിരിക്കയില്ല.

യുദ്ധം യന്ത്രീകൃതമായി തീരുന്നതോടൊന്നിച്ചു യുദ്ധരംഗത്തിൽ മനുഷ്യരെക്കൊണ്ടുള്ള ആവശ്യം കുറഞ്ഞുവരികയാണല്ലോ. എന്നാൽ ശാസ്ത്രശക്തി ഉപയോഗിച്ച് ആററംബോംബും മററും ഉണ്ടാക്കി വളരെ ചുരുക്കം ആളുകളെക്കൊണ്ടു യുദ്ധം നടത്താം എന്ന ഒരു വ്യാമോഹം സാമ്രാജ്യശക്തികൾക്കുണ്ടു്. എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലെയും തൊഴിലാളിപ്പരിഷകൾ സംഘടിച്ചു യുദ്ധത്തിനു് എതിരായി അണിനിരക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ആററംബോംബിനെയും മററും ആശ്രയിക്കുക മാത്രമാണു് യുദ്ധനേതാക്കന്മാർക്കുള്ള എളുപ്പമായ പോംവഴി. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ കഴിവിനെ തങ്ങൾക്കു് ഇഷ്ടംപോലെ വിനിയോഗപ്പെടുത്താമെന്നു അവർക്കു വിശ്വാസമുണ്ടു്. ഇതേവരെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ തക്ക പ്രതിഫലം കിട്ടിയാൽ തങ്ങളുടെ അറിവിനെ ആർക്കും വിൽക്കുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണു മേൽപറഞ്ഞ വിശ്വാസം യുദ്ധനേതാക്കന്മാരിൽ നിലനിൽക്കുന്നതു്. പക്ഷെ തൊഴിലാളിപ്പരിഷകളെപ്പോലെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുൾപ്പടെയുള്ള ലോകത്തിലെ ബുദ്ധിജീവികളും സംഘടിക്കുകയും യുദ്ധത്തിനു എതിരായി ഒരു നിലപാടെടുക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ആററംബോംബും മററും ഉപയോഗിക്കുവാനുള്ള സാദ്ധ്യതപോലും യുദ്ധനേതാക്കന്മാർക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടേക്കും. സമാധാന സമ്മേളനത്തിൽ സംബന്ധിക്കുന്നവർ അധികവും ബുദ്ധിജീവികളാണു്. യുദ്ധത്തിനെതിരായി അവരുടെ ഒരു മുന്നണി സൃഷ്ടിക്കുവാൻ സമാധാന പ്രസ്ഥാനത്തിനു കഴിയുമെങ്കിൽ ഏതാനും രാജ്യഭരണതന്ത്രജ്ഞന്മാരും, യുദ്ധനേതാക്കന്മാരും ഒരുമിച്ചിരുന്നു യുദ്ധം അഴിച്ചുവിടുന്ന സമ്പ്രദായം നിലച്ചുപോകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാം. തൽപ്പരകക്ഷികൾ പിന്നിൽനിന്നു ചരടുവലിച്ചു ലോകത്തിലെ ബുദ്ധിജീവികളെ കൊലപ്പുള്ളികളാക്കിത്തീർക്കുന്ന ദുഷിച്ച പാരമ്പര്യം ഇനി അധികകാലം നീണ്ടുനിൽക്കുകയില്ല.

—:0:—

നിങ്ങൾ അത്യദ്ധ്വാനം ചെയ്യുന്ന അവസരത്തിൽപോലും വളരെ വേഗത്തിൽ ഇല്ലാതായിത്തീരുന്നു.

എന്നാൽ ബാങ്കിൽ നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ള കരുതൽധനം, നിങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്ന അവസരത്തിൽ പോലും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കും.

ബാങ്കിങ്ങ് സംബന്ധിച്ച എല്ലാ സേവനങ്ങൾക്കും ഞങ്ങൾ തയാറാണ്.

ഭരണങ്ങാനം ബാങ്കു ക്ലിപ്തം

(Incorporated in Travancore-Cochin with Liability of members Limited)

ഭരണങ്ങാനം.

EP

സ്വരാജ് സാമിൽസ്

എല്ലാ ഇനം തടികളും മിതമായ നിരക്കിൽ അറുത്തു കൊടുക്കുന്നതാണ്.

Prop:- സി. ഒ. വീരാൻ, പെരുമ്പാവൂർ.

ഗൃഹനിക്ഷേപം...

സാമൂഹ്യ ജീവിതത്തിൽ മിക്കവാറും എല്ലാ വ്യക്തികൾക്കും പണം വിവിധ നിരക്കിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടതായുണ്ട്. എന്നാൽ ഒരാളിന്റെ കൈവശം വന്നുചേരുന്ന ചില്ലറ നാണയങ്ങൾ വേണ്ട വിധം വിനിയോഗിക്കുന്ന സ്വഭാവം പലരിലും വിരളമായിട്ടാണ് കണ്ടുവരുന്നത്. കാര്യമായ യാതൊരാവശ്യങ്ങൾക്കും ഉതകാതെ അവ ഓരോരുത്തരുടേയും കൈവശം വന്നുംപോയുമിരിക്കുകയാണ്. ഈ ചില്ലറ നാണയങ്ങൾ, നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന അപ്രതീക്ഷിതമായ അത്യാവശ്യ കാര്യങ്ങൾക്കു വിനിയോഗിക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ സംഭരിച്ച്, കാലാന്തരത്തിൽ ഒരു വൻതുകയാക്കിത്തീർക്കുവാൻ സഹായിക്കത്തക്കവിധം ഞങ്ങൾ പുതുതായി ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്ന "ഗൃഹനിക്ഷേപ" പദ്ധതിയിൽ ചേർന്നു നിങ്ങളുടെ ഭാവിയെ സുരക്ഷിതമാക്കുക. ബാങ്കിൽനിന്നു നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്ന ഈ ചെറിയ ഇരുമ്പുപെട്ടി നിങ്ങളുടെ ഗൃഹത്തിൽ സൂക്ഷിച്ച് നിങ്ങളുടെ കൈവശം വരുന്ന ചില്ലറ നാണയങ്ങൾ അപ്പഴപ്പോൾ അതിൽ നിക്ഷേപിക്കുക. നിങ്ങളെ അതിശയിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം നിസ്സാരമെന്നു കരുതിയ ചെറു നാണയങ്ങൾ, വൻതുകകളായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നതു കാണാം.

ഗൃഹനിക്ഷേപം...

ഇതു സംബന്ധിച്ചുള്ള കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്കു ബാങ്കിന്റെ ഹെഡാഫീസിലോ ബ്രാഞ്ചുകളിലോ ആവശ്യപ്പെടുക.

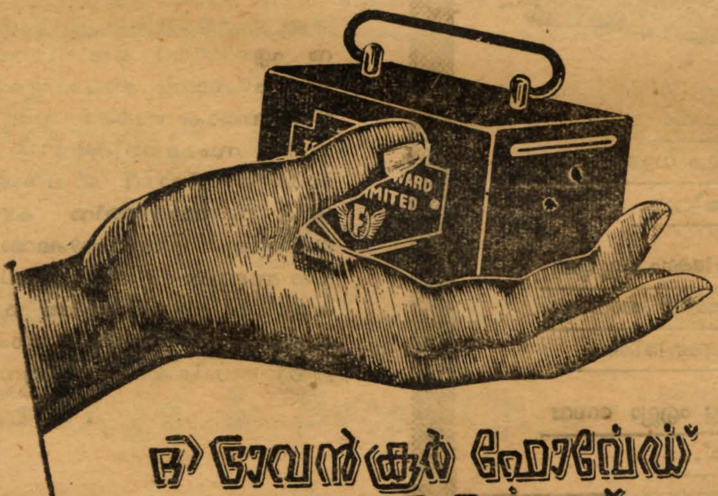

ട്രാവൻകൂർ ഫോർവേഡ് ബാങ്ക് ലിമിറ്റഡ്.

കോട്ടയം.

മലങ്കരയിലെ ആദ്യ ക്രൈസ്തവ ദമ്പതിമാർ

(ഇ. വി. കൃഷ്ണപിള്ള, B. A., B. L.)

(മലങ്കര മാർത്തോമ്മാ സഭയിലെ ഒരു പ്രമുഖാംഗവും, സുസമ്മതനായ ഒരു പൊതുകാര്യ പ്രസക്തനും, പ്രഖ്യാതനായ ഒരു പത്രപ്രവർത്തകനുമായിരുന്ന 'പരേതനായ' ശ്രീമാൻ കെ. ഐ. കൊച്ചീപ്പൻ മാപ്പിളയുടെ ഉടമസ്ഥതയിലും മാനേജ്മെൻറിലും കുറേക്കാലം മുൻപ് തിരുവല്ലായിൽ നിന്നു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്ന പ്രതൃർദ്ധവാരപ്പത്രമായ "നവഭാരതി"യുടെ 19[illegible]3—ലെ വിശേഷാൽപ്രതിയിൽ കേരളത്തിലെ "ഹാസ്യസാഹിത്യസാമ്രാട്ട്" എന്ന അപരാഭിധാനത്താൽ വിശ്രുതനായിരുന്ന പരേതനായ ശ്രീ. ഇ. വി. കൃഷ്ണപിള്ള ബി. ഏ. ബി. എൽ. എഴുതിച്ചേർത്തിരുന്ന സുവിജ്ഞേയമായ ഒരു ലേഖനമാണ് മുകളിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നതു്.)

സമ്പാദകൻ:— പി. സി. ആൻഡ്രൂസ്, ബി. ഏ.

ആകാശവൃത്തത്തിൻെറ പശ്ചിമാർദ്ധത്തിലേക്ക് ചാഞ്ഞ ചന്ദ്രൻ, നിറഞ്ഞ കടലോരത്തു നിൽക്കുന്ന ആ മഹാതേജസ്വിയെ ഭക്തിപൂർവ്വം കടാക്ഷിച്ചു. ചന്ദ്രികപോലെ ധവളമായ ആ താപസൻെറ കേശപ്രവാഹവും, മുഖമണ്ഡലവും, ദീർഘകഞ്ചുകവും ശാന്തമായ കടൽകാററിനോടു സല്ലപിച്ച് ചലനവിഹാരത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അവിടുന്നു് നിർന്നിമേഷനായി, നിശ്ചലനായി് സമുദ്രത്തിൻെറ മദ്ധ്യഭാഗത്തേക്കോ അഗാധതയിലേക്കോ ദൃഷ്ടി ഉറപ്പിച്ചു നിലകൊള്ളുകയാണ്. കരയോട് ഒട്ടടുത്തു നങ്കൂരം താഴ്ത്തി വിശ്രമിക്കുന്ന പായക്കപ്പലുകൾ അവയിലെ നിതാന്തോന്മേഷരായ ജോലിക്കാരോടൊപ്പം സുഖനിദ്ര വരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഏറെനേരം നോക്കിനിന്നിട്ട് ആ ദിവ്യപുരുഷൻ നെടുതായൊന്നു നിശ്വസിച്ചു. അവിടുന്നു് ഇപ്രകാരം ചിന്തിക്കുകയാണ്:— നാഥാ! സ്നേഹസ്വരൂപമേ! അവിടുത്തെ ആജ്ഞയുണ്ടായപ്പോൾ ഏററവും ലഘുവെന്നു് എനിക്കു തോന്നിപ്പോയ ഈ മഹാഭാരത്തിൻെറ വലിപ്പം പരിക്ഷീണങ്ങളായ എൻെറ അംഗങ്ങളെ തളർത്തിക്കളയുന്നു. ശിഷ്യഗണങ്ങളുടെ ആശ്വാസത്തിനും ആനന്ദത്തിനും വേണ്ടി ഏതു ദുഃഖങ്ങളും വരിക്കുവാൻ സന്നദ്ധനായിരുന്ന അവിടുന്നു്, മനുഷ്യലോകത്തിൻെറ പാപഭാരത്തിനു വേണ്ടി അതിദാരുണമായ മരണത്തിനു് ആനന്ദപുരസ്സരം സ്വാഗതം അരുളിയ അവിടുന്നു്, കാടുകളും മേടുകളും കടലുകളും കടന്നു് യാതൊരു പരിചയമോ അറിവോ ഇല്ലാത്ത ഈ അതിവിദൂരരാജ്യത്തിൽ എന്നെ അയച്ചതുകൊണ്ടു് എന്തു ഫലമാണുണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നതെന്നു് ഞാൻ അറിയുന്നില്ല. സഹയാത്രക്കാരായിരുന്ന സാർത്ഥവാഹകന്മാർ ഇക്കരെയെത്തിയ നിമിഷം തന്നെ ദ്രുതഗതിയോടെ നാലുഭാഗത്തേക്കും പോയിക്കഴിഞ്ഞു. കർത്താവേ! അവിടുത്തെ അനർഘങ്ങളായ ഉപദേശരത്നങ്ങൾ എങ്ങിനെയാണ് ഈ വിനീതദാസൻ ഈ ഭൂഭാഗത്തിൽ വിതറേണ്ടതു്! ഭാഷ നിശ്ചയമില്ല, ആചാരം നിശ്ചയമില്ല, പരിതഃസ്ഥിതരുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പററിയും യാതൊരു നിശ്ചയവുമില്ല, മഹോന്നതനായ ദൈവപുത്രാ! ഇവൻെറ ജന്മം സഫലമാക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം കാണിച്ചുതരേണമേ!

പ്രശാന്തപ്രായനായ ആ വിദേശി മുട്ടുകുത്തി ദീർഘനേരം പ്രാർത്ഥിച്ചു. അങ്ങനെ ഹൃദയത്തിലേക്കു പ്രവഹിച്ച ചൈതന്യമയമായ ഉന്മേഷപ്രസരിപ്പോടെ അദ്ദേഹം നിവർന്നുനിന്നതും, ശുദ്ധമായ സിറിയൻഭാഷയിൽ പുറപ്പെട്ട ചില വാക്കുകൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ കർണ്ണങ്ങൾക്കു വിഷയമായതും ഒരുമിച്ചു കഴിഞ്ഞു,

താപസൻ തിരിഞ്ഞുനോക്കി. ശുഭവസ്ത്രധാരിയായ ഒരു യുവാവു് അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിറകിൽ നിൽക്കുന്നു.

പൂന്തേൻകുടം പൊട്ടി ഒഴുകുന്ന മാധുര്യത്തിൽ വിദേശി ചോദിച്ചു:—"നിങ്ങൾ ആരാണെന്നു പറയുമോ?"

യുവാവ്—"ആചാര്യനായ അവിടുത്തെ പാദശുശ്രൂഷ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു ഭക്തൻ."

അത്ഭുതാധീനനായ താപസൻ തിരിഞ്ഞുനിന്നു് കണ്ണുകൾ താഴ്ത്തി വക്താവിനെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. മനുഷ്യസമുദായത്തിൻെറ മകുടതലംമെന്നു ദൈവപുത്രൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതായ യഹൂദമണ്ഡലത്തിൻെറ പ്രസരിപ്പിനേയും ആകാരസൗഷ്ഠവത്തേയും ഓജസ്സിനേയും വിജയിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്ന ഈ മനുഷ്യവിഗ്രഹം, താൻ രണ്ടു ദിവസമായി അലഞ്ഞുതിരിയുന്നതായ ഈ കടൽകരയുടേയോ, ഉൾനാടുകളുടേയോ ഏതു ഭാഗത്തുനിന്നാണ് വന്നുചേർന്നിരിക്കുന്നതെന്നു് അദ്ദേഹം അത്ഭുതം പൂണ്ടു

"പ്രിയപുത്രാ! പരമകാരുണികൻെറ തിരുനാമം വാഴ്ത്തപ്പെടട്ടെ! നീ ധന്യനാണു്. നിനക്കും എനിക്കും നിഷ്കളങ്കമതികളായ മററു സഹോദരങ്ങൾക്കും വേണ്ടി, പരിപാവനമാക്കപ്പെട്ട കുരിശിൽ ജീവൻ അർപ്പിച്ച കർത്താവിൻെറ നാമധേയത്തിൽ ഞാൻ നിന്നോടപേക്ഷിക്കുന്നു. നീ ആരാണ് എന്നു പറയുക?"

യുവാവ്—"അഭിവന്ദ്യഗുരോ! ഗന്ധർവാംശോൽഭൂതനായ അവിടുന്നു് കഴിഞ്ഞ രണ്ടു ദിവസമായി ഈ കടൽക്കരയിൽ ഉഴറിനിൽക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. ദിവ്യനായ അവിടുത്തേക്ക് അസൌകര്യം തോന്നാത്ത ഒരു അവസരം നോക്കി ആ പാദങ്ങളിൽ ശിരസ്സു ചേർത്ത് അവിടുത്തെ അനുഗ്രഹം അർത്ഥിക്കണമെന്നു ഞാൻ കരുതി നടക്കുകയായിരുന്നു. എൻെറ ഈ ധാർഷ്ട്യത്തിൽ അവിടുന്നു് കോപിക്കരുതെന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളട്ടെ."

താപസൻ—"കുഞ്ഞേ! ഞാൻ ദിവ്യനല്ല. നിന്നേപ്പോലെ അപൂർണ്ണതകളുടെ സമ്പൂർണ്ണതയിൽ വലയുന്ന ഒരു പാപി. എന്നാൽ കർത്താവിൻെറ അനുഗ്രഹം എന്നിൽ ഉണ്ടാകുന്നതിനു്—അവിടുത്തെ ഉപദേശങ്ങൾ യഥാവിധി അനുവർത്തിക്കുന്നതിനു—നിതാന്തയത്നം ചെയ്യുന്ന ഒരു വിശ്വാസി.

യുവാവ്—"ഏതു കർത്താവ്?"

താപസൻ—"നിനക്കും എനിക്കും വേണ്ടി ഏതാനും നാൾമുമ്പ് പലസ്റ്റീനിലുള്ള ക്രൂശുമരത്തിലെ ആണികളെ അന്ത്യസഖാക്കളാക്കിയ ദൈവപുത്രൻ, സാക്ഷാൽ യേശുമിശിഹാ. ഞാൻ അവിടുത്തെ പാദപരിചരണംകൊണ്ടു പരമധന്യനായ ദാസൻ തോമ്മാ"

യുവാവു—"മഹർഷേ! അവിടുന്നു പറയുന്നതൊന്നും എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല."

താപസൻ—"കുഞ്ഞേ! നീ യഹൂദവംശത്തിൽ പിറന്നവനല്ലേ?"

യുവാവ്—"അല്ല, ഞാൻ കേരളീയനാണ്. എൻെറ പേർ മാക്കോത എന്നാണ്. അവിടുത്തേക്കു തടസ്സമില്ലെങ്കിൽ നമുക്ക് ഇവിടെനിന്നു് അൽപം കിഴക്കുള്ള തൃക്കപാലേശ്വരം കോവിലിൽ പോകാം. അവിടുത്തേക്കു വിശ്രമിക്കുന്നതിനു് അതു അനുയോജ്യമായ ഒരു സങ്കേതം ആണ്."

വിശുദ്ധ തോമാ—"കുഞ്ഞേ! ഈ കൃഷ്ണഖണ്ഡനിവാസിയായ നീ എങ്ങിനെയാണ് കർത്താവിൻെറ തിരുവചനങ്ങൾ പൊഴിഞ്ഞതായ ആ ദിവ്യഭാഷ കരസ്ഥമാക്കിയതെന്നു് അറിയുവാൻ എനിക്ക് അതിയായ ഉൽക്കണ്ഠയുണ്ടു്."

മാക്കോത—"വളരെ ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ യഹൂദവണിക്കുകളുമായി പരിചയപ്പെട്ടതിൻെറ ഫലമാണ് എന്നിൽ അവിടുന്നു ദർശിക്കുന്ന ഈ വിദേശഭാഷാജ്ഞാനം. വന്ദ്യഗുരോ! വല്ല പിഴകളും വന്നുപോകുന്നെങ്കിൽ ക്ഷമാമൂർത്തിയായ അവിടുന്നു് എന്നോടു് ദയാപുരസ്സരം പെരുമാറണമെന്നു് വിനീതമായ ഒരപേക്ഷയുണ്ടു്"

ശ്രീയേശുദേവൻെറ അനുചരന്മാരിൽ ഒരാളായ വിശുദ്ധ തോമാപുണ്യവാളനും മാക്കോതയുംകൂടി കിഴക്കോട്ടു നടന്നു് തൃക്കപാലേശ്വരം ക്ഷേത്രത്തിൻെറ അന്തർഭാഗങ്ങളിൽ അപ്രത്യക്ഷരായി.

(2)

കുഞ്ഞിടിക്കാളിവലിയമ്മ തയ്യിൽവീട്ടിൻെറ പൂമുഖത്തു തന്നെ ഇരിക്കുകയാണ്. തൻെറ ദ്വിതീയപുത്രനായ കൊച്ചുമാക്കോത അന്നു കാലത്തെ കഞ്ഞികുടിക്കു വന്നിട്ടില്ല. തറവാട്ടു കാരണവനായ പ്രഥമ പുത്രൻ അനുജനോക്കാന്നാഞ്ഞും വിശപ്പിൽ വലഞ്ഞും നാമജപങ്ങൾ അസാധാരണ ദൈർഘ്യത്തിൽ തുടർന്നു് മുററത്തു വടക്കുതെക്കായി നടക്കുന്നുണ്ടു്.

കുഞ്ഞിടിക്കാളി വലിയമ്മ—"എടാ! അവൻ വരുന്നതിനു താമസിക്കുന്നെങ്കിൽ നിനക്കു കഞ്ഞി കുടിച്ചുകൂടെ?"

തറവാട്ടുകാരണവൻ—"അമ്മ എന്തിനു വിശന്നു നിൽക്കുന്നു? അവൻ ആ കപ്പൽ സന്യാസിയുടെ കൂടെ എവിടെയോ സുവിശേഷപ്രസംഗവും ചെയ്തു നടക്കുകയാണ്."

കുഞ്ഞി—"അതാണു ഞാൻ പറയുന്നതു്. നീ വിശന്നു നിൽക്കണ്ടാ. അഷ്ടമി ആയതുകൊണ്ടു് കോവിലിൽ തൊഴുന്നതിനു് മാക്കോത വരാതെയിരിക്കുകയില്ല."

ഈ സംഭാഷണം കുറേനേരം തുടൎന്നപ്പോഴേക്ക് മാക്കോത വന്നുചേർന്നു, കോപിഷ്ഠയായ മാതാവ് ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു:—

“എടാ! വീട്ടിലുള്ളവരെ പട്ടിണി ഇട്ടുംവച്ച് സുവിശേഷസ്സന്യാസിയുടെ പുറകേ നടക്കുവാനാണു നീ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ അതു നേരത്തേ പറഞ്ഞേക്കണം.”

മാക്കോത—“അമ്മേ! അമ്മ ആ പരിപാവന ചരിത്രം കേൾക്കേണ്ടതുതന്നെയാണ്. യോസപ്പ് എന്ന ആശാരിയുടെ പുത്രനായി നമ്മെപ്പോലെ പിറന്ന ദൈവപുത്രൻ അമ്മയ്ക്കും എനിക്കും കൊച്ചേട്ടനും എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി തൃക്കൈത്തലങ്ങളിലും കാൽക്കെട്ടിലും തറച്ചു കയറിയ ആണികളിൽ ജീവൻ സമർപ്പിച്ചു. അവിടത്തെ മഹത്ത്യാഗത്തിന്റെ ചരിത്രം ഏതു ഹൃദയത്തേ ഇളക്കുകയില്ല. ഇന്നു ഞാനും ഗുരുനാഥനും കൂടി നമ്മുടെ കോവിലിനു കിഴക്കുവശമുള്ള കുററിക്കാട്ടിന്റെ നടുക്കു നിൽക്കുന്ന ആലിന്റെ ചുവട്ടിൽ മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ, അമ്മേ! വിശ്വാസത്തിന്റെ സാന്ദ്രപ്രവാഹം എന്റെ അന്തരിന്ദ്രിയങ്ങളിൽ അമൃതവർഷം ചെയ്തു. അമ്മകൂടി നാളെ വരണം. എത്ര ഹൃദ്യമായ ജീവചരിത്രം! എത്ര സ്തുത്യമായ ജീവിതചര്യ!!”

കുഞ്ഞി—“വാ! മകനേ! കഞ്ഞികുടിക്കൂ. അഷ്ടമി ദീപാരാധന തൊഴുതിട്ട് നമുക്കു സുവിശേഷ സന്ന്യാസിയെ കാണാം”

മാക്കോത—“അമ്മേ! അമ്മയും കൊച്ചേട്ടനും എന്നെ ഇന്നുമുതൽ ഇസഹാക്ക് എന്നു വിളിക്കണം.”

കുഞ്ഞി—“എന്റുമകനേ! ആ പേർ എന്റെ നാക്കിനു വഴങ്ങുന്നില്ലല്ലോ”

കഞ്ഞികുടിച്ചുംവച്ച്, പാലസ്തീനിൽ മഹാത്യാഗം അനുഷ്ഠിച്ച ദൈവപുത്രന്റെ മഹനീയ ജീവചരിതം ഇസഹാക്കു കീർത്തിക്കുന്നതു കേട്ട് കുഞ്ഞിടിക്കാളി വലിയമ്മ ഭക്തിസാഗരത്തിൽ ആമഗ്നയായി. വിശുദ്ധമറിയയുടെ നിസ്സഹായനായ സുതൻ യെറുശലേമിലുള്ള ദേവാലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് ചുങ്കക്കാരേയും പെട്ടിക്കച്ചവടക്കാരേയും അടിച്ചോടിച്ചതും, സമുദായ നേതൃത്വം വഹിച്ച് പൂർണ്ണോദരന്മാരായി സ്ഥിതിചെയ്ത പരീശന്മാരോട് വാദപ്രതിവാദത്തിനു സന്നദ്ധനായതും, റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ നീതിവിധങ്ങൾക്ക് വിധേയനായി പ്രസന്നഭാവത്തോടെ ക്രൂശമരത്തിലേക്കു എഴുന്നള്ളിയതും, രണ്ടു കള്ളന്മാരുടെ നടുവിൽ തിരുമേനി ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടതും, ഏകസന്താനത്തിന്റെ ജീവനാശം കന്യമറിയം കണ്ണിമക്കാതെ കണ്ടു കണ്ണുനീർ വാർത്തതും, ലോകം മുഴുവൻ അന്ധകാരത്തിൽ വലഞ്ഞതും, അവിടുന്ന് ഉയർത്തെഴുന്നേററു പ്രത്യക്ഷനായതും, മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ പാപഭാരം മുഴുവൻ മുപ്പത്തിമൂന്നര വർഷംമാത്രം പ്രായംചെന്ന ദൈവപുത്രൻ വഹിച്ചതും എല്ലാം തോമാപുണ്യവാളന്റെ പ്രിയശിഷ്യനായ മാക്കോത—ഇസഹാക്ക്—ഹൃദയസ്പൃക്കാകുംവിധത്തിൽ പറയുന്നതു കേട്ട് ആ വൃദ്ധകേരളീയ വനിത കണ്ണുനീർ വാർത്തു.

അന്ന് ഇസഹാക്ക് സ്വകുടുംബാംഗങ്ങളോടുകൂടി തൃക്കപാലേശ്വരം ക്ഷേത്രത്തിലെ ദീപാരാധന തൊഴുതിട്ട് സ്വമാതാവിനെ മെല്ലെ നടത്തി തോമാപുണ്യവാളന്റെ സന്നിധിയിലേക്ക് ആനയിച്ചു.

പുണ്യവാളൻ അരുളിച്ചെയ്തു:— “പ്രിയമാതാവേ! ഇസഹാക്കിനെപ്പോലെ പുണ്യാത്മാവായ ഒരു ആത്മാവിനുവേണ്ടി ഉദരം ശുദ്ധീകരിച്ച ദേവാലയമേ! കർത്താവിന്റെ അനുഗ്രഹം നിങ്ങളുടെമേൽ എന്നും ഏതുകാലവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.”

(3)

അന്ന് ആ ഗൃഹത്തിൽ ഒരു വലിയ ഉത്സവമായിരുന്നു. പട്ടമുക്കി (ഭട്ടതിരിമുക്കി) ലെ ഉണിക്കാളിയുടെ നിസ്തുല്യ സൌന്ദര്യം ചന്ദനക്കുറികളാലും, കനകകർണ്ണഭൂഷകളാലും പ്രവൃദ്ധമാക്കപ്പെട്ടു. പൂമുഖത്തിൽനിന്നിറങ്ങി ആ യുവതി നസ്രാണിപ്പള്ളിയിലേക്കു പോകുവാനായി പല്ലക്കിൽ കേറിയപ്പോൾ ജനാവലി ആർപ്പുവിളിച്ചു. കോവിൽപ്പണിക്കാർ ശംഖനാദം മുഴക്കി. സ്ത്രീകൾ കുരവയിട്ടു. മാക്കോത—ഇസഹാക്കു രത്നഖചിതമായ കുരിശ് സ്വകണ്ഠത്തിൽ അണിഞ്ഞ്, വിശുദ്ധതോമാ പുണ്യവാളനെ അനുഗമിച്ച്, ആ ആചാര്യശ്രേഷ്ഠനോടുകൂടി വേറൊരു പല്ലക്കിൽ ആരോഹണം ചെയ്തു. കുഞ്ഞിടിക്കാളി വലിയമ്മയോടുകൂടി പല്ലക്കിൽ യാത്ര ചെയ്യുന്ന ഉണിക്കാളി തൃക്കപാലേശ്വരം കോവിലിന്റെ നടയിൽ ഇറങ്ങി ദേവനെ ഭക്തിപൂർവ്വം ധ്യാനിച്ച്, പ്രസാദം വാങ്ങി പള്ളിയിലേക്കു പോയി. അവിടെ വിശുദ്ധതോമാ പുണ്യവാളൻ മദ്ബഹായിൽനിന്ന് ശുശ്രൂഷചെയ്തും ഇസഹാക്കിനേയും ഉണിക്കാളി (അഥവാ) സാറായേയും ദാമ്പത്യത്തിൽ ഏകീഭവിപ്പിച്ച്, അനന്തരകർമ്മങ്ങൾ നടത്തി, ആ നവമതസ്ഥരായ കുലീന സന്താനങ്ങളെ ശ്രീയേശുനാഥന്റെ തിരുനാമത്തിൽ അനുഗ്രഹിച്ചു.

കേരളക്കരയിലെ ആദ്യക്രൈസ്തവ ദമ്പതിമാർ ഹൈന്ദവകുടുംബത്തിൽ പിന്നീട് വളരെക്കാലം ഇതര ബന്ധുമിത്രങ്ങളോടുകൂടി യാതൊരു ഭേദവുമെന്യേ താമസിച്ചു.

P. John Zachariah & Co. Ltd.

KOTTAYAM, S. INDIA.

Established in 1897.

EXPORTERS

MANUFACTURERS' REPRESENTATIVES

&

COMMISSION AGENTS.

CABLES : "ZACHARIACO"
KOTTAYAM.

TELEPHONE : 362 - OFFICE
" - 529 - RESIDENCE.

ആണുങ്ങളുടെ കാര്യം

(ഡീ സീ)

ആണുങ്ങളെപ്പററി മാത്രമാണു് ഇവിടെ സ്വല്പം പറയണമെന്നു് വിചാരിക്കുന്നതു്. കഴിയുന്നതും, പെണ്ണുങ്ങൾ ഇക്കാര്യമൊന്നും അറിയാതെ കഴിഞ്ഞാൽ അഥവാ കഴിച്ചാൽ തരക്കേടില്ലെന്നുകൂടി അറിയിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. കഴിഞ്ഞ ഏതാനും വർഷങ്ങളായി ആണുങ്ങൾക്കു സമുദായത്തിൽ യാതൊരു സ്ഥാനവും ഇല്ലെന്നായിട്ടുണ്ടു്. ട്രാൻസ്പോർട്ടു ബസ്സുകളിലെ കഥതന്നെ നോക്കുക. മിക്ക ബസ്സ്സ്റ്റാൻഡുകളിലും ആണുങ്ങൾ ബസ്സിൽ കയറാൻവേണ്ടി ഘോരയുദ്ധം നടത്തുമ്പോൾ, ഈ പെണ്ണുങ്ങൾ ശാന്തമായി ചെന്നു നടന്നു കയറുന്നതു കണ്ടിട്ടില്ലേ. രണ്ടുമൂന്നു കൊല്ലം മുമ്പു, പതിവായി യാത്ര ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്ന എൻെറ ചില സുഹൃത്തുക്കൾ തലമുടിയും വച്ചുകെട്ടി, ലിപ്സ്റ്റിക്കുമിട്ടു, സാരിയുമണിഞ്ഞുകൊണ്ടു ബസ്സുകാരെ കബളിപ്പിച്ചിരുന്ന സംഗതി ഇപ്പോൾ എൻെറ ഓർമ്മയിൽ വരുന്നു. ആണുങ്ങൾ പരമുവിൻെറ ചായക്കടയിലെ ഏത്തക്കുല പോലെ ബസ്സിൻെറ കമ്പികളിൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോൾ, പെണ്ണുങ്ങൾ മുൻവശത്തെ സീററുകളിൽ ഞെളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആ ഇരിപ്പു്, അല്ലയോ ആണുങ്ങളെ, ഞാനും നിങ്ങളും എങ്ങിനെ സഹിക്കും? എന്തിനു സഹിക്കണം! ട്രാൻസ്പോർട്ടു ബസ്സുകളിൽ മാത്രമുണ്ടായിരുന്ന ഈ അസമത്വം ഇപ്പോൾ പ്രൈവററു് ബസ്സുകളിലേക്കും വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

സിനിമായിൽ ആണുങ്ങളും അഭിനയിക്കുന്നുണ്ടു്. പക്ഷെ പെണ്ണുങ്ങൾക്കു ഒരു ലക്ഷവും ഒന്നര ലക്ഷവും മററും പ്രതിഫലം ലഭിക്കുമ്പോൾ ഈ പാവപ്പെട്ട ആണുങ്ങൾക്കു കിട്ടുന്നതു് പതിനായിരമൊ പതിനയ്യായിരമൊ മാത്രമാണു്.

നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ എത്രയോ നോവല്ലുകൾ ആണ്ടുതോറും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താറുണ്ടു്. അവയിൽ പലതിൻെറയും പേരു് പെണ്ണുങ്ങളുടെ പേരു തന്നെയാണു്. സരോജിനി, മാധവിക്കുട്ടി, രാധാമണി, തങ്കമ്മ, സുശീല, സുഭദ്ര, അമ്മിണി, കൊച്ചമ്മിണി തുടങ്ങിയവയെല്ലാം അതിൽ കാണാം. പക്ഷെ ഒരൊററ കേശവനോ വറുഗീസോ പോക്കരോ ശങ്കുണ്ണിപ്പിള്ളയോ ശങ്കരോ ഒന്നും അതിനിടയിൽ കാണുകയില്ല.

നമ്മുടെ ദിനപ്പത്രങ്ങളിൽ ദിവസവും കാണുന്ന പരസ്യങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുക. അവിടെ പെണ്ണുങ്ങൾ സർവ്വാധിപത്യം സ്ഥാപിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടു് കാലങ്ങൾ എത്രയായിരിക്കുന്നു. "ഞാൻ അനേക വർഷങ്ങളായി കുമ്പളാംടോയിലററു് സോപ്പു മാത്രമാണു് ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നതു്. അതുമൂലം എൻെറ സൗന്ദര്യം അനേകമടങ്ങു വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു."—മിസ്സ് ശാന്തകുമാരി. എന്നു തുടങ്ങിയുള്ള പരസ്യം നാം എത്ര ആവൃത്തി വായിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ ഒരൊററ സോപ്പിനെപ്പററിപ്പോലും അശോകകുമാരൊ അശോകമേത്തായൊ ഒരഭിപ്രായം പറഞ്ഞതായി നിങ്ങൾ എവിടെയെങ്കിലും കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? എന്നുമാത്രമല്ല ചില സോപ്പു കമ്പനിക്കാരുടെ പരസ്യം കണ്ടാൽ നാമാരും സോപ്പു ഉപയോഗിക്കാറില്ലെന്നും നമ്മളെല്ലാം സോപ്പു നിർമ്മാതാക്കളുടെ ശത്രുക്കളാണെന്നുംകൂടി തോന്നിപ്പോകും. ടൂത്തു്പേസ്റ്റുണ്ടാക്കുന്നവനും ബ്രഷു് നിർമ്മിക്കുന്നവനുമെല്ലാം സ്ത്രീകളുടെ അടിമകളായി കഴിയുകയാണു്. പൗഡർ നിർമ്മാതാക്കളുടെ കാര്യം പറയാനുമില്ല. പെണ്ണുങ്ങളുടെ കഴുത്തും കാലും കക്ഷവുമെല്ലാം നമ്മെ കാണിച്ചാലെ പൗഡർകാരനു് അടക്കം വരൂ. വാച്ചുണ്ടാക്കുന്നവരെയും റേഡിയോ നിർമ്മാതാക്കളെയുമെല്ലാം പെണ്ണുങ്ങൾ കീഴ്പ്പെടുത്തിയിരിക്കയാണു്.

ഈ പെൺപിള്ളേർ കോളജിൽ പോകുന്ന സമയത്തു റോഡിലേക്കു ഒന്നു നോക്കുക. കൊള്ളാവുന്ന എത്ര ചെറുപ്പക്കാരാണു്, അവരെ അകമ്പടി സേവിക്കാറുള്ളതു്. എന്നാൽ നമ്മളാരെങ്കിലും ആഫീസിലോ കോടതിയിലോ പോകുമ്പോൾ ഒരൊററ പെണ്ണെങ്കിലും നമ്മുടെ പുറകെ വരാനില്ല. പെണ്ണുങ്ങൾ അടുക്കള പിടിച്ചടക്കുകയും ആണുങ്ങളെ വഴിയാധാരമാക്കുകയും ചെയ്തതു അനേകസഹസ്രാബ്ദങ്ങൾക്കു മുമ്പാണെന്നാണു്, ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നതു്. അങ്ങനെ കുട്ടികളുടെ മേലുള്ള പരിപൂർണ്ണാധികാരം ഇവർ കയ്യടക്കിയിട്ടു അനേകായിരം വർഷങ്ങളായിട്ടുണ്ടു്. കുട്ടികളുടെ ഇളം ഹൃദയങ്ങളിൽ ഈ പെണ്ണുങ്ങൾ കുത്തിവയ്ക്കുന്ന അനാവശ്യങ്ങൾ കുറച്ചൊന്നുമല്ല. പെൺപിള്ളേർ സ്കൂളിലും മററും പോകുമ്പോൾ പതിനാറടി പുറകിലായി ഭക്ത്യാദരവുകളോടെ ഇടംവലം നോക്കാതെ നടന്നുകൊള്ളണമെന്നു് ചില അമ്മമാർ ആൺകുട്ടികളെ ഉപദേശിച്ചു വിടാറുണ്ടെന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. ആണുങ്ങളെ അടിമകളാക്കാനുള്ള സുശക്തമായ ഒരു പ്ലാനോടുകൂടിയാണു്, ഈ പെണ്ണുങ്ങൾ കുട്ടികളെ വളർത്തുന്നതെന്ന വാസ്തവം ഇനി ആർക്കും മറച്ചുവയ്ക്കാൻ കഴികയില്ല.

അസംബ്ളി മെമ്പർമാരാവാനോ, അങ്ങനെ മനുഷ്യരുടെ ചീത്തവിളിയും ശകാരവും കേൾക്കാനോ ഒന്നും ഈ പെണ്ണുങ്ങൾ ഒരിക്കലും തയ്യാറാവുകയില്ലതാനും. അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥാനങ്ങളിലേയ്ക്കെല്ലാം എങ്ങനെയെങ്കിലും ആണുങ്ങളെ തള്ളിവിടാൻ ഇവർക്കു നല്ല സാമർത്ഥ്യമുണ്ടു്. ഇപ്രാവശ്യത്തെ തെരഞ്ഞെടുപ്പുതന്നെ ഈ പരമാർത്ഥം തെളിയിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിൻെറയെല്ലാം പുറകിൽ പെണ്ണുങ്ങളുടെ ഒരു ഗൂഢാലോചനാസംഘം പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടെന്നു ഇനിയെങ്കിലും നാം ധരിക്കണം.

ഈ അടിമത്വത്തിൽ നിന്നു്, ഈ അസമത്വത്തിൽ നിന്നു് നാം കര കയറണം; കയറിയേ മതിയാവൂ. നാം നായരെന്നും ഈഴവനെന്നും ക്രിസ്ത്യാനിയെന്നും മററും പറഞ്ഞു തമ്മിൽ തല്ലി തലകീറാനാണു് ഭാവം. വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ നായർ ആണും ക്രിസ്ത്യൻ ആണും മുസൽമാൻ ആണും ഈഴവ ആണും ഒരുപോലെ അസമത്വം അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടു്. അതു മനസ്സിലാക്കി ആണുങ്ങളുടെ ഒരു ഐക്യമുന്നണി ഉണ്ടാക്കി എത്രയും വേഗം നമ്മുടെ അവശതകൾ പരിഹരിച്ചു കിട്ടാൻ വേണ്ടി നാം പോരാടണം. എല്ലാ ആൺതടവുകാരെയും ഉടനടി മോചിപ്പിക്കണം. ആണുങ്ങൾക്കും സിനിമായിൽ പെണ്ണുങ്ങളോടൊപ്പം ശമ്പളം കിട്ടണം. ആണുങ്ങളെയും ബസ്സിൽ ഇരുത്തണം. പത്രപ്പരസ്യങ്ങളിൽ ആണുങ്ങൾക്കും തുല്യസ്ഥാനം ലഭിക്കണം. ആണുങ്ങളുടെ പേരും പുസ്തകങ്ങൾക്കു ഇടണം. സർവ്വോപരി, ആൺപിള്ളേർ കോളജിൽ പോകുമ്പോൾ ഭക്ത്യാദരവുകളോടുകൂടി പെൺപിള്ളേർ പുറകെ നടക്കണം.

—— !:*:! ——

USE ALWAYS
Viglent Coffee & Tea
Kothamangalam.

ON THE APPROVED LIST OF THE GOVERNMENT OF INDIA
T. D. MATHEW & CO.
HEAD OFFICE: KOTTAYAM.
Telephone No. 514 & 538 Cable & Telegrams: TEEDIEM.
DEALERS AND BROKERS IN RUBBER, PEPPER, GINGER, CARDAMOM, TEA,
LEMON GRASS OIL & OTHER HILL PRODUCES.

പരിഷ്കാരത്തിന്റെ മാനദണ്ഡം

★

സാമ്പത്തിക സുസ്ഥിരതയില്ലാത്ത ഇന്നത്തെ ലോകത്ത് ഓരോരുത്തരുടെയും അതിയായ ആഗ്രഹം അവരുടെ ഭാവി സുരക്ഷിതമാക്കണമെന്നാണ്. ആദിമകാലങ്ങളിൽ അതിനു പര്യാപ്തമായ ശാസ്ത്രീയപദ്ധതികളില്ലാതെ ജനങ്ങൾ ബുദ്ധിമുട്ടിയിരുന്നു. എന്നാൽ ഇൻഷ്വറൻസ് പ്രചുരപ്രചാരമായതോടുകൂടി, ആ ഒരു വൈഷമ്യം പാടേ നീങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇന്ന് ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ പരിഷ്കാരത്തിന്റെയും പുരോഗതിയുടെയും മാനദണ്ഡംതന്നെ കണക്കാക്കുന്നത് ആ രാജ്യത്ത് ഇൻഷ്വർ ചെയ്തിട്ടുള്ള ജനവിഭാഗത്തിന്റെ ശതമാനത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ്.

ഭാവിയെ സംബന്ധിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് പരിപൂർണ്ണസംരക്ഷണം നൽകുന്നതിന് മതിയായ വിവിധ ഇൻഷ്വറൻസ് പദ്ധതികൾ ഞങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അവയെപ്പററിയും; ആകർഷണീയമായ ഞങ്ങളുടെ പ്രാതിനിധ്യവ്യവസ്ഥകൾ സംബന്ധിച്ചും കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്കെഴുതുക.

കേരളത്തിൽ കോഴിക്കോട്ട്, ഒററപ്പാലം, തൃശ്ശൂർ; ചങ്ങനാശേരി, തിരുവല്ലാ, കൊല്ലം, എന്നീ സ്ഥലങ്ങൾ ബ്രാഞ്ച് ഇൻസ്പെക്ടറന്മാരുടെ പ്രവർത്തന കേന്ദ്രങ്ങളാണ്.

★

ലക്ഷ്മി ഇൻഷ്വറൻസ് കമ്പനി ലിമിററഡ്,

ഹെഡാഫീസ് – ഡൽഹി

കോയമ്പത്തൂർ ബ്രാഞ്ച് — 10/2 രത്നസഭാപതിപുരം.

സി. കുട്ടൻനായർ, ബ്രാഞ്ചുമാനേജർ,

രത്നസഭാപതിപുരം, കോയമ്പത്തൂർ

THE WORLD

CHRISTIAN YOUTH CONFERENCE

SUPPLEMENT

Kerala Bhushanam Annual Special Number.

WELCOME

(Sarah Chakko, Principal, Isabella Thoburn College)

Welcome to India and to Kottayam! For many months we have been looking forward to your arrival and now that you are on Indian soil we are glad to greet you in Indian fashion with folded palms.

Your presence here is welcome for many reasons. We who belong to South East Asia are going through several revolutions at the same time. Our world as we had known it, is fast crumbling down, and new ideas and new patterns need to emerge. Those of you who come from the Western World with a culture and perspective other than our own can do much to help us think through the problems we confront. We hope that you for your part will find the process valuable. In the past whenever we have had similar conferences we have met in the Western world and much of the discussion and thought was coloured by the setting in which the delegates found themselves. This conference with its predominance of South East Asian delegates and an Asian setting will, I hope, help you to understand the people of this part of the world better and see what the Christian Church is doing in the present situation. Much can come out of our understanding of one another's situations and sharing of experience.

You have come to India at a very critical period of her long and chequered history. At long last we have realised our dream of being an independent country. Now we are struggling with the problem of serving the needs of our people according to our own ideas. You will find that many things in this land are not as they should be and as we wish them to be. But there is already a new and positive outlook in the land in contrast with the pre-independence days. Problems of ignorance, and poverty are not easily and speedily overcome. We are tackling them in our own way though with some help in funds and personnel from outside of India. As you travel around this country you will see new projects in industry, irrigation, agricultural improvements, health and sanitation, rural welfare and literacy. Many of these are of recent origin and even those that have existed for some time have taken a new lease on life in recent years. Try to see something of this new India. In some ways you will find the ideas of people on many matters similar to yours. In other matters you will differ from them strongly. I hope that you will appreciate the fact that the experiences that this country has had are very different from yours and that in many respects we are products of our history.

Many have asked us why we are holding the conference in such a little place as Kottayam. From the point of view of physical conveniences India has better places, where you could be more comfortable. Kottayam is significant because it is one of the oldest centres of the Christian Church in India. We are this year celebrating the coming of St. Thomas to this country. It is fitting therefore that you should be in the region with which his name is linked and that you should see something of the development of the past centuries. You will see there much that will sadden your heart, as it does ours. But we hope that you will also see and experience the richness of an ancient heritage- a church that somehow has survived through these centuries. Kottayam is a place where the church is face to face with all kinds of challenges, both from the point of view of ancient faiths of this land and also from the point of view of modern ideologies which are in many ways opposed to the Christian view of life. We hope that as you delegates get together in Kottayam you will be able to face the problems of our generation in a most realistic setting, seeing the strong and week points in the past heritage and the dangers in our present-day situation. Kottayam needs the faith, courage, and vision that you can bring to the churches of India, Hence you are more than welcome to Kottayam.

May you find your stay in India and your travels through the South East Asia regions an enriching experience. May you also be the channels through whom the message of Christ, our Lord, reaches those who hunger and thirst after the things of God. Welcome to this land.

ESTD. 1896.

THE BHARAT INSURANCE CO. LTD.,

H. O. DELHI.

In its 56th year of Proud service to the Nation

Offers

Splendid opportunities to ambitious young men.

APPLY TO :

THE BHARAT INSURANCE COMPANY LIMITED.,

P. B. No. 54,

Ernakulam Branch.

THE ANCIENT CHURCH IN INDIA

(Dr. K. M. Simon)

To an ordinary Westerner, the "Orthodox Church' means the Greek or Russian Orthodox Church, or one of the other Orthodox Churches of Eastern Europe which recognize the Patriarch of Constantinople as supreme ecclesiastical head. But there are other equally old Churches in the East which, however, have had very little contact with the Churches of Eastern or Western Europe since the Council of Chalcedon (451 A. D.). These Churches are often referred to as the Lesser Eastern Churches or Oriental Churches. Some times indeed they are called "monophysite" Churches by the Churches of the West which in their turn are called "diophysite" by the former. Among these Lesser Eastern Churches are the Patriarchates of Antioch and Alexandria, the Armenian Church, the Coptic Church, the Ethiopian Church, and the Syrian Church of Malabar.

This Syrian Church of Malabar is going to be one of the hosts of the World Conference of Christian Youth when it meets in in Travancore in 1952. And so it might be useful to know something about this Church and its subdivisions.

The tradition is that this Church in Malabar was founded by the Apostle Thomas in 52 A. D. There are two terms by which non-Christians refer to the Christians of Malabar, "the people of the way" and "the Nazarenes". The first is used in popular references, often with a mixture of contempt, the second is used in legal documents. Perhaps these were the terms by which the Church was originally known in Malabar.

Sometime later, perhaps in the middle of the fifth century, about 400 Christian families from Eastern Syria (or Edessa), came to Malabar and settled down there. It was from these Syrian emigrants that the Church in Malabar got the name "The Syrian Church of Malabar".

Up to the sixteenth century, this Church perhaps got its bishops from Edessa, or Antioch, or sometimes even from Alexandria; but for the most part it seems to have been rather isolated from the rest of Christendom. No copy of the liturgy used by this Church in those days is extant; but parts of it have been reconstructed from various sources and it is usually referred to as the **Liturgy of Malabar.**

In the sixteenth century the Roman Catholic missionaries came to Malabar with the Portuguese; and by various means they brought the Syrian Church of Malabar under the Papal supremacy at the notorious synod of Diamper. But this lasted only for a brief period of about 55 years because the Malabar Christians as a whole did not relish the Roman rule. However the time was long enough for the Roman clergy to destroy the old liturgy of Malabar and to introduce a revised version of it in its stead.

Towards the middle of the seventeenth century, the bulk of the Syrian Church repudiated the Papal supremacy by the famous ' Coonen Cross" resolution - a gathering of about 20,000 people at the fort of the "Coonen" (=bent or slanting) Cross, taking an oath that they would have nothing to do with the Pope thereafter. The minority who still adhered to the Pope developed into the Romo-Syrian Church in Malabar which has increased in numbers since then. The Orthodox majority who repudiated the Pope got their bishops from the Patriarch of Antioch and used the Syriac version of the **Liturgy of St. James.** This is the Syrian Orthodox Church of Malabar.

In the nineteenth century the Church Missionary Society of Great Britain sent some of its missionaries to help the Syrian Orthodox Church especially in matters of education. The work of these evangelical Anglican missionaries in Travancore started a reform movement during the course of which one section of the Syrian Orthodox Church broke off from allegiance to the Patriarch of Antioch and formed itself as the Reformed Syrian Church, later coming to be known as the Mar Thoma Syrian Church. Another offshoot of the reform movement was the Anglican section which has recently become part of Church of South India.

Today, the term "Syrian Church of Malabar is normally used to refer either to the Syrian Orthodox Church and the Jacobite Syrian Church (numbering about 600,000) or to the Mar Thoma Syrian Church (numbering about 200,000), because the other sections of the Syrian Christians in Malabar are now parts of other Churches such as the Roman Catholic Church, the Church of South India. etc.

The Syrian Christian Community forms about a third of the population of the Travancore-Cochin State and is politically at least as influential as any other single community in that area. Socially they have always been respected by the high caste Hindus and treated on a par with the highest caste in Hinduism. This is at once the danger and the opportunity that the Syrian Christians of Malabar have. As the world Conference of Christian Youth meeting in Travancore may learn something from the varied history of the Syrian Church of Malabar, it is to be hoped that the focussing of world Christian attention on them might help renew their sense of the urgent duty laid on them for the evangelization of India.

The Holy Qurbana or the service of the Holy Communion is the central and most important act of worship in the Orthodox Church. Both the Syrian Orthodox Church and Mar Thoma Church use St. James' liturgy for the Holy Qurbana. However, the Mar Thoma Church has effected certain alterations in the light of the reformation principles. Therefore, both in outward form and inward content, there is a great deal of what is common and a great deal of difference.

The Holy Qurbana of the Syrian Orthodox Church

The Holy Qurbana (taken from the Syriac-Hebrew word Corban=a gift or offering made to God) - the Eucharist, is the central act of worship in the Orthodox Syrian Church. It is celebrated every Sunday and on other days of obligation including feasts and festivals. It normally precedes every baptism, marriage and ordination. All baptised members of the Orthodox Syrian Church and those Churches in communion with her, may receive communion. This includes little children. But all are expected to make their confession to a priest (children exempted) and receive absolution before, as a preparation. Leavened bread specially prepared is used along with unfermented wine or grape juice. In communicating, the holy elements are given together in an intincted form Frequent communion until recently was very rare.

The liturgy of St. James of Jerusalem is the standard liturgy of the Syrian Orthodox and is obligatory on certain occasions such as a priest's first celebration or the first celebration in a new building.

The language used is modern Malayalam except a few exclamations in Syrio-Greek or Syrio-Hebrew. The whole service is chanted on one or two notes with some hymn sung by the whole congregation. The responses of the people follow the simple well-known patterns and are sung in unison. The people have a large part in the celebration. In the 29 pages of the liturgy there are 258 lines of responses by the congregation as compared to the 98 lines in 22 pages of the Anglican liturgy.

It is usually described as a dramatic service. A representation of the Gospel story and of the Christian life is given - the commemoration of the Lord's incarnate life. The words and actions are full of symbolism with mystical meaning.

Throughout, there is much emphasis on fellowship: the fellowship within the Trinity, the fellowship between God and man through the Spirit, the fellowship between the living and the dead and the fellowship between man and man·

The goal of life is union with God· And yet God is not to be approached lightly, but with 'fear and trembling'. and only at His invitation and through means provided by His Grace· Hence "Qurbana means primarily, God's gift to man, of pardon, of fellowship with Himself and of Eternal life· Qurbana is also an offering made by man to God. It is the continuation and representation of the heavenly sacrifice of our Lord here on earth whereby the faithful associate themselves with the perpetual pleading and oblation of our Lord in Heaven In the Qurbana man casts himself by faith and self-oblation on the sacrifice of our Lord· As he does so, it is no longer the individual that lives but Christ that lives in him. Life, glory and joy are the key-notes that prevail above all others in the Holy Qurbana·

The following are a few characteristics in the actual form of worship that are quite peculiar to the Syrian Orthodox Church in the worship·

In comparision to the Greek Orthox Church there are few pictures and no ikons in the Syrian Orthodox Church· Instead of a screen the Syrian Orthodox Church has a curtain separating the chancel from the main body of the Church which is drawn during the public celebration· Like all Orthodox Churches in the Orient there are no pews and the people stand during the service· But during the greater intercession people are allowed to sit down reverently. This is the time when prayers are offered for the Patriarchs, the whole Church on earth, for Kings and all those in power, for Saint Mary and all the Saints, for the Teachers and Leaders of the Church who have fallen asleep and all the faithful dead·

The kiss of peace as practised by the Syrian Orthodox Church is also different from all the others. First the celebrant kisses the chain of the censor which the deacon carries, the deacon in turn kisses the hand of the priest and the chain of the censor. Then he goes to the nearest layman and claps his hands· He passes this 'kiss" to the nextman and so on right around the congregation including the women and children present.

In the course of the service the curtain is closed for two short periods· First when the Holy Element is broken by the priest while the faithful sings the seraphic hymn based on Isaiah's vision of the Lord with many hallelujahs (' Let All Mortal Flesh Keep Silence" is a version of this seraphic hymn.) Second, when the celebrant and those in the sanctuary communicate.

At the time of ihe invocation of the Holy Spirit on the Holy Elements, to symbolize the descent of the Holy Spirit, the priest waves his hands over the elements·

The consecration of the elements and the procession are accompanied by a great deal of ringing of bells, rattling of ' fans" and censing· The procession for the reading of the Gospel and the blessing of the censor are also very impressive· The elaborate great entrance and the little entrance of the Greek and Russian liturgies are absent·

The Holy Qurbana of the Mar Thoma Church·

The Mar Thoma Church celebrates the Holy Qurbana on Sundays and on a few holy days· In outward form it resembles the Syrian Orthodox liturgy, unlike the Orthodox, there is no prayer to or through the Saints and most of the references to the Saints are omitted· This difference makes its appearance in the opening prayer which for the Orthodox Church is "Mary that brought Thee forth and John that baptised Thee shall intercede for us, have mercy upon us·"

While in the Mar Thoma Church "Lord Jesus the Messiah who took flesh from Mary and took baptism from John, have mercy upon us·" This shows the spirit of the reformation which separated them from the Orthodox, to express change of doctrine with as little change as possible in the form. There are no prayers for the dead though the dead are remembered· The Holy Spirit is besought to "sanctify this bread" instead of the Orthodox "abide and transmute it". What is offered to God is not this "unbloody sacrifice', but this prayer"· The curtain is not closed at the fraction and celebrant communion. During the fraction instead of the seraphic hymn, the deacon and people carry on a litany of intercession· Bread and wine are given seperately· There should not, as a rule, be a celebration when there is none to partake· The incense is not specially blessed· There is no rule about private confession and absolution. The liturgy is also shortened throughout.

Summing up an article on the Mar Thoma Qurbana their metropolitan writes "the purpose is to fill the worshipper's mind with the sense of awe and wonder of God which will lead him to self-oblation .. The worshippers are there, not to witness the offering of a sacriffce by the priest but they are there to offer themselves along with the gifts set forth as an oblation to God· This idea of self-offering is clearly given expression to in the first, the preparatory part of the Qurbana. The prayer runs thus "Accept our spiritual offerings on Thy spiritual altar... Make us worthy to offer ourselves in intelligent service as an acceptable and living sacrifice to Thee and to offer upon Thy heavenly altar sacrifices with a broken and humble heart·" So the minister and congregation draw near to the holy table to offer themselves up as a living sacrifice· The dramatic representation of the sacrifice on Calvary is calculated to bring the worshippers to repentance and to a partaking in that sacrificial death and in the life-giving body and blood of Jesus Christ·"

INDIA'S BEST

JABCO FOUNTINK

Free from Sodiment, non-corrosive, dries Quickly, bright, & Permanent·

"IT KEEPS YOUR PEN YOUNG"

JAYA BHARATHAM CO.

Banerji Road, Ernakulam.

CHURCH OF SOUTH INDIA
AN ADVENTURE IN RE-UNION

(Bishop C. K. Jacob)

The word 'adventure' reminds one of a saying of Stevenson that 'to travel is better than to arrive'.

From one angle, we in South India have already arrived, in as much as, more than five years ago, on the 27th September 1947 in the historic Cathedral Church of St. George, Madras, there came into being the Church of South India, a union-an organic union, be it noted not a loose federation - a union of Anglicans, Methodists, Congregationalists and Presbyterians; and Bishops were consecrated or commissioned from among men who had previously been Anglican priests or bishops, or non-Anglican Ministers. On that memorable day, the turbulent torrent of Congregationalism the singing brook of Methodism and the placid stream of Anglicanism comingled their waters to make a river holier than the Ganges and more blessed than the Godavari !

'Not that I have apprehended.'

But from another angle, the C. S. I. is still travelling on its adventurous journey - in as much as it has entered into conference with Lutherans and with Baptists, refusing to regard itself as the last word in Christian Re-union; and in its adventurous journey towards wider re-union, this Church, exactly on the third anniversary of its young life, in 1950 received into its bosom, some 20,000 Christians, formerly Congregationalists of the North Tamil Church Council of the S. I. U. C., which had hither to kept apart. The C. S. I. is, therefore, on the march - not least in that it has inspired, under God, similar movements in Ceylon and in North India, not to say elsewhere.

The Church numbers over a million adherents, or about one in every fourteen of the population who use 4 major languages and 4 scripts, with some 1 000 Ministers in 14 dioceses. It accents the Holy Scriptures and the Apostles' and the Nicene Creeds. It has not yet issued any doctrinal statement of its own; that will take time, otherwise such a Confession may suffer from the handicap which besets most of such historic documents which, composed in a different theological climate, soon become outmoded and even prove hindrance to advance. After all, Truth is one, and its expression another; the saving verities of the Christian Gospel, which are few, must necessarily find a different expression in India, but a young Church must not be rushed into such an expression. The C. S. I., further, accepts the two Sacraments of Baptism and the Holy Communion and the three-fold order of Deacons, Presbyters and Bishops. As this Church is the first example, in universal Church History, of a 'marriage' between episcopal and non-episcopal Churches, it has at present both Ministers ordained by bishops, and also Ministers ordained by other ministers. For the present, they all have equal status although conscientious scruples are duly respected. It is, however, hoped that, after 30 years, all Ministers will have been episcopally ordained but it is of the essence of an adventure that it does not know its future beforehand but is content to trust the Spirit, who has led them and their fellows thus far. This Church, then continues in full communion with all its parent Churches, but one of our parents, the Church of England, is at present able to have only partial communion with us, although satisfied with the Faith as held by us.

Is the C. S. I. Indian ?

An English theological magazine once characterised the C. S. I. as 'a high-minded amalgam of Anglican, Methodist, Congregationalist and Presbyterian elements, but not really a true Indian expression of the one, Holy, Catholic and Apostolic Church'. Is then, the C. S. I. genuinely Indian ? It is Indian in the sense that it is situated in South India, and that the vast majority of its members are Indians. It is Indian in the sense that the distribution of the whole area into 14 compact dioceses under the care of constitutional Bishops, primarily Fathers-in-God, has called forth some local leadership. It is Indian in the sense that in 1919, at Tranquebar, the first move in the adventure came mostly from Indians who were more impressed with what divided them from their non-Christian fellow countrymen than with what divided them from each other, as Anglicans, Congregationalists, Presbyterians or as Methodists. But it must be admitted that the C. S. I. is also foreign, in the sense that there is not yet in sight an Indian Christian theology; that its monetary dependence on the West is not in consonance with real freedom; that its administrative machinery, evolved against a Western background, is not in keeping with the genius of her people; and that, not least, 9 of its 13 bishops are non-nationals. But to admit all this candidly is not to belittle the C. S. I., but to draw attention to the heritage which has been handed down to it from its parent Churches of the West, and to underline the hope that this very indigenous leadership, this very indigenous Christian theology is far more likely to blossom in a strong, united Church. It is, of course, essential that the C. S. I. should be rooted in the soil if it is to survive, but far more essential, even, is that it should keep in close touch with the universal Church, if it is not become so national as to be less than Christian. For, in an independent India, with a secular Constitution indeed, but, nevertheless with a non-Christian majority in power, only a strong, united Church, which is both native and truly "catholic" can resist the ever increasing pressure of syncretism, that is to say, the danger of being ideologically absorbed into the major faith, as has happened to predecessors like Buddhism and Jainism.

Is it not true, it may be asked, that Church Union came about in South India primarily from the pressure of political circumstances ? Actually, however, apart from the Tranquebar (1919) Conference, even the final steps for the inauguration of the C. S I were virtually complete before the withdrawal of the British from India was known; and subsequent political developments, therefore, but confirmed the wisdom of the 'adventurers' for Union and strengthened their conviction that the 'thing was of God'. Furthermore, at the very moment, on the 15th August 1947, when independence brought with it partition, and bitter conflict and masascre in the name of religion the coming into being of a united C. S. I. was an impressive witness to the unity that is in Christ. Others besides Christians, have borne witness to the worth-whileness of the adventure.

Is the Union real ?

But is the union real ? The process of growing together has, naturally, not been without its 'growing pains'. But signs are not wanting of a new vitality, in common worship, in united evangelism, in corporate service, in a deepened fellowship, and not least, in a common theological outlook.

But many of our difficulties were there in embryo, so to speak, and they have merely gained a new lease of life in this period of transition and reorganisation. Many, too, of these tensions and conflicts are but reflections of the tensions and conflicts that still remain unresolved in our parent Churches. Now the accomplished fact of Church Union in South India can at least stimulate and accelerate the pace of theological study and thought and prayer, about these vital issues in the older Churches with a view to discovering common ground and delimiting the areas of difference. And, too it is humiliating, but true that Rs. As. Ps., or rather £. s. d., do affect spiritual concerns, in a sinful and selfish world Adventures are risky !

Is he C: S. I· missionary-heart ?

Has Church Union resulted in fresh adventures in the evangelistic field ? We may truthfully say that the coming together of three Churches is in itself an evangelistic witness; and that, inspite of the incredible difficulties of integration and the unprecedented complexities of finance, and the inescapable pre-occupation of our leaders with these and other staggering problems, the C. S· I· has been able to set up Synod and Diocesan Boards of Missions and to integrate and to stimulate into more fruitful activity the isolated evangelistic agencies already at work, notably, our two foreign Missions, one to the aboriginal Gonds in Central India and the other to the natives of the island of Papua· The zest for evangelism is enhanced by the knowledge that the new converts are no longer to be won for a particular denomination but rather for the C· S. I· as a whole, A perusal of the Missionary Report published by the Synod Board of Missions would settle the point as to whether the C· S· I· is alive to its evangelistic responsibility or not.

Our Bishops

A word must also be said about our Bishops; nor is the element of adventure absent here. In the words of a witty presbyter of Methodist origin, who was long opposed to the Scheme of Union : "If a bishop of the C· S· I· is not altogether a "new creation", he is undoubtedly a "Revised Version", freed from ancient corruptions and misinterpretations, but not without authority, a simple and sincere modern rendering of ancient truth, admirably adapted to the democratic spirit of the age'·

The C· S· I· at Worship

Considerable progress, too, has been made in the adventure of worship and a new Form is in use, particularly for the Holy Communion, a Form which recovers certain primitive emphases, and which has elicited high praise from liturgical experts all over the world both Catholic and Free Church·

One in Christ

May I conclude with a true story ? It is a story about two people who differed in many things but were united in one· One was a man and the other a woman : one was English and the other Indian; one had white skin and the other brown· One Good Friday, they met on an Indian railway station when the Englishwoman was on the train and the Indian was the ticket-examiner· He said to her "Are you a Christian ? and she said that she was· Will you remember his words ? 'May I shake hands with you, because I am a Christian too, and I have to be on duty and so cannot go to Church? And our Lord was crucified today·

The Kailas Rubber Company Ltd.

KOTTAYAM.

Authorised Capital	Rs.	15,00,000.
Issued Capital	Rs.	6,00,000.

DIRECTORS:

A. V. George Esq.
M. A. M. Muthuraman Chettiar Esq.
T. Kuruvilla Thomas Esq.
A. V. Mathew Esq.

ESTATES:

PAALALI ESTATE — KULASEKARAM.
PATHANAPURAM ESTATE — PATHANAPURAM.

Seeds, from Budded and Clonal Rubber trees yielding more than 1000 lbs. per acre, of the Paalali Estate, available from July to September.

MANAGING AGENTS:

A. V. GEORGE & COMPANY LIMITED,
ANCHERIL BANK BUILDINGS,
KOTTAYAM.

CHURCH YOUTH WORK IN INDIA

[John W. Sadiq]

In a sense, Christian Youth Work in India, as in other parts of the world, is as old as the Christian enterprise. Regularly organised work however, began with the coming of the Y. M. C. A., the Y. W. C. A., the Student Christian Movement (incorporating the student work of the Y. M. C. A. and the Y. W. C. A.) the Christian Endeavour Movement (in which the Epworth League of the American Methodist Church was merged in 1939) and the Sunday School Union. These organisations have a splendid record of work for and with youth. One of their most significant contributions has been the fact that they have kept before the churches the claims of young people. The last decade or two have seen an amazing growth of youth work in the churches some of whom have now not only well-organised programme, but full-time secretaries. A good deal still continues to be done through voluntary help. In this development the Ecumenical Movement in general and the National Christian Council have played their part. The two world conferences at Amsterdam and Oslo, particularly the latter at which half the Indian delegation was made up of representatives of Church youth organisations have provided great inspiration and impetus. There is today hardly any denomination of any size in which there is complete absence of organised youth work. This does not mean that what is being done is either adequate or satisfactory. In organisation, in leadership in programme material there is much to be desired. All that can be said is that youth work is slowly becoming an integral part of the life of the churches. We look forward to the Kottayam Conference for many reasons. Not the least important of these is the hope that it may show the lines along which youth work in the churches might be strengthened.

It will be, impossible, within the limits of this chapter to do anything more than describe briefly a few of the more important organised movements within the churches. A survey of the Church youth work in India is under contemplation, and the present writer hopes to carry it out as time and opportunity permit. What is, therefore, recorded here is the result of his travel and contact and recent available reports.

The Christava Sishya Sangh (literally, Society of the Disciples of Christ), is the Youth Movement of the Tamil Evangelical Lutheran Church founded 31 years ago. It has been holding regulur annual conferences with a steady increasing number of participants. In the first years, it started as a rather exclusive group of high school and college students. The medium was English, and its aims were mainly to bring selected individuals to a point of complete surrender to the Lord. As such, it has been of immense value in creating a set of church leaders whose influence is one of the greatest spiritual assets of the Tamil Evangelical Lutheran Church. The basis gradually became broader. Membership is now open to all confirmed young people of the Church, and the Tamil has become the obvious medium at meetings, In this respect the Sangh tries to reflect the recent emphasis on church-buildings on a broad basis, rather than the indivisualistic pattern of older days. Attempts have been made during the last years to make it more and more 'democratic" with the young people themselves at the helm of leadership. Thus, the revised constitution proposed by the General Body this year limits most of the leadership to young people under thirty years of age.

The two corner-stones of the CSS are Bible Study and Evangelism. During the last year a series of evangelistic campaigns and retreats have been conducted on a regional and local basis, which have considerably revived the spirit of the local associations.

In some larger town associations successful attempts have been made to organise social clubs, musical and other activities besdes the normal programme of devotional addresses and Bible Study. In some places, the local associations have selected a particular village for successive efforts of social service, adult literacy drives, and evangelism.

The CSS has about 35 local branches with varying membership rolls. The Total membership might be estimated at some 600. The new constitution insists on regular membership fees and stricter rules of enrolment. The work is divided into five regions. each under an Honorary Regional Secretary. Each region holds a conference of of its own every year in addition to the General Annual Conference every summer attended by an average of 250. Theproportion of girls active in the movement is between 1/3 and 1/4 of the total.

Mar Thoma Youth League of the Mar Thoma Syrian Church : This is a well organised Movement with two full-time secretaries, an office and over 200 branches connected with the parishes of the Mar Thoma Church. It is "a youth movement whose aim is to help the youth to meet the challenge of the Gospel and of the Church in the context of modern conditions. While advocating an ecumenical view of the Church and bringing the members into living contact with the life of other Christian communions and the World Christian youth movements it takes particular care to keep them well-disciplined and loyal members of their own communion." It has organised three departments for Study, Evangelism and Worship. The Mar Thoma Church has a well organised Sunday School movement, and this is actively helped by the members of the Leaugue. For those who are too old to attend Sunday School the Leauge has organised 'Youth Schools'. Among the activities regularly carried out may be mentioned, parish visiting, youth camps, retreats, Bible Correspondence courses, social service, and evangelistic campaigns. The publication board of the League has published a number of books, such as "The Nature and Function of the Church". 'The Christian Social Tradition" and 'The Hol Qurbana" (Holy Communion). In recent years a strong missionary urge has manifested itself among the Mar Thoma Youth, and a few stations, including two Ashrams, have been established in other parts of the country outside Travancore

The Methodist Youth Fellowship of the Christian Endeavour in India This society of the long name' has been established tn the Methodist Church of Southern Asia, under their Council of Christian Education with a full-time Secretary. The name will indicate a continuing association with the Christian Endeavour Union of India, and includes a Covenant in its constitution. Its bi-monthly magazine 'Youth Fellowship" started a few years ago contains, apart from news a good deal of useful material and suggetions for programmes. Among the activities carried on by the Fellowship the following may be mentioned: Leadership training courses several of which have already been held. A series of pamphlets dealing with such subjects as "Who is a Leader?", The Pastor and the Youth", "Training Young People for Worship", Approach to Rural Youth", A Programme for Youth Work" have been issued, and a small booklet 'Workers of Christ' has been recently published. A handbook for youth workers is in the press. The Fellowship has instituted a Youth Sunday for the Methodist Church. Camps, Caravan Groups, Daily Vacation Bible School, Youth Rallies are held regularly during vacations. Rural work, particularly among youth is being gradually developed and successful efforts have been reported from Hyderabad. Gujarat, Luckuow and Delhi. This year's new experiment in training and inspiring youth in Evangelism and Social Service was the sending out of a Gospel Team of twelve members to Badrinath (a pilgrimage centre in the Himalayas). This may become an annual feature.

The Church of South India has now a Youth Board in almost all its dioceses each with an honorary Secretary. For an over-all coordination there is an Honorary General Secretary. From time to time conferences of

BEST WISHES

FOR A

SUCCESSFUL

World Christian Youth Conference

Drink More Tea.

(Space Donated by a firm dealing in Tea)

THE TROPICAL PLANTAIONS, LIMITED

(Incorporated in Travancore Cochin State)

KOTTAYAM.

Registered Office:-Kottayam, Travancore, South India

Authorised Capital	....	Rs.	50,00,000
Divided into 2 00,000 shares of Rs. 25 each.			
Issued, Subscribed & Paid-up	....	Rs.	20,00 000

Board of Directors:

M. Lakshmana Rao Esq., B. A. Dip. Econ. Retired Govt. Auditor, Mettupalayam St. Kancheepurm; (Chairman)
K. J. Alexandar Esq., Kodiattu, Tiruvalla
M. P. Varughese B. Sc. B. L. Advocate, Ernaknlam.
K. Bhaskaran Nair, Esq. B. A. Travancore Credit Bank, Trivandrum.
P. John Punnen Esq. Pulikkaparampil, Olesha, Kottayam.
K. N. Subramania Iyer Esq., Kytharam: Kottayam.
P. T. Thomas Esq., L. C. P. S. Palampadom, Kottayam. *(Managing Director)*

Secretary

C. T. John Esq. B. A. Kottayam.

youth workers from the various dioceses have been held, and it is now proposed to hold an annual conference. At a recent conference of youth workers, reports from ten dioceses were presented indicating the picture of a Movement which is slowly but surely finding its feet. It will be impossible to even indicate the scope of work in the Church of South India. Broadly speaking, Bible Study, Worship, Evangelism and Social Service are the main planks of programme. Camps, and retreats are being held in increasing numbers. Some dioceses observe a Youth Week. I cannot pass on without giving in some detail an account of a great village youth movement organised in the Diocese of Medak. It seems to indicate the lines along which work among rural youth might be successfully developed. A report submitted two years ago gives the following interesting account:-

Yavvana and Yuvati Samajam (Young Men and Young Women's Society) Aim of the Samajam:- 'By the mercies of God, to present their bodies a living sacrifice, holy and acceptable, unto God which is their reasonable service.' (Rom. 12.1-2)

Objectives of the Samajam:- To train and equip village young men and women to:

(a) Conduct prayers and prayer meetings in the neighbourhood.
(b) Conduct public worship in the local church.
(c) Lead evangelistic campaigns among non-Christians.
(d) Teach in Sunday Schools.
(e) Help in young people's meetings (if activities of Yavvana Samajam).
(f) Help in teaching illiterates to read and write.

Personal Initiation:- It is the duty of Pastorate presbyter and village evangelist to meet young men and women individually, have personal contact with them and talk to them before investing and enlisting anyone into the Samajam.

Age and Number:- Every member should be above 14 and below 35 years of age and no Samajam should be less than 6 and more than 20 members. A village can have more than one Samajam.

The Motto & Promise:- 'I dedicate myself, totally and completely to the service of Jesus Christ and I will do my best to help the Church and wholeheartedly give myself to the propagation of the Gospel, following the duties of my Samaj to the best of my ability.'

Activities:- Each group follows a year's programme consisting of the following.

BIBLE STUDY - - Series of Bible stories are taught according to an agreed Syllabus.

WITNESS - The groups take special share in the village services and in evangelistic compaigns. In some places neighbouring villages are visited regularly - with Samaj lyrics, dramas, dialogues and Bhagavathams.

SERVICE - The Committee gives suggestions to guide the groups in this matter. But here and there the groups create their own opportunities of service. But the normal service is in the following forms.

(i) Calling people to the village prayers.
(ii) Helping in the school.
(iii) Keeping the prayer hall clean and preparing it for the services.
(iv) Doing good turns including sanitary work and village cleaning.
(v) Helping the poor and needy.
(vi) Earning money for church collections.

LITERACY - Special attempts are made to see that all the members are literates. Literacy among the congregation is encouraged and enhanced.

GROUP GATHERINGS AND RETREATS:

(i) Each group is encouraged to meet periodically with co-operation and help of the village elders.
(ii) Terminally they have regional retreats and conferences.
(iii) Once a year – they have the Central Mahasabha, where various pastorate groups meet and worship and discuss together. This helps them to think and understand that they are no isolated bodies of Christian youth groups but belong to a big organisation which functions on a sound basis, and is a part of the world community of Christian youth. Two summer schools are held every year.

RECORDS - Proper records are maintained concerning all the above activities, and brought upto date for the Central Samaj Mahasabhas and for the purpose of healthy competitions.

UNIFORMS - Youth Groups maintain a special uniform on all their important occasions viz., green shirts (standing for ever-green youthful vigour and abundant life whose leaf 'shall not wither') and a badge with a cross and a torch, signifying that Jesus is the light of the world, their home and their own lives, and that they are prepared to face the Cross for Him in His service.

The United Church of Northern India: The Punjab Synod area of the U. C. N. I. had for a period a full-time Secretary, but this has been for the time being discontinued. Here the programme has followed the lines of the Westminster Fellowship programme in the United States. Youth Conferences have been regularly held. A youth leadership training institute was recently held, but this was open to other churches. A handbook for Church Youth prepared in India has just been translated and is in the Press.

The Welsh Presbyterian Mission in Assam, which is a part of the U. C. N. I., have released one of its missionaries for full-time youth and Sunday School work.

Irish Presbyterian Church, Gujerat (U. C. N. I.): The Church has fifteen Boys and Girls' societies, with the total membership of about 400 young people. As regards their programme of activities, according to a recent report, in the first part of the academic year appointed portions of the Bible are studied by all societies, and an examination is held which can be taken by those who desire, and prizes are given. Gospel teams go out to preach the Gospel in the neighbouring villages. Good use is made of music and musical instruments in preaching. Various types of community service are undertaken by members' such as collecting money for the poor, visiting the hospital, cleaning the Church, conducting of Sunday school classes. One society has started a lending library.

The U. C. N. I. as a whole has an overall Welfare of Youth Committee with an honorary Secretary. A youth conference for the whole Church area is being held this year.

Some sections of the **Baptist Church** have full-time secretaries. The American Baptist Church in Assam has set aside one of its missionaries for full-time youth work, and the work has steadily increased. He has taken a leading part in organising the two work camps which have been recently held on the site of the new Union Christian College. A cyclostyled magazine called "Christian Youth" is regularly issued containing useful material for use in youth programmes. A young people's Week was launched this year. A report says, "At the end of the week the leaders were formed into five Gospel teams and sent to different hostels equipped with suitable Scripture verses and songs for personal evangelism. As a result 82 students were won to Christ, making necessary preparation for baptism. Seeing the urgent need for a pucca baptistry for the local church, the student leaders came forward and said they were willing to dig a baptistry in their name on a voluntary basis. The consent being given willingly by the local church, all those trained in masonry joined on their honourable job. The baptistry was finished within that very week to the satisfaction of the local church, and all the new converts were baptised in it. In another section of Assam where the Baptist Church works among the Garo tribe, a report says, "As for the activities, in some villages the youth requite enthusiastic about keeping the church and grounds in condition, some have given much help to their church through cottage prayer meetings which they hold in the homes of sick or bereaved or otherwise troubled Christians; some, under adult leadership have been preaching and teaching in bazars and villages, opening schools for converts and supporting teachers with money and prayers."

D&F

Here's the all purpose

MISTIFIER

ESTATE SPRAYER

Covering every Spraying need

- FOR TEA, COTTON, RUBBER, PADDY, FRUIT AND CROPS OF EVERY KIND, D & F MISTIFIER ESTATE SPRAYERS ARE MOST SUITABLE.
- WRITE TO US TODAY FOR ANY PROBLEM CONNECTED WITH SPRAY MATERIALS FOR COMBATING WEEDS AND PESTS.

Manufactured by

DRAKE & FLETCHER LTD. ENGLAND.

AGENTS IN SOUTH INDIA

DARRAGH SMAIL & CO LTD.,

COCHIN • ALLEPPEY • KOTTAYAM.

Youth Work in the Syrian Orthodox Church: (Under Catholics) Youth work in this Church is done in two sections, one for the students under the Orthodox Students' Association, and the other comprises Youth Leagues connected with a number of parishes. Regarding the work of the students' Association a recent report says "branches of the association are quite active in organising public meetings, study groups, socials, relief work, retreats and special one-day conferences. These units work regularly in colleges and in the summer they meet together under the auspices of the Orthodox Students' Conference for one week's corporate study, retreat and self-dedication. For the past four years a parish tour was conducted by some students and senior friends. These teams that go out on parish tours visit every home in the parish conduct family prayers, help the poor and the needy, take statistics of the economic, social and spiritual conditions of the parishioners, and conduct evening meetings in the churches. We are glad to note that a number of college students who go to these conferences and parish tours are dedicating their lives for full-time service in the Church."

The activities of the Youth Leagues, consist of besides the usual programmes of worship, study and evangelism running Sunday School, relief of the poor, and general help of the parishes. Some of the Leagues have collected funds for famine relief in areas outside Travancore.

There are abont 20 young people working full-time as 'Servants of the Cross', looking after the growth of the 20,000 converts the Church has got from the low-caste people in Travancore-Cochin. Some of the orthodox young people are in sympathy with the Communists and a few have joined the party but numerically they are an insignificant minority.

The Church of India, Burma and Ceylon, has no organised youth work on the level of the Province, as a whole, but in some dioceses there are youth leagues which follow the usual pattern of programme, camps, retreats, Bible study and Evangelism. For the most part work among youth is confined to that carried out under the Sunday School or he Student Christian Movement.

In this review I have not attempted to cover the youth work of all the churches. I have said nothing for instance about the work of the Mennonite Church, or the American Evangelical Church, the Church of the Brethren or the Wesleyan Methodist Church. All these and others have youth work in some form or another. But I cannot close this brief survey without giving a sample of what an enthusiastic individual can do and does.

Rev. Stanley Samartha, head of the Basel Evangelicals Mission Theological Semimnary, in a letter, wrote a fewmonths ago" Our Seminary has just closed for the Summer holidays, and I thought I should give you some idea of the work which I am now doing for the Youth of this district. I have been quite busy trying to organise some work among our young people. In February we had a one-dav conference for the youth workers in the Mangalore circuit. The object of this conference was to bring together the office bearers of some active members of our Young Men's Prayer Unions along with the pastors, for the purpose of Bible Study, prayer and carefully organised discussion about youth work in our Church, The response was very encouraging. Nearly sixty people attended and some important practical proposals came out of it. One result was that the young people unanimously decided to have a District Youth Conference in May in our Seminary . . . We expect two hundred people to stay together for three days. Most of these are not college men, but independent young men who are working in the District and who are, in their own way, carrying on the work of Prayer Unions, some of these Unions for more than 70 years. I believe the life and witness of our church depends, to a very large extent, on what we do now to harness their energy and enthusiasm for Christian work. In March I organised a Conference for Sunday School teachers . . Here again the response was very good and nearly seventy people, men and women, attended, and we had excellent discussion as to how to bring children. into the Sunday School and help them really to grow in Christian life . . . Now I am busy editing a "Youth News" along the lines of your own Bulletin, but in our own language Kannada,"

Since this letter was received, the "Youth News" has appeared; and promises to be a most useful youth publication.

What Mr. Samartha has reported is an example of what in many individuals, Pastors, laymen, missionaries are doing silently. These efforts often prove to be the beginnings of a well-organised youth movement.

One cannot look, however cursorily, at the youth work of the Churches in India without a sincere feeling of thanks to God for this manifestation of His Spirit in their life and witness.

★ COCHIN BAKERY ★
Bakers and Confectioners
ERNAKULAM.

INDO MERCANTILE BANK, LIMITED
(SCHEDULED BANK)
Head Office : MATTANCHERRY, Cochin

Extract from Government Press Note on the renewal of guarantee of Deposits from 8-10-1952.

"Since giving the guarantee, the Government have been watching the activities and the progress of the Bank very carefully, and they note with satisfaction that the Bank has been able to show better results, and to obtain several deposits even without Government guarantee. Government have three nominees on the Board of Directors including the Chief Secretary and the Finance Secretary. Considering the present improved position of the Bank, which has been able to win public confidence, Government feel that a guarantee to the extent of Rs. 20 lakhs will now suffice. They have therefore sanctioned the guarantee fixed deposits in the Indo-Mercantile Bank Ltd, Cochin up to a maximum limit of Rs. 20 lakhs for one year from the 8th October, 1952. Government expect that the Bank will continue steadily to maintain its progress and command public Confidence".

Sd/-
CHIEF SECRETARY TO GOVERNMENT.

★ RURAL INDIA ★

(R. J. CHELLIAH)

Lecturer in Economics Madras Christian College·

It is oftain said that real India is rural India· This is true in a sence because about 87% of India's teaming millions live in rural areas- In spite of some industrial development, urbanisations has made little progress. India is still predominently a country of villages and hamlets. Therefore, India's rural backwardness means, in effect, the backwardness of the Indian nation itself·

The social and economic backwardness of India has now become proverbial as were her riches and culture, in the happier days of long ago· India is now typically the land of poverty illiteracy and epidemics· In the midst of much desolation a few monuments in stone and marble remain to bear witness to the glory that has all but faded away from our memory· Our villages, it is said, were once our pride - little republics throbbing with life and activity, real centres around which the whole life of the people was built. Today they are "veritable cess-pools of ignorance and superstition" from which all gaiety and vigour have been drained away· There is no light nor cheer in them and they are sunk to the lowest level of apathy· Political subjection and the centralisation of administration that came with the British raj can be said to have been responsible, to a certain extent, for this, but the root cause is poverty· The average Indian villager is abjectly poor· The per capita income in rural areas is lower than that of the country as a whole, which itself is, according to recent estimates, only about Rs. 255 (i. e· about £ 19) per annum· The annual income of thousands of people in the village is, of course, well below this figure. Roughly speaking, at prevailing prices, a family of four members in a village can manage to provide itself with **bare** necessaries and **minimum** of comforts with an annual income of about Rs 1200 (i· e. Rs· 300 or dollars 63 or £ 23 per capita) This serves to show us the true economic position of the great majority of villagers· It is not too much to say that not less than 75% of the population lives in constant sight of the hunger line· Hence the ill-health of body and mind, the high death rate of infants and mothers· Education is a 'luxury' which they simply cannot afford· Let us not think that they are illiterate from choice·

The poverty of the rural population is bound up with the backwardness of Indian agriculture in which most of them are engaged· Now, in India, agricultre is a "deficit economy"· As the cultivators have found it to their cost over many years, it scarcely enables them to eke out a living· Yet they cannot give it up, for there is no alternative employment available·

That leads us to one of the main causes of the backwardness of India's main industry· There are far too many people on land· Population has been increasing rapidly over a long period, but industrialisation has proceeded at too slow a pace to absorb the yearly additions to the numbers· Simultaneously,, another force tending to intensify the pressure on the soil has been operating. The competition of cheap machine-made products of the West crushed out of existence the indigenous handicrafts· The rural and urban craftsman, utterly ruined by Big Business, were driven to the land, In England, with the advent of the capitalist, the craftsmen lost their independence, but at least found employment· In India, in the absence of rapid industrialisation, the decline of the handicrafts led directly to the intensification of the pressure on the soil. No wonder then the percentage of population dependent on Agriculture rose ffrom 61% 1891 to73% in 1931·

This has inevitably led to the progressive reduction of the size of the holdings, through sub-division and fragmentation. The evils resulting therefrom are too well known to need recounting· The average size of the holdings in India is only about five acres whereas it is 20 in England, 40 in Denmark ahd 145 in the U· S· A· Averages never reveal the whole truth and the position is worse than what appears from these figures, reliable statistics have shown for instance, that 42% of the farmer's families in Bengal have less than two acres each· In many parts of the country joy holdings' and 'miniature farms' of 1/60 acre and the like are not unknown· Even the average sized holding if it consists only of dry land, will not be sufficient to maintain an average family· There can be no doubt then that the holdings of most peasants are uneconomic. To make things worse, even the small holdings are held in strips and bits scattered over a wide area - fragmentation resulting from a sense of justice·

Smallness of holdings leads to a very low yield. Other causes responsible for the low yield are: deterioration of the soil through inadequate maintenance and soil erosion; unsatisfactory system of cropping; lack of good seeds; poor livestock and other equipment and lack of sufficient capital· Inadequate rainfall also is an important cause, over wide areas·

Indeed, by and large, agriculture in India still continues to be a gamble on the monsoon which has "all the proverbial caprice of the Eastern potentate"; Nature's caprices have made the cultivator fatalistic and reduced all incentive to improvement. Frequent and unexpected droughts render the economic position of the farmer inherently unstable· They reduce the staying power and the efficiency of the farmer and the vitality of his livestock, at the same time increasing his indebtedness and thus intensifying his poverty· Of such circumstances is born despair and helpless resignation to his lot·

The methods of cultivation are still primitive. The yield can be raised by the use of more scientific methods, improved implements and aritficial manure· But all this requires capital and a measure of education. To him that hath is given· There is no reason to think that state help and guidance in this direction has mainly benefited the richer peasants and the land-lords·

With growing industrialisation, occupations allied to agriculture have been snatched away from the farmer· For example, carting for hire has lost in a large measure to the motor bus and the processing of crops, like grinding flour and milling rice, to the mills. He is left with no subsidiary occupation. His only source of income is cultivation (and perhaps some occasional opportunity to do casual labour)· We have seen how precarious and meagre that source is·

A poor and ignorant man is bound to be exploited in every direction· Exploitation denies the cultivator the full value of the fruits of his toil· The farmer is the victim of exploitation by a number of people ranging from moneylender to astrologers. He is unable to hold his own in a competitive market. His bargaining power is low and there are no organisations as in the U. S A· to protect his interests· He is too poor to holdon unaided, for a better price· All too often he has to turn over his crops for a low price to the local money-lender· He is thus the very opposite of "the economic man"; he buys dear and sells cheap·

He is, of course, born in debt like his good father before him· During his journey through life he is most likely to add to it a sizeable figure· As a rule indebtedness is disproportionate in relation to income and property· The total of rural indebtedness is estimated to be about Rs· 1000 crores· Neither extravagance nor litigation is the main cause of the growth of indebtedness, as is sometimes supposed· Extreme poverty and recurrent failure of crops due to droughts (or floods) force the farmer to resort to consumption credit, as a matter of course· Besides, there is the well-known need for credit to carry on agricultural occupations and to undertake improvements. As income is not steady, such indebtedness tends to get piled up in course of time.

The Banks do not lend to small agriculturists. The co-operative movement has not made such headway as yet. The farmer, therefore, has still to depend entirely on his old 'friend-in-need' (actually his 'arch enemy') the fabled money lender who has been having a flourishing business for the past several decades. No man is indispensable, save the village money-lender! Without him, in the present set-up what a chaos there would be in the village economy! And with him what an agony and slow squeezing out! The village money lender lends liberally, but at usuros rates of interest ranging from 25% to 100% according to the relative elasticities of supply and demand! There is an informality about the whole business. Why bother to keep proper accounts? Who would want to look into them? Surely not the debtors who connot tell a lakh from a hundred! Suffice it that the land is mortgaged and the records are in the safe! He would be lucky who, once indebted, succeeds in saving his lands from the clutches of the money-lender. Many have been unlucky and have joined the ranks of the landless labourers. The state stepped in and passed laws prohibiting the alinenation of land to non-agriculturists, Most states have now on the statute book laws laying down the maximum rate of interest chargeable But the demand for credit is so inelastic that the debtors collude with the money lenders to circumvent these laws!

A description of rural India will not be complete without some reference to the landlords, There are big and small fry among them. If you go to the villages, you may not find them, for many of them are absentee landlords. As the 'higher' castes do not cultivate their lands even when the holding is small, the number of absentee landlords is unduly high. They exact a heavy toll from the cultivators in the form of rent. What do they give in return? What are their services in production? Generally, they do not take much interest in this business, but many of them do finance cultivation. They lend money. Very often the money-lender is none other than the landlord himself. In many parts of the country, fedual practices and traditions continue. These dues plus the cash nexus give the non-cultivators a hold over the cultivators who labour for the pleasures of others and for their own subsistence. All the protection that the state has sought to give has not altered this fundamental fact.

The cultivator then, whether a tenant or a small holder, is in extremely sorry plight. The victim of a thousand wrongs and prey to malign forces over which he has no control, he has borne his burden patiently for countless years. He and his wife have never known many good things of life and his children are under-nourished and ill-clad. He is the average Indian, the common man whose name everybody takes in vain. When he sees us, he salutes us with folded hands raised to the head. What have we done for him that we deserve this respect?

In the course of a recent economic survey of a village near Madras, I had occasion to meet in their little huts some of these common men and women of our land and learn afresh of their troubles and tribulations, There was one man who made me sit down and proceed to show how nothing that I could do, could possibly save him. His story is typical. He is the head of a family of six members of whom only one is literate. The family owns 2 acres of dry land. Even if the rains are regular, it will find it difficult to make both ends meet without extra earnings from odd jobs. But for five years in succession the monsoon has failed, The family has been subsisting on irregular earnigs from coolie' labour. Half the gold ornaments of the woman have found their way to the pawn-broker's shop and are now past redemption. A few years ago, he borrowed Rs. 60 to help him to buy seeds and a bull. This has multiplied five times. He has been made to sign a new bond to say that he borrowed the sum that he now owes. Incidentally, the bull is dead. Other sundry debts about to Rs. 200. As things are, there is not the slightest prospect of repayment. "We are thinking of pawning the big brass vessel to buy rice today," put in the wife after her husband had concluded his tale. Their mud hut with its thatched roof symbolised their lives.

Such are the tragic tales of tens of thousands today. It is not difficult to see why India is backward, her production is low, her production is so low, and her people are illiterate. Any scheme of rural reconstruction must aim at putting agriculture on a sound economic basis and rescuing the farmer from ignorance, aparthy and exploitation.

A. V. GEORGE & COMPANY LIMITED

(AUTOMOBILE DEPARTMENT.)

SOLE DISTRIBUTORS FOR ROOTES GROUP
CARS & COMMERCIAL VEHICLES
IN
TRAVANCORE-COCHIN STATE.

HILLMAN ★ COMMER ★ HUMBER
KARRIER ★ SUNBEAM-TALBOT.

HILLMAN

COMMER

SPARE-PARTS FOR ROOTES GROUP VEHICLES ALWAYS IN STOCK.

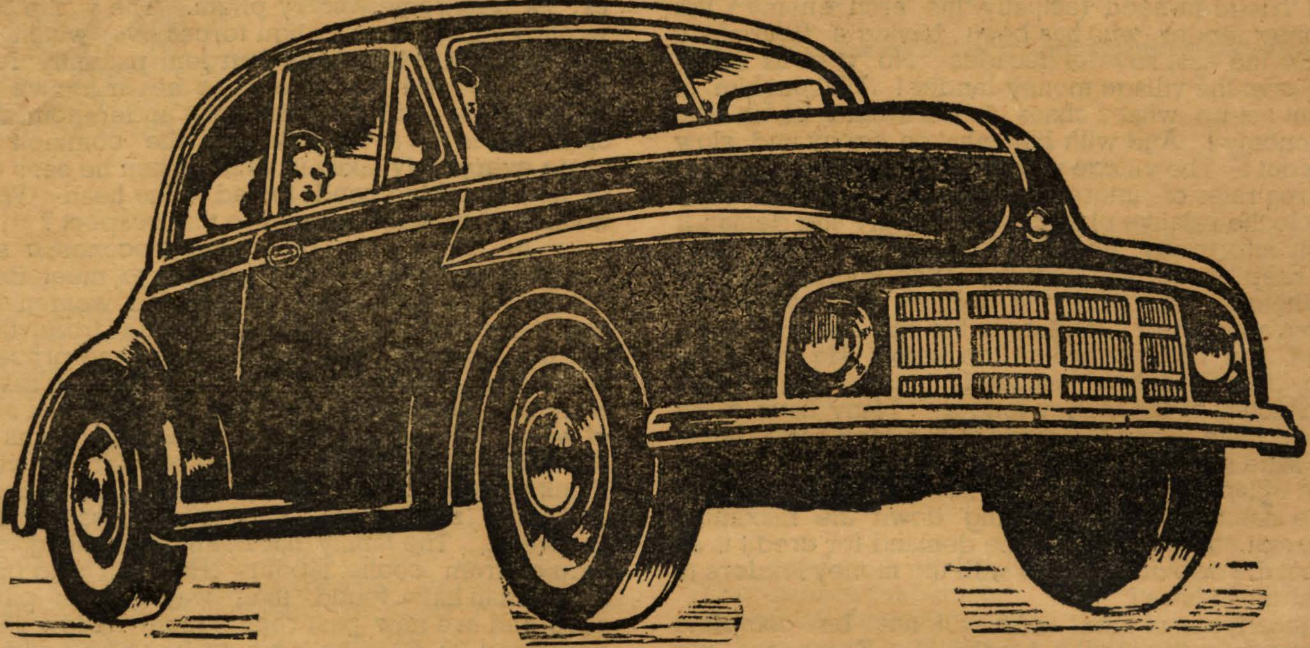

★ MORRIS ★

IT'S A "QUALITY FIRST"

Motor show this year.

STOP PRESS.

THE FOUR DOOR 'MINOR'

BIGGER PERFORMANCE

FOR THE "BIGGEST" SMALL CAR BUY.

Authorised Dealers:-

PANKAJAM MOTORS,

ALWAYE.

TELE: PHONE: 25.
GRAMS: PANKAJAM.

★ TRAVANCORE TO-DAY ★

(Jai Boy Joseph)

The tourist who comes to Travancore is at once struck with the difference between this land of wooded hills and vales and any other part of India. Legend says that as 'Britain rose from out the azure main" this strip of luxuriant vegetation also rose from the sea at the command of an ancient Brahmin.

Travancore forms the south-western tip of the vast Indian peninsula. Its trees, its climate its people, its meandering streams, its level stretches of green paddy, its eastern hlly region and its western chain of lakes make it a pleasaunce fit even for a Kubla Khan.

The most thickly populated areas and most of the towns lie along the central region. Here the landscape is constantly thrown up into small tree-covered hills with flat beds of paddy between them, On the summit of these hills the tourist may find a temple or church of great antiquity. Travancore Christians believe that St. Thomas the disciple of Christ came and built several churches. One of them - (the Nilakil Church) - was only recently discovered inside a dense forest, with "trees inveterately convolute "growing inside the church and gnarled roots engulfying the old granite stones

Owing to the aforesaid mingling of hills and valleys, motoring is not a pleasant experience in Travancore. Besides six months of torrential rain in the year keep the Public Works Depertment fully engaged repairing roads for the rest of the year. But the minor discomforts of the road are amply compensated by the other natural aspects of Travancore which the traveller is unlikely to forget long after he has left.

West of the hill and valley region lies one of ihe most beautiful prospects that ever greeted the eye of man. The liet motif is the coconut tree. It is here, there and everywhere, on the flat land and as one reaches the fringes of lakes which separate a narrow littoral strip from the main body of Travancore, the trees crowd so thickly that each one has to slant out into the water even at forty degrees.

As one traces the history of Travancore from the mists of antiquity one reads about King Solomon's ships touching a port near Trivandrum. Marco Polo describes Quilon in his Books of Travels.

Later we hear of many principalities, each with a chieftain, trading with the Arabs, Portugese, Spaniards and other foreigners and sometimes fighting them. Soon after this period we find a capable prince subduing and uniting all the small principalitiesm and later entering into a peace treaty with the British. The maritime powers which tried to gain supremacy in Travancore built forts which now form relics for students of history.

The British never interfered with the internal administration of the country for long. Nevertheless many of them visited the land and were astonished that the history of Travancore Christians goes as far back as the third century A. D. ! About a third of the population of approximately eight millions are Christians. They fall into several groups and denominations and are torn by dissensions.

In spite of the good percentage of Christians, the population in its general character is Hindu. The Hindus of Travancore also fall into different castes as in the rest of India There is a small percentage of Muslims also, mainly in the coastal regions not to mention a sprinkling of Jews and Eurasins. Mohammedanism spread to this region in the 7th century when the first Arab ships touched the shore.

Kottayam is almost in the centre of Travancore. Surrounded by canals, this thriving town is situated in a region of ups and downs, all intensively cultivated and lusciously green. The first missionaries who came to this place spelt Kottayam with a capital C instead of K. They actually came at the request of Colonel Munro who sympathised with the Christians of Travancore who were out of the main currents which swept Christendom. These missionaries did splendid work. They established schools in many places and started the C. M. S. College at Kottayam, the first college in Travancore. Today the tourist will find dozens of colleges throughout the land.

Kottayam is almost on the edge of Lake Vempanad. This is the largest of the lakes and will afford ample pleasure to the tourist. The depth is very little (from 6 to 15ft.) except in a few places where it is belived to be very deep. A motor boat will take the tourist across the sheet of water or alongside the coconut fringe of the lake. Fishing boats and large canoes abound everywhere.

The people of Travancore are not lacking in artistic tastes. The wild elephants of the eastern forests supply enough ivory for hundreds of craftsmen. They make beautiful little gods and goddesses, chariots and horses, and hundreds of wonderful things. The tourist will stand entranced in front of the shops of ivory articles in Trivandrum. Since there is no dearth of wood in the country the traveller will come across well wrought carvings in wood dating back from centuries. The atmosphere of Travancore is reminiscent of Hardy, Thoreau and James Norman Hall.

Travancore is rich in many products not available in any part of the world. Its pepper vine does not thrive on any other soil and the recent boom in pepper has produced many "pepper kings", Rubber is another valuable export.

The land abounds in many edible fruits and roots. The finest fruit for the tourist would be the banana. The peasantry is very much dependent on 'tapioca' a root introduced here about fifty years ago. Jackfruit, an obese edition of the custard apple, also stands in good stead in times of scarcity.

Quite a large area of the eastern hilly region is carved with many tea and cardamom estates. There are a good number of English planters in this area. In spite of malaria and cold, many adventurous young men take to these estates quite early in life. The cardamom and tea estates of Travancore have produced much wealth during the last hundred years.

The moths of November and December are in a sense the idyllic part of the year in Travancore. It is the season when people have leisure because the harvest is over, and the sky is almost clear of every vestige of raincloud. The Malayalam era date started in August 825 A. D. and the December of 1952 will approximate to the months of Vrischigam-Dhanu M. E. 1128.

Travancore has contributed greatly towards Indian art and culture in general. It is only a few decades now that the world has heard about the great "kathakali" of Travancore. It is a kind of dance expounding ancient stories from the Hindu religious mythology. Side by side with them is also the profane "Ottam Thullal" originated by one of Travancore's great poets - Kunchan Nambiar.

The visitor to the Art gallery in Trivandrum will be astonished at the exhibits From the early Indian styles to a good number of paintings which could have done credit to Constable, Augustus John and Reynolds are seen here.

Till very late, Travancore had its own coinage. These coins are still in circulation although minting has stopped after the integration of States following the Independence of India. The numismatist would long to have many of them in his collection.

★ INDIA OF THE DAY ★

(Chandran Devanesan M. A.)

Proffessor, Madras Christian College

What is India? Who can know it all - this immense sub-continent stretching from the snowy emiaences of the Himalayas to the sanded flats of Cape Comorin at its southernmost tip ? Who can plumb all the mighty streams of her great past or fully fathom every swirl and eddy visible on the surface today ? Who can unfold the whole of her present story or foretell her entire future ? In Shelley's words, life in India is like "a many coloured dome of glass staining the white radiance of eternity". But who can unravel all the complex designs or do justice to every bright hue and vivid colour ? Is it any wonder that India has produced many saints and sages while hardly a single historian was numbered among her great men until recent times ? The land has always been a kind of **mysterium tremendens** to her peoples ? The gods live in the Himalayas; the rivers are holy; the soil is sacred. In the nationalist era India herself has taken her place in the pantheon of gods and goddesses. She is Bharat Mata-Mother India-with hand upraised to bless her people.

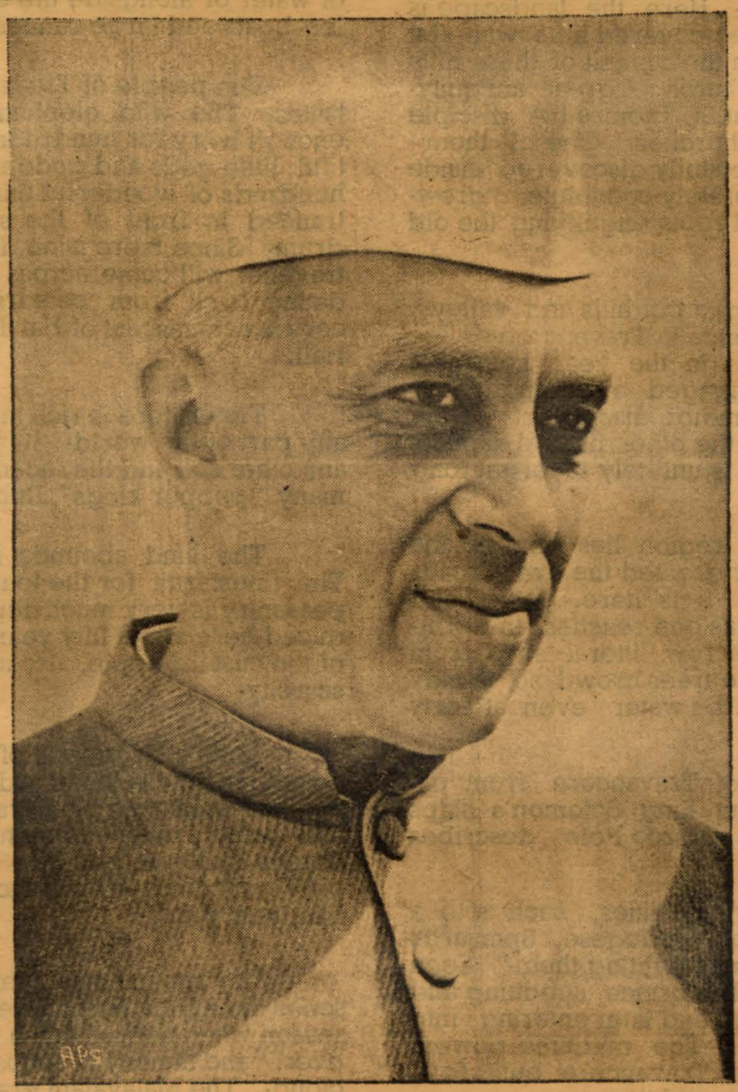

Pandit Jawaharlal Nehru, Prime Minister of India.

The mind of India is as fascinating as the varieties of her landscape. A recent article in a magazine called **Indian Skyways** entitled "Our new technical religions" says, "The war, amounting almost to a religious war, which is at present splitting the aeronautical community in two is that between the Centrifugalists and the Axialamites as one might call them. Or, to put it more plainly, the disagreement in theory and practice is between those who believe in centrifugal compressors for gas turbines and those who believe in axial-flow compressors." We do not know whether this is putting it plainly or not, but it is a good illustration of the mind of modern India. One part of it is filling up with the latest scientific and technical knowledge while other parts of it contain treasures from the past or just an accumulated collection of old, historical junk. Kiyo Takeda of Japan has compared the mind of her people to a two storeyed house with modern furniture in the upper room and old-style furnishings in the lower room and no connecting stair between the two ! The mind of modern India also presents this two-storeyed appearance. And if the mind is to a large extent a reflection of the present milieu in India it only goes to show that this sense of stratification arises from the conditions of life. One is tempted to compare India to a vast museum housed in a many-storeyed building with each floor showing the historical remains of a particular period of civilization and culture. The young Indian aviator flies over regions where life seems to go on as it has been doing for the past five thousand years. Every thing seems to exist side by side in one enormous and fascinating jumble. But it would be mistake to imagine that India ia altogether a land of lotus-eaters - a country of somnambulist civilizations. There are signs everywhere of awakening and new and stimulating ideas are thrusting through the hard crust of historical accretion. The winds of change are blowing through the land. The new virtue of modern India is a growing impatience and a goading desire for change though the nature end method of the change are matters still under discussion.

One change which the whole of India was agreed upon was the change from subjection to independence. The demand for freedom was inspired to a large extent by many liberal values from the West. John Stuart Mill and Abraham Lincoln are not unreleated to the national struggle in India. But the movement expressed itself in a characteristically Indian way under the dynamic leadership of Mahatma Gandhi. The twin ideals of non-violence (ahimsa) and truthfulness (satyagraha) captured the minds of thousands and made them capable of daring and sacrifice on behalf of the people. The Bhagavad Gita solaced many a pious Hindu during the time he spent in jail. But there were under-currents and dissonance which came to the surface with the rapid approach of freedom. The reduced power of Great Britain and the open mutiny of sections of the armed forces in India made it clear that independence could not be long delayed. But the dawn of independence brought one major conflict to the forefront, namely the Hindu-Muslim tension, touched off by out-breaks of violence in Calcutta. The Muslim League had its own fiery prophet in the person of Mohammed Ali Jinnah. The conflict was resolved under the guidance of Lord Luis Mountbatten but at the cost of two bitter things. One was the partition of India resulting in the setting up of two separate states - the Union of India and Pakistan. The other was the assassination of Mahatma Gandhi by a Hiudu fanatic. The new nationhood came to birth in an atmosphere of bloodshed and communal frenzy The death of Gandhiji was a great moral loss. The leadership of the nation passed into the hands of Pandit Jawaharlal Nehru - a worthy successor to the Mahatma.

The Gandhian era had moral fervour; but it was backward-looking. It is significant that when Pandit Nehru announced the independence of India to the world on August 15, 1947 he spoke of "a tryst with the future". It is

---

All these and more are the attractions which Travancore offers, and if one is in a mood for cliches of beauty one could go on endlessly. But the best jubge of a place is the traveller himself. Much will depend on how openminded he is how receptive to things aesthetic. The traveller will find, as no doubt he will in other countries certain things which will jar his sense of appreciation but this need not perturb him What is lost on the roundabouts will be gained on the swings.

The Travancore Rubbers Limited

(INCORPORATED IN T-C. STATE.)

KOTTAYAM, — TRAVANCORE-COCHIN STATE, — S. INDIA.

Authorised Capital Rs. 6,00,000

Divided into 60,000 Shares of Rs. 10 each

Issued, Subscribed & paid up Rs. 6,00,000

DIRECTORS:

T. K. JOSEPH ESQ., B. A., B. L., ADVOCATE, ERNAKULAM. (Chairman.)

JOSEPH KURIEN ESQ., KALLUVAYALIL, MEENACHIL.

V. T. MANI ESQ., B. A., LL. B., ADVOCATE, KOTTAYAM.

K. N. SUBRAHMANIA IYER ESQ., KAITHARAM, KOTTAYAM.

EAPEN THOMAS ESQ., PALAMPADAM, KOTTAYAM. (Mg. Director.)

Secretary,
Abraham Eapen Esq.,

FLY

COCHIN—BOMBAY

IN 4 HRS. 30 MTS.

Every Wednesday, Friday, & Sunday

FARE RS. 165.

—: INQUIRE :—

AIR SERVICES OF INDIA, LTD.,

COCHIN AGENTS:- MOOLJEE JAITHI & CO.,
MATTANCHERRY.

PHONE: 539 & 578. GRAMS: "JALANATH".

EACH STEP A PLEASURE
&
A SUCCESS TOO

ELD
CREPE SOLE

MANUFACTURED BY
THE ELDORADO CREPE SOLE FACTORY
MUNDAKAYAM

MANAGING AGENTS
A.V. GEORGE & Co. LTD.,
KOTTAYAM

this liberal hope in the possibility of progress which sustains the best elements in the Congress Party led by Pandit Nehru. The liberal rationalism and faith in science now outworn or questioned in Europe are the influences that sustain political hopes in India. If is this liberal optimist faith which enabled the Congress Government headed by Pandit Nehru to keep going in spite of the horrors of the partition, the staggering refugee problem and the gloom created by the murder of Mahatma Gandhi. The havoc created by religious fanaticism in India points to the need for a secularization of politics. The creation of Pakistan was a clear indication of the failure of the syncretist dogma that all religions are the same. There is an attempt going on now in India to implement liberal ideas through the secularization of politics. The constitution of India accepted by the Constituent Assembly on November 26, 1949 is based on many western and secular ideas and the Republic of India proclaimed on the 26th January, 1950, established a secular state. But no one is yet very clear as to what secularism means in India; it is a faith without deep roots. The secular liberalism of Pandit Nehru is not accepted without question. There are forces within and without the Congress which challenge the leadership of Nehru thus expressing hostility to ideas which are suspect as foreign importations. This is clearly seen, for example, in the opposition to the Hindu Code Bill which sought to establish social reforms carried out in western countries a long time ago. But the General Elections held last year resulted in a clear verdict for the leadership of Pandit Nehru The communal and politico-religious group suffered a rout. This does not however mean that there are no dangers from a reactionary alliance between religion and nationalism. The Hindu Mahasabha and the Rashtriya Sevak Sangh coutinue to be vocal. Recently a leader of the Hindu Mahasabha threatned to organize a boycott of a cricket test betweeen India and Pakistan. What reeps this form of communalism alive is distrust of Pakistan and the still continuing problems of refugees. What these forces would like to establish is a Hindu national state to counter balance an Islamic state in Pakistan. The tide of communal feeling ebbs and flows in terms of India's relations with Pskistan

If there are dangers from the Right there are also dangers from the Left. If Pakistan repels the Communalists, China inspires the Communists. The Russian El Dorado is too far, too remote for Indian proletarianism. But the revolution in China is altogether a different kettle of fish introducing a powerful, new factor into Asian politics. China and India have many cultural links going back to a dim historic past. Her peoples are not entirely unfamiliar and her problems seem similar to Indian problems. Naturally there is a great deal of interest in what is happening in China. Indo-Chinese Friendship Leauges are the order of the day providing wide platforms for Communist propaganda. The situation is very reminescent of the 30s in Europe when Russia was presented as a workers' paradise through various peripheral organizations unofficially linked to Communist parties. The united front tactic is also very much in evidence in India as it is a convenient means for consolidating all opposition to the Congress Party. The Communists formed various fronts particurly in Hyderbad, Madras and Travancore-Cochin and got either party members or sympathisers elected by this method during the last General Elections. Despite these successes in the whole of India amounted only to 4%. Another method employed by the Communists is the Peace Movement which succeeds in bringing together a weird assortment of people including representatives from the gutter press the film industry and some ineffective Gandhians. These Gandhians provide effective ammunition for the Communists for two reasons. First, they have always been opposed to the introduction of a western economy so that they are good allies for denigrating the west. The United States particularly has become their **bete noir**. Second, the Gandhians who were included in the Cultural Mission to China claim to have been impressed by the "Gandhianism of the Chinese Communists. Pandit Suuderlal declares that Mahatma Gandhi is dead in India but alive in China! Whether the present austerity of China is dictated by stern economic necessity or an idealism akin to the idealism of Mahatma Gandhi is a problem which has not interested these Gandhian supporters of Communism.

The existence of disgruntled Gandhians reveals the feeling that the Congress Party has betrrayed the moral idealiam of Mahatma Gandhi. Another section of Gandhian purists led by Acharya Kripalani founded the Kisan Mazdoor Praja Party for contesting various seats in the General Elections. This group has now merged with the Socialist Party and the new organization is called the Praja Socialist Party. This has engendered some sort of a strange mixture of Gandhian and Marxist ideas but it is significant as a development with roots in the ideological soil of the national movement. The Socialist Party had only four years of independent existence after emancipating itself from the tutelage of the Congress Party within whose fold it had its birth. The Indian Socialist Party was never a completeley Marxist Party and most of its leaders began their political careers as disciples of Mahatma Gandhi. Therefore, the merger is not a completely inexplicable phenomenon. The Bolshevik-Leninst Party which had merged with the Socialists has now disaffiliated itself and a splinter group led by Aruna Asaf Alli has joined the Communists. Led by Jai Prakash Narain and Asoka Mehta, the Socialists have often appeared liko "ineffectual angels beating their wings in the luminous void in vain". They also tend to convey the impression of being more anti-communist than energetically Socialist But the Socialists are the only political group with an intellectual awarnesse of issues at stake in the ideological conflict. They are dissatisfied with liberalism but not so desperate as to abondon all liberal values by throwing in their lot with the Communists This makes them sound rather highbrow but there can be no doubt about their keen perception of the need to reinforce the liberal values while attempting economic reorganization and class struggle. Further, their conception of democratic socialism attempts to root itself in the Indian soil by emphasizing that the economic problems of India cannot be solved either by the Russian or the American method. They have, however; welcomed American assistance for Community Projects aimed at rural uplift. They also stand for a free trade union movement even though they control one section of trade unionism. The other two sections are controlled by the Congress and the Communists. They are also keen to establish contacts with Socialist Parties in other countries An Asian Socialist Conference is to be held in Rangoon next January which will be attended by Mr. Clement Attlee.

The intellectual climate of India continues to be mainly political and it presents a very lively picture. It is saved from being entirely without humour by the appearance of **Shankar's Weekly**, an amusing magazine full of telling political cartoons it is a moot point, however, as to whether changes in society wait upon the development of political ideas. The present situation is so full of pressing problems that the masses may not be inclined to wait for the intellectuals to clarify their abstruse ideas? What is urgently needed are quick and effective methods for raising the standard of living. After independence political parties are not being judged in terms of their patriotism but in terms of their effectiveness in tackling the major problem of poverty and want. Independence has had the effect of making Indians conscious of the fact that the destiny of their country is now their own responsibility. India has become a land of endless conferences in which a great deal of discussion goes on as to what should be done to improve the lot of the Indian people. But it is all rather remote and aloof from the masses to whom independence has made very little difference. The latest attempt by the Congress to re-establish contact with the masses is the Bharat Sevak Sangh which has not yet met with an enthusiastic response. Some critics of the Congress feel that the Government has started off on the wrong foot by trying to become a modern, industrialized country without first tackling the primary problem of terrible rural backwardness. But this seems inevitable when the economic initiative is in the hands of business enterprise. A certain amount of tentative land reform has been undertaken particularly through the abolition of the Zamindari System in the United Provinces (a strong Congress area). There are also various schemes for improving irrigation through the building of giant dams on the American model but none of them have been completed as yet. A National planning Commission has been at work on a Five Year Plan. But in the midst of these various schemes there seems to be no guiding economic principle aimed at alleviating the lot of the Comman Man. Further, all these schemes have to be implemented through a wooden bureaucratic frame inherited from the British a bureaucracy with little imagination and no real contact with the masses. Despite these criticisms, however, we must not overlook the achievements of the Congress Party pledged to constitutional methods and, therefere unable to use ruthless methods to produce rapid results. Yet a highly explosive situation when independence was declared was stabilized and the country is

remarkably free from disorder and lawlessness - so much so that the General election constituting one of the greatest experiments in democracy in human history was undertaken successfully. It was the Congress Party which courageously introduced universal, adult suffrage in spite of the comparative seclusion of women and the apallingly high illiteracy (80 per cent) of the people. It was also the Congress Government that carried out a remarkable transformation of the native states. A favourite argument of British apologists was that the princes of India would never accept the ending of British rule. But today the princes (including the Naizam of Hyderabad) have been forced to throw in their lot with an independent India, thanks to the powerful personality of the late Vallahabai Patel. Kashmir of course, presented a very different problem from that of Hydrabad, While Kashmir continues to be an international problem the present government of the state, led by Sheik Abdulla, has completed its latest constitutional development by the election of the former Yuvaraj, Karan Singh, as its Sardar-i-Riyasat or President. The feudalism of the princely states is dissolving with the advent of democratic institutions but the process has been quickest in Kashmir.

Any analysis of the slowness of India's economic progress must take account of the fact that the couutry became free at a most difficult time in the history of the world. The newly independent states of Asia are trying to establish their freedom in a world torn by ideological struggle. Rightly or wrongly, India's foreign policy is coloured by a desire to avoid involvement in this struggle. This, however does not mean that she follows a completely objective policy of insipid neutrality. The fact that India remains within the Commonwealth shows that she has affinities with the west. But the west still stands for colonialism and imperialism in the eyes of many Asian peoples. This is the reason for India's interest in colonial struggles for freedom in Asia and Africa. Racialism also plays its part in making India distrustful of the west - a factor which emerges clearly from the way in which the South African issue has been handled in the U. N. O. There is also the fear that Asia may be turned into the battle ground of the contending ideologies. All this explains why India's foreign policy is reminiscent of the isolationism of the United States. But from the economic point of view this introduces certain complications because it is obvious that no country can exist todav on a basis of national self-sufficiency. Therefore, a policy of neutrality seems at variance with the clear necessity of foreign aid. But there is a fear of foreign capital investment because of the recent experience of Imperialism. Further, India fiuds herself on the horns of dilemma for the receiving of foreign aid suggests involvement in the ideological struggle. Recent developments in Indo-American relations seem to indicate that the Congress is now more willing to align itself with the west. The American elections were watched with great interest in India. The change-over from a Democrat to a Republican Government in the USA raises fresh problems and much now depends on the understanding which the new regime shows of India's foreign policy.

If India is anxious to avoid involvement it may be tsked why she seems so solicitous about Communist China. andia's relations with China cannot be judged simply on Ihe basis of Sympathy for Communism or otherwise. China is India's most powerful neighbour. You cannot ignore a near neighbour even if you are not in full sympathy with all that goes on inside your neighbour's house! Such an analogy is, of course, weak in many respects and yet it is an element in India's attitude to China.

Turning from the political and the economic to the religious, the social and the cultural we are still in the realm of the problematic. India is trying to have a Renaissance and a Reformation over night! The whole sense of an enormous time-lag is one of the frustrating experiences that Indians must endure. If Indians had a common social life but followed different religions the problem would be much simpler. But the whole point of Indian religions is that each results in a different type of social order. So the conflict of religions is not primarily spiritual and intellectual but essentially social and cultural in its nature. The panacea upheld in the midst of this clash of rival, sociological religions is the cry of unity in diversity and the syncretistic claim that all religions are the same. But the actual result has been a compartmentalization of religious life and tacit social agreements for avoiding clashes and tensions. it is a method which submerges tensions without resolving them. And no other solution seems possible until a democratic society has been evolved in which ideas can be openly examined and discussed in a free atmosphere. But in the meantime the progress of scientific and secular ideas may reach a point at which no one is really interested in religious discussion! In some ways this is already evident in a movement like the Dravida Kazhagham in the south. Its political ideas are irrational but it has many values as a movement for social and religious reform. But some of its leaders are seeking to reform society by spreading rationalistic and atheistic ideas. Representing as it does the masses of under-privileged people who belong to the lower castes it seeks to destroy certain religious concepts from which their sociological enslavement proceeded!

Some of the centrifugal tendencies in India are due to the existence of so many languages. It is sometimes argued that India can only be a multi-national state, The Indian constitution has a federal character with a strong centre to off-set these centrifugal forces. The Dhar Commission was appointed to go into the whole question of provinces based on reginal languages but the only outcome was the decision to postpone the whole question. The Andhras have been particularly vocal in their demands for an Andhra Province. The need for a national language is related to the whole problem of regional nationalisms, The constitution provides for a transition form English to Hindi after 15 years. It is, however, generally agreed that English should continue to find some place in the curriculam of the schools. There is also an attempt to re-think educational policies fn India in relation to national needs. A commission headed by Dr. S. Radhakrishnan was entrusted with the task of examining University education and a voluminous report has appeared. The most astonishing part of the report is the section on moral and religious education which advocates the dissemination of the oneness of all religions as a kind of a new dogma. A commission has also been set up for investigating secondary education. In the meantime a census of educated unemployed has revealed that while over 14,000 graduates are unemployed over 101,000 students who passed out of the High Schools are also idle. In all these educational problems there is a conflict of provincial and central interests particularly because education is the Joint concern of the centre and the states, The Centre has shown keen interest in the development of scientific and technological studies and several national research laboratories have been set up. The Central Government has also encouraged Asian and African students to come to India by offering them scholarships. There are more than twenty Universities in India, and the Centre now wants to control and co-ordinate them. But the move has been rightly resisted by the Inter-University Board as the whole question of the autonomy of these institutions is involved.

There have been various attempts to stimulate cultural revival through the establishment of art galleries and the appointment of poet-laureates in the regional languages. The Indian film industry is the second largest in the world and there has been some discussion recently as to what its cultural function should be. In all this ferment there is a search for a new sense of values. There is an obvious need for cultural reintegration and synthesis but it is not yet clear as to how this end can be achieved. Underlying the cultural problems in India today there is a real moral and spiritual crisis which needs to be brought into the open.

It is difficult to do justice to all that constitutes India today so that a short summary of this nature is bound to be very inadequate. But these are some of the salient features of the environment in which the Church in India lives and worships The Indian Church is urc myl ralianahurch so that it is fully involved in the desperate, agrarian poverty of the country. The coming of independence has been a good thing from the church's point of view because it is now free from the charge of being an alien institution growing under the protecting wing of an alien government. The establishment of a secular state has been helpful as the Constitution ensures freedom for all to "preach, practise and propagate" their religion But one wonders whether it is fully realized even in Christian circles to what extent religious freedom in India depends upon the nature of politics and the purpose and function of the state. Christians have pioneered in many directions in India but they have not made any very serious attempt to play a part in formulating political ideals. There is a real need for Chriatians to reinforce the secular and liberal values in India even though this may sound strange to Europeans witnessing the decline

THE SERVICE OF THE LORD'S SUPPER

(Bishop Leslie Newbigin)

The Church of South India has been formed by the union of Churches which owed their origin to the missionary work of many Churches in England, Scotland, America, Switzerland and Australia and which had been nourished upon many different traditions - Anglican, Presbyterian, Congregational, Methodist and (through the contribution of the Basel Mission) Lutheran.

It is laid down in the Constitution that every congregation is free to follow that form of worship to which it has been accustomed, but that the Synod of the Church may authorise forms of worship for general use. It was very early evident that a form of service in which all could share was urgently needed. At its meeting in January 1950 the Synod agreed to issue for an experimental period the order of service which its Liturgy Committee had prepared for its use at that meeting. This service had been prepared in full consultation with the Liturgy Committee of the various Dioceses, and with liturgical scholars in the parent Churches of the West. It is the result of a very vigorous process of common thought and discussion. It has been widely welcomed in many parts of Christendom and it is increasingly used in the Church of South India itself.

The service is not based upon any of the orders which were in use in uniting churches before union, but containing elements drawn from many traditions, both Eastern and Western. The congregation is expected to take a large part in the service and even in the prayer of consecration, and several parts are assigned to deacons. Where there are no deacons the parts may be taken by the laymen appointed for the purpose. The minister usually stands behind the table facing the people. As the service is used by congregations of very varying traditions, alternative forms are provided at many points.

The service consists of three parts: the Preparation, the Service of the Word of God and the Service of the Breaking of Bread. The Preparation begins with a prayer for cleansing and the saying or singing of the Gloria in Excelsis or other hymns of praise. Then the minister reads St. Paul's words regarding the institution of the sacrament and the manner in which it is to be received 1 Cor. XI, 23-29.) This leads naturally to the reciting of the ten commandments or our Lord's summary of the law, to which the people respond with a prayer for obedience. An exhortation to confession is then given, after which the people, who have been standing up to this point, kneel for silent confession of sin. After the silence a general confession is said by all, led by a deacon. The minister then reads God's promises of pardon and pronounces the absolution to which the people respond, "Amen", "Thanks be to God".

The service of the Word of God begins with the collect of the day or other short prayers, after which the people stand to hear the Word of God in three lessons from the old Testament, the Epistles and the Gospel. After each lesson the congregation responds with thanksgiving. A sermon is then preached. This is obligatory: the Sacrament is to be administered along with the Word. Following the sermon the people stand and confirm their faith in the words of the Nicene Creed or - if desired - the Apostles' Creed. Intercessions follow - for which various alternative forms are provided including extempore prayer for the minister This concludes with a benediction after which the excommunicates are required to leave the Church. The rubric adds: "It is expected that all of communicant status will stay to partake of the Eucharist".

The service of the breaking of the bread now begins. The people all stand, while scriptural words affirming our unity in the one Body are read. The "kiss" of peace-given by a touch of the hands - may here be given. The bread and wine for communion and the gifts of the people are placed on the Holy Table and offered to God in a prayer based on Hebrews 10:19 21. The presence of Christ is is invoked in a brief prayer recalling the appearance to the disciples at Emmaus. Then, after sa utation, the eucharistic prayer follows beginning with "Lift up your Hearts" the preface, and the "Holy, holy holy". After the remembrance of the institution the people break in with the words, "Thy death O Lord we commemorate, Thy resurrection we confess, and Thy second coming we await, ha e mercy on us". The prayer concludes with an invocation of the Holy Spirit and the Lord's Prayer. After a period of silence all say together the prayer of humble acces slightly adapted from the Book of Common Prayer. The celegrant rises and breaks the bread and the communion of minister and people follows. It is administered in the place and manner customary in the congregation concerned. The use of a spoon for the wine is suggested in accordance with the Syrian custom. The service ends with thanksgiving and the blessing.

---

of Liberalism! Apart from meeting this challenge of contemporary politics Christians could also consciously attempt to play a part in the task of cultural evaluation and integration. The political and cultural tasks confronting the Indian Church today are part and parcel of its supreme task of Evangelism

The Indian Gommunist Party publishes a paper called "Crossroads" and at present they are probably the only political group with a clear-cut notion of which turning in the road they want India to take. The Christians also possess a strong sense of historic destiny under God which needs to find expression both religiously and politically. Is there a better road to a free society based upon equality and justice which India could take? If the existence of a better road to life can be demonstrated in India it may have far-reaching consequences in Asia and the rest of the world How and in what ways is this related to the great affirmation we are going to make at Kottayam when we proclaim "Christ - the Answer"

K. SAMU IYER Bros.

P. B. NO. 29.

Madathumury, Kottayam.

Dealers in Watches, Clocks, Timepieces, Electric goods, H. M. V. & Columbia gramophones, Records & H. M. V. Radios.

Smells good
Tastes better
Satisfies best
EAGLE BRAND TEA
SOLE DISTRIBUTORS
A.V. GEORGE & Co. Ltd.
KOTTAYAM

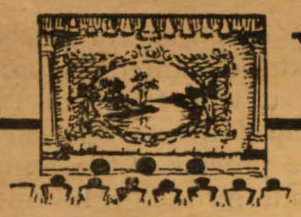

Y. M. C. A, Y. W. C. A. AND S. C. M.

(Rev. Fredrik Franklin)

The men who met, in 1844, with George Williams, in a small "upper room" in the City of London to form the first YMCA were seized with "an idea whose hour had come". Rapidly the new movement spread around the world, taking root in India as early as 1857, when the first Indian YMCA was started in Calcutta. Now there are over 170 YMCA centres affiliated to the Council of YMCAs of India, Pakistan and Ceylon, with 25,000 members. In a year a total of 2000.000 persons participate in the activities of these Associations.

In their activities and equipment Associations in India will be as varied as the headdresses one sees in the streets of Bombay. There are on the one hand the large metropolitan YMCA with well-appointed buildings, a thousand or more members and a programme covering an immense range of human interests. And, on the other hand, there are the village Associations with but the simplest of structures for their home, a handful of members, and a programme designed for the unaffected tastes and simple needs of country folk.

Yet, with all their differences, the Associations of the Red Triangle in India have their basic purpose in common with each other and with brother Associations around the world: "to inspire young men with Christ's ideals of service and lead them to His discipleship".

In their desire to serve this purpose YMCAs in India face a situation greatly different from that in many other areas. Perhaps the greatest of these are the factors conditioned by a non-Christian environment. The YMCAs in India early chose for themselves the policy of the open door and have considered it a privilege to welcome into their fellowship many members on non-Christian faiths. Many and valued are also the contributions which such members have made to the movement. Their presence has provided the YMCA with an opportunity - often effectively used - of creating contact and understanding between persons of different faiths, sometimes under the strain of great tension, as was the case during the unhappy days following the partition of India. The presence of non-Christians within the membership has also presented the YMCA with its greatest opportunity as a bearer of the Christian message. While this message. has been proclaimed frequently from the platform or in little groups and through the printed word, it has been felt that what Christianity needs more than explanation is demonstration. To many young people in India it has been demonstrated convincingly by the mutal trust and sense of purpose they have found in Christian fellowmembers of the YMCA.

Through their Council the YMCAs of India conduct a number of special projects. Of special interest among these are the College of Physical Education, the Rural Demonstration Centres, the Literature Department, and a hostel for Indian Students in London.

The College of Physical Education, established in Madras in 1920, has made and continues to make a pioneering contribution to the health of Indian youth widely acknowledged as outstanding in quality and influence. From a small beginning with five students the College has grown to enrol over 300 men and women, chosen from a far large number of applicants, and the graduates of the College are found in every province of India as well as in other countries.

The overwhelmingly rural economy of India demands that any institution of movement of national significance should give attention to rural problems. Focal points for the efforts of the YMCA in this direction are the Rural Domonstration Centres, of which the one in Martandam, in South Travancore, is the most influential. On a few acres of land, and with simple means more effective agricultural methods and impelments have been demonstrated. Better seeds have been introduced and better varieties of fodder, among which is a grass which serves the double purpose of making life more pleasant for mother cow and more unpleasant for the mosquito. The introduction of beekeeping and improved poultry have helped to ease many a strained rural family budget. The purebred bulls and bucks kept at the Martandam Centre have fine-looking relatives in many a South Travancore village. Of far greater importance, however, than the immediate influence in its own area has been the training at the Centre of rural workers. of whom some 2.500 have gone to various parts of India and as far abroad as Egypt, Australia and China.

The Literature Department looks back on a history of publication of great significance. Through a series of orignial works it has opened doors into Indian history. culture and religion. It has given to youth the inspiring stories of great Indian leaders. It has made important contributions in the field of education and stimulated intelligent discussion of the issues of the day. Bible study material and devotional books have claimed an important share in YMCA publications. The monthly organ of the movement is the **Association Men**.

The greatest importance of the Indian YMCA lies however in the cumulative effect of the work of its local Associations' conducted, they will be the first to admit, with varying measures of effectiveness. On the sportsfield and in the games room they seek to uphold standards of fair play. They stimulate a consciousness of social injustices and create opportunities to do something constructive about them. They provide a training ground for democracy through their group organization, study programmes, elective processes and their emphasis on freedom with responsibility. Through the international outreach of the movement they help to make a case for inter-dependence rather than isolation in the international field. They endeavour to help the young man to relate his total life to the one thing needful: right relationships with his God and with his fellowmen.

Y. W. C. A.

(By Mariam Chacko, National Council of
Y. W. C. As of India.)

The history of the YWCA in India is the story of small beginnings, slow and steady growth and

the expression of faith, vision and courage. It was started in Bombay in 1875. It gradually spread to the other parts of the country and formed the National Movement of India, Burma and Ceylon. In 1897 it was admitted as a full member of the World's YWCA. Now it is a plant growing in the soil of the country. It is a great force in uniting the women and girls belonging to various Churches and in breaking down social, racial and other artificial barriers in the country.

The work of the YWCA in India has a wide and varied range. extending from fellowship groups and small Associations in rural areas and small towns to large, well organised and stable Associations in big cities. The YWCA provides homes from those away from home through the various hostels for students as well as business and professional women. It trains youth in citizenship and leadership by clubs, study groups, camps, conferences and summerschools. It supplements educational opportunities through various classes, libraries and discussion groups. It helps to deepen the spiritual life of the members through Bible study, devotional meetings and retreats. It offers recreational programmes. It cooperates with the Church, youth movements and womens organisations. Many Associations have Junior Clubs and schoolgirls branches. This is a field in which the YWCA still has the lead and it provides one of the best ways through which to develop our membership and new leadership.

In many Associations, leadership is entirely voluntary, hence liable to fluctuations.

Some of the Associations are quite alive to the needs of the community. Maternity and childwelfare centres, adult literacy classes, hospital visitation, play centres, classes in sewing, cottage industries, mothercraft and first aid are some of the services the Association is rendering among the underprivileged. The Association has endeavoured to rise to the occasion when there were special needs. Famine relief work and work among refugees are examples of this. The Movement is conscious of the needs and problems the country is facing at the present time.

A few years ago the National Committee undertook a special project which has now developed into the Delhi School of Social Work. The School, which is affiliated to the Delhi University, offers a postgraduate course in Social Science. This project is an example of the vision the Association has in meeting the country's need of trained Social workers.

The YWCA has been a pioneer in many fields such as physcial training for girls and commercial classes Later on some of these were handed over to the Government or other bodies when they were ready to take them over,

The National YWCA possesses two sites for Summar Schools and Holiday Homes: Doon View, Mussoorie, in the North, and Anandagiri, Ootacamund, in the South. They are very well used, especially during the summer. They are also training centres for staff as well as volunteers. Some of the conferences are held jointly with the YMCA and the SCM.

The year 1951 stands out prominent in the history of the YWCA of India. Burma, Ceylon and Pakistan then separated and formed their own National Movements. In view of the social, political and economic changes and the shifting emphasis of the needs of women and girls today, and the limited resources both in personnel and money, it was found necessary to reorganise the whole set-up of the Association in this country. So we are in the process of the building of a structure which will undergird the Movement and vitalize the membership with such power as will meet the present day needs of the life of women and girls of India and will help them to be intelligent, useful and active citizens.

THE S. C. M.

(By C. S. Paul, General Secretary, The Student) Christian Movement of India Paskistan and Ceylon.

What is today the Student Christian Movement of India, Pakistan and Ceylon began in 1914 as The Student Christian Association of India, Burma and Ceylon, and was practically carved out of the student branch of the YMCA. About 1934 it was felt that to be a real student organisation it should include both men and women students. As a result two years later this change was effected, and the name was changed from S. C. A. to S. C. M. with all that the word "Movement" implies. In 1947 a request was made for the constitution of an autonomous Burmess Movement. The following year, also because of plitical changes, Pakistan was added, and the Movement became the S. C. M. of India, Pakistan and Ceylon,

The Movement is governed by a General Committee composed of one man and one women student from each of the fourteen provincial areas, and twelve non-students who are co-opted to represent regional and special interests. Other organisations such as the YMCA, the YWCA, the National Missionary Society and the National Christian Councilare also represented, and the S. C. M. is represented on their committees. This indicates the desire for cooperation in such matters of common concern as publications, conference, etc. There is a coordinating committee composed of the general secretaries of these organizations, and it was this committee that extended the invitation to the World Christian Youth Commission to hold its conference in India in 1952. In each of the provinces there are secretaries and committees who are responsible to the National Movement for implementing its programe in their areas, for initiating new activities, coordinating local units, and organizing the annual camps and retreats.

The final strength of the Movement lies in the two hundred local groups in nearly all the colleges and universities of India, Pakistan and Ceylon with a total membership of over six thousand students. In each of the Madras-Vellore and Kerala areas there are over 1. 500 Christian students, and no dearth of either student or non-student leadership. Other areas are not so fortunate, but all credit is due to the leaders there, who in spite of great handicaps have been doing magnificent work.

A third of the annual budget of Rs. 25.000 is raised by students during finance week and the balance by headquarters through subscriptions and contributions from nidividuals and organizations.

The Student Outlook, magazine of the Movement, is published eight times each year.

The Movement has endeavoured to set before its members a well balanced five-point program consisting

of evangelism, worship, churchmanship, study and social action.

Evangelism is put in the forefront of our program because we feel that no Christian organization can justify its existenee except by accepting this as its primary task. In our study conference special attention is paid to the study of Christian obedience and witness in the university context. Our Kerala branch has conducted two "Missions to the University" and similar efforts at university evangelism have been made in Ceylon, Madras and other centres.

Worship is equally integral to the Christain life. While our members are encouraged to attend church services regularly, student worship services under their own initiative and leadership are held during the term and at camps and retreats.

Knowing how integral the Church is to the life of the Christian, our Movement encourages loyalty to the churches to which our members belong, and at the same time constantly holds before them the duty to think, pray and work for the one undivided body of Christ, the church. Our relation with the churches is cordial and we seek to serve them through our Student Volunteer Missionary Union which is spreading throughout the Movement.

Study of the Bible, the Christian faith and doctrine, and of problems related to the university, our socio-political life, etc., is taken seriously and pursued diligently by the local branches and by the National Movement.

Our special instrument or social action is the Rural Service Squad. Its members have developed a technique, program and rule of life peculiar to our Movemont. The laboratory for this is in Pammel, an ex-criminal settlement near Madras. Work among ex-criminals is not easy, but with faith in God and in those whom they serve, groups of students from different colleges in Madras have kept steadfastly at this task for over three years, and have done much to improve the moral and material well being of these unfortunate people through instruction, medical service, a leper clinic, home visitation and a cooperative leather workshop. While our emphasis is on rural work, in cities like Calcutta and Bombay our social service program takes the form of work in slum areas and. as occasion demands, of flood and famine relief, or of work among refugees.

The recent Triennial Conference at Hyderabad was a landmark in the life of the Movement for the quality of its leadership, and the fine Christian fellowship and great inspiration it provided. It not only helped to spread information regarding our activities to all parts of the Movement, but also provided us with a blueprint for development in the future. With sincere thankfulness to God for His grace and guidance, we are facing that future with hope and faith in the possibilities of our Movement.

MONTHLY INVESTMENT SCHEME

Certificates of the Value of Rs. 100 to Rs. 5000 are available at all branches of the BANK OF NEW INDIA.

AMOUNT TO BE REMITTED PER MONTH FOR THE CERTIFICATE Rs.	As.	Ps.	AMOUNT RECEIVABLE AFTER THREE YEARS. Rs.	As.	Ps.
2	9	0	100	0	0
6	6	6	250	0	0
12	13	0	500	0	0
25	10	0	1000	0	0
128	2	0	5000	0	0

For more details contact:-

THE BANK OF NEW INDIA LIMITED,

HEAD OFFICE:- TRIVANDRUM.

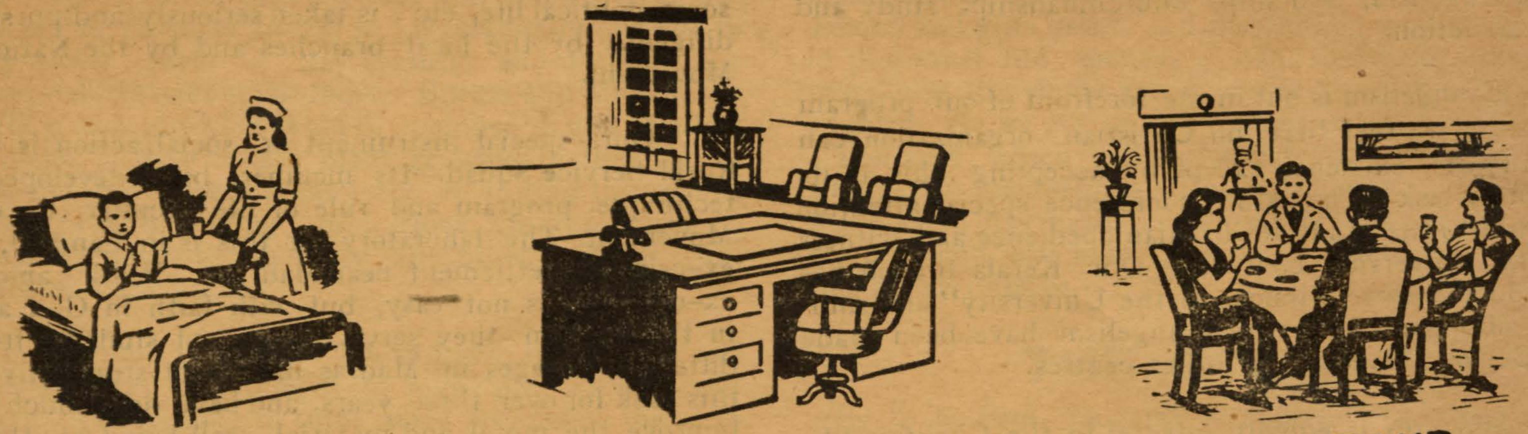

HOSPITAL OFFICE RESTAURANT

WONDER-CUSHIONING

WITH

LATEX FOAM

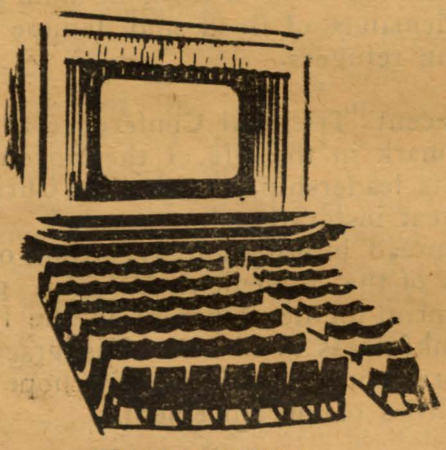

THEATRE

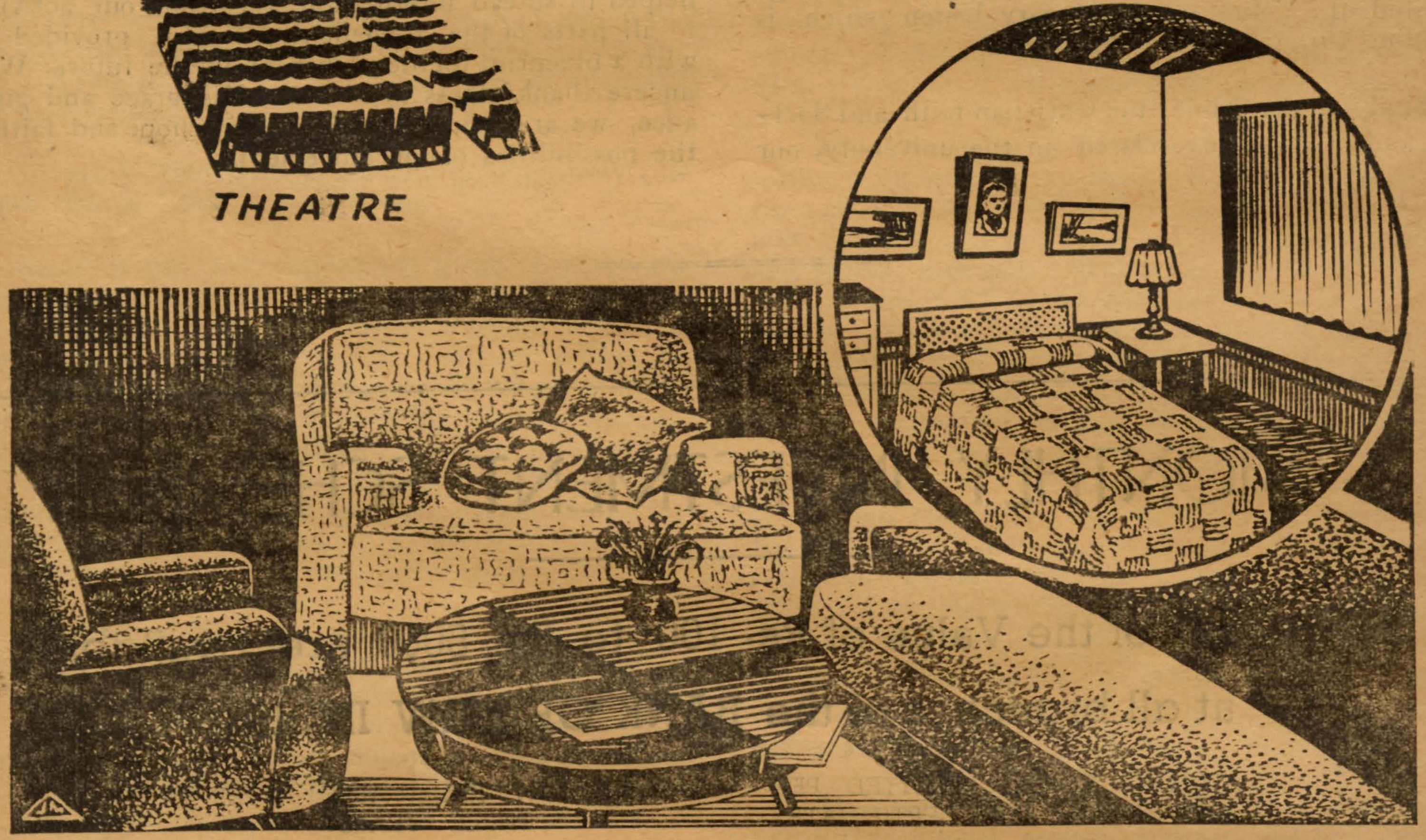

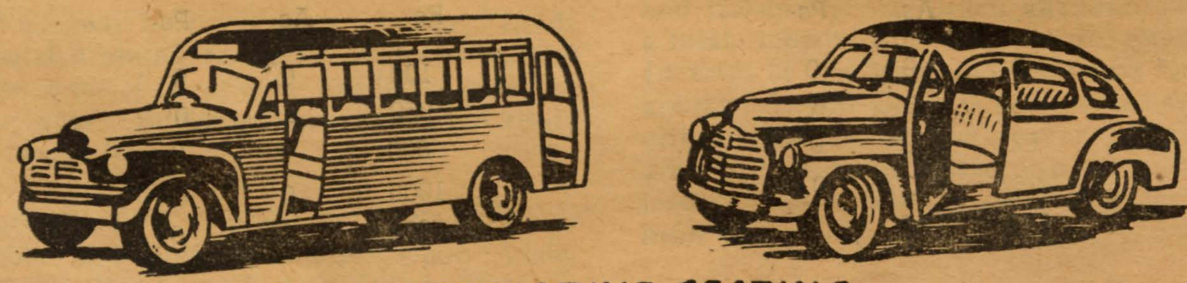

AUTOMOTIVE SEATING

NATIONAL TYRE & RUBBER CO. OF INDIA LTD.

Post Box No. 17. - KOTTAYAM. - (S. India)

KOTTAYAM AND THE THIRD WORLD CHRISTIAN YOUTH CONFERENCE

(A. V. George)

The eyes of all Christendom are now fixed upon the town of Kottayam in Travanoore, the venue of the Third World Christian Youth Conference which will be attended by many delegates and visitors from all parts of the world.

Kottayam, the rapidly progressing town, and one of the most important commercial and educational centres of India, is situated 100 miles South of Trivandrum, the capital of the Travancore-Cochin State. It was for many years the seat of the ancient Hindu Royal dynasty of the THEKKENKUR Rajahs who treated their Christian subjects with admirable toleration even helping them with lands and funds to build their Churches. It is one of the most fascinating towns of India today, and here there is always something happening which is worth while watching. The Cocoanut trees with their sprawling branches, the arecanut plants resembling arrows shot from the sky, the mango and lack trees with their exuberant foliage the tender-coloured flowers, the plains within and the hills around the town illumine the landscape. Whenever the wind blows, all the trees rock naturally enough. Neither winter nor summer is severe here. The hills generally are not very steep; some of them have rocks jutting out of them, and are overgrown with long grass, trees and scrub jungle, while foot paths, beaten hard by bare feet of men connect the villages near the hills The high ranges of hills on the western coast of South India, which possesses all the characterestics of the Tropics in the exuberance of all kinds of life and vegetation, and has its thick grove of trees, slope down gradually towards the coast. The two eastern and west coast ranges come to a point near Cape Comorin, the southernmost extremity of India, and about 140 miles to the South of Kottayam.

At Cape Comorin, one can see the sea extending to the horizon, where water and sky seem to blend in a veil of shimmering haze. Here there is a beautiful and extensive beach of white-powdered coral. The fine breeze remains a constant factor. While the soft winds blow, the big trees in the vicinity of the beach sway like melancholy giants. It is pleasant to wander along the scenic beauties. When any visitor wakes up in the morning, the beautiful sun rising from the sea is the first thing he likes to see. Every morning while the dawn begins to streak the horizon, several conoes; ripping along in fine style, with sparkling foam rolling away from them are brought to the sea shore filled with fish, the boats steering towards the nearest lands, by fishermen whose bodies sway in long undulations, and to whom the constant toil in the sea does no seem at all to be trying. After drawing his boat high above the water, the fisherman proceeds to his house to partake in beakfast. Then when his stomach is full, he retires to a long sleep.

The peope of the Travancore-Cochin State, which has the common place appearance and atmosphere of an Indian State, are not provincial, anarchic, and culturally insensitive. Majority of the people are agriculturists who are working hard and steadily to produce food materials, of which paddy is the most important for their own use The quiet humdrum exisfence of the rural population in the State is attractive. The language of the ordinary man who attracts one by his perfect simplicity, devoid of any touch of stupidity, is polite, and his vision is keen, even though, when fairly drawn info a corner, he can resent and act for once, like a man. While he usually works at his farm or business, the secular system of life in the State fully recognizes the instrumental value of women in the maintenance of homes and society. His wife, like himself, taking care of a household and children, is active in religious affairs. All girls have generally beautiful eyes, white teeth and mass of dark hair.

Christians of the Travancore-Cochin State, like its Hindu and Mualim citizens, take pride in a culture and traditions going far back beyond memory. No village or town in the State is without its Churches, temples and mosques. In the picturesque ValliapallyChurch of Kottayam there now remain two ancient crosses. This church is not of yesterday, for it was built many years ago. The aspects of the church and the crosses assume in the imagination of visitors the hues of a cultural and devotional enthusiasm. The aachaeologist interest of any visitor to Kottayam cannot be put to better purpose than in these crosses.

Copper plates on which are inscribed the seventy two privileges, including full religious liberty granted to the early syrian Christians of Malabar by three Hindu Cheraman Perumals are now carefully preserved at the Syrian old Seminary at Kottayam. The Perumal Period lasted for 211 years from A. D. 216 to A. D. 428 during which time 25 perumals of Chera, Chola and Pandyan Kingdoms ruled Malabar. The first charter was granted by Sree Veera Raghava, the second Perumal in A. D. 230 to Eravi-Cotten the chief of the Christian community who resided at Cranganore and who was thereby honoured with the title of Perumal Chetty (grand merchant). In A. D. 321, Sthanu Ravi Gupta Perumal granted the second charter to the foreign Christians who came to Malabar, under the leaderseip of a Persian merchant named Sappir Isso, and two bishops named Mar Aproth and Mar Sabro, from Babylon, the capital of the Persian Empire and settled at Quilon. Written in Malayalam and two other South Indian languages and attested by witnesses in Hebrew, Kufi and Pahlvi characters, this grant was written on five copper plates. Thomas of Cana, the Syrian colonist of Malaber, who arrived at Cranganor with 400 persons from Jerusalem, Ninevah, and Bagdad, was honoured with the third charter in A. D. 345 by Baskar Ravi Varma, the last of the Perumals. These three charters which were considered as lost after having been entrusted for safe custody by Mar Jacob, a Syrian Christian Bishop to the Portugese factory at Cochin, after the arrival of Vascode Gama in A. D. 1848, were later on recovered through the influence of Colonel Macaulay the British Resident in Travancore, and the nentrusted to the Syrian Bishop at Kottayam.

In the Roman Catholic Church of Bharananganam, not far away from Kottayam there now stands the tomb of a saintly Christian nun who passed away only a few years before. Here name and photo are now appeariag daily as it were, in several newspapers and journals. There is already a flood of literature on her biography which is extremely attractive. A number of salient points in her life have already been touched upon by different writers. She has already won high renown. Her name is now very well known even outside India. There is a stillness around Sister Alphonso's tomb that might almost be felt. The aspect of the tomb assumes in the imagination of the visitors the hues of purity and piety. Everyday, the many visitors who approach the tomb light candles, pray with devotion, speak only in a low voice with an air half grave, half solemn a mixture of awe and respect, and what they talk about is mostly what they have seen and heard about the departed nun, that rare bird whose winged flights point their minds to heights of spiritual radiance. It is reported that the question of proclaiming her as a saint of the Catholic Church is now under serious consideration, especially in view of the undisputed facts that in all directions of religions activity, she displayed powers of a very high order, at a remarkable stretch of moral culture, that at all points she had forced admiration by her deeply religious life, and that her aspirations were noble and her thoughts were pure,

It is reported that the Third World Christian Youth Conference intends to discuss about the problems of Asian Youths in a World context, as also to make a searching and challenging enquiry about several problems which are now arresting the anxious attention of all thoughtful minds.

The Christians of Malabar

(A. T. Mathew)

An intensive sojourn in this country will reveal to anyone interested in the study of man in the round that the Christians of Malabar possess a little something in them that others elsewhere in the country do not. Their manners. customs and traditions are first and foremost Indian, albeit parochial, yet the heritage of so many centuries of Christianity has undoubtedly stamped them in certain essentials as a people apart. And what are these manners and customs and traditions—in short the 'culture'—of the Malabar-Christians? In attempting to delineate 'culture' perhaps it may at the outset be broadly described as a series of mental patterns passed along from individual to individual in a group by means of the process of communication. So far as these patterns are ideas, standards or values we call then 'tradition'. What is passed along as objective action we call "custom". As a people, the Malabar Christians have a strong sense of values of the eternal verities, based on the Christian ethics and most often interpreted in its extremely orthodox form. They have hardly allowed in their wav of thinking during these last so many centuries the in infiltration of modern trends of thought that could deflect these ideas and ideals inherited from their forebears into assuming a trend more in keeping with the present day cosmopolitan life of the world.

Picture them, for instance, a small minority of Christians from the 1st century onwards living in the midst of a vast majority of Hindu brethren. They had no other Christian churches anywhere in proximity for support and fellowship. The occasional visits of one or two ecclesiastics from Syria or Persia served but imperfectly to impress on them of the grandeur or the might of their Church in the entirety. There were occasions whev they had had no ecclesiastical superiors of any kind so that their zeal for the preservation of the integrity of a religion alien to the soil could well have waxed cold by the assimilation of the idolatrous customs of the more powerful Hindu community. And yet there has been no vacillation in their minds through the centuries.

The Malabar Christians have always been esteemed and patronised by their rulers as much for their general fidelity and regard for truth, as for their skill and military prowess. Witness, for instance, the tribute paid to them by one of the most enlightened of the Maharajahs of Travancore State. "Your community is the very embodiment of antiquity and historical association, and the very model of contentment peacefulness and loyalty. Were Parasurama himself (the mythical creator of Malabar Coast) to revisit this ancient land, he cannot find a more loyal and better-behaved people than the Christians of Travancore". In terms of equally high esteem was received at a much earlier age, viz. in 345 A. D., a merchant named Thomas of Cana, who arrived in Malabar with a company of 72 Christian families from various tribes in Baghbad, Nineveh and Jerusalem. The descendents of Thomas of Cana and the accompanying bands of Christian families in course of time are supposed to have formed themselves into two distinct groups, the Northists and Southists between whom there is no intermarriage even today They were all traders by profession and have displayed integrity and strength of character. Iravi Kortan of Cranganore, a name familiar to all Malabar Christians as one of their well-known ancestors, received in 774 A. D. from the ruler of the land a copper plate elevating him to the position of "Sovereign merchant of Kerala". Thus it may be realised what service the Christians must have rendered to the State in those far-off days, and what their military prowess and loyalty must have been that enable the rulers to rely so much on these people. The rulers of

---

At present there is a degree of unstability which is inconsistent with civilization, and there are real strains and stressess which cannot be easily resolved. Men of the present age have still to take sufficient account of the problems raised by advancing scientific control of the physical world. We have atleast something yet to learn upon many points. Very often men pass through a phase of intellectual doubts. Many people make plans for the future, the same plans over and over again which have failed due to their ignorance, incompetness and lack of determination. Minds of most men are troubled and their faith perplexed by the alleged conflict between nature and revelation, faith and science. We are often confronted with the unanswerable mysteries of the physical universe. In these days of Atom and hydrogen Bombs, no one can say for certain what will or will not happen in the international sphere in the near future,

Throughout the world, the old order of things has collapsed, and the new order is taking its place. Times and manners have changed bringing with them new habits. Technical knowledge and skill are developing with an extraordinary rapidity and to an extraordinary extent, measured by the progress of any previous age. It would be very foolish to underestimate the importance of democracy as a determinant to the modern temper. As Bertrand Russel says we find ourselves in an open world of free possibilities, where much remains unknown because there is so much to know. The common man. everywhere, is demanding fresh consideration of his rights and a raising of the standarp of individual life. India, like the rest of the world, has also to fight the problems of food scarcity, unemployment and increasing population. Even though the maintenance of a reasonable standard of profits favours not merely the rich capitalists, but also the wage - earners because profits mean further investment, and further investments mean more jobs the promulgation by great labour unions of a programme nationalising all the means of production, and equal distribution of wealth, has produced in many countries violent reactions towards the alleged excesses and tyranies of the capitalists.

There can be no doubt that the Third World Christian Youth Conference will honestly and sincerely attempt to turn fine dreams to enduring realities by creating an atmosphere in which vision can be translated into reality. The clouds, may dim, but they cannot extinguish the sun; so also however complicated their problems might look, they cannot crush the aspirations or benumb the faith of those who partake in the deliberations of the Conference coming to Kottayam for all parts of the world. To quote Henry George "In a civilisation beginning to pulsate with steam and electricity, where the sun paints pictures and the ponograph stores speech, it will not do merely as just were our fathers".

Kerala have conferred various hereditary privileges on Christians families from time to time and some of those families are still extant. As a class, the Christian population has been, according to historical and traditional evidence, magnificently treated and given a status among their Hindu brethern equal to that of the higher castes. This no dobut is an indication not only of the tolerance of the Hindu rulers, but equally of the outstanding characteristics of integrity, probity and industriousness of the Malabar Christians Though a peaceful people, they always carried in the early centuries arms on their bodies. When they entered the Church they deposited all their arms in the porch which then resembled a guard-house. The Roman Missionary; Vincent M. de Catherine de Seine on a visit here in 1656 remarked he could not help contrasting the peacefulness of Malabar with the frequent assassins with which he was familiar both in his homeland, Italy, and in Portuguese possessions in India.

Customs pertaining to marriage perhaps are the most interesting in, and peculiar to, every community. Among Malabar Christians marriage contracts are made even today by the parents of the boy and the girl. It is seldom, if at all, that a boy meets a girl and they agree between them to get married. Dowry or the money that the girl's parents have to pay to the boy is a very important consideration in fixing any marriage. The amount is not always in consonance with the ability of the bride to pay or in proportion to the share of her father's property but on the bargaining ability of the boy's parents. The fixing of the dowry and of the date of the wedding is always accompanied by certain formalities and a tithe of the dowry goes to the girl's parish church. Weddings usually take place on Mondays or Thursdays and before the day of the wedding both the bride and bridegroom have in their own respective homes certain formalities accompanied by appropriate singing. One such is the Song of Mar Thoma sung at the bride's home while the bride herself is decked in her best and the singer describes how comely she is to behold, comparing her complexion to the golden Chamak flower and finally invoking the blessing on her of Christ and of Mar Thoma, These customs are fast disappearing and a modern marriage ceremony merely consists of the service in the Church and a feast after that. For this feast it is still the custom to have a shamiana put up on the grounds of the house, After the bride and bridegroom have arrived at the shamiana and all the guests are seated, certain of the elders have the privilege of asking questions with regard to the dowry etc. Presenting the bridegroom with gold rings by the bride's relatives when he gives them in return cloth for apparel, the singing of the relative merits and demerits of the bridal pair by the women assembled sitting in two rows, the singing at the door of the bridal chamber entreating the couple to open the door in order that they may receive their presents for setting up a new home &c. &c. are ceremonies no longer extant, At the marriage service at the church, the tying of the 'Minnu, by the bridegroom round the neck of the bride is symbolic of her having come into his possession thenceforth until death do them part. The 'minnu' is a small cross embossed gold ornament in the shape of the heart (an adaptation from Hinduism) attached on a string which usually is changed to a gold chain later. But at the church service it has to be literally tied round the neck on a white string. The bridegroom also puts a plain ring on the bride's finger symbolising that the donor there by endowed the receiver with all the honour and power he himself possessed, as when Pharoah took off his ring and put it on Joseph's hand and set him over all the land of Egypt.

If "manners makyth man' clothes proclaim him. It is literally true of the Malabar Christians. The simplicity of the dress of both men and women, and the almost invariable white colour of it are symbolic of their character. The womans white cloth tied around the waist and reaching down to the feet with fan-shaped foldings around the waist, and her white Jacket with heart-shaped neck are for ever the symbol of chastity of an order unmatched, it is no exaggeration to say, by few of her comperes in any community around the world. Has any maiden awaiting her bridegroon to claim her as his own at the altar of a Malabar Church ever been seen decked in anything but white ? A dash of glittering gold woven into the food of her "pudaka or on the borders of the yard and a half length of muslin she drapes around the upper part of her body and round the back of the head at Church only serves as relief against the rest of her all-white accoutrement. Because of this preference for white the traveller in search of the proverbial splendour of oriental hues to feast his eyes upon, may seek in vain through Malabar for the rustle of the purple saree in a crowded street or the green and gold and yellow so common in a bazaar elsewhere in India. In Malabar he may have all the resplendent glory of nature in Gods plenty and may catch the glint of the sun on the parrots wing but for colours of clothes he must look outside, the Malabar Coast ! (In the last two decades, however, the saree has come increasinoly into vogue,) These women also have a sacred sense of the sanetity of the home and generally have held almost instincitively the Christian tenets pertaining to morals with a fervour unrivalled elsewhere,

As a people, the Malabar Chtristians have been and still are extremely conservative. The sophistications of the advanced societies of the West or of those of other parts of India have hardly touched even the fringes of their social existence. Their wants are few, their amusements almost jenuine and it is perhaps no exaggeration to say that the good things of life which advanced rations of the world crave for and fight for have played no role in the lives of the vast majorities of them. Almost in line with the flagrant advanced modern social life, is also the conspicuous absence of the finer ambellishment of life such as artistic achivements. Roma through the length and breadth of the Malabar Coast and stroll into any house at random in village or town for a chat, if you know the language of the people--Malayalam, nowhere whould you find displayed tacitly, garishly or otherwise any semblance of the things that one may generally term "Art" Music The people love music of a sort. The 'Margam Kali' or village folk dance and songs woven around biblical stories, like the Morality or Miracle plays of England, existed at one time but is disappearing fast. Painting and Sculpture They do not believe in them, nor has come into being among them a painter or sculpter of any note or distinction. Simple adornments that are pleasing to the eye, a few flowers arranged to decorate a room, or on a table beside an ailing patient No. They have neither heard of it nor do they care to know of such fleeting fancies While the Hindus living around them have displayed some talents in such arts as music and dancing the Christians have steered a very divergent road, The 'Kathakali' dance particularly associated with Malabar, is essentially Hindu in origin and conception. Like the Christian fathers of Europe of the 16th century the Malabar Christians

THE

INVESTORS' ENCYCLOPAEDIA

1951-52 EDITION

The Only Authoritative All-India Directory

(Just Published)

CONTENTS:— Exhaustive Financial Particulars Re: Year of Registration, Names of Directors, Managing Agency Terms, Telephone No., Telegraphic Address, Statement of Capital structure, objects and activities, Transfer particulars, Voting Power, Abriged Balance Sheet, Analysis of Working, Record of Dividends, Price range of Shares etc., — Facts upto the present position of Hundreds of Companies clearly arranged and set out Ready at Hand, with all useful details, arranged in convenient sections with Thumb Index to facilitate easy reference — Northern India Tea Companies fully set out is an Important addition this year.

A More Comprehensive Investor's Directory is not yet avilable in India.

A Fine format — Color maps of each Industry — All set out in 1900 pages covering more than 2,000 companies and securities —

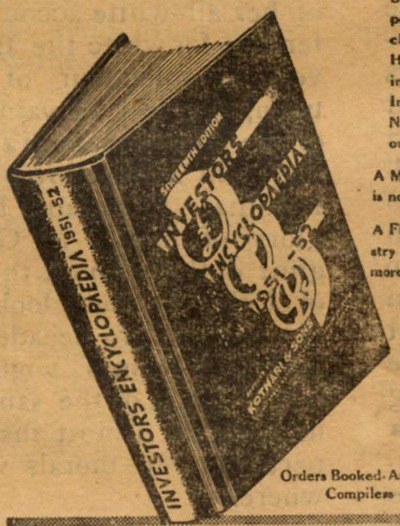

PRICE Rs. 25/- PLUS Rs 2/- FOR POSTAGE

Orders Booked. Ask for your copy at Compilers & Publishers.

Messrs: KOTHARI & SONS

Post Box No. 267, ARMENIAN STREET, MADRAS-1.

Copies of the book are now available for sale at the above price.

The 1952-53 Edition of the book is also now under compilation and will be published in June 1953. Advertisements are booked now.

Rates and details on application to:-

Messrs: KOTHARI & SONS,

Post Box No: 267,

'Oriental Buildings' MADRAS. 1.

★ FACT AND FICTION ★

[A. V. Matthew]

In this world of ours, which is anything but the ideal pattern of organized efficiency, and the sphere of exclusively constructive process, there have always been, as even now, lies and their crumpling, deceit and its exposure, war and its termination, hatred and its punishment oppression and its frustration, mystifications and their sinister interpretations, expedient contingencies and their ugly dissolutions, complacent parading of the path to destruction and fail on the way We often come across most dangerous specimens of humanity, in the matter of crimes and adventures, whole souls are crushed as beneath the weight of centuries and whose faces are pallid and disfigured due to exhaustion caused by violation of moral ordinances, and who cause no small amount of waste of blood and wealth, incurring for themselves disgrace and disgust and creating the most sensational situations. It may be said that the doctrine of deception has now been hardened, as a neurotic phantom, into a fixed mental pattern by a tradition of many centuries. H. G. Wells in his book, A Short History of the world, compares the social and political life of man from the sixteenth century onward to that of "a sleeping prisoner who lies and dreams while his prison burns about him".

From time immemorial there has been open conflict between truth and falsehood, between reality and sham, between honesty and deceit, between fact and fiction. The search for truth requires an analysis of the influences which have moulded civilization and an estimate of their psychological and moral consequences. It is never too early or too late to discover the methods by which true aspirations may be realised. Truth which, like the trees of the celestial city, bears bud, flower and fruit, and which in its most comprehensive scope embraces both time and eternity, leads men to freedom, joy of life and triumphs, lifting them upon a plane above the mundane world as the bright stars shining with light and beauty. To quote Leslie Stephens, "In point of fact beautiful souls manage to turn even their creeds to account by an unconscious logical artifice which leaves the dark side out of sight and dwells up on the higher and gentler aspir ations embodied".

At the same time, men's imagination is capable to construct new images and scenes that have nothing exactly equivalent to them in the external world. It cannot be said of course, that appearances though some times deceptive, are always so. For example, in the gait and gestures of some persons we find an easy elegance combined with a nobility of air which bespeaks the polished gentlman. So also when some persons are angry they are torn so much by scorchining rage as it ripples over them that they make uneasy movements, indulges in vituperation and abuse, babbles ingloriously, shiver, feel hot and deadly sick, while their heads quiver, their eyes burn, and their lips contract.

Still it is a severe shock to our expectations when what we regard as a fact turns out to be fiction and deceit which often mean disguises for sinful human nature, and setting up of false idols. By swallowing the draughts of deceit, man becomes morally insensible, and the extreme anguish of its discovery makes his life unhappy. There is about decepiion and hypocrisy, all the time, a tainted unwholsome atmosphere. Dishonesty of motive and action is not flattering, even as one of the best jokes ever launched on society, but alarming, full of bitterness. It is an indication of the fickle blindness of human nature and gives such marvellous illustrations of the curious impotency of man's reasoning powers when face to face with realities.

To some people their relations with unrealities become perceptibly easy, especially while blundering into the semblance of victory and while they transact the everyday affairs of life. Many political leaders are by no means indifferent to hypocritical ways. The intentions of several statemen of the present day and the facts of incidence are unfortunately often at variance. In politics and business alike, the slogans of perverse expediency are everything to many administrators and industrialists who erroneously believe that it has power to confer lasting bliss, even though the rigidity of its doctrine is impenetrable.

As time passes by, one cannot forsee the developments of the world events of today with any clearness. We are often unable either to explain what is taking place or to predict what is going to take place. Many things are now profoundly affecting the patterns, habits and responses of men's minds that are at present so profoundly

---

have undoubtedly felt–and perhaps still do–that aptitude for such diversions would be the forerunner of the eternal damnation that awaits those who indulge in them, the damntion in hell when their feet would be rendered nimbler than ever by the heat of the fire that never quinches.

If they, like the British people before the 1914–'18 war, had lived in a world where everything before them was expanding–trade, income, means of transport and communications, peoples conception of human history– their conception of the universe itself – then their ideas and hopes might have expanded too But no, that has never been their lot. Either through lack of opportunities or through their own inertia their lives have been cribbed cabined and confined. Not for them therefore to talk of the Superman, as encouraged by Shaw his contemperaries did! Nor for them to appreciate Utopias of the type Wells produced for his people in which men lived as gods. Thus if dynamic in its final analysis stands on one side of the ladder the European or English outlook and culture the other remains low on the rung, sterile and static, producing nothing, achieving nothing The former may have its ups and downs as for instance when the expansionist conception crashed with the two World Wars and the resulting attitude found its most powerful expression in the lines.

> What are the roots that clutch, what branches grow
> Out of this stony rubbish? Son of man
> You cannot say or guess, for you know only
> A heap of broken images, where the sun beats
> And the dead tree give no shelter, the cricket no relief
> And the dry stone no sound of Water,

which in the cryptic language of the 'Waste Land meant that the tradition of civilisation as the Britsh knew it and upon which they built their progress has been shattered and has become a mere heap of broken images of something which had once been whole. And yet either they or some one else may still build again from that point of achievement where the halt has been made. The day may yet dawn when the Malabar Christians—since they believe in miracles would be able to take up form a point left off by another people if they would in the meanwhile shake off their mental lethargy and attempt to catch up with the rest.

shaped by the impersonalized setting of their lives. Majority of mankind have still to be imbued with inner spiritual urge which is not mere faint preception of wearied souls, but is an admirable quality the moral and philosophical implications of which are so very prominent. The world now stands in almost immediate danger of being caught in the holocaust of a third Great World War.

While the stream of democracy is hurrying and broadening onward, desiring a status which is in the right of men who never hesitate to sacrifice their personal interests to its cause, fundamental, politicai constiutional, legal, economic and special rights are being denied to millions of people in South Africa, with the result that the morale there has sunk many fathoms deep. Dr. Malan has also flouted the judiciary of that country, and has vested the ultimate judicial authority in his Parliament. His policy of oppression and suppression of the Africans and the Indians in his country seems to tally with the whole strain of his character which now prompts him to act with short-sighted eagerness and violence, making the persecuted people the suffering victims of his imprudence.

In the circumstances of our times, Apartheid amounts to a scandal. No one can say that it is as good as perfect. It has a bitterness which has few parallels in the history of political controversy. Its idea itself is mistaken. Even though there may be reports of varying degrees of its justification, Apartheid has no gift for attracting men even by the most unscrupulous facts of sophistry. It is therefore no wonder that the more dangerous appears the resistance of the Indians and Africans in South Africa to it, the higher rises their courage and the firmer their resolve to overcome all obstacles. If peace is to be properly secured in that country, it must be on the basis of freedom and rights to all its people, without any kind of descriminations. The only possibility of ending Apartheid, in which after all there is nothing for Dr. Malan or for any other white man to chuckle with delight and appreciation, is by removing all the unhealthy conditions now prevailing in South Africa.

It would appear that in South Africa today, fact and fiction are often inextricably mingled. While on the one hand, the vested interest there is struggling to retain its power, using even physical force and arrests, under the fictitions plea of "demonstration" against law and order, there is a rising tide of racial equality and national consciousness among the Aricans and the Indians. But Dr. Malan seems to be unaware that the true function of law is to set in motion the constructive process which must grow up within the destructive one and in spite of it, and that the civilized world always demands that the utmost censure of the law is to be put in force against all specimens of narrow-minded racial prejudice, and false sense of superiority which he and his Government are now exhibiting, if future generations are to have a creative destiny. History of the world teaches us that any Government that chooses a path of oppression and suppression against the people it governs, puts itself by its own volition under the doom declared by democracy upon autocrats and dictators. As recently suggested by Mr. Girja Shankar Bajpai, Governor of Bombay, the five permanent powers of the Security Council should immediately appoint a commission to investigate the conditions prevailing in South Africa.

There is an impression now prevailing among many that the United States Organisation which of course, is to be given due credit for its noble aspiration to resist and stamp out aggression the world over, very often fails to implement in practice what it preaches in its quickly-passed resolutions while international harmony demands from all nations arms reductions, and avoidance of the use of bacteriological and other weapons of mass destruction. On the ideological side of international concord, the United Nations Organisation has done a good deal but much remains to be still achieved on the practical side and to prevent wrongs by one nation against another being glossed over and excused either through indifference or fear of a Third Great War, in order that the whole world may fully enjoy the delights of the elysian sphere of peace, happiness and prosperity into which the sense of human fraternity can waft it. And it is only in the fitness of things that India has requested the U. N. O. that South Africa's racial policy should be discussed at it is next session even though Dr. Malan who keeps in the churches in this country separate doors for the entrance and exit of the whites and the coloured, and who prevents any Asian to get accomodation in any hotel or in any train, except in a few compartments, does not recognise the jurisdiction of the General Assembly of the U. N. O. on this problem. Any how let us hope that Dr. Malan's enthussiasm for fiction in preference to fact will soon view all untenable and fictions pleas from whatever source they originate, with the blistering intellectual and moral contempt they deserve.

It is reported that the problems of Asian Youths in an Asian setting but in a world context, is an important subject of discussion in the Third World Christian Youth Conference We find in the history of human progress the proper place and proper explanation or the endeavours of Youth. The moral influence of all sane youth movements is distinctly traceable through the historic period, and even at the present period when, in spite of the general progress of scientific achievements, new dangers are threating the world, man's scruples are disappearing with his desires and many isms are flourishing on a basis of revolution and anarchy, disregarding the fact that new ethical demands arise from new knowledge and new circumstances. Since the presence of ideal aspiration in youths among us is one of the hopes of a bright future of mankind, we cannot reasonably hope for the annihilation of the desire of young persons for the establishment of a better social order, or for its lying like an insensible heap at the feet of elderly people. For the observer, the aspects of efficiency in the majority of young men and women are now dominant, at least for recognition. If Asian Youths are true to the noblest ideals of Asia, they shall certainly be able to work out the pattern of international harmony, and see it in its unveiled symmentry and beauty, In such a world of ours, where modern nations seem to be hesitating between fear and range and many reforms affect rather the surface than the heart of the people, the voice of Asian Youths who value values and wish to preserve them by the exultation of the soul over the husks of life and the winds that blow them, must be heard.

FOR

COMFORTABLE RUBBER CUSHIONS, PILLOWS, BEDS ETC.

VISIT

A. M. VARKKI & CO.,

KOTTAYAM.

Dealers in All kinds of Piece goods such as Dhothies Shirtings, Sarees, Voils, Kavanies, Woolen Goods Etc. Etc.

STOCKISTS OF PURE KHADI CLOTH.

THE KOTTAYAM BANK LTD.

(INCORPORATED IN TRAVANCORE 1926)

HEAD OFFICE:-

KOTTAYAM, TRAVANCORE-COCHIN.

BRANCH OFFICES AT:-

Athirampuzha	Kozhencherry	Pulikeezhu
Ernakulam	Mundakayam	Ranni
Eraviperoor	Mallappally	Thiruvella
Vandiperiyar	Kottayam	Mavelikara
Trivandrum	Vaikom	Kanjirappally
Peermade		Upputhara

SUB OFFICE:- ETTUMANOOR.

Authorised capital	Rs.	25,00,000
Issued & Subsribed capital	,,	8,50,000
Paid up capital	,,	5,77,840
Reserves	,,	2,50,000

FIXED DEPOSITS ARE NOW RECEIVED AT THE FOLLOWING RATES:-

6 MONTHS AT 4 PERCENT PER ANNUM

12 ,, ,, 4½ ,, ,,

Special rates are allowed for periods above 12 months.

For terms of which please apply to any office of the Bank.

A. I. ITTYIPE, B. A.

MANAGING DIRECTOR.

Rt. Rev. Dr. C. K. Jacob
Bishop of the Diocese of Central Travancore, C. S. I.

Most Rev. Yuhanan Mar Thoma
Metropolitan of the Mar Thoma Church.

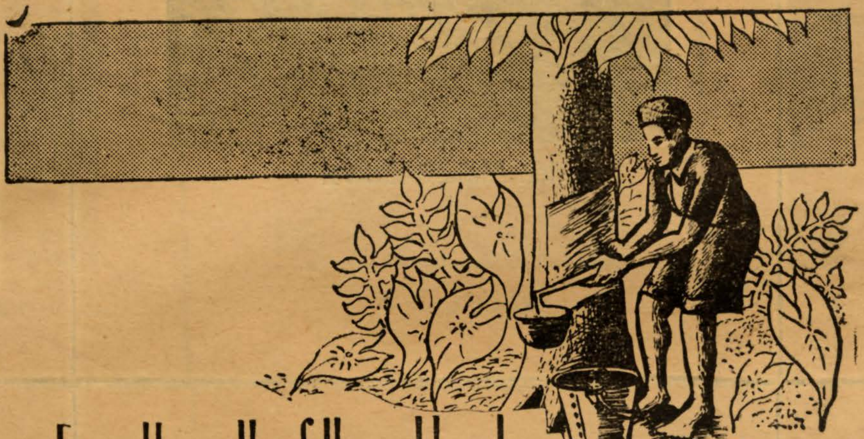

From the milk of the rubber tree

FLOWS A WAY OF LIFE

Can you imagine your world without cars, trucks, planes, buses, radios, or telephones? That is what your world would be like without rubber! Modern man's life depends upon this unique substance, which when stretched will snap back again to its original shape. In war and in peace we have to have rubber.

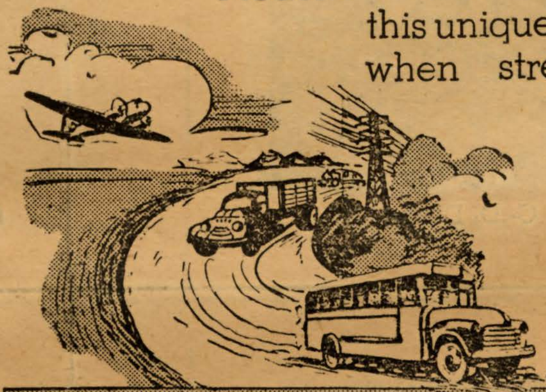

TEEKOY RUBBERS (INDIA) LIMITED

PALAI. TRAVANCORE-COCHIN. S. INDIA.

MEMBERS OF THE

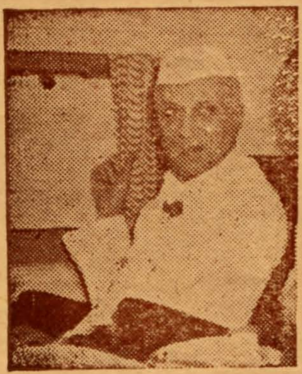

Pandit Jawaharlal Nehru

Rafi Ahmed Kidwai

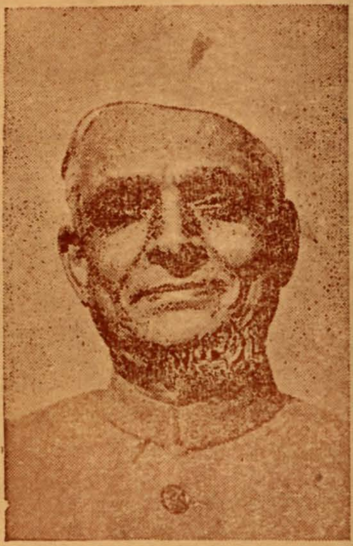

R. R. Divakar

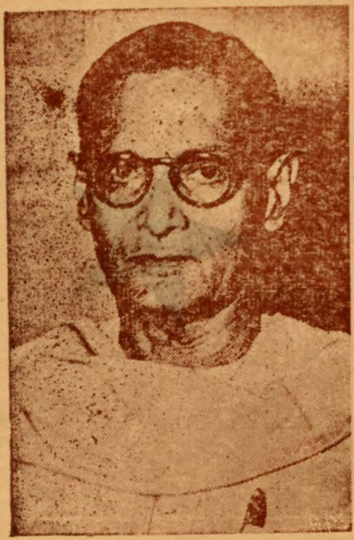

C. C. Biswas

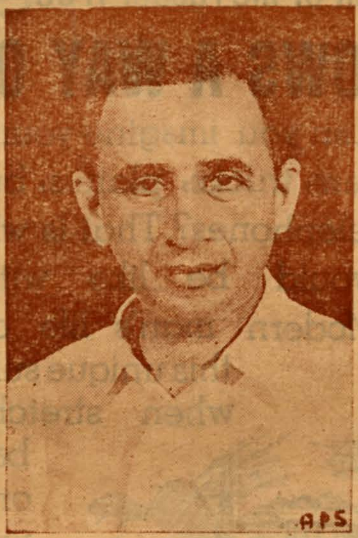

C. D. Desha Mukh

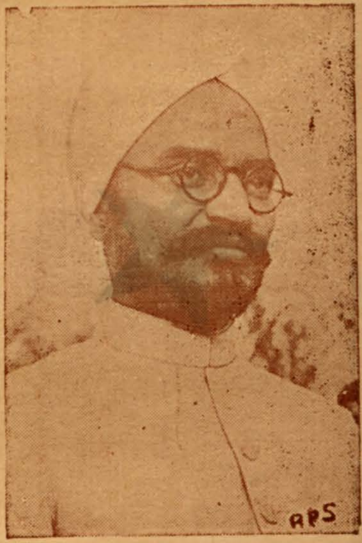

Sardar Swaran Singh

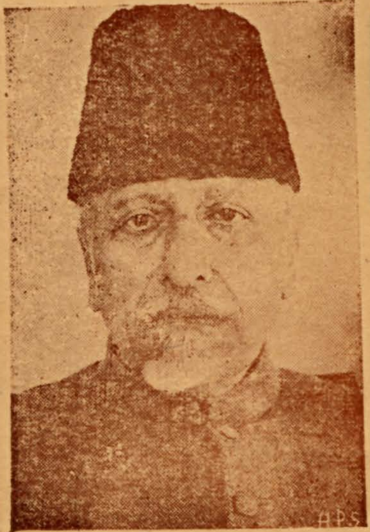

Maulana Azad

Ajit Prasad Jain

T. T. Krishnamachari

INDIAN CABINET

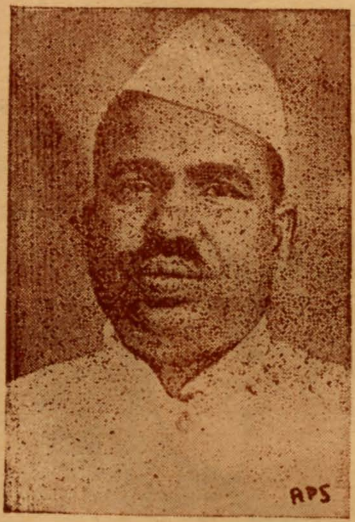

Jagjeevan Ram

K. C. Reddy

Gulsarilal Nanda

Gopalaswamy Ayangar

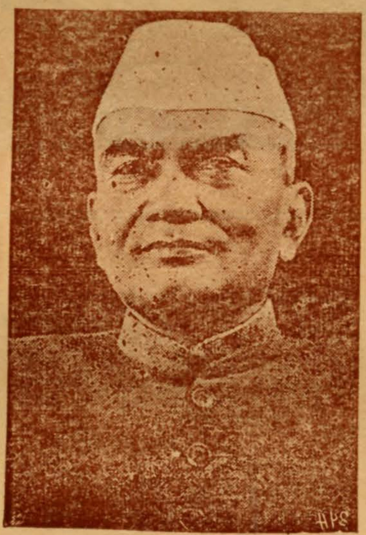

Kylas Nath Katju

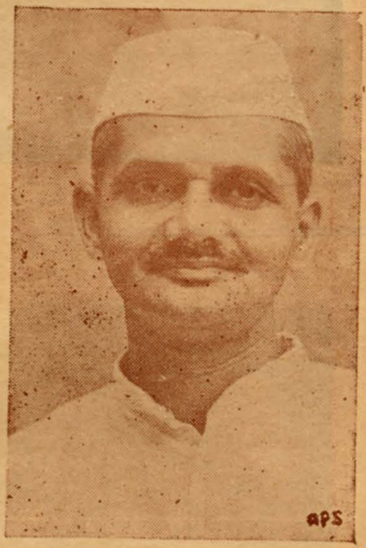

Lal Bahadur Sasthri

Rajkumari Amritkaur

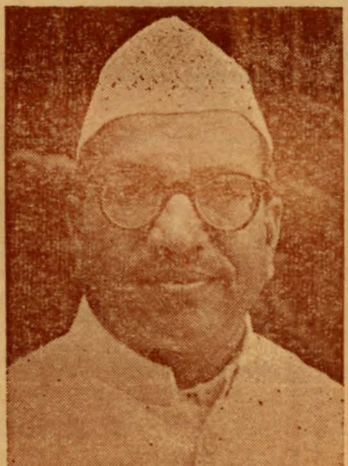

D. G. Karmarkar

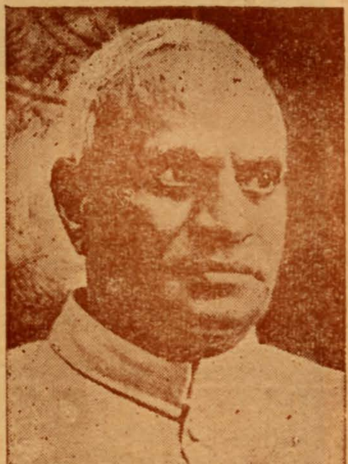

V. V. Giri

HIS HOLYNESS MORAN MAR IGNATIUS EPHREM I
THE PRINCE PATRIARCH OF ANTIOC OF ALL THE EAST.

THE HIGH ALTAR OF THE C. S. I. CATHEDRAL CHURCH, KOTTAYAM.

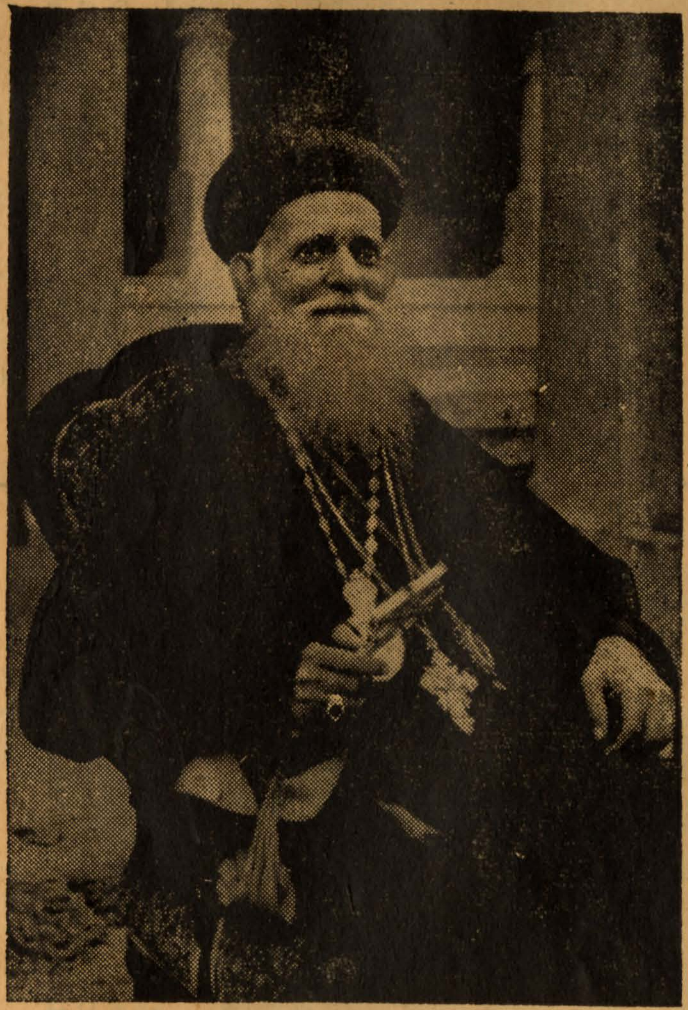

His Holiness Moran Mar Besaliose Geevarughese II.
Catholicose of the East.

His Grace Most Rev. Paulose Mar Athanasius
Metrapolitan of Malankara.

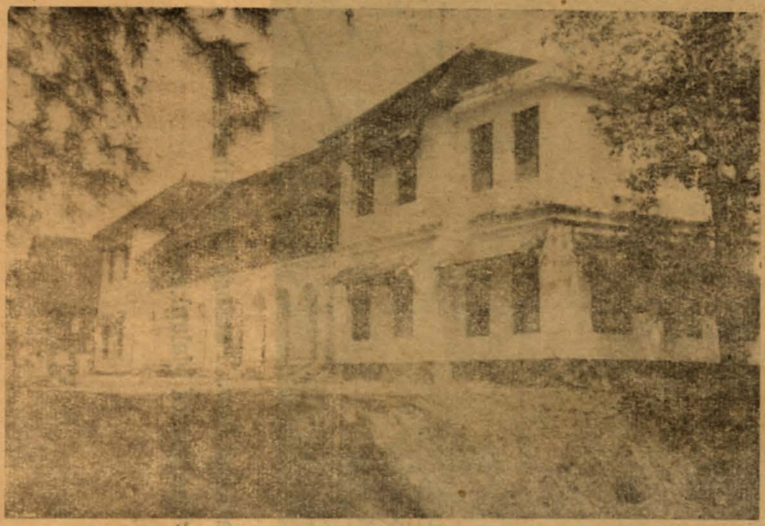

C· M· S· College, Kottayam·

The C· S. I· Cathedral Church, Kottayam.

"Valiapally Church" at Kottayam· In this ancient Syrian Church exist two ancient Crosses with great antiquarian interest, one of which is the symbol of the Third World Christian Youth Conference·

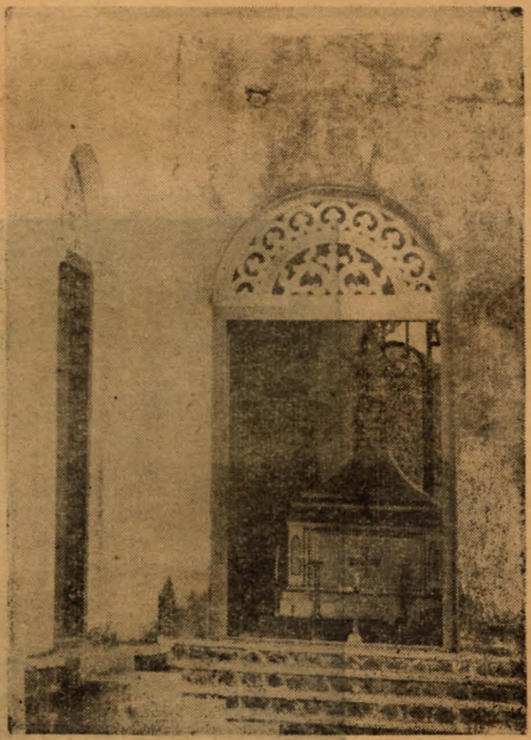

The Shrine in Omallur Syrian Church of His Holiness Moran Mar Ignatius Elias (III) The late Patriarch of Antioch and all the East·
Demised in 1931 at Omallur - Pathanamthitta - Travancore·

Dr. MANI KANYAMKULAM
Reg. Dentist
KOTTAYAM.

Supplement published in connection with the Third World Conference of Christian Youth held at Kottayam in December 1952.

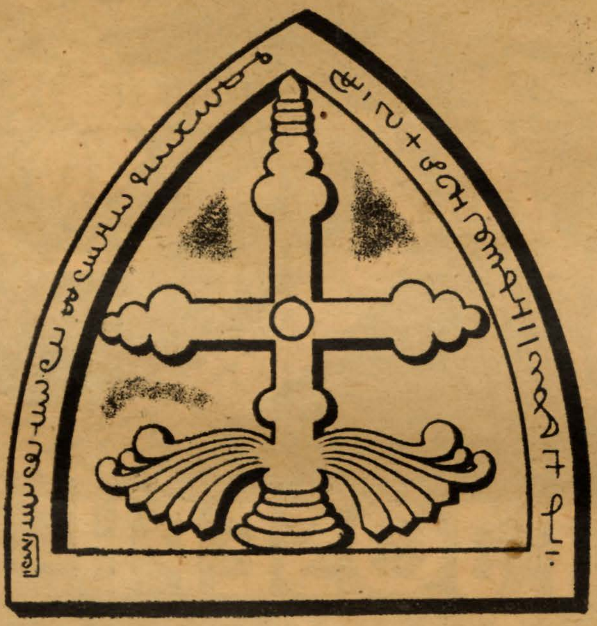

The End

★ യാത്ര ★

(കൈനിക്കര പത്മനാഭപിള്ള)

പിൻപ് ഭൂതകാല നിശ്ശൂന്യത, മുൻപ് അപ്രാപ്യഭാവിയും. ശാശ്വത വർത്തമാനത്തിൽ തന്നെ ഞാൻ മുന്നോട്ടുപോയി.

പശ്ചിമദിക്കിന്റെ മന്ദനിശ്വാസം പച്ചിലകളെ അലസമായി ചലിപ്പിച്ചു. എവിടേയോ മറഞ്ഞിരുന്ന് എന്തിനോ പാടിയ പക്ഷികുലങ്ങളുടെ മധുരസ്വനം സുഗന്ധിയായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഗാനകല്ലോലം കലർത്തി. കാൽച്ചുവട്ടിൽ ആമ്പല്പൂക്കൾ വികസിച്ചു. മാതളസൂനങ്ങൾ പാണികൾ ചുംബിച്ച് പരാഗം അണിയിച്ചു. ചിത്രശലഭങ്ങൾ തത്തിക്കളിച്ചു. ചെറുകുരുവികളുടെ ചിറകുകൾ എന്റെ നെററിയിലും കവിൾത്തടങ്ങളിലും ഇടയ്ക്കിടെ വീജനം ചെയ്തു. വ്രീളാവിവശയായ ചെമ്പകകോരകം സിന്ദൂരച്ചോപ്പണിഞ്ഞ സുന്ദരാനനം പല്ലവാംബരത്താൽ മറച്ചുവച്ചു. ആ മൂടുപടം പരിഹരിക്കുവാൻ പ്രേമപരവശനായ ഭൃംഗരാജൻ അനന്തചുംബനങ്ങളാൽ അതിസാഹസം ചെയ്തു. പ്രേമഗീതികൾ മൂളിക്കൊണ്ട് പ്രിയാഗേഹത്തിനു പ്രദക്ഷിണം വച്ചു. കന്യകയുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്ന് ആനന്ദവർഷം പൊഴിഞ്ഞു. അതു കണ്ടു് അകം കുളിർത്ത മുത്തണിപ്പുൽത്തളിരുകൾ മൃദുഹാസം പൊഴിച്ചു. കാമിയായ കളഹംസത്തിന്റെ മുൻപിൽ കമലിനി നർത്തനം ചെയ്തു. മധുവുണ്ടു മതിമയങ്ങിയ പുള്ളിപ്പികത്തിന്റെ ശൃംഗാരസംഗീതം മാകന്ദശിഖരങ്ങളിൽ നിന്നുയർന്ന് മാരുതതരംഗങ്ങളേറി വിദൂരതയിലേയ്ക്കു സഞ്ചരിച്ചു. സ്ഫടികോജ്ജ്വലങ്ങളായ നിരവധി ധാരായന്ത്രങ്ങളിൽനിന്നുയർന്നു വിടർന്ന വെള്ളിക്കുടകൾ കുമിളകളണിഞ്ഞ കൃത്രിമ തടാകങ്ങളിൽ പ്രകാശബിന്ദുക്കൾ പൊഴിച്ചു. ചക്രവാകങ്ങൾ നിത്യഹർഷത്തിൽ ആനന്ദിച്ചു. ആയിരം മഴവില്ലുകൾ ആകാശത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചു. തൃണദലങ്ങളിൽ വജ്രകണങ്ങൾ സമുജ്ജ്വലിച്ചു. മൃണാളതന്തുക്കളിൽ മുത്തുമാലകൾ പ്രകാശിച്ചു. പദവിന്യാസത്താൽ ഭയപ്പെട്ടു് ചെടികളുടെയിടയിൽനിന്നു പറന്നുപൊങ്ങിയ വാനംപാടി തലയ്ക്കുമീതെ പലവുരു വലംവച്ചു നീലാകാശവാപിയിൽ സംഗീതകല്ലോലത്തിൽ അപ്രത്യക്ഷമായി. ഏകാകിയായി മേഞ്ഞിരുന്ന ഹരിണം തലയുയർത്തി ചുററും നോക്കി, അൽപ്പദൂരം അതിവേഗം ഓടി—പെട്ടെന്നു നിശ്ചലം നിന്ന്, അകന്മഷങ്ങളായ നേത്രങ്ങളാൽ എന്നെ അവലോകനം ചെയ്തു.

* * * * * *

ഞാൻ ഒരു ചുവട് നിന്നില്ല, എന്റെ ഗതിവേഗം കുറഞ്ഞതുമില്ല. എങ്കിലും ഞാനൊന്നു തിരിഞ്ഞുനോക്കി. ഭൂതകാലം പൊയ്പോയിരുന്നു. അതു പോയിരുന്നോ? ഞാനറിഞ്ഞില്ല. ഞാൻ പിന്നെയും മുന്നോട്ടുപോയി.

* * * * * *

ആദിത്യൻ അസ്തമനത്തോട് അടുത്തു. പക്ഷികൾ കുറഞ്ഞുവന്നു. പുഷ്പങ്ങളും ചുരുക്കമായി. മഴപെയ്തു ചെളികെട്ടിയ ഭൂമിയിൽ കാൽ വഴുതിത്തുടങ്ങി. ഒരു പരുന്ത് അംബരവീഥിയിൽ ഏകാകിയായി വലംവച്ചു. ഒരു ഭീമമായ പേരാലിന്റെ ശാഖകളിൽ കാക്കകൾ ചേക്കകയറി. വായുമണ്ഡലം ശിശിരമായി. വൃക്ഷങ്ങളിൽനിന്നു പൊഴിഞ്ഞുവീണ തണുത്ത ജലകണങ്ങൾ എന്നെ വിറപ്പിച്ചു. ചെളി കലങ്ങിയ പല നീർച്ചാലുകൾ ഒലിച്ചു ചാടിയ പൊട്ടക്കുളത്തിൽ കാട്ടുതാറാവുകൾ നീന്തി നടന്നു. കെട്ടിപ്പിണഞ്ഞു കൂനാക്കൂടിക്കിടക്കുന്ന മണ്ണിരകൾ—ഓരോ ചുവടു വയ്ക്കുമ്പോഴും ദേഹത്തു ചാടിക്കയറിയ തവളകൾ—കാൽച്ചുവട്ടിൽ പൊട്ടിച്ചതഞ്ഞു ചത്തുകൊണ്ടിരുന്ന പലതരം ക്ഷുദ്രജീവികൾ—ഞാൻ ഒരു വെള്ളക്കെട്ടിലേയ്ക്കു നീങ്ങുകയായിരുന്നു. ആററുപാമ്പുകളുടെ ശിരസ്സുകൾ വെള്ളത്തിനുമീതെ അവിടെ പൊങ്ങിനിന്നു. ചടച്ചു ചെള്ളു പിടിച്ചു ചാകാറായ ഒരു മുടന്തൻപട്ടി ഒരു ചത്ത എലിയെ വായിൽ തൂക്കിയിട്ടുകൊണ്ടു് എന്റെ മുൻപിൽക്കൂടി വെള്ളം തെറിപ്പിച്ചു കടന്നുപോയി. നഗ്നനും, വിരൂപനും, പാണ്ഡുവുമായ ഒരു ജരഠൻ ഒരു ദുർഗ്ഗന്ധവാഹിയായ ചെളിക്കുണ്ടിന്റെ കരയ്ക്കു രണ്ടുകാലും നീട്ടി പടഞ്ഞിരുന്ന് വിശ്രമിച്ചു. ഞൊറിഞ്ഞു് ചിതമ്പലു പിടിച്ച തൊലിയിൽ ചെള്ളും, പേനും പൊതിഞ്ഞിരുന്നു. ഇരുവശത്തും ഒടിഞ്ഞു തൂങ്ങിയ കവിളിൽക്കൂടി തുപ്പലും കണ്ണുനീരും ഒന്നുചേർന്ന്

കവിരാജ മെഡിക്കൽ ഹാൾ.

തിരുനക്കരക്ഷേത്രത്തിനു് സമീപം, മറത്തുമ്മുറി, കോട്ടയം.

ബ്രാഞ്ച്:— ഡർബാർഹാൾ റോഡ്, വർമ്മാ ബിൽഡിംഗ്സ്, എറണാകുളം.

സുപ്രസിദ്ധ കൽക്കട്ടാ കവിരാജ് എൻ എൻ. സെൻ ആൻഡ് കമ്പനി ലിമിററഡ്, സി. കെ. സെൻ ആൻഡ് കമ്പനി ലിമിററഡ് വക സിദ്ധമകരധ്വജം, സുരവല്ലികഷായം, കസ്തൂരികല്പരസായനം, കർപ്പൂരാസവം, ദശമൂലാരിഷ്ടം, ച്യവനപ്രാശം, കസ്തൂരി, തങ്കഭസ്മം തുടങ്ങിയ എല്ലാ ആയുർവ്വേദൗഷധങ്ങളും കൽക്കട്ടാവിലയ്ക്കു് മൊത്തമായും ചില്ലറയായും വില്ക്കപ്പെടുന്നതുകൂടാതെ രോഗികൾക്കു് വിദഗ്ദ്ധവൈദ്യസഹായവും ലഭിക്കുന്നതാണ്.

എന്നു് മാനേജർ, കവിരാജ് മെഡിക്കൽ ഹാൾ, കോട്ടയം.

യൂണൈറ്റഡ് ഇൻഡ്യാ ബാങ്ക് (ക്ലിപ്തം)

ചെങ്ങന്നൂർ.

ബ്രാഞ്ചുകൾ: ചേപ്പാട്, ചെങ്ങന്നൂർ, പത്തനാപുരം, റാന്നി & തലവടി.

എല്ലാവിധ ബാങ്ക് ഇടപാടുകളും ഏററവും സൌകര്യപ്രദമായരീതിയിൽ ചെയ്തുകൊടുക്കപ്പെടും.

താമരപ്പള്ളിൽ ററി. കുരുവിള B. A.

(മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ)

ഒഴുകിയിരുന്നു. ഇരച്ചുകൂടിയ ഈച്ചകൾ തുറന്നുകിടന്ന വായിലേയ്ക്കും വായിൽനിന്നു് പുറത്തേയ്ക്കും സ്വൈരമായി പറന്നിരുന്നു. അനുരൂപയും അനുരാഗപൂർണ്ണയുമായ സഹധർമ്മിണി അടുത്തുനിന്നു കൊഞ്ചുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആ ദമ്പതികൾ ചിരിക്കുകയും പിറുപിറുക്കയും ചെയ്തു. പുരുഷന്റെ നർമ്മഭാഷണങ്ങൾ സഹവർത്തിനിയിൽ സങ്കോചസംഭ്രമങ്ങൾ ജനിപ്പിച്ചു. അവളുടെ പ്രണയചാപല്യങ്ങൾ അവനെ വിക്കി വിക്കിച്ചിരിപ്പിച്ചു. ഞാൻ പിന്നെയും മുന്നോട്ടുപോയി.

*   *   *   *   *   *
*   *   *   *   *   *

വെള്ളവും ചെളിയും കുറഞ്ഞു. ചിലപ്പോൾ കാല് കല്ലുകളിൽ തട്ടി. ഇടയ്ക്കിടെ മണലിൽ ചവുട്ടി. അനുപദം വെള്ളത്തിന്റെ ആഴം കുറഞ്ഞു. മുഴംകാലിനു താഴെയായി. പാദം കവിയാതെയായി—ചുവടു് നനയാതെയായി—ഉണങ്ങിയ തറയിൽ കാൽ ചവുട്ടി.

മുൾച്ചെടികൾക്കിടയിൽ നിന്നുയർന്ന വൃദ്ധസാലങ്ങളുടെ കറുത്തിരുണ്ട ശിരസ്സുകൾ ഉച്ചത്തിൽ അലഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ഉണങ്ങിയ വള്ളികൾ ചുററിപ്പൊതിഞ്ഞ ശുഷ്ക്കവൃക്ഷങ്ങൾ പരസ്പരം ശപിച്ചുകൊണ്ടു മാറിനിന്നു. ഭൂമിയുടെ ചെമ്പിച്ച മുഖത്തു് അങ്ങിങ്ങു വരണ്ടു വെളുത്തു് പുഴുവെട്ടിയ പുല്ലുകൾ പററിപ്പിടിച്ചിരുന്നു. അവിടവിടെ ചിന്നിച്ചിതറിക്കിടന്ന കൃഷ്ണശിലാഖണ്ഡങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്ന പന്നികളെപ്പോലെയും, ചിതൽപ്പുററുകൾ മൂശേട്ടയുടെ ബലിപീഠംപോലെയും കാണപ്പെട്ടു. നിരുത്സാഹിയായ മന്ദമാരുതൻ ഏകാന്തതയുടെ ദുർഗ്ഗന്ധം വമിച്ചു.

മേഘമാകുന്ന തിരശ്ശീലയ്ക്കപ്പുറത്തു് കർമ്മസാക്ഷി അസ്തമിച്ചു് കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഒരു മങ്ങിയ വെളിച്ചം ഭയങ്കരതയേ ദൃശ്യമാക്കി. ഇലകൊഴിഞ്ഞ മരത്തിന്റെ ദ്രവിച്ച കൊമ്പത്തു് ഒററയ്ക്കു് ഒളിച്ചിരുന്നുകൊണ്ടു് ഒരു മൂങ്ങാ പിശാചഗാനം മൂളി. നിമ്നോന്നതമായ മണൽപ്പരപ്പു് അനന്തമായി നീണ്ടു കിടന്നു. ക്രമരഹിതമായ മാരുതവേഗങ്ങൾ അഗ്നിസ്ഫുലിംഗങ്ങൾ വഹിച്ചുകൊണ്ടു് ഇടയ്ക്കിടെ പാഞ്ഞുപോയി. അഗ്നിശലാകകൾ നിലത്തു് കിടന്നുരുളുകയും അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഭ്രാന്തമായി അലയുകയും ചെയ്തു. കാലുകൾ കങ്കാളങ്ങളിൽ തട്ടി, കപാലങ്ങളിൽ ചവുട്ടി. തരളവും ഉജ്ജ്വലവുമായ ഒരു മിന്നൽപിണർ ഒരു നിമിഷം ഒന്നു വെട്ടിത്തിളങ്ങി. കറുത്തു് പാടിച്ച ദുർഭൂതങ്ങൾ കൂട്ടം കൂടി പല്ലിളിച്ചു കുത്തിയിരുന്ന ആയിരം ശ്മശാനങ്ങൾ ആ വെളിച്ചത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമായി. അദൃശ്യമായ എന്തോ ഒന്നു് എന്റെ മുഖത്തു തുറിച്ചു നോക്കി. അശരീരിയായ ഒരു നിശ്വാസം എന്നെ പിന്തുടർന്നു. എന്റെ മുമ്പിൽ അവ്യക്തമായ ഒരു വിദൂരവസ്തു സദാ പിന്നോട്ടു് നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അടുത്തുതന്നെ കത്തിയടങ്ങിയ ഒരു ചിതാഗ്നി കനൽക്കട്ടകളായി ശേഷിച്ചിരുന്നു. അസ്ഥികളും തലയോട്ടിയും നശ്വരതയുടെ അഭയസ്ഥാനം അടയാളപ്പെടുത്തി. ഒരു ഉടഞ്ഞ മൺകുടം മദ്ധ്യഭാഗത്തു് കിടന്നിരുന്നു. കാററു് തട്ടിയ കനൽക്കട്ടകളിൽ നിന്നു് അഗ്നിജ്വാലകൾ ഉയർന്നു് അന്ധകാരത്തിലേയ്ക്കു് ഒളിഞ്ഞു നോക്കിയിരുന്നു. നേരേ മുകളിലായി ഒരു വൃദ്ധവൃക്ഷത്തിന്റെ കുററിക്കൊമ്പിൽ കെട്ടിഞാന്നു് തല നെഞ്ചിലേയ്ക്കു് ഒടിഞ്ഞു് കണ്ണുകൾ ഉന്തിത്തുറിച്ചു്, പുറത്തേക്കു് തള്ളിയ നാക്കിൽ പല്ലുകൾ കടിച്ചിറക്കി നിരാശനായ ഒരു ആത്മഹന്താവു് ശവകുടീരഫലിതത്തോടുകൂടി ആടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ഒരു മങ്ങിയ വെളിച്ചം വ്യാപിച്ചു. ആ വെളിച്ചത്തിൽ മരണത്തിന്റെ ദംഷ്ട്രകൾ പ്രകാശിച്ചു. അപ്രസന്നം—അന്ധകാരമയം—ഭയാനകം—വെളിച്ചം തന്നെ ഭയം കൊണ്ടു് വിറച്ചു. നിണമൊലിക്കുന്ന നീണ്ട നാക്കുകൾ നിലത്തു കിടന്നിഴഞ്ഞു. ശരീരം വേർപെട്ട നേത്രങ്ങൾ ആകാശത്തു് അലഞ്ഞുനടന്നു. അസ്പഷ്ടരൂപങ്ങൾ—അവ്യക്തശബ്ദങ്ങൾ—അദൃശ്യപാദങ്ങളുടെ നിരന്തരപതനങ്ങൾ—അസ്ഥികൂടങ്ങൾ എഴുന്നേററു നിന്നു നർത്തനം ചെയ്തു. ആ കിലുങ്ങുന്ന കങ്കാളങ്ങളിൽ കൂടി ഒരു അലൗകിക നീലദ്യുതി പ്രകാശിച്ചു. അവ ചിരിച്ചു. ചുണ്ടില്ലാത്ത മോണകൾ, നാക്കില്ലാത്ത വക്ത്രങ്ങൾ ചിരിച്ചു. കങ്കാളതാണ്ഡവത്തിന്റെ താളത്തിനൊപ്പിച്ചു് പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു് എന്നാൽ ഞാൻ പിന്നെയും മുന്നോട്ടുപോയി.

*   *   *   *   *   *
*   *   *   *   *   *

ഏതോ അജ്ഞാതശംഖത്തിൽ നിന്നു് നിത്യതയുടെ നിരന്തരകാഹളം സമുൽഗമിച്ചു. പ്രാഥമിക പരമാണുക്കളുടെ പ്രവാഹത്തിൽ കൂടി സഞ്ചരിച്ച പ്രപഞ്ചസ്പന്ദനം ബ്രഹ്മാണ്ഡഗീതത്തിനു് താളം പിടിച്ചു. കാലദേശസ്വരൂപിണിയായ കല്ലോലിനി അപരിമേയതയുടെ തീരങ്ങളെ ആറാടിച്ചു. ആദ്യാവസാനങ്ങൾ മദ്ധ്യത്തിൽ ലയിച്ചു. അനന്തതയുടെ പാദപതനത്തിൽ സംസാരചക്രം വിറച്ചു.

ഇരുട്ടും വെളിച്ചവും മാറി. ശബ്ദവും നിശ്ശബ്ദതയും നിലച്ചു. കാലവും ദേശവും ഒളിച്ചു. സുഖവും ദുഃഖവും അവസാനിച്ചു. സത്യവും അസത്യവും ധർമ്മവും അധർമ്മവും സൗന്ദര്യവും വൈരൂപ്യവും മറഞ്ഞു. അപ്പുറത്തേക്കു അവികലവും അവ്യാകുലവുമായ ശാശ്വതമുഹൂർത്തത്തിലേക്കു്—അവാച്യമായ അനുഭൂതിയിലേക്കു്—ഞാൻ മുന്നോട്ടുപോയി.

——:*:——

PHONE 401.

WHILE AT KOTTAYAM
↓
VISIT
ANANDAMANDIRAM & S. N. V. HOTELS
The Leading Brahmin hotels of Kottayam.
Best vegetarian meals our Speciality.

PROP. N. GOPALA PILLAI.

ALWAYS AT YOUR SERVICE FOR

Your requirements of:-

Foreign Liquors & Denatured Spirit,
Cigarettes, Cigars, Tobacco & Smokers' Requisites,
Everything for Soda Factory,
Bakers' Confectioners' Requirements,
Paper, Inks, Machinery & all Sundries for Printing Houses,
Typewriters & Office Equipments,
Toilets, Patent Medicines & Tin Provisions,
Milk Powder, EVEREADY - Batteries for Radio & Flashlights,
Insurance of any nature.

VALAVI & CO., Kottayam.
PHONE No. 467.

ഉദയശങ്കർ

(ശാന്താരംഗാചാരി)

വളരെ നാളുകൾക്കുശേഷം ഉദയശങ്കർ വീണ്ടും നമ്മുടെയിടയിലേയ്ക്കു് വന്നിരിക്കുന്നു. വിഭ്രമിപ്പിക്കുന്ന വൈചിത്ര്യത്തോടും സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണ പാടവത്തോടും കൂടിയ ആ പഴയ ശങ്കർ തന്നെ........

കൃത്യമായി പന്ത്രണ്ടുകൊല്ലങ്ങൾക്കു മുൻപു് ഒരു തീയേററിലെ വേഷവിധാനമുറിയിൽവച്ചു അദ്ദേഹത്തെ ആദ്യമായി കണ്ട ആ മധുരോദാരമായ രംഗം ഇന്നും ഞാൻ സ്മരിക്കുന്നു. ആ മുറിയിൽ ഒരു നേരിയ നീലനിറം കലർന്ന വെളിച്ചം മാത്രമേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അവിടെ കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന രണ്ടു വൈദ്യുതബൾബുകൾ അജ്ഞാതമായ എന്തോ കാരണത്താൽ പെട്ടെന്നു് പ്രഭാരഹിതമായി തീരുകയാണുണ്ടായതു്. അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ ഏറെക്കുറെ ഒരു നേരിയ ഇരുട്ടിലായി എന്നുതന്നെ പറയാം. ചിലപ്പോൾ ഞാനൊരു സ്ത്രീയാണെന്നു് തോന്നുകയും മററുള്ളവരെയെല്ലാം കുട്ടികളെപ്പോലെ കരുതുകയും ചെയ്തുപോന്നിരുന്ന, വിഭ്രമിപ്പിക്കുന്നതും വിഷമിപ്പിക്കുന്നതുമായ, എന്റെ ചെറുപ്രായത്തിന്റെ ആദ്യകാലത്താണു് ഈ സംഭവം നടന്നതു്. ഞാൻ ധരിച്ചിരുന്ന വസ്ത്രങ്ങളും മററും മേത്തരത്തിലുള്ളതും വളരെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം രചിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണെങ്കിലും എന്റെ ദേഹത്തിൽ ആകെ അതിനു ഒരു ചേർച്ചയില്ലാത്തതുപോലെ തോന്നി. ആകപ്പാടെ ഒരു ചന്തമില്ലായ്മയുണ്ടെന്നു് എനിക്കു തന്നെ തോന്നി. എന്തിനു പറയുന്നു ആ സന്ദർഭത്തെ സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ നിഷ്കളങ്കവും പുതുമകലർന്നതുമായ ഒരു ഘട്ടമായിട്ടൊക്കെ ചിലർ പറയാറുണ്ടെങ്കിലും ഒരു സ്ത്രീയുടെ ജീവിതത്തിലെ ശോചനീയമായ ഒരവസരമായിട്ടാണു് എനിക്കു ആകപ്പാടെ അനുഭവപ്പെട്ടതെന്നതു് തീർച്ചയാണു്. പുതുമയുടെ ഒരു പ്രവണത എനിക്കുള്ളതായി വളരെ അപൂർവ്വം സന്ദർഭങ്ങളിലേ തോന്നിയിട്ടുള്ളു. എന്റെ ശുദ്ധതയാകട്ടെ വെറും സങ്കൽപ്പഭാവനകൾകൊണ്ടു് നിറം പിടിച്ച അജ്ഞതമാത്രമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇതാ മങ്ങിയ വെളിച്ചം മാത്രമുള്ള, നൃത്തത്തിനു് ഉപയോഗിക്കുന്ന വസ്ത്രങ്ങളുടേയും ചായങ്ങളുടേയും പൗഡറിന്റെയും മനുഷ്യവിയർപ്പിന്റെയും തല ചുററിക്കുന്നതും മത്തുപിടിപ്പിക്കുന്നതുമായ വാസനകൊണ്ടു നിറഞ്ഞ മുറിയിൽ ഒരു സോഫയുടെ എതിർ വശത്തു സാക്ഷാൽ ഉദയശങ്കറിനെ—ഇന്ത്യയുടെ സാംസ്കാരികനവോത്ഥാനത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷരൂപവും ആയിരമായിരമാളുകളുടെ ആരാധനാമൂർത്തിയുമായ ഉദയശങ്കറിനെ—ഞാൻ കാണുന്നു. ഉദയശങ്കറിന്റെയും എന്റെയും കൂട്ടുകാരിയായ ഒരു സ്ത്രീയാണു് പ്രസ്തുത കലാപ്രകടനങ്ങൾ കാണുന്നതിനു് എന്നെ കൊണ്ടുപോയതു്. കലാപ്രകടനങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എന്നെ ഒന്നു് വേഷവിധാനമുറിയിലേയ്ക്കു് കൊണ്ടുപോകണമെന്നും ആ നൃത്തവിദഗ്ദ്ധനെ എനിക്കു ഒരുനോക്കു കാണണമെന്നും ഞാൻ അവരോടു് താഴ്മയായി അപേക്ഷിക്കയാണുണ്ടായതു്. ഇതാ! ഞാൻ ആരെ കാണുന്നതിനുവേണ്ടി അക്ഷമയായി ആനന്ദത്തോടുകൂടി കാത്തിരുന്നുവോ അദ്ദേഹം എന്റെ നേരെ മുൻപിൽ ഉത്സാഹവായ്പോടുകൂടി ഏറെക്കുറെ ആനന്ദത്തോടുകൂടി എന്നെത്തന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഹാ! മോദദായകമായ ആ സുന്ദരരംഗം, സ്മരണകളുടെ ചുരുളുകളിലൂടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേററു വരുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു.

"അദ്ദേഹത്തോടു നിനക്കെന്തെങ്കിലും ചോദിക്കണോ?" അവർ എന്നോടു് ഒരു നാടകീയമായ രീതിയിൽ ചോദിച്ചു. എനിക്കു് മിണ്ടുവാൻ വയ്യാതായി. ആനന്ദമൂർച്ഛകൊണ്ടെന്നുതന്നെ പറയട്ടെ എന്റെ നാവനങ്ങാതായി. ഞാനെന്റെ തല കുലുക്കമാത്രം ചെയ്തു. എന്റെ കൂട്ടുകാരി ഹിന്ദിയിൽ ശങ്കറിനോടു എന്തോ സംസാരിക്കുന്നതു കണ്ടു. ഉടൻതന്നെ ശങ്കർ എന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു് സുന്ദരമായ ഒരു പുഞ്ചിരി തൂകിക്കൊണ്ടു് ചോദിച്ചു. "എന്റെ നൃത്തം നിങ്ങൾക്കു് ഇഷ്ടപ്പെട്ടുവോ?" എന്നു്. നേരിയ നീലനിറമുള്ള വെളിച്ചത്തിൽ അതിമനോഹരമായി തിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തേയ്ക്കു് ഉററുനോക്കിക്കൊണ്ടു്; ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു് അദ്ദേഹം ധരിച്ചിരുന്ന വെള്ളവസ്ത്രങ്ങളിലേയ്ക്കു് ജിജ്ഞാസാപൂർവ്വം നോക്കിക്കൊണ്ടു് എന്റെ ആരാധനാമൂർത്തിയുടെ ചോദ്യത്തിനു് ഞാൻ പതുക്കെ മറുപടി പറഞ്ഞു: "നിങ്ങൾ ഒരു ഈശ്വരനെപ്പോലിരിക്കുന്നു. ഒരു പാമ്പിനെപ്പോലെ നൃത്തം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു." ഒരു അപരിചിതന്റെ അടുത്തു് ഏററവും വികാരം നിറഞ്ഞ ഭാഷയിൽ ഞാൻ സംസാരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരേ ഒരു അവസരമാണിതു്. ഉദയശങ്കറാകട്ടെ വീണ്ടും മനോഹരമായി മന്ദസ്മിതം തൂകുകയും എന്റെ കൂട്ടുകാരിയോടു് എന്തൊക്കെയോ ഹിന്ദിയിൽ പറയുകയുമുണ്ടായി. വീട്ടിലേയ്ക്കു് മടങ്ങിയ അവസരത്തിൽ ഞാനവരോടു ചോദിച്ചു: "അദ്ദേഹം എന്താണു് നിങ്ങളോടു് പറഞ്ഞതു്?" എന്നു്. ഓ! അതോ, അത്ര സാരമില്ല. നീ ഓമനത്വം തുളുമ്പുന്ന ഒരു കുസൃതിപ്പെണ്ണാണെന്നാണു് അദ്ദേഹം എന്നോടു പറഞ്ഞതു്."

അത്രമാത്രം........ഓമനത്വമുള്ള ഒരു കുസൃതി പെണ്ണാണെന്നു്. ദൈവത്തിന്റേതുപോലുള്ള മുഖവും പാമ്പിന്റേതുപോലുള്ള നൃത്തവൈദഗ്ദ്ധ്യവുമുള്ള ഒരാളെ ഉജ്വലമായ വികാരവായ്പോടും ആനന്ദത്തോടും കൂടി സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരു പെൺകുട്ടിയെപ്പററി പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ:—എന്റെ യൗവനകാലത്തു ഞാനനുഭവിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ ഏററവും ശാന്തമായിട്ടുള്ളതെങ്കിലും ഏററവും അപമാനകരമായ ഒരു തരംതാഴ്ത്തലായിട്ടാണു് അതു് എനിക്കു അനുഭവപ്പെട്ടതു്. എന്റെ ആത്മാവു് അതിന്റെ ദുർബലമായ ചിറകുകൾ വിടർത്തി ബാല്യകാലത്തിലേയ്ക്കു് പതുക്കെപ്പറന്നുപോയി അതിദയനീയമായി കേഴുവാൻ തുടങ്ങി. കുറച്ചധികം ദിവസങ്ങൾ തുടർച്ചയായി ഞാൻ ഏകാന്തതയിൽ ഇരുന്നു് പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു........

എന്നാൽ ഞാൻ അടുത്തു് ശങ്കറെ വീണ്ടും കണ്ടു. രംഗങ്ങളെല്ലാം ആ പഴയതുതന്നെ. വേഷവിധാനമുറിയിൽ വച്ചല്ലെന്നുമാത്രം. നഗരത്തിലെ സ്റ്റുഡിയോവിന്നടുത്തു നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള താമസസ്ഥലത്തുവച്ചാണു്. മുറി കുറെ വലുതായിരുന്നു. ആകെ കലാപരമായി നല്ല ചന്തമുള്ള മുറി. വിശാലമായ ആ മുറിയുടെ ഒരു ഭാഗത്തുനിന്നും കർണ്ണാനന്ദകരമായ സംഗീതം കേൾക്കാമായിരുന്നു. എവിടെനിന്നോ മണിനാദവും കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. നല്ല പ്രകാശമുള്ള ഒരു ദിവസം ഉച്ചതിരിഞ്ഞു് നാലുമണിക്കാണു് ആ സന്ദർശനമുണ്ടായതു്. ശങ്കർ അന്നും അതിശുഭ്രമായ വസ്ത്രങ്ങളാണു് ധരിച്ചിരുന്നതു്. കണ്ണെടവച്ചിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തുതന്നെ സുന്ദരിയും കുലീനയുമായ ഒരു യുവതി ഇരുന്നിരുന്നു. സകലത്തിന്റെയും നിയന്ത്രണാധികാരം ഉണ്ടെന്നു തോന്നിക്കുന്ന വിധത്തിൽ അവർ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തേയ്ക്കു ആകർഷകമായവിധത്തിൽ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്റെ കയ്യിൽ ഒരു നോട്ടുബുക്കും പെൻസിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ ആകപ്പാടെ കഴിഞ്ഞ പ്രാവശ്യത്തെമാതിരി അത്രകൊള്ളരുതാത്ത രീതിയിലല്ല പോയതു്.

ഇത്തവണ എന്നെ അദ്ദേഹം കുസൃതിത്തരവും തമാശയുമുള്ള ഒരു പെണ്ണായി കരുതിക്കാണുമെന്നു് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തെപ്പററി പന്ത്രണ്ടുകൊല്ലം മുൻപുള്ള അഭിപ്രായം തന്നെയാണു് ഇന്നുമുള്ളതു്. ദൈവത്തിന്റേതുപോലുള്ള മുഖവും പാമ്പിന്റേതുപോലുള്ള ഉടലുമുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ........അദ്ദേഹത്തിനു ദൈവത്തിന്റേതുപോലെ ഒരുമുഖം ഉണ്ടെന്നു് ഉറച്ചു് ധരിക്കുവാനുള്ള പ്രത്യേകകാരണമെന്തെന്നു് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ! നിങ്ങൾ ആ മുഖത്തെ സൂക്ഷ്മമായ ഒന്നപഗ്രഥനം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അമ്പരപ്പിക്കുന്ന യാതൊരു പ്രത്യേകതയും കാണുകയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ അതിസുന്ദരങ്ങളെങ്കിലും നേരിയ ഒരു മഞ്ഞൾ കലർന്നവയാണു്. ഇന്ത്യൻ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ മാനദണ്ഡമനുസരിച്ചു അതു് ഒരു സൗന്ദര്യലക്ഷണമല്ലല്ലൊ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ താടിയും അത്ര സുന്ദരമായതൊന്നുമല്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിനു വിശാലവും കുലീനത്വം തുളുമ്പുന്നതുമായ ഒരു നെററിത്തടമുണ്ടു്. മുഖത്തിന്റെ ആകപ്പാടെയുള്ള ഘടനയും, മുഖവും, കഴുത്തും, തമ്മിലുള്ള പൊരുത്തവും ആകപ്പാടെ അവാച്യമായ ഒരു സൗന്ദര്യം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു് പറഞ്ഞേ തീരു. സ്റ്റേജിൽ കയറിയാൽ അദ്ദേഹം രവിവർമ്മയുടെ ഈശ്വരത്വം കലർന്ന ചിത്രങ്ങൾ ജീവനെടുത്തു വന്നിരിക്കയാണോ എന്നു തോന്നിപ്പോകും. ആ കലാകാരന്റെ ചിത്രങ്ങളിൽ പതിഞ്ഞു കാണാറുള്ള പ്രത്യേകതകളെല്ലാം തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആകാരത്തിലും നമുക്കു് ദർശിക്കുവാൻ കഴിയും. പന്ത്രണ്ടുകൊല്ലം മുൻപു കണ്ട ആ പഴയ ശങ്കർതന്നെ എന്നു് ഞാൻ ഇതിനു മുൻപു പറയുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ അതു മുഴുവനും ശരിയല്ല. അദ്ദേഹത്തിനു പ്രായമായി. വിവാഹം കഴിഞ്ഞു. ഒരു പിതാവുമായി. എന്നാൽ അതല്ല ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ നൃത്തരീതിയും കാലുകളുടെ ആ ചലനവും മററും ആ പഴയമാതിരിതന്നെ—തുടുത്ത വികാരങ്ങൾ തുളുമ്പുന്ന ഒരു കവിതയായിത്തന്നെ നിലകൊള്ളുന്നു എന്നാണു് ആ പഴയ ശങ്കർ തന്നെ എന്നു് ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം. ലാസ്യ

ത്തിന്റെ കവിത—അതാണ് ഉദയശങ്കറിന്റെ നൃത്തം. എന്നാൽ മുപ്പതു വയസ്സുകാരനായ ശങ്കറിൽ ദൃശ്യമായിരുന്ന സന്തോഷം ഇന്നു കാണുന്നില്ല. ആ സ്ഥാനത്തു കട്ടത്തതല്ലെങ്കിലും നിരാശയുടെ നിഴൽവീശിയ ഒരു നേരിയ വിഷാദം സ്ഥാനം പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. അന്നത്തെ ആ വിങ്ങിപ്പൊട്ടുന്ന ആനന്ദം കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നർത്ഥം. വയസ്സ് നമ്മുടെയിടയിലുള്ള മഹാന്മാരെക്കൂടെ യാതൊരു പക്ഷപാതവും കൂടാതെ പിന്തുടരുകയും തരം കിട്ടുമ്പോൾ അവരെ അടിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ താൻ കാൽനൂററാണ്ടുകാലമായി നൃത്തം ചെയ്തുവരികയാണെന്നും തനിക്കിന്ന് അമ്പതു വയസ്സിൽ കൂടുതലായെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ ഇരുന്ന കസാലയിൽ നിന്നും വീഴുമോ എന്നുപോലും ശങ്കിക്കയുണ്ടായി. എന്ത്? ഉദയശങ്കറിനു് അൻപതിൽ കൂടുതൽ വയസ്സ് പ്രായമായിയെന്നോ? എനിക്കതു വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

കഴിഞ്ഞ പത്തു കൊല്ലക്കാലത്തിനുള്ളിൽ അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിടത്തോളം അനുകൂലമല്ലാത്ത പലതും സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഞാൻ അനുമാനിക്കുന്നു. തൻ പ്രശസ്തിയുടെയും ജനപ്രീതിയുടെയും ഉത്തുംഗമേഖലയിലെത്തിയ അവസരത്തിലാണ് അദ്ദേഹം അൽമോറയിലെ സാംസ്കാരികകേന്ദ്രം ആരംഭിച്ചതു്. പൊതുജനങ്ങളാകട്ടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിക്ഷണത്തിൽ വിരിഞ്ഞിറങ്ങുന്ന പുതിയ ലാസ്യരീതികൾ കണ്ട് ആനന്ദിക്കുന്നതിനായി അങ്ങനെ അക്ഷമരായി കാത്തുകൊണ്ടിരുന്നു കൊല്ലം ഒന്നു കഴിഞ്ഞു. രണ്ടു മൂന്നും കഴിഞ്ഞു. അതാ ആപ്പോൾ കേൾക്കുന്നു കലാകേന്ദ്രത്തിൽ കൂടിയ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അച്ചടക്കരാഹിത്യവും പ്രേമാഭിനയങ്ങളും മൂലം കേന്ദ്രംതന്നെ ആകെ തകരാറിലായെന്ന്. ഉദയശങ്കർ പോലും പ്രേമവലയത്തിൽ അകപ്പെട്ടാണ് വിവാഹം നടത്തിക്കളഞ്ഞതെന്ന് സംസാരമുണ്ട്. ചിലർ പറഞ്ഞു പണം ദുർവ്യയം ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെയൊക്കെ വന്നുകൂടിയതെന്ന്. മററു ചിലരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ പണക്ഷാമവും ബഹുജനപിന്തുണയുടെ അഭാവവുമാണ് പ്രസ്തുതകേന്ദ്രത്തിന്റെതകർച്ചയ്ക്കു കാരണമായതെന്ന്. ഇതിൽ ഏതാണ് സത്യമെന്ന് ഞാൻ ശങ്കറോട് ചോദിക്കയുണ്ടായി. "ഞങ്ങൾക്കു പണമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു അതു നിറുത്തൽ ചെയ്യേണ്ടതായി വന്നു!" എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. കലാപ്രേമികളാണെന്നൊരു പ്രശസ്തി ഇന്ത്യക്കാർക്ക് പ്രാചീനകാലം മുതലേ ഉള്ളതാണല്ലോ. ജനങ്ങൾ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുകയില്ലേ?" എന്നു് ഞാൻ വളരെ വിനയത്തോടു കൂടി അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു. അതിനു അദ്ദേഹം നേരിയ ഒരു വിഷാദത്തോടെ പറഞ്ഞ മറുപടിയാണിതു്. "നിങ്ങൾ അതു വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ? പ്രസ്തുത കലാകേന്ദ്രം ആരംഭിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായി വന്ന ചിലവിൽ തൊണ്ണൂററിയാറു ശതമാനവും ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നാണ് എനിക്കു ലഭിച്ചതു്. കലാപ്രേമികളെന്നൊക്കെ കൊട്ടിഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന ഇന്ത്യാക്കാരിൽനിന്നു ലഭിച്ചതോ വെറും നാലു ശതമാനം മാത്രം........

അൽമോറയിലെ കലാകേന്ദ്രത്തെപ്പററി അദ്ദേഹം വളരെ ഉൽക്കണ്ഠയോടും താൽപര്യത്തോടും കൂടി എന്നോടു സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി. "അതു് വെറും നൃത്താലയം മാത്രമായിരുന്നില്ല. നാട്യത്തെ ഒരു തൊഴിലാക്കിക്കൊണ്ട് നടക്കുന്നതിന് കുറെ ആളുകളെ വാർത്തു വിടുന്ന ഒരു ഫാക്ടറിയായിരുന്നില്ല പ്രസ്തുത കേന്ദ്രം. ആ കേന്ദ്രത്തിൽ വരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് സൌന്ദര്യത്തേയും സംസ്കാരത്തേയും പററി ഒരു നല്ല ബോധം ഉളവാക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു എന്റെ ഉദ്ദേശം. അവിടെ വെറും നൃത്തം മാത്രമല്ല നടന്നിരുന്നതു്. ചിത്രരചന, ഡ്രായിംഗ് തുടങ്ങിയ സർഗ്ഗാത്മകമായ പല കലകളും പഠിപ്പിച്ചു വന്നിരുന്നു. യാതൊന്നും തന്നെ പഠിക്കാത്ത വിദ്യാർത്ഥികളും അവിടെ താമസിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവർക്ക് അവിടത്തെ ആ ശാന്തസുന്ദരമായ അന്തരീക്ഷം പിടിച്ചതുകൊണ്ടാണ് അവർ അവിടെ താമസിച്ചു വന്നതു്. എഴുപതു വയസ്സ് പ്രായമായ ഒരു ആംഗ്ലേയ വനിത അവിടെ താമസിച്ചു വന്നിരുന്നു. ഡോക്ടർമാർ, സർജന്മാർ, പൗരമുഖ്യന്മാർ എന്നിങ്ങനെ വളരെയധികം പേർ അവിടത്തെ അന്തരീക്ഷത്തിന്റെ രാമണീയകത്വം കൊണ്ടു മാത്രം അവിടെ വന്നു് താമസിച്ചു പോകാറുണ്ട്. അങ്ങിനെ അതു് ഒരു നൃത്തകലാലയം മാത്രമായിരുന്നില്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു കലാകേന്ദ്രമായിരുന്നു നിങ്ങൾക്ക് അവിടെ വന്നാൽ വിശ്രമിക്കാം. ആനന്ദിക്കാം. കാണാം, കേൾക്കാം. അനുഭവിക്കാം. സൌന്ദര്യവും സത്യവും നന്മയും സുന്ദരമായി സമ്മേളിക്കുന്ന ഒരു രംഗമായിരുന്നു അതു്."

പ്രസ്തുത കലാകേന്ദ്രത്തിന്റെ സ്ഥാപനം ശങ്കറിന്റെ വിശാലസദാർഢ്യത്തിന്റെ ഒരു ഉദാഹരണമായി ഞാൻ കണക്കാക്കുന്നു. എന്നാൽ അതു നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതിൽ നേരിട്ട പരാജയം ഒരു കലാകാരനെന്നുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിമാനത്തിന്മേലുള്ള ഒരു വലിയ അടിയായിരുന്നു. വിദേശ മൂലധനത്തിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി പ്രസ്തുത കലാകേന്ദ്രം വീണ്ടും ആരംഭിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നാണ് അദ്ദേഹം ആശിക്കുന്നതു്. ഈ രാജ്യത്തുനിന്നും വലിയ സഹായം ഉണ്ടാകുവാൻ സാദ്ധ്യതയുണ്ടെന്നുള്ള മിഥ്യാബോധമൊന്നും ഇന്നദ്ദേഹത്തിനില്ല.

"എന്റെ രാജ്യം ഒരു ദിവസം സ്വതന്ത്രമാകുമ്പോൾ എന്നെ സഹായിക്കുമെന്ന് ഞാൻ കരുതിയിരുന്നു." എന്ന് അദ്ദേഹം സ്വൽപം ദേഷ്യം കലന്ന കട്ടത്ത സ്വരത്തിൽ പറയുകയുണ്ടായി. "ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തേക്കും ഇന്ത്യാഗവമ്മെൻറു് സാംസ്കാരിക സംഘങ്ങളെ അയക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. അവർ എന്താണു നേടുന്നതു്. യാതൊന്നുമില്ല. ഇന്ത്യൻ സംസ്കാരത്തിനും കലയ്ക്കും യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രചരണം നൽകണമെന്നു് ഗവമ്മെൻറിനു് താൽപര്യമുണ്ടെങ്കിൽ അവർ ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ളവരെ അയക്കട്ടെ. അവർ വളരെ ആഢംബരമായി നടത്തുന്ന പ്രസംഗങ്ങൾ കൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതിനേക്കാൾ നേട്ടം ഒരു നേരത്തെ കലാപ്രകടനം കൊണ്ടുണ്ടാക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നതു കൊണ്ടാണ് ഞാനങ്ങിനെ പറയുന്നതു്." ഈ വാചകങ്ങൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശബ്ദം വളരെയധികം ഉയരുകയുണ്ടായി. "വിദേശികൾക്ക് കാര്യങ്ങളെപ്പററി അറിയുവാൻ വലിയ ഉൽക്കണ്ഠയുണ്ടു്. കലയുടെ നേരെ ഇന്ത്യക്കാർക്കും പാശ്ചാത്യർക്കുമുള്ള മനോഭാവത്തിലുള്ള പല വ്യത്യാസങ്ങളിൽ ഒന്നാണിതു്. യൂറോപ്പിൽ യവനിക ഉയർന്നു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ജനങ്ങൾ ശബ്ദിക്കാതെ, ഇങ്ങേ അററം അനങ്ങുകപോലും ചെയ്യാതെ പരിപൂർണ്ണ നിശ്ശബ്ദരായി ഇരുന്നുകൊള്ളും. ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ മുൻപിലാണ് നൃത്തം ചെയ്യുന്നതെന്നുപോലും നിങ്ങൾക്ക് തോന്നുകയില്ല. നിങ്ങൾ സ്വയം മറന്നുകൊണ്ട്—തന്നിൽതന്നെ ലയിച്ചുകൊണ്ട്—തന്റെ കലാപ്രകടനം നടത്തുന്നു.

ഇംഗ്ലീഷിൽ ശങ്കർ അത്ര വലിയ ഒരു പണ്ഡിതനൊന്നുമല്ല. എന്നാൽ തന്റെ ആശയങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും സുന്ദരമായ രീതിയിൽ പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയും. എന്നാൽ ഈ സംഭാഷണം നടന്ന അവസരത്തിൽ വാക്കുകൾ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും വെള്ളച്ചാട്ടം പോലെ പ്രവഹിക്കുകയുണ്ടായി. ഇംഗ്ലീഷിൽ പറയുവാൻ കഴിയാത്തതു് അദ്ദേഹം ഹിന്ദിയിലാണ് പറഞ്ഞതു്. അദ്ദേഹം ഇടയ്ക്കിടക്ക് കയ്യുകൊണ്ടും കണ്ണുകൊണ്ടുമാണ് സംസാരിക്കുന്നതെന്നുപോലും തോന്നിപ്പോയി "ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്തെന്ന് ശരിക്ക് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാകുന്നുണ്ടോ?" എന്നു് അദ്ദേഹം ഉൽക്കണ്ഠാപൂർവ്വം ഇടയ്ക്കു് എന്നോടു ചോദിച്ചു. "ഞാൻ യൂറോപ്പിലായിരുന്നപ്പോൾ ചെറിയ ആൺകുട്ടികളും പെൺകുട്ടികളും അച്ചടിച്ച കലാപരിപാടി നോക്കി പിന്നണി സംഗീതത്തിനു് ഉപയോഗിക്കുന്ന ഉപകരണങ്ങളെപ്പററിയും മററും നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കാറുണ്ട്. കലാപരിപാടി കഴിഞ്ഞു് അവർ വേഷവിധാനമുറിയിൽ വന്നു് എന്നോട് പല ചോദ്യങ്ങളും ചോദിക്കാറുണ്ട്. ഹാ! എന്തൊരു ചോദ്യങ്ങൾ,,!! അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയം ഈ അവസരത്തിൽ ആനന്ദം കൊണ്ടു് നിറയുന്നതായി തോന്നി. "ഒരു ദിവസം ഒരു ആൺകുട്ടി എന്റെ അടുത്തുവന്നു് പ്രഭാതത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനു് എന്താണ് ഒരു പ്രത്യേക രാഗം ഉപയോഗിക്കുന്നതെന്നും സന്ധ്യയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനു് മറെറാരു മനോഹര രാഗം എന്താണ് ഉപയോഗിക്കുന്നതെന്നും ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. ഇന്ത്യൻ നൃത്തത്തിൽ വികാരത്തിനും സംഗീതത്തിനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധമെന്തെന്നു് അറിയുവാൻ ആ കുട്ടിക്ക് എന്തൊരു താൽപര്യമായിരുന്നുവെന്നോ?" ചെയ്ക്കോ വിസ്ക്കി; യെഹൂദിമെനുഹിൻ തുടങ്ങിയ പ്രശസ്ത ഗായകന്മാർ കലാപ്രകടനങ്ങൾക്കു ശേഷം ഞങ്ങളുടെ അടുത്തുവന്നു് സംഗീത ഉപകരണങ്ങൾ തൊട്ടുനോക്കിക്കൊണ്ടു് പറയാറുണ്ട്. "ഇതുപോലുള്ള സ്വരങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ ഇന്ത്യയിൽ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുമെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ കലയും സംസ്കാരവും എത്ര മഹത്തായ ഒന്നായിരിക്കണം എന്നു്."

പക്ഷേ ഒന്നു നിങ്ങൾ നല്ലതുപോലെ ധരിക്കണം. നമ്മുടെ സംഗീതോപകരണങ്ങൾ അവർ തൊട്ടുനോക്കുകയും അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുമെങ്കിലും അവരുടെ സംഗീതോപകരണങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ഒരൊററ സംഗീതോപകരണംപോലും കൂട്ടിച്ചേർക്കുവാൻ അവർ തയ്യാറാവുകയില്ല. എന്നാൽ നാമെന്താണു ചെയ്യുന്നതു്? നാം നമ്മുടെ രാജ്യത്തുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു മററുള്ളവരുടേതു സ്വീകരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിനു വയലിന്റെ കാര്യം നോക്കുക; "എന്തു്? അതു് ഇന്ത്യൻ സംഗീതത്തിനു് പററിയതല്ലെന്നാണോ അങ്ങു പറയുന്നതു്?" ഞാൻ ഇടയ്ക്കു കയറി ചോദിച്ചു.

"എന്താണ് ഈ പററമന്നെ പറയുന്നതു്? സിതാറിൽ പാശ്ചാത്യസംഗീതം ആലപിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയും. അതുകൊണ്ടു് സിതാർ പാശ്ചാത്യസംഗീതത്തിനു പററിയതാണെന്നു് അർത്ഥമില്ല. വയലിൻ ഒരു പാശ്ചാത്യസംഗീത ഉപകരണമാണ്. പാശ്ചാത്യസം

ദി വിജയാ വാച്ച് കമ്പനി, പിറവം

(ESTD. 1945)

വാച്ച്റിപ്പേറിംഗ് & ഹൌസ് വയറിംഗ്

Manager, T. J. VARKEY.

ഗീത ഉപകരണമാണ്. പാശ്ചാത്യ സംഗീതം അതിൽ ശരിയായി ആലപിക്കുന്നതിന് കഴിയും." കുറേനേരം ചക്രവാളപരപ്പിന്നപ്പുറമുള്ള അനന്ത നീലിമയിലേക്ക് വിഷാദത്തോടുകൂടി നോക്കിയിട്ട് അദ്ദേഹം തുടർന്നു. "ഒന്നാലോചിച്ചുനോക്കു: നിങ്ങൾക്ക് ഇങ്ങേഅറ്റം അതുംകൂടി അറിഞ്ഞുകൂടാ! നമുക്ക് എന്തെല്ലാം ഉപകരണങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നുപോലും നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്നിട്ടും നമ്മൾ കലയെപ്പറ്റിയും സംസ്കാരത്തെപ്പറ്റിയും സംസാരിക്കുന്നു."

ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം നാടകീയമായ ചടുലതയോടെ അവിടെനിന്നും എഴുന്നേറ്റ് എന്നെയുംകൂട്ടിക്കൊണ്ട് വിശാലമായ ഒരു മുറിയിലേക്കു പോയി. അവിടെ സൂക്ഷിച്ചുവച്ചിരുന്ന വിവിധ സംഗീത ഉപകരണങ്ങൾ അദ്ദേഹം എന്നെ കാണിച്ചുതന്നു. "നിങ്ങൾക്കറിയുമോ ഇന്ത്യയിൽ എത്രതരം ചെണ്ടകൾ ഉണ്ടെന്ന്." ഞാനതറിഞ്ഞാൽ അമ്പരക്കുമെന്നുള്ള ഭാവത്തോടെ അദ്ദേഹം കുറേനേരം എന്നെ ഉറ്റു നോക്കിക്കൊണ്ടുനിന്നു. ഞാനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തേക്കുതന്നെ ഉറ്റു നോക്കിക്കൊണ്ടുനിന്നു. വാസ്തവത്തിൽ അതെനിക്കറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. "ഇന്ത്യയിൽ ഇന്ന് ആകെ ഇരുനൂറ്റി എൺപതു തരം ചെണ്ടകൾ ഉണ്ട്. നോട്ടുബുക്കിൽ അതു് പ്രത്യേകം എഴുതിയെടുക്കു. എന്നിട്ട് ഈ വിവരം ജനങ്ങളെ അറിയിക്കു."

അദ്ദേഹം അതിവേഗത്തിൽ അവയിൽ ചിലതിന്റെ പേരുകൾ പറയുകയുണ്ടായി. ചിലതിൽ പതുക്കെ ഒന്നു കൊട്ടിനോക്കി. ആ മുറിയാകെ പെരുമ്പറയുടെ ധ്വനികൊണ്ട് മുഖരിതമായി. "എന്റെ കയ്യിൽ അൻപതുതരം ചെണ്ടയുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അത്രവളരെയില്ല എന്ന് അദ്ദേഹം എന്നോടായി പ്രസ്താവിച്ചു. "ചെണ്ടകൾ അറ്റകുറ്റം കൂടാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും ഓരോ ദിക്കിലേക്കും കൊണ്ടുപോകുന്നതിനും അതുപയോഗിക്കുവാൻ അറിയാവുന്നവരെ തേടുന്നതിനും ധാരാളം പണച്ചിലവുണ്ട്."

പണം! പണം! കുറേക്കൂടി പണമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ശങ്കർ എന്തുതന്നെ ചെയ്യുകയില്ല എന്ന് എനിക്കു തോന്നിപ്പോയി. എന്നാൽ നിർഭാഗ്യത്തിന് പണം വൃക്ഷങ്ങളിന്മേൽ ഉണ്ടാകുന്നില്ലല്ലോ. കലയുടെ മഹത്വത്തിനും ഉത്തുംഗതക്കും അനുയോജ്യമായവിധത്തിലുള്ള സാമ്പത്തിക നേട്ടം ഉണ്ടാകുന്നില്ല എന്നതു് ഒരു സത്യം മാത്രമാണ്.

കലയെ സംബന്ധിച്ച് കഴിഞ്ഞ കുറെ കൊല്ലങ്ങളായി ചൂടുപിടിച്ച വാദങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണല്ലൊ. പ്രാചീന കലകളെ തന്നെ മുറുകെ പിടിക്കുന്നവരും നൂതന കലാകാരന്മാരും തമ്മിലാണ് ആ വാദം നടക്കുന്നതു്. കലയുടെ നിലവാരം കാലത്തിനനുസരിച്ച് മാറുമെന്നും ചലനാത്മകമാണെന്നുമുള്ള വാദങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ സമ്മതിക്കേണ്ടവയാണ്. അതിന്നെതിരായി നിൽക്കുന്നതു് വിഡ്ഢിത്തവുമാണ്. കലയുടെ നിയമങ്ങൾ സുനിശ്ചിതങ്ങളാണെന്നും ചലനരഹിതമാണെന്നും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. കല ജീവിതത്തിന്റെ ആവിഷ്ക്കരണമാണ്. "സന്തോഷത്തിന്റെ സമ്മർദ്ദം മൂലം മനുഷ്യൻ വാക്കുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഈ വാക്കുകൾകൊണ്ട് മതിയാകുന്നില്ല. അവൻ അവയെ ക്രമപ്പെടുത്തുന്നു അങ്ങനെ ക്രമപ്പെടുത്തിയ വാക്കുകളും മതിയാകുന്നില്ല. അതൊന്നും അറിയാതെ ക്രമേണ അവന്റെ കൈകൾ അനങ്ങുന്നു. കാലുകൾ ചലിക്കുന്നു." എന്ന് ഒരു ചൈനീസ് ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ജീവിതം ചലനാത്മകവും പരിവർത്തനപ്രവണവുമായിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം അതിന്റെ ഒരു ആവിഷ്ക്കരണോപാധിയായ കലയും പരിവർത്തനവിധേയവും ചലനാത്മകവുമാകേ പറ്റൂ. എന്നാൽ കല വെറും ജീവിതത്തിന്റെ ആവിഷ്ക്കരണം മാത്രമാണെന്നു കണക്കാക്കരുതു്. അതു് ജീവിതത്തെ സത്യവും സുന്ദരവുമായ വിധത്തിൽ ആവിഷ്ക്കരിക്കുകയാണ്. ഇവിടെയാണ് അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടാകുന്നതു്. ജനകീയ നൃത്തങ്ങൾ എത്രയോ സത്യവും സൗന്ദര്യവും കലർന്നിട്ടുള്ളവയാണ്. അവ തികച്ചും ജനകീയങ്ങൾ തന്നെ..... എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സകല സമ്മതിക്കും മാനദണ്ഡമായി ഇന്നു നിലകൊള്ളുന്ന പണം അതുകൊണ്ട് ധാരാളം ഉണ്ടാകുന്നുവെന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ. എന്നാൽ ഒരു ഒറ്റക്കാലൻ കുതിരയെ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ ജനങ്ങൾ അതും കാണുവാൻ പോകും. നമുക്ക് ഇന്ന് ആവശ്യമായിരിക്കുന്നതു് ഇവ രണ്ടും തമ്മിലുള്ള യോജിപ്പാണ്. പ്രാചീനസമ്പത്തുകൾ അഭിനന്ദിക്കുന്നതിന് കുറച്ചു നല്ലപോലെ ചിന്തിക്കണമെന്ന് നാം സമ്മതിച്ചേ തീരൂ. ഇന്നു സിനിമയിൽ കാണുന്ന ആധുനികരീതിയിലുള്ള നൃത്തങ്ങൾ വെറും ആഭാസപ്രകടനങ്ങളാണ്. അനാവശ്യമായി ദേഹം ഉലയ്ക്കുക; കണ്ണഞ്ചിപ്പിക്കുന്ന വേഷവിധാനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുക; അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്ന സീനറികൾ തയ്യാറാക്കുക; ഈ ത്രികോണബന്ധത്തിൽ കിടന്നു ചുറ്റിക്കറങ്ങുന്ന നൃത്തപ്രകടനങ്ങളാണധികവും. ഇതെല്ലാം കൂടി മിക്കതും ഇന്ത്യനല്ലാത്ത സംഗീത ഉപകരണങ്ങളുടെ സഹായത്തോടെ നമ്മെ വികൃതമായ ഒരന്തരീക്ഷത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു. കലയെ ബഹുജനങ്ങളുടെ അടുത്തേയ്ക്കു് ഇറക്കിക്കൊണ്ടുവരുന്നതിന് വളരെ ചുരുക്കം കലാകാരന്മാർ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവർ അവരുടെ ഹിമാലയൻ കൊടുമുടിയിന്മേൽ കയറിനിന്നുകൊണ്ട് ബഹുജനങ്ങളുടെ രുചിരാഹിത്യത്തേയും അജ്ഞതയേയും കുറ്റപ്പെടുത്തുകയാണ് സാധാരണ പതിവ്. ഉദയശങ്കർ ഇതു രണ്ടുംകൂടി സുന്ദരമായ വിധത്തിൽ സമ്മേളിപ്പിക്കുന്നതിന് ശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി. പ്രാചീന കലാമാതൃകകൾ തന്നെ സ്വീകരിച്ച് അദ്ദേഹം ആധുനികകലയ്ക്കു് ഒരു ജീവൻ നൽകി. അതായതു് ആരാദ്ധ്യമായ പഴയ ചട്ടക്കൂടുകൾ സ്വീകരിച്ച് അതിൽ പുതുജീവൻ തുളുമ്പുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഉള്ളടക്കിയെന്നർത്ഥം: ജീവനില്ലാത്തതും അറുമുഷിപ്പനുമായ സകലതിനേയും അദ്ദേഹം പുറംതള്ളി. അനാവശ്യമായ സകലതിനേയും അദ്ദേഹം കലാരംഗത്തുനിന്നും ആട്ടിപ്പായിച്ചു. പ്രാചീന കലാമാതൃകകളുടെ ഉള്ളിൽ തന്നെ ഒതുങ്ങിനിന്നുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം നൃത്തരീതിയിൽ പല വൻപിച്ച മാറ്റങ്ങളും പരിഷ്ക്കാരങ്ങളും വരുത്തി. അതിൽ കൂടുതൽ ചെയ്യുക എന്നതു തികച്ചും അസാദ്ധ്യമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരീക്ഷണങ്ങൾ പല വിപരീതസാഹചര്യങ്ങളുടെ സമ്മർദ്ദംമൂലം വളരെയധികം പരിമിതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് വാസ്തവമാണ്. അദ്ദേഹം മണിപ്പുരിനൃത്തത്തേയുംകഥകളിയേയുംകൂടി സുന്ദരമായവിധത്തിൽ കൂട്ടിയിണക്കി. എന്നാൽ ഈ രണ്ടിലും പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നതു് കയ്യിനും ദേഹത്തിന്റെ ചലനത്തിനുമാണ്. കാലുകൾക്കു് രണ്ടാം സ്ഥാനമേ നൽകുന്നുള്ളൂ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നൃത്തത്തിലെല്ലാം തന്നെ കാലുകൾക്കു് രണ്ടാം സ്ഥാനമേ നൽകി കാണാറുള്ളൂ. ഭരതനാട്യവുമായി അദ്ദേഹത്തിന് വലിയ പരിചയമില്ല. അതു വ്യസനകരമായ ഒരു കാര്യമാണ്. അമലയ്ക്കു് ഭരതനാട്യത്തെപ്പറ്റി കുറച്ചറിയാം. ഭരതനാട്യത്തിന്റെ സൗന്ദര്യം അതിന്റെ ശക്തിയിലാണ്. ആകർഷണീയതയിലല്ല. മണിപ്പുരിനൃത്തം സൗന്ദര്യം തുളുമ്പുന്ന ഒന്നാണ്. എന്നാൽ ഭരതനാട്യത്തിനും കഥകളിക്കും പൗരാണികമായ "ഗംഭീരമായ മറ്റൊരു ഭാവവും ഭംഗിയും" ഉണ്ടെന്ന് സമ്മതിച്ചേ തീരൂ.

"കാര്യം ഇങ്ങനെ ഒക്കെ ആണെന്നിരിക്കിലും ശങ്കറിൽനിന്നു ഒരുത്തന് പഠിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതായി എന്തുണ്ട്" എന്ന് ഒരു മിടുക്കനായ യുവനർത്തകൻ ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. ഞാനൊരു നർത്തകിയല്ല. എന്നാൽ പിവ്ലോവ് നല്ലപോലെ കണ്ടറിഞ്ഞതും അതിഗംഭീരന്മാർ അതിവൈദഗ്ദ്ധ്യത്തോടുകൂടി രൂപം കൊടുത്തതുമായ കലാകാരനിൽ നിന്ന് നമുക്ക് എന്തു പഠിക്കുവാൻ സാ

THE VELIMALAI RUBBER COMPANY LTD.

MANAGING AGENTS:

OOPPOOTTIL KURIAN & Co. LTD.

KOTTAYAM, TRAVANCORE-COCHIN

Paid up Capital Rs. 7½ Lakhs

Producers and Suppliers of

35% LATEX
50% LATEX
SHEET RUBBER
SCRAP CREPE

ENQUIRIES INVITED.

ചെറുകഥ.

ഒഴുകുന്ന കട

(നാഗവള്ളിൽ, ആർ. എസ്സ്. കുറപ്പ്)

ആ കുട്ടനാടൻ കുഗ്രാമത്തിലുള്ളവർക്കെല്ലാം ആ കുഴൽവിളി സുപരിചിതമാണു്. അതു കേട്ടാലുടൻ ആ നാട്ടിലെ പെണ്ണുങ്ങൾ പറയും: "ജാർജ്ജിൻെറ വള്ളം വരുന്നു!" ഭർത്താവിനെ ഒളിച്ചും ഒളിക്കാതെയും സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചിട്ടുള്ള ഉണ്ണിസ്സമ്പാദ്യങ്ങളുമായി അവർ തോട്ടരുകിൽ ഓടിയെത്തും. തോട്ടിലൂടെ ഒഴുകി വരുന്ന കടയിലേക്കു കണ്ണു കേന്ദ്രീകരിച്ചുകൊണ്ടു് നിലയാകും.

ഒഴുകുന്ന കട! അതാണു് ജാർജ്ജിൻെറ വള്ളം. ഉപ്പു തൊട്ടു കർപ്പൂരം വരെയുള്ള പലവ്യഞ്ജനങ്ങളല്ല മെട്ടേസൂചി മുതൽ മുഖത്തിടുന്ന പൗഡർ വരെയുള്ള ഷാപ്പു സാമാനങ്ങളാണു് ആ വള്ളം മുഴുവൻ. പ്രത്യേകിച്ചു് പെണ്ണുങ്ങൾക്കും കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും ആവശ്യമുള്ളവ.

സാവധാനം ആ കട അവർ നിൽക്കുന്നിടത്തെത്തി നിശ്ചലമാകുന്നതോടെ പെണ്ണുങ്ങൾ തോട്ടുവക്കത്തിരിപ്പാകും. പിന്നീടു് ഒരു ചെറിയ ബഹളമാണു്. സാധനങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്നതിൻെറയും വില പേശുന്നതിൻെറയും ബഹളം.

"ജാർജ്ജേ, ഈ റബർ വള ജോഡിക്കെങ്ങനാ?"
"പ്ളാസ്റ്റിക് റിബൺ വാരയ്ക്കെന്താ?"
"കുഞ്ഞിനിടാനൊള്ള പൗഡറുണ്ടോ?"
"നല്ല ചൊമന്ന ചാന്തു്—"
"ഈ ചെറുക്കനൊരു പന്തു്—!"
എല്ലാം ജാർജ്ജിൻെറ വള്ളത്തിലുണ്ടു്.

"ജാർജ്ജിൻെറ വില കൂടുതലാന്നാ കൊച്ചിൻറച്ചൻ പറഞ്ഞതു്."

"അതെന്താ അമ്മോ, അങ്ങനെ പറേന്നതു്? ചന്തേലെ വെലയ്ക്കാ ഞാൻ തരുന്നതു്. കടവിക്കൊണ്ടുവരുന്നതുകൊണ്ടു് കാൽ കാശു കൂട്ടീട്ടില്ല."

"ഇതിനൊള്ള വെല പറ ജാർജ്ജേ!
"അരക്കാശു കൂട്ടിപ്പറഞ്ഞിട്ടില്ല."
"എട്ടണ പോരായോ?"
"അയ്യോ, മൊതലാകത്തില്ല."
"എൻെറ കയ്യിലത്രേയൊള്ളൂ."

"അതിനെന്നാ, എടുത്തോട്ടെ. ബാക്കി പിന്നെത്തന്നാ മതി. അതിനു കൊഴപ്പമില്ല. പക്ഷെ വെല കണിശമാ."

അങ്ങനെ ചില്ലറ വിലപേശലുകൾക്കു ശേഷം മിക്കവാറും അയാൾ പറയുന്ന വിലയ്ക്കു് പെണ്ണുങ്ങൾ സാധനങ്ങൾ വാങ്ങും. ചിലർ റൊക്കം പണം കൊടുത്തു്. മററു ചിലർ കടമായിട്ടു്. സന്ധ്യ കഴിഞ്ഞു മടങ്ങുമ്പോഴേയ്ക്കു മുക്കാലും ഒഴിഞ്ഞ വള്ളമായിരിക്കും ജാർജ്ജിൻേറതു്.

ആഴ്ചയിലൊരു ദിവസം അയാൾ കടയുമായി എത്തുമെന്നതു് നിശ്ചയമാണു്. അടുത്തുള്ള രണ്ടു മൂന്നു ഗ്രാമങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചിട്ടേ മടങ്ങുകയുള്ളു. വലിയ 'ഷാപ്പുകട'കളില്ലാത്ത കുഗ്രാമങ്ങളാണയാളുടെ കച്ചവടകേന്ദ്രങ്ങൾ. ഇടവപ്പാതിയും തുലാവർഷവും കൊടുമ്പിരിക്കൊള്ളുന്ന കാലത്തു മാത്രമേ അയാൾക്കു വിശ്രമമുള്ളു.

വാസ്തവത്തിൽ അതൊരു സൗകര്യമായിരുന്നു കുഗ്രാമത്തിലെ പെണ്ണുങ്ങൾക്കു്. കടകളിൽ പോയി ഇഷ്ടമുള്ള സാധനങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതു് പോരായ്മയായി കരുതുന്ന നാടൻ പെണ്ണുങ്ങൾക്കു് എന്തൊരനുഗ്രഹമാണു് കടവിൽ തന്നെ കടയെത്തുന്നതു്! കുഞ്ഞമ്മ തൊട്ടു് കൂലിവേല ചെയ്യുന്നവർ വരെ ജാർജ്ജിൻെറ പററുവരവുകാരായി. അയാളുടെ കണക്കു പുസ്തകത്തിൽ ആ നാട്ടിലെ മിക്ക പെണ്ണുങ്ങളുടെയും പേരു പതിഞ്ഞു.

ധിക്കുമെന്നു് പറഞ്ഞു കൊടുക്കുവാൻ എനിക്കു് കഴിയും. ഒരു നത്കനാവുക എന്നുപറഞ്ഞാൽ വേഗതയോടുകൂടി ആകർഷകമായ വിധത്തിൽ ദേഹം അനക്കുക എന്നതിൽ കവിഞ്ഞു് അതിമഹത്തായ എന്തോ ഒന്നുണ്ടു്. പ്രാചീനതയുടെ സൌന്ദര്യവും ആധുനികതയുടെ ജീവസ്പന്ദനങ്ങളും കൂട്ടിയിണക്കി ബഹുജനങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ തട്ടും വിധത്തിൽ മനസ്സിലാക്കിക്കുന്നതിനു് ശ്രമിക്കുക:—മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും നിരാകരിക്കുന്നതിനും നിർമ്മിക്കുന്നതിനും കഴിവുള്ള ഒരു വിശാലഹൃദയം ഉണ്ടായിരിക്കുക. ഇതിനെയെല്ലാം ഉള്ളു ഉലക്കുകയും ഉള്ളിണക്കുകയും (Must move and must please) ചെയ്യുന്ന വിധത്തിൽ കൂട്ടി യോജിപ്പിക്കുക....അദ്ദേഹത്തിനു് ഇതെല്ലാം അറിയാം. ഈ ഭാഷയെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിനു് നല്ലപോലെ മനസ്സിലാകും. മഹത്വത്തിൻെറ മാനദണ്ഡം വിനയമാണു്. പ്രതിഭാശാലിയായ ഒരു കലാകാരൻ വിജ്ഞാനത്തിനുവേണ്ടി എപ്പോഴും ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഒരു കാലത്തും പഠിപ്പു് നിർത്തുകയില്ല.

(വിവ:ശ്ശകൻ ഗോപി, കഴൂർ)

—:**:—

PHONE No. 327. **GRAMS: ALLISHOP.**

For pleasure and profit

VISIT

★ ALLI SHOP ★

Kalarickal Bazaar, Kottayam.

Buy as you like, from our new stocks in all varieties of fabrics.

We offer specially for you:-

1953 Style

Glamorous Wedding Sarees, Kavanees and Presentation Articles.

ആർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ അയാളുടെ നാടും വീടും. അതിനെപ്പററി ചോദിക്കുന്നവരോട് അയാൾക്കൊരു മറുപടിയേയുള്ളു:—

"ഇതെല്ലാം എൻെറ നാട്ടു തന്നെ."

"വീടോ?"

"ദാ—ഇതു തന്നെ."

വള്ളം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടയാൾ പറയും. പിന്നീടൊന്നും ചോദിക്കുവാൻ ആർക്കും തോന്നുകയില്ല.

ഒരു ദിവസം രാവിലെ കമ്പനി വള്ളത്തിൻെറ കുഴൽവിളി പോലൊരു ശബ്ദവും പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ ആ ഗ്രാമത്തിലെ തോട്ടിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയാണുണ്ടായതു്. ആ കൊച്ചുവള്ളത്തിലെ കച്ചവടസാമാനങ്ങൾ തോട്ടുകടവിൽ നിന്നിരുന്ന പെണ്ണുങ്ങളെ ആകർഷിച്ചു. അവരുടെ മുമ്പിൽ വള്ളമടുപ്പിച്ച് അയാൾ സാധനങ്ങൾ കാണിച്ചു വില പറഞ്ഞു. അവർ കൂട്ടുകാരികളെ വിളിച്ചു വരുത്തി. ജാർജിൻെറ ഒഴുകുന്ന കടയെപ്പററി സകലരുമറിഞ്ഞു.

മാസങ്ങൾ ഒന്നു രണ്ടു കഴിഞ്ഞതോടെ ജാർജിൻെറ കടയുടെ വലിപ്പം കൂടി. കൊച്ചുവള്ളത്തിനു പകരം സാമാന്യം വലിയ ഒരു വള്ളമായെന്നർത്ഥം. അതിലെ സാധനങ്ങൾക്ക് എണ്ണത്തിലും വൈവിദ്ധ്യത്തിലും വലിപ്പമുണ്ടായി. കുട്ടനാടൻ കുഗ്രാമങ്ങളിൽ ആ കട കേൾവികേട്ട ഒന്നായിത്തീർന്നു.

ആ വള്ളത്തിലെ ഊന്നുകാരനും ജാർജ് തന്നെ. ആ കടയിൽ മുതലാളിയും തൊഴിലാളിയും ഒന്നു തന്നെ. അതുകൊണ്ട് അവിടെ കൂലിത്തർക്കങ്ങളും കുഴപ്പങ്ങളുമൊന്നുമില്ല. ഒരു മുൻസിപ്പാലിററിയും അതിനു കരം ചുമത്തിയില്ല. നാടൊട്ടുക്കു സെയിൽസ്ടാക്സ് ഏർപ്പാടു വന്നപ്പോഴും ജാർജിനെ ആ നിയമം ബാധിച്ചില്ല. അയാളുടെ കടയിലെ പററുപടിക്കാർ സെയിൽസ്ടാക്സ് കൊടുക്കുന്നില്ലെന്നു തന്നെ സ്വയം വിശ്വസിച്ചു.

അങ്ങനെ ആ ഒഴുകുന്ന കട കുട്ടനാടിൻെറ ഒരംശമായിത്തീർന്നു. വെള്ളം നിറഞ്ഞ നാട്ടിൽ വള്ളത്തിൽ കട!

ജാർജിനു വർഗ്ഗവ്യത്യാസമില്ല. ശാന്തിക്കാരൻ പോററി തൊട്ട് പറച്ചിവരെ അയാളുടെ പററുപടിക്കാരാണ്. പോററിയോടും പറയനോടും ഒരേ രീതിയിൽത്തന്നെ അയാൾ പെരുമാറി. പള്ളിക്കടവിലും പറക്കുടിലിലും അയാൾ പതിവായി പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. പത്തു രൂപയ്ക്കു ഒരുമിച്ചു സാധനം വാങ്ങുന്നവരും പത്തു ചക്രത്തിനുള്ള വക വാങ്ങിയിട്ട് പത്തു തവണയായി കൊടുക്കുന്നവരും ജാർജിൻെറ കണ്ണിൽ തുല്യരാണ്. ആരോടും മുഖം കറുത്തയാൾ ഒരക്ഷരം പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

അങ്ങനെ നാട്ടുകാരിലൊരുവനായി ജാർജ് കഴിയുമ്പോഴാണ് ആ സംഭവമുണ്ടായതു്.

ഒരു സായംസന്ധ്യയ്ക്കു പതിവുപോലെ കച്ചവടവും കഴിഞ്ഞു ജാർജ് സാവധാനം തോട്ടിലൂടെ തൻെറ കടയുമൊന്നിച്ചു ഒഴുകിപ്പോവുകയായിരുന്നു. തുഴകൊണ്ട് അമരം പിടിക്കുകയല്ലാതെ തുഴയേണ്ട ആവശ്യമില്ലാത്തവണ്ണം ആററിലേയ്ക്കുള്ള ഒഴുക്കിനനുസരണമായിട്ടാണ് അയാളുടെ പോക്ക്. അലസമായി ഒരു മൂളിപ്പാട്ടും പാടി അമരത്തിരുന്ന അയാൾ തോട്ടരികിലായി ഒരു സ്ത്രീരൂപം നിൽക്കുന്നതു കണ്ട് സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. കുളി കഴിഞ്ഞു ഈറൻ വസ്ത്രങ്ങളും ധരിച്ചു നിൽക്കുന്ന ഒരു യുവതി. കാററുകൊണ്ട് ഉണങ്ങുവാനായി അഴിച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന മുട്ടോളമുള്ള മുടി ആ യുവാവിനെ ആകർഷിച്ചു. അയാൾ മെല്ലെ വള്ളം അവൾ നിൽക്കുന്നയിടത്തേയ്ക്കു തിരിച്ചുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു:—

"വല്ലോം വേണോ?"

അവളൊന്നും മിണ്ടിയില്ല. ജാർജിൻെറ പററുപടിക്കാരിൽ അവൾ പെട്ടിരുന്നില്ല. ഒരിക്കൽപോലും ജാർജ് ആ കടവിൽ കച്ചവടം നടത്തിയിട്ടുമില്ല.

വള്ളം കടവിലടുപ്പിച്ചിട്ട് ജാർജ് വീണ്ടും ചോദിച്ചു:—

"എന്തു വേണേലുമൊണ്ട്. എല്ലാം പുതിയ ചരക്ക്. ഒന്നാംതരം അമേരിക്കൻ ചരക്ക്. പൗഡറു്, ചീപ്പ്, കണ്ണാടി, സോപ്പ്, സെൻറു്, സ്നോ, എയറോയിൽ—എല്ലാമൊണ്ട്."

"വേണ്ട" മന്ദമായി അവൾ പറഞ്ഞു. ആ രണ്ടക്ഷരം വളരെ വിഷമിച്ചാണ് പുറത്തു വന്നതെന്നു ജാർജിനു തോന്നി. അയാൾ വളരെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. പടിഞ്ഞാറെ പാടത്തിനപ്പുറത്തു മറയാറായ അസ്തമനസൂര്യൻ കുങ്കുമാഭ കലർത്തിയ അവളുടെ മുഖം ആ യുവാവിനെ കോരിത്തരിപ്പിച്ചു. അവരുടെ കണ്ണുകളിടഞ്ഞു. അവൾ പെട്ടെന്നു മുഖം കുനിച്ചു.

"ഒന്നും വേണ്ട." നോക്കണം—വല്ലതും കാണും വേണ്ടതായിട്ട്. ചന്തേലെ വെലയ്ക്കു തരാം."

അവൾ വള്ളത്തിലേയ്ക്കു നോക്കി. ആ കണ്ണുകളിൽ ആഗ്രഹം നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതായി ജാർജിനു തോന്നി. ഉത്തരക്ഷണത്തിൽ മുഖം തിരിച്ചുകൊണ്ടവൾ മന്ത്രിച്ചു:—

"ഒന്നും വേണ്ട."

"നല്ല ജാതി വളകളൊണ്ട്."

അവളുടെ ശൂന്യങ്ങളായ കൈത്തണ്ടുകളെ നോക്കിക്കൊണ്ടയാൾ പറഞ്ഞു. "പ്ളാസ്റ്റിക്, റോൾഡ് ഗോൾഡ്, ഗിൽററു, വെറും കണ്ണാടി—എല്ലാജാതീമൊണ്ട്."

"വേണ്ട." മുഖം തിരിക്കാതവൾ പറഞ്ഞു.

ഇനിയെന്താണു പറയേണ്ടതെന്നറിയാതെ ജാർജ് നിമിഷനേരത്തേയ്ക്ക് മൂകനായിപ്പോയി.

അവൾ മെല്ലെ പറമ്പിൻെറ അങ്ങേയററത്തുള്ള വീടിൻെറ നേർക്കു നടക്കുവാൻ ഭാവിച്ചപ്പോഴേയ്ക്ക് അവിടെനിന്നും ഒരു സ്ത്രീശബ്ദമുയർന്നു.

ആരാ, മോളേ, അതു്."

"ഞാനാ അമ്മച്ചീ. ജോർജ്"

അയാൾ ഉറക്കെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. മദ്ധ്യവയസ്കയായ ഒരു സ്ത്രീ കടവിലേയ്ക്കു നടന്നു വന്നു. അരികത്തെത്തിയയുടൻ ജോർജ് പറഞ്ഞു.

"വല്ലോം വേണോന്നു ചോദിക്കുവാരുന്നു. ഒന്നും വേണ്ടെന്നാ മോളു പറഞ്ഞേ. നിങ്ങളൊക്കെ ഇങ്ങനായാൽ ജാർജ്ജെങ്ങനെ ജീവിക്കും? അമ്മച്ചി പറഞ്ഞാട്ടെ."

ഞങ്ങളെന്നാ മേടിക്കാനാ മോനേ?"

"സോപ്പോ, ചീപ്പോ, പൗഡറോ വളയോ എന്തെങ്കിലും!"

"അയ്യോ—അതിനൊന്നും ഞങ്ങൾക്കു സ്ഥിതിയില്ല കുഞ്ഞേ."

"അതെന്താമ്മേ അങ്ങനെ പറേന്നതു്. ഇപ്പം പെലച്ചിമാരുപോലും പൗഡറിട്ടോണ്ടാ പാടത്തു പണിയെടുക്കാൻ പോന്നേ!"

"അവർക്കു കാശൊണ്ടു കുഞ്ഞേ.'' നെനക്കു ഞങ്ങളെ അറിയാമേലാഞ്ഞിട്ടു പറേവാ. ഞങ്ങളു രണ്ടു പേരുമേയൊള്ളു ഈ വീട്ടിൽ. ഇവടെ മൂത്ത ചെറുക്കൻ—''

"ഇതൊക്കെപ്പറേന്നതെന്തിനാ അമ്മേ? വന്നേ, പോകാം." യുവതി നീരസത്തോടെ പറഞ്ഞു.

"എന്താടീ പറഞ്ഞാല്? ഞാൻ ഇല്ലാത്തതു കെട്ടിച്ചമച്ചു പറേവാന്നോ? അതോ, കേക്കാൻ കൊള്ളരുതാത്തതു വല്ലോമാണോ?"

"വെറുതെ വല്ലോരേം നീത്തി വെഷമിപ്പിക്കുന്നതെന്തിനാ?"

"എനിക്കൊരു വെഷമോമില്ല."—ജോർജ് പറഞ്ഞു.

"മോനേ, ഇവടെ സൊഭവമായിതു്. തൊട്ടേനൊക്കെ ദേ

EVERYTHING IN PHOTOGRAPHY,

N. M. ABRAHAM STUDIO

KOTTAYAM.

BRANCH:- PALAI.

ഷ്യം. നാല്ല പെണ്ണുങ്ങടൊപ്പം നടക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതു കൊണ്ടുള്ള വെഷമമാ. അവടെ കുറ്റമല്ല—"

"അമ്മേ—" മകൾ സ്പഷ്ടമായ ഈർഷ്യയോടെ വിളിച്ചു.

"നീ പോടീ. ഈ കുഞ്ഞിനോട്ട പറഞ്ഞാലെന്താ? നിന്റെ കൂടപ്പെറപ്പിന്റെ കൂട്ടല്ലേ ഇവനും? കേട്ടോ മോനെ, ഇവടെ ചേട്ടന് ഏതാണ്ട നിന്നോളം പ്രായം വരും. മോനെക്കെത്രവയസ്സായി?"

"ഇരുപത്തിയാറ്."

"അവന് ഇരുപത്തിയഞ്ച്. എന്റെ ബാലന്. ഇവക്ക് പത്തൊമ്പതു കഴിഞ്ഞ് ഇരുപതാകും ഈ മേടത്തില്."

"അമ്മേ—" വീണ്ടുമൊരു താക്കീത്!

"അവനിപ്പഴിവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കി ഞങ്ങളിങ്ങനെ കഷ്ടപ്പെടേണ്ടിവരുമാരുന്നോ! എന്റെ മോള് നാലു പെണ്ണുങ്ങളോടൊപ്പം കണ്ടേലും കഴത്തിലും—ങാ! എന്തിന് പറേന്നു! വിധിച്ചതല്ലാതെ വരുമോ?"

"അമ്മച്ചിയുടെ മോനെവിടെപ്പോയി? എന്തു പററി?"

"നാട്ട നന്നാക്കാൻ പോയതാ മോനേ. ഞാൻ കരഞ്ഞു പറഞ്ഞിട്ടും കേട്ടില്ല. ഇവടച്ചൻ മരിച്ചേന്റെ പിറേറക്കൊല്ലം പോയതാ."

"നാട്ട നന്നാക്കാനോ? എന്നുവെച്ചാൽ—?"

"കണ്ട പോലീസുകാരടെ അടീം ഇടീം കൊള്ളാമെന്നർത്ഥം. ഞാനന്നേ പറഞ്ഞതാ നമ്മള പാവങ്ങളാ വേണ്ടാത്തതിനെക്കെപ്പോയാ തല്ലു കൊള്ളുന്നതേ മിച്ചമൊള്ളെന്ന്. കേക്കണ്ടേ! ഇപ്പഴിതാ ജേലിൽ—"

"ജയിലിലോ?"—ജോർജ് ഞെട്ടിയിട്ടു ചോദിച്ചു.

"ങാ. ജേലിൽ. രണ്ടു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു. ഏതാണ്ട് അടിപിടിക്കേസിൽ പ്രതിയാക്കീട്ടുമൊണ്ട്."

"ങേ? അടിപിടിക്കേസിലോ?"

അതുവരെ നിശ്ശബ്ദയായി നിന്നിരുന്ന യുവതി പെട്ടെന്ന് ആരോടെന്നില്ലാതെ ആവേശത്തോടെ പറഞ്ഞു:—

"ചേട്ടൻ യാതൊരു കുററവും ചെയ്തില്ല. പാടത്തു പണിയെടുക്കുന്ന പുലയർക്ക് ന്യായമായ കൂലി കൊടുക്കണമെന്നു പ്രസംഗിച്ചതേയുള്ളു. അതിനു ശേഷമുണ്ടായ ബഹളത്തിൽ അടിപിടി നടന്നു, മീററിംഗ് പിരിച്ചുവിടാൻ വന്ന പോലീസുകാരും പുലയരും തമ്മിൽ. ഒടുവിൽ കേസ്സാക്കിയപ്പോഴാ അവർ ചേട്ടനെയും പ്രതിയാക്കി."

"ഏതായാലും അവൻ ജേലിലായിട്ടു കൊല്ലം രണ്ടായി കുഞ്ഞേ. ഈ ഒരു തുണ്ടു പുരയിടോം മുൻവശത്തെ ഒരു മുറിക്കടേം കൊണ്ടു വേണം ഞങ്ങള കഴിയാൻ! വല്ലെടത്തും പോയി വേലയെടുത്തു കഴിയാമെന്നു വെച്ചാൽ നാട്ടിലെ വലിയവരാരും ഞങ്ങളെ വേലയ്ക്കു നിർത്തുല്ല."

"ഞാൻ പോകത്തുമില്ല. അതിൽ ഭേദം പട്ടിണി കിടക്കുകയാണ്!"—യുവതി വീറോടെ പറഞ്ഞു

"നെനക്കതൊക്കെത്തോന്നും. ചെറുപ്പമല്ലേ? എന്റെ പ്രായമാകട്ടെ. നീ‍യന്നപ്പോലൊരു മോളെ രക്ഷിക്കേണ്ട കാലമാകട്ടെ. അപ്പഴറിയാം—"

"ചുമ്മാതിരുന്നേ അമ്മേ—"

"ഞാൻ ചുമ്മാതിരുന്നോളാം. മോനേ, നീ പറ. ഈ വയസ്സുകാലത്ത് എന്നേം ഇവളേം രക്ഷിക്കേണ്ടതവന്റെ കടമയല്ലേ? അതു ചെയ്യാതെ ജേലിൽ പോയി കെടന്നാൽ—"

"അങ്ങനെ ജയിലിൽ കിടന്നവരാ അമ്മേ, ഇന്നു രാജ്യം ഭരിക്കുന്നത്."—മകൾ പറഞ്ഞു.

"ഓ—നിന്റെ ചേട്ടനിപ്പം മന്ത്രിയാകും. എന്നിട്ടെന്റെ മോക്ക് മാലേം കാപ്പുമൊക്കെയണിഞ്ഞു മാളികേത്താമസിക്കാം. കാത്തിരുന്നോ!"

"എനിക്ക് അതിനൊന്നും കൊതിയില്ല."

"കൊതിച്ചാലൊട്ടു നടക്കുകേമില്ല."

"എന്തിനിതൊക്കെപ്പറേന്നു? വന്നേ പോകാം. സന്ധ്യമയങ്ങി."

യാത്ര പറയുന്ന മട്ടിൽ ആ സ്ത്രീ ജോർജിനോട്ട പറഞ്ഞു:—

"അതുകൊണ്ടാ കുഞ്ഞേ, ഒന്നും വേണ്ടെന്നു പറഞ്ഞത്. നീ ഇതിലെ പോകുന്നത് എന്നും ഞങ്ങള കാണാറൊണ്ട്. മനപ്പൂർവ്വം കടവിൽ വന്നു നിൽക്കാഞ്ഞതാ. ഇനിയെന്റെ കുഞ്ഞുപോ. നേരമിരുട്ടി."

"അമ്മേ—ഒന്നു നിക്കണേ. ഞാൻ പറയുന്നതൊന്നു കേക്കണേ!"

"എന്താ കുഞ്ഞേ?"

★ 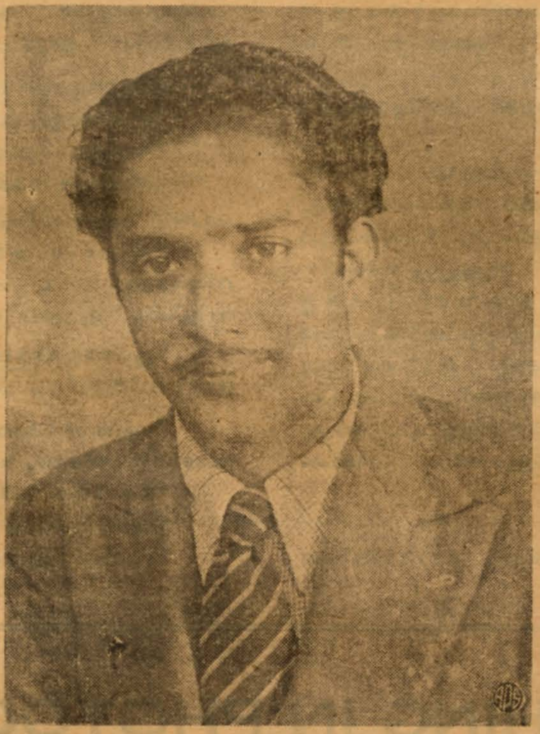 ★

നിങ്ങളുടെ അകമഴിഞ്ഞ പ്രോൽസാഹനംമൂലം പ്രേമലേഖ, വിശപ്പിന്റെ വിളി, അൽഫോൻസാ എന്നീ ചിത്രങ്ങളിൽ പിന്നണിപ്പാട്ടുകൾ പാടാനും, ഒരു നടനായി വെള്ളിത്തിരയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാനും എനിക്കു സൗകര്യം നൽകിയ കേരളീയ സഹൃദയലോകത്തെ കേരളഭൂഷണം വിശേഷാൽപ്രതിയിലൂടെ ഞാൻ അഭിവാദ്യം ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു.

വിനീതവിധേയൻ

ജോസ് പ്രകാശ്

BSY-467 MAL.

ഇന്ത്യയുടെ പുരോഗമനം ഗ്രാമങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു

മണ്ണെണ്ണ പാട്ടകൾ ഭാരതീയ ഗ്രാമ്യജീവിതത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണ്. രാജ്യമൊട്ടുക്കു ലക്ഷോപലക്ഷം ഗ്രാമീണർ തങ്ങളുടെ ജീവിതസൌകര്യത്തിന്നുവേണ്ടി മണ്ണെണ്ണയേ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു — അതു് അവർ വിളക്കു കത്തിക്കുവാനും ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്യുന്നതിന്നും ഉപകരിക്കുന്നു.

ഏററവും ആവശ്യമുള്ളവർക്ക് മണ്ണെണ്ണയെത്തിച്ചു കൊടുക്കുകയെന്നതു് ബർമ്മാ-ഷെല്ലിന്റെ ദിനംപ്രതിയുള്ള ജോലിയുടെ ഒരു അംഗമാണ്. ചിലപ്പോൾ തീവണ്ടികളിലെ എണ്ണടാങ്കുകൾ മുഖാന്തരവും ലോറിവഴിയായും മണ്ണെണ്ണ ഗ്രാമങ്ങളിൽ എത്തി ചേരുന്നു. കാളവണ്ടിയിലും, ചിലപ്പോൾ കഴുതപ്പുറത്തുപോലും ഗ്രാമങ്ങളിലേക്കു ഇവ കയററി അയക്കപ്പെടുന്നു. ഇതു കൂടാതെ ഇന്ത്യയുടെ തീരപ്രദേശങ്ങളിൽ പലയിടത്തും ഗ്രാമീണരെ ഇക്കാര്യത്തിൽ സഹായിക്കുന്നതു് പത്തേമാരികളാണ്.

ഇന്ത്യ ഒട്ടാകെയുള്ള ബർമ്മാ-ഷെല്ലിന്റെ വിതരണത്തിനെപ്പററിയോ അഥവാ ബർമ്മാഷെൽ വിതരണക്രമത്തെ സഹായിക്കാൻ 793 ഡെപ്പോകളും 375 ലോറികളും 16000 ജോലിക്കാരും ഉണ്ടെന്നുള്ളതോ ഗ്രാമീണർ മനസ്സിലാക്കീട്ടില്ലെന്നുവരാം. എന്നാൽ "Rising Sun" (ഉദയസൂര്യൻ) "Chukkur" (ചക്രം) "Owl" (മൂങ്ങ) "Victoria" (റാണി) അടയാളമുള്ള മണ്ണെണ്ണ ഏവർക്കും സുപരിചിതമാണ്. മണ്ണെണ്ണ ഗ്രാമീണർക്കു ആ സ്ഥലത്തെ ഒരു വിദ്യുച്ഛക്തി സംഭരണകേന്ദ്രമാണ്.

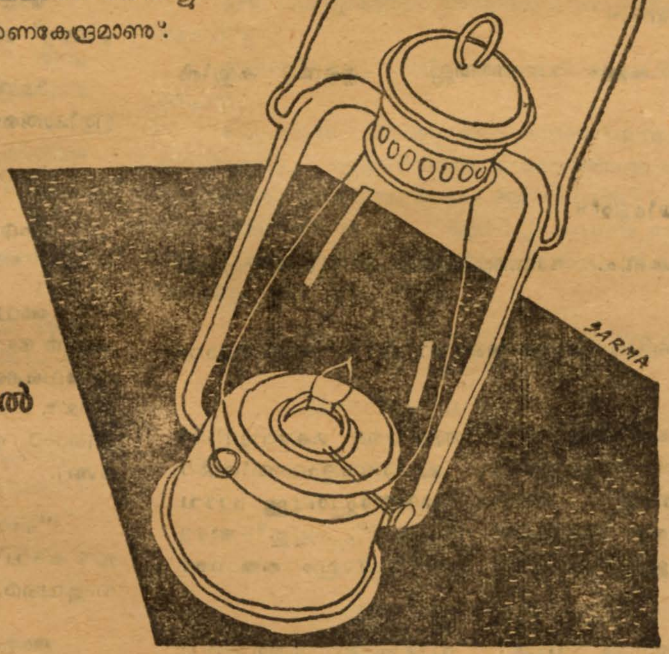

ബർമ്മാ - ഷെൽ...

ഇന്ത്യയിലെ ജീവിതത്തിൽ

ഒരു ഭാഗഭാക്കാണ്

BURMAH-SHELL... IN INDIA'S LIFE AND PART OF IT

കവിത

കളിത്തോക്ക്

(ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്)

ആശയമില്ലെന്നാലുമാവേശമേകും ശബ്ദ-
പേശല പദ്യം പോലെയാണു നീ 'കളിത്തോക്കേ'!
ക്ഷുദ്രഭാവനപോലെ തീപ്പൊരി പൊങ്ങും, രൂപ-
ഭദ്രതയുണ്ടെന്നാലും പുകയേ പുറപ്പെടൂ.
ദൃപ്തിദശമാമേതു ബാലിശഹസ്തത്തിലും
ശപ്തിയെന്നുത്ഭാസിക്കുമുണ്ടയില്ലെന്നാലും നീ.

തോക്കുകാണാത്തോർക്കൊക്കെ നീയൊരത്ഭുതമായ
തോക്കു, കാവ്യജ്ഞന്മാർക്കു കാവ്യമാപ്പദബന്ധം.
നീങ്ങളുണ്ടാക്കും ശബ്ദ പ്രക്ഷീണതരംഗങ്ങൾ
നീങ്ങളെച്ചുററിക്ഷണാൽ വിലയം പ്രാപിക്കുന്നു.
അന്തരംഗത്തിൻ ജാഡ്യം തകർക്കുന്നീലാ തീരെ;
യന്തരീക്ഷത്തിൽ പ്രതിദ്ധ്വനിക്കുന്നില്ലാ ദൂരെ.
പോവിനിശ്ശബ്ദം കൊണ്ടു നീങ്ങൾക്കു മഹത്തായ
ഭാവിതൻ പ്രാകാരത്തെക്കീഴടക്കിടാമെങ്കിൽ!

—!:*:!—

വള്ളത്തിലെ സാധനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കയ്യിട്ടു് എന്തോ ഒന്നു എടുത്തു നീട്ടിക്കൊണ്ടു് ജാർജ്ജ് പറഞ്ഞു:—

"ഇതാ—ഇതു മേടിക്കണം."

"എന്തോന്നാ അതു്?"

"ഒരു റോൾഡു് ഗോൾഡു് മാലയും ഒരു ജോടി വളയും."

"അയ്യോ—ഞങ്ങക്കു വേണ്ട. ഞാമ്പറഞ്ഞില്ലേ—"

"അമ്മ ഇതു വാങ്ങണം."

"കുഞ്ഞേ, ഞാൻ കള്ളം പറഞ്ഞതല്ല. എന്റെ കയ്യിൽ കാശില്ല"

"കാശിനല്ലമ്മേ."

"പിന്നെ? കടമായിട്ടോ?"

"അമ്മയിതു മേടിക്കണം. പണത്തിന്റെ കാര്യമോർത്തു വിഷമിക്കേണ്ട."

"വെലയ്ക്കല്ലാതെ വെറുതെ ഞങ്ങക്കു വേണ്ട. അതിന്റാവശ്യമില്ല."

"അമ്മേ—തെററിദ്ധരിക്കരുതേ. അമ്മയുടെ മകനെപ്പററി ഞാൻ ഇതിനു മുമ്പു തന്നെ കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇതാണദ്ദേഹത്തിന്റെ വീടെന്നിപ്പോഴാണറിഞ്ഞതു്. അമ്മേ, എന്നേപ്പോലുള്ള പാവങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാണദ്ദേഹം ജയിലിൽ പോയതു്. ഇതു്—അദ്ദേഹത്തിനോടു് എനിക്കുള്ള ബഹുമാനം കൊണ്ടു മാത്രം തരുന്നതാണു്. വാങ്ങണം."

അമ്മയും മകളും പരസ്പരം നോക്കി. നിമിഷനേരത്തെ നിശ്ശബ്ദത. കൂടണയാൻ പോകുന്ന ഏതോ പക്ഷി അവരുടെ തലയ്ക്കു മുകളിലൂടെ ചിലച്ചുകൊണ്ടു പറന്നുപോയി.

സാവധാനം ആ അമ്മ പറഞ്ഞു:—

"വേണ്ട കുഞ്ഞേ."

ജാർജ്ജ് മകളോടു തിരിഞ്ഞു് കരുണമായി ചോദിച്ചു:—

"ഞാൻ പറയുന്നതു വിശ്വാസമില്ലേ? എന്നെ തെററിദ്ധരിക്കുകയാണോ? ഞാനും ഒരു മനുഷ്യനല്ലേ? പണിയെടുത്തു കഴിയുന്ന ഒരു പാവം. നമ്മളെല്ലാം ഒന്നല്ലേ? എന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു് ഇതു വാങ്ങുന്നതു് കുറച്ചിലാണോ?"

അതിനുത്തരം ലഭിച്ചില്ല. പക്ഷെ ആ യുവതിയുടെ മൗനം അർത്ഥഗർഭമായിരുന്നു. യുവാവു് വീണ്ടും മാതാവിന്റെ നേർക്കു തിരിഞ്ഞു തുടർന്നു:—

"വെറുതെ വാങ്ങുന്നതിനുള്ള മടിയാണെങ്കിൽ കടമായിട്ടു കരുതിക്കോണം."

"കടം വാങ്ങിയാൽ പണം തരേണ്ടേ?"

"അമ്മയുടെ മകൻ മന്ത്രിയാകുമ്പം തന്നാൽ മതി എന്നാലോ?"

അതിനൊന്നും അമ്മയ്ക്കു പറയാനില്ലായിരുന്നു. നിമിഷം കഴിഞ്ഞു് മകൾ പറഞ്ഞു:—

"മന്ത്രിയാകുമ്പം മറന്നു പോയെന്നു വരാം. അതാണു് മന്ത്രിമാരുടെ പതിവു്."

"മറക്കാത്ത മന്ത്രിമാരുണ്ടാകും."

"എന്തോ! ഏതായാലും ഇതു വേണ്ട. ഞാനിതൊന്നും ഇടാറില്ല. അതിനു കൊതിയുമില്ല."

അവസാനവാക്കു പറഞ്ഞ മട്ടിൽ അവൾ തിരിഞ്ഞു നടക്കാൻ ഭാവിച്ചു. പെട്ടെന്നു് ജാർജ്ജ് ആ മാലയും വളയും കരയിലേക്കെറിഞ്ഞു. അവ അവളുടെ പാദത്തിനു സമീപം ചെന്നു വീണു. അയാൾ തുഴ കയ്യിലെടുത്തു് വള്ളം കുത്തിമാററി തോടിന്റെ നടുവിലാക്കി. അതു മെല്ലെ ആററിലേക്കൊഴുകിത്തുടങ്ങി.

"ഞാൻ പോകുന്നു. ഇഷ്ടം പോലെ ചെയ്യും. ഞാനിനി ഈ കടവിൽ വള്ളം അടുപ്പിക്കുകയുമില്ല. അദ്ദേഹം തിരിച്ചു വരുന്നതുവരെ."

അകന്നകന്നു പോകുന്ന ആ ഒഴുകുന്ന കടയേയും കടക്കാരനെയും നോക്കിക്കൊണ്ടു് അത്ഭുതത്തോടെ ആ അമ്മയും മകളും ഒരക്ഷരമുരിയാടാൻ ശക്തിയില്ലാതെ നിന്നു. ത്യാഗത്തിന്റെ പാദങ്ങളിലർപ്പിക്കപ്പെട്ട സ്നേഹത്തിന്റെ സ്വർണ്ണഹാരം പോലെ സേവനത്തിന്റെ കരങ്ങളിലണിയിക്കേണ്ട സൗവർണ്ണകങ്കണം പോലെ ആ മാലയും വളയും നിലത്തു കിടന്നു മിന്നി. ആത്മാർത്ഥമായ ആ അർപ്പണത്തെ വിളംബരം ചെയ്യാനെന്നോണം അടുത്തുള്ള ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നും മുഴങ്ങിയ ശംഖനാദം വളരെ നേരം ആ അന്തരീക്ഷത്തിൽ തങ്ങിനിന്നു.

—:!*!:—

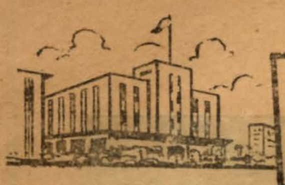

ഒന്നോ മൂന്നോ?

(സാഹിത്യതിലകൻ ഫാദർ, സി. കെ. മററം)

ഏകദേവനോ? ബഹുദേവന്മാരോ? ഏകനെങ്കിൽ, തന്തിരുവടി എന്തിനേപ്പററിയാണു ചിന്തിക്കുക; ഒരു ബുദ്ധിജീവിയെങ്കിൽ, എന്തെങ്കിലും വിചാരിക്കാതിരിക്കുമോ?

ഏകനെങ്കിൽ ആരെ പ്രേമിക്കും? സുഭഗനെങ്കിൽ പ്രേമം കൂടാതിരിക്കുമോ?

ഈ പ്രശ്നങ്ങൾ പ്ലേറേറാവിനെ വല്ലാതലട്ടി. മററ പലരും നീറി ചിന്തിച്ചുനോക്കി; ഫലമുണ്ടായില്ല.

അദ്യന്തവിഹീനം, സർവ്വഗുണസമ്പൂർണ്ണം, വിശ്വഹേതു—ഈദൃശമായ ഒരാദികാരണമുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കാത്ത മനീഷികളില്ല.

പക്ഷേ, ജഗന്നിയന്താവു് ഒന്നോ, പലരോ? അതറിയാൻ അരിസ്റ്റോട്ടലും, സോക്രട്ടീസും, പ്ലേറേറായും ശ്രമിച്ചു. ഗ്രീസിൽ ജനിച്ച വിശ്വചിന്തകന്മാരാണിവർ; മൂവരും ക്രിസ്തുവിനു വളരെ മുമ്പേ ജീവിച്ചിരുന്നവർ. ഇവൎക്കു മുമ്പും പിമ്പും, മററ പലരും പ്രസ്തുത പ്രശ്നങ്ങളുമായി ഏററുമുട്ടി. സംശയമില്ല. പക്ഷേ ശരിയായ ഉത്തരം ഒരുവനും പറഞ്ഞില്ല, ക്രിസ്ത്വബ്ദം വരെ!

ഒടുവിലതും കണ്ടുപിടിച്ചു!

ആരാണെന്നല്ലേ?

ഒരു ഗ്രാമീണൻ! കുഗ്രാമജീവി! കമ്മാളപ്പയ്യൻ!

തത്വജ്ഞാഗ്രണിയായ പ്ലേറേറാവിന്റെ എല്ലാ ചോദ്യങ്ങൾക്കും ശരിയായ സമാധാനം പറഞ്ഞ ആ നരശ്രേഷ്ഠനെ, അന്നത്തെ പുരോഹിതവൃന്ദം ഹാ! കഷ്ടം! കുരിശിൽ തറച്ചു കൊന്നു.

മൃതനോ?

മൂന്നാംദിവസം ഉയിർത്തു; ഒരു നിമിഷത്തേയ്ക്കല്ലാ, 40 ദിവസവും, 40 രാത്രിയും ജനമദ്ധ്യേ വസിച്ചു, ഭക്ഷിച്ചു. ഒടുവിൽ എല്ലാവരുടേയും കണ്മുമ്പിൽ വച്ചു് സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കു് ആരോഹണവും ചെയ്തു.

എന്നിട്ടും, അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവർ വധ്യരായി; അവരുടെ അനുഗാമികൾ പീഡിതരോ വധ്യരോ ആയി. കാലാന്തരത്തിലേ, ജനതതി പ്രബുദ്ധമായുള്ളൂ. പ്ലേറേറാവിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു് സമാധാനമുണ്ടായി. പക്ഷേ അതെന്താണെന്നു കേട്ടിട്ടില്ലാത്തവർ ഇനിയുമുണ്ടു്:—അതാണീ ലേഖനോദ്ദേശം. അവരോടും ഒന്നു പറയുവാൻ!

ഏക ദേവൻ ഒരു ബുദ്ധിജീവികൂടിയാണെങ്കിൽ ചിന്താസ്വാധീനനായിരിക്കുമല്ലോ!

ശരിയാണു്. ചിന്തിക്കും. മനുഷ്യനെ ചിന്തകനാക്കിയ ദേവനല്ലേ! അതു നിൽക്കട്ടെ, നമ്മുടെ കാര്യം തന്നെ ഒന്നാമതു പരിശോധിക്കാം.

ഞാനൊന്നു ചിന്തിച്ചുനോക്കട്ടെ!

"ചിന്തിച്ചു—"നീതി"—എന്റെ അന്തർചിന്ത വാഗ്രൂപേണ ബഹിർഗമിച്ചപ്പോളുണ്ടായ കൂട്ടക്ഷരങ്ങളാണതു്. ഈ വൈഖരിസം വഹിക്കുന്ന ചിന്ത, എന്റെ ബോധകേദാരത്തിൽ മുളച്ചതാണു്. ഞാനതിന്റെ ജനയിതാവും! എന്നിൽ നിന്നുത്ഭവിച്ച സന്താനം ചക്ഷുർഗോചരമല്ല; സ്പർശനക്ഷമമല്ല; വർണ്ണപ്പകിട്ടുമില്ലതിനു്. എങ്കിലും അതിനസ്തിത്വമുണ്ടു്.

അതുപോലെതന്നെ ധൈര്യം, ഔദാര്യം ഇങ്ങനെ പലതും.

വിചാരം സ്വകീയമാണു്. സദ്വിചാരവും, ദുർവ്വിചാരവും. എല്ലാം സ്വകീയങ്ങൾ!

ശങ്കരാചാര്യർ ഒന്നു വിചാരിച്ചു. വിവേകാനന്ദൻ മറെറാന്നു്. വേദവ്യാസൻ വേറൊന്നു്. അവരുടെ വിചാരങ്ങളുടെ ജനയിതാക്കന്മാരവർ തന്നെ.

ഇനി ദേവന്റെ സ്ഥിതി പര്യാലോചിക്കാം. തന്തിരുവടി ഒന്നു വിചാരിച്ചു. ആ വിചാരം ബഹിർഗമിച്ചപ്പോൾ 'വചന'മുണ്ടായി. പക്ഷേ നമ്മുടെ രീതിയിലല്ല. ഭൂത വർത്തമാന ഭാവി കാലങ്ങൾക്കു് ഈശ്വരൻ വിധേയനല്ലല്ലോ.

ഈശ്വരൻ വിചാരിച്ചു—വചനമുണ്ടായി. ആ വചനം ആദിമുതലേ ദൈവത്തോടുകൂടി ആയിരുന്നു. ആ വചനം മാംസമായി. വചനം ദൈവത്തിൽനിന്നാണെങ്കിലും വിഭിന്നമാണു്.

«ആദൗവാദ ആസീത്;
സ അദാവീശ്വരാഭിമുഖആസീത്;»

ഞാനും എന്റെ മനനവും പോലെ! ഞാനും എന്റെ ഛായയും പോലെ! ജനകൻ അനാദിസ്ഥൻ; വചനം അനാദിസ്ഥം.

പിതാവും ദൈവം; പുത്രനും ദൈവം. രണ്ടു ദേവന്മാരോ? അല്ലാ; പിതാവു്, ഒരാൾ; പുത്രൻ, ഒരാൾ; ഇരുവൎക്കും ഏകസ്വഭാവം. തന്നിമിത്തം ഏകദേവൻ. വചനം മാത്രമേ മാംസമായി മനുഷ്യസ്വഭാവം സ്വീകരിച്ചുള്ളൂ. നരദേവനായുള്ളൂ.

ഇനി രണ്ടാമതൊരു പ്രശ്നം.

ഏകദേവനാരിൽ പ്രേമിക്കും?

ബുദ്ധിയുള്ള ദേവനിൽ ഹൃദയവുമുണ്ടു്.

രണ്ടുമുള്ളതുകൊണ്ടു പ്രേമവും.

സ്വന്തം മഹിമാവിനെ ആരാരു പ്രേമിക്കയില്ല!

പ്രേമത്തിനു രണ്ടു ഘടകങ്ങളുണ്ടല്ലോ!

പ്രേമിയും പ്രേമിതനും!

സ്നേഹിയും സ്നേഹിതനും.

ഈ രണ്ടു കാരകങ്ങൾ തമ്മിൽ ഒരു ബന്ധമുത്ഭവിക്കുന്നു. സാധാരണജനകജന്യന്മാർ തമ്മിലുള്ള സാരൂപ്യം പരിപൂർണ്ണമല്ല. ജനകഗുണങ്ങളെല്ലാം ജാതനുണ്ടായിരിക്കണമെന്നില്ല. പണ്ഡിതസന്താനം അപണ്ഡിതമായിരിക്കാറുണ്ടു്. എന്നാൽ പരിപൂർണ്ണമായ ഈശ്വരബോധത്തിൽ ഉയിരെടുക്കുന്ന പ്രതിബിംബം ഈശ്വരതുല്യവും ഈശ്വരാംശവുമായിരിക്കും.

ഇതാണു് മനുഷ്യബുദ്ധിയിൽ ജനിക്കുന്ന വിചാരവും ഈശ്വരബോധത്തിൽ ഉൽപന്നമാകുന്ന വിചാരവും തമ്മിലുള്ള മഹദന്തരം.

ദിവ്യജനകനും ദിവ്യജാതനും തമ്മിലുള്ള ഉൽക്കടപ്രേമപാരമ്യംകൊണ്ടു് മൂന്നാമതൊരു ദിവ്യസത്ത ഉൽഭൂതമാകുന്നു. പ്രേമാധിക്യംകൊണ്ടു് അതുപരവശതാധീനമായി, നിശ്വാസാവിഷ്കരണം സംജാതമാകുന്നു.

ഈ പിതൃപുത്രനിശ്വാസാവിഷ്കരണമാണു്, പവിത്രാത്മാവു്!

മൂന്നാളുകളും വിഭിന്നർ! പക്ഷെ സ്വഭാവൈക്യംമൂലം ഏകദേവൻ!

പ്ലേറേറാ അഗാധചിന്തകനായിരുന്നു. ആ തത്വശാസ്ത്രജ്ഞൻ കണ്ടു, ഏകദേവനെന്നു പറഞ്ഞാൽ പോരെന്നു്. പക്ഷെ അതിന്റെ ശരിയായ രൂപം ആയവനന്നു് സുഗ്രഹമായിരുന്നില്ല. സുഗ്രഹമല്ലാൎക്കും തന്നെ. എങ്കിലും വേദവ്യാസനേതാണ്ടു കണ്ടു; കാളിദാസനതിങ്ങനെ പാഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി മോണിയർ വില്യംസ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

In these three persons the one
God was shown
Each first in place, each
last-not one alone!
Of Brahma, Vishnu, Siva
each may be
First, Second, Third among
the blessed three.
(See Thought & Life of India)

ഞാൻ ചിന്തിക്കുന്നു. സ്നേഹിക്കുന്നു. ചിന്തയും സ്നേഹവും വെവ്വേറെ നിലകൊള്ളുന്നു. രണ്ടും എന്നിലും!

ഒരു ത്രികോണം. മൂന്നുണ്ടു് കോണങ്ങളതിനു്. എങ്കിലും ത്രികോണമൊന്നുമാത്രം.

ഏതാണ്ടിതുപോലെയാണു് ത്രിയേകദേവനും! കുറെക്കൂടി വിശദമായി പറയാമോ? അസാദ്ധ്യം!

പിന്നെ ഇത്രയും അവഗാഹമെവിടെ നിന്നു്?

'വചനം' മാംസമായി അവതരിച്ച നരദേവൻ പഠിപ്പിച്ചതാണു്. അവതീർണ്ണൻ പറഞ്ഞു തന്നതു ഞാനാവർത്തിച്ചു. എന്റെ ബുദ്ധിക്കിതു് അതീതമെങ്കിലും വിപരീതമല്ല. നരദേവൻ ഇങ്ങനെ പഠിപ്പിച്ചുവെന്നു് അനിഷേദ്ധ്യമായ രേഖ കണ്ടു് എനിക്കു ബോദ്ധ്യമായതിനാലതു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

—:*:—

പ്രാരംഭദിനം പ്രതീക്ഷിപ്പിൻ!

കേരളീയർ കൺകുളുക്കെക്കണ്ടാനന്ദിക്കുവാൻ അത്യാകാംക്ഷയോടുകൂടി കാത്തിരിക്കുന്നതും, തെന്നിൻഡ്യയിൽ പ്രത്യേകിച്ച് കൈരളീ നടനകലാവേദിയിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കിയിട്ടുള്ളതും, തനി കേരളീയ പശ്ചാത്തലത്തിലും സംസ്കാരത്തിലും ചിത്രീകരണം പൂർത്തിയാക്കപ്പെടുന്നതും, പ്രശസ്തരായ നടീനടന്മാരുടെ അഭിനയ പാടവങ്ങൾക്കു മകുടം ചാർത്തുന്നതും വികാരോത്തേജകവുമായ ഏക സമുന്നത സാമുദായിക ചിത്രം.

ഭദ്രാപ്രൊഡക്ഷൻസ്

★ വേലക്കാരൻ ★

(മലയാളം)

=: താരങ്ങൾ :–

പി. കെ. സരസ്വതി
പങ്കജവല്ലി
സുമതിക്കുട്ടി
എൻ. ആർ. തങ്കം
ജഗദമ്മ
രാജമ്മ
Etc:

അഗസ്റ്റിൻ ജോസഫ്
തിക്കുറുശ്ശി
കെ. പി. കേശവൻ
ശ്രീധരൻ നായർ
മുതുകുളം
നാണുക്കുട്ടൻ
ആലപ്പി ശങ്കർ
എസ്സ്. ആർ. പല്ലാട്ട്
എസ്സ്. പി.
വാണക്കുറ്റി
Etc.

സംഭാഷണം :– **മുതുകുളം.**

ഗാനരചന !– **അഭയദേവ് & തിരുനയിനാർകുറിച്ചി:**

സ്റ്റുഡിയോ :– **മെറിലാൻഡ്,** തിരുവനന്തപുരം.

മ്യൂസിക്ക് ഡയറക്ഷൻ :– **ദക്ഷിണാമൂർത്തി.**

ഡയറക്ഷൻ & ഫോട്ടോഗ്രാഫി:––

ഈ. ആർ. കൂപ്പർ

പിന്നണി സംഗീതം:––

വാസന്തകുമാരി, പി. ലീല, രേവമ്മ, രത്നം, അഗസ്ത്യൻ ജോസഫ്, രാജൻ.

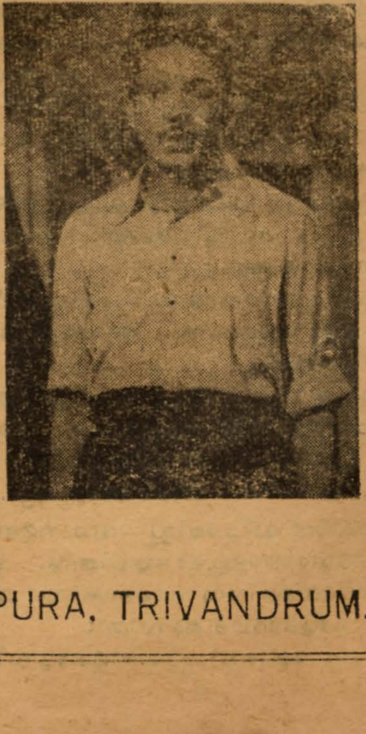

DISTRIBUTORS : –

TRAVANCORE:–
THE VAREITY PICTURES, KOTTAYAM.

COCHIN & MALABAR:–
R. S. PICTURES, ERNAKULAM.

For Particulars:— **GENERAL MANAGER,**
BHADRA PRODUCTIONS, POOJAPPURA, TRIVANDRUM.

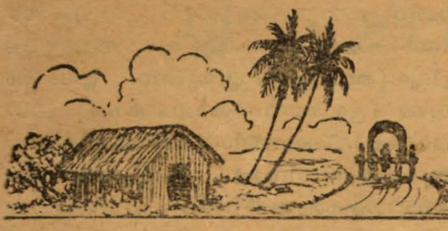

ഭ്രാന്തന്മാരുടെ ഉത്തരവാദിത്വം

(ലാ പ്രൊഫസ്സർ. പി. എസ്സ്. അച്യുതൻപിള്ള, എം. എ. എം. എൽ.)

ഭ്രാന്തന്മാർ സ്വബോധമില്ലാതെ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾക്ക് അവർക്കു സിവിലായും ക്രിമിനലായും നിയമോത്തരവാദിത്വമുണ്ടോ എന്ന പ്രശ്നം ആലോചനാർഹമാണ്. താൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി തെറ്റോ, ശരിയോ എന്നറിയാനുള്ള സ്വബോധംപോലുമില്ലാത്ത ഒരാളെ ക്രിമിനൽ ശിക്ഷയ്ക്കു വിധേയനാക്കിക്കൂടാ എന്ന ചട്ടം ഇന്ത്യൻ പീനൽകോഡ് 84—ാംവകുപ്പിലുണ്ട്. ഈ തത്വം, ഇംഗ്ലീഷ് ക്രിമിനൽ നിയമസംഹിതയിൽ സുപ്രസിദ്ധമായ മക്നാട്ടെൻ കേസ്സിനു ശേഷം പ്രഭുസഭയിലെ, ലാ ലോർഡ്സ് പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ആ കേസ്സിലെ പ്രതി മക്നാട്ടെൻ, അക്കാലത്ത് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പ്രധാനമന്ത്രിയായിരുന്ന സർ റോബർട്ട്പീൽ ആണെന്നു തെറ്റിദ്ധരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രൈവറ്റ സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന മി. ഡ്രമോൻഡ്സിനെ വെടിവച്ചു കൊന്നു. പ്രധാനമന്ത്രിയെ എങ്ങിനെയെങ്കിലും വധിച്ച് രാജ്യത്തെ രക്ഷിക്കണമെന്നുള്ള ഒരു ഭ്രാന്തവിചാരം സദാ പ്രതിയെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. സർ റോബർട്ടുപീലിന്റെ പേരു കേൾക്കുമ്പോൾ അയാൾ സ്വബോധമില്ലാത്തവനായിത്തീരുക പതിവായിരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രൈവററ സെക്രട്ടറി, മി. ഡ്രമൻഡ്സിനോടു പ്രതിക്കു യാതൊരുവിധമായ വിരോധവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ സർ റോബർട്ടുപീലിന്റെ മുറിയിൽനിന്നും അദ്ദേഹം ഇറങ്ങിവരുന്ന തക്കം നോക്കി ടി-യാനെ വെടിവയ്ക്കണമെന്നു വിചാരിച്ച് പ്രതി മറവിൽ ഒളിച്ചുനില്ക്കുകയും ആ വഴിക്കു യദൃച്ഛയാ വന്ന മി. ഡ്രമൻഡ്സിനെ വെടിവയ്ക്കുന്നതിനു സംഗതിയാകുകയുമാണുണ്ടായത്. ഈ കേസ്സിൽ പ്രതിക്കുവേണ്ടി, കൃത്യം ചെയ്ത സമയത്തു പ്രതി സ്വബോധരഹിതനായിരുന്നു എന്ന തർക്കം വക്കീലന്മാർ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ഒടുവിൽ ജൂറിമാർ പ്രതിയെ വെറുതെ വിടുകയും ചെയ്തു. ഈ വിധി അക്കാലത്ത് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ജനങ്ങളിൽ വലുതായ അമർഷവും അസംതൃപ്തിയും ഉളവാക്കി. തൽഫലമായി പാർലമെന്റിൽ നിന്നും, നിയമജ്ഞരായ ഏതാനും പ്രഭുസഭാസമാജികരെ ഒരു കമ്മിററിയായി നിയമിക്കുകയും കുററകൃത്യങ്ങളിൽ ഭ്രാന്തെന്ന തർക്കം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നവരെപ്പററി എന്തു തത്വങ്ങളാണു സ്വീകരിക്കേണ്ടതെന്ന അഭിപ്രായം ആരായുകയും ചെയ്തു. പ്രഭുസഭയിലെ നിയമവിശാരദന്മാരായ ഈ കമ്മിററി അംഗങ്ങൾ നൽകിയ മറുപടികളാണ്, ഇന്നും ഇംഗ്ലീഷ് ക്രിമിനൽ നിയമത്തിലും അതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഇതരരാഷ്ട്ര നിയമസംഹിതകളിലും ഭ്രാന്തന്റെ നിലയെപ്പററി സർവ്വസമ്മതമായ തത്വങ്ങളായി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. ഈ തത്വം തന്നെയാണ് ഇൻഡ്യൻ ശിക്ഷാനിയമം 84-ാംവകുപ്പിന്റെയും അടിസ്ഥാനം.

ക്രിമിനൽ ശിക്ഷാനിയമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്വം, ഒരുവനെ ഒരു കുററകൃത്യത്തിന് ശിക്ഷിക്കണമെങ്കിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ ഭാഗത്തുനിന്നും രണ്ടു സംഗതികൾ തീർച്ചയായും കോടതി മുൻപാകെ തെളിയിക്കണം ഒന്നു, കുററകൃത്യം. രണ്ട് അപരാധമനസ്ഥിതി. ഈ രണ്ടു സംഗതികളിൽ ഒരു യഥാർത്ഥഭ്രാന്തന്റെ കാര്യത്തിൽ അപരാധമനസ്ഥിതി എങ്ങിനെയാണ് തെളിയിക്കുന്നതു്. പരനെ മനഃപൂർവ്വം കൊല്ലണമെന്നുള്ള ദുഷ്ടവിചാരം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു പ്രതിക്ക് ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അയാളെ കൊലപാതകക്കുററത്തിനു തൂക്കിലിടുവാൻ നിവ്വാഹമില്ലതന്നെ. എന്നാൽ താൻ ചെയ്യുന്ന കൃത്യം തെററാണെന്ന ഒരു ഉപബോധമനസ്ഥിതിയെങ്കിലും കുററവാളിക്കുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അയാളെ ശിക്ഷിക്കേണ്ടതുമാണ്. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഒരു കേസ്സിൽ ഒരു വന്ദ്യജഡ്ജി ഇതേ സംബന്ധിച്ചഭിപ്രായപ്പെട്ടതു്; ഒരു പോലീസുകാരൻ ഭ്രാന്തന്റെ അടുത്തുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, അയാൾ കേസ്സിനാസ്പദമായ കൃത്യം ചെയ്യുകയില്ലായിരുന്നുവെന്നാണ് ജൂറിമാരുടെ അഭിപ്രായമെങ്കിൽ; പ്രതിക്കു ഭ്രാന്തുമൂലം സ്വബോധമില്ലായിരുന്നു എന്ന തർക്കം അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുവാൻപാടില്ലാ എന്നാണ്.

എന്നാൽ ഒരു ഭ്രാന്തൻ, ഒരു മൺഭരണിയാണെന്നു വിചാരിച്ച് വഴിയെ പോകുന്ന ഒരാളിനെ അടിച്ചുവെന്നു വിചാരിക്കുക. തീർച്ചയായും ആ കേസ്സിൽ പ്രതിയെശിക്ഷിക്കുവാൻ പാടില്ല. അയാൾ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തിയുടെ സ്വഭാവം മനസ്സിലാക്കാൻ നിരപരാധിയായ ആ നിർഭാഗ്യവാനു് നിർവ്വാഹമില്ലായിരുന്നുവെന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. അതുപോലെ തന്നെ തന്റെ എതിരേ വരുന്ന ആൾ തന്നെക്കൊല്ലാൻ വരുന്നുവെന്ന വിചാരത്തിന്മേൽ ഒരു ഭ്രാന്തൻ മറെറാരാളിനെക്കൊന്നുവെന്നു വിചാരിക്കുക. ഈ കേസ്സിലും പ്രതിയെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ നിർവ്വാഹമില്ല. അയാളുടെ ഭീതിമൂലം; അയാൾ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി രാജ്യത്തിലെ നിയമത്തിനു് വിപരീതമാണെന്നും ആ പ്രവൃത്തി തെറെറന്നും മനസ്സിലാക്കാനുള്ള സ്വബോധം അയാൾക്കുണ്ടായിരുന്നതായും ഒരു ജഡ്ജിയ്ക്കും തീരുമാനിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലതന്നെ.

സാധാരണപരിതസ്ഥിതികളിൽ, മദ്യപാന ലഹരിയാൽ താൻ കുററം ചെയ്തുപോയി എന്ന ഒരു പ്രതിയുടെ തർക്കം സ്വീകാര്യമായിരിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ അമിതമായ മദ്യപാനം മൂലം താൻ ചെയ്യുന്ന കൃത്യം തെറെറന്നുള്ള ബോധം തദവസരത്തിൽ പ്രതിയ്ക്കു അശേഷവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു നിരാക്ഷേപമായ തെളിവുണ്ടെങ്കിൽ അയാളിൽ അപരാധമനസ്ഥിതി ചുമത്തി ശിക്ഷിയ്ക്കുന്നതും അന്യായമായിരിക്കും. 1902-ൽ കൽക്കട്ടായ്ക്കടുത്തു നടന്ന ഒരു കൊലപാതകക്കേസ്സിൽ പ്രതി അതിയായ കറുപ്പുതീററിമൂലം സ്വബോധമില്ലാതെ, വഴിയെ വന്ന ഒരു കുട്ടിയെ യാതൊരു കാരണവും കൂടാതെ തന്റെ കയ്യിലിരുന്ന ഒരു വടികൊണ്ട് ഒററത്തല്ലു കൊടുത്തു നിരപരാധിയായ ആ കുട്ടി ഉടൻതന്നെ നിലംപതിച്ചു മരിച്ചു. ഈ കേസ്സിൽ പ്രതി കൃത്യത്തിനു മുൻപും പിൻപും അത്യധികമായ കറുപ്പുതീററിമൂലം മതിമറന്നാണ് ഓരോ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തിരുന്നതെന്നും തന്മൂലം തന്റെ പ്രവൃത്തികളുടെ സ്വഭാവം ഇന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള കെൽപ്പ് അയാൾക്കില്ലായിരുന്നുവെന്നും കോടതിയ്ക്കുവ്യക്തമാകയാൽ, അയാളെ വെറുതെവിട്ടു. (See Bheleka Adam 1902. 29. Cal 493) എന്നാൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നടന്ന മറെറാരു കൊലപാതകക്കേസ്സിൽ; പ്രതി, പതിമ്മൂന്നു വയസ്സുമാത്രം പ്രായമായ ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ വായും കഴുത്തും തന്റെ കൈകൾകൊണ്ട് ബലമായി അമർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് അവളെ ബലാൽസംഗം ചെയ്തു. തൽഫലമായി ആ പെൺകുട്ടി ശ്വാസംമുട്ടി മരിച്ചു. കൊലപാതകക്കുററത്തിനു ചാർജ്ജു ചെയ്യപ്പെട്ട പ്രതിയുടെ തർക്കം, കൃത്യസമയത്തു താൻ കുടിച്ചിരുന്നുവെന്നുള്ളതുമാത്രമായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് ജഡ്ജിമാർ പ്രതിയുടെ "കുടിമൂലമുള്ള സ്വബോധരാഹിത്യം„ എന്ന തർക്കം തള്ളി അയാളെ കൊലപാതകക്കുററത്തിന് തന്നെ ശിക്ഷിച്ചു. (See Director of Public Prosecutions V Beerd 1920 AC 479)

എന്നാൽ സിവിൽകേസ്സുകളിൽ ഭ്രാന്തന്റെ നില, അയാളുടെ കുററകൃത്യങ്ങൾക്ക് അയാളുടെ സ്വത്ത് ഉത്തരവാദിത്വം വഹിക്കണമെന്നുതന്നെയാണ്. അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിൽ ഒന്നായ ന്യൂയോർക്ക് സംസ്ഥാനത്തു നടന്ന ഒരു കേസ്സിൽ, ഒരു കപ്പലിന്റെ ഉടമസ്ഥരും തുല്യപങ്കാളികളും ആയിരുന്ന രണ്ടു നാവികരിൽ, ഒരാൾ തന്റെ സൂക്ഷ്മക്കുറവുമൂലം കപ്പൽ നാശത്തിനു് സംഗതിയാക്കി. സംഭവകാലത്തു അയാൾ കപ്പൽ ഓടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ പെട്ടെന്നുണ്ടായ ചിത്തഭ്രമംമൂലം അയാൾക്കു കപ്പലോടിക്കുന്നതിൽ തെററു പററുകയും കപ്പൽ ആഴിയിൽ മുങ്ങി നിശ്ശേഷം നശിക്കുകയും ചെയ്തു. കൂട്ടുപങ്കാളിയായ മറെറ, നാവികൻ, ഭ്രാന്തൻ പങ്കാളിയുടെപേരിൽ സിവിൽ വ്യവഹാരം കൊടുത്തു. പ്രതിയുടെ തർക്കം തന്റെ ഭ്രാന്തുമൂലമാണ് താൻ കപ്പൽ നാശത്തിനിടയാക്കിയ കൃത്യം ചെയ്തു പോയതെന്നും തന്നെ ഈ കേസ്സിൽ നഷ്ടപരിഹാരത്തിനുത്തരവാദിയാക്കരുതെന്നുമായിരുന്നു. പക്ഷെ, അമേരിക്കൻ കോടതി, പ്രതി വാദിക്ക് കപ്പൽ ചേതത്തിനു നഷ്ടപരിഹാരം നൽകണമെന്നു തന്നെ വിധിച്ചു.

സിവിൽകേസ് വിധികളുടെ അടിസ്ഥാനതത്വം, സങ്കടകക്ഷികൾക്കു് ധനപരമായ നഷ്ടപരിഹാരം നൽകണമെന്നാണ് പ്രത്യുത; ക്രിമിനൽ നീതിനിർവ്വഹണത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം, കുററവാളിയെ ശിക്ഷിക്കണമെന്നുമാകുന്നു. രണ്ടു നിയമശാഖകളിലുമുള്ള ഈ അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങളുടെ വ്യത്യാസമനുസരിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ, ഭ്രാന്തനെ സിവിൽകേസുകളിൽ ഉത്തരവാദിയാക്കുന്നതിലും, ക്രിമിനൽകേസുകളിൽ ഉത്തരവാദിയാക്കാതിരിക്കുന്നതിലും ന്യായമുണ്ടെന്നു വ്യക്തമാകുന്നതാണ്.

ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഈയിടെ നടന്ന മോറിസ്സ് അഭിമാഴ്സെഡൻ എന്ന കേസ്സിലും ഭ്രാന്തന്റെ മേൽ അയാളുടെ കുററകൃത്യത്തിനു്

സിവിലായി നഷ്ടോത്തരവാദിത്വം സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഒരു വിധിയുണ്ടായിട്ടുള്ളത്. (see Morris V Marsden 1952 1. TLR. 947)—ഈ കേസ്സിൽ പ്രതിയായ മാഴ്സെഡനെ കുറേക്കാലം അധികൃതർ ഭ്രാന്താശുപത്രിയിൽ താമസിപ്പിച്ചിരുന്നു. എന്തോ കാരണത്താൽ അവർ അയാളെ മോചിപ്പിച്ചു. ഉടൻ തന്നെ അയാൾ ഒരു വലിയ ഹോട്ടലിൽ വന്നു അവിടെ ഒരു മുറി വാടകയ്ക്കെടുത്തു താമസിച്ചു. ഹോട്ടലിൽ ഇപ്രകാരം അയാൾ താമസിച്ചു വരുമ്പോൾ, ഒരു ദിവസം പകൽ പെട്ടെന്നു അയാൾ ഹോട്ടലുടമസ്ഥന്റെ മുറിയിൽ ഓടിച്ചെന്നു അയാളുടെതലയ്ക്കു ബലമായി ഒരു വടികൊണ്ടു നല്ല ഒരടി അടിച്ചശേഷം ഓടിക്കളഞ്ഞു. തനിക്കു് ഭ്രാന്തനിൽ നിന്നും നേരിട്ട ദ്രോഹോപദ്രവത്തിനുവേണ്ടി ഹോട്ടലുടമസ്ഥൻ ഭ്രാന്തന്റെ പേരിൽ സിവിലായും ക്രിമിനലായും നടപടികൾ ആരംഭിച്ചു. പ്രതി ഭ്രാന്തനെന്നകാരണത്താൽ ക്രിമിനൽ നടപടികൾ നിർത്തിവെക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ വാദിയുടെ സിവിൽ വ്യവഹാരം സിവിൽകോടതിയിൽ നിന്നു് അനുവദിച്ചു് പ്രതിയുടെ സ്വത്തുക്കളിൽ നിന്നും, വാദിക്കു് നഷ്ടപരിഹാരം നൽകുവാൻ വിധിയുണ്ടായി. ഈ കേസ്സിലെ വസ്തുതകൾ, ഒരു ഭ്രാന്തന്റെ സിവിലായും ക്രിമിനലായും ഉള്ള ബാദ്ധ്യതകളുടെ സ്വഭാവത്തെ നല്ലവണ്ണം വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ടു്.

ഭ്രാന്തന്മാരുടെ കുററകൃത്യങ്ങൾക്കു് അവരുടെ സ്വത്തുക്കളെ ഉത്തരവാദിയാക്കുന്നതിൽ വേറെയും ന്യായങ്ങളുണ്ടു്. അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു് ഭ്രാന്തന്റെ രക്ഷകർത്താക്കളിലും, അയാളുടെ സ്വത്തിന്റെ അവകാശികളിലും (അയാളുടെ കൃത്യങ്ങൾ മൂലം അന്യക്കുപദ്രവം നേരിട്ടു് തങ്ങൾക്കു് (ഭ്രാന്തന്റെ കാലശേഷം) ലഭിക്കുവാനിടയുള്ള സ്വത്തു പോകാതിരിക്കുന്നതിലേക്കുവേണ്ടിയെങ്കിലും) അയാളെ വേണ്ടവണ്ണം സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രുഷ്ക്കാന്തിയും ജാഗ്രതയും ഉണ്ടാകുന്നതിനു സഹായകമായിരിക്കും. ഇതിനും പുറമേ ഈശ്വരപരമായ മറെറാരു കാരണവും നമുക്കു പറയുവാൻ സാധിക്കും. എന്തോ പാപശക്തിയാൽ ഈ ലോകത്തു് ചിലർ ജന്മനാതന്നെ അന്ധരായും, ബധിരരായും, രോഗികളായും, മററും തീരുന്നു. അവർ കഷ്ടപ്പെടണമെന്നാണു് ഈശ്വരവിധി. അതുപോലെതന്നെ ഒരു മനുഷ്യനും അയാളുടെ പാപശക്തികൊണ്ടോ, മുജ്ജന്മകൃത്യഫലമായോ ഭ്രാന്തനായിത്തീരുന്നു. അതാണു് ഈശ്വരവിധി. നിയമവും പറയുന്നു, ഈശ്വരഹിതം പോലെ തന്നെ അയാൾ അയാളുടെ കർമ്മഫലങ്ങൾ മുഴവനും അനുഭവിച്ചുതീരട്ടെ എന്നു്. ഈശ്വരൻ അയാൾക്കു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള കഷ്ടാനുഭവങ്ങൾ അയാൾ പരിപൂർണ്ണമായി സ്വീകരിച്ചനുഭവിച്ചു് പാപമുക്തനായിത്തീരട്ടെ. അയാൾക്കു് അവസാനം നിത്യശാന്തി സർവ്വേശ്വരന്റെ മുമ്പാകെ ലഭിക്കട്ടെ.

—:**:—

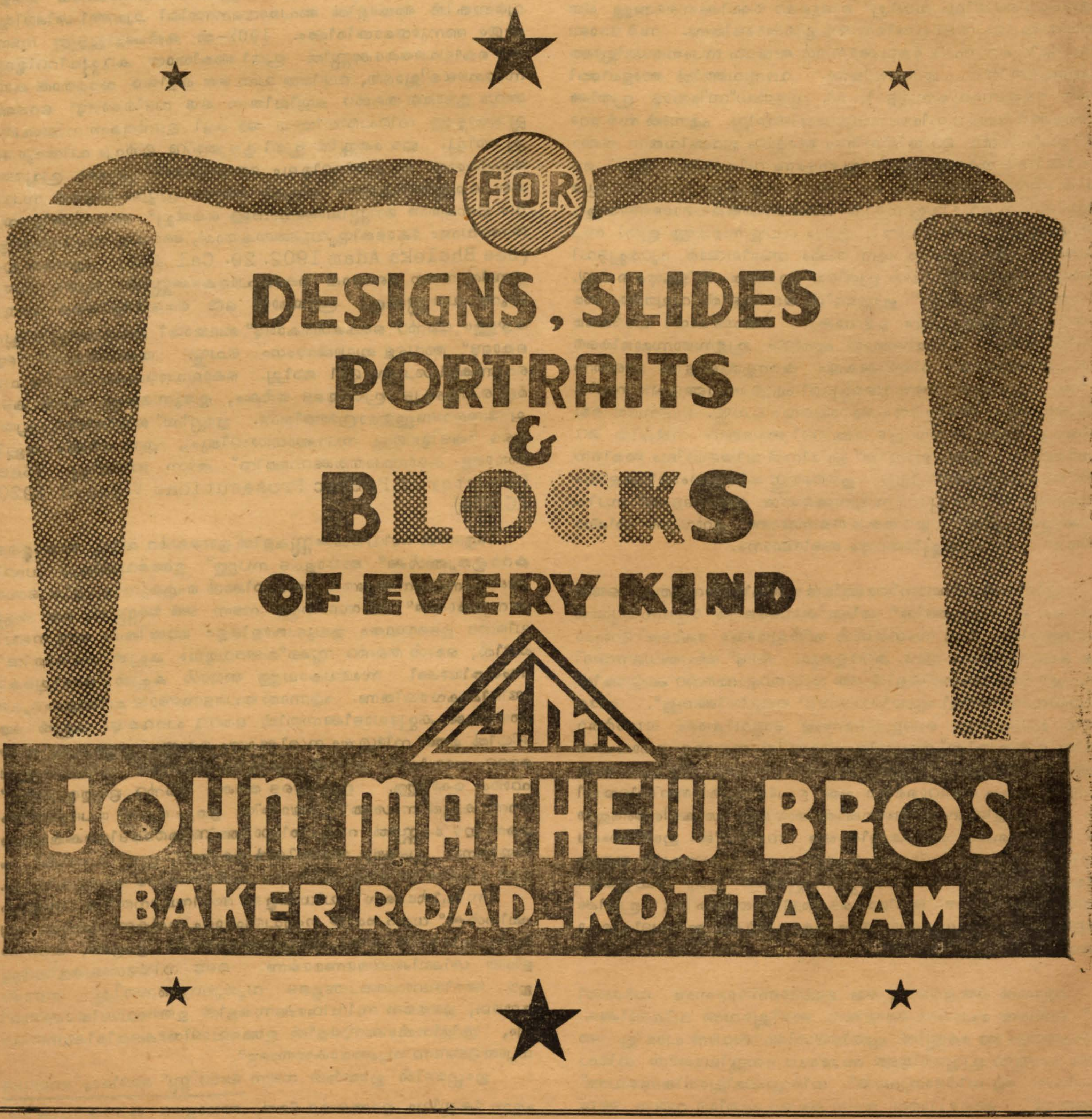

★ "മാസ്ക്കോയിലെത്തിയ മലയാളി" ★

(മീശാൻ)

(ലൂയിഫിഷരുടെ ലേഖനം വായിച്ചിട്ട് മഹാകവി വള്ളത്തോൾ എഴുതാവുന്നതു്.)
(അമ്പാടിയിൽ ചെല്ലുന്ന അക്രൂരൻ എന്ന കവിതയുടെ അനുകരണം.)

അന്തിച്ചുകപ്പാർന്ന റഷ്യൻ പതാകകൾ

അന്തരീക്ഷത്തിൽ പറപ്പിച്ചതാ
ഹന്ത കാണാകുന്നു മാസ്ക്കോ മഹാപുരി
ചെമ്പരത്തിപ്പൂ വിടർന്നപോലെ.

അംബ, റഷ്യാത്മജേ നിന്നോടു നേരാമോ
ലണ്ടനും പാരീസും വാഷിംഗ്ടണും.

ചുംബിച്ചു പോരുന്നവല്ലോ നീ നിത്യവും
തമ്പുരാൻ സ്റ്റാലിൻ തൻ കാർ ചക്രങ്ങൾ
നിങ്കലിക്കാണും നിറപ്പകിട്ടെത്രയോ
കെങ്കേമന്മാരുടെ ചോരയാവാം.

കോംറേഡ്—എം. സ്റ്റാലിൻ തൻ സ്ഥാനം പുലത്തുവാൻ
കാലനൂർ പൂകിയോർ ചോരയാവാം.

മാസ്ക്കോ മഹാദേവി താവക പ്രോജ്ജ്വല
ചോപ്പാർന്ന രശ്മികളെന്മേനിയെ
സർവ്വാംഗം കോൾമയിർ കൊള്ളിക്കേ ഞാനിതാ
സർവ്വം മറന്നൊരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റായ്.

സ്റ്റാലിന്റെയാജ്ഞയാം ബ്യൂഗിൾ നിനദമോ
മാമകകർണ്ണം കുളർപ്പിക്കുന്നു.

പാൽക്കുഴമ്പായി നുകരുന്നു ലേബറേഴ്സ്
ത്രൂബ്ബ്യൂഗിളൂത്തിന്റെ ത്രൂമാധുര്യം
നിൻചാരു ചെമ്മണലാം നാദമേല്ക്കയാൽ
അയ്യോ, പനങ്കൽക്കണ്ടായി മാറി!

സ്റ്റാലിൻ ഗ്രാഡ് കൊണ്ടൊരു റെഡ്ബാർഡറിട്ടിട്ട
ചേലിൽ വിളങ്ങീടും റഷ്യാംബികേ,
സീക്രട്ട് പോലീസിനാൽ കാത്തു രക്ഷിച്ചിടും
സ്റ്റാലിൻ ഭരിച്ചിടും പുണ്യനാടെ
ഇന്നിവിടത്തിലൊരുമയിൽ കുററിയായ്
നിന്നീടിലെത്രയോ ധന്യനിവൻ.

ഹാ, ലോകഭാഗ്യമേ മോഹനമീ നിലം
ഭൂലോകം തന്നിലെ ലേബർ ലോകം.

സ്റ്റാലിൻ മഹാത്മ്യങ്ങളോതുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ
സ്റ്റാളുകൾ തോറുമേ കോടാകോടി
ഓരോരോ ഗ്രന്ഥാലയത്തിലുമിന്നവ
ഓരായിരം പോര നേരുചൊന്നാൽ.

സ്റ്റാലിൻ സഖാവിന്റെ സുസ്മിതമല്ലയോ
സൂര്യനിലന്തിത്തുടുപ്പു വീശി!

അമ്പാർന്നു ഫാക്ടറിവിട്ടു പോയീടുന്ന
സമ്പാദ്യസാരം ഗ്രഹിച്ചിടാത്തോർ
മൂകരായ് വീടു പൂകിടുന്നതോർക്കുകി—
ലേതൊരു നാട്ടും മിഴിച്ചുനില്ക്കും.

ഇക്കാണും മാസ്ക്കോ പുരിവിട്ടകലെയായ്
മക്ഷണത്തിന്നുമപ്രാപ്യമായി.

വൈദ്യുതശക്തിയാം മായികൻ മാന്ത്ര—
വിദ്യയാൽ പാലനം ചെയ്തീടുന്ന
ക്രെമ്ലിൻ പുരിയുണ്ടതിലങ്ങേവിടെയോ
ലെന്നിന്റെ ശിഷ്യൻ ഹാ വാണിടുന്നു.

തെണ്ടികളില്ല തെമ്മാടികളില്ലിഹ
മിണ്ടുവാൻ ലൈസൻസു പോലും വേണം.
ഏഴ നിലയുള്ളമാളിക നീളവേ
ഏറെ വിസ്തീർണ്ണമാം വീഥികളും

വീഥികൾതോറുമേ ദീപസ്തൂപങ്ങളും
സ്തൂപങ്ങൾതോറും ഗെസ്റ്റാപ്പോമാരും.

സ്റ്റാലിനഹിതമായ് മിണ്ടിയാൽ ഗെസ്റ്റാപ്പോ
നേരിലവൻ നേർക്കു തോക്കു ചൂണ്ടും.

ഈ നാട്ടിലുള്ളപോലെങ്ങുമേ കാണില്ല
ശ്രീ വിളയിക്കും സുഖഭരണം.

സ്റ്റാലിന്റെ സ്റ്റാറ്റ്യൂവില്ലാത്തുള്ള വീഥികൾ
സോവ്യററ് സാമ്രാജ്യത്തിലെങ്ങുമില്ല.

സ്റ്റാലിനെ വാഴ്ത്തി സ്തുതിക്കാതെയുള്ളൊരു
നാവുമീ രാജ്യത്തിലെങ്ങുമില്ല.

താണു വണങ്ങണം ക്രെമ്ലിൻ പുരി നോക്കി
വാഴുന്നതിങ്ങല്ലോ മാർഷൽ സ്റ്റാലിൻ.

കേരളചാതക പോരും നിൻ ചിന്തകൾ
വേഗമാക്കാൻ വിട്ടിറങ്ങിക്കൊൾക.

തൃക്കയ്യാൽ ലോകമടക്കി ഭരിക്കുവാൻ
നില്ക്കുന്നു നിന്നുടെ രക്തമേഘം.

പട്ടിണിപ്പാവങ്ങൾ കഷ്ടപ്പെടുന്നവർ
ഒട്ടനാൾ ചെയ്ത തപസ്സിനാലെ
ദ്വേഷം, ഭയം, നയമെന്നിവയൊന്നിച്ചു
മാർഷലായ്ത്തന്നെയവതരിച്ചു,
റഷ്യൻ ജനതയ്ക്കു മോക്ഷമേകീടുവാൻ
മററാർക്കും സാധ്യമല്ലെന്നമട്ടിൽ.

സാർ തന്റെ രാജ്യത്തു വിപ്ലവം കത്തിച്ച
വൈരം വളത്തും ഡെയിഞ്ചർ ദീപം
മാന്യയാകുന്ന യു. എസ്. എസ്. ആർ. തന്നുടെ
മാനം മറച്ചീടും ചെങ്കുപ്പായം.
പിഞ്ചുപൈതങ്ങൾക്കു പ്രത്യക്ഷ ദൈവതം
വഞ്ചിതർക്കൊക്കെയുമന്തകനും
കമ്യൂണിസ്റ്റായുള്ളോർക്കുള്ളൊക്കും ചങ്ങാതി
കമ്യൂണിസ്റ്റല്ലാത്തോർക്കാററം ബോംബും
തന്നെസ്തുതിപ്പവർക്കെല്ലാമൊരത്താണി
തന്നെ നിന്ദിപ്പവർക്കുഗ്രശത്രു.

കാന്തത്തിൻ ചുററുമിരുമ്പു പൊടിപോൽ തൻ
പ്രാന്തം പ്രാപിച്ചുള്ള ശിഷ്യന്മാരെ
സാരമായ് ശാസിച്ചും ദൂരത്തു നിർത്തിയും
ധൈര്യം നടിച്ചും നയത്തിൽ നിൽപ്പൂ.
ചന്തത്തിൽ മാർഷൽതൻ വേഷവും, നെഞ്ചകം
തഞ്ചുന്ന ബൂർഷ്വാതൻ ഗീർവ്വാണവും
നീണ്ടു തടിച്ച മേൽ'മീശയും' നാസയും
മാംസളമായ കവിൾത്തടവും
സദ്വേശനായി വിലസാൻ കൊതിക്കുന്ന
സന്ദേശമെത്തിക്കും നേത്രങ്ങളും
തെല്ലകലത്തായ്ത്തെളിഞ്ഞു വിളങ്ങുമാ—
മല്ലരിൽ മല്ലന്റെ സ്റ്റാററ്യു കാൺകെ
നല്ലപോലീക്ഷിപ്പാനാളായില്ലദ്ദേഹം
കല്ലുപോൽ കാൽക്ഷണം നിന്നുപോയി.

കാറിലേക്കങ്ങു സാകേറിയിരുന്നിട്ടു
കാറിന്റെ വാതലുമാഞ്ഞടച്ചു
റഷ്യൻ കരടി തൻ നിൽപ്പുമാ നോട്ടവും
റഷ്യൻ വിസിറററ്ക്കു ഭീതിയേകി
ഉന്മത്തകോംറേഡു, സ്റ്റാലിൻ പദഭക്തി
ഉള്ളത്തിൽ ചേർത്തുകൊണ്ടിങ്ങുപോന്നു.

—:*:—

നോവൽ കഥ നാടകം

നോവലുകൾ

അമ്മ (2 ഭാഗങ്ങൾ)	മാക്സിം ഗോർക്കി	5	0	0
അന്നയും കാറലും (ജർമ്മൻനോവൽ)	ലിയനാൾഡ് ഫ്റാങ്ക്	1	0	0
ഉലക്ക	പി. കേശവദേവ്	0	12	0
കഴുമരം	വിക്ടർ യൂഗോ	1	0	0
കാർമെൻ	പ്രോസ്പർ മെറിമെ	1	0	0
ഗ്രാമ ബാലിക	അന്തർജ്ജനം	0	12	0
ജീവിക്കുവാൻ മറന്നുപോയ സ്ത്രീ	വെട്ടൂർ	1	0	0
താലപുഷ്കരം	കുന്നത്തു ജനാർദ്ദനമേനോൻ	1	4	0
ദുരന്ത ദുശ്ശങ്ക	കൈനിക്കര	3	0	0
നടി	പി. കേശവദേവ്	2	4	0
നീലവറയിലെ അസ്ഥിപഞ്ജരം	(ഡിറ്റക്ടീവ്)	2	4	0
പാപികൾ (പുതിയപതിപ്പ്)	പോഞ്ഞിക്കരറാഫി	2	4	0
പ്രേമ ഭാജനം	കെ. സരസ്വതിഅമ്മ	1	0	0
ബറബാസ്	മേരി കോറല്ലി	2	4	0
മരണത്തിന്റെ പരാജയം	അബ്ബാസ്	1	0	0
മായാലോകം	(ഡിറ്റക്ടീവ്)	3	0	0
വിഷകന്യക	എസ്. കെ. പൊറ്റെക്കാട്ട്	3	0	0
വെറും കോവിൽ	ഖണ്ഡേക്കർ	2	0	0
വെള്ളിത്തിര അഥവാ പിഴച്ച പെണ്ണ്	പി. കെ. കുരുവിള	1	4	0
സുമതി	ശരച്ചന്ദ്ര ചാറ്റർജി	0	8	0
വിലാസകുമാരി	പള്ളത്തുരാമൻ	1	4	0
രക്തംകുടിച്ച മോതിരം	(ഡിറ്റക്ടീവ്)	1	0	0
കാമുകന്റെ പ്രതികാരം	(ഡിറ്റക്ടീവ്)	0	8	0
വീരവനിത	”	1	8	0
ജനുവരി ഒമ്പത്	മാക്സിം ഗോർക്കി	0	10	0
തെണ്ടിവർഗ്ഗം	തകഴി	1	0	0

ചെറുകഥകൾ

പാവപ്പെട്ടവരുടെ വേശ്യ	ബഷീർ	1	0	0
രാജമല്ലി	പൊറ്റെക്കാട്ട്	2	8	0
ഡെമോക്രസി	പൊൻകുന്നം വർക്കി	2	4	0
തകഴിയുടെ കഥകൾ	തകഴി	1	4	0
പൂവമ്പഴം	കാരൂർ	1	4	0
അന്തരംഗം	വെട്ടൂർ	1	4	0
ഒഴിവുകാലം	പോഞ്ഞിക്കരറാഫി	1	4	0
കൊടുംകാറ്റിൽനിന്ന്	അന്തർജ്ജനം	1	4	0
പെൺബുദ്ധി	സരസ്വതിഅമ്മ	1	8	0
തൊപ്പിയും തട്ടവും	എൻ. പി. മുഹമ്മദ്	1	0	0
കുമ്പെടുക്കുന്ന മണ്ണ്	പി. സി. കുട്ടികൃഷ്ണൻ	1	8	0
യമന്റെ മുമ്പിൽ	ഇ. എം. കോവൂർ	1	8	0
ശിഥിലഹൃദയം	ചങ്ങമ്പുഴ	1	0	0
സ്നേഹവും സൗന്ദര്യവും	ഏ. കെ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള	1	0	0
ഹൃദയം	വെള്ളായണി	1	0	0
റാണിയുടെ പട്ടി	എം. ഗോവിന്ദൻ	1	8	0
നാം കാടന്മാരാണ്	കിഷൻചന്ദർ	1	0	0
ഇറ്റലിയിലെ കഥകൾ	മാക്സിംഗോർക്കി	1	4	0

നാടകങ്ങൾ

അവൻ വീണ്ടും വരുന്നു	സി. ജെ. തോമസ്	1	0	0
അഗ്നിപഞ്ജരം	കൈനിക്കര പത്മനാഭപിള്ള	1	0	0
അനുരഞ്ജനം	എൻ. കൃഷ്ണപിള്ള	1	8	0
കൂട്ടുകൃഷി	ഇടശ്ശേരി	1	4	0
ജനദ്രോഹി	ടി. എൻ. ഗോപിനാഥൻനായർ	1	4	0
പാട്ടബാക്കി	കെ. ദാമോദരൻ	0	12	0
പ്രേമ വിപ്ലവം	പൊൻകുന്നം വർക്കി	1	0	0
മിസ്റ്റർ കൊമ്പത്ത്	മീശാൻ	1	8	0
തപ്തബാഷ്പം	കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള	1	8	0
പ്രധാനമന്ത്രി	പി. കേശവദേവ്	1	0	0
ബലാബലം	എൻ. കൃഷ്ണപിള്ള	1	4	0
നാളത്തെ നാടകം	മാടശ്ശേരി	0	8	0

NATIONAL BOOK STALL

POST BOX 40 — **KOTTAYAM (S. I.)**

PHONE 282 & 272 — **GRAMS: BOOKS**

(പ്രിന്റേഴ്സ്: സാഹിത്യപ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം ലിമിറ്റഡ്., കോട്ടയം.)

ചെറുകഥ

പതിവ്രത

(വേളൂർ, കെ. സി. തോമസ്.)

സമയം വൈകുന്നേരം അഞ്ചരമണി കഴിഞ്ഞു. പതിവുപോലെ ഗോപി ആഫീസിൽ നിന്നു തിരിച്ചെത്തി. ഗേററ കടന്നപ്പോൾതന്നെ അവൻ മുററത്തേയ്ക്കും തിണ്ണയിലെ മേശയ്ക്കരികിലേയ്ക്കും മിഴി നീട്ടി ഒന്നു നോക്കി. തന്നെ നിത്യവും ആ സമയത്തു എതിരേൽക്കുന്നതിനു് രണ്ടു നീണ്ട നീലക്കണ്ണുകൾ അവിടെ ഉഴറിക്കൊണ്ടിരിക്കും! ആ കണ്ണുകളുടെ നക്ഷത്രകാന്തിയും അവയ്ക്കു താഴെ തുടുത്തു മിന്നുന്ന ആ അധരങ്ങളിലെ ദിവ്യസുന്ദരമായ മന്ദഹാസവും സമ്മേളിച്ചു തുളുമ്പുന്ന ഒരോമനമുഖത്തിൻെറ ഐശ്വര്യസമൃദ്ധിയാണു്, അവനു ജീവൻ നൽകുന്നതു്!!

ഒരു നേരിയ ഹൃദയവേദനയോടെ ഗോപി ഗേററുങ്കൽനിന്നു മുററത്തേയ്ക്കു നീങ്ങി. ശാന്തയെവിടെ? അവൾ ഇതുവരെയും വന്നുചേർന്നിട്ടില്ലായിരിക്കുമോ! അല്ലെങ്കിൽ അവൾ അടുക്കളയിലായിരിക്കും. വേലക്കാരൻ പയ്യനെയും വെളിയിലെങ്ങും കാണുന്നില്ല. വീടിൻെറ വാതലും അടഞ്ഞു കിടക്കുന്നല്ലോ! തൻെറ ഭാര്യയും ആ പയ്യനും എവിടെപ്പോയിരിക്കും? അവർ വീട്ടിനുള്ളിലുണ്ടെങ്കിൽ വാതലടച്ചതെന്തിനു്? ചിന്തകളുടെ നിശ്ശബ്ദതയോടുകൂടി ഗോപി മുററത്തെത്തി.

“ശാന്തേ! ശാന്തേ! ഗോപാലാ! എടാ ഗോപാലാ!”

അവൻ അനുക്രമം ശബ്ദമുയർത്തി വിളിച്ചു. ആരും വിളി കേൾക്കുന്നില്ല. ആ വീടു കണ്ണടച്ചു ധ്യാനത്തിൽ അങ്ങനെ മുഴുകി നിൽക്കുന്നു! മുററത്തു നിന്നുകൊണ്ടു് ഗോപി പറമ്പിൽ അങ്ങിങ്ങു കണ്ണോടിച്ചു. ആരുമില്ലവിടെയെങ്ങും! പിന്നീടു്, തിണ്ണയിൽ കയറി കതകിൽ ഒന്നു തള്ളിനോക്കി. “ടിൻ!” എന്നു കതകു തുറന്നു. സാവധാനം അവൻ അകത്തേയ്ക്കു കയറി.

ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഷർട്ടു് ഊരി അയലിൽ ഇട്ടശേഷം ഗോപി തിണ്ണയിൽ തിരിച്ചെത്തി. ചിന്താവിഷ്ടനായി കുറെ നേരം അങ്ങനെ നിന്നു. പിന്നെ, മേശയ്ക്കരികിലെ കസേരയിൽ ചെന്നിരുന്നു. പശ്ചിമാഭിമുഖമായിരിക്കുന്ന ആ ചിന്താവ്യഗ്രൻെറ നോട്ടം വിദൂരതയിലേയ്ക്കു പാഞ്ഞു. അവിടെ ഒരു വൃക്ഷം ആകാശത്തിൻെറ നേർക്കു് ഓങ്ങിയ ഒരു കഠാരിപോലെ നിൽക്കുന്നു. ചക്രവാളച്ചെരിവിലേയ്ക്കു വെള്ളിമേഘങ്ങൾ സഞ്ചരിക്കുന്നുണ്ടു്. അവ അന്തിയിലെ ചെങ്കതിരുകളുമായി ഏതോ രക്തരൂഷിതമായ ഒരധ്യായം കുറിക്കുവാൻ പോകുകയാണു്!

ഗോപിയുടെ ഹൃദയം ശബ്ദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ശാന്തയും ഗോപാലനും എവിടെപ്പോയി? മാനേജരുടെ വീട്ടിൽ ശാന്ത അത്രയും സമയം തങ്ങുവാൻ ഇടയില്ല. പോരെങ്കിൽ അവിടത്തെ ഗൃഹനായികയും കുട്ടികളും ഈ സമയത്തു് അവിടെയില്ല. അവരെയും വഹിച്ചുകൊണ്ടു് അവരുടെ കാർ പട്ടണത്തിലേയ്ക്കു മിന്നിപ്പോകുന്നതു താൻ വഴിമദ്ധ്യേ കണ്ടതാണു്. ട്യൂഷനു ശേഷമായിരിക്കണം അവർ പോയതു്. അഞ്ചുമണിക്കുതന്നെ ട്യൂഷനും അവസാനിക്കും. മാനേജരുടെ ആ രണ്ടു കുട്ടികളെയും സ്കൂളിൽ ചേർത്തിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ കൃത്യം നാലുമണിക്കു ട്യൂഷൻ ആരംഭിക്കുന്നതിനും സൗകര്യമുണ്ടു്. അവിടെനിന്നും ശാന്തയ്ക്കു തിരിച്ചെത്താൻ ഇരുപതു മിനിററിൽ കൂടുതൽ സമയം വേണ്ടതാനും. വഴിയിൽ മറെറാരിടത്തും അവൾ താമസിക്കുകയുമില്ല. പിന്നെ, അവൾ വന്നുചേരാത്തതിൻെറ കാരണം?

ട്യൂഷൻ ആരംഭിച്ചിട്ടു് ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിനുള്ളിൽ ഒരു ദിവസംപോലും ശാന്ത അത്രയും വൈകിയിട്ടില്ല. ഗോപി ആഫീസിൽനിന്നു വരുന്നതിനു മുമ്പു് അവൾ ട്യൂഷൻ കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചെത്തുമായിരുന്നു. മാനേജരുടെയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭാര്യയുടെയും പേരിൽ ഗോപിക്കും ശാന്തയ്ക്കുമുണ്ടായിരുന്ന സംശയങ്ങളെല്ലാം മിക്കവാറും നീങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കാരണം, അത്ര സൗഹാർദ്ദപരമായിട്ടാണു്, ആ ദമ്പതിമാർ ശാന്തയോടു പെരുമാറുന്നതു്! തങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുന്നവരെ അകമഴിഞ്ഞു സ്നേഹിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യത്തക്ക ഒരു അന്തർഭാവമാണു് ആ മാതൃകാദമ്പതികളിൽ വിളങ്ങുന്നതെന്നു ശാന്ത പരിപൂർണ്ണമായി വിശ്വസിച്ചു.

അതൊക്കെ ശരിതന്നെ. പക്ഷേ, ശാന്ത ഇന്നു തിരിച്ചുവരാൻ വൈകുന്നതിൻെറ കാരണം? ഗോപിയുടെ ഹൃദയസമാധാനം മേൽക്കുമേൽ ശിഥിലമാകുകയാണു്! ഏതെല്ലാമോ അമംഗളകരമായ സംഭവങ്ങളെ ദീർഘദർശനം ചെയ്താലെന്നതുപോലെ ഒരു ഭീതിയും അവനെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു! ആ ട്യൂഷനു് ശാന്തയെ അനുവദിക്കേണ്ടിയിരുന്നില്ല. ആ നിഷ്കളങ്കതയുടെ നിർബന്ധംകൊണ്ടു്

FOR ANY
Automobile bearings, English Car Shockabsorbers
Covmo Pistons, Brico Piston Rings.
PLEASE ASK:-
UNION AUTOMOBILES,
BANERJEE ROAD, ERNAKULAM.

MALARIA
IS THE GREATEST DESTROYER OF HUMAN LIFE.
At least 300 million people will suffer from Malaria this year and of these, at least three million will DIE!
GRASP THE SAVING HAND OF

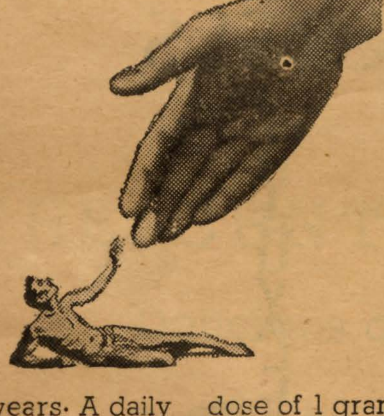

QUININE!
QUININE has been the mainstay in the treatment of malaria for the last 130 years. A daily dose of 1 gram to 1·3 grams (15 to 20 grains) of QUININE for a period of 5 to 7 days will succesfully cure an acute attack of malaria.
In relapsing Malaria the best chance of radical cure is offered by a 14-day course of QUINIPLEX. a combination of Quinine sulphate and Pentaquine phosphate, to be taken only under medical supervision.
Imported by: Martin & Harris Ltd.,
Sunkuram Chetty Street, Madras.

അനുവദിച്ചന്നേ ഉള്ളു. മാനേജരുടെയും ഭാര്യയുടെയും സ്വഭാവദൂഷ്യത്തെപ്പററി ഫാക്ടറിയിലെ ചില ജോലിക്കാരിൽനിന്നു് ഗോപി കേട്ടറിഞ്ഞിരുന്നു. അയാൾ തികച്ചും ഒരു സ്ത്രീലമ്പടനാണു്! ഭാര്യയും അയാളുടെ ദുർവൃത്തിക്കു പശ്ചാത്തലം സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഒരു അസാധാരണക്കാരിയാണു്! അയാളുടെ ഒടുങ്ങാത്ത മാംസദാഹത്തിനു് ഇരയായ ഒരു വേലക്കാരി കഥാവശേഷയായി:—

എന്നെല്ലാം.

ആ വസ്തുതയെല്ലാം ഗോപി ശാന്തയെ ധരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അതു കേട്ടു് അവൾ പറഞ്ഞു:—

"ഒരുവേള മാനേജരുടെ സംസ്കാരം അധഃപതിച്ചതായിരിക്കാം. അതിനു നമുക്കെന്തു്? എന്നെ സ്വയം കാത്തുകൊള്ളുന്നതിനു് എനിക്കു കരുത്തുണ്ടു്."

കുറച്ചു സമയത്തെ നിശ്ശബ്ദതയ്ക്കു ശേഷം അവൾ തുടർന്നു:—

"അങ്ങേയ്ക്കു കിട്ടുന്ന ഈ പരിമിതമായ ശമ്പളംകൊണ്ടു വേലക്കാരനുൾപ്പെടെ നമ്മൾ മൂന്നുപേരെങ്ങനെ കഴിയും? രാവിലെയും വൈകുന്നേരത്തും ഓരോ മണിക്കൂർ വീതം അങ്ങേരുടെ കുട്ടികൾക്കു വല്ലതും പറഞ്ഞുകൊടുത്താൽ പ്രതിമാസം മുപ്പതു രൂപാ തരാമെന്നു സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ആ ജോലി എനിക്കൊരു ബുദ്ധിമുട്ടായിതോന്നുന്നില്ല. രാവിലെ മുതൽ വൈകുന്നതുവരെ അങ്ങു് എത്രമാത്രം കഷ്ടപ്പെടുന്നു! ആ സമയമെല്ലാം ഞാൻ സ്വസ്ഥമായിരിക്കുകയും! എനിക്കു കഴിയുന്ന ജോലി ഞാനും ചെയ്യാം. ഏതുപ്രകാരത്തിൽ കഷ്ടപ്പെടേണ്ടിവന്നാലും അതിലെല്ലാം സഹകരിക്കുന്നതിനു സന്നദ്ധരായിട്ടല്ലേ നമ്മൾ ഒന്നിച്ചിരിക്കുന്നതു്? അതുകൊണ്ടു് അങ്ങു് സദയം അനുവദിക്കണം."

ഇങ്ങനെ ശാന്ത നിർബന്ധിച്ചതുകൊണ്ടാണു് ഗോപി അവളെ ആ ട്യൂഷനു് അനുവദിച്ചതു്. തന്നെ ശാന്ത വഞ്ചിക്കുകയില്ലെന്നു ഗോപിക്കു ദൃഢവിശ്വാസമുണ്ടു്. വഞ്ചനയുമായി അവളെ ബന്ധപ്പെടുത്തി ചിന്തിക്കുന്നതു തന്നെയും പാപകരമാണു്! ചെറുപ്പം തൊട്ടു് ഇന്നുവരെ അവളിൽ വിളങ്ങുന്ന വിശുദ്ധിയുടെ മാററു് ഗോപിയല്ലാതെ മററാരാണു് അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്? അവന്റെ ചിന്തകൾ ഭൂതകാലത്തിന്റെ നേക്കു മന്ദം മന്ദം ഇഴഞ്ഞുപോയി!!

തന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർ മരിക്കുമ്പോൾ ഗോപിക്കു നന്നേ ചെറുപ്പമായിരുന്നു. ആ അനാഥബാലനെ അവന്റെ ഒരു അമ്മാവൻ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി വളർത്തി. അമ്മാവന്റെ വീട്ടിലെ താമസമാണു്, അവനു ശാന്തയുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നതിനു് അവസരം നൽകിയതു്. ശാന്തയുടെ മാളികയും ഗോപിയുടെ അമ്മാവന്റെ ആ കൊച്ചുവീടും അടുത്തടുത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അവയ്ക്കു മദ്ധ്യേ കാണുന്ന ആ വീതികുറഞ്ഞ മൈതാനവും സമീപത്തുള്ള മാവിൻതോപ്പുമായിരുന്നു, അവരുടെ കുട്ടിക്കാലത്തെ വിഹാരരംഗങ്ങൾ.

അന്നു ശാന്തയ്ക്കു് അഞ്ചും, ഗോപിക്കു് ആറും വയസ്സു പ്രായം വരും. കൃത്രിമങ്ങളായ സമുദായനീതികളുടെ കാർക്കശ്യത്തെപ്പററിയാതൊന്നും അറിവില്ലാത്ത പ്രായം!

ഒന്നിക്കുവാൻ വെമ്പുകയും വേർപിരിയുമ്പോൾ വേദനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ബാലഹൃദയങ്ങളുടെ സ്വാഭാവികമായ പ്രേരണകളോടുകൂടി അന്നു് അവർ വിളയാടി! എന്നാൽ, ഗോപിയുടെ അമ്മാവൻ ശാന്തയുടെ അച്ഛനെ കുറച്ചൊക്കെ ആശ്രയിച്ചു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ആ കുട്ടിക്കളിപ്പോലും മുതിർന്നവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ കുററകരമായിരുന്നു! നാട്ടിലെ പ്രഭുവിന്റെ ഏക സന്താനമായ ശാന്തയ്ക്കു അവരുടെ ആശ്രിതബാലനുമായി വിനോദിച്ചുകൂടാ! വകതിരിവുള്ളവരുടെ നിയമം!! ഈ നിയമം ഊർജ്ജിതമായി നിലവിലിരുന്ന കാലത്തു് ഒരു സംഭവം നടന്നു. ശാന്തയ്ക്കും ഗോപിക്കും ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു സംഭവം!

ഒരു ദിവസം സായാഹ്നത്തിൽ ശാന്ത അവളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽനിന്നു വഴുതിമാറി ആ മാന്തോപ്പിൽ കടന്നു ഗോപിയെ പ്രതീക്ഷിച്ചുനിന്നു. വീട്ടിനകത്തിരുന്ന ഗോപി ശാന്തയെ കണ്ടു. വേഗം അവൻ മുററത്തേയ്ക്കിറങ്ങി, ശാന്തയുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടത്തക്ക ഒരു സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു നീങ്ങി അവളെയും നോക്കിക്കൊണ്ടു നിന്നു. ശാന്ത അവനെ മാടി വിളിച്ചു. അങ്ങോട്ടു പറന്നെത്താൻ അവനു് ആശതോന്നി. പക്ഷേ, ശാന്തയുമായി കളിക്കാൻ പോകരുതെന്നു് അമ്മാവനും അമ്മാവിയുംകൂടി അവനു് ഒരു സംയുക്ത നിരോധനാജ്ഞ നൽകിയിരുന്നു. അതിനെ ലംഘിക്കുന്നതെങ്ങനെ? അമ്മാവനെ അവനു് അത്ര ഭയമില്ല കാരണം, അദ്ദേഹം വാത്സല്യനിധിയാണു്! എന്നാൽ, അമ്മാവിയോ? ആവൂ! ദേഷ്യം വന്നാൽ ഭദ്രകാളിയല്ലേ! ഭദ്രകാളി! പോരെങ്കിൽ മച്ചിയുമാണു്! മച്ചികൾക്കുണ്ടോ കുട്ടികളോടു ദയ തോന്നുന്നു! തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ സമ്പാദ്യത്തിനു് ഒരവകാശികൂടി വന്നുചേർന്നതു് ആ സ്ത്രീക്കു് ഒട്ടും ഇഷ്ടമായിട്ടില്ല! ഇതൊക്കെ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഗോപി അവിടെത്തന്നെ നിന്നതേയുള്ളു.

പക്ഷേ, ശാന്ത അവനെ വീണ്ടും വീണ്ടും മാടി വിളിച്ചു. അതിലെ കടന്നുപോകുന്ന കൊച്ചു കാററിൽ ഇളകുന്ന മാന്തളിരുകളും അവനെ ക്ഷണിക്കുകയല്ലേ? മാവിൻചില്ലകളുടെ പഴുതിൽകൂടി ഇഴുകിച്ചെല്ലുന്ന പൊന്നിളംവെയിൽ ശാന്തയെ തഴുകുകയാണു്! അവളുടെ ആ പച്ചപ്പട്ടുടുപ്പു് കാററിൽ കളിയാടുന്നു! ഏതോ ഒരു ശക്തി ഗോപിയെ അങ്ങോട്ടു വലിക്കുന്നു! അവൻ അമ്മാവിയെ അവിടെയൊക്കെ ഒന്നുനോക്കി അവർ കുളിക്കാൻ പോയിക്കഴിഞ്ഞു. അമ്മാവൻ ജോലികഴിഞ്ഞു വന്നതുമില്ല. അനുകൂലമായ സാഹചര്യത്തിന്റെ കരുത്തേറിയ കൈകൾ പിന്നിൽ നിന്നു ഗോപിയെ ആഞ്ഞു തള്ളി! അവൻ ഒരു ഞൊടിക്കുള്ളിൽ ശാന്തയുടെ അടുക്കലെത്തി!

അവരിരുവരും ഒരു മാവിന്റെ മറവിൽ ചേർന്നിരുന്നു. എ

NATIONAL EKCO RADIOS
HIS MASTERS VOICE RADIO
G. E. C. REFRIGERATORS
HOUSE HOLD APPLIANCES
MARIKAR (MOTORS) LTD.
RADIO DEPT., TRIVANDRUM.

A BUNCH OF FOUR ROSES
The St. George Motor Service. ESTD. 1928.
The St. George Stores ESTD. 1948.
The St. George Petrol Pump ESTD. 1952.
The St. George Service Station ESTD. 1952.
THIRUVALLA, P. O.
T-C. STATE.
THE BEST FRIENDS OF MOTORIST.

ന്നിട്ട്, ശാന്ത തലേദിവസം ഒരു വിവാഹസദ്യയ്ക്കു പോയിരുന്ന കഥ തന്റെ തോഴനെ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു. ചെറുക്കൻ പെണ്ണിന്റെ കഴുത്തിൽ താലി കെട്ടിയ വിധവുമൊക്കെ വിവരിച്ചശേഷം അവൾ ഗോപിയോടു ചോദിച്ചു:—

"കോവിക്കെന്റെ കഴുത്തേലൊരു താലി കെട്ടാവോ?"

തനിക്ക് ആ വിദ്യ അറിഞ്ഞുകൂടെന്നു ഗോപി തന്റെ നിസ്സഹായത വ്യക്തമാക്കി.

"എങ്ങനെയാണെന്നു ഞാങ്കാണിച്ചു തരാം."—എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ശാന്ത, നിലത്തു മുറിഞ്ഞു വീണുകിടന്ന ഒരു മാവിൻതളിർ കയ്യിലെടുത്തു. പിന്നെ ഗോപിയുടെ തോർത്തിന്റെ വിളുമ്പിൽനിന്നു രണ്ടു നൂലുകൾ ശ്രദ്ധയോടെ വലിച്ചെടുത്ത്, അതിൽ ആ മാന്തളിർത്ത് കോർ ഗോപിയുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു. ഗോപി നൂലിന്റെ രണ്ടു തുമ്പിലും പിടിച്ചുകൊണ്ടു ശാന്തയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ കേൾക്കാൻ അവളുടെ മുഖത്തേക്കു തന്നെ നോക്കിനിന്നു. ശാന്ത പടിഞ്ഞാറോട്ടു തിരിഞ്ഞു തല കുനിച്ചു എന്നിട്ടു, ഗോപിയോടു പറഞ്ഞു, തന്റെ കഴുത്തിൽ അതുകെട്ടാൻ. ഗോപി അവളുടെ കഴുത്തിൽ താലി ചാർത്തി! തന്റെ കൃത്യം നിർവ്വഹിച്ചശേഷം അവൻ നിർവികാരനായി നിന്നു. ശാന്ത ലജ്ജ അഭിനയിച്ചു നിൽക്കുകയാണ്. ആ താലിയിലേക്കു ഗോപി ഒന്നു നോക്കി. ചെമന്ന വെയിലിൽ അതു മിന്നിത്തിളങ്ങുന്നു!

പ്രകൃതിദേവി മാവിൻ ചില്ലകളെക്കൊണ്ടു വിരിച്ചിരിക്കുന്ന വിശാലസുന്ദരമായ പന്തലിന്റെ കീഴിൽ നടത്തപ്പെട്ട ആ കുട്ടിക്കല്യാണത്തിനു സാക്ഷിയായി ആദിത്യദീപം പടിഞ്ഞാറെ ചക്രവാളത്തിൽ നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. മാവിന്റെ നെറുകയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട കുയിൽനാദവും ഇലക്കിലുക്കവും ആ മംഗളസന്ധിയിലെ സംഗീതമായി മാറി!

ശാന്ത ഇടയ്ക്കിടെ തലയുയർത്തി ഗോപിയെ നോക്കുന്നുണ്ട്. ആ നോട്ടങ്ങളിൽ അവശ്യം പ്രകടമാകേണ്ടതായ ലജ്ജയിൽ അവൾക്കു കരുതലുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ, ആ നവദമ്പതിമാർക്കു സ്ഥാനമാനങ്ങൾ മറന്നു അവിടം വിട്ട് ഓടിപ്പോരേണ്ടിവന്നു! കാരണം, ഗോപിയുടെ അമ്മാവൻ അകലെനിന്നും ആ വഴി വരുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

അന്നത്തെ താലികെട്ടിനുശേഷം ഗോപിയും ശാന്തയും എന്തുകൊണ്ടോ ആന്തരികമായി വളരെ അടുത്തു കഴിഞ്ഞു. രാവിലെ വിദ്യാലയത്തിലേയ്ക്കും വൈകുന്നേരം വീട്ടിലേയ്ക്കും ഒരുമിച്ചു സഞ്ചരിക്കുന്നതിൽ അവർക്കു കൗതുകം വളർന്നു തുടങ്ങി! രാവിലെ ഗോപി വന്നുചേരാൻ അൽപ്പം താമസിച്ചാൽ അവൻ വരുന്നതുവരെ ശാന്ത ആ മാന്തോപ്പിൽ, മിക്കവാറും ആ താലിചാർത്തു നടന്ന മാഞ്ചുവട്ടിൽ, കാത്തു നിൽക്കും! ശാന്തയാണു താമസിക്കുന്നതെങ്കിൽ ഗോപിയും! വൈകുന്നേരം അവർ വേർപിരിയുന്നതും അവിടെ വച്ചാണ്! ആ ബാലികാബാലന്മാരുടെ നിത്യവേഴ്ചകാണുമ്പോൾ ആ മാവുകൾക്കു ഒന്നു പൊട്ടിച്ചിരിക്കണം. അവരുടെ ഉള്ളംകാലുകളിൽ ചെമ്മണ്ണു പൂശാൻ സന്നദ്ധമായി ആ ഗ്രാമവീഥി മാന്തോപ്പിലൂടെ കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറ് നിവർന്നു കിടക്കുന്നു.

ശാന്തയുടെയും ഗോപിയുടെയും സ്നേഹത്തിൽ മററു ബാലികാബാലന്മാർക്കു തെല്ലൊരസൂയ! ഒരു ദിവസം ഗോപിയുടെ തോളിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു സ്കൂൾമുററത്തു നിന്ന ശാന്തയെ നോക്കിക്കൊണ്ട് ഒരു ബാലിക പറഞ്ഞു:–

"അയ്യേ!!........ഈ പെണ്ണിനൊട്ടും നാണോല്ലേ!!"

ശാന്ത ഗോപിയുടെ തോളിൽനിന്നും കൈയെടുക്കാതെ ആ ബാലികയുടെ നേർക്കു മുഖം തിരിച്ചു ചോദിച്ചു:—

"എന്നാ നാണാവാ, പെണ്ണേ?"

"ആണ്ചെറുക്കന്റെ തോളേപ്പിടിക്കാൻ....?"

"പിടിച്ചാലെന്നാ? അമ്പ! നാണപ്പിക്കാൻ വന്നിരിക്കുന്നു!! പോടീ! നെനക്കും ഒരാണ്ചെറുക്കന്റെ തോളേപ്പിടിക്കാമേലേ........?"

ശാന്തയെ ആക്ഷേപിച്ച ആ ബാലിക മറുപടിയൊന്നും പറയാതെ മുഖം വീർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവിടെനിന്നും പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. ഒരാൺകുട്ടിയുടെ തോളിൽ പിടിക്കുവാനുള്ള കൗതുകം അവളിലും ഉണർന്നിരിക്കുമോ എന്തോ?

കാലം ഒരു കള്ളനെപ്പോലെ മുൻപോട്ടു നീങ്ങി! ഇന്നു ശാന്തയും ഗോപിയും ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥികളാണ്. അമ്മാവന്റെ വാത്സല്യം ഗോപിയെ താലോലിച്ചു സ്കൂളിലേയ്ക്കയച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു

കാലത്തിന്റെ കൈവിളയാട്ടം ആ യുവതീയുവാക്കളിൽ സമൃദ്ധിയായി സഞ്ചരിച്ചു തുടങ്ങി. അഴകിന്റെയും ആരോഗ്യത്തിന്റെയും അപൂർവ്വദാനങ്ങൾ അവരുടെ ശരീരങ്ങളിൽ ഉറഞ്ഞുകൂടി! അത്ഭുതാവഹമായ ലാവണ്യത്തിന്റെ സങ്കേതമായി ശാന്ത ഉയർന്നു വന്നു. ഇരുണ്ടു ചുരുണ്ട് ഇടതിങ്ങി നീളമേറിയ ആ കുന്തളസമൃദ്ധിയും അഴകിൽ മുഴുകിയ സ്വപ്നങ്ങൾ മയങ്ങിനിൽക്കുന്ന ആ കൺമുനകളും ചോരച്ചെന്തളിരുപോലത്തെ ആ അധരങ്ങളും അവയെ സദാ തഴുകിയിഴയുന്ന ആ കുസൃതിച്ചിരിയും തുടിച്ചുരുണ്ടു വിങ്ങിനിൽക്കുന്ന ആ വക്ഷഃപ്രദേശവും ഉയർന്നു വിരിഞ്ഞ ആ നിതംബവും വടിവൊത്ത ആ ശരീരവും കാണുന്ന ഏതൊരു യുവാവും ചിന്താകുലനാകുകയാണ്!!

ശാന്തയും ഗോപിയും ഇക്കാലത്തു മാന്തോപ്പിലെ കാത്തു നിൽക്കലും ഒരുമിച്ചുള്ള സഞ്ചാരവും നിറുത്തിക്കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ, പൂനിലാവിന്റെ പുഞ്ചിരിയും നക്ഷത്രങ്ങളുടെ കണ്ണേറുകളും കണ്ടു നിർവൃതി ആസ്വദിച്ചുനിൽക്കുന്ന ആ മാന്തോപ്പ് ആ യുവതീയുവാക്കൾക്ക് ഭദ്രമായ സങ്കേതം ഒരുക്കിക്കൊടുത്തു! അധഃപതിക്കാത്ത ആത്മാവോടും വികാരങ്ങൾ പകരാനുള്ള വശ്യശക്തിയോടും കൂടി അവരവിടെ സമ്മേളിച്ചു പോന്നു പക്ഷേ, ആ സമ്മേളനങ്ങളിൽ ഗോപിയുടെ ഹൃദയം അസ്വസ്ഥമായിരുന്നു. ഭാവിയിൽ ഒരിക്കലും ഒന്നിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യതയില്ലാത്തവർ എന്തിനുവേണ്ടി അത്തരം വേഴ്ച പുലർത്തണം? അഗ്നികുണ്ഡത്തെ പുൽകുവാനാണ് തന്റെ സംരംഭമെന്ന് അവനറിയാം. പക്ഷേ, അതിൽനിന്നും വിരമിക്കുവാൻ മനസ്സു വരുന്നില്ല! അകലുവാൻ ശ്രമിക്കുന്തോറും അവളിലേയ്ക്കു അവൻ പൂർവാധികം ആകൃഷ്ടനാകുകയാണ്! അതിന്റെ പരിണിതഫലം എന്താകുമോ?

കാലം പിന്നെയും കഴിഞ്ഞു. ശാന്തയുടെയും ഗോപിയുടെയും ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം അവസാനിച്ചു. ആ അമ്മാവന്റെ ഗതികേട് ഗോപിയുടെ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു വിലങ്ങുതടിയായി നിന്നു! ഗോപിയേക്കാൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ഉയരാൻ ശാന്തയും ആഗ്രഹിച്ചില്ല. അങ്ങനെ അവരുടെ വിദ്യാലയജീവിതം എന്നേയ്ക്കുമായി അവസാനിച്ചു.

ശാന്തയുടെ ഭർത്തൃപദം കാംക്ഷിച്ചിരുന്ന യുവാക്കന്മാർ ഈ ഘട്ടത്തിൽ തിരക്കിട്ടു മുൻപോട്ടു വന്നു. കൊഴുത്ത ശമ്പളമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയും എസ്റ്റേററു മാനേജർമാരുടെയും ബ്യാങ്കുടമസ്ഥന്മാരുടെയും ജന്മിമാരുടെയും മററും മക്കൾ!!

പക്ഷേ, ശാന്തയുടെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞിട്ട് എത്രയോ കാലമായിരിക്കുന്നു! ഒരിക്കലും വേർപിരിയാത്തവിധം പരസ്പരം അലിഞ്ഞു ചേരുന്ന ഹൃദയ സത്യത്തേക്കാൾ വിവാഹത്തിന്റെ സങ്കുചിതമായ ബാഹ്യകർമ്മത്തെ എന്തിനുവേണ്ടി മാനിക്കണം? ഇതായിരുന്നു ശാന്തയുടെ മതം. പക്ഷേ ലോകബോദ്ധ്യത്തിനുവേണ്ടി

WHILE AT KOTTAYAM
STAY AT
THE CENTRAL HOTEL, KOTTAYAM.
Delicious dishes for breakfast lunch and dinner.
BAR ATTACHED
Telephone: 284.

ആ ബാഹുകർമ്മവും അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതല്ലേ? അതിനു വേണ്ടി അവരം ഗോപിയെ നിർബന്ധിച്ചു. മനമിണങ്ങിയ പുരുഷനുമായി ജീവിതയാത്ര തുടരുന്നതിനുള്ള സ്ത്രീയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ നിഷേധിക്കുന്ന സമുദായ നീതികളുടെ മുൻപിൽ ഒരു വെല്ലുവിളിയായി ഉയർന്നു നിന്നുകൊണ്ട് അവൾ ഗോപിയെ നിർബന്ധിച്ചു!

പരസ്പരം പടവെട്ടുന്ന വിരുദ്ധചിന്തകൾ നിറഞ്ഞ ഹൃദയവുമായി ഗോപി ഉഴറി! സന്താനരഹിതനും സ്നേഹസമ്പന്നനുമായ ആ അമ്മാവൻ തന്നെ എത്രവാത്സല്യത്തോടുകൂടിയാണ് അന്നവസ്ത്രാദികളും വിദ്യയും നൽകി വളർത്തിയതു്!! അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേർക്ക് വഞ്ചനയും കൃതഘ്നതയും പ്രദർശിപ്പിച്ചാൽ അതു ഈശ്വരൻ ക്ഷമിക്കാത്ത പാപമല്ല? എന്നാൽ തനിക്കുവേണ്ടി തന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരെയും പ്രഭുകുടുംബത്തിലെ സുഖാനുഭവങ്ങളെയും തൃണവൽ ഗണിക്കുന്ന പ്രേമവതിയായ ആ സൗന്ദര്യപുഞ്ജത്തെ നിരാശപ്പെടുത്തിയാലോ! നിർദ്ധനനും നിസ്സഹായനുമായ തന്നെ അവളെന്തിനു പ്രേമിച്ചു? എന്നാൽ പ്രേമത്തിനു് അതിരും അവകാശവും നിർണ്ണയിക്കേണ്ടതു് അഭിജാത്യത്തേയോ സാമുദായിക നീതികളെയോ മുൻനിറുത്തിയിട്ടാണോ? അർത്ഥമില്ലാത്ത ഈ നിയമങ്ങളെല്ലാം ലോകം എന്തിനു പാരമ്പര്യമായി പുലർത്തുന്നു? ഇതിനെല്ലാമെതിരായി മുന്നേറേണ്ടവരല്ലേ യുവാക്കന്മാർ? ഭീരുത്വത്തിന്റെ നിശ്ശബ്ദതയിലേക്ക് പിന്മാറുന്നതു് ആ പാഴ്‌വിഴുപ്പുകളെ നമസ്കരിക്കുന്നതിനു തുല്യമല്ലേ? അതു പാടില്ല. കർമ്മപന്ഥാവിലേക്കുതന്നെ ചാടിയിറങ്ങണം. അനന്തരഫലം? ഓ മണ്ണാങ്കട്ട! അങ്ങനെ ഗോപി ഒടുവിൽ സന്നദ്ധനായി!

ശാന്തയുടെയും ഗോപിയുടെയും രജിസ്റ്റർ വിവാഹം കഴിഞ്ഞു. പക്ഷേ, സമാധാനപരമായ ഒരു ജീവിതത്തിനുവേണ്ടി അവർക്കു നാടു വിടേണ്ടിവന്നു!

ഒരു ജോലിക്കുവേണ്ടി ഗോപി വിദേശത്തു് വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി. ജീവിതാവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചതോടുകൂടി ശാന്തയുടെ മിക്ക ആഭരണങ്ങളും വിൽക്കപ്പെട്ടു.! അവസാനം, ആ ഫാക്ടറിമാനേജരുടെ ദയാദൃഷ്ടി ആ ദമ്പതിമാരുടെമേൽ പതിഞ്ഞു. അതോടുകൂടി ഗോപിക്ക് ഫാക്ടറിയിൽ ഒരു ക്ലാർക്കായി നിയമനം ലഭിച്ചു. അവർക്കു താമസിക്കാൻ മാനേജരുടെ വക ഒരു കെട്ടിടം വാടകകൂടാതെ കിട്ടുകയും ചെയ്തു. അതിനും പുറമേ ഇപ്പോൾ ശാന്തയ്ക്കു് ആ ട്യൂഷൻ ഉദ്യോഗവും മാനേജർ നൽകിയിരിക്കുന്നു ....

സമയം വൈകുന്നു. ശാന്തയേയും വേലക്കാരനെയും കാണുന്നില്ല. അസ്വസ്ഥതയോടെ ഗോപി കസേരയിൽനിന്നെഴുന്നേറ്റു് മുററത്തേക്കിറങ്ങി ഗേറ്റുങ്കലേക്കു വേഗം നടന്നു. അപ്പോഴേണ്ടു് ഗോപാലൻ ഓടിത്തളർന്നു വരുന്നു.

"എന്താ ഗോപാലാ? നീ എവിടെപ്പോയിരുന്നു? ശാന്തയെവിടെ?"

ഗേററു കടന്നു വന്ന ആ പയ്യനെ നോക്കി ഗോപി അക്ഷമനായി ചോദിച്ചു. കിതപ്പുകൊണ്ടു് അവനൊന്നും പറയാൻ വയ്യ! കുറച്ചുസമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവന്റെ ശ്വാസധാര തെല്ലു് ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു:—

"നേരം കഴിഞ്ഞിട്ടും കൊച്ചമ്മേക്കാണഞ്ഞു് ഞാനങ്ങോട്ടു ചെന്നു. എന്റെ പെങ്ങളെക്കൊന്നവനാ ആ മാനേജരു്! അല്ല; ആ തെമ്മാടീടെ കഥേം കഴിഞ്ഞു."

"നീയെന്താണിപ്പറയുന്നതു്? ശാന്തയെവിടെ?"

പരിഭ്രമത്താൽ ഗോപിയ്ക്കു് ഉടൽ വിറച്ചുതുടങ്ങി!

"കൊച്ചമ്മ പിശ്ശാത്തീം കൊണ്ടു് കച്ചേരീലോട്ടോടിപ്പോയി; മാനേരെക്കൊന്നേച്ചു്!!"........

"അയ്യോ! ചതിച്ചോ, ശാന്തേ! എന്റെ ശാന്തേ!! അയ്യോ!! ശാന്തേ!"...........

ഗോപി ഗേററു കടന്നു് ഒരു ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ, കച്ചേരിയിലേക്കുള്ള ആ വഴിയിലൂടെ പ്രാണവേദനയോടെ പാഞ്ഞു!! ചിത്രത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടവനെപ്പോലെ ഗോപാലൻ അങ്ങനെ നോക്കിനിന്നു.

——:*:——

THE GENERAL STORES

Market landing—KOTTAYAM—T.C-State.

TELEGRAMS:- "GENERSTORE."

THE REGISTERED STOCK HOLDER OF

CONTROLLED IRON AND STEEL

AND CONTROLLED STOCK HOLDER OF

SCRAP IRON

DISTRIBUTORS FOR THE GENERAL STORES INDUSTRIES—VAIKOM.

DEALERS IN AGRICO IMPLEMENTS, WIRE NAILS' CART TYRES, ETC., ETC.

മമ്മട്ടി, ക്രന്താലി മുതലായ എല്ലാത്തരം കൃഷി ആയുധങ്ങളും വണ്ടിപട്ടകൾ, ആണികൾ മുതലായ എല്ലാ ഇരുമ്പു് സാധനങ്ങളും, കൺട്രോൾ നിരക്കിനു് വിൽക്കപ്പെടും.

THE KOTTAYAM TIMBER WORKS LTD.

M. L. ROAD, KOTTAYAM, T-C. STATE.

PHONE: 620.

The Most Reliable House For Quality FURNITURE

All Species Of TIMBER LOGS and SCANDLINGS

Building Constructions Neatly Executed.

K. C, MARKOSE

MANAGING DIRECTOR.

കവിത

★ വരകൾ ★

(ജോർജ്ജ് പള്ളിപ്പുറമ്പൻ)

വരകാം, വരകൾ, സമരാവേശം
ചൊരിയും വരകൾ മാസ്സുണമവനാം
വരകാം, വരകാം; രക്തമൊഴുക്കും
വരകൾ! നാ,മവമാസ്സുണമുടനെ.
വരകാം!—മത്ത്യനെ മത്ത്യനിൽ നിന്നും
വളരെയകററും കൃത്രിമവരകാം!
നിൽക്കരുതിനിയവ, നീളരുതിനി, നില—
നിൽക്കരുതവ നാം മാസ്സുണമുടനെ.

ഇൻഡ്യയിൽ രക്തമൊഴുക്കാനായി—
ട്ടിൻഡ്യാപാക്കിസ്ഥാനെന്നൊരു വര!
കാശ്മീർ യുദ്ധക്കളമായ് മാററാൻ
കാശ്മീർ ജമ്മുവിലിട്ടവരൊരു വര!
കൊറിയക്കാരെ കൊന്നുമുടിക്കാൻ
കൊറിയയിൽ മുപ്പത്തെട്ടെന്നൊരു വര!
അവികല ജമ്മനി വെട്ടിമുറിച്ചി—
ട്ടവിടെയുമൊരുവര! യുദ്ധത്തിൻ വര!!

ഇങ്ങനെ ഭംഗി തികഞ്ഞൊരു ഭൂതല–
മങ്ങിങ്ങായി മുറിച്ച തിരിച്ചും,
ചൈനസ്സുള്ളൊരു ഫോർമോസാ, 'ചീ–
യാങ്ങി'ൻ വകയാണെന്നു പറഞ്ഞും,
സമരക്കരിമുകിലാ,ലീയുലകിൽ
സംഗരഭീതി വിതസ്സുകയാണവർ!
മതവെറിയന്മാർ, വൻസാമ്രാജ്യ–
ക്കൊതിയന്മാരവർ ബൂർഷ്വാകാം!
മലയായി,ലിൻഡോനേഷ്യാ, പേർഷ്യാ
മുതലായെവിടെയു,മോടിക്കൂടി,
സമരത്തിൻ വിഷബീജം വിതറി
സ്സമരോത്സുകരവർ നിലകൊൾവൂ!
വരയും വരയിട്ടവരുടെ വരിയും *
തുരുതുരെ നാമിനിയരിയണമുടനെ.

വരകാം! വരകാം!! രക്തമൊഴുക്കും
വരകാം! നാ,മവ മാസ്സുണമുടനെ!
നിൽക്കരുതിനിയവ, നീളരുതിനി, നില–
നിൽക്കരുതവ നാം മാസ്സുണമുടനെ.

* വരി=ചേരി, നിര.

——:*:——

മാധവ ആയുർവ്വേദ ഔഷധങ്ങൾ

അനവധി പ്രശംസാപത്രങ്ങളും സ്വർണ്ണകീർത്തി മുദ്രകളും ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതും ഫലസിദ്ധിയിൽ അദ്വിതീയമെന്ന് വിഖ്യാതി നേടിയവയുമായ മാധവ ആയുർവ്വേദ ഔഷധങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുക.

മാധവ ബാലപീയൂഷം (എല്ലാ ബാലരോഗങ്ങൾക്കും), മാധവ യോഷാമൃതം (ഗർഭാശയ രോഗങ്ങൾക്ക്), മാധവ സരസപരില (രക്തശുദ്ധിയ്ക്കും രക്ത വർദ്ധനയ്ക്കും, മാധവ ച്യവനപ്രാശം (ഓജസ്സിനും ഓർമ്മശക്തിയ്ക്കും) ★ മാധവ ടൂത്ത് പൌഡർ (എല്ലാ ദന്തരോഗങ്ങൾക്കും , ★ മാധവാഞ്ജനം (തലവേദന, നീർക്കെട്ട് മുതലായവയ്ക്ക് ★ ആയ്യൂധിൻ ഒരു വിശേഷ വിരേചന ഔഷധം)

TRADE MARK

ഏജൻസി ഡിപ്പോകൾ:—കോട്ടയം, കായംകുളം, കററാനം, വൈക്കം, ഫറോക്ക്, കോഴിക്കോട്ട്, പേരാമ്പ്ര, ബാല്യശ്ശേരി, മാഹി, കാരക്കോട്ട്, വടകര, ഉദിനൂർ, മദ്രാസ്, മംഗലാപുരം ബോംബെ, മലയ Etc., Etc.

ഏജൻസി വ്യവസ്ഥകൾക്കും കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്കും അപേക്ഷിക്കുക.

മാധവ ഫാർമസി Ltd., എറണാകുളം.

മദ്രാസ് ഗവമ്മെൻറ് മെഡിക്കൽ ബോർഡിനാൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതു്. Phone: 238.

Estd: 1864. Phone No. 266.

GREEN STORES
KOTTAYAM.
(THE SILK FORT)

Fresh Arrivals of Latest Ninon, Chiffon (For Sarees) Printed Skirt Linen, Printed Linen, Georgette & Foreign, Indian Silk and Cotton Piece goods

— WEDDING SAREES OUR SPECIALITY —

ALL VERY CHEAP

MAGIC
OF RUBBER

TO FEEL LIKE THIS
WHILE WALKING

Use

NENMENY
CREPE SOLE

SOLE DISTRIBUTORS
A.V. GEORGE & Co. Ltd.,
KOTTAYAM

ഏകാങ്കം

"തിണ്ണയും മാളികയും"

(കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള)

സമയം രാത്രി ഒരുമണി

രംഗം:—നഗരത്തിലെ ഒരു ഉപവീഥി.

(കർട്ടൻ ഉയരുമ്പോൾ മഫ്ത്തിയിൽ രണ്ടു പോലീസുകാർ. രണ്ടുപേരുടെയും കയ്യിൽ ഓരോ ബാററൻ വടി. അകലെ റോഡിൽ ഒരു ലൈററ് പ്രകാശിക്കുന്നുണ്ട്. റോഡിൻെറ വളവു തിരിഞ്ഞു വരുന്ന ഒരു കാറിൻെറ ലൈററ് എതിർഭാഗത്തുള്ള ഒരു മാളികയെ ദൃശ്യവും പ്രകാശമാനവുമാക്കുന്നു. കാറു മാളികയുടെ തുറന്ന വാതില്ക്കടന്ന് മലർമുററത്തേയ്ക്കു പോകുന്നു. റോഡിൻെറ ഒരു വശത്തേയ്ക്കു് ഒഴിഞ്ഞുമാറിയ പോലീസുകാർ വീണ്ടും പ്രകാശം കുറഞ്ഞ ഭാഗത്തായി ആ മാളികമുകളിലെ വൈദ്യുതദീപം നോക്കി ഒരു നിമേഷം നില്ക്കുന്നു.)

ഒന്നാമൻ:—(അല്പം ഒതുങ്ങിയ സ്വരത്തിൽ) അവർ ഭാഗ്യമുള്ള സ്ത്രീ തന്നെ. ഭർത്താവ് ഉപേക്ഷിച്ചുപോയാലെന്താ?

രണ്ടാമൻ:—കളക്ടറദ്ദേഹത്തിൻെറ വണ്ടിയല്ലിയോ?

ഒന്നാ:—പതുക്കെപ്പറയു! അദ്ദേഹം സക്കീട്ടല്ലേ?

രണ്ടാ:—ചെട്ടിയാരുടെയാണോ?

ഒന്നാ:—ആരുടെയെങ്കിലുമാകട്ടെ. മിണ്ടാതൊന്നുനിന്നേ. ആ കടത്തിണ്ണയിൽ നിന്നു് ആരോ നടന്നു മാറിയല്ലോ?

രണ്ടാ:—അതെനിക്കറിയാമായിരുന്നു. അതല്ലേ, ഇന്നത്തെ ബീററ് ഇതിലെയാട്ടെന്നു വച്ചതു്? പതുക്കെ നടക്കാം.

(രണ്ടുപേരും നടന്നു മുന്നോട്ടു് അല്പം നീങ്ങുന്നു.)

(ഒരു യുവാവു് തലയിൽ മുണ്ടിട്ടു് എതിരെ വരുന്നു. പോലീസുകാരെ കണ്ടു് ഒന്നമ്പരക്കുന്നു.)

ഒന്നാ:—അവിടെ നില്ക്കു! ആ കടത്തിണ്ണയിൽ വേറെയാരായിരുന്നു.

യുവാവു്:—അങ്ങുന്നിനു ആളു തെററിപ്പോയി! (ശ്വാസമടക്കുന്നു. തോർത്തുമുണ്ടു് അരയിൽ കെട്ടുന്നു.)

രണ്ടാ:—തെററിയതു ഞങ്ങൾക്കല്ല. ആ സ്ത്രീ എവിടെ?

യുവാ:—എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ, എൻെറ അങ്ങുന്നേ. ഞാൻ സിനിമാ കഴിഞ്ഞു വരികയാ!

ഒന്നാ:—കടത്തിണ്ണയിലാണോടോ സിനിമാ!

യുവാ:—ഞാൻ എൻെറ സഹോദരിയുടെ വീട്ടീന്നു വരുവാ.

രണ്ടാ:—എന്നാൽ സ്റ്റേഷനിൽ ചെന്നുറങ്ങാം! നടക്കു. ഭിക്ഷക്കാരികൾക്കു സൈ്വരം കൊടുക്കുകില്ല! റാസ്കൽ!

യുവാ:—പൊന്നങ്ങുന്നേ! അവമാനിക്കല്ലേ! ഞാൻ ഈ നാട്ടുകാരനല്ലേ!

രണ്ടാ:—എടാ എന്തു പറഞ്ഞു! (മുന്നോട്ടടുക്കുന്നു. യുവാവു് ഭയവിഹ്വലനായി പുറകോട്ടു് ഒരടി വയ്ക്കുന്നു.)

ഒന്നാ:—തൊടേണ്ടാ! ഇവനെ ഒക്കെ കണ്ടാൽ കുളിക്കണം. (ആ ഭാഗത്തേയ്ക്കു പെട്ടെന്നു് ഒരു സ്ത്രീ കടന്നു വരുന്നു. പോലീസുകാരെക്കണ്ടു് പുറകോട്ടു നീങ്ങുന്നു.)

രണ്ടാ:—പ്രതിയെ കിട്ടിയല്ലോ! വേണ്ടാ! വേണ്ടാ! ഇങ്ങോട്ടു മാറിനിന്നോ?

ഒന്നാ:—ഇനീം ഇരുട്ടിലേയ്ക്കു പോകണ്ടാ!

(സ്ത്രീ നിന്നയിടത്തുതന്നെ നില്ക്കുന്നു.)

രണ്ടാ:—പകൽ മുഴുവൻ തെണ്ടൽ! രാത്രി.............എടീ!

സ്ത്രീ:—(ഗദ്ഗദത്തോടെ) ഈയാൾ കള്ളനാണു്. കള്ളൻ! പൊന്നങ്ങുന്നേ. രക്ഷിക്കണം.

രണ്ടാ:—നീ സത്യഭാമ!

സ്ത്രീ:—നോക്കിയാട്ടെ അങ്ങുന്നേ! ഈ കള്ളയരരൂപയാ എന്നെ കെട്ടിയേൽപ്പിച്ചതു്! ഞാൻ ഗതികെട്ടവളാ അങ്ങുന്നേ! പകലു മുഴുവൻ തെണ്ടിയിട്ടു നാലണയാണങ്ങുന്നേ! ഈ പാപി എന്നെ കളിപ്പിച്ചു.

രണ്ടാ:—എടാ! ഹരിശ്ചന്ദ്രാ!

യുവാ:—ഇവളു വേശ്യയാണു്. വേശ്യ.

ഒന്നാ:—നീ സന്യാസിയും. കള്ളരൂപാ കൊടുത്തു്!

സ്ത്രീ:—പൊന്നങ്ങുന്നേ! ആശുപത്രീക്കെടക്കുന്ന എൻെറ കുഞ്ഞിനു കുത്തിവയ്ക്കാൻ മരുന്നില്ല. വെലയ്ക്കു മേടിക്കാൻ, തെണ്ടി. വീടുതോറും കേറി ഇറങ്ങി! പൊന്നങ്ങുന്നേ! നാലണകൊണ്ടു്........ എൻെറ കുഞ്ഞു ചത്തുപോകാതിരിക്കാൻ........ ഈ പാപി എൻെറ........പിച്ചച്ചട്ടീൽ കല്ലുവാരിയിട്ട മഹാപാപി!

രണ്ടാ:—എടാ! നീ വെറുതെ പോകുന്ന ലക്ഷണമില്ല.

യുവാ:—പൊന്നങ്ങുന്നേ! ഇവൾ പറയുന്നതു വിശ്വസിക്കല്ലേ! ഇവളെ ഞാൻ പകലു കണ്ടിട്ടുണ്ടു്.

ഒന്നാ:—അങ്ങിനെ സത്യം പറയു.

യുവാ:—ഞാൻ കൊടുത്തതല്ല ഈ രൂപാ! ഇവൾ കള്ളിയാണു്. ആണുങ്ങളെ അവമാനിക്കാൻ നടക്കുന്ന വേശ്യ!

സ്ത്രീ:—ആ കൊറച്ചിൽ ഞാനേററു. എൻെറ കുഞ്ഞിനു മരുന്നു........ പൊന്നങ്ങുന്നേ! ഈ കള്ളരൂപാ തന്നെന്നെ കളിപ്പിച്ചു........

ഒന്നാ:—ഏതായാലും, നീ ഒന്നും പറയണ്ടാ? നടന്നോ? സ്റ്റേഷനിലേയ്ക്കു്. ഇരുനൂററി നാല്പത്തിയഞ്ചേ! താൻ ഇവനെ ഒന്നു സൂക്ഷിച്ചോ? ഇവളെ അടുത്ത ഔട്ടു്പോസ്റ്റിൽ ഏല്പിച്ചിട്ടു ഞാൻ വരാം.

സ്ത്രീ:—എന്തിനാ ഏമാന്നെ എന്നെക്കൊണ്ടുപോണേ!

രണ്ടാ:—നിന്നെ കല്യാണം കഴിപ്പിക്കാൻ!

സ്ത്രീ:—പൊന്നങ്ങുന്നേ!

ഒന്നാ:—നിൻെറ പേരിൽ കേസെടുക്കും; ചാർജ്ജ് ചെയ്യും. വ്യഭിചാരക്കുററത്തിനു് ഒരു കൊല്ലമെങ്കിലും ശിക്ഷിപ്പിക്കും.

സ്ത്രീ:—എൻെറ കുഞ്ഞോ?

രണ്ടാ:—ആൺകുട്ടിയോ, പെൺകുട്ടിയോ?

സ്ത്രീ:—(പൊട്ടിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ടു്) പെൺകൊച്ചാണേ! അതീക്കെടപ്പിൽ കെടന്നാൽ...........

ഒന്നാ:—അതു മരിക്കുന്നതാണെടീ നല്ലതു്!

യുവാ:—ശരിയാ പൊന്നങ്ങുന്നേ!

രണ്ടാ:—നീയാരാടാ എടയ്ക്കു കേറി പറയാൻ!

യുവാ:—ഉത്തരവു്!

സ്ത്രീ:—ഈ ദ്രോഹിയോ?

രണ്ടാ: ഇയാളെ വലിയസ്റ്റേഷനിൽ! നീ നടക്കു്.

ഒന്നാ:—എടീ! നീ ഒരു കൊല്ലം ജയിലിൽ കെടക്കു്. സൈ്വരം കാണും.

സ്ത്രീ:—എൻെറ കൊച്ചിനേക്കൂടി.

രണ്ടാ:—കുററം ചെയ്തതു നീയാണു്. നടക്കു്! പരസ്യമായി! നീയും സ്ത്രീ ആണല്ലോടീ!

സ്ത്രീ:—ഈ ദ്രോഹി!

ഒന്നാ:—വേഗം നടക്കു്!

സ്ത്രീ:—ദ്രോഹീ (മടിയിൽനിന്നും അരരൂപാ എടുത്തു് യുവാവിൻെറ നേരേയെറിഞ്ഞു്) ഇതു നിൻെറ പിണ്ഡത്തിനു്. ദ്രോഹീ! നിന്നെ പാമ്പു കടിക്കുമെടാ! (സ്ത്രീ പൊട്ടിക്കരയുന്നു)

(ഒന്നാമനും സ്ത്രീയുംകൂടി നടക്കുന്നു.)

ഒന്നാ:—(തിരിഞ്ഞുനിന്നു്) വെറുതെ കളഞ്ഞു കുളിക്കല്ലേ! ഇരുനൂററി നാല്പത്തി അഞ്ചേ! ഞാൻ ഉടനെ വരാം. (നടക്കുന്നു)

ഇതറിഞ്ഞോ?

ശ്രീനാരായണ ആയുർവ്വേദ വൈദ്യശാല

കോത്തല.

ആയുർവ്വേദ വിധിപ്രകാരമുള്ള സകല ഔഷധങ്ങളോടുംകൂടി ഒരു ബാലചികിത്സാലയം എൻെറ പുതിയ കെട്ടിടത്തിൽ ഞാൻ നടത്തിപ്പോരുന്നു.

വി. എൻ. മാധവൻ വൈദ്യൻ

വേട്ടതോലിക്കൽ, കോത്തല.

രക്ഷാധികാരി:—

പി. എൻ. അപ്പാവു വൈദ്യൻ

കോട്ടയം.

യുവാ:—എന്റെജമാനന്നേ! എന്തു ധിക്കാരിയാണവൾ!

രണ്ടാ:—നീ ആ രൂപാ എടു്!

യുവാ:—(കുനിഞ്ഞു റോഡിൽനിന്നു ആ രൂപാ എടുക്കുന്നു) പൊന്നങ്ങുന്നേ!

രണ്ടാ:—പഴ്സ് എടുത്തോ?

യുവാ:—(പഴ്സ് എടുക്കുന്നു) ഉത്തരവു്.

രണ്ടാ:—അതു് അതിനുള്ളിൽ വയ്ക്കു്!

യുവാ:—(രൂപാ പഴ്സിൽ വയ്ക്കുന്നു) ഉത്തരവു്.

രണ്ടാ:—അപ്പോൾ എന്തു നിശ്ചയിച്ചു?

യുവാ:—ഉത്തരവു്!

രണ്ടാ—ഉത്തരവോ? ഇരുനൂററിനാൽപ്പത്തിയഞ്ചു് പറഞ്ഞതു് കേട്ടോ?

യുവാ: ഉത്തരവു്!

രണ്ടാ:—നീ കേസിലെ ഒന്നാം പ്രതി!

യുവാ:—അപമാനിക്കരുതേ പൊന്നങ്ങത്തെ!

രണ്ടാ:—തൊണ്ടി സഹിതം നിന്നെ പിടിച്ചതാണു്!

യുവാ:—അവൾ തെരുവിലെ വേശ്യയാണു് അങ്ങുന്നേ?

രണ്ടാ:—നീ വാദിച്ചു ജയിക്കാൻ പോവുകയാണോ?

യുവാ:—ഉത്തരവു്!

രണ്ടാ:—പട്ടീ!

യുവാ:—രക്ഷിക്കണേ!

രണ്ടാ:—ബാക്കി എന്തുണ്ടു്? കള്ളനോട്ടല്ല.

യുവാ:—(പഴ്സ് എടുത്തു നിവർത്തു്)ഒന്നുമില്ലങ്ങത്തെ!

രണ്ടാ:—ആ കയ്യിൽ കിടക്കുന്ന മോതിരമെത്ര പവനാ?

യുവാ:—അരപ്പവൻ! അയ്യോ! പൊന്നങ്ങത്തേ! അതു്!

രണ്ടാ: തിരിഞ്ഞു നടക്കു്. സ്റ്റേഷനിലേക്കു്. (തിരിഞ്ഞു വന്ന വഴിയെ നടക്കുന്നു.) ഉം.

യുവാ:—എന്റെ വിവാഹമോതിരമാണെ. പൊന്നങ്ങത്തെ!

രണ്ടാ:—നടയെടാ! പട്ടീ! നിനക്കു വിവാഹം!

യുവാ:—രക്ഷിക്കണെ! ഞാനവളോടെന്തു പറയും?

രണ്ടാ:—കള്ളപ്പവനാണോടാ!

യുവാ:—അല്ലേ!

രണ്ടാ:—എന്തു നിശ്ചയിച്ചു?

യുവാ:—(വിരലിൽനിന്നു മോതിരം ഊരുന്നു.) അങ്ങത്തെ?

രണ്ടാ:—അപ്പോഠം നിനക്കും ഒരു രണ്ടു കൊല്ലം വിധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. നാനൂററിതൊണ്ണൂററിയേഴാ വകുപ്പു്! അഞ്ചുകൊല്ലം വരെ! നടയെടാ!

യുവാ:—ഇരിക്കട്ടെ! അങ്ങത്തെ! (മോതിരം നീട്ടുന്നു)

രണ്ടാ:—(കൈനീട്ടി) തൊടരുതു്!

യുവാ:—(മോതിരം കയ്യിലിട്ടുകൊടുക്കുന്നു) ഞാൻ പോകട്ടെ.

രണ്ടാ:—ഇപ്പോൾ പോകാം! മര്യാദയ്ക്കു ജീവിച്ചുകൊള്ളണം! മേലാൽ ഇവിടെയെങ്ങും........പിറകോട്ടു നട....

(യുവാവു് പുറകോട്ടു നടന്നു വേഗം മറയുന്നു)

രണ്ടാ:—(കയ്യിലിട്ട മോതിരത്തിന്റെ തൂക്കം നോക്കുന്നു) എത്ര മാററുണ്ടെന്നു ദൈവത്തിനറിയാം!

(നടന്നു പഴയ സ്ഥാനത്തു വരുന്നു. മാളികമുകളിൽ പ്രകാശമാനമായ ദീപം. ഉച്ചത്തിലുള്ള ചിരി. നിശ്ശബ്ദനായി നടന്നു പോകുന്നു. മതിലിന്റെ വാതിലിനു സമീപം, ഒരാൾ നിൽക്കുന്നു. ബീഡിയുടെ കത്തുന്ന അററം കാണാം.)

രണ്ടാ:—ആരാ അവിടെ നിൽക്കുന്നതു്?

(ഒരാഠം റോഡിലേയ്ക്കു നീങ്ങുന്നു)

രണ്ടാ:—അല്ലാ! കൊള്ളാം! ഡ്റൈവറാണോ?

ഡ്റൈവർ:—കണ്ടു. കണ്ടു. ഒന്നു വലിക്കണോ? (ബീഡി കൊടുക്കുന്നു.)

രണ്ടാ:—ചെട്ടിയാരദ്ദേഹമാണോ? (ബീഡി കത്തിച്ചുകൊണ്ടു)

ഡ്റൈവർ:—കൊള്ളാവുന്നവരു് കൊള്ളാവുന്നിടത്തു്! നാളെക്കാണാം.

രണ്ടാ:—മിണ്ടിയേക്കരുതേ! ഞങ്ങടെ ഏമാന്റെ വല്യ അസ്മാദിയാണേ. അപ്പോ നാളെ!

(പോലീസുകാരൻ നടന്നു മറയുന്നു. ഡ്റൈവർ അകത്തേക്കു നീങ്ങുന്നു.)

കർട്ടൻ വീണ്ടും ഉയരുമ്പോൾ മാളികയുടെ താഴത്തെ നിലയിലെ സ്വീകരണമുറി. വിവിധവർണ്ണോജ്വലമായ ജനാലത്തുണികാം. പ്രകാശമേറിയ വൈദ്യുതദീപം. സെററികൾ, കുഷൻസ്; അങ്ങോളമിങ്ങോളം രാജസം, മുറിയിലേയ്ക്കു ഇറങ്ങാവുന്ന കോവണിപ്പടി; കമ്പളംകൊണ്ടു് ആ കോവണിയിൽ ഒരു നടപ്പാത മുകളിലേയ്ക്കു്.

വിലാസലോലയായ ഒരു യുവതി; തികഞ്ഞ വേശ്യയുടെ നിറവുററ മുഖം; കരിന്താളിയുടെ നിറത്തിലുള്ള ഒരു മദ്ധ്യവയസ്കൻ: ഏററവും വിലകൂടിയ കസവു വസ്ത്രങ്ങാം അയാളുടെ തോളിലൂടെ കയ്യു ചുററി മന്ദഹസിച്ചുകൊണ്ടു് യുവതി മന്ദമന്ദം താഴേയ്ക്കു ഇറങ്ങുന്നു. മദ്ധ്യവയസ്കന്റെ കണ്ണുകൾ ചുവന്നിരിക്കുന്നു.

മുറിയിൽവന്നു നിന്നു്, ഒരു കൈകൊണ്ടു മുഖത്തൊന്നു തലോടി, മദ്ധ്യവയസ്കനെ സെററിയിലിരുത്തുന്നു.)

യുവതി;—ഒരു നിമിഷം അവിടെ ഇരിക്കുകയില്ലേ! (പിടിച്ചിരുത്തിയിട്ടു് കൊള്ളിമീൻപോലെ മുറിയുടെ ഒരുവശത്തേയ്ക്കു് യുവതി മറയുന്നു.)

(മദ്ധ്യവയസ്കൻ, മദോന്മത്തനെപ്പോലെ എഴുന്നേൽക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടു് ശക്തിയില്ലാതെ സ്വസ്ഥാനത്തിരിക്കുന്നു.)

(യുവതി വീണ്ടും പ്രവേശിക്കുന്നു. ഒരു കയ്യിൽ ഒരു കുപ്പിയും, മറുകയ്യിൽ ഒരു വയിൻ ഗ്ലാസും. പുഞ്ചിരി പൊഴിച്ചുകൊണ്ടു സമീപം ഇരിക്കുന്നു. കുപ്പിയിൽ നിന്നും മദ്യം ഗ്ലാസിൽ ഒഴിക്കുന്നു.)

മദ്ധ്യവയസ്കൻ:—പോതു ! പോതും!

യുവതി:—ഒരൗൺസ് താനെ! (എടുത്തു കുടിപ്പിക്കുന്നു)

മദ്ധ്യവ:—കടവുളെ! എന്നാ ലോഹം! ഇതു്.

യുവ:—സ്വർഗ്ഗലോകം താൻ! ഇനി പോകുകയല്ലേ! അല്ലേ ഞാൻ വിടുകയില്ല!

മദ്ധ്യവ:—അടുത്ത വാരം വരുവേൻ!

യുവ:—(കരയുന്ന ഭാവം നടിച്ചുകൊണ്ടു്)ഞാൻ വിടുമാട്ടേൻ!

മദ്ധ്യവ:—എന്നാ പൈത്യം! കടവുളാണെ സത്യം കട്ടായം വരുവേൻ.

യുവതി:—എനിക്കു വിശ്വാസമില്ല.

മദ്ധ്യ:—ശെട്ടിയാരെ നമ്പിക്കവില്ലയാ? രൊമ്പ കഷ്ടംതാനെ!

യുവതി:—ഇല്ല (കയ്യു് എടുത്തു് സ്വന്തം കയ്യുള്ളിലൊതുക്കുന്നു. അനന്തരം, ചെട്ടിയാരുടെ കയ്‌വിരലിലുള്ള കല്ലുവച്ച മോതിരം യുവതി ചുംബിക്കുന്നു) ഞാൻ തരുമാട്ടെ. (സാക്രൂതം നോക്കുന്നു)

മദ്ധ:—ഇതും വേണമാ: (കൈനീട്ടി) ഇഴുത്തു് എടുക്കുംകളെ! എൻ പൊണ്ടാട്ടി കോവിക്കട്ടും: ശുമ്മാ എടുക്കുംകളെ.

യുവതി—(മോതിരം ഊരി എടുത്തു് കയ്‌പത്തിയിൽ ചുംബിക്കുന്നു) വരണെ വരുന്ന ആഴ്ചയും. (ഈർഷ്യഭാവത്തിൽ) വരാവിട്ടാൽ ഞാൻ കോപിച്ചിടുവേൻ.

മദ്ധ്യ:—കട്ടായം!.... ... (മുന്നോട്ടു നീങ്ങി പോയിവരട്ടുമാ (എഴുനേൽക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു)

(യുവതി താങ്ങിപിടിച്ചു നടത്തുന്നു)

യുവതി:—(മോതിരം വിരലിലിട്ടു് ആ വിരൽകൊണ്ടു് ചെട്ടിയാരുടെ മുഖത്തു് മുട്ടിക്കുന്നു) അപ്പാ ! ഉം ഡ്രൈവർ !

(ചെട്ടിയാർ യുവതിയെ നോക്കുന്നു യുവതി പുഞ്ചിരി തൂവുന്നു)

(ഡ്രൈവർ പ്രവേശിക്കുന്നു. ഡ്രൈവരുടെ തോളിലേക്കു ചെട്ടിയാർ ചായുന്നു. അവർ നടന്നു മറയുന്നു. യുവതി കുടുകടെ ചിരിക്കുന്നു)

കർട്ടൻ.

—— !:*:! ——

18ct. റോൾഡ് ഗോൾഡ്

ആഭരണങ്ങൾ !!

ശാസ്ത്രീയമായി നവീന രീതിയിൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതു്.

ആവശ്യക്കാർ ക്യാററലാഗിന് എഴുതുക.

K. C. DEVASSY & SONS LTD., ALWAYE.

ഞാൻ പത്രാധിപരായതു്

(കെ. സി. മാമ്മൻമാപ്പിള)

മനുഷ്യജീവിതത്തിലെ വിജയാപജയങ്ങളും ഉയർച്ച താഴ്ചകളുമെല്ലാം അവരവരുടെ സ്വന്തപരിശ്രമങ്ങളുടെയും പ്രവൃത്തികളുടെയും ഗുണദോഷങ്ങളനുസരിച്ചു മാത്രമാണു വന്നുകൂടുന്നതെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവരുണ്ടു്. ഞാൻ അക്കൂട്ടത്തിലല്ല. ജീവിതഗതിയിൽ നേരിടുന്ന അനുഭവവൈവിധ്യങ്ങളെല്ലാം, പലപ്പോഴും, അവരവരുടെ ഇച്ഛയ്ക്കും നിയന്ത്രണത്തിനും അതീതമായ ഏതോ ഒരു അദൃശ്യശക്തിയുടെ പിടിയിലമർന്നു്, നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കാത്ത കടവുകളിൽ ചെന്നടുക്കുന്നതായി കാണുന്നതിൽനിന്നു്, നമ്മുടെ ധാരണയ്ക്കും കാഴ്ചയ്ക്കും അപ്പുറമായ എന്തോ ഒരു നിഗൂഢമഹാശക്തിയുടെ ഇച്ഛയ്ക്കും പ്രേരണയ്ക്കും വിധേയമായിട്ടാണ് ഈ പ്രപഞ്ചപരിപാടിയും മനുഷ്യജീവിതാനുഭവങ്ങളും മുന്നോട്ടു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടാൻ സാധ്യമല്ല. നിങ്ങൾ അതിനെ വിധിയെന്നോ യാദൃച്ഛികതയെന്നോ ഭാഗ്യമെന്നോ എന്തു പേരും വിളിച്ചുകൊള്ളുക. പേരെന്തായാലും, അനുഭവവൈചിത്ര്യങ്ങളുടെ ബാഹുല്യം സാമാന്യേന എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും ഒരുപോലെയാണു്. ചിലർ ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ ധനം സമ്പാദിക്കാൻ വേണ്ടി വിനിയോഗിക്കുന്നു. ഇടയ്ക്കിടെ ഒട്ടൊക്കെ സാധിച്ചെന്നും വരാം. എങ്കിലും ഒടുവിൽ കഠിനമായ ദാരിദ്ര്യദുഃഖത്തിന്റെ യാതനകളനുഭവിച്ചു മരിക്കുന്നു. മററു ചിലർ കൈയിൽ കിട്ടുന്ന പണമെല്ലാം ദീപാളികുളിച്ചു കളയും. എന്നാലും അവിചാരിതമായ ഓരോ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ പണം അവരുടെ തലയിൽ വന്നു വീണു കുമിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. ചിലർ, ഇരുട്ടിൽ വഴിയിൽ കിടക്കുന്ന പാമ്പിന്മേൽ ചവുട്ടുന്നതുപോലെ, ഓരോ അപകടസംഭവങ്ങളിൽ ചെന്നു കാൽവെയ്ക്കും. അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ അവർക്കതു് അലങ്കാരസുന്ദരമായ പൂമാലയായി രൂപാന്തരപ്പെടും.

ചിലർ പ്രാണനിർവിശേഷം ഓമനിച്ചു തീററിപ്പോററി വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്ന ഓമനക്കുഞ്ഞുങ്ങൾ പെട്ടെന്നു മരിക്കുന്നു. മററു ചിലർക്കു ക്ലേശഭൂയിഷ്ഠമായ ജീവിതപ്രാരബ്ധങ്ങളിൽനിന്നു പുത്രസൗഭാഗ്യംമൂലം മോചനം ലഭിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ എന്തെല്ലാം അനുഭവവൈചിത്ര്യങ്ങളാണു് ക്ഷണഭംഗുരമായ ഈ ലോകത്തിൽ നാം ദിവസേന കാണുന്നതു്. അവയുടെ യുക്തിയുക്തമായ കാര്യകാരണബന്ധങ്ങളെ അപഗ്രഥനം ചെയ്തു ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കുക എന്നതു മനുഷ്യസാധ്യമല്ല.

അക്കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു യാദൃച്ഛികസംഭവം മൂലമാണു്, ഞാൻ പത്രാധിപരായതു്. ഒരു പത്രാധിപരാകുമെന്നു ഞാൻ ചെറുപ്പത്തിൽ അശേഷം ഉദ്ദേശിക്കുകയോ, ആയിത്തീരണമെന്നു ഞാനോ എന്റെ കൂട്ടരിൽ ആരെങ്കിലുമാഗ്രഹിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല എന്നുള്ളതാണു പരമാർത്ഥം. എങ്കിലും സാഹചര്യങ്ങളുടെ ഗതിവൈചിത്ര്യത്തിൽ അങ്ങനെയാണു് സംഭവിക്കാനിടയായതു്. ഞാൻ പത്രാധിപരാകുമെന്നു ഉദ്ദേശിക്കുകയോ അതിനായി ആഗ്രഹിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, മററു ചിലതൊക്കെ ആയിത്തീരാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും അതിലേയ്ക്കു ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഞാൻ ബി. ഏ. പരീക്ഷ പാസ്സായശേഷം ബി. എൽ. പരീക്ഷയ്ക്കു് പഠിക്കണമെന്നുദ്ദേശിച്ചു. അതിനിടയിൽ, അന്നു മൈസൂർ സിവിൽ സർവീസിൽ ഒരുദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്ന മി. കെ. ചാണ്ടിയുടെ സുഹൃൽപ്രേരണയനുസരിച്ചു മൈസൂർ സിവിൽ സർവീസു പരീക്ഷയ്ക്കു ചേരണമെന്നുദ്ദേശിച്ചു്, അതിനായി പോയി. ആ ഉദ്യമത്തിന്റെ പ്രാരംഭമായി, അന്നു് 20 രൂപാവീതം വിലയുള്ള രണ്ടു വലിയ പുസ്തകങ്ങളും വാങ്ങിച്ചതാണു്. അപ്പോഴേയ്ക്കു, അവിചാരിതമായി മററു ചില ജീവിതപരിപാടികൾ ഇടയ്ക്കു കയറി വീഴുകയാൽ, ആ പുസ്തകങ്ങൾ തുറന്നു നോക്കാനേ ഇടയായില്ല. അവ അപ്പാടെ ഒരു മൂലയിൽ തള്ളി. അങ്ങനെ വഴി തിരിഞ്ഞു പത്രാധിപത്യത്തിൽ വന്നു് നിൽക്കാനാണു് ഇടയായതു്. പത്രപ്രവർത്തനം, അതിലും പ്രത്യേകിച്ചു ഒരു മലയാള പത്രത്തിന്റെ പത്രാധിപത്യം, എന്റെ ആദ്യചിന്താഗതിയിൽ അങ്കുരിക്കാതെയിരുന്നതിനു കാരണമുണ്ടു്. എന്താണെന്നുവച്ചാൽ, എനിക്കു ആദ്യം മുതൽക്കേ മലയാളഭാഷയിൽ പറയത്തക്ക യാതൊരു വാസനയും ഗന്ധവുമില്ലായിരുന്നു. കവിതയുടെ കാര്യമാണെങ്കിൽ പറയാനുമില്ല. മലയാളം സ്കൂളിൽ താണ ക്ലാസ്സുകളിൽ ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന അദ്ധ്യാപകനും ഇക്കാര്യത്തിൽ എന്നെക്കാൾ ഒട്ടും ഭേദമല്ലായിരുന്നു. ഗദ്യത്തിലും പദ്യത്തിലും വിശേഷിച്ചു യാതൊരു കൗതുകവുമില്ലാത്ത ഒരാളായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അക്കാലത്തു് എന്റെ സഹപാഠികളായ പല കൂട്ടുകാരും പദ്യങ്ങൾ മനഃപ്പാഠം പഠിച്ചു ചൊല്ലി രസിക്കുക പതിവായിരുന്നു. എനിക്കു അന്നും ഇന്നും ഒരൊററ ശ്ലോകം ചൊല്ലാൻ വശമില്ല. മലയാളഭാഷയിലുള്ള ഈ വാസനയില്ലായ്മ അനന്തരജീവിതത്തിൽ വളരെ ദൂരം എന്നെ അനുഗമിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ഞാൻ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം ആരംഭിച്ചതുതന്നെ സാധാരണ കുട്ടികൾ എഴുത്തുപള്ളിക്കൂടത്തിൽ പോയിത്തുടങ്ങുന്ന പ്രായം കഴിഞ്ഞു വളരെ താമസിച്ചാണു്. എന്റെ കുടുംബത്തിലെ കുട്ടികളിൽ മൂത്തമകൻ ഞാനായിരുന്നതിനാൽ അന്നത്തെ, ഭേദപ്പെട്ട കുടുംബങ്ങളിലെ മാമൂൽ മര്യാദയനുസരിച്ചു്, ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം എന്ന നിഷിദ്ധമായ അന്തസ്സുകേടിനു മൂത്തകൊച്ചൻ പോകേണ്ടതില്ലെന്നൊരു ദുർല്ലഭപദവി എനിക്കു വന്നുകൂടി. അതിനാൽ ചെറുപ്പത്തിൽ എന്റെ സമപ്രായക്കാരും, ബന്ധുഗണത്തിൽപ്പെട്ടവരുമായ മററു കുട്ടികൾ ഇംഗ്ലീഷു പഠിക്കാൻ പോയപ്പോൾ ഞാൻ, കുടുംബാചാരമര്യാദയനുസരിച്ചു അപ്പന്റെ സഹായാർത്ഥം, കൃഷികാര്യങ്ങൾ നോക്കി സ്വച്ഛന്ദസ്വതന്ത്രനായി നടക്കുകയാണു്. ഇന്നത്തെപ്പോലെ നാഗരികവ്യഗ്രതകൾകൊണ്ടു ജടിലമല്ലാതെയിരുന്ന അന്നത്തെ പ്രശാന്തമായ ഗ്രാമീണജീവിതത്തിൽ, ഇംഗ്ലീഷ് പഠിക്കാതെയിരുന്നതുകൊണ്ടു പറയത്തക്ക വലിയ അസൗകര്യങ്ങളൊന്നും നേരിട്ടുമില്ല. എന്നാൽ ഈ വഴിക്കു ആദ്യമായി എനിക്കു നേരിട്ട ഒരു അഭിമാനഭംഗം, ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസപരമായ എന്റെ അജ്ഞതയെപ്പററിയുള്ള ബോധത്തെ ആദ്യമായി ഒന്നു

KOTTAYAM AUTOMOBILE WORKS

(NDIAN INDUSTRIAL INVESTMENTS BUILDINGS)

MANAGER: V. I. CHERIAN, VAHANAD.

Baker Junction, KOTTAYAM, P. O., Travancore.

UNDERTAKES

All kinds of Lathe Works, Cylinder re-boring Cylinder sleeving, Valve seat cutting and bushing and bushing, Valve re-facing, Crank cutting and polishing, Bearings re-metalling, Rimering Engine fitting, Etc. Etc.

Promptly and neatly at moderate rates.

തട്ടിയുണർത്താൻ സഹായിച്ചു. അക്കാലത്തു്, എന്റെ പ്രായത്തോടടുത്തു പ്രായമുള്ളവരും എന്റെ അടുത്ത ബന്ധുക്കളുമായ കെ. എം. മാത്തൻ മാപ്പിള, പോളച്ചിറയ്ക്കൽ മി. പി. കെ. ഉമ്മൻ എന്നിവർ അന്നു് ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ആ പഠിത്തക്കാരായ പരിഷ്കാരികളെല്ലാം ഒരുകക്ഷിയിൽ ചേരും. ഇംഗ്ലീഷറിഞ്ഞുകൂടാത്ത ഞാൻ ഒററതിരിയും. എന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാജ്ഞാനമില്ലായ്മയായിരുന്നു പലപ്പോഴും അവരുടെ പരിഹാസവിഷയം. അവർ തമ്മിൽ അതുമിതുമൊക്കെ മുറിയിംഗ്ലീഷിൽ സംസാരിക്കുന്നതു കേൾക്കുമ്പോൾ ഞാൻ വെറും പൊട്ടനെപ്പോലെ നില്ക്കേണ്ടിവരും. ഇടയ്ക്കിടെ അവർ എന്നെ നോക്കി ചിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അപ്പോഴും അവർ എന്നെ ആക്ഷേപിച്ചു എന്തോ പറയുകയാണെന്നു എനിക്കു ഊഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. പിന്നീടാണു എനിക്കു മനസ്സിലായതു് അവർ എന്നെപ്പററി ഇംഗ്ലീഷിൽ പറഞ്ഞതു്, "He is a stupid fellow"(ഇവൻ ഒരുമരമണ്ടനാണു്)എന്നായിരുന്നുവെന്നു്. ഈ പരിഹാസം എന്നെ ഉണർത്തി. എന്തായാലും ഇംഗ്ലീഷു പഠിക്കണമെന്നു ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു. അപ്പനറിയാതെ വല്യപ്പനോടു് പ്രത്യേകം അനുവാദം വാങ്ങി. അന്നു തിരുവല്ലായിലുണ്ടായിരുന്ന സർക്കാർ ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളിൽ വന്നു ചേർന്നു. മൂന്നുവർഷക്കാലം അവിടെ പഠിത്തം തുടർന്നു. അന്നു ലോവർ-ഫോർത്തു് എന്നു പറയപ്പെട്ടിരുന്ന ക്ലാസിൽ ജയിച്ചു. ഇന്നത്തെ രീതിയനുസരിച്ചാണെങ്കിൽ, അതിനു് സെക്കണ്ടു് ഫാറം എന്നു പറയാം. ആ പരീക്ഷയിൽ ജയിച്ചശേഷം, അപ്പർ ഫോർത്തുക്ലാസിൽ പഠിക്കാനായി കോട്ടയം കോളജിൽ വന്നുചേർന്നു. അപ്പോൾ എനിക്കു് ഏകദേശം 17 വയസ്സു് പ്രായം കാണും. അക്കൊല്ലം അതായതു് 1065-ലാണു് കണ്ടത്തിൽ വർഗ്ഗീസുമാപ്പിള മനോരമപ്പത്രം തുടങ്ങിയതു്. അതിനുമുമ്പു് അദ്ദേഹം കോട്ടയം കോളജിൽ ഒരു മുൻഷിപ്പണി നോക്കിക്കൊണ്ടു കോട്ടയത്തു താമസമായിരുന്നു. എന്റെ പിതാവിന്റെ അനുജനായ അദ്ദേഹം കോട്ടയത്തു താമസമുണ്ടല്ലോ എന്ന ചിന്തയാണു് വിദ്യാഭ്യാസാർത്ഥം കോട്ടയത്തേക്കു എന്നെ ആകർഷിച്ചതു്. അന്നു കോട്ടയം കോളജിൽ അപ്പർ ഫോർത്തുക്ലാസിലെ ഒരു അദ്ധ്യാപകൻ അയിരൂർ കുരുടാമണ്ണിൽ കുടുംബത്തിലെ ഒരംഗമായിരുന്ന പീററർമാത്യു ആശാൻ (ഇന്നത്തെ സ്കൂൾ ഇൻസ്പെക്ട്രസ്സ് മിസ്സസ് ദീനാമ്മപീലിപ്പോസിന്റെ പിതാവു്) ആയിരുന്നു. മറെറാരാശാൻ നിരണത്തു കൈപ്പള്ളിവാലിൽ കെ. ജെ. ചാക്കോ ആശാനും, മൂന്നാമത്തൊരാൾ കോട്ടയത്തു ഇലഞ്ഞിക്കൽ ഈ. പി. വർക്കി ആശാനും ആയിരുന്നു. പ്രിൻസിപ്പാൾ നീവ് സായ്പ് യാതൊരു ശേഷിയുമില്ലാത്ത ഒരു ധ്വരയായിരുന്നു. അന്നു കോളജ് ഹൈസ്കൂളിലെ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ മി. പി. എം. ചാക്കോ ബി. ഏ. എൽ. ററി-യാണു്. (ഇന്നു കോട്ടയം കോളജ് പ്രിൻസിപ്പാൾ ആയിരിക്കുന്ന മി. പി. സി. ജോസഫ് എം. ഏ. യുടെ പിതാവു്) ഇവരെ കൂടാതെ മി. പി. ജെ. ഏബ്രഹാം ബി. ഏ. എൽ. ററി. എന്നൊരു ടീച്ചറും വന്നുചേർന്നു. ഇദ്ദേഹം പിൽക്കാലത്തു വളരെക്കാലം മാവേലിക്കര ബി. എച്ച്. ഹൈസ്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്ററായി ജോലി നോക്കിയിട്ടുണ്ടു്.

ഞാൻ തിരുവല്ലാ സ്കൂളിൽ നിന്നാണല്ലോ കോട്ടയത്തു വന്നുചേർന്നതു്. തിരുവല്ലാ സ്കൂളിൽ രണ്ടാംഫാറത്തിൽ "ആൾജിബ്രാ" എന്നൊരു വിഷയമേ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. കോട്ടയത്തു ചെന്നപ്പോൾ എനിക്കതൊരു മഹാദുർഘടപ്രശ്നമായി. അൽജിബ്രായുടെ ആദ്യപാഠങ്ങൾ യാതൊന്നും പഠിച്ചിരുന്നില്ല. അതു ഒരിക്കലും എന്നെക്കൊണ്ടു സാധിച്ചിട്ടില്ല. പിന്നെ, കണക്കും ജ്യോമട്രിയും എനിക്കൊരുവിധം നല്ലവണ്ണം അറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ടു് ആ വിഷയങ്ങളിൽ നല്ല മാർക്കു വാങ്ങിച്ചു് ആൾജിബ്രായുടെ കുറവു പരിഹരിച്ചാണു ഞാൻ മുന്നോട്ടു കയറിപ്പോയതു്. ആയിടയ്ക്കൊരു വിദ്യാഭ്യാസപരിഷ്കാരമുണ്ടായി. ക്ലാസ്സുകളുടെ പുന:ക്രമീകരണം. ലോവർഫോർത്തു് എന്നതു ഇന്നത്തെ സെക്കൻഡുഫാറത്തിനു സമവും, അപ്പർഫോർത്തു് എന്നതു തേർഡ്ഫാറത്തിനു സമവും ആയിരുന്നെന്നു പറഞ്ഞല്ലോ. എന്നാൽ 3 മാസം കഴിഞ്ഞു് ഒരു പരീക്ഷ നടത്തി തേർഡ്ഫാറത്തിലെ സമർത്ഥന്മാരായ കുട്ടികളെയും ഫിഫ്ത്ത് (V) ഫാറത്തിലെ മോശക്കാരായ വിദ്യാർത്ഥികളെയും കൂടിച്ചേർത്തു 4-ാം ഫാറം ഉണ്ടാക്കി. എനിക്കു് ഭാഗ്യവശാൽ കീഴോട്ടിറങ്ങേണ്ടി വന്നില്ല. ഞാൻ ഫിഫ്ത്തു് ഫാറത്തിൽ തന്നെ പഠിത്തം തുടർന്നു. ആ കാലത്തിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ഹൈസ്കൂളുകളിൽ നിന്നു് മട്രിക്കുലേഷൻ പരീക്ഷയ്ക്കയയ്ക്കുന്ന കുട്ടികൾ 12 രൂപാ സർവകലാശാലയിൽ ഫീസ് അടയ്ക്കേണ്ടിയിരുന്നു. എന്നാൽ 14 രൂപാ ഫീസടച്ചു അപേക്ഷിക്കുന്ന ഏതൊരുവനെയും പ്രൈവററ് വിദ്യാർത്ഥിയായി പരിഗണിച്ചു മട്രിക്കുലേഷൻ പരീക്ഷയിൽ അന്നു ചേരാൻ സർവകലാശാലക്കാർ അനുവദിക്കുമായിരുന്നു. ഈ സൗകര്യത്തെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തി എനിക്കും പ്രൈവററായി മട്രിക്കുലേഷൻ പരീക്ഷക്കൊന്നു ചേർന്നു നോക്കിയാൽ കൊള്ളാമെന്നൊരാഗ്രഹം ജനിച്ചു. ആ വിവരം ഞാൻ വർഗ്ഗീസു മാപ്പിളയെ അറിയിച്ചു. പഠിക്കാനുള്ള എന്റെ കഴിവിൽ അദ്ദേഹത്തിനു് ഒരുവിധം വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ, പ്രൈവററായി മട്രിക്കുലേഷൻ പരീക്ഷയ്ക്കു ചേരണമെന്നുണ്ടായ എന്റെ ആശയെ അദ്ദേഹം അനുകൂലിക്കുകയാണുണ്ടായതു്. മട്രിക്കുലേഷൻ പരീക്ഷയുടെ കഴിഞ്ഞ വർഷങ്ങളിലെ ചില ചോദ്യക്കടലാസുകൾ ഞാൻ ചിലരോടു വാങ്ങിച്ചു നോക്കിയതിൽ പരീക്ഷയിൽ ചേർന്നു ജയിക്കാമെന്നൊരു ധൈര്യം തോന്നി. ആൾജിബ്രാ അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നൊരു കുറവുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, ആ വിഷയത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട കണക്കിലും ജോമട്രിയിലും നല്ല മാർക്കു സമ്പാദിക്കാമെന്ന ധൈര്യമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ആ കുറവിനെ നികത്തിയെടുക്കാമെന്നു ഒരുവിധം ധൈര്യമുണ്ടായിരുന്നു. അക്കാലത്തു കോട്ടയം കോളജ് പ്രിൻസിപ്പാളായി മി. ഏ. ജെ. ഫെഞ്ചു് ആഡംസ് എന്നൊരു ധ്വര വന്നുചേർന്നു. അദ്ദേഹം കേംബ്രിഡ്ജ് സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്നു ബിരുദം സമ്പാദിച്ച ഒരു മഹാനും പണ്ഡിതനുമായിരുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല, കേംബ്രിഡ്ജ് സർവ്വകലാശാലയിലെ ഒരു പ്രൊഫസറും ലോകപ്രസിദ്ധ വാനശാസ്ത്രജ്ഞനുമായിരുന്ന ജെ. സി. ആഡംസ് എന്ന മഹാന്റെ ഒരു അടുത്ത ബന്ധുവും കൂടിയായിരുന്നു.

പ്രിൻസിപ്പാൾ ആഡംസ് ധ്വരയുടെ കാലത്താണു് കോട്ടയം കോളജിൽ എഫ്. ഏ. ക്ലാസ് ഏർപ്പെടുത്തിയതു്. അതുവരെ കോട്ടയത്തും സമീപസ്ഥലങ്ങളിലും കോളജുവിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യണമെന്നാഗ്രഹമുള്ള സകലരും അതിനായി മദ്രാസിലും മററും പോകേണ്ടിയിരുന്നു. ഞാൻ പ്രൈവററായി മട്രിക്കുലേഷൻ പരീക്ഷയ്ക്കുകൂടി ജയിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രൈവററായി പരീക്ഷയ്ക്കു കൂടാതെ എല്ലാക്ലാസിലും പഠിച്ചു്, മുറയ്ക്കു കൂടുകയാണെങ്കിൽ അക്കാലത്തു താണ ക്ലാസുമുതല്ക്കു് ഏഴെട്ടു വർഷക്കാലത്തെ പഠിത്തംകൊണ്ടേ മട്രിക്കുലേഷൻ പരീക്ഷ കടന്നുകൂടാൻ സാധ്യമാകുമായിരുന്നുള്ളു. എനിക്കു് ഇങ്ങനെയൊരു കുറുക്കുവഴി സാധിച്ചതുകൊണ്ടു്, ആകെക്കൂടി അഞ്ചരവർഷക്കാലമേ വേണ്ടിവന്നുള്ളു. ഞങ്ങൾ മട്രിക്കുലേഷൻ പരീക്ഷയ്ക്കു കൂടിയതു് എറണാകുളത്താണു്. പ്രൈവററുകാരും അല്ലാത്തവരുമായി ഞങ്ങൾ കുറെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഒരുമിച്ചു ദീർഘയാത്ര കഴിഞ്ഞു എറണാകുളത്തു ചെന്നു. എന്റെ പിതൃസഹോദരപുത്രനും പിൽ

THE KERALA NATIONAL BANK LTD.
KOTTAYAM.

UNDERTAKES BANKING BUSINESS OF EVERY DESCRIPTION.

Accepts Deposits on following terms:-

FIXED:- 1 YEAR 5 PERCENT. 6 MONTHS 4½ PERCENT

SHORT NOTICE:- 15 DAYS NOTICE 4% 7 DAYS NOTICE 3½%

K. C. ABRAHAM, B. A. B. Com. (Mg. Director)

K. C. MATHEW & Co.

TIMBER MERCHANTS,
POWER HOUSE ROAD, TRIVANDRUM.

Sole Prop: K. C. Mathew, Kodathuparambil House. Phone No. 2836.

എല്ലാ ഇനം ഉരുൾ തടികളും ഉരുപ്പടികളും ആവശ്യാനുസരണം ഞങ്ങളുടെ ഡിപ്പോയിൽ നിന്നു് ന്യായമായ വിലയ്ക്കു് നിങ്ങൾക്കു് ലഭിയ്ക്കുന്നതാണു്.

ക്കാലത്തു തിരുവല്ലായിലെ ഒരു പൊതുക്കാര്യനേതാവായും, അഭിഭാഷകപ്രമുഖനായും, എം. ജി. എം. ഹൈസ്കൂൾ മാനേജരായും മററും ശോഭിച്ചിരുന്ന് കഴിഞ്ഞുപോയ ദേഹവുമായ മി. കെ. എം. മാമ്മൻമാപ്പിളയും എന്നോടൊരുമിച്ച് പരീക്ഷയ്ക്കു കൂടാൻ വന്നിരുന്നു. അദ്ദേഹം ശരിക്കുള്ള പഠിത്തം (കോഴ്സ്) മുഴുവൻതന്നെ കഴിച്ചിട്ടാണ് വന്നിരുന്നത്. എന്നെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ, ഞാൻ ഈ പരീക്ഷയിൽ കടന്നുകൂടാൻ എളുപ്പമല്ലെന്നു പലരും വിചാരിച്ചിരുന്നു. പ്രിൻസിപ്പാൽ ആഡംസ് സായ്പുപോലും, ഞാൻ പരീക്ഷയ്ക്കു ഫീസൊടുക്കുന്നതിനെപ്പററി പറഞ്ഞു:—"ഇവൻ വെറുതെ സർവ്വകലാശാലയ്ക്കു പിഴ (Fine) യൊടുക്കുക"യാണെന്ന്. ഏതായാലും പരീക്ഷാഫലം വന്നപ്പോൾ ഞാൻ പാസ്സായി. അങ്ങനെ മട്രിക്കുലേഷൻ പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, എഫ്. ഏ-യ്ക്കു പഠിക്കാനുള്ള വട്ടമായി. ഞാൻ എഫ്. ഏ-യ്ക്ക് കോട്ടയം കോളജിൽതന്നെ പഠിക്കണമെന്ന് ആഡംസ് സായിപ്പിന് ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, ഞാൻ തിരുവനന്തപുരം കോളജിലാണു ചെന്നുചേർന്നത്. മദ്രാസിൽ പോയി താമസിച്ചു കോളജിൽ പഠിക്കാൻ അന്നത്തെ പണസ്ഥിതി അനുവദിച്ചില്ല. തിരുവനന്തപുരം കോളജിലെ അന്നത്തെ പ്രിൻസിപ്പാൽ പിൽക്കാലത്ത് തിരുവിതാംകൂർ വിദ്യാഭ്യാസ ഡയറക്ടറായിരുന്ന ഡോക്ടർ മിച്ചൽ ധുരയാണ്. ഓരോ സങ്കടങ്ങളും മനുഷ്യജീവിതത്തെ ആദ്യന്തം പിൻതുടരുന്നതുപോലെ, എന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ ജീവിതത്തെ തിരുവനന്തപുരത്തും പിന്തുടർന്നു വന്നെത്തിയ ഒരു ധർമ്മസങ്കടം ആൾജിബ്രാ, ജ്യോമട്രി തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളിൽ എനിക്കുള്ള അജ്ഞതയായിരുന്നു. കോളജിൽ ചെന്നപ്പോൾ അതു സന്തതപീഡാകരമായ ഒരു മഹാബാധയായിത്തീർന്നു. കണക്കുവിഷയങ്ങൾ ക്ലാസിൽ പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് ഒരൊററ അക്ഷരം മനസ്സിലാകയില്ല. അകപ്പാടെ ഞാൻ കുഴങ്ങി. ഒന്നും മനസ്സിലാകാത്ത വിഷയങ്ങളെപ്പററി ക്ലാസിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ലെക്ചർ ദിവസേന കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് അതിനെക്കാൾ ധർമ്മസങ്കടം. അതിനാൽ ഞാൻ കണക്കുവിഷയം പഠിപ്പിക്കുന്ന പീരിയഡുകളിൽ മെല്ലെ ക്ലാസിൽനിന്നിറങ്ങി ലൈബ്രറി (ഗ്രന്ഥശാല) യിൽ ചെന്നിരുന്ന്, രസകരങ്ങളായ ഓരോരോ പുസ്തകങ്ങളും പത്രമാസികകളും മററും വായിച്ച്, വായനയുടെ രസത്തിൽമുഴുകിയിരിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ജൂണിയർ എഫ് ഏ. ക്ലാസിലെ ആണ്ടവസാനപരീക്ഷ അടുത്തപ്പോൾ ഞാൻ പരുങ്ങലിലായി. മദ്രാസിലേക്കു കടക്കാൻ എന്താണു മാർഗ്ഗമെന്നാലോചനയായി. ഞാൻ പ്രിൻസിപ്പാൽ ഡാക്ടർ മിച്ചൽധുരയെ സമീപിച്ച് സീനിയർ എഫ്. ഏ. ക്ലാസിലേയ്ക്കു സർട്ടിഫിക്കററു തരണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. മിച്ചൽ ആൾ വലിയ ഉഗ്രനും തണ്ടനും തൻേറടക്കാരനുമാണ്. നീണ്ടു മെലിഞ്ഞ ഒരു ദീർഘകായൻ! ഗരുഡന്റെ മൂക്കും വിശാലമായ നെററിയും നിശിതമായ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യത്തെയും ആജ്ഞാശക്തിയെയും സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു. എത്രയോ വിദ്യാർത്ഥികൾ പഠിക്കുന്ന ആ കോളജിൽ, സായ്പ് എന്റെ പഠിത്തസ്ഥിതിയെയും മാർക്കുകളെയുംപററി എന്തറിയാനാണ്? അതിനാൽ എനിക്കു സർട്ടിഫിക്കററു തരുന്ന കാര്യത്തെപ്പററി മററു പ്രൊഫസറന്മാരുടെ അഭിപ്രായം ചോദിച്ചു. അവരിൽ മതമാററിക്സ് പ്രൊഫസർ വളളിയാനന്ദ മുതലിയാർ ഒഴികെയുള്ള പ്രൊഫസറന്മാരെല്ലാം ക്ലാസിലെ എന്റെ പഠിത്തനിലയെപ്പററി സാമാന്യം തൃപ്തികരമായ അഭിപ്രായമാണ് പറഞ്ഞത്. മതമാററിക്സ് പ്രൊഫസരോട് "മാമ്മൻക്ലാസിൽ പഠിത്തത്തിനു എങ്ങനെയിരിക്കുന്നു?" എന്നു സായ്പു ചോദിച്ചപ്പോൾ, അദ്ദേഹം (പ്രൊഫസർ) വളരെ നേരം ഓർത്തുനിന്നു. മാമ്മൻ എന്നൊരു വിദ്യാർത്ഥി ക്ലാസിൽ ഉള്ളതായിട്ടേ അദ്ദേഹത്തിനറിവില്ല. അദ്ദേഹം വീണ്ടും ഓർത്തുനോക്കി.

മാമ്മൻ എന്നൊരുവിദ്യാർത്ഥിയെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓർമ്മയിൽ പിടികിട്ടുന്നില്ല. എങ്ങനെ പിടികിട്ടും? എന്നെ ശരിക്ക് ഒരിക്കലെങ്കിലും കണ്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലല്ലേ ഓർമ്മിക്കാൻ സാധിക്കൂ. അദ്ദേഹം മതമാററിക്സ് ക്ലാസിൽ പഠിപ്പിക്കാൻ വരുമ്പോൾ ഞാൻ ലൈബ്രറിയിലായിരിക്കും. ഒടുവിൽ പ്രൊഫസർ ഒരുവിധത്തിൽ മനസ്സുകൊണ്ട്, 'എന്നെ അടയാളനിർണ്ണയം ചെയ്തു കണ്ടുപിടിച്ചതിങ്ങനെയാണ്. "ഓ, ശരി ശരി കണക്കുവിഷയക്ലാസ് തുടങ്ങുമ്പോൾ ഒളിച്ചോടിപ്പോകുന്ന ആ കുട്ടിയല്ലേ? ശരി; ഇപ്പോൾ ഞാൻ ഓർക്കുന്നു."

എന്തിനേറെ? ഒരുവിധത്തിൽ മിച്ചൽ സായ്പു സർട്ടിഫിക്കററു തന്നു. അതുമായി ഞാൻ നേരെ മദ്രാസിലേക്കു പോയി. അവിടെച്ചെന്നു ക്രിസ്ത്യൻ കോളജിൽ സീനിയർ എഫ്. ഏ. ക്ലാസ്സിൽ ചേർന്നു. അക്കാലത്ത്, പ്രസിദ്ധനായ ഡോക്ടർ മില്ലർ ധുരയാണ് ക്രിസ്ത്യൻ കോളജിലെ പ്രിൻസിപ്പാൽ, പഠിത്തം തുടർന്നു. സിലക്ഷൻ (തെരഞ്ഞെടുപ്പ്) പരീക്ഷയടുത്തു. കണക്കുവിഷയത്തിനു ഞാൻ തീരെ പിന്നാക്കമാണെന്നു മാർക്കുകളിൽ നിന്നു മില്ലർ സായ്പിനു മനസ്സിലായി. അദ്ദേഹം ഏററവും ദയാപുരസ്സരം എന്നെ പലപ്പോഴും അരികിൽ വിളിച്ച്, പിതൃനിർവ്വിശേഷമായ വാത്സല്യത്തോടുകൂടി, ഞാൻ കഷ്ടപ്പെട്ടു പഠിച്ച് എങ്ങനെയെങ്കിലും കണക്കു വിഷയത്തിലുള്ള കുറവു നികത്തിക്കൊണ്ടുപോകണമെന്ന് ഉപദേശിച്ചു പോന്നു. എങ്കിലും മാതമാററിക്സ് എന്നുവച്ചാൽ എനിക്ക്, ജന്മനാ, തിക്തകം കഷായം പോലെയാണ്. ഈ ആയുസ്സിൽ ഒരു കണക്കു ശാസ്ത്രവിദഗ്ദ്ധനാകാമെന്നു ഞാൻ ഒരിക്കലും ആശിച്ചിട്ടില്ല. എങ്കിലും പരീക്ഷയിൽ ജയിക്കണമല്ലോ. അതിനെന്താണ് മാർഗ്ഗം? ഒരു കുറുക്കുവഴിയുണ്ടായിരുന്നു. പുസ്തകത്തിൽ, വഴിയും ക്രിയയും കാണിച്ചു വിശദമായിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്ന മാതൃകാ കണക്കുകൾ അതേപടി മനപ്പാഠം പഠിക്കുക അതു മണ്ണു ചുമക്കുന്നതുപോലെ ക്ഷമാപരീക്ഷകവും നിഷ്ഫലവും വിരസവുമായ ഒരു മുഷിപ്പൻ പണിയാണ്. പക്ഷെ ഗത്യന്തരമില്ല. മടികൊണ്ടും കണക്കു വിഷയത്തിലുള്ള സ്വതസിദ്ധമായ അനാസ്ഥകൊണ്ടും ഈ പണിയും ഞാൻ ദിവസംതോറും നീട്ടിനീട്ടി വച്ചു. പഠിത്തപ്പണി മുന്നോട്ടു നീക്കിവയ്ക്കുന്തോറും, ആ അവമതിയിൽ കുപിതയായിട്ടെന്നവണ്ണം, പരീക്ഷയും മുന്നോട്ടു അടുത്തടുത്തു വന്നു. ഞാൻ കണക്കു യാതൊന്നും പഠിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ എന്നോർക്കുമ്പോൾ എനിക്കു മനംനീററലേറി. ആകപ്പാടെ പ്രാണഭീതിയായി. പല രാത്രികളിൽ ഉറക്കംപോലും വന്നില്ല. ഈ ചിന്താഭീതിയുടെ അഗ്നിജ്വാലകളിൽ വെന്തുരുകി ഞാൻ ദിനരാത്രങ്ങൾ പോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നവേളയിൽ വളരെ വിചിത്രതരമായ ഒരു സംഭവമുണ്ടായി. അതു് താഴെപ്പറയുന്നവിധത്തിൽ ഒരു സ്വപ്നം ഒരു രാത്രി എനിക്കുണ്ടായി എന്നുള്ളതാണ്. ഞാൻ പരീക്ഷാഹാളിലിരിക്കുന്നു. കണക്കിന്റെ ചോദ്യക്കടലാസും കൈയ്യിൽ കിട്ടി. മററു കുട്ടികൾ ധൃതഗതിയിൽ എഴുതിത്തള്ളുന്നു. ഞാൻ മാത്രം ചോദ്യക്കടലാസും കയ്യിൽ വച്ചുകൊണ്ട് മിഴിച്ചിരിക്കുകയാണ്. പേനാ കടലാസിൽ ഒന്നു തൊടീക്കാൻപോലും മടി, ഒററയക്ഷരം, കണക്ക് സംബന്ധിച്ച് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഞാൻ ആ ഇരുപ്പിലിരുന്നു വെന്തുനീറി വിയർത്തുപോയി. യാതൊരാശയുമില്ല സർവസ്വവും പോയി. എന്റെ ദൈവമേ, ഇങ്ങനെ വന്നു കൂടാനിടയായല്ലോ. പരീക്ഷയിൽ തോററാൽ എന്തൊരു നാണക്കേടാണ്? സർവ്വശക്താ, ഒററ ദിവസത്തെ ഇടയെങ്കിലും കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ, എത്ര കഷ്ടപ്പെട്ടായാലും ശരി, പുസ്തകത്തിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന അച്ചടിച്ച ചോദ്യോത്തരങ്ങളെങ്കിലും മനഃപാഠം പഠിച്ചു ഞാൻ കാര്യം പററിക്കുമായിരുന്നു. അതും സാധിച്ചില്ലല്ലോ: ദൈവമേ, എന്നിങ്ങനെ പശ്ചാത്താപത്തിന്റെ തിരമാലകളിൽ ഞാൻ മുങ്ങിപ്പൊങ്ങി നെടുവീർപ്പിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ എങ്ങനെയോ ഉണർന്നു. രാത്രി ഞാൻ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോൾ കണ്ട ഒരു സ്വപ്നം മാത്രമായിരുന്നു അതെന്നു അപ്പോഴാണ് മനസ്സിലായത്. പക്ഷെ, ഒരു സ്വപ്നത്തിന്റെ മായാമയത്വം ഒന്നും അതിനുണ്ടായിരുന്നില്ല. യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു അനുഭവം പോലെതന്നെ അതു സജീവമായിരുന്നു. ഉണർന്ന് എഴുന്നേററ് ഇരുന്നതിനുശേഷവും, അതൊരു സ്വപ്നം മാത്രമായിരുന്നു എന്ന് ബോദ്ധ്യപ്പെടാൻ എനിക്കു കുറെ സമയം വേണ്ടിവന്നു ഏതായാലും അതൊരു സ്വപ്നം മാത്രമായിരുന്നു എന്നു തിട്ടം വന്നപ്പോൾ എനിക്കുണ്ടായ ആനന്ദം കേവലം വാചാമഗോചരമായിരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ പരീക്ഷയ്ക്കു് പിന്നെയും മൂന്നുമാസക്കാലം കൂടി ശേഷിച്ചിരുന്നു. ഈ സ്വപ്നത്തിൽ ഒരു മുന്നറിയിപ്പെന്നവണ്ണം എനിക്കുണ്ടായ അനുഭവം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇനി ആവർത്തിക്കാൻ ഇടയാക്കരുതെന്നു ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്തുകൊണ്ടു ഞാൻ കണക്കുപാഠപ്പുസ്തകങ്ങളെടുത്ത് ദിവസേന വളരെ വളരെ സമയം കുത്തിയിരുന്നു, ഊണും ഉറക്കവുമൊഴിഞ്ഞു ചോദ്യോത്തരങ്ങൾ ഓരോന്നോരോന്നായി മനഃപാഠം പഠിച്ചു മനസ്സിൽ കൂട്ടിവയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. ഒരു പ്രതികാരശപഥനിർവ്വഹണത്തിന്റെ ഉഗ്രതയോടുകൂടിയ ആ പഠിത്തത്തിന്റെ അവിശ്രാന്തനിഷ്ഠുരത ഞാൻ ഒരിക്കലും മറക്കുകയില്ല. ശേഷിച്ച മൂന്നുമാസക്കാലവും ഞാൻ തുടർച്ചയായി മററു സകല

FOR ALL YOUR REQUIREMENTS

In High Class Office Stationery, Account Books, Student's Note-Books, and Paper varieties,

Please contact,

N. KRISHNA PAI,

PAPER & STATIONERY MERCHANT,

K. K. ROAD, KOTTAYAM, (T-C. STATE.)

വിവിധ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ വിജയകരമായി

പ്രദർശിപ്പിച്ചുവരുന്നു.

നീലാ പ്രൊഡക്ഷൻസ്

★ ആത്മസഖി ★

മഹത്തായ 15-ാം വാരം

നടീനടന്മാർ:— ബി. എസ്സ്. സരോജ, സത്യൻ, എം. എൻ. നമ്പ്യാർ, കുമാരി തങ്കം, കുമാരി Etc., Etc.

ഉടൻ പ്രതീക്ഷിപ്പിൻ!

കൈലാസ് പിക്ചേഴ്സ്

★ ലോകനീതി ★

കഥ & സംഭാഷണം: മുതുകുളം.

ഡയറക്ഷൻ: വേലപ്പൻ.

സ്റ്റുഡിയോ: മെരിലാൻഡ്.

നടീനടന്മാർ:—ബി. എസ്സ്. സരോജ, കുമാരി തങ്കം, പങ്കജവല്ലി, സത്യൻ, കൊട്ടാരക്കര ശ്രീധരൻനായർ, എസ്. പി. പിള്ള Etc., Etc.

ഔവർ ഇൻഡ്യാ ഫിലിംസ്

★ എൻ വീട് (MY HOME) ★

നടീനടന്മാർ:—

വി. നാഗയ്യ, ടി. ആർ. രാജകുമാരി, ടി. എസ്സ്. ബാലയ്യ Etc., Etc.

ഡയറക്ഷൻ: വി. നാഗയ്യ.

സ്റ്റുഡിയോ: വാഹിനി.

TRIVANDRUM CINE FILM DISTRIBUTORS.

തും മാററിവച്ചിട്ടു് കണക്കുവിഷയത്തിലെ ചില ചോദ്യങ്ങളുടെ ഉത്തരങ്ങൾ ഉരുവിട്ടുപഠിക്കുന്നതിൽ നിഷ്ഠനായി കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഒടുവിൽ മൂന്നുമാസം കഴിഞ്ഞു പരീക്ഷ യഥാർത്ഥത്തിൽ വന്നപ്പോൾ ഞാൻ കണക്കിനും പാസ്സായി. അങ്ങനെ ആ വൈതരണി കടന്നുകൂടി. ഞാൻ ജൂണിയർ ബി. ഏ ക്ലാസ്സിലായി. അവിടെ ഒരു പരമാനന്ദം ഉണ്ടായിരുന്നു. കണക്കു പഠിക്കുകയേ വേണ്ട. അതു് എനിക്കു് എത്രമാത്രം ആശ്വാസപ്രദമായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ പ്രയാസം. എടുക്കാൻ വയ്യാത്ത ഒരു ഭാരച്ചുമടു് എടുത്തുകൊണ്ടു് നട്ടെല്ലു വളഞ്ഞു്, അവശനായി നടന്നുവരുന്ന ഒരുവന്റെ തലയിൽനിന്നു് പെട്ടെന്നു് ആ ഭാരച്ചുമടു് തട്ടിക്കളഞ്ഞാലത്തെപ്പോലെയുള്ള ഒരാശ്വാസം എനിക്കു തോന്നി. പെട്ടെന്നു് ഞാൻ പഠിത്തത്തിന്റെ ഓളപ്പാത്തിയിൽ വീണു, മുന്നോട്ടൊഴുകുവാൻ തുടങ്ങി. പാ കെട്ടിവിട്ട വള്ളം പോലെ എനിക്കു പഠിത്തത്തിൽ ഉത്സാഹം തോന്നി. കൊണ്ടുപിടിച്ചു പഠിച്ചു. അക്കൊല്ലത്തെ പരീക്ഷയിൽ ഞാൻ എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലും ഒന്നാമതായി ജയിച്ചു. ബൈബിൾ വിജ്ഞാനം സംബന്ധമായി നടത്തപ്പെടുന്ന “പീററർ കേററർ” ഹയ്യർ ഗ്രേഡ് പരീക്ഷയിലും ഞാൻ ഒന്നാമതായി ജയിച്ചു നൂറുരൂപാ സമ്മാനം കരസ്ഥമാക്കി. ക്ലാസ്സിലെ ഇംഗ്ലീഷ് പരീക്ഷയിൽ ഒന്നാമതായി ജയിക്കുന്നവർക്കുള്ള ഗൺ സ്വർണ്ണമെഡലും കരസ്ഥമാക്കി. എന്നാൽ അടുത്ത കൊല്ലം സീനിയർ ബി. ഏ. ക്ലാസ്സിലെത്തിയപ്പോൾ, പെട്ടെന്നുണ്ടായ അനാരോഗ്യം മൂലം, ഈ പ്രശസ്തവിജയങ്ങൾ അഭംഗമായി നിലനിറുത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതിനു് എനിക്കു സാധിച്ചില്ല. എങ്കിലും ബി. ഏ. ബിരുദപരീക്ഷയ്ക്കു ഞാൻ രണ്ടാംക്ലാസിൽ പാസ്സായി. അക്കൊല്ലം അനാരോഗ്യംകൊണ്ടു് ഞാൻ പീഡിതനും അസ്വസ്ഥനുമാകാതെയിരുന്നെങ്കിൽ, അതിനെക്കാൾ വളരെ ഉയർന്നു ജയിക്കാൻ എനിക്കു സാധിക്കുമായിരുന്നു എന്നാണെന്റെ വിശ്വാസം.

അങ്ങനെ ബി. ഏ. പാസ്സായിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു തൊഴിൽ തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ട പ്രശ്നം എന്നെ അഭിമുഖീകരിച്ചു. ബി. ഏ. പാസാകുന്നതിനേക്കാൾ വിഷമകരമാണതു്. നല്ല ഒരു ജോലി കണ്ടുപിടിച്ചു് അതിൽ പ്രവേശിക്കാൻ.

* * * * * *

അക്കാലത്തു്, സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികൾ ഏററവും അഭികാമ്യമായി വെച്ചിരുന്നതു് ഗവൺമെൻറുദ്യോഗമാണല്ലൊ. ബി. ഏ. പാസ്സായാലുടൻ ഗവൺമെൻറുദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുക; അല്ലാതെ പിന്നെ എന്താലോചിക്കാനാണു് എന്നായിരുന്നു ഒരു വയ്പു്. അപ്പോഴേയ്ക്കു വർഗ്ഗീസുമാപ്പിള അവർകൾ മനോരമപ്പത്രം ആരംഭിച്ചിട്ടു് ഏകദേശം ആറു വർഷം കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഞാൻ ബി ഏ. പരീക്ഷ പാസ്സാകുന്നതിനു രണ്ടു വർഷം മുമ്പു് മി. കെ ചാണ്ടി മൈസൂർ സിവിൽ സർവ്വീസു പരീക്ഷയ്ക്കു കൂടി ജയിച്ചു് മൈസൂർ ഗവൺമെൻറു സർവ്വീസിൽ ഇരുനൂററിഅമ്പതൊ, മുന്നൂറൊ രൂപാ ശമ്പളത്തിൽ ഒരു നല്ല ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു് എന്നെ പരിചയമായിരുന്നു. എനിക്കു കുറെ കഴിവുകൾ ഉണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അതിനും പുറമെ അദ്ദേഹം മൈസൂർ സർവ്വീസിൽ ഉറച്ചുകഴിഞ്ഞതോടെ, ഇനി കുറെ മലയാളികളെക്കൂടി മൈസൂർ ഗവ: സർവ്വീസിലേയ്ക്കു് ആകർഷിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. സമർത്ഥന്മാരായ കുറെ മലയാളികളെക്കൂടെ അവിടെ വരുത്തുന്നതു് അദ്ദേഹത്തിനും അഭിമാനകരമായിരിക്കുമല്ലൊ. ഈ വിചാരത്തിൽ അദ്ദേഹം, ഞാനും മൈസൂർ സിവിൽ സർവ്വീസ് പരീക്ഷയ്ക്കു ചേരണമെന്നു് എന്നോടു നിർബന്ധമായി ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു.

അല്ലെങ്കിൽ ബി. എൽ. പരീക്ഷയ്ക്കു പഠിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നും തോന്നാതെയിരുന്നില്ല. മദ്രാസ് ക്രിസ്ത്യൻ കോളജിൽ ഒരു അദ്ധ്യാപകജോലിക്കു് ഒന്നു ശ്രമിക്കുകയും, അതു സാധ്യമാണെന്നു പ്രിൻസിപ്പാൾ ധ്വരയിൽനിന്നു് ആശ ലഭിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതിനിടയിൽ വർഗ്ഗീസുമാപ്പിള മനോരമയുടെ നടത്തിപ്പും, അതുപോലെയുള്ള മററനേകം പൊതുകാര്യ പ്രാരബ്ധങ്ങളും ചുമലിലേന്തി ഞെരുങ്ങിയും വിഷമിച്ചും ഒരു വിധത്തിൽ മുന്നോട്ടു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഞാൻ മദ്രാസ് ക്രിസ്ത്യൻകോളജിൽ പഠിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് ഞങ്ങൾ ചില വിദ്യാർത്ഥികൾ ചേർന്നു പോണ്ടിച്ചേരിക്കു് ഒരു വിനോദയാത്ര നടത്തിയതിനെപ്പററി ഒരു വിവരണം ഞാൻ വർഗ്ഗീസുമാപ്പിളയുടെ പേർക്കു് എഴുതി അയയ്ക്കുകയും, അദ്ദേഹം അതു മനോരമയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും, വീണ്ടും സൗകര്യംപോലെ ലേഖനങ്ങൾ എഴുതി അയച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു് എന്നെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് എന്റെപേർക്കു് എഴുതി അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അന്നത്തെ വിനോദയാത്രാ വിവരണമായിരുന്നു എന്റെ ആദ്യലേഖനം. ഞാനെഴുതിയ ഒരു ലേഖനം ആദ്യമായി അച്ചടിച്ചുകണ്ടപ്പോൾ എനിക്കുണ്ടായ ആനന്ദം അവാച്യമായിരുന്നു. ഞാൻ ആ പത്രത്തിന്റെ ഒരു പ്രതി എന്റെ മുറിയിലുള്ള മേശവലിപ്പിനുള്ളിൽ സൂക്ഷിച്ചു. ഞാൻ തനിയെ ഇരിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ മേശവലിപ്പു വലിച്ചുവച്ചു് എന്റെ ലേഖനം രഹസ്യമായി വീണ്ടും വീണ്ടും വായിച്ചു് രസിക്കുക പതിവായിരുന്നു.

ഞാൻകൂടി കോട്ടയത്തു വന്നു താമസിച്ചു് എം. ഡി. സിമ്മനാരിയുടെയും മനോരമയുടെയും നടത്തിപ്പു സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളിൽ വറുഗീസുമാപ്പിളയെ സഹായിക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹം. എന്റെ ഉൽക്കർഷേച്ഛുക്കൾ അതിനെക്കാൾ ഉയർന്ന ഇതരമണ്ഡലങ്ങളിലേക്കാണു ദൃഷ്ടി വച്ചിരുന്നതെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലൊ. എന്റെ ഭാവിയെ സംബന്ധിച്ച പരിപാടികൾ തീരുമാനിക്കുന്നതിനുള്ള പരിപൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യം എന്റെ പിതാവു്, സ്വസഹോദരനായ വറുഗീസുമാപ്പിളയ്ക്കു വിട്ടുകൊടുത്തിരുന്നു. അതിനാൽ, ഏതായാലും തൽക്കാലം മദ്രാസിൽനിന്നു കോട്ടയത്തു വന്നു താമസിക്കണമെന്നും, മൈസൂർ സിവിൽ സർവ്വീസു പരീക്ഷയ്ക്കു പ്രൈവററായി പഠിക്കണമെന്നുള്ളതു കോട്ടയത്തു താമസിച്ചുകൊണ്ടു് ആകാമല്ലൊ എന്നും വറുഗീസുമാപ്പിള നിർബന്ധപൂർവ്വം എഴുതി അയച്ചതനുസരിച്ചു ഞാൻ കോട്ടയത്തു വന്നു. ആദ്യം എം. ഡി. സിമ്മനാരിയിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ പീരിയഡ്ഡുകൾ പഠിപ്പിക്കുന്ന ജോലിയും, അതോടുകൂടിത്തന്നെ മനോരമയിൽ വറുഗീസുമാപ്പിളയെ സഹായിക്കുന്ന ജോലിയും നിർവ്വഹിച്ചുപോന്നു. അന്നു വറുഗീസുമാപ്പിളയായിരുന്നു എം. ഡി. സിമ്മനാരി സ്കൂളിന്റെ മാനേജർ. 1072-ൽ ആയിരുന്നെന്നു തോന്നുന്നു ഞാൻ എം. ഡി. സെമ്മനാരിയിൽ അദ്ധ്യാപകനായി ചേർന്നതു്. അന്നു് എം. ഡി. സെമ്മനാരിയിൽ ഹെഡ്മാസ്റ്ററായിരുന്ന മി. ടി. അലക്സാണ്ടർ ബി. ഏ-യും സ്കൂൾ മാനേജ്മെൻറും തമ്മിൽ അസുഖം വർദ്ധിക്കുകയും, തന്മൂലം കാര്യങ്ങൾ മുന്നോട്ടു നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകാൻ അസാദ്ധ്യമായ ഒരു ഘട്ടത്തിലെത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്തു. ഇതിങ്കൽ, മാനേജ്മെൻറു് അഥവാ വറുഗീസുമാപ്പിളയും, ഓണററി പ്രിൻസിപ്പാലും യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്കൂൾ മാനേജരുമായിരുന്ന വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മല്പാനവർകളും (പിന്നീടു് വട്ടശ്ശേരിൽ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയും) കൂടി അന്നു പള്ളിക്കൂടം ഇൻസ്പെക്ടറായിരുന്ന മി. അയ്യപ്പൻപിള്ളയെ ചെന്നു കണ്ടു് ഈ വിഷമസ്ഥിതിയെപ്പററി അറിയിച്ചപ്പോൾ, നിങ്ങൾക്കു മി. മാമ്മനെത്തന്നെ ഹെഡ്മാസ്റ്ററായി നിയമിക്കരുതോ എന്നദ്ദേഹം ഇങ്ങോട്ടു ചോദിച്ചു. വറുഗീസുമാപ്പിളയെയും വട്ടശ്ശേരിൽ മല്പാനച്ചനെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, “അച്ഛനിച്ഛിച്ചതും പാൽ, വൈദ്യൻ കുറിച്ചതും പാൽ” എന്ന മട്ടിലായിരുന്നു ഈ നിർദ്ദേശം.

ഇങ്ങനെ ഞാൻ എം. ഡി. സിമ്മനാരി ഹൈസ്കൂളിലെ ഹെഡ്മാസ്റ്ററായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ആ കാലത്തിൽ വറുഗീസുമാപ്പിള അവർകൾക്കു നേരിട്ട ശരീരാസ്വാസ്ഥ്യം നിമിത്തം മനോരമയിലും ഒരു പ്രധാന ചുമതല വഹിക്കേണ്ടതായി വന്ന ഞാൻ എന്റെ സ്വന്ത ആഗ്രഹപ്രകാരമുള്ള ഭാവി പരിപാടികളെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു വറുഗീസുമാപ്പിളയുടെ ഹിതത്തിനു ഞാൻ പരിപൂർണ്ണമായി കീഴ്പ്പെട്ടു. മനോരമയുടെ പത്രാധിപത്യം എന്റെ ജീവിതവൃത്തിയായി തെരഞ്ഞെടുത്തതിനെപ്പററി ഞാൻ പിന്നീടൊരിക്കലും പശ്ചാത്തപിക്കാനിടയായിട്ടില്ല. മനോരമയ്ക്കു് ഇന്നുള്ള പ്രചാരവും വളർച്ചയും ഉണ്ടാകുമെന്നു് ആദ്യകാലത്തെന്നല്ല, പിന്നീടുള്ള കാൽ ശതാബ്ദക്കാലത്തുപോലും സ്വപ്നേപി പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതല്ല. എങ്കിലും ഞാൻ മൈസൂർ സിവിൽ സർവ്വീസിൽ ചേരുകയും അവിടെ മെ: കെ. ചാണ്ടിയും, കെ. മാത്തനും ലഭിച്ചതുപോലെയുള്ള ഉദ്യോഗക്കയററങ്ങൾ കിട്ടുകയും ചെയ്യുകയോ അഥവാ ബി. എൽ. ജയിച്ചു തിരുവിതാംകൂർ ജുഡീഷ്യൽ സർവ്വീസിൽ അങ്ങേയററം ഒരു ഹൈക്കോടതി ജഡ്ജിയായിത്തീരുകയോ (അതു തന്നെ എത്ര ചുരുക്കം പേർക്കു മാത്രമേ സാധിക്കുന്നുള്ളു) ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ തന്നെ എനിക്കു കിട്ടാമായിരുന്നതിനേക്കാൾ അനേകമടങ്ങു വരുമാനവും സ്വാധീനശക്തിയും വളർച്ചയും പിന്നീടു ലഭിക്കാനിടയായിതിനുള്ള പ്രധാന കാരണം, ഞാൻ മനോരമയിൽ ചേരാനിടയായതാണെന്നു് ഞാൻഎപ്പോഴും കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം അഭിമാനിക്കുന്നു.

—— :*: ——

ZENITH STUDIO
FOR
Developing, Printing and Enlarging

Phone
3003.

ZENITH STUDIO
UNIVERSITY COLLEGE JN:
TRIVANDRUM.

SEE PAGE No. 175.

You're much better off *with a* HILLMAN MINX!

- WORLD'S MOST POPULAR FAMILY CAR
- LOW COST MAINTENANCE
- BIG CAR PERFORMANCE AT SMALL CAR COST
- COMPLETELY MONSOON PROOF

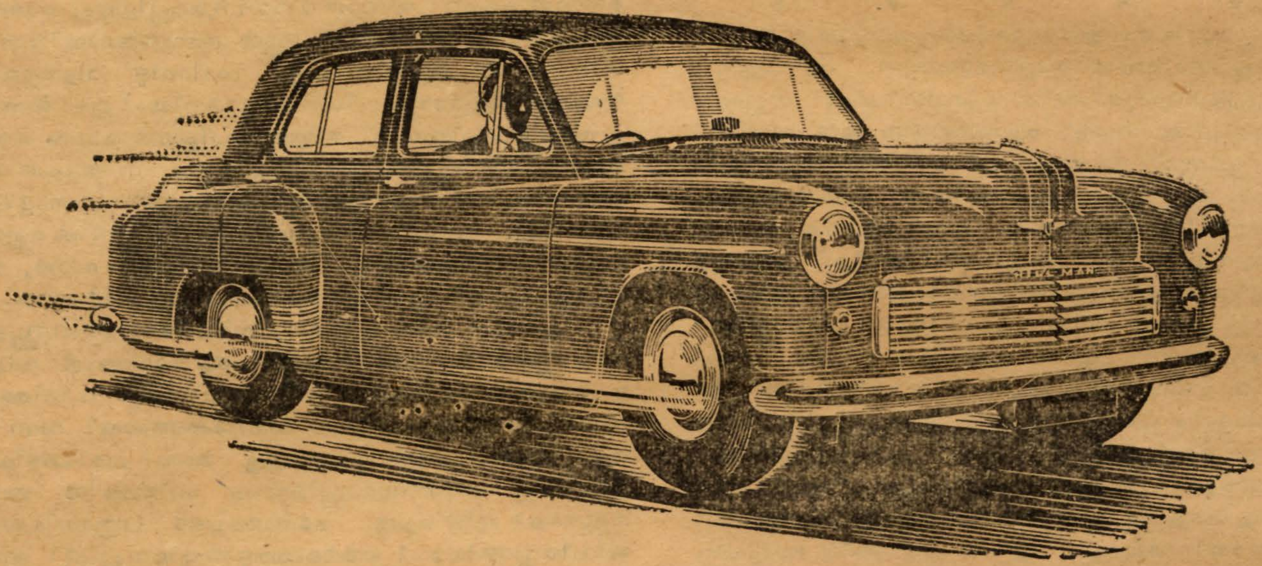

PRODUCED BY
AUTOMOBILE PRODUCTS OF INDIA LTD.
BHANDUP-BOMBAY

AN INDIAN ENTERPRISE *FORGING AHEAD*
IN ASSOCIATION WITH THE ROOTES GROUP

THE FACTORY WITH A FUTURE

Authorised Dealers for Travancore Cochin State
A. V. GEORGE & CO., LTD.
KOTTAYAM.

★ ഇന്ത്യയുടെ വിദേശനയം ★

അടുത്ത ചില സംഭവങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ അതിൻെറ ഒരു വിശദീകരണം

(പനമ്പള്ളി ഗോവിന്ദമേനോൻ)

ദക്ഷിണപൂർവ്വേഷ്യയിലെ രാഷ്ട്രങ്ങൾ സ്വന്തം രക്ഷയ്ക്കും പൊതുതാൽപ്പര്യങ്ങൾ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകാനും പരസ്പര സഹകരണത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒത്തുചേർന്നു ഒരു വ്യവസ്ഥയുണ്ടാക്കണമെന്നുള്ള നിർദ്ദേശം കുറച്ചു കാലത്തിനു മുമ്പ് വളരെ ശക്തിയായി ഉന്നയിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായല്ലൊ. ഒരു 'പസഫിക് സന്ധി' യെന്ന പേരിലാണ് ഇതിനുള്ള പരിശ്രമമുണ്ടായതു്. ഭാരതം ഈ സഖ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെടുവാൻ വിസമ്മതിക്കയാണുണ്ടായതു്. രാഷ്ട്രങ്ങൾ പ്രാദേശികസംരക്ഷണത്തിനും പരസ്പരസഹകരണത്തിനും വേണ്ടി കൂടിയാലോചിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ തീരുമാനിക്കുന്നതിനു ഇന്ത്യ ഒരുവിധത്തിലും എതിരല്ല. എന്നാൽ എന്താണ് പസഫിക് സന്ധിയിൽ പങ്കുകൊള്ളാൻ ഇന്ത്യ വിസമ്മതിച്ചതു്. ജനകീയ ചൈനയെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്താത്ത ഒരു പസഫിക് സന്ധി ഉണ്ടാക്കുന്നതു അതിൻെറ പ്രഖ്യാപിത ഉദ്ദേശത്തിനു തന്നെ വിരുദ്ധമാണെന്നും അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു സംരംഭത്തിൽ സഹകരിക്കുന്നതു് ശക്തി രാഷ്ട്രീയത്തെ നിദാനമാക്കി ഒരു പ്രത്യേക ബ്ളാക്കിൽ ചേരുക എന്ന ഫലമാണുളവാക്കുക എന്നും ഇന്ത്യ കണ്ടു. ഇന്ത്യ അന്നു സ്വീകരിച്ച നില വളരെയധികം തെററിദ്ധരിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായെങ്കിലും വിദേശനയത്തിൽ ഇന്ത്യ മൗലികമായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള നിഷ്പക്ഷതാ നയം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയും ലോകസമാധാനത്തിൻെറപേരിലും എടുക്കാവുന്ന ഏററവും യുക്തിപൂർവ്വമായ നിലയായിരുന്നു അതെന്നും ഇന്ത്യയുടെ ആ നടപടി ഒരു ലോകമഹായുദ്ധത്തിൻെറ സാദ്ധ്യതയെ കുറച്ചെങ്കിലും മാററി നിർത്തുവാൻ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും പിന്നീടും എല്ലാവരും സമ്മതിക്കയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്.

ഇന്ത്യയുടെ വിദേശനയത്തിൻെറ വിശേഷിച്ചും അയൽപ്രദേശമായ ദക്ഷിണപൂർവ്വേഷ്യാരാഷ്ട്രങ്ങളോടുമുള്ള നയത്തിൻെറ ലക്ഷ്യമാക്കിവച്ചിരിക്കുന്നതു രണ്ടു പ്രധാന സംഗതികളാണെന്നു ഇതിൽനിന്നും കാണാം. ഒന്നാമതു് ഒരു മൂന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിൻെറ സാദ്ധ്യത ഇല്ലാതാക്കുക, അഥവാ അങ്ങനെ ഇല്ലാതാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതുവരെ, ഒരു മൂന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിനു പ്രേരകമായേക്കാമെന്നു കാണുന്ന ഓരോ സന്ദർഭത്തെയും നീട്ടിനീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ ശ്രമിക്കുക, രണ്ടാമതു ഓരോ രാജ്യത്തിൻെറയും, വിശേഷിച്ചും ദക്ഷിണപൂർവ്വേഷ്യാ രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ ഓരോന്നിൻെറയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും സ്വയം നിർണ്ണയാവകാശത്തിനും വേണ്ടി നിലകൊള്ളുക. ഈ രണ്ടു ലക്ഷ്യങ്ങളുംവച്ചു നോക്കിയാലും ഏഷ്യാഭൂഖണ്ഡത്തിലെ ഒരു വലിയ സ്വതന്ത്ര ശക്തിയായി നിലകൊള്ളുന്ന മഹത്തായ ജനകീയചീനയെ പരിഗണിക്കാതെ ചെയ്യുന്ന ഏതു നടപടിയും ലോകസമാധാനത്തെ ഭഞ്ജിക്കുവാൻ സഹായിക്കുകയായിരിക്കുമെന്നു തെളിഞ്ഞു കാണാവുന്നതാണ്.

അന്താരാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ നേതൃത്വം ഏറെറടുത്തിരിക്കുന്ന പാശ്ചാത്യ വൻശക്തികൾ ഏഷ്യൻ കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു് ഏഷ്യൻ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ തലയ്ക്കുമീതെതന്നെ എന്തു തീരുമാനവും ചെയ്യാമെന്നുള്ള നിലയാണ് ആദ്യം മുതൽ സ്വീകരിച്ചുവന്നിട്ടുള്ളതു്. ലോകപ്രശ്നങ്ങളെ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ഏഷ്യയുടെ ശബ്ദം ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്നുള്ള ഒരു ഭാവം കാണാറമില്ലായിരുന്നു. ഇന്ത്യാക്കാരായനാം ഏഷ്യൻജനതയാണ്. ഏഷ്യൻ ജനതയെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു്, ലോകപ്രശ്നങ്ങളിലും ഏഷ്യൻ പ്രശ്നങ്ങളിലും എടുക്കപ്പെടുന്ന തീരുമാനങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരികയില്ലെന്നും ലോകതാൽപ്പര്യങ്ങളെ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകയില്ലെന്നും ഇന്ത്യയ്ക്കു് പറയാതിരിക്കുവാൻ നിവ്വാഹമില്ല. ഇന്ത്യ ഏഷ്യയുടെ ശബ്ദത്തിലാണ് സംസാരിക്കുന്നതെന്ന ഒരു ആരോപണം ഉന്നയിക്കപ്പെടാറുണ്ടു്. ഏഷ്യൻ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ശബ്ദങ്ങളെ യഥാർഹം പരിഗണിക്കുവാനും ആദരിക്കുവാനും പാശ്ചാത്യവൻശക്തികൾ സന്നദ്ധരാകുന്നതുവരെ ഇന്ത്യയുടെ ശബ്ദം ഏഷ്യയുടെ ശബ്ദമായിരിക്കേണ്ടതായ ആവശ്യമുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇന്ത്യ എപ്പോഴും ഒരു കാര്യം വളരെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുമുണ്ടു്. അതായതു് ഇന്ത്യ ഒരിക്കലും ഏഷ്യയുടെ നേതൃത്വം അവകാശപ്പെടുകയൊ കാംക്ഷിക്കയോചെയ്യുന്നില്ല. ഏഷ്യയിലെ ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേകരാഷ്ട്രത്തിൻെറ നേതൃത്വമൊ പ്രാതിനിദ്ധ്യമൊപോലും ഇന്ത്യ അവകാശപ്പെടുന്നില്ല. ഇന്ത്യയ്ക്കു അവളുടെ മഹത്തായ അയൽവക്കക്കാരുടെ, സുഹൃത്തുക്കളുടെ അഭിവാഞ്ഛകളും യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും അറിയുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യാതെ തരമില്ല. ആ അഭിവാഞ്ഛകളും യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും വൻകിടരാഷ്ട്രങ്ങളും അറിയുകയും അംഗീകരിക്കയും ചെയ്യണമെന്നും ലോകസമാധാനത്തിനു് അതുകൂടാതെ നിവൃത്തിയില്ലെന്നും ഉള്ള പരമാർത്ഥം പ്രഖ്യാപിക്കാതെയും കഴിയുകയില്ല. ഇന്ത്യയുടെ ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത കർത്തവ്യ നിർവഹണത്തിൽ ഇന്ത്യയുടെ ശബ്ദം ഏഷ്യയുടെ ശബ്ദമായി മാറിയേക്കാമെന്നതു് സ്വാഭാവികം മാത്രമാണ്.

ഏഷ്യയിൽ സമുത്ഥാനംചെയ്തിട്ടുള്ള നൂതനരാഷ്ട്രങ്ങളെ, പ്രത്യേകിച്ചും ഒരു നൂതനശക്തിയായ ജനകീയ ചൈനയെ മാററി നിറുത്തിക്കൊണ്ടു് ചില പ്രശ്നങ്ങൾക്കു് പരിഹാരം കാണണമെന്നുവച്ചു വൻകിട രാഷ്ട്രങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള എല്ലാ പരിശ്രമങ്ങളും പരാജയപ്പെട്ടു പോയതായി കാണുവാൻ കഴിയും. കൊറിയായെ, അവളുടെ ഏഷ്യൻ സഹോദരിമാരുടെ സഹകരണം ഇല്ലാതെ തന്നെ ഏകീകരിക്കുവാൻ ഐക്യരാഷ്ട്ര സംഘടന പരിശ്രമിച്ചു; ഇൻഡോ ചീനയിലെ പ്രശ്നത്തിനു് പാശ്ചാത്യരാഷ്ട്രങ്ങൾ മാത്രമായി ഒരു പരിഹാരമുണ്ടാക്കിക്കളയാമെന്നുവച്ചു് പരിശ്രമിച്ചുനോക്കി. രണ്ടിലും അനുഭവപ്പെട്ട ദയനീയമായ പരാജയം, ഏഷ്യൻ രാഷ്ട്രങ്ങളെ മാററി നിറുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഇത്തരം പരിശ്രമങ്ങൾ വിജയിക്കയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ലോകത്തെ ആപത്തിലേയ്ക്കു വലിച്ചിഴക്കുമെന്നുകൂടി തെളിയിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇന്ത്യ ഈ പരമാർത്ഥം പറയുമ്പോൾഇന്ത്യയുടെ ശബ്ദം ഏഷ്യയുടെ ശബ്ദമായി തോന്നുന്നുണ്ടാകാം.

ഇന്ത്യയുടെ വിദേശനയത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനതത്വം എല്ലാ രാഷ്ട്രങ്ങളുമായും സൗഹാർദ്ദം പുലർത്തുക, പരസ്പര അംഗീകാരവും ആദരവും പുലർന്നു വരുന്ന ഒരു അടിസ്ഥാനത്തിൽ എല്ലാവരുമായി സഹകരിക്കുക, പരസ്പരം ഓരോരുത്തരുടേയും പ്രത്യേകതാൽപ്പര്യങ്ങളെയും പരസ്പരമുള്ള താൽപ്പര്യവൈരുദ്ധ്യങ്ങളേയും മററും തുറന്ന മനസ്സോടും ആർജ്ജവബുദ്ധിയോടും കൂടി യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാണെന്നു സമ്മതിക്കയും വകവച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക, ലോകസമാധാനത്തിനുവേണ്ടി അങ്ങേഅററത്തെ സംഭാവനയും നൽകുവാൻ തയ്യാറായിരിക്കുക എന്നതാണ്. ഇന്ത്യയുടെ വിദേശനയം ഓരോ സന്ദർഭത്തിലും ആദ്യമാദ്യം വളരെ അധികം തെററിദ്ധരിക്കപ്പെടുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. കൊറിയൻ പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ചു നാമെടുത്ത നില തെററിദ്ധരിക്കപ്പെടുകയും അവഹേളിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പക്ഷെ അനന്തരമിന്നുവരെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഓരോ സംഭവവികാസവും ഇന്ത്യ സ്വീകരിച്ച നിലമാത്രമായിരുന്നു ശരി എന്നാണ് തെളിയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. കൊറിയൻ പ്രശ്നത്തിനു പരിഹാരം കാണുവാനുള്ള ഇന്ത്യയുടെ പരിശ്രമമാണ് ഇന്നു് ലോകരാഷ്ട്രങ്ങൾ ഏററവും കാര്യമായി അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഇൻഡോചീനയിലെ കാര്യങ്ങളിൽ ഇന്ത്യ എടുത്ത നിലയും തെററിദ്ധരിക്കപ്പെടുകയാണ്. കൊറിയായും ഇൻഡോചീനയും വിദേശാധിപത്യത്തിലായിരുന്നു. അവിടങ്ങളിൽ ജനകീയ വിപ്ലവം തലയുയർത്തി: അധികാരം പ്രഖ്യാപിച്ചു. അങ്ങനെ അവിടെ രണ്ടു ദിക്കിലും ഈരണ്ടു് ഗവർമ്മെൻറുകൾ നിലവിലുണ്ടു്. ഇതിൽ ഒന്നിനെ പോലും അംഗീകരിക്കുവാൻ ഇന്ത്യാ ഗവർമ്മെൻറ ഇതുവരെ കൂട്ടാക്കിയിട്ടില്ല. ആ ഗവമ്മെൻറുകൾ പരസ്പരം സമരം ചെയ്യുകയാണല്ലൊ. കൊറിയയ്ക്കും ഇൻഡോ ചീനക്കും പരിപൂർണ്ണമായ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണിന്ത്യ വാദിക്കുന്നതു്. ഈ കാര്യത്തിൽ ഒരുതരം ഒത്തുതീർപ്പിനും ഇന്ത്യ തയ്യാറില്ല. ഏഷ്യയിൽ ഒരിടത്തും കോളോണിയലിസം അനുവദിക്കുവാനും ഇന്ത്യ തയ്യാറില്ല. വിയററുനാമിൽ ഫ്റാൻസിൻെറ നില എന്തു തന്നെയാകട്ടെ, അവിടെ ഫ്റാൻസിൻെറ സൈനികശക്തിയുടെ പിൻബലംകൊണ്ടു നിലകൊള്ളുന്ന ഒരു ഗവമ്മെൻറുണ്ടു് ജനകീയ ചൈനയും സോവ്യററു റഷ്യയും അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള മറെറാരു ഗവമ്മെൻറുമുണ്ടു്. ഇന്ത്യയുടെ നില, ഇവിടെ വളരെ വ്യക്തവും ലഘുവും യുക്തിയുക്തവുമാണ്. ബോദായ് ഗവമ്മെൻറിനെയോ, ചൈന അംഗീകാരം നൽകിയിട്ടുള്ള ഹോച്ചിമിൻ ഭരണകൂടത്തെയൊ ഇന്ത്യ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. രാജ്യത്തെ നയിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയാദർശം, രാജ്യത്തിലെ ആഭ്യന്തരഘടന എന്നിവ എന്താണെന്നല്ല, വിയററ്നാമിൻെറ അതിർത്തിക്കുള്ളിൽ പരമാധികാരം ചെലുത്തി ഫലപ്രദമായി ഭരണം നടത്തുന്ന ഏതു സംഘടനയേയും അംഗീകരിക്കാമെന്നാണ് ഇന്ത്യയുടെ നയം. ഏഷ്യൻ ജനതകളുടെ സ്വാ

തന്റേതായ അഭിലഷിക്കുന്ന നമുക്കു മറ്റെന്തൊരു നില സ്വീകരിക്കുവാൻ സാധിക്കും?

ജനകീയ ചീനയെ ഐക്യരാഷ്ട്രങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചേ ലോകസമാധാനത്തിനുള്ള വഴി തെളിയുകയുള്ളു എന്നു ഇന്ത്യ ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചുപറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും ഇ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്.

ദൂരപൗരസ്ത്യദേശത്തിലെ സ്വാതന്ത്ര്യാഷ്ട്രങ്ങളായ ഫിലിപ്പൈൻസിനോടും സയാമിനോടും ഇന്ത്യയുടെ ബന്ധം സൗഹാർദ്ദപരമായി പുരോഗമിച്ചുവരുന്നു. ഒരു ബ്ലോക്കിലും ചേർന്നു നിൽക്കുകയില്ലെന്നുള്ള നമ്മുടെ ദൃഢനിശ്ചയവും അതിനെ ആസ്പദിച്ചു മാത്രം നാം ഓരോ പ്രശ്നങ്ങളെയും സമീപിക്കുന്ന രീതികളുടെ സ്വാഭാവികമായ വ്യത്യസ്തതയും നമ്മുടെ സജീവസഹകരണത്തിനു പലപ്പോഴും പരിമിതി ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ടാകാം. പക്ഷെ പരസ്പരം അറിയുവാനും സമീപനരീതികളുടെ വ്യത്യാസങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുവാനും ഇരുകൂട്ടർക്കും കഴിയുന്നതുകൊണ്ട് പൊതുതാൽപ്പര്യമുള്ള രംഗങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം ഐക്യരാഷ്ട്രസംഘടനകളിൽ ഒരുമിച്ചുനിന്നു പ്രവർത്തിക്കുവാനും ഇങ്ങനെ ഒരുമിച്ചു നിന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്ന രംഗങ്ങൾ വിപുലപ്പെടുത്തുവാനും വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനും നമുക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ജപ്പാനുമായി സന്ധിയുണ്ടാക്കാനുള്ള സാൻഫ്രാൻസിസ്കൊ സമ്മേളനത്തോടു ഇന്ത്യ സ്വീകരിച്ച നിലയും വളരെ തെററിദ്ധാരണകൾക്കു ഇടയാക്കി. വലിയ വിമർശനങ്ങളും അതിനെപ്പററി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ രാഷ്ട്രാന്തരീയ ബന്ധങ്ങൾക്കു ഊനം തട്ടിക്കുന്ന ഒന്നും തന്നെ നാം ചെയ്യുകയില്ലെന്നും പൗരസ്ത്യവും പാശ്ചാത്യവും തമ്മിലുള്ള വിടവു തെല്ലുപോലും വർദ്ധിക്കുവാൻ കാരണമാക്കുകയില്ലെന്നും ദൂരപൗരസ്ത്യപ്രശ്നങ്ങളിൽ ജനകീയ ചീനയെ അംഗീകരിക്കാത്ത ഒന്നിലും യോജിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നുമുള്ള ഇന്ത്യയുടെ നിലയെ ആസ്പദിച്ചു മററൊരു നയവും ഇവിടെ സ്വീകരിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ലല്ലോ. എന്നാൽ അതോടൊപ്പം ജപ്പാനുമായുള്ള നമ്മുടെ ബന്ധം രണ്ടു നല്ല സുഹൃത്തുക്കൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധമാണ്. അതു പരസ്പരധാരണയിൽ അടിയുറച്ചു വളർന്നുവരികയാണ്.

അങ്ങിനെ ഒരു ബ്ലോക്കിലും ചേരാതെ എല്ലാ രാഷ്ട്രങ്ങളുമായി സൗഹാർദ്ദബന്ധം പുലർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇന്ത്യയുടെ വിദേശനയത്തിനു എല്ലാരാഷ്ട്രങ്ങളുടെയും സന്മനസ്സും ശരിയായ ധാരണയും ഇന്നു നേടുവാൻ കഴിഞ്ഞിരിക്കയാണ്. കൊറിയൻ പ്രശ്നപരിഹാരത്തിനു ഇന്ത്യ സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന പദ്ധതിക്കു ലോകരാഷ്ട്രങ്ങൾ നൽകുന്ന പിന്തുണയും ശ്രദ്ധയും ഇതുതന്നെയാണു തെളിയിക്കുന്നതു്. ലോകസമാധാനത്തിനു മഹത്തായ സംഭാവനയാണു ഇന്ത്യയുടെ വിദേശനയം മൂലം നാം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നു നമുക്കു ന്യായമായും അഭിമാനിച്ചുകൂടെ? ഒരു മൂന്നാം ലോകമഹായുദ്ധം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുവാൻ ഇടയാക്കുമായിരുന്ന ഓരോ സന്ദർഭത്തെ തട്ടിനീക്കുവാൻ ഇതുവരെയായി ഇന്ത്യയ്ക്കു അവളുടെ വിദേശനയത്തിന്റെ അനുപമമായ വൈശിഷ്ട്യം കാരണം സാധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു ഒരു വലിയ നേട്ടമായി പരിഗണിച്ചുകൂടെ?

ഇന്ത്യയുടെ വിദേശനയത്തിന്റെ പ്രണേതാവും ജീവനും നമ്മുടെ പ്രധാനമന്ത്രി പണ്ഡിററ് നെഹ്രു ആണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശാലവും ഉത്തുംഗവുമായ ആശയവും വീക്ഷണഗതിയുമാണ് ഇന്നു ലോകത്തെ ഒരു ആഗോളയുദ്ധത്തിന്റെ കെടുതിയിൽ നിന്നും രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ മഹനീയ പരിശ്രമങ്ങൾക്കു ശാശ്വതമായ വിജയവുമുണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ അതു പണ്ഡിററ് നെഹ്രുവിന്റെയോ ഇന്ത്യയുടെയോ കുറവുകൊണ്ടല്ല.

——:*:——

നിങ്ങളുടെ മോഹന സ്വപ്നങ്ങൾ!

നിങ്ങളുടെ മോഹനസ്വപ്നങ്ങൾ എന്തുതന്നെ ആയിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ. അവ നിറവേററുന്നതിനുവേണ്ടി ഇപ്പോൾതന്നെ നിങ്ങൾ ശ്രമിക്കണം. ഒട്ടുംതന്നെ വിഷമകരമല്ലാത്ത ചില പരിപാടികൾ സ്വീകരിച്ചാൽ മാത്രം മതി.

1. നിങ്ങൾ ആ വലിയ തീരുമാനം ചെയ്യുക ഓരോ മാസത്തിലെയും ആദായം ചെലവാക്കുന്നതിനു മുൻപ് കുറെ പണം സേവിംഗ്സ് ബാങ്കിൽ നിക്ഷേപിക്കുക

2. ഓരോ ആഴ്ചയിലും അല്ലെങ്കിൽ ഓരോ മാസത്തിലും കൃത്യമായ ഒരു തുക സേവിംഗ്സ് കണക്കിൽ അടയ്ക്കുക അങ്ങനെ ക്രമമായി സമ്പാദിക്കുന്ന തുച്ഛമായ തുകകൾ ചെറിയ ഒരു കാലയളവിനുള്ളിൽ വലിയ ഒരു നിക്ഷേപമായി തീരുന്നു.

3. ഇപ്പോൾതന്നെ ഓറിയൻറ് സെൻട്രൽ ബാങ്കിൽ സേവിംഗ്സ് കണക്കു തുടങ്ങുന്നതിനുള്ള ഫോറം പൂരിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുക അഞ്ചു രൂപാകൊണ്ട് സേവിംഗ്സ് ബാങ്കു കണക്കു തുടങ്ങാം ഒരു രൂപാവരെ നിക്ഷേപിക്കാം.

നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിനും വേണ്ട സുരക്ഷിതത്വത്തിനും പുറമെ എല്ലാവരും ആഗ്രഹിക്കുന്ന ആ മനസ്സമാധാനവും നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതിൽ വളരെ ചുരുങ്ങിയ ഒരു കാലയളവിനുള്ളിൽ നിങ്ങളുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നതു കാണുവാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയും

ഓറിയന്റ് സെന്റ്രൽ ബാങ്ക് ലിമിറ്റഡ്.

ഹെഡ് ആഫീസ് – കോട്ടയം

ബ്രാഞ്ചുകൾ :–

ഈരാററുപേട്ട—കുമരകം—ചാമ്പാടി— എറണാകുളം—കോതമംഗലം—പിറവം—കോട്ടയം—എരുമേലി— കൂട്ടിക്കൽ— പൂവരണി— കാളകെട്ടി—വടക്കൻപറവൂർ— തിരുവല്ലാ—പാലാ—തൊടുപുഴ— വൈക്കം.

കഥകളി പരിഷ്ക്കരണം

(കെ. രാമവർമ്മ, എം. ഏ. അമ്പലപ്പുഴ)

ഇന്നു് വിശ്വകലാരംഗത്തു് സഹൃദയ സമ്മതിയും സമാരാധനയും നേടിയിട്ടുള്ള ഏക കേരളീയ കല കഥകളി മാത്രമാണു്. കാലോചിതമായ പരിഷ്ക്കരണത്തിനും പരിഗണനയ്ക്കും വിധേയമായിരുന്നെങ്കിൽ ലോകരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അഭിനന്ദനാർഹമാകുമായിരുന്ന അനവധി വിശിഷ്ടകലകൾ നമുക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇനി അവയെ സമുദ്ധരിക്കുക സാധ്യമല്ല. കഥകളിക്കു് അത്തരം ഒരു ദുരന്തം വരാതിരിക്കണമെങ്കിൽ കലാപ്രേമികളുടെ സത്വരശ്രദ്ധ ഈ കലയുടെ പോഷണത്തിൽ പതിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കഥകളിയെ പുനരുദ്ധരിക്കത്തക്കവിധം അതിനുള്ള മാഹാത്മ്യം എന്തെന്നു് ചില പരിഷ്കൃത മാന്യന്മാർ ചോദ്യം ചെയ്യേക്കാൻ ഇടയുണ്ടു്. അതിനുള്ള സമാധാനം മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞു, എങ്കിലും ഒന്നുകൂടി വിശദമാക്കാം.

<u>എന്താണു് കഥകളിയുടെ യഥാർത്ഥമേന്മ?</u> കേരളത്തിന്റെ കേൾവികേട്ട കലാവിശേഷങ്ങളിൽ പ്രഥമഗണനീയമാണു കഥകളി. താളമേളങ്ങളും, സംഗീതസാഹിത്യങ്ങളും, സൂക്ഷ്മരസദ്യോതനം ചെയ്യുന്ന അഭിനയക്രമങ്ങളും, വേഷവിധാനങ്ങളും ഇത്രമാത്രം സരസമായി, സഹൃദയരഞ്ജകമായി, സംയോജിച്ചിട്ടുള്ള ഇതരദൃശ്യകല ലോകത്തെങ്ങും തന്നെയില്ല. ഭാരതീയ സംസ്കാരാഭ്യുദയത്തിൽ അതീവ തൽപ്പരനും വിശ്വമഹാകവിയുമായിരുന്ന രവീന്ദ്രനാഥ ടാഗോർ കഥകളിയുടെ കലാമാഹാത്മ്യത്തെ മുക്തകണ്ഠം പുകഴ്ത്തിയിട്ടുണ്ടു്. പണ്ഡിററു് ജവഹർലാൽനെഹ്രു, ശ്രീമതി സരോജിനി നായ്ഡു തുടങ്ങി മററു പല പ്രശസ്തവ്യക്തികളും കഥകളി കണ്ടു കേരളീയരുടെ അഭിനയചാതുരിയെ അഭിനന്ദിച്ചിട്ടുള്ളവരാണു്. ഭാരതഭൂമി വിട്ടു് പാശ്ചാത്യദേശങ്ങളിലും അസ്ത്രേലിയാ മുതലായ മററു ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിലും കഥകളിയുടെ പ്രശസ്തി പരന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. നടനകലാ നിപുണനും പാശ്ചാത്യപൌരസ്ത്യദേശങ്ങളിൽ ഒന്നുപോലെ സുകീർത്തിതനും ആയ ശ്രീമാൻ ഉദയശങ്കർ കേരളത്തിലെ ഈ മഹനീയ കലാവിശേഷം കണ്ടതിന്റെ ഫലമായി അനുഗൃഹീത നടനായിരുന്ന തകഴിയിൽ തോട്ടം ശങ്കരൻ നമ്പൂതിരിയെ കൽക്കട്ടായിലേയ്ക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയതും അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു് അമൂല്യമായ പല നടനകലാപ്രയോഗവിധങ്ങളും കരസ്ഥമാക്കി തന്റെ അഭിനയപ്രവീണതയ്ക്കു പൂർവ്വാധികം പ്രശസ്തി സമാർജ്ജിച്ചതും ഈ അവസരത്തിൽ സ്മരണീയമാണു്. അമേരിക്കൻ നർത്തകീയായ രാഗിണീദേവി കേരളത്തിൽ വന്നപ്പോൾ അന്നു് ഒരു കഥകളിനടനായിരുന്ന ശ്രീ. ഗോപിനാഥന്റെ നടനനൈപുണി കണ്ടു വിസ്മയിക്കയും അദ്ദേഹത്തെ തന്റെ സഹനർത്തകനായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. പൌരസ്ത്യവും പാശ്ചാത്യവുമായ നടനസമ്പ്രദായങ്ങൾ പരസ്പരം പഠിച്ചു് പരിഷ്ക്കരിച്ച ഒരു നർത്തകസംഘത്തോടുകൂടി അവർ കുറേക്കാലം പല രാജ്യങ്ങളിലും ചുററി സഞ്ചരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ശ്രീ. ഗോപിനാഥനും മുൻപറഞ്ഞ തോട്ടം ശങ്കരൻ നമ്പൂതിരിയുടെ ശിക്ഷണത്തിൽ അഭ്യസനം നടത്തിയിട്ടുള്ളതാണു്. പറവൂർ സ്വദേശിയായ ആനന്ദശിവറാം എന്ന പ്രസിദ്ധ നർത്തകൻ അടുത്തകാലത്തു് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നൃത്തപ്രദർശനങ്ങൾ നടത്തി കേരളീയ നൃത്യകലയുടെ വൈശിഷ്ട്യം പാശ്ചാത്യലോകത്തിനു മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്തു. ആനന്ദശിവറാം വള്ളത്തോളിന്റെ കലാമണ്ഡലത്തിൽ ശ്രീ. നായർ തകഴി കുഞ്ചുക്കുറുപ്പു്, പട്ടിക്കാംതൊടി രാമുണ്ണിമേനോൻ എന്നിവരുടെ ശിഷ്യത്വത്തിൽ എട്ടുകൊല്ലം കഥകളി അഭ്യസിച്ചതാണു്. അസ്ത്രേലിയൻ നർത്തകിയായ മിസ്. ലൂയിലൈററ്ഫൂട്ടു് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യയായിതീർന്നതു മുതൽ ആനന്ദശിവറാം അവരുമൊന്നിച്ചു് അസ്ത്രേലിയായിലും നൃത്തകലാപ്രകടനങ്ങൾ നടത്തി കീർത്തി സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

വിദേശീയ കലാകാരന്മാരെ കേരളത്തിലേയ്ക്കു് ആകർഷിക്കുന്ന ഒരേ ഒരു കല കഥകളിയാണു്. കേരളത്തിന്റെ സ്വന്തമെന്ന അഭിമാനത്തോടുകൂടി ലോകത്തിനു കാഴ്ചവയ്ക്കുവാൻ കേരളീയർക്കു ശേഷിച്ചിട്ടുള്ള കലാവിശേഷവും കഥകളി മാത്രമേയുള്ളു. തുള്ളലില്ലയോ എന്നൊരു സംശയമുദിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ കഥകളിയിലെ കലാപൂർണ്ണിമയുടെ ശതാംശം തുള്ളലിനില്ല. നൃത്തവൈവിധ്യത്തിലും അഭിനയസമ്പൂർണ്ണതയിലും കഥകളിയെ ജയിക്കത്തക്ക മററു കലകൾ ലോകത്തിലില്ലെന്നു പാശ്ചാത്യരും സമ്മതിക്കുന്നു. വിശ്വപ്രസിദ്ധമായ ഈ മഹനീയകലയ്ക്കു് ഇന്നു കേരളത്തിലുള്ള സ്ഥാനം എന്തെന്നു നോക്കാം.

<u>കഥകളിയോടുള്ള കേരളീയരുടെ ഇന്നത്തെ മനോഭാവം ആശാസ്യമല്ല.</u> അഖിലലോക പ്രശസ്തി നേടിയ പ്രസ്തുത കലാവിഭാഗത്തിനു് കേരളീയരിൽനിന്നും കിട്ടുന്ന പ്രോത്സാഹനം പരിതാപകരമായ വിധത്തിൽ പരിമിതമാണു്. "മുററത്തെ മുല്ലയ്ക്കു മണമില്ലാ"ത്തതായിരിക്കാം ഇതിനു കാരണം. അന്യനാട്ടുകാരെ അനാവശ്യമായി അനുകരിക്കുന്നതിൽ വ്യഗ്രത കാണിക്കുന്ന നാം അവരുടെ സദ്ഗുണങ്ങൾ കണ്ടു പഠിക്കാത്തതു കഷ്ടംതന്നെ. പാശ്ചാത്യർ അനശ്വരനിധിപോലെ സൂക്ഷിക്കുമായിരുന്ന ഇത്തരം കലയെ പരിഷ്ക്കരിച്ചു രക്ഷിക്കുന്നതിനു പകരം പുലഭ്യം പറഞ്ഞു നശിപ്പിക്കാനാണു് നമ്മുടെ ശ്രമം.

ആധുനിക സഹൃദയരിൽ പലർക്കും കഥകളിയിൽ പ്രതിപത്തിയുണ്ടെങ്കിലും അതിന്റെ പ്രചരണത്തിനു വേണ്ടി അവർ പ്രയത്നിച്ചു കാണുന്നില്ല. ഇതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ പലതാണു്. നാടകവും സിനിമയും മററു ദൃശ്യകലാവിഭാഗങ്ങളെ അടിച്ചമർത്തിയിരിക്കയാണു്. രാഷ്ട്രീയപ്രബുദ്ധതയ്ക്കുവേണ്ടി വീറോടെ പ്രസംഗിക്കുന്നവർ കലകളുടെ കാര്യത്തിൽ അത്ര ശ്രദ്ധിക്കാറില്ല. അഥവാ ഉണ്ടെങ്കിൽതന്നെ അവരവരുടെ താൽപ്പര്യസംരക്ഷണത്തിനു് ഉതകുന്ന വിധത്തിൽ മാത്രമേ കലകൾ വളരുവാൻ അവർ അനുവദിക്കയുള്ളു. കലകളെ രാഷ്ട്രീയക്കരുക്കളാക്കുന്ന ഈ സമ്പ്രദായം യഥാർത്ഥ കലാസ്വാദകന്മാർക്കു വിരസമായിട്ടേ തീരുകയുള്ളു. വ്യക്തികൾ വിചാരിച്ചാൽ ഇന്നു് ഒരു കലയേയും നിലനിർത്താൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഈ സ്ഥിതിയിൽ കഥകളിയേപ്പോലെ ഒരു പ്രാചീനകലയ്ക്കു നിലനില്പുണ്ടാവണമെങ്കിൽ അതിൽ തല്പരരായ ആളുകൾ അതിപ്രയത്നം ചെയ്തേ തീരു.

<u>കഥകളിപ്രചരണത്തിനു് അവിടവിടെ നടക്കുന്ന പരിശ്രമങ്ങൾ.</u> വാർദ്ധക്യകാലത്തു് അന്യനാടുകളിൽ പോയി ബഹുമതിയാർജ്ജിച്ചെങ്കിലും സ്വന്തം നാട്ടുകാരുടെ അവഹേളനത്തിനും നിന്ദാപൂർവ്വമായ വിമർശനങ്ങൾക്കും മാത്രം പാത്രമായിരിക്കുന്ന (ചുരുക്കം ചിലർ മഹാകവിയുടെ മഹിമ അറിയുന്നില്ലെന്നില്ല) മഹാകവി വള്ളത്തോൾ കഥകളിയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി ആത്മാർത്ഥമായി പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ദേഹമാണു്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിലാളനമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ കഥകളി ഇതിനകം നാമാവശേഷമായിത്തീർന്നേനെ. കേരള കലാമണ്ഡലത്തോടു കേരളീയർക്കുള്ള കടപ്പാടു് ഇത്രയെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ(?)ൻവയ്യാ. ഈ കലാശാലയിൽ അഭ്യസനം പൂർത്തിയാക്കി പുറത്തിറങ്ങുന്ന പല നടന്മാരും രസസ്ഫുരണത്തിലും മെയ്‌വഴക്കത്തിലും മനോധർമ്മപ്രകടനത്തിലും വിദഗ്ദ്ധന്മാരാണു്. ശ്രീ. കലാമണ്ഡലം കൃഷ്ണൻനായർ ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു പ്രശസ്ത നടനാണു്. ഇന്ത്യയുടെ ഇതരഭാഗങ്ങളിൽനി

★ ZENITH STUDIO ★

YOUR CHILDRENS PHOTOGRAPHS

PHONE
3003

SEE!!
PAGE NO. 179.

ZENITH STUDIO
UNIVERSITY COLLEGE JN.,
TRIVANDRUM.

ന്നും കലാവാസനയുള്ള യുവതീയുവാക്കന്മാർ കലാമണ്ഡലത്തിൽ വന്നു് അഭ്യസനം നടത്തുന്നുണ്ടു്.

സുപ്രസിദ്ധ നാദസ്വരവിദഗ്ദ്ധന്മാരായ "അമ്പലപ്പുഴ ബ്രദേഴ്സി"ന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ "ചെമ്പകശേരി നടനകലാമണ്ഡലം" അടുത്ത കാലത്തു രൂപമെടുത്തു. ശ്രീമാന്മാർ തകഴി കുഞ്ചുക്കുറുപ്പും, കുറിച്ചി കുഞ്ഞൻപണിക്കരും അവിടത്തെ നടനാചാര്യന്മാരായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഇപ്പോഴും വേണ്ടത്ര പ്രോത്സാഹനം ലഭിക്കാത്തതുകൊണ്ടു് പ്രസ്തുത നടനകലാമണ്ഡലത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം മന്ദീഭവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. "ആലപ്പുഴ ആർട്ട് കലാനിലയം" "ബ്രദേഴ്സിൽ" ഇളയസഹോദരനായ ഡയറക്ടർ രാമകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ ഇതിനുശേഷം സമാരംഭിച്ച ഒരു കലാലയമാണു്. ഇതിന്റെ പ്രവർത്തനം സ്തുത്യർഹമായവിധം പുരോഗമിക്കുന്നുണ്ടു്.

കഥകളിയുടെ പ്രചരണവിഷയത്തിൽ അപൂർവ്വം ചില സഹൃദയർ ഇന്നു ശ്രമിക്കുന്നില്ലെന്നില്ല. ഒരു വലിയ കഥകളിപ്രേമിയായിരുന്ന പ്രൊഫസർ വി. കൃഷ്ണൻ തമ്പിയുടെ കാലത്തു് തിരുവനന്തപുരത്തു് ആരംഭിച്ച കഥകളിക്ലബ്ബിന്റെ പ്രവർത്തനം ഇടക്കാലത്തു് ശിഥിലമായെങ്കിലും ഏതാനും കൊല്ലങ്ങളായി ലരുടെ ഉത്സാഹത്താൽ അതു് ഉണർന്നു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. പ്രസ്തുത ക്ലബ്ബിന്റെ ഭാരവാഹികൾ ആണ്ടിലൊരിക്കൽ പ്രസിദ്ധരായ കഥകളിനടന്മാരെയും പാട്ടുകാരെയും മേളക്കാരെയും വരുത്തി കുറെ ദിവസങ്ങൾ അടുപ്പിച്ചു് കളി നടത്തിവരുന്നുണ്ടു്. ഈ ക്ലബ്ബിലെ പ്രവർത്തകന്മാരുടെ ശ്രദ്ധ കുറേക്കൂടി വിപുലമായി കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നതായാൽ കേരളത്തിലെ ഈ മഹനീയകലയ്ക്കു് ഒരു മഹാനുഗ്രഹമായിരുന്നേനെ.

ഇന്നു സാധാരണക്കാർ കഥകളി കണ്ടുവരുന്നതു് ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ വച്ചു മാത്രമാണു്. ഉത്സവത്തോടനുബന്ധിച്ചു നടത്തപ്പെടുന്നതാകയാൽ മററു കലാഘോഷങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കഥകളി ആകെക്കൂടിയൊരു 'പടേനി'യുടെ മട്ടിലാണു് പലയിടത്തും പര്യവസാനിക്കാറുള്ളതു്. കഥകളിയുടെ 'ഉച്ഛിഷ്ടം ഭുജിച്ചു' കൊഴുത്തു തടിച്ചിട്ടുള്ള ഡാൻസിംഗുകാർ പ്രസ്തുത കലാപരിപാടികളിൽ പ്രമുഖസ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കുന്നതും കാണാം. നൃത്തകലയേക്കാൾ നൃത്തകാരികളാണു് ആസ്വാദനവിഷയമാകുന്നതു്. യഥാർത്ഥ കലയുടെ സ്ഥിതി എവിടെ? കലാഭാസത്തിന്റെ സ്ഥാനമെവിടെ?

ടിക്കററു വച്ചും പല സ്ഥലങ്ങളിൽ കഥകളി അഭിനയിപ്പിക്കാറുണ്ടു്. ഇവിടെ കണ്ടുവരുന്ന ഒരു ദോഷം നടന്മാർക്കു് തന്മയത്വമായി ആടുവാനുള്ള അവസരം കൊടുക്കാതെ അവരെ വിമ്മിഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതാണു്. അനവധി കഥകൾ നിശ്ചയിക്കും; ഒന്നും പൂർത്തിയാക്കാൻ സമയം കിട്ടുകയില്ല; ഒരു നടൻ തന്നെ രണ്ടോ മൂന്നോ വേഷം കെട്ടേണ്ടി വരും; ഒരു വേഷത്തിലും അയാൾക്കു തൃപ്തികരമായി ശ്രദ്ധിക്കാൻ സാധിക്കയില്ല; കഥയുടെ മർമ്മഭാഗങ്ങൾ പോലും തന്മൂലം കാണികൾക്കു് അരോചകമായി പരിണമിക്കയും ചെയ്യും. കഥകളി നടത്തുന്ന ഭാരവാഹികൾ ഈ വിഷയത്തിൽ കുറേക്കൂടി ശ്രദ്ധിച്ചാൽ നടന്മാർക്കും കാണികൾക്കും അതു് ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും.

ഇനി കഥകളിയെപ്പററി പലരും പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന വിവിധാഭിപ്രായങ്ങളാണു്. അന്യനാട്ടുകാരെ അത്ഭുതാനന്ദം കൊള്ളിക്കുന്ന ഈ കല ആസ്വദിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ അതൊരു കുറവാണെന്നു കരുതി കഥകളി കാണുന്നതും അതിനെപ്പററി അഭിപ്രായം പറയുകയും എഴുതുകയും ചെയ്യുന്നതും ഒരു 'ഫാഷ'നായിത്തീർത്തിരിക്കുന്നവരുണ്ടു്. സാങ്കേതികബഹുലമായ കഥകളിയുടെ സ്വരൂപവും സ്വഭാവവും ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കാതെ മറുനാട്ടുകാരും കഥകളിയെപ്പററി അബദ്ധപ്രസ്താവനകൾ ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. കേരളീയരിൽ തന്നെ ഒരു വിഭാഗം—കലാരസികതയുടെയും പാണ്ഡിത്യത്തിന്റെയും കുത്തകാവകാശികളെന്നു ഭാവിക്കുന്ന ചിലർ—കഥകളിയുടെ ഉത്ഭവത്തെപ്പററി പല നൂതനാഭിപ്രായങ്ങളും സ്ഥാപിക്കാൻ ബദ്ധപ്പെടുന്നു, അഭിനയ സമ്പ്രദായങ്ങൾക്കും മററും പുതിയ രൂപവും വ്യാഖ്യാനവും നൽകുന്നു. പരിഷ്കരിക്കേണ്ടതിലേക്കു് പല 'വിലയേറിയ' നിർദ്ദേശങ്ങളും കൽപ്പിക്കുന്നു; എന്നുവേണ്ട, കഥകളി ഇന്നത്തെ സഹൃദയലോകത്തിൽ ഒരു ചർച്ചാവിഷയമായിട്ടുണ്ടു്. അതിന്റെ കഥ കഴിക്കണമെന്നു് ഇന്നധികം പേരും പറയുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കഥയില്ലാത്തവർ അങ്ങനെ പറഞ്ഞാൽ അതു കണക്കാക്കേണ്ടതുമില്ല.

കഥകളിയെപ്പററി എഴുതുന്നതും പറയുന്നതും അതിന്റെ പ്രചരണത്തിനു നല്ലതുതന്നെ. അതിനെ പുതിയ വീക്ഷണകോണത്തിൽ നിന്നു നോക്കിക്കാണുന്നതും പരിഷ്കരിക്കുന്നതിനുള്ള സംരംഭങ്ങളും സമുചിതമാണു്. എന്നാൽ കുളിപ്പിച്ചു കുളിപ്പിച്ചു കുഞ്ഞിനെ ഇല്ലാതാക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇവിടെ അനുവർത്തിക്കരുതെന്നു മാത്രം.

കഥകളിയെ ഏതെല്ലാം അംശങ്ങളിൽ പരിഷ്കരിക്കാം?

കഥകളിയെ അപ്പാടെ ഉടച്ചുവാർക്കണമെന്നു് ഒരു വാദമുള്ളതു ശരിയല്ല. അങ്ങനെ വാദിക്കുന്നവർ കഥകളിയുടെ സ്വഭാവം ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലെന്നേ അർത്ഥമുള്ളു. കഥകളിയെ കാലാനുസൃതമായി പരിഷ്കരിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യം തന്നെ. അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ അതിന്റെ ജീവനും കലാരൂപത്തിനും കോട്ടം തട്ടരുതെന്നു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. കലാപരമായ പല അംശങ്ങളിലും ഏകദേശം പരിപൂർണ്ണതയോടു് അടുത്തുനിൽക്കുന്ന കഥകളി ബാഹ്യമായ ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ മാത്രമേ ആവശ്യപ്പെടുന്നുള്ളു. ഈ സംഗതി മനസ്സിലാക്കാതെ കഥകളിയെ പുതുക്കാൻ പുറപ്പെടുന്നവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ അതിനെ നശിപ്പിക്കയായിരിക്കും ചെയ്യുന്നതു്. സംഗീതസാഹിത്യങ്ങളും നൃത്തനൃത്യനാട്യങ്ങളും വാദ്യവും സുദൃഢമായി ഘടിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കലാരൂപമാണു് കഥകളി. ഓരോ കലയും ഇതര കലകളെ സഹായിക്കുകയും കൊഴുപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന തരത്തിലേ കഥകളിയിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചിട്ടുള്ളു. സാഹിത്യഭംഗിയോടുകൂടിയ സംഗീതം, പദാർത്ഥാഭിനയത്തിന്റെ സൗന്ദര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. സന്ദർഭോചിതമായ ലാസ്യതാണ്ഡവങ്ങൾ അഭിനയസമ്പ്രദായത്തെ കൂടുതൽ ശോഭനമാക്കുന്നു. നൃത്തത്തിനു് അഴകും ഓജസ്സും കൂട്ടുന്ന രീതിയിലാണു് താളമേളങ്ങളുടെ പ്രയോഗം. സങ്കല്പമാത്രങ്ങളായ പുരാണപാത്രങ്ങളെ രംഗപ്രവേശം ചെയ്യിക്കുന്നതിനു് കഥകളി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന വേഷവിധാനവും ഔചിത്യപൂർവ്വമായിട്ടുണ്ടു്. മുഖത്തു 'പച്ച'യിടുന്നതുകൊണ്ടുള്ള രസസ്ഫുരണസൗകര്യവും കലാശം ചവുട്ടുന്നതിനു സഹായകമായ വിധത്തിലുള്ള ഉടുത്തുകെട്ടും അനുഭവമാത്രവേദ്യമാണു്. അറുപത്തഞ്ചിനുമേൽ പ്രായമായ കുഞ്ചുക്കുറുപ്പ് നവവരനായ നളന്റെ വേഷമണിയുമ്പോൾ ഇരുപത്തഞ്ചു വയസ്സെന്നു തോന്നിക്കുന്നതു് ചുട്ടികുത്തിലുള്ള കലാപാടവം കൊണ്ടാണു്. അതാതു കഥാപാത്രങ്ങളുടെ സ്വഭാവം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ പററിയ രീതിയിലാണു് ചുട്ടികുത്തു സമ്പ്രദായം തന്നെ. 'കത്തി' ശൃംഗാരലോലുപന്മാരായ അസുരാംശവേഷങ്ങൾക്കും 'താടി' ഘോരസ്വഭാവികളായ ഗംഭീരപാത്രങ്ങൾക്കും, 'പച്ച' സത്സ്വഭാവികളായ രാജശ്രേഷ്ഠന്മാർക്കും, 'കരി' പ്രാകൃതരും ദുഷ്ടരുമായ കാട്ടാളരെപ്പോലുള്ള വേഷങ്ങൾക്കും, 'മിനുക്കു്' സത്വഗുണപ്രധാനന്മാരായ ഋഷിവര്യന്മാർക്കുമാണു് പ്രായേണ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. നരസിംഹവേഷത്തിന്റെയും നിണമണിയലിന്റെയും ഭയാനകത അവർണ്ണ്യമത്രെ. ഓരോ വേഷത്തിനും നിറവും പകിട്ടും കിട്ടുന്നതിനു് നിലവിളക്കിൽ നിന്നും പ്രോജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിജ്വാല അത്യാവശ്യമാണു്. ആകപ്പാടെ കഥകളിയുടെ ആഹാര്യശോഭയും ആംഗികസാത്വികാഭിനയങ്ങളും സഹൃദയരെ അത്ഭുതസ്തബ്ധരാക്കുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല.

ബാഹ്യമായി എന്തെല്ലാം പരിഷ്കാരങ്ങൾ കഥകളിക്കു ചെയ്യാമെന്നു നോക്കാം. സമയത്തിന്റെ കാര്യത്തിലാണു് നാം ആദ്യം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതു്. നേരം വെളുക്കുന്നതുവരെ ഉറക്കമിളച്ചിരുന്നു കഥകളി കാണുവാൻ ഇന്നുള്ള ആളുകൾക്കു സൗകര്യമോ ക്ഷമയോ ഇല്ല. അതിനാൽ പട്ടണങ്ങളിലായാലും നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലായാലും കഥകളി നാലുമണിക്കൂറിൽ കൂടുതൽ നീണ്ടു നിൽക്കരുതു്. ഇങ്ങനെയാകുമ്പോൾ ഒരു കഥ മുഴുവൻ അഭിനയിക്കാൻ സമയം കിട്ടുകയില്ലെന്നു ചിലർ പരാതിപ്പെട്ടേക്കാം. എന്നാൽ അങ്ങനെ ഭയപ്പെട്ടിട്ടു കാര്യമില്ല. ഒരു കഥയിലെ സരസവും രംഗപ്രയോഗയോഗ്യവും സഹൃദയരഞ്ജകവുമായ ഭാഗങ്ങളെ മാത്രമേ തിരഞ്ഞെടുത്തു പ്രദർശിപ്പിക്കാവൂ എന്നൊരു നിഷ്ഠ വയ്ക്കണം. 'നളചരിതം' കഥകളി പോലെ സംഗീതം, സാഹിത്യം, അഭിനയം എന്നീ മൂന്നു് അംശങ്ങളിലും മികച്ചു നിൽക്കുന്ന ഒരു കൃതി മു

THE CENTRAL TAILORING HALL
KOTTAYAM.
Tailors and Outfitters, Prize winners from the All India Exhibitions
നവീന രീതിയിലുള്ള തയ്യൽവേലകൾക്കു് ആൾ ഇൻഡ്യാ എക്സിബിഷനിൽനിന്നും കീർത്തിമുദ്രകളും, പല പ്രശസ്ത മഹാന്മാരിൽനിന്നും സർട്ടിഫിക്കററുകളും ലഭിച്ചിട്ടുള്ള കോട്ടയത്തെ ഏക സ്ഥാപനം.
PROP: K. O. ITTY KUNJU

ഴവൻ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിൽ വിരോധമില്ല. മററു കഥകൾക്കാണെങ്കിൽ ത്യാജ്യഗ്രാഹ്യവിവേചനം ചെയ്താലേ പററൂ. 'രാവണവിജയ'ത്തിൽ ദൂതന്റെ ഭാഗവും രംഭാപ്രവേശവും 'പൂതനാമോക്ഷത്തിൽ' ലളിത, 'കാർത്തവീര്യവിജയ'ത്തിൽ കമലദളം, 'ലവണാസുരവധ'ത്തിൽ മണ്ണാനും മണ്ണാത്തിയും, 'ബകവധ'ത്തിൽ ആശാരി, 'കുചേലവൃത്ത'ത്തിൽ കുചേലശ്രീകൃഷ്ണസമാഗമം എന്നീ ഭാഗങ്ങൾ സഹൃദയരെ അത്യന്തം രസിപ്പിക്കുന്നവയാണ്.

സദസ്യർക്കു ഇരുന്നു കാണുവാനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കണം. രംഗസ്ഥലം മൂന്നടിയോളം ഉയർത്തി നിർമ്മിക്കുന്നതു് കാണികൾക്കു കാണുവാനും, നടന്മാർക്കു് ആടുവാനും, പാട്ടുകാർക്കും മേളക്കാർക്കും തിരക്കുകൂടാതെ നിൽക്കുവാനും പ്രയോജനപ്പെടും. അർദ്ധവൃത്താകാരമായ സിനിമാക്കൊട്ടകയുടെ മാതൃകയാണ് ഏററവും അനുയോജ്യമായിരിക്കുന്നതു്. നിലാവുള്ള കാലമാണെങ്കിൽ രംഗത്തിനു പിറകിൽ കറുത്ത കർട്ടൻ ഇടുന്നതു് വേഷങ്ങൾക്കു നിറപ്പകിട്ടു കിട്ടുന്നതിനു് ഉപകരിക്കും.

മേളസമ്പ്രദായങ്ങളിൽ അൽപ്പം ചില മാററങ്ങൾ വരുത്തണം. അസ്ഥാനത്തു ചെണ്ട തല്ലിത്തകർക്കുന്ന രീതി ഉപേക്ഷിക്കണം. അഷ്ടകലാശം ചവിട്ടുമ്പോഴും തിരപ്പുറപ്പാടു സമയത്തും ചെണ്ടയുടെ നിരന്തരമായ പ്രയോഗംകൊണ്ടേ അന്തരീക്ഷത്തിനു് കൊഴുപ്പു കിട്ടുകയുള്ളു. എന്നാൽ പാട്ടുപാടുമ്പോൾ കർണ്ണകഠോരമായ കൊട്ടു പാടില്ല. നല്ല കൊട്ടുകാരൻ സന്ദർഭോചിതമായി ചെണ്ട കൊട്ടുകയും 'വായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. വടക്കരുടെ മേളരീതി ആദരണീയമാണ്. മദ്ദളക്കാരൻ സമർത്ഥനാണെങ്കിൽ 'ഡാൻസുരീതി' അനുസരിച്ചു മദ്ദളവും കർണ്ണപീയൂഷമാംവണ്ണം കൊട്ടി ഫലിപ്പിക്കുന്നതിനു സാധിക്കും. സ്ത്രീവേഷങ്ങൾ ആടുമ്പോൾ ഇടയ്ക്കാകൊട്ടുന്ന സമ്പ്രദായവും കൊള്ളാം.

സ്ത്രീവേഷം പരിഷ്ക്കരിക്കണമെന്നു് ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ ശ്രീ കുടമാളൂർ കരുണാകരൻനായരും മററും ഇന്നു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ത്രീവേഷരീതി ധാരാളം മതിയാകുമെന്നും അതിനങ്ങേപ്പുറത്തു കടന്നാൽ പല പ്രായോഗിക വൈഷമ്യങ്ങളും നേരിടുമെന്നും അൽപ്പം ചിന്തിച്ചാൽ മനസ്സിലാകും. കൈ മുഴുവൻ മറയ്ക്കുന്ന ഇന്നത്തെ രീതി മാററി സാരിയും ബ്ളൗസും ധരിക്കുന്നതായാൽ മദ്ധ്യവയസ്കരായ പുരുഷന്മാർക്കു സ്ത്രീവേഷം കെട്ടുന്നതു വിഷമമായിരിക്കും. സ്ത്രീവേഷത്തിനു സ്ത്രീകൾ തന്നെ മുമ്പോട്ടു വരണമെന്നാണ് ഇതിനു ചിലർ മറുപടി ഉന്നയിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ സ്ത്രീകളുടെ കഥകളിയഭിനയം പല സ്ഥലത്തും പരീക്ഷിച്ചുനോക്കിയതിൽ പരാജയപ്പെട്ടതായിട്ടാണ് മനസ്സിലായിട്ടുള്ളതു്. തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ചു 'പൂതനാമോ'ക്ഷത്തിൽ ലളിതയുടെ ഭാഗം പ്രസിദ്ധ നർത്തകിയായ ഒരു സ്ത്രീ അഭിനയിക്കുന്നതു കണ്ടു. ശ്രീ കലാമണ്ഡലം കൃഷ്ണൻനായരുടെ 'ലളിത' കണ്ട കണ്ണിനു് അന്നൊരു 'കുരങ്ങാട്ട'മായിരുന്നു. ഇന്നത്തെ സാമൂഹ്യപശ്ചാത്തലത്തിലും സ്ത്രീകൾ കഥകളിക്കാരികളായി മുന്നോട്ടു വരുമോ എന്നും കണ്ടുതന്നെ അറിയണം.

സോപാനരീതിയെ തീരെ ഉപേക്ഷിച്ചു് കഥകളി സംഗീതം തനി ദേശീയമായ രീതിയിൽ ഇന്നു ചിലർ ആലപിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്. ആളുകൾക്കു് അതാണ് ഏററവും ഇഷ്ടം എന്നൊരബദ്ധമായ ധാരണയും ആ ഗായകന്മാർക്കുണ്ടു്. നൂതനാഭിരുചിയനുസരിച്ചു ദേശീയത്തിനു കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നതു കൊള്ളാം. എന്നാൽ സോപാനമട്ടു് പാടേ തിരസ്കരിക്കയാണെങ്കിൽ കഥകളി സംഗീതത്തിന്റെ ജീവൻ പൊയ്പ്പോകും. പദാർത്ഥാഭിനയത്തിന്റെ ഗ്രഹണത്തിനു് അത്യന്തം സഹായകമാകേണ്ട കഥകളി പദങ്ങൾക്കു് അക്ഷരസ്ഫുടത കൊടുത്തു പാടണമെങ്കിൽ സോപാനരീതിയെയും നാം ഭാഗികമായെങ്കിലും സ്വീകരിക്കണം.

രംഗസ്ഥർക്കു കഥാഭാഗങ്ങൾ സുഗ്രഹമാകത്തക്കവണ്ണം കഥാസാരവും രംഗവിഭജനവും നേരത്തെതന്നെ അച്ചടിച്ചു സദസ്സിൽ വിതരണം ചെയ്യേണ്ടതും അത്യാവശ്യമാണ്.

കഥകളിയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കു മാർഗ്ഗമെന്തു്?

പൂർവ്വകാലങ്ങളിൽ കലകളെയും കലാകാരന്മാരെയും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു വന്നതു് രാജാക്കന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാരും മതസ്ഥാപനങ്ങളുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നു ആ മാതിരി സഹായസഹകരണങ്ങളൊന്നും കലകൾക്കോ കലാകാരന്മാർക്കോ പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതില്ല. പൊതുജനങ്ങളുടെ പിൻതുണയുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ ഇന്നു കലകൾ വളരുകയുള്ളു. കലാകാരന്മാർ, തങ്ങളുടെ ക്രിയകൊണ്ടു ജനങ്ങളിൽ വിജ്ഞാനവിനോദങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിച്ചു അവരുടെ മനസ്സംസ്കരണം സാധിക്കുന്നതുകൊണ്ടു യഥാർത്ഥത്തിൽ പൊതുജനസേവകന്മാരാണ്. അതുകൊണ്ടു പൊതുജനങ്ങൾ കലാകാരന്മാരോടും തദ്വാരാ കലകളോടും കടപ്പെട്ടവരാകുന്നു. അവർ കലാകാരന്മാരെ അവഗണിക്കുന്നതു ആത്മഹത്യയ്ക്കു തുല്യമായ അപരാധമാണ്. കഥകളിക്കാരുടെ കലാപരമായ കഴിവുകളെ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ അവർക്കു ഇന്നു കിട്ടുന്ന വേതനം എത്രയോ തുച്ഛം! കഥകളിയിലെ ഒരംശം മാത്രമായ നൃത്തപ്രദർശനം അന്യദിക്കുകളിൽ നടത്തിയാൽ ഇതിലുമെത്രയോ മടങ്ങു് ആദായം ലഭിക്കുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു് മിക്ക കഥകളി നടന്മാരും ഇപ്പോൾ ജീവസന്ധാരണത്തിനു് വിദേശത്തെ ആശ്രയിക്കുക പതിവായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. ഇതിനുത്തരവാദികൾ മലയാളികളല്ലേ? പാണ്ടിപ്രദേശത്തുനിന്നും വന്നു കച്ചേരി മൂന്നു മണിക്കൂർ പാടുന്ന ഭാഗവതർക്കു് രണ്ടായിരം രൂപാ കൊടുക്കാമെന്നും, ചിരകാലത്തെ നിരന്തരാഭ്യാസത്തിന്റെ ഫലമായി സ്വാധീനമാക്കിയ അഭിനയകലാപ്രയോഗങ്ങളെ ഒരു രാത്രി മുഴുവൻ സഹൃദയഹൃദയാഹ്ലാദകമാകുംവണ്ണം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കേരളീയ നടനു് അൻപതു രൂപായെങ്കിലും കൊടുക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും. എന്തൊരു വൈരുദ്ധ്യം! നോക്കണേ ഒരു നീതി!

കേരളീയ കലകൾ എല്ലാം മതത്തോടും ക്ഷേത്രങ്ങളോടും ബന്ധപ്പെട്ടവയാണ്. ജനങ്ങളുടെ സാംസ്കാരികമായും കലാപരമായുമുള്ള വളർച്ചയ്ക്കു ക്ഷേത്രങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുള്ള സംഭാവന കുറച്ചൊന്നുമല്ല. ക്ഷേത്രങ്ങളാണ് പല കേരളീയ കലകളെയും നട്ടുവളർത്തി പരിപോഷിപ്പിച്ചു ഫലപ്രാപ്തിയിൽ എത്തിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ആ നില അടുത്തകാലംവരെ നിൽക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇന്നു് ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ കലകൾക്കു നൽകുന്ന പ്രോത്സാഹനം ഒട്ടും ആശാസ്യമല്ല. വിശേഷദിവസങ്ങളിൽ പോലും നല്ല നല്ല കലാപ്രകടനങ്ങൾ നടത്തുന്നതു ചുരുക്കമായിരിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥിതി മാററി ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ കലാപരിപാടികളിൽ കേരളീയ കലകൾക്കും കലാകാരന്മാർക്കും മുൻഗണന കൊടുക്കാൻ ക്ഷേത്രഭാരവാഹികൾക്കു കഴിയും. ദേവസ്വം ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ ഈ വിഷയത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.

ഒരു കേരളസർവ്വകലാശാല സ്ഥാപിതമായെങ്കിൽ മാത്രമേ കേരളീയ കലകൾക്കു അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടാകയുള്ളു. സർവകലാശാലയുടെ പഠനവകുപ്പിൽ കലാപരിശീലന ക്ലാസ്സുകൂടി ആരംഭിക്കണം. ആകാരസുഭഗതയും അംഗസൗഷ്ഠവവും കലാവാസനയുമുള്ളവരെ മാത്രമേ പ്രസ്തുത ക്ലാസ്സിൽ ചേർക്കാവൂ. അവർക്കു ആധുനികലോകഗതിക്കനുസരിച്ചുള്ള വിദ്യാഭ്യാസവും നൽകണം. ഈ വിധത്തിൽ രൂപീകരിച്ചെടുക്കുന്ന കലാവിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ പ്രകടനങ്ങൾ ഇന്നത്തെ ജനസാമാന്യത്തിനു് തികച്ചും ഹിതകരമായിരിക്കും.

—— !:*:! ——

MOHAN LANDS
TRIVANDRUM.

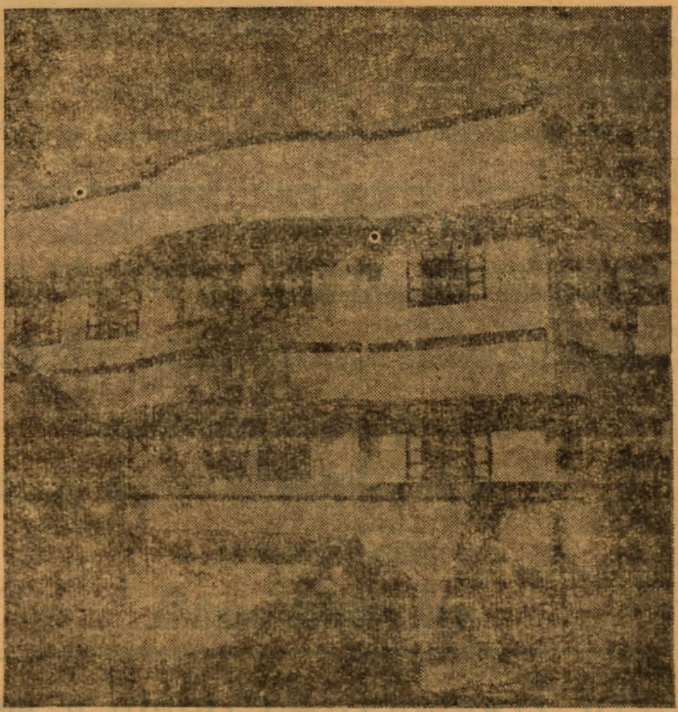

A view of "MOHAN LANDS" The Modern Tourists Resort in the Heart of the Trivandrum City.

കലാസാഗറിന്റെ

തിരമാല

(മലയാളം)

നിർമ്മാണം പൂർത്തിയാകാറായി

മലയാള ചലച്ചിത്രലോകത്തിൽ പുരോഗമനാത്മകമായി ഒരു പരിവർത്തനം സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഏററവും നവീനമായ രീതി—

കലാസാഗറിന്റെ മികച്ച കലാസൃഷ്ടി

★

താരങ്ങൾ

കുമാരി തങ്കം
സത്യൻ
മിസ് ചാന്ദ്നി
എം. എൽ. രാജം
ബേബി പ്രഭ
ബേബി വത്സല
etc. etc.

തോമസ് ബർളി
പി. ഭാസ്കരൻ
ശശികുമാർ
മുത്തയ്യ
അടൂർ ഭാസി
T. N. ഗോപിനാഥൻനായർ B. A.
K. J. തോമസ് B. A., M. L. A.
etc. etc.

ബർസാത്, ആവാര എന്നീ ചിത്രങ്ങളിലെ പാട്ടുകൾ റിക്കാർഡ് ചെയ്ത അഖില ഭാരത പ്രശസ്തനായ മീനു കാത്രക്കിനാൽ ബോംബെയിലെ ഫേമസ് സിനി ലാബറട്ടറിയിൽ റിക്കാർഡു ചെയ്യപ്പെട്ട മധുരഗാനങ്ങൾ!

പിന്നണിസംഗീതം

ലക്ഷ്മീശങ്കർ, ശാന്തി പുതുവാൾ B.Sc., മാലതി, കോഴിക്കോട് അബ്ദുൽഖാദർ

കഥ & സംഭാഷണം—

T. N. ഗോപിനാഥൻനായർ B.A.

ഗാനരചന—

പി. ഭാസ്കരൻ.

മ്യൂസിക് ഡയറക്ഷൻ—

വിമൽകുമാർ

ഡയറക്ഷൻ—

പി. ആർ. എസ്. പിള്ള.

സ്റ്റുഡിയോ—

മെറിലാൻഡ്

For Travancore-Cochin & Malabar:-

CENTRAL PICTURES,
KOTTAYAM — ERNAKULAM.

For other particulars:—
Kalasagar Films Ltd., Jagathy, Trivandrum.

മലാൻതനം

കെ. അയ്യപ്പൻ (സഹോദരൻ പത്രാധിപർ)

മലാൻ തെക്കേ ആഫ്റിക്കയിൽ 'നിറമുള്ള' "വർഗ്ഗങ്ങളോടു കാണിക്കുന്നമാതിരി സ്വഭാവത്തെ കുറിക്കാനാണ് മലാന്തനം" എന്ന പദം ഇവിടെ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു്. മലാന്തനത്തോടു് അവിടത്തെ ഇന്ത്യാക്കാരും മററു കറമ്പന്മാരും അവിടെ നടത്തുന്ന സത്യഗ്രഹവും അവർക്കുവേണ്ടി ഐക്യരാഷ്ട്രസംഘടനയിൽ ഇന്ത്യയും മററും നടത്തുന്ന വാദവും ദിവസേന കൂടുതൽ കൂടുതൽ ലോകശ്രദ്ധയും സഹതാപവും ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്. തെക്കെ ആഫ്റിക്കയിൽ തന്നെ ചില വെള്ളക്കാർ സത്യഗ്രഹത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളാമെന്നായിട്ടുണ്ടു്. ഭരണാധികാരവും പട്ടാളവും പോലീസും നിയമമുണ്ടാക്കാൻ പാർലിമെൻറും സ്വാധീനത്തിലിരിക്കുന്ന ഗവമ്മെൻറിനെതിരായിട്ടുള്ളതായതുകൊണ്ടു് ഇതു് ഒരു അസമത്വത്തിലുള്ള സമരമാണ്. അങ്ങിനെ ബലം കുറവാണെങ്കിലും ന്യായം സമരഭാഗത്തായതുകൊണ്ടു് അതു നീണ്ടെങ്കിലും അവസാനം ജയിക്കാതിരിക്കയില്ല. മലാൻെറ പോക്കു കുറെ കടന്നുപോയെന്നല്ലാതെ പുറത്തുള്ള വെള്ളക്കാർക്കു മലാൻെറ നില തെററാണെന്ന അഭിപ്രായമില്ല. ബ്രിട്ടനിൽ ലേബർ ഗവമ്മെൻറു ഭരിക്കുമ്പോഴാണു് അവിടെ പഠിച്ചു താമസിച്ചിരുന്ന ഒരു ആഫ്റിക്കൻ ചീഫ് ആയ സെറേട്സെഖാമ ഒരു വെള്ളക്കാരി ടൈപ്പിസ്റ്റിനെ കല്യാണം കഴിച്ചതിനു് അദ്ദേഹത്തെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനും രാജ്യഭ്രഷ്ടനുമാക്കിയതു്. അതു മലാനെ പ്രീണിപ്പിക്കാനാണെന്നാണ് പറഞ്ഞു കാണുന്നതു്. ബ്രിട്ടനിലെ ലേബർ പാർട്ടിയിലെ വലിയ തീവിഴുങ്ങി മെംബറായ ബെവാൻ ഈയിടെ ഗവമ്മെൻറിനെ ആക്ഷേപിക്കയും ആഫ്റിക്കൻ ചീഫിനോടുള്ള പെരുമാററദോഷം എടുത്തു പറയുകയുമുണ്ടായി. ഞങ്ങളുംകൂടിയുള്ളപ്പോഴല്ലേ സെറേട്സെഖാമയോടു നിങ്ങൾ ആക്ഷേപിച്ച മാതിരി പെരുമാററം ഉണ്ടായതെന്നു് ഒരാൾ ചോദിച്ചപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കു തെററിപ്പോയി എന്നു് ഇപ്പോൾ മനസ്സിലായി എന്നു പറഞ്ഞൊഴിയാനെ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞുള്ളു. ബ്രിട്ടനിലെ ലേബർപാർട്ടി ഇപ്പോൾ മലാൻതനത്തിനു് എതിരാണെങ്കിലും മലാൻ നിയമങ്ങൾ മുഴുവൻ മാററാനുള്ള സഹായം ബ്രിട്ടനിൽനിന്നു സത്യഗ്രഹികൾക്കു കിട്ടുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാൻനിവൃത്തിയില്ല. എന്നാലും മലാന്തനത്തോടുള്ള സമരം ജയിക്കാതിരിക്കയില്ല. മലാന്തനം വിടാനുള്ള വിവേകം വെള്ളക്കാർ കാണിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവർ ഒടുവിൽ മലാന്തനം മാത്രമല്ല ആഫ്റിക്കതന്നെയും വിടേണ്ടിവരുന്ന കാലം വന്നേക്കാം.

മലാന്തനം വ്യാപകമായ അർത്ഥത്തിൽ ആഫ്റിക്കയിൽതന്നെ മലാൻെറ സൃഷ്ടിയല്ല. മലാനു് അതിൻെറ ഉടമസ്ഥാവകാശം, അതിൻെറ പൂർവ്വകർത്താക്കളും സംരക്ഷകരും കാണിച്ചിട്ടില്ലാത്ത മാതിരി ബുദ്ധിശൂന്യമായ പുളിച്ചുറപ്പുസമ്പ്രദായം അദ്ദേഹം കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വന്നുചേർന്നതാണ്. തെക്കെ ആഫ്റിക്കയിൽ അതു വളരെ മുമ്പെ തുടങ്ങി. ജീവിതച്ചിലവു വെള്ളക്കാരുടേതിനേക്കാൾ വളരെ ചുരുങ്ങിയ ഇന്ത്യക്കാർ കച്ചവടത്തിലും മററും വെള്ളക്കാരെ എളുപ്പം തോല്പിക്കാൻ തുടങ്ങി. കല്യാണത്തിനു പ്രയാസം കൂടിയ വെള്ളസമുദായത്തിലെ ചില പെൺകിടങ്ങൾ കറമ്പന്മാരെ കല്യാണം കഴിക്കാൻ മടി കാണിക്കാതായി. ഈ പോക്കു തടഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ തരക്കേടുണ്ടെന്നു വെള്ളക്കാർ വിചാരിച്ചു. അങ്ങനെ കറമ്പന്മാർക്കെതിരായി അവർ നിശാനിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി. വെള്ളക്കാർ മാത്രമുള്ള രാജ്യങ്ങളിലെ വെള്ള നാഗരികതയുടെ തത്വങ്ങളും വെള്ളഡെമോക്രസിയിലെ പൗരസമത്വവും, കറുകറുപ്പും, നേരിയ കറുപ്പും, തനിവെള്ളയും ഒരുമിച്ചുകൂടിയ ആഫ്റിക്കയിൽ വെള്ള രാഷ്ട്രം ദൂരെ വലിച്ചെറിഞ്ഞു. ആഫ്റിക്കയിലെ വർഗ്ഗവിവേചന നിയമങ്ങൾ വെള്ളതാല്പര്യങ്ങൾക്കു കൊടുത്ത സംരക്ഷണങ്ങളാണ്.

മലാൻതനത്തോടുള്ള ഇന്ത്യാക്കാരുടെ സമരത്തിനു് ആഫ്റിക്കയിൽ മാത്രമല്ല ഇന്ത്യയിലും ദൂരവ്യാപകമായ ഫലങ്ങൾ ഉണ്ടാകാം. അവരവർക്കു ചുടുന്ന അനുഭവങ്ങൾ വരുമ്പോൾ അവരവരുടെ കുററങ്ങളിലേയ്ക്കും കുറവുകളിലേക്കും നോക്കാൻ ആളുകൾക്കു എളുപ്പം സാധിക്കും. മലാന്തനത്തോടു നമ്മൾ ആഫ്റിക്കയിൽ സമരം ചെയ്യുമ്പോൾ അതു് അവിടെ മാത്രമുള്ളതാണോ എന്നു ചിന്തിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. ഇന്ത്യയിലാണ് മലാന്തനം അത്ഭുതകരമായ ടെക്നിക്കുകളോടുകൂടി പൂർണ്ണരൂപത്തിൽ വാഴ്ച തുടങ്ങിയതു്. ആ വാഴ്ച ഒരു തടസ്സവും ചോദ്യവും കൂടാതെ നൂററാണ്ടുകൾ നടന്നു. ഇന്ത്യയിലെ എട്ടു പത്തു കോടി അധകൃതർ അടുത്തകാലം വരെ പക്ഷിമൃഗാദികളെപ്പോലെ ഒരു മാററവും വരാതെ തലമുറ തലമുറയായി അനേക നൂററാണ്ടു് ജീവിച്ചുപോന്നതു് ഇവിടത്തെ മലാന്തനത്തിൻെറ ഫലമായിട്ടാണ്. ഇന്ത്യയിലെ മനു ആയിരം മലാന്മാർ ഒന്നിച്ചു ചേർന്ന മഹാമലാനാണ്. മനുവിൻെറ ശിഷ്യനാകാൻ മാത്രമുള്ള ബുദ്ധിപോലും സാധു മലാനില്ല. മനുവാകുന്ന ആനയുടെ അടുത്തു മലാൻ ഒരു ചെറിയ കൊതുകാണ്. മനുവും അദ്ദേഹത്തിൻെറ പൂർവ്വഗാമികളും മലാന്തനം മതമാക്കി അതിൻെറ ഇരകളായവരെക്കൊണ്ടു് അതു് അവർക്കു് അനുഗ്രഹമെന്നു വിശ്വസിപ്പിച്ചു. ആ വിദ്യ മലാനു സാധിച്ചിട്ടില്ല, വശവുമില്ല. കറമ്പന്മാർക്കു ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കാനൊ, പാർക്കാനൊ പാടില്ലെന്നു മലാന്മാർ നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കീട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ കറമ്പൻ തൊട്ടുകയൊ അടുക്കയൊ ചെയ്താൽ വെള്ളക്കാരൻ അയിത്തമാകുമെന്നും തീണ്ടപ്പെടുമെന്നും വെള്ളക്കാരും കറമ്പന്മാരും വിശ്വസിച്ചു് അന്യോന്യം സമ്മതിച്ചു കഴിയുന്ന ജീവിതക്രമം സൃഷ്ടിക്കാൻ മലാന്മാർക്കു സാധിച്ചിട്ടില്ല. കറമ്പൻ അക്ഷരം പഠിച്ചാൽ ദൂരെ തള്ളണമെന്നും വേദം ഉച്ചരിച്ചാൽ നാക്കറുക്കണമെന്നും നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാനും അവർക്കു സാധിച്ചിട്ടില്ല.

ഇന്ത്യയിലെ മലാന്തനത്തെ സാധൂകരിക്കാൻ ഇന്ത്യാക്കാരിൽ പഠിപ്പുള്ളവർ അവരുടെ നവീന ചരിത്രജ്ഞാനവും സയൻസു ജ്ഞാനവും കൂടി ദുരുപയോഗം ചെയ്തിരുന്നതും മലാനെക്കാൾ ശാഠ്യം കാണിച്ചിരുന്നതും ഇനിയും മറക്കാറായിട്ടില്ല. നമ്മുടെ മലാന്തനത്തിൻെറ കട ഭരണഘടന ഛേദിച്ചുകഴിഞ്ഞെങ്കിലും അതിൻെറ വേരുകൾ അടിയിൽ സർവ്വത്ര വ്യാപിച്ചു് ഇന്നും പച്ചയായിത്തന്നെ കിടപ്പുണ്ടു്. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു് അവിടവിടെ അതുകളിൽനിന്നു പൊടിപ്പുകൾ പൊങ്ങി വരാറുണ്ടു്. ആ വേരുകളും പിഴുതുകളഞ്ഞു ഭൂമി ശുദ്ധമാക്കിയാലെ നമ്മുടെ മലാന്തനം തീരെ ഇല്ലാതാകയുള്ളു. ആഫ്റിക്കയിലെ മലാന്തനത്തോടുള്ള സമരം ചുററും പിന്നോട്ടും ഒന്നു നോക്കുന്ന സ്വപരിശോധനയ്ക്കു നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. അതു മലാന്തനത്തോടു നമ്മൾ സമരം ചെയ്യുമ്പോഴും മലാന്മാരോടു നമുക്കു വിരോധമില്ലാതിരിക്കാൻ സഹായമാകും. ആ മനസ്ഥിതി സത്യഗ്രഹത്തിനു് ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ആവശ്യവുമാണല്ലൊ.

ലോകത്തിൻെറ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും ചുട്ട അടികൾ വന്നപ്പോൾ മലാൻ ഇന്ത്യയിലെയും അമേരിക്കയിലെയും മലാന്തനത്തെ തൻെറ നിലയ്ക്കു സഹായമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കയുണ്ടായി. ഇപ്പോൾ ആ ഉപമയും ശരിയല്ല, ഇന്ത്യയിലും അമേരിക്കയിലും നിയമനിർമ്മാണങ്ങൾ അവിടങ്ങളിലെ മലാന്തനത്തിനു്

★ ZENITH STUDIO ★

FOR YOUR WEDDING PHOTOGRAPHS

PHONE 3003

SEE Page No. 183.

ZENITH STUDIO
UNIVERSITY COLLEGE JN.,
TRIVANDRUM.

നവയുഗം

(മതിൽഭാഗം ചന്ദ്രശേഖരൻപിള്ള)

കല്പാന്തസംരംഭമോ വേലവിട്ടതിക്രമി-
ച്ചബ്ധിയിലുയർന്നുപോയ് ഭീഷണകല്ലോലങ്ങൾ!
വാനിൽ നിന്നടർന്നിതാ വീഴുന്നു നക്ഷത്രങ്ങൾ!
വാർമതിബിംബത്തിൽ നിന്നുയർന്നൂ തീജ്വാലകൾ!
ഇന്നത്തെ വിഭാതത്തിൽ ചെമ്പട്ടാംബരം ചാർത്തി
സുന്ദരിയുഷാദേവി വന്നുനിൽക്കവേ; ദ്രുതം.
കർമ്മസാക്ഷിതൻ രക്ത നേത്രങ്ങളിൽ നിന്നുടൻ
നിർമ്മായം പറക്കയായഗ്നിതൻ സ്ഫുലിംഗങ്ങൾ!
വിസ്തൃത നീലാകാശം രക്തവർണ്ണമായ് മാറി
ക്ഷുദ്രമൺ തരിപോലും ചോപ്പണി മണിയായി!
ആണ്ടുപോയ് ഒരവസ്ഥ തന്നിലീലോകം; നിദ്ര-
താണ്ടിമാമല ഗർജ്ജിക്കുന്നിതാ വീണ്ടും വീണ്ടും
ശാന്തനാം വാരാന്നിധി ഭീകര വീചീരാശി
താക്കും താളത്തിന്നൊപ്പം താണ്ഡവം തുടങ്ങിനാൻ!
നീലവാർ വാനം മൂടി കൽപ്പാന്തമേഘത്തിനാൽ
നാലുഭാഗത്തും കൊടുംകാററടിക്കുന്നൂ പാരം!
മേദിനി വിറക്കൊൾവൂ വിപ്ളവം തലപൊക്കി
ശാന്തിതൻ നാമം പോലും കേൾപ്പതില്ലിന്നീഭൂവിൽ
ഇന്നത്തെപ്പരിഷ്ക്കാരം രക്തസംതൃഷ്ണയല്ലീ?
നന്നതാൻ നരവൃത്തി കഷ്ടമേ! കഷ്ടം!! കഷ്ടം!!!
ഉന്മദം പെരുക്കയാലുച്ചമാമനുഭാവം
ഉണ്മയൊത്തധ:പതിച്ചീടുവാനിടയായി!

ഉൽക്കടദാരിദ്ര്യത്താൽ ഏത്തടമുരുകീടും
ദുഃഖലോകത്തിൻ ദീർഘനിശ്വാസമുയരവെ
ആടലാലകം വിങ്ങി വീർപ്പിടും പാവങ്ങൾ തൻ
ആ ഹതഞെരക്കങ്ങൾ പൊങ്ങിടുന്നെല്ലാടവും
അമ്മണിക്കുഞ്ഞുങ്ങൾ, നല്ലാരോമൽക്കുരുന്നുക—
ളമ്മിഞ്ഞിപ്പാലിന്നായിട്ടമ്മതൻ ചാരത്തെത്തി
അർത്ഥിക്കെ മാതാവപ്പോളാടലാലകം നീറി
നൽകുന്നു പച്ചവെള്ളം ദാരിദ്ര്യവിനിസ്സൃതം
മർത്ത്യർതൻ ശ്വാസോച്ഛ്വാസവേഗത്തിന്നിടയിലും
ആർത്തിതൻ ദുഃഖപൂർണ്ണകഥയേ കേൾപ്പാനുള്ളൂ!
ആശക്കും വഴിയില്ല തെല്ലില്ല പ്രതീക്ഷയും
ആജന്മദ്രോഹമെന്തേ ചെയ്തുപോയിപ്പാവങ്ങൾ
ആശതൻ വിശാലമായുള്ളൊരു ശ്മശാനത്തിൽ
ആടലിൻ ദീപജ്വാലയന്വഹം ജ്വലിക്കുന്നു!
വാരിളം പൂമൊട്ടുകളെത്രയോ വിടർന്നു നൽ
സൗരഭം തൂവും മുമ്പേ വാടുന്നൂ, കരിയുന്നൂ!
ഹാ! വിശക്കുന്നുവെന്നോ ഇന്നതിൻ മുമ്പുതന്നെ
ആവിലം വർഷിക്കയായവൻമേൽ പാഷാണങ്ങൾ
ദുഷ്പ്രതാപം താൻ മർത്ത്യസ്വാതന്ത്ര്യം ഹരിച്ചഹാ-
നിഷ്കൃപം പാരതന്ത്ര്യ ശൃംഖലാ ബന്ധത്തിനാൽ!
വിശ്വശാന്തിതൻ പേരിൽ നിശ്ചലം തുടങ്ങയായ്
വിശ്വമാകവെയത്യാചാരങ്ങളനർത്ഥങ്ങൾ!
ഇച്ഛാനുസാരം നിജശോണിതപിപാസതൻ-
മൂർച്ഛയാൽ മനുഷ്യനീയുലകമിമ്മട്ടാക്കി!

* * * * *

നോക്കുവിൻ കിഴക്കതാസംശാന്തമഹസ്സെഴു-
മാരമ്യകിരണങ്ങൾ നാലഞ്ചു പരന്നുപോയ്!
ഘോരമാം തമസ്സിനാൽ ചരന്നമീ ലോകം കണി-
കാണിപ്പാൻ വന്ന നവ്യജീവിതജ്യോതിസ്സിതേ!
വേണ്ടിനി ഖേദം തെല്ലുമിന്നിമേലില്ലാതാകു-
മീർഷ്യയുമുൽപീഡയും തിന്മയും ലോകത്തിങ്കൽ
നിശ്ചയം നരൻ നരനായി നിവർത്തിച്ചീടാം
ശാശ്വത സർവ്വജനസൗഖ്യവും കൈവന്നിടും!

—:*:—

എതിരായി പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്. അവിടങ്ങളിൽ മലാന്തനം ഉറപ്പിക്കാനല്ല, ഇല്ലാതാക്കാനാണ് ഗവൺമെൻറുകളുടെ ശ്രമം. മലാൻെറ ആഫ്റിക്കയിലെ സ്ഥിതി അതിനു നേരേ വിപരീതമാണ്. അവിടെ മലാന്തനം ഉറപ്പിക്കാനാണ് ഗവൺമെൻറ നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതും സർവ്വവിധത്തിലും ശ്രമിക്കുന്നതും. ഇന്ത്യക്ക് ഇപ്പോൾ ഇവിടത്തെ മലാന്തനപ്രശ്നം സംബന്ധിച്ച് ലോകദൃഷ്ടിയിൽ തല കുനിക്കേണ്ട സ്ഥിതിയില്ല. എങ്കിലും തല കുനിക്കാതിരുന്നാൽ പോരാ. തല പൊക്കിപ്പിടിക്കാൻ സാധിക്കണം. അതിനു നമ്മുടെ ആചാരങ്ങളിലും മററും ശേഷിച്ചിട്ടുള്ള മലാന്തനം അല്ലെങ്കിൽ ഇന്ത്യയുടെ സ്മൃതിഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ 'മാനവധർമ്മം' തീരെ ഇല്ലാതാകണം.

—:*:—

PHILIPS
TITUS BROTHERS LIMITED.,
Authorised Philips Radio Dealers
M. C. ROAD, KOTTAYAM.
T. C. STATE

We can put the ART in SMART clothes Green Shop
For your Requirements in PIECE goods, SILK & SAREES
"K. M. S."
GREEN SHOP
(THE SILK CASTLE)
BROADWAY, ERNAKULAM.

FOR ALL KINDS OF

TIMBER

IN ROUND LOGS
AND
SAWN SIZES.

TO SUIT ANY KIND OF

ENGINEERING,
BUILDING CONSTRUCTION,
AND
FURNITURE WORKS,

THE BHARAT TIMBERS

PUTHENANGADY STREET,
KOTTAYAM P. O.
SOUTH INDIA.

Exporters, Importers
&
Stockists of:-

TEAK
ROSE WOOD
ANGILY
JACK WOOD
ETC. — HARD WOODS

THEMBAVU
IRUL
VENGAI
MARUTHU
VENTEAK
ETC. — JUNGLE WOODS

PINE
KULAMAVU
ETC. — SOFT WOODS

ENQUIRIES SOLICITED.

WHAT WE SELL ?

★ MASSEY-HARRIS TRACTORS & IMPLEMENTS.
(M/s. MASSEY-HARRIS INC. U. S. A.)

★ AGRICULTURAL IMPLEMENTS, ESTATE TOOLS
(THE METAL INDUSTRIES, LTD., SHORANUR)

★ SPRAYING PUMPS, DUSTERS.
(CARL-PLATZ, GMBH, GERMANY)

★ WORTHINGTON-SIMPSON PUMPS & PUMPSETS,
(WORTHINGTON-SIMPSON, LTD , U. K.)

★ NATIONAL DIESEL OIL ENGINES
(M/s. NATIONAL OIL & GAS ENGINE CO. LTD. U. K.)

★ BELTINGS. (HAIR, RUBBER, COTTON), FLOUR MILLS, ELECTRIC MOTORS, GENERATING SETS. Etc., Etc.

★ OLIVETTI TYPEWRITERS.
(M/s. ING. C. OLIVETTI C. S. P. A. ITALY.)

WE UNDERTAKE COMPLETE ERECTION OF WATERSYSTEM FOR BUNGALOWS, OR FOR ANY PURPOSE.

All machinery sold by us are serviced, and stocks of spare parts maintained.

Watch for our Tractor Demonstration in Kuttanad in January '53.

N. K. PODUVAL & COMPANY

KOTTAYAM.

P. O, Box No. 50.

Telephone: 460, Telegram: 'PODCO'

COIR INDUSTRY IN T. C. STATE

N. Kunju Raman

(Former Minister of Travancore-Cochin)

Coir industry in Travancore-Cochin is more than a centuary old.

Involving as it does the sole livelihood of some ten lakhs of people, it is easily the biggest cottage industry in the State.

Little change has the industry undergone during the 100 years and more. It retains even today all the basic charecteristics of a cottage industry.

The coir industry is not confined to particular localities, towns or areas. It is spread throughout the coastal regions of the State, right from the southern-most tip of Trivandrum taluk to the northern-most border, the Bharata-Puzha.

Soaked in brackish water in lagoons that abound in the coastal belt of the State, the cocoanut husk is taken out after six to seven months' rotting; beaten into shreds to help to extract the fibre; and spun into yarn.

By far the large quantity of yarn is produced with the help of spindles. By no means inconsiderable, however, is the quantity hand-made.

The main classifications of coir yarn are : Anjengo; Aratory; Ashtamudi - Alappadan; Vaikom, Aroor and so on. The particular places producing lend their names to the yarn and there are differences in quality. Indeed, there are numerous sub-divisions in these main classifications. The price-factor also vary with the texture, dnage, fineness, uniformity of twist tensile strength etc.

Labour of 200 to 225 persons on the fibre of 4,000 cocoanut husks make a Candy (672 lbs.) of yarn. The difference in variety or quality of yarn account for the variation. Hand-spun yarn, naturally, require more hands to do the same work.

Tied up into bundles and transported by country-craft along lakes, lagoons, rivers and canals, to godowns at the Ports of Alleppey and Cochin, the yarn is stored for sale. Seventy to Seventifive per cent of the yarn collected at the two Ports is exported to foreign countries as plain yarn. The balance is converted into mats, mattings, rugs etc. in factories there.

Coir mats, mattings, rugs etc., are exported to foreign countries.

According to statistical data, the estimated average annual exports total 80,000 tons in terms of plain coir and finished products (mats, mattings, rugs etc.)

The main export of finished products is to the United Kingdom.

Of the raw yarn exported, five to ten per cent is converted into coir mats and mattings in Belgium and Holland and also in Australia. Coir fibre is also exported in small quantities.

The raw, or plain, yarn is used for making ropes for shipmats as also for spreading vineyards in Italy and Iran. Norway and Sweden use it for fishing nets.

The finished coir products are used for floor covering in cold countries. Resistance to cold and moisture of coir products is proverbial and cheapness and durability of coir are the main attractions.

Trade trends show that exports to Australia and Canada have dwindled. Argentina, Brazil, Cuba and other American countries, Western Germany, New Zealand are known to be willing to take in more coir, both the yarn and the finished products.

The possibilities in Russia and China remain to be explored.

Production and labour involved

In spite of the absence of accurate official statistics, it may safely be presumed that round about one lakh tons of coir is produced in the State. To export, figures should be added the quantity consumed within India itself, transported by rail for making ropes, thatching purposes, making fishing nets etc.

Exports of coir and coir products bring to India Rs. Ten Crores, on an average.

Atleast seven to eight laks of people are employed on the labour side of the industry. Strictly speaking, three and a half lakhs of people working eight hours a day for 200 to 225 days a year, making allowance for rainy season and holidays, alone can produce three and a half lakhs candies, or 1,00,000 tons of coir. The figure of 7 to 8 lakhs of people would appear exaggerated, but it has to be borne in mind that as a cottage industry, men, women and children are at it on a house-to-house basis, not working eight hours at a stretch, but off and on, irrespective of hours.

There is much under-employment, and that is a sorrowful aspect of the industry. There is no alternative avocation to follow and considerable time is unoccupied.

On the factory side of the industry, there are about 40,000 workers, mostly in the towns of Alleppey and Cochin, in strong concentration, and organised.

Then, there are middle-men and number of others connected with the industry.

The number sustaining life on the coir industry is roughly ten lakhs. The problem of of the coir industry is therefore the stern problem livelihood of ten lakhs men, women and children in the coastal zone of the State. And, the industry attracts on an average Rs. 10 Crores to the country,

Where the Shoe Pinches

The coir industry is facing a serious slump. Indeed, the slump has been there for the past one year or so. The steep fall in exports and prices have, however unleashed untold suffering for lakhs and lakhs of labourers and middle-class people.

Slump or no slump, the fact is that the industry requires reorganisation. This fact is not sufficiently recognised. Even in days of high prices and larger exports, the condition of the working-class and the small producer remained little better. There has been no appreciable change in the wage structure. There was, of course, more work, but the benefit or advantage went to the retted husk dealer, the wholesaler at the bottom, and the exporter, the wholesaler at the top.

The average worker on the spinning side gets a daily wage of eight annas in times of scarcity and ten annas or thereabout in times of prosperity,

Often times, during periods of higer prices and larger exports, the deal resulted in loss to the producer investing a small capital, the small producer hemmed in by two capitalists.

Re-organisation of the industry improve the lot of the worker and the producer who form the backbone of the industry is an absolute necessity.

A new re-orientation and a fresh co-ordination of activites and functions of the various strata of interests that constitute the industry have to be effected.

Credit facilities to the producer, who often languish for want of funds, have to be organised. Minimum or living wages have to be assured to the worker.

Market conditions have to be made more steady by properly devised methods of overall supervision and control.

Standardisation of products is also called for.

Slump in Coir Industry

This is not the first time that a slump has threatened to dislocate the industry. There have been periodical slumps and vast sections have been thrown out of work on such occasions. Such slumps have continued for months, but one of so long a duration as at present is unprecedented.

United Kingdom, the main exporting country, is reported to be hard-hit economically and therefore other avenues of export have to be explored.

വിനോദഭാവന.

“പട്ടംസാറും പിക്ക്നിക്കും”

കെ. സി. സഖറിയാ എം. എ., എൽ എൽ. ബി.

അന്നും അൽപ്പം താമസിച്ചാണ് ഞാൻ ആപ്പീസിൽ നിന്നു വീട്ടിലെത്തിയത്. കാലത്ത് പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ഒരു കോളിളക്കം കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഗൃഹാന്തരീക്ഷത്തിന്റെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കുമെന്നും മററും ചിന്തിച്ചുകൊണ്ട് ഗേററ് കടന്നപ്പോൾ, അകത്ത് പൊടിപൊടിച്ചുള്ള വർത്തമാനവും ചിരിയുമൊക്കെ കേൾക്കാമായിരുന്നു. അടുത്തുള്ള ബോർഡിംഗ് സ്കൂളിൽ താമസക്കാരനായ ‘വിജയൻ’ (എന്റെ ജ്യേഷ്ഠന്റെ മകൻ) വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, അവന്റെ ഫലിതങ്ങളാണ് അന്തരീക്ഷത്തെ ആകപ്പാടെ മാററിയിരിക്കുന്നതെന്നും, നമ്മുടെ സ്വന്തം നമ്പർ 1, 2, 3, 4 എല്ലാം ഉത്സാഹഭരിതരായി ചുററും കൂടിയിട്ടുണ്ടെന്നും, അവരുടെ അമ്മയാണ് അദ്ധ്യക്ഷപദം അലങ്കരിക്കുന്നതെന്നും അപ്പോഴും തന്നെ മനസ്സിലായി. വരാന്തയിൽ കിടന്ന ചാരുകസേരയിൽ, വന്നതറിയിക്കാതെ, നിശ്ശബ്ദമായി ഞാൻ ഇരിപ്പുറപ്പിച്ചു. നിർബാധം കുറച്ചൊന്നു വിശ്രമിക്കുകയും, എന്റെ അഭാവത്തിൽ അവർ തട്ടിവിടുന്നതൊക്കെ കേൾക്കുകയും ചെയ്യാമല്ലോ. പക്ഷെ അന്നത്തെ സദസ്സിൽ എന്നെപ്പററി ഏറനം കൂടിയ വിമർശനമൊന്നുമുണ്ടായില്ല. ആറാം ഫാറം വിദ്യാർത്ഥിയായ വിജയൻ പ്രായക്കുറവുള്ള മററു നമ്പറുകാരെ തെല്ലൊന്ന് അലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടും, ബി. ഏ. ക്കാരിയായ അദ്ധ്യക്ഷയോട് അൽപ്പമൊരാദരവു കാണിച്ചുകൊണ്ടും സ്കൂൾ വിശേഷങ്ങൾ തട്ടിവിടുകയാണ്.

“കൊച്ചമ്മേ, ഞങ്ങളുടെ രാജൻസാറില്ലേ? ആ ചുട്ടകൊള്ളത്തി. അയാളെ ഇപ്പോഴും “പട്ടം സാർ” എന്നാണ് പിള്ളേരെല്ലാം വിളിക്കുന്നത്.”

നമ്പർ 2—“അതെന്താ, അങ്ങേരുടെ തല താണുപിള്ളസാറിന്റെ പോലെയാണോ?

നമ്പർ 1—“തലയൊന്നും കഷണ്ടിയല്ല. ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടാ സാറിനെ. ആ ഉണ്ടപ്പക്രൂസല്ലേ? പിള്ളേർ ആ റുള്ളിയെയല്ലേ പകിട എന്നു വിളിക്കുന്നത്?”

പകിടസാർ വേറൊരാളാണെന്നും, അദ്ദേഹം സ്വന്തം വീട്ടിലാണ് താമസമെന്നും, പകിടസാർ പട്ടംസാറിനെപ്പോലെ മണ്ടനോ ശുണ്ഠിയോ അല്ലെന്നും കുറച്ചു ഗൗരവത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചശേഷം വിജയൻ തുടർന്നു:—“നമ്മുടെ മോഹനില്ലേ? പൂയണിയർ. അവന്റെ സൃഷ്ടിയാണ് രാജൻസാറിന്റെ പുതിയ പേര്. കഥ ഇങ്ങനെയാണ്:—കഴിഞ്ഞയാഴ്ചയിൽ ഞങ്ങളുടെ ക്ലാസ്സിലെ കുറേ കുട്ടികൾ ഒരു പിക്ക്നിക്ക് പോകാനാലോചിച്ചു. ബോർഡിംഗ് മാസ്റ്റർ രാജൻസാറിനും കാര്യം കേട്ടപ്പോൾ സന്തോഷമായി. ചക്കാത്തിൽ നേതാവായി ഒന്നു പോകാമല്ലോ. അതിനൊക്കെ സാർ വിരുതനാണ്. പിക്ക്നിക്കിന്റെ ആലോചന മൂത്തപ്പോഴും ഏതു സ്ഥലത്താണ് പോകേണ്ടതെന്നൊരു പ്രശ്നം ഉണ്ടായി. പുതുപ്പള്ളിക്കു പോകാമെന്നും, പള്ളത്തിനു പോകാമെന്നും, പാതിരാമണലിനു പോകാമെന്നും പല അഭിപ്രായങ്ങളും പൊന്തിവന്നു. ഏതായാലും ആളൊന്നിന് എട്ടണയിൽ കൂടുതൽ മുടക്കാൻ പാടില്ലെന്നു തീരുമാനിച്ചു. അപ്പോഴാണ് “പയണി

Western Germany, New Zealand and Latin American countries can be tapped for fresh markets when trade agreements are drawn up between the Government of India and these countries. The case of coir can be urged and due priority given to it in the list of export articles. If there is the will, much can be achieved is not a mere pious hope.

No doubt, high prices for the commodity are welcome, but price factor alone would not be an insurmountable element so far as exports are concerned. That can be adjusted at reasonable levels.

What is to be done

Government of India or the T. C. State cannot afford to ignore the lot of the industry; The precious foreign exchange it provides, and the immense human factor it involves are very vital problems.

Re-organisation of the industry on a co-operative basis with proper credit facilities for the societies for soaking raw husks; undertaking spinning with assured minimum wages; storing raw yarn in Government-sponsored central marketing godowns in ports like Alleppey and Cochin and selling it through the existing trade channels but advancing credit on interest-free, or low-rate loans so as to enable producer societies hold out against selling at distress prices in hard times; producing standard varieties - these are all essential.

Other remedial measures to be taken are: Exploration of fresh markets. Government of India should undertake the responsibility for trade and commerce; import and export are Central subjects

Propaganda work for popularisation of coir products at home and abroad. India itself offers a potential market for coir.

Starting a rope factory at Alleppey or Cochin to consume on an average 40 to 50 candies of coir. A capital outlay of about Rs. 10 lakhs would be sufficient for this.

A Coir Board representing the various interests in the industry in the manner of the Tea or Rubber Board, invested with necessary powers to carry out the above suggestions. Tacking the coir industry to the Indian Coconut Committee will not solve the problem.

Funds to be made available for the above work jointly by the State Government and the Government of India, the former contributing 25 per cent and the latter 75 per cent.

Coir and husk to be declared essential articles to facilitate imposition of control measures when found necessary.

Fortunately for the Industry the Government of India and the T. C. State Government have realised the seriousness of the situation and they are expected to take speedy measures for its protection. It is likely that Coir-co-operatives would go into action in the immediate future. A coir board is also expected to be constituted without delay, investested with ample powers. These steps are quite welcome.

— !:*:! —

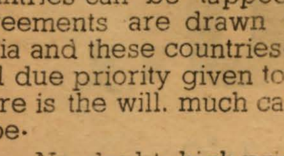

ZENITH STUDIO

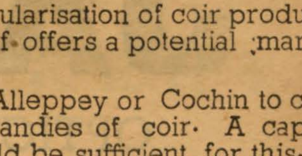

PHONE
3003

SEE! Page No. 187.

FOR
YOUR GROUP
PHOTOGRAPHS

ZENITH STUDIO
UNIVERSITY COLLEGE JN.,
TRIVANDRUM.

യർ" പ്ളാനുമായെത്തിയതു്. അവനല്ലേ ബോർഡിംഗിലെ ഏററവും പഴയ മെമ്പർ? ആറുകൊല്ലം മുമ്പ് ഫസ്റ്റിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, ഒരു പിക്ക്നിക്കിനു പോയ കഥ അങ്ങേരങ്ങു വിസ്തരിച്ചു. ഒരു മുന്നണ കൊടുത്തു് ഒളശ്ശ ബസ്സിൽ കയറി, പിന്നെ ഒരു രണ്ടു മൈൽ നടന്നാൽ മനോഹരമായ "സ്റ്റെയിക്ക് ഹഡ് ബ്രിഡ്ജിൽ" ചെല്ലാം. ഒരു പിക്ക്നിക്കിനു് ഇത്ര പററിയ സ്ഥലമില്ല. ബ്രിഡ്ജിൽ നിന്നാൽ പരമരസികൻ കാററ്. നദി താഴെക്കൂടി മൂളിപ്പാട്ടുപാടി മന്ദം മന്ദം ഒഴുകുകയാണ്. പലതരം വള്ളങ്ങളും ഇടവിടാതെ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും പോകുന്നതു കണ്ടാൽ എത്രനേരം വേണമെങ്കിലും നോക്കിനിന്നുപോകും. ആ പുഴയിൽ കുളിക്കുന്നതുപോലൊരു പരമാനന്ദം ലഭിക്കാനില്ല. ഒന്നാന്തരം രണ്ടുമൂന്നു കുളിക്കടവുകളുണ്ടവിടെ. ചുററും വിശാലമായ തെങ്ങിൻതോപ്പുകളാണ്. നദീതീരത്തിൽ പ്രസിദ്ധമായ ഒരു മഹാക്ഷേത്രമുണ്ടു്. കേരളത്തിലെ ശില്പകലയുടെ മേന്മ കണ്ടറിയേണ്ടതവിടെയാണ്. ക്ഷേത്രപരിസരത്തിൽ പഞ്ചസാരപോലെ കിടക്കുന്ന മണൽപ്പരപ്പിന്റെ പുറത്തു് രണ്ടു മിനിട്ടിരുന്നാൽ ഏതൊരു തളർച്ചയും തീരും. കുംഭമാസത്തിലെ നട്ടുച്ചയ്ക്കുപോലും അവിടെ കിടന്നുറങ്ങാം. മറുകരയിൽ ഒരു വലിയ ഫാക്ടറിയുള്ളതിൽ ജോലി നടക്കുന്നതും കാണേണ്ടതാണ്. രണ്ടുമൂന്നു നൂററാണ്ടു മുമ്പ് യൂറോപ്യന്മാർ ആദ്യം കോട്ടയത്തു വന്നപ്പോൾ "ബുക്കാനൻ" എന്ന സായിപ്പ് താമസിച്ചിരുന്നതു് ഇവിടെയാണ്. പുഴ പെരുമ്പാമ്പുപോലെ വളഞ്ഞുതിരിയുന്നിടത്തു് ഒരു പാലം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു കണ്ടപ്പോഴാം, അദ്ദേഹം ഈ സ്ഥലത്തിനു കൊടുത്ത പേരാണ് സ്റ്റെയിക്ക് ഹഡ് ബ്രിഡ്ജ്.

പയണീയറുടെ ഈ സാഹിത്യവും ചരിത്രവും കേട്ടപ്പോൾ എല്ലാവരും ഇളകിപ്പോയി. കണക്കുകൂട്ടി. മൂന്നും മൂന്നുമാറണ ബസ്സിനു്. പിന്നെ ഒരു കാപ്പിക്കു വക വേണം. വീട്ടിൽ നിന്നു പലഹാരങ്ങൾ കൊണ്ടുവരാൻ സൗകര്യമുള്ള ചില മുതലാളിമാർ അതേററു. ബോർഡിംഗുകാർ പിരിവെടുത്തു കുറച്ചു നാരങ്ങായും പഞ്ചസാരയും കൊണ്ടുവരാമെന്നു സമ്മതിച്ചു. കുളിക്കാൻ ടൗവ്വലെടുക്കുന്ന കാര്യം എല്ലാവരെയും ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. ഉടൻതന്നെ വണ്ണപ്പിരിവു മുതലായവയ്ക്കായി പയണീയർ പ്രസിഡണ്ടായി ഒരു സ്വകാര്യക്കമ്മിററി കൂടി. പലഹാരമുണ്ടാക്കാറേററിരുന്നവർക്ക് ചെവിയിലോരോ സ്വകാര്യനിർദ്ദേശം—നാലു വട, ഒരു വട്ടയപ്പം, കുറച്ചുപ്പേരി ഇവയെല്ലാം സ്പെഷ്യലായി വളരെക്കൂടുതൽ ഉപ്പു ചേർത്തു തയ്യാറാക്കിക്കൊണ്ടു വരണമെന്നു്—കൊടുത്തു പിരിഞ്ഞു.

കഴിഞ്ഞ ശനിയാഴ്ചയായിരുന്നു പിക്ക്നിക്ക്. തലേ രാത്രി ബോർഡിംഗിൽ ഒരെണ്ണും ഉറങ്ങിയിട്ടില്ല. രാജൻസാർ പതിവുപോലെ വെളിച്ചപ്പാടുതുള്ളി നോക്കി. ശനിയാഴ്ച രണ്ടു മണിക്കു തന്നെ പലഹാരസഞ്ചികളും മററുമായി കൂട്ടരൊക്കെ സ്കൂളിൽ വന്നെത്തി. പിക്ക്നിക്കുകാർ സ്കൂളിൽ നിന്നിറങ്ങി കെ. കെ. റോഡുവഴി, ഡിസ്ത്രിക്ട് ആശുപത്രിയും കടന്നു്, തിരുനക്കര ബസ്സ് സ്റ്റാൻഡിലെത്തി. പയണീയർ തന്നെ ലീഡറായി ഒളശ്ശബസ്സിൽ ടിക്കറെറല്ലാം വാങ്ങി. എല്ലാവരും ബസ്സിൽ തള്ളിക്കയറി തൂങ്ങിനിന്നു. ഒരരമണിക്കൂർ അങ്ങനെനിന്നു് വിഷമിച്ചശേഷമാണ് ബസ്സു വിട്ടതു്. അപ്പോഴേയ്ക്കു ക്ഷമയുടെ അററം പററി. ബസ്സ് നീങ്ങി കഷ്ടിച്ചു മൂന്നു മിനിട്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോഴാം—ചുങ്കം പാലം കടന്നതേയുള്ളു—പയണിയർ അതു നിർത്തിച്ചു് ഞങ്ങളോടിറങ്ങുവാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. എല്ലാവർക്കും കുറച്ചൊരമ്പരപ്പുണ്ടായി. ചുമട്ടും ഭേസി ഞങ്ങളൽപ്പം നടന്നപ്പോഴാം കിഴക്കോട്ടുള്ള വഴിയേ തിരിഞ്ഞു് ലീഡർ അതിശീഘ്രം നടപ്പു തുടങ്ങി. ഞങ്ങളും പുറകേയും. ഏതാണ്ടൊരു മൈൽ നടന്നപ്പോഴാം സേക്രഡ്ഹാർട്ട്മൗണ്ടിലെത്തി. അവിടെ നിന്നും എം. സി. റോഡിലിറങ്ങി, പയണീയർ പക്ഷിവേഗത്തിൽ തെക്കോട്ടു വച്ചുപിടിച്ചു. പിറകേ ഓടിക്കിതച്ചു ഞങ്ങളും. "ഇതിലേ എവിടേയ്ക്കാ?" എന്നു ചിലർ ചോദിച്ചതിനു് 'ഒക്കെ കാണിച്ചുതരാം: ലഹള കൂട്ടാതിരിക്കു്' എന്നു മാത്രം മറുപടി. നാഗമ്പടത്തെത്തി, പാലത്തിൽ കയറി തിരഞ്ഞുനിന്നു് ഇഷ്ടനൊരഭിനയംതന്നെ നടത്തി. "ഇതാണ് സ്റ്റെയിക്ക് ഹഡ് ബ്രിഡ്ജ്", മലയാളത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ "നാഗംപടം പാലം."

എല്ലാവരും ഇളിഭൂരായി. പള്ളിക്കൂടത്തിൽനിന്നു് ഏതാണ്ട് ഒന്നരഫർലോങ്ങ് ദൂരമുള്ള ഈ സ്ഥലത്തെത്താൻ ഈ പാടെല്ലാം കഴിപ്പിച്ച വിക്രമനെ തല്ലുകയാണോ, നിന്നു ചിരിക്കുകയാണോ വേണ്ടതെന്നു സംശയം തോന്നി. രാജൻസാറിന്റെ മുഖം അപ്പോഴാം ഒന്നു കാണേണ്ടതായിരുന്നു. ഏതായാലും തമാശിൽതന്നെ കലാശിച്ചു. ഇനി ആ മഹാക്ഷേത്രം ഒന്നു ദർശിക്കാമെന്നു് കൂവിക്കൊണ്ടു് പിള്ളേരെല്ലാം ചിരപരിചിതമായ ആ മണൽപ്പുറത്തേ

JACOBS & Co.,

OPTICIANS FURNITURE MANUFACTURERS etc.

H. O. BAKER ROAD,
Kottayam.

Br: MAIN ROAD,
Trivandrum.

TELEGRAMS:
"SAROJ" or "SIDDU"
COCHIN.

G. L. KILIKAR.

POST BOX No. 7.
MATTANCHERRY P. O.
COCHIN.

TELEPHONES:-
Main Office: No. 501. Mattancherry.
Piece-Goods Dept: No. 512-A. -do-
Liquors & Pharmaceutical Dept. No. 512. -do-
Residence: No. 301. Cochin.

-: ജവുളിത്തരങ്ങൾ :-

എല്ലാവർക്കും തൃപ്തികരമാകത്തക്കവിധം പ്രത്യേക മേൽനോട്ടത്തിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഈടും മേന്മയുമേറിയ "വോയിൽ, മൽ, കോറ, ഷർട്ടിംഗ്, കോട്ടിംഗ്, ബ്ളൌസിംഗ്, ദോത്തി, സാരി, ലിനൻ" മുതലായ എല്ലാവിധ ജൌളിത്തരങ്ങളും ആദായ നിരക്കിൽ വില്പനയ്ക്കു തയ്യാർ. മട്ടാഞ്ചേരി കമ്പോളത്തിൽ ഔട്ടേജൻസിക്കു് നേരേയുള്ള ഞങ്ങളുടെ വ്യാപാരശാല ഒരിക്കൽ സന്ദർശിച്ചു് പരിക്ഷിക്കുവിൻ.

എന്നു്,

ജി. എൽ. കിളിക്കാർ,
മട്ടാഞ്ചേരി കമ്പോളം, കൊച്ചി.

ക്കോടി. കാലും മുഖവും തണുത്ത ആററുവെള്ളത്തിൽ കഴുകിയപ്പോൾ ഒരു പുതിയ ഉന്മേഷമുണ്ടായി. കുളി, കാപ്പികുടി കഴിഞ്ഞിട്ടാകാമെന്നു വച്ചു് അതിനൊരുക്കു കൂട്ടി. അടുത്ത തൊടിയിൽ നിന്നു കുറെ വാഴയില സമ്പാദിച്ചു വിഭവങ്ങളും വിളമ്പി. സാറിന്റെയിലയിൽ മുമ്പറഞ്ഞ സ്പെഷ്യലെല്ലാം നിരത്തിവച്ചു. സാറു വിഭവങ്ങളോരോന്നായി മാറിമാറി രുചിച്ചു നോക്കിയശേഷം, പല്ലിറുമ്മി ദേഷ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടെഴുന്നേററു് സ്ഥലംവിട്ടു. അതും ഒരു തമാശായി. കുളികാര്യമായിത്തീരുമെന്നു് അപ്പോഴും ഞങ്ങൾ വിചാരിച്ചില്ല. ചിരിയും കളിയാക്കലും ബഹളവുമായി പിക്ക്നിക്ക് അങ്ങനെ അവസാനിച്ചു. ബോർഡേഴ്സ് സന്ധ്യയോടുകൂടി സ്കൂളിലെത്തി. അപ്പോഴേയ്ക്കും ഒരു നല്ല വടിയും കരുതി രാജൻ സാർ അവിടെ കാത്തു നില്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഗുരുത്വക്കേടിന്റെ പേരിൽ പയണീയർക്കു നല്ല ചൂടുള്ള ആറെണ്ണം കിടച്ചു."

കൊച്ചമ്മ—"ആ സാർ എന്തു സാമ്പിളെടാ? അയാളുടെപേർ ഏതാണ്ടു നീ പറഞ്ഞല്ലോ"

നമ്പർ 1—"പട്ടം സാർ" എന്നാണു് പറഞ്ഞതു്. പക്ഷെ അതല്ല അയാൾക്കു വേണ്ടതു്."

വിജയൻ:—പട്ടത്തിന്റെ കഥ വരുന്നേയുള്ളു. കേട്ടോളൂ. അന്നുറങ്ങാൻ പോയപ്പോൾ, പയണീയറിന്റെ ഗവേഷണം രാജൻ സാറിന്റെ പൂർവ്വചരിത്രത്തിലേയ്ക്കാണു് തിരിഞ്ഞതു്. ചെങ്ങാതിയങ്ങു തുടങ്ങി. ഈ സാറുണ്ടല്ലോ, പണ്ടു കോളജിൽ ചേരാൻ ചെന്നപ്പോൾ അവിടത്തെ സായ്പു ചോദിച്ചു നാടേതാണെന്നു്. ഞാനോ, ഞാൻ, മുളന്തുരുത്തി ദേശത്തു് അടയാററിൽ തെക്കിനേടത്തു ഇടിക്കുളവൈദ്യന്റെ അനുജന്റെ പെമ്പിളേടെ എന്നായപ്പോഴേയ്ക്കും സായിപ്പു് 'Hold your tongue' എന്നൊരട്ടഹാസം. പാവം ഞെട്ടി നാക്കുനീട്ടി അതിന്മേൽ രണ്ടുകൈകൊണ്ടും പിടിച്ചു കളഞ്ഞു. സായിപ്പിനു അനുകമ്പ തോന്നി കോളജിൽ ഇരുത്തി, ഒരു ബി. ഏ. യും കൊടുത്തു വിട്ടതാണു്. അവിടെ നിന്നിറങ്ങി, സ്വദേശമായ മുളന്തുരുത്തിൽ വന്നു്, ചുക്കിനും ചുണ്ണാമ്പിനും കൊള്ളാതെ, മി. രാജൻ ബി. ഏ. തെക്കുവടക്കു നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴാണു് പിള്ളേർ പട്ടം പറപ്പിക്കുന്നതു കണ്ടതു. അങ്ങേരും ഒരു പട്ടമുണ്ടാക്കിപ്പൊക്കിവിട്ടു. പൊങ്ങിപ്പൊങ്ങി ഒടുക്കം രണ്ടു വണ്ടിനൂലുംകൊണ്ടു പട്ടം മുളന്തുരുത്തിൽനിന്നു് തെക്കുകിഴക്കോട്ടൊരു പോക്കു്. പുറകേ സാറും. വിടാമോ രണ്ടു വണ്ടിനൂലില്ലേ? എട്ടണ മുതലാണു്. കയ്യാല ചാടിയും, തോടുനീന്തിയും പുള്ളി പട്ടത്തിന്റെ പിന്നാലെ കോട്ടയത്തെത്തി. കഷ്ടകാലത്തിനു പട്ടം നമ്മുടെ സ്കൂൾ കോമ്പൗണ്ടിലാണു് വീണതു്. പുറകേ പാഞ്ഞു വന്ന സാർ വേലി ചാടി കോമ്പൗണ്ടിൽ കയറുന്നതുകണ്ടു് പ്യൂൺ കുര്യൻ ചേട്ടൻ പിടികൂടി, ഹെഡ്മാസ്റ്ററുടെ മുമ്പിൽ ഹാജരാക്കി.

"താനേതാ?"

പേടിച്ചു തൊണ്ടയടറിക്കൊണ്ടു്, "മുളന്തുരുത്തിക്കാരൻ ടി. സി. രാജൻ ബി. ഏ."

"തനിക്കെന്താ ജോലി?"

"പട്ടം പറപ്പീരു്."

"തനിക്കു പിള്ളേരെത്തല്ലാനറിയാമോ?"

"കഞ്ഞിക്കു വക തന്നാൽ എന്തും ചെയ്യാം."

"എന്നാൽ താൻ ഇവിടെയെങ്ങാൻ കിടന്നോ. കാലത്തു് കപ്പയും രണ്ടുനേരം ചോറും തരാം. കൂടാതെ പ്രതിമാസം ഒന്നേമുക്കാൽ രൂപയും. തല്ലാൻ കൊള്ളാവുന്ന സാറന്മാർ ഇവിടെ ഇല്ലാതിരിക്കുകയാണു്. കേട്ടോ?"

അങ്ങനെ നമ്മുടെ കാലദോഷംകൊണ്ടു് ആ പട്ടം ഇവിടെ പറന്നു വീണു. ഇതാണു് സാറിന്റെ ആഗമന ചരിത്രം.

പയണീയർ ഈ കഥ പറഞ്ഞതുമുതലാണു് സാറിനു പട്ടം സാർ എന്നു പേരു കിട്ടിയതു്. എന്താ പേരു കൊള്ളാമോ?"

ഇന്നത്തെ കുട്ടികൾക്കു കുസൃതിത്തരം കൂടുമെന്നും ഗുരുഭക്തി കുറയുമെന്നുമൊക്കെ പറയാറുള്ള ഞാനും ഇതു കേട്ടു് പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ടു് കസാലയിൽ നിന്നെഴുന്നേററു പോയി.

—!:*!:—

ROZARIO'S for BETTER QUALITY SERVICE
LOWER COST & GUARANTEE
CONSULT
ROZARIO'S BAKERY
KOTTAYAM.
FOR ALL YOUR CATERING PROBLEMS
(The catering specialists of the South ever since 1852)
റൊസാറിയോസ് ബേക്കറി
(കഞ്ഞിക്കുഴി), കോട്ടയം.
H. O. ROZARIO & SON
(ESTD. 1852) ERNAKULAM.

ASSOCIATED ENGINEERING CORPORATION
PUNNEN ROAD, — TRIVANDRUM.
AGENNTS FOR :-
The National Insulated Cable Co. of India Ltd., Calcutta.
Makers of "NILCO" Cables
DIRECT IMPORTERS OF:-
"MEM"
Switch Gear, Control Gear Etc.
DISTRIBUTORS FOR :- The Travancore Rubber Works.
Manufacturers of Quality Ruubber Goods.
AGENTS FOR :- CALCUTTA ELECTRICAL MFG. CO. LTD., CALCUTTA.
Manufacturers of 'ORIENT' Fans
DEALERS IN :- ELECTRIC MOTORS, Pump Sets etc.

Tel: 'RUBY' Changanacherry. Phone: No. 38.

RUBY RUBBER WORKS

RUBYNAGAR P. O.

CHANGANACHERRY, S. INDIA.

We manufacture:

TREAD RUBBER, Batching stock & Cushion compound — Approved and recommended by all experienced Tyre Retreaders for EXCELLENT FINISH and MAXIMUM MILEAGE

HOSE PIPES — Delivery, Armoured and Suction (all sizes)

Cycle Brake rubbers & Pedal rubbers — different patterns.

Chappal soles, Half soles, Heels etc. — in all sizes.

Insertion rubber sheetings and Pure sheetings in different shades & thicknesses.

Erasers Pencil, Ink & Type.

Stamp rubber & Air cushions.

Bushes, Buffers and other Automobile rubber spare parts.

Tubings (different sizes) AND VARIOUS OTHER ITEMS.

Sales Depots:

Oriental Rubber Trading Co., (Regd.)
2/3 Silver Jubilee Park Road,
Bangalore - 2.

Oriental Rubber Trading Co., (Regd.)
B-2-589, Troop Bazar,
Hyderabad-Dn.

Georgesons, 32-1 Bangalore Road,
Vellore. N. A.

Ruby Rubber Works Sales Depot,
Oyitty Road, Kozhikode.

Ruby Rubber Works Sales Depot,
Post Office Road,
Trichur.

Ruby Rubber Works Sales Depot,
No. 106-B, North Veli St.,
Simmakkal, Madurai.

Mascot Trading Corporation
Palace Road,
Kottayam.

Ruby Rubber Works Sales Depot,
Catholic Bank Buildings,
Main Road Trivandrum.

Karnataka Tyres, Shimoga,
Mysore State.

ALL ENQUIRIES PROMPTLY ATTENDED TO:—

ചെറുകഥ

കൊച്ചു ഹൃദയം

(വെട്ടൂർ രാമൻനായർ)

ജാനു അര മണിക്കൂറായി ഒരേ ഇരിപ്പാണ്. തുള്ളിക്കളിക്കുന്ന അവളുടെ ഹൃദയത്തിനു് വല്ലാത്ത അസ്വാസ്ഥ്യം തോന്നി. പതിനാറു മുട്ടകളെയുള്ളു. അതു് ആരെങ്കിലും വാങ്ങാൻ എത്ര സമയം വേണം. പക്ഷേ, ആരും വന്നില്ല. അവൾക്കു ചന്തയിൽ വന്ന എല്ലാവരോടും വെറുപ്പുതോന്നി. ആർക്കെങ്കിലും അതു വാങ്ങിക്കൊണ്ടു പൊയ്ക്കൂടെ?

അവളുടെ ചിന്തകൾ രസംപിടിച്ചു കണക്കുകളായി മാറുകയാണ്. ഒരു മുട്ടയ്ക്കു് ഒന്നേകാൽ അണവച്ചു് പതിനാറിനു് ഒന്നേകാൽ രൂപാ. ഒരണവച്ചെങ്കിൽ ഒരു രൂപാ. അതു വളരെ എളുപ്പമാണ്. പത്തു പൈസയായാലോ. അതും അവൾക്കു് എളുപ്പം കൂട്ടാൻ കഴിയും. കണക്കിനു് അവൾ ക്ലാസ്സിലെ ഏററവും മിടുക്കിയായ കുട്ടിയായിരുന്നു. അങ്ങിനെ എത്ര മാസം വേണം പതിനഞ്ചുറുപ്പികയ്ക്കു്? ഓ! അതു ശരിയാവുകയില്ല. എപ്പോഴും മുട്ട കിട്ടുന്നതു് ഒരുപോലെയായിരിക്കുമോ? വിലയും ഒരുപോലെയല്ല. വാങ്ങാൻ വരുന്നവർക്കു് എങ്ങിനെയും അവളെ പററിക്കണമെന്നാണു വിചാരം. അതൊന്നും അവളോടു പററില്ല. എന്നാലും ഒന്നേകാൽ അണയ്ക്കുതന്നെ കൊടുക്കുക വളരെ പ്രയാസമാണ്.

അവൾ ആ ചിലന്തിവലയിൽനിന്നും മനസ്സിനെ പിൻവലിച്ചു് ചുററുപാടും ശ്രദ്ധിച്ചു. ഒരു നാടൻ ചന്തയുടെ സാധാരണ തെരക്കു് അന്നും ഉണ്ടു്. പലരും സാധനങ്ങൾ വില്ക്കുകയും വാങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. മുട്ട ധാരാളംപേർ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടാവണം. അവൾ ഇരുന്ന സ്ഥലം അത്ര പററുന്നില്ല. ജാനു തന്റെ അടുത്തിരിക്കുന്നവരെ നോക്കി. തൊട്ടു് ഇടതുവശം ഒരു നെല്ലിക്കാക്കച്ചവടക്കാരനാണ്. അയാളുടെ പായുടെ അരികിൽ ചില്ലറ കുന്നുകൂടി കിടക്കുന്നു. അയാൾ അപ്പോഴും അളന്നു കൊടുക്കുകയാണ്. ആ വയസ്സനു് ശരിക്കു കണ്ണറിഞ്ഞുകൂടെന്നു തോന്നുന്നു. അയാളുടെ കൂടെയുള്ള കൊച്ചു പെൺകുട്ടിയാണ് പണം വാങ്ങി സൂക്ഷിക്കുന്നതു്. കണക്കു കൂട്ടാൻ അവൾക്കു ജാനുവിനോളം നിശ്ചയമില്ലെന്നു് അവൾക്കു തോന്നി. അതെല്ലാം വയസ്സൻ തന്നെയാണ് ചെയ്യുന്നതു്. പണം എണ്ണി വാങ്ങുന്നതു മാത്രമേ ആ പെൺകുട്ടി ചെയ്തിരുന്നുള്ളു. അവൾക്കും ജാനുവിന്റെ പ്രായമായിരിക്കും; അല്ലെങ്കിൽ ഒരു വയസ്സെങ്കിലും അധികം. എന്നിട്ടും അവൾക്കു് അവളോളം കണക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. പിന്നെ കണ്ടാലും തീരെ പാവം. ആ ബ്ലൗസിന്റെ വെട്ടും തയ്യലുമെല്ലാം അവൾ സൂക്ഷിച്ചു. ഒന്നും കൊള്ളില്ല. നന്നേ മുഷിഞ്ഞിട്ടും ഉണ്ടു്. മൂന്നാംക്ലാസ്സിൽവച്ചു് അവൾ അത്തരം ബ്ലൗസ് ഇട്ടിരുന്നു. ഹോ! അതോർമ്മിച്ചിട്ടു തന്നെ അവൾക്കു കുറച്ചിൽ തോന്നി. ഇപ്പോഴും അമ്മാതിരി ഒന്നു് ഇടുക! അവൾ എവിടെയോ വളരെ അകലെയുള്ളവളായിരിക്കണം. ജാനുവിന്റെ ചിററമ്മയും മററും താമസിക്കുന്നതുപോലുള്ള മലനാട്ടിൽ എവിടെയോ ഉള്ളവൾ!

അപ്പോൾ അവൾ തനിക്കു് ഒരു പുതിയ ബ്ലൗസ് തയ്പിക്കുന്നതിനെപ്പററി ഓർമ്മിച്ചു. ഒരു പാവാടയും വേണം. മൂന്നു രൂപാ അവൾ സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പിന്നെ മുട്ടയുടെ ആ രൂപാ കിട്ടും. എന്നാലും മൂന്നു രൂപാ കൂടിയെങ്കിലും വേണം! അതിനോ? മൂന്നു പ്രാവശ്യത്തെ മുട്ടകൂടിയെങ്കിലും വില്ക്കണം! ഓ! അതു തീർച്ചയായും ഇല്ല. അടുത്ത തവണ പൊരുന്ന വയ്ക്കണം. ഒരു പററം കുഞ്ഞുങ്ങളുമായി ആ 'പിടച്ചി' ഒരമ്മയുടെ പ്രതാപത്തിൽ നടക്കുന്നതു് ജാനു ഭാവനയിൽ കണ്ടു് ഒന്നു മെല്ലെ മന്ദഹസിച്ചു. അതു് എന്തൊരൈശ്വര്യമാണ്! ഒരു പന്ത്രണ്ടു കുഞ്ഞെങ്കിലും രക്ഷപെട്ടു കിട്ടാതിരിക്കില്ല. അതിൽ പൂവനും പിടയും എല്ലാം കാണും. ഒന്നിനെയും വില്ക്കാതിരുന്നാലോ? അതുപററില്ല. എല്ലാം വിററാലും അവൾക്കു് ആ സാധനം വാങ്ങണം, ആറു മാസമായി അവളുടെ മനസ്സിൽ മറെറാന്നും കടക്കുന്നില്ല. അയൽവീട്ടിലെ രാജമ്മയ്ക്കു് വാങ്ങിയപോലുള്ള ഒരു ജോഡി കമ്മൽ. ഓർമ്മ അവിടെയെത്തിയപ്പോൾ വെള്ളക്കല്ലു തിളങ്ങുന്ന ആ കമ്മൽ മായാത്തവിധം ജാനു തന്റെ മുടി ഒന്നഴിച്ചുകെട്ടിപ്പോയി. പിന്നെ രണ്ടു കാതിലും പിടിച്ചുനോക്കിയിട്ടു് ഒരു നെടുവീർപ്പോടെ അവൾ നിവർന്നിരുന്നു.

ആ നെല്ലിക്കാക്കച്ചവടക്കാരനു് അന്നു നല്ല വില്പനയായിരുന്നു. ഒരുരൂപാ, അരരൂപാ അങ്ങിനെ ഒരുപിടി നാണയങ്ങൾ ഉണ്ടു് ആ പെൺകുട്ടിയുടെ അടുത്തു്. ജാനുവിന്റെ മനസ്സിൽ അല്പം അസൂയ മുളയ്ക്കാതിരുന്നില്ല. അവൾ ആ പെൺകുട്ടിയെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. ഒരു തോർത്തുമുണ്ടാണ് അവൾ ഉടുത്തിരിക്കുന്നതു്. ഇത്രയുമൊക്കെ പണം കിട്ടിയിട്ടും അവൾക്കു് ഒരു പാവാട വാങ്ങിക്കൂടെ? ആ പഴയ മട്ടിൽ ചുരുപ്പടിയുള്ള—മുൻവശം തുറക്കാത്ത—ബ്ലൗസ് അവൾക്കു പാകമൊത്തതല്ല. അതു് അവളുടെ ചേച്ചിയുടേയോ മററോ ആയിരിക്കും. അവളുടെ കാതിൽ ഒരു ചെറിയ ഈർക്കിലിയാണിട്ടിരിക്കുന്നതു്. മുടി പാറിപ്പറന്നു കിടക്കുന്നു. ശവം! വൃത്തികെട്ടതു്. ജാനു ഒന്നു പുറകോട്ടുതിരിഞ്ഞു തുപ്പി. പിന്നെ എതിർവശത്തിരിക്കുന്ന ജൗളി വില്പനക്കാരന്റെ വെററിലച്ചാറു് തുള്ളിതുള്ളികളായി തുടിച്ചു നില്ക്കുന്ന മീശത്തുമ്പിലും, ചെന്നിവഴി വിയർപ്പൊഴുകുന്ന വലതുവശത്തെ പച്ചക്കറിക്കാരത്തിയുടെ പേടിപ്പെടുത്തുന്ന വട്ടക്കണ്ണുകളിലും നോക്കി അവൾ കുറെ സമയം ഇരുന്നു. എല്ലാം വൃത്തികെട്ടവരാണ്. മനുഷ്യനു് എന്തുകൊണ്ടു് കുറച്ചുകൂടി നന്നായി നടന്നുകൂടാ. അവൾ കാൽമുട്ടുകളിൽ കൈകളൂന്നി താടിക്കു കൊടുത്തു് മെല്ലെ കാലുകൾ ചലിപ്പിച്ചു് എന്തൊക്കെയോ പിന്നെയും ആലോചിച്ചു.

"എടീ, പെണ്ണേ, മുട്ടയ്ക്കെന്താ വില?"

അടുത്തു നില്ക്കുന്ന ആളിന്റെ ചോദ്യം കേട്ടാണ് അവൾ ചിന്തയിൽനിന്നും ഉണർന്നതു്. ആ വിളിയും അയാളുടെ പരുക്കൻ ഭാവവും ഒന്നും അവൾക്കു പിടിച്ചില്ല. പിടിച്ചില്ലെന്നുവച്ചു് എന്തു ചെയ്യാനാണ്? അവൾ തന്റെ കുട്ടയിലേയ്ക്കു തന്നെ തുറിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ടു് അല്പം പരിഭവം കലർന്ന സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു.

"ഒന്നേകാൽ അണ."

"മുക്കാലണവച്ചു് കൊടുക്കുമെങ്കിൽ മുഴുവനും തന്നേക്കു്. ഇല്ലെങ്കിൽ വച്ചോണ്ടിരുന്നോ."

അവൾ അയാളുടെ മുഖത്തേയ്ക്കൊന്നു നോക്കിയിട്ടു് തലവെട്ടിച്ചു് ആ ജൗളികച്ചവടക്കാരന്റെ മീശ തുമ്പത്തു നോക്കി മിണ്ടാതിരുന്നതേയുള്ളു.

"തുലയാൻ, ഒരണയാണെങ്കിൽ കൊടുക്കു്."

അല്പം കഴിഞ്ഞു് അയാൾ പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവൾ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. മുട്ട എണ്ണി അയാളുടെകൊട്ടയിലേയ്ക്കു വച്ചുകൊടുത്തു. കിട്ടിയ ഒരു രൂപാനോട്ടു് ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു് ഒന്നു പരിശോധിച്ചശേഷം കൊട്ടയിലെ കടലാസിനടിയിൽ നിക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്തു.

ജാനു എഴുന്നേല്ക്കുന്നതിനു മുമ്പായി ആ നെല്ലിക്കാക്കാരനെ ഒന്നുനോക്കി. അയാൾ എന്തോ ചിന്തയിൽ മുഴുകി ഇരിക്കയാണ്. ആ പെൺകുട്ടി അടുത്തെങ്ങും ഇല്ല! അവൾ അയാൾക്കുവേണ്ടി വല്ലതും വാങ്ങാൻ പോയതാവണം. ആ പായിലെ നാണയങ്ങളിൽ അവളുടെ ഇടതുകൈ മുട്ടുന്നു. രണ്ടു നോട്ടുകൾ എങ്ങും തൊടാതെ കി

ZENITH STUDIO
FOR
YOUR CONVOCATION PHOTOGRAPHS
SEE !!
PAGE NO. 191.
PHONE
3003
ZENITH STUDIO
UNIVERSITY COLLEGE JN.,
TRIVANDRUM.

ടക്കുകയാണ്. ഒന്നു രണ്ടുരൂപാ ഒന്ന് ഒരുരൂപാ. ജാനു ചുററും നോക്കി. അവളുടെ മനസ്സിൽ പുതിയ ഒരാശ. ആരും കാണുകയില്ല. അവളുടെ ഹൃദയം വല്ലാതെ മിഴിച്ചു. ശ്വാസം മുട്ടുന്നപോലെ. ആ നോട്ടുകൾ മാത്രം മതി. എന്നാലും............ ഒരു നിമിഷംകൂടി ആലോചിച്ചാൽ അവൾക്കതിനു ശക്തിയുണ്ടാവില്ല. അവളുടെ കൈകൾ അലസമായി ഇടതുവശത്തേക്കു നീങ്ങി............

അവൾ എഴുന്നേററു നിന്ന് സർവ്വശക്തികളും സംഭരിച്ചുകൊണ്ട് ആ വയസ്സനെ നോക്കി. അയാൾ ഒന്നും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. അവൾ ചുററുപാടു ശ്രദ്ധിച്ചു. എല്ലാവരും അവരവരുടെ ജോലി നോക്കുകയാണ്. അവൾ സാവധാനം അവിടെ നിന്നു നടന്നു. ചന്തയുടെ പുറത്തു കടന്നപ്പോൾ ആ കാലുകൾക്കു സ്വയം വേഗത കൂടുകയും ചെയ്തു.

ചന്തയുടെ അതിർത്തികൾ കടന്ന് വയലിലേക്ക് ഇറങ്ങിയപ്പോൾ എല്ലാ ആശങ്കകളും അവളെ വിട്ടുപോയി. ഹൃദയം ഉല്ലാസഭരിതമാവുകയും ചെയ്തു. ആ തുക എത്ര കൃത്യമാണ്. ഒരു ബ്ളൗസിനും പാവാടയ്ക്കും കൂടി ഏഴുറുപ്പികയാണ് അയലത്തെ തയ്യൽക്കടക്കാരൻ പറഞ്ഞത്. മൂന്നുറുപ്പികയേ അതിനു കുറവുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അത് വേറെ മാററിവച്ചിരുന്നതുപോലെ. അപ്പോൾ അടുത്ത തവണത്തെ മുട്ട മുഴുവൻ പൊരുന്നവയ്ക്കാം. അമ്മയും അതു സമ്മതിച്ചിരിക്കയാണ്.

വീടിന്റെ അയൽപ്പറമ്പിലെത്തിയപ്പോൾ അവൾ സന്തോഷംകൊണ്ടു തുള്ളിച്ചാടി. കിളികളിക്കുംപോലെ ഒററക്കാലിൽ ചാടുകയും കൈകൾ പരത്തിപ്പിടിച്ച് അതിവേഗം ഓടുകയും ചെയ്തു. ആ വലിയ പിടച്ചി പന്ത്രണ്ടു കുഞ്ഞുങ്ങളുമായി പുരയ്ക്കു ചുററും നടക്കുന്നു അതല്ല, അയൽവീട്ടിലെ രാജമ്മയുടേതുപോലുള്ള വെള്ളക്കൽ തിളങ്ങുന്ന കമ്മൽ കാതിൽ കിടക്കുന്നു. അവൾ ചെവിയുടെ മുകളിൽനിന്നും പറന്നു വീണ തലമുടി തടവി ഒതുക്കിക്കൊണ്ട് വീട്ടുമുററത്തേക്കു കയറി.

അവിടെ അയൽപക്കത്തെ രണ്ടുമൂന്നു പെണ്ണുങ്ങൾ കൂടിയിരുന്നു. അവളെ കണ്ടപ്പോൾ അവർ തമ്മിൽ എന്തോ മന്ത്രിച്ചു. ജാനുവിന് അൽപ്പം പന്തികേടു തോന്നി. എല്ലാവരും അവളെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. എന്താവാം അത്? അവൾ തിടുക്കത്തോടെ അവരുടെ ഇടയിലേക്കു കടന്നു ചെന്നു.

ജാനു ഒന്നു പകച്ചുപോയി. അവളുടെ പിടക്കോഴി രക്തത്തിൽ മുങ്ങി ആ മുററത്തു കിടക്കുന്നു! അതിന്റെ വയററിൽനിന്നും കുടലുകൾ പുറത്തു ചാടിയിട്ടുണ്ട്. ആ പെണ്ണുങ്ങൾ അങ്ങനെ മിഴിച്ചു നോക്കി നിൽക്കുകയാണ്.

“പരുന്തു പിടിച്ചു. അത് ആകുന്ന പണി നോക്കിയിട്ടും പൊക്കിക്കൊണ്ടു പോകാൻ പററിയില്ല.” ഒരുവൾ പറഞ്ഞു.

ജാനു കൊട്ട വലിച്ചെറിഞ്ഞിട്ട് ഒരു നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ ആ കോഴിയെ കൈയ്യിലെടുത്തു. അതിനെ അവളുടെ നെഞ്ചോടുചേർത്തുപിടിച്ചുകൊണ്ട് അവൾ നിലത്തിരുന്നു. അത് അപ്പോഴും മരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവൾ അതിന്റെ തല പിടിച്ചു ആ കണ്ണുകളിലേക്കു ശ്രദ്ധിച്ചു നോക്കി. ആവൂ, അവളെ അന്വേഷിക്കുകയായിരുന്നോ? ഒരു കൊച്ചു കുഞ്ഞിനെപ്പോലെ അത് അവശതയോടെ അവളുടെ മാറത്തു പററിക്കിടന്നു. ജാനുവിന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു കവിൾത്തടത്തിലൂടെ ഒഴുകി. ആ പരുന്തിനു അവളുടെ നെഞ്ചിൽക്കൂടി അതിന്റെ നഖങ്ങൾ ഇറക്കാമായിരുന്നില്ലേ?

അങ്ങനെ കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവളുടെ കണ്ണുകൾ കൊട്ടയിൽനിന്നു പറന്നു പോയ ആ നോട്ടുകളിൽ പതിച്ചു. എന്തോ വല്ലാത്ത ചിന്തകൾ അവളുടെ മനസ്സിലൂടെ പാഞ്ഞു പോയി. അവൾ ശ്രദ്ധിച്ചു. അവളുടെ ഉള്ളിൽ ദുർഗ്രഹങ്ങളായ എന്തൊക്കെയോ നടക്കുകയാണ്. അവൾ ആ കോഴിയെ താഴെയിട്ടിട്ട് അതു ശ്രദ്ധ വച്ചു പഠിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളുമായി ഒരു പെൺകുട്ടി അവളുടെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്നു. കാതിന്റെ ദ്വാരം അടയാതെ ഈർക്കിൽതുണ്ട് അണിഞ്ഞ് പാറിപ്പറന്ന മുടിയും മുഷിഞ്ഞ് പാകമല്ലാത്ത ബ്ളൗസും ധരിച്ചു അവൾ ജാനുവിന്റെ അടുത്തേക്കു വരികയാണ്. ഉടുത്തിരിക്കുന്ന തോർത്തിന് മുട്ടോളമേ ഇറക്കമുള്ളു. ആ കണ്ണുകൾ അതീവ ദയനീയമാണ്. ഓ! അങ്ങോട്ടു നോക്കാൻ വയ്യ. ജാനു കണ്ണുകൾ ഇറുക്കി അടച്ചു.

അവൾ എഴുന്നേററ് ആ നോട്ടുകൾ പെറുക്കിയെടുത്തു. ആ നെല്ലിക്കാക്കാരന്റെ മകളുടെ രൂപം അപ്പോഴും അവളുടെ മുമ്പിൽ വന്നു. അവൾ ആ നോട്ടുകൾക്കായി കൈനീട്ടുകയാണ്. അതെ, അത് അവളുടേതാണ്. താൻ എന്തൊരു നികൃഷ്ടമായ പ്രവർത്തിയാണു ചെയ്തത്? തന്നെപ്പോലെ തന്നെ ഈ സമയം അവളും ഹൃദയം പിളർന്നു കരയുകയാവണം. ജാനുവിനു അവളുടെ വേദന ഇരട്ടിയ്ക്കുന്നതായി തോന്നി.

ആ നോട്ടുകൾ എടുക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അവൾ ചുററും നോക്കിയപ്പോൾ ആ പരുന്ത് ആകാശത്തിൽ വട്ടമിട്ടു പറന്നു അതുപോലെ ചെയ്യുകയായിരുന്നിരിക്കണം. അത് അതിന്റെ ക്രൂരമായ നഖങ്ങൾ ആ കോഴിയുടെ മാറിൽ താഴ്ത്തിയപ്പോൾ അവളുടെ കഷ്ടം........ജാനുവിനു ആ പ്രവർത്തിയെപ്പററി ഓർമ്മിക്കുവാൻ തന്നെ ലജ്ജ തോന്നി.

ആ രൂപാ കിട്ടിയിട്ട് എന്തെല്ലാം സാധിക്കുവാൻ അവളും ആഗ്രഹിച്ചിരിക്കണം. ആ കാതുകളിലെ ദ്വാരം അടയാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതും എന്തിനാണ്? നല്ല ഒരു ബ്ളൗസും പാവാടയും ധരിക്കാൻ അവൾക്കും ആഗ്രഹം കാണില്ലേ? ആ പാവപ്പെട്ട വയസ്സനു വേണ്ടിയും അവൾ പലതും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടായിരിക്കും. ജാനുവിന്റെ ഹൃദയം പശ്ചാത്താപപൂർണ്ണം. ആ പെൺകുട്ടിയെ സ്നേഹിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി അവൾക്കു മനസ്സിലായി. അവളുടെ രൂപം ഏതു പെൺകുട്ടിയുടേതിലും ഓമനത്തമുള്ളതായും അവൾക്കു തോന്നി. ആഗ്രഹങ്ങൾ തകർന്ന അവളുടെ വേദന ജാനുവിനു സ്വന്തം ഹൃദയംകൊണ്ടു അനുഭവിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു.

അവൾ കുറെ സമയം അങ്ങനെ ചിന്താമഗ്നയായി നിന്നുപോയി. മകളുടെ ഭാവഭേദങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടു നിന്ന അമ്മ അവളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വിശപ്പിനു എന്തെങ്കിലും കഴിക്കുവാൻ അടുക്കളയിലേക്കു പിടിച്ചു വലിച്ചു.

“വേണ്ടമ്മേ, ഞാൻ ഉടനെ വന്നേക്കാം. ഞാൻ ഒരാളിനോടു വാങ്ങിയ ഒരു സാധനം മടക്കിക്കൊടുക്കാൻ മറന്നുപോയി.”

അവൾ ആ രൂപയുമായി ചന്തസ്ഥലത്തേക്ക് ഓടി. ആ സമയം അവളുടെ ഹൃദയം ആശ്വാസപൂർവ്വമിടിക്കുകയായിരുന്നു.

—:*0*:—

ESTABLISHED 1870,

DIESEL

Robson

ENGINES

10 to 210 B. H. P.

A FINE PROPOSITION FOR POWER PURPOSES

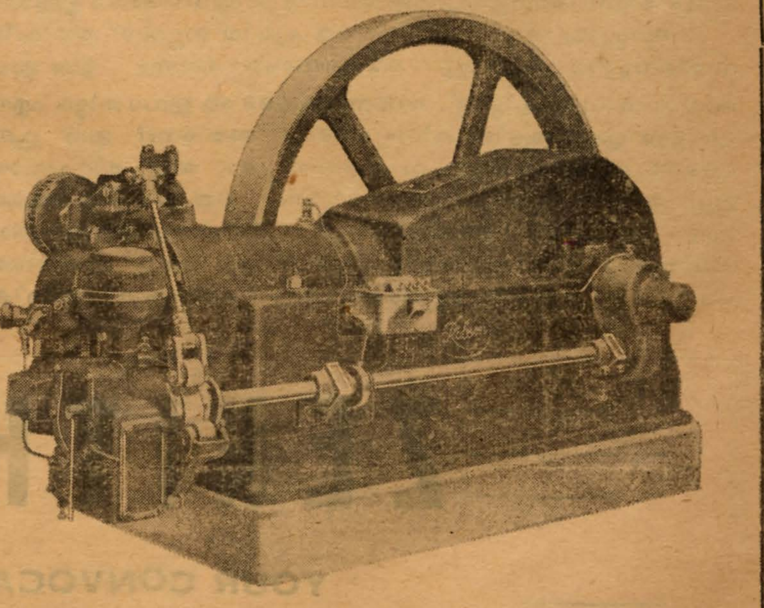

SOLE DISTRIBUTORS:-

Cochin Electrical Trades Ltd.,

POST BOX NO. 46, JEWS ST.,

ERNAKULAM.

Telephone: 46. Telegrams: LEKTRIKS.

ലോഹ്യം ചോദിക്കൽ

(എം. എൻ. ഗോവിന്ദൻനായർ ബി. എ. ബി. എൽ.)

പരിചയക്കാർ തമ്മിൽ കാണുമ്പോൾ ചോദിക്കുന്നതു കേൾക്കാം "എങ്ങോട്ടു പോകുന്നു" "സുഖമാണോ?" എന്നൊക്കെ. ചോദിക്കുന്നയാളിനു്, മറ്റെയാൾ എങ്ങോട്ടു പോയാലും വിരോധമില്ല, അയാൾക്കു സുഖമില്ലെന്നു മാത്രമല്ല വല്ല മഹാരോഗവും പിടിപെട്ടാൽപോലും സങ്കടവും ഇല്ല. എന്നാലും ഈ ചോദ്യം മുടക്കുകയില്ല. സാധാരണ മര്യാദയ്ക്കും ലോകബോദ്ധ്യത്തിനും അങ്ങനെ ചോദിക്കയും പറയുകയും വേണം പോലും. അതാണു ലോഹ്യം ചോദിക്കൽ. അങ്ങനെ ചോദിക്കാത്തവൻ, തണ്ടനാണു്, മുരടനാണു്, മര്യാദയില്ലാത്തവനാണു് എന്നെല്ലാമുള്ള നിരൂപണവും ഉണ്ടാകും.

എന്റെ കുട്ടിക്കാലത്തു് ഈ ലോഹ്യം ചോദിക്കൽ എനിക്കു് തീരെ ഇഷ്ടമില്ലാത്ത ഒന്നായിരുന്നു. ഞാൻ ആരോടും ചോദിക്കാറില്ല, എന്നോടാരും ചോദിക്കാതിരിക്കുന്നതു സന്തോഷമാണുതാനും. അക്കാലത്തു പ്രായമായവരിൽ പലരും എന്നെപ്പറ്റി അച്ഛനോടു പറയുന്നതു കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. "നമ്മുടെ പയ്യൻ പുറത്തിറങ്ങിയാൽ ആരോടും മിണ്ടുകയില്ല. വലുഗൗരവമാണു്." പരിചയമുള്ളവരെയും ബഹുമാനിക്കേണ്ടവരെയും വഴിയിൽവച്ചു കണ്ടാൽ മിണ്ടാതെ നടന്നു കളയരുതു്, വല്ലതുമൊരു ലോഹ്യമൊക്കെ പറയണം, എന്നെല്ലാം അച്ഛനും അമ്മയും ഉപദേശിക്കയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം കഷായം കുടിക്കുന്നതുപോലെ "എവിടെ പോകുന്നു", "പനി ഭേദമായോ", "ചുമയ്ക്കു കുറവുണ്ടോ?" എന്നെല്ലാം ചിലരോടൊക്കെ കുശലം ചോദിച്ചു നോക്കി. ഒരിക്കലും ശരിയായി ഫലിച്ചില്ലെന്നു് എനിക്കു തോന്നി. പനിക്കു കുറവുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചതു് വയറ്റിളക്കം പിടിച്ചു കിടപ്പിലായിരുന്ന ആളിനോടായിരുന്നു, ചുമയ്ക്കുന്നതു ക്ഷയത്തിന്റെ ലക്ഷണമാണെന്നു വിശ്വസിച്ചിരുന്നയാളിനോടാണു് ചുമയുടെ കാര്യം അന്വേഷിച്ചതു്. അതുകൊണ്ടു് സുഖമോ സുഖക്കേടോ അന്വേഷിക്കാതെ "എങ്ങോട്ടു പോകുന്നു" എന്നു മാത്രമുള്ള ചോദ്യത്തിൽ എന്റെ കുശലം ഞാൻ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞുവന്നു.

അന്നൊരിക്കൽ ഞാൻ തലയിലും ദേഹത്തും എല്ലാം എണ്ണ പുരട്ടി ഒരു തോർത്തും ഉടുത്തു് സോപ്പും ഇഞ്ചയുമെല്ലാമായി കുളിക്കാൻ പോകുകയായിരുന്നു. പൊട്ടക്കണ്ണനു പോലും മണം കൊണ്ടറിയാം ഒരാൾ വഴിയെ കുളിക്കാൻ പോകുകയാണെന്നു്. എന്നെക്കാൾ പ്രായം കൂടിയ ഒരു ലോഹ്യക്കാരൻ എതിരെ വന്നു. അയാൾ ചോദിക്കയാണു് "എന്താ കുളിക്കാൻ പോകുകയായിരിക്കും അല്ലേ?" എന്നു്. ഈ സംശയം കലർന്ന ചോദ്യം കേട്ടു എനിക്കു ദേഷ്യം വന്നു. "അല്ലല്ലാ, ഞാൻ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പോകുകയാണു്" എന്നു ഞാൻ മറുപടിയും പറഞ്ഞു. അന്നു് അയാൾ ചെന്നു് അച്ഛനോടു പറഞ്ഞു. "നമ്മുടെ പയ്യൻ ഇപ്പോൾ സ്വല്പം അധികപ്രസംഗിയായി വരുന്നുണ്ടു്." ഏതായാലും അന്നു് എന്റെ പുറന്നാളായിരുന്നതുകൊണ്ടു തല്ലു കിട്ടിയില്ല.

നമുക്കു മാത്രമല്ല, യൂറോപ്യന്മാർക്കും അമേരിക്കക്കാർക്കും എല്ലാം ഈ ലോഹ്യം ചോദിക്കൽ ഉണ്ടു്. അവർ നമ്മെക്കാൾ കൂടുതൽ കാര്യമായി ഒരു അവശ്യചടങ്ങിന്റെ രൂപത്തിൽ അതിനെ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. രണ്ടുപേരെ തമ്മിൽ പരിചയപ്പെടുത്തിയാലുടൻ "How do you do" എന്നു ചോദിക്കുകയും ഹസ്തദാനം ചെയ്യുകയും ഒരുമിച്ചു കഴിയും. നിങ്ങൾക്കെങ്ങനെയിരിക്കുന്നു, സുഖമാണോ എന്നെല്ലാം അർത്ഥം വരത്തക്ക ആ കുശലോക്തിയും കൈ പിടിച്ചു കുലുക്കലും എല്ലാം വളരെ ആത്മാർത്ഥദ്യോതകമായിരിക്കാമെങ്കിലും അതെല്ലാം ഒരു വെറും ചടങ്ങു മാത്രമാണു്. അതുപോലെ തന്നെ ചിലരുടെ ചിരിയും ക്ഷേമാന്വേഷണവും എല്ലാം അത്യന്തം ഹൃദ്യമായിരിക്കും. അവരെ പ്രേക്ഷകരുടെ ഹൃദയത്തിൽ കുടിയിരുത്തത്തക്കവിധം വശ്യതയുള്ളതുമായിരിക്കും. പക്ഷെ അതെല്ലാം അങ്ങേഅറ്റത്തെ അഭിനയവും പരിഷ്ക്കാരത്തിന്റെ കൂടപ്പിറവിയായ ചടങ്ങുകളുമാണു്. സ്നേഹിതന്മാരെ സമ്പാദിക്കുകയും ആളുകളെ വശീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനുള്ള വഴികളെപ്പറ്റി ഡെയിൽ കാർണ്ണീഗി എന്ന അമേരിക്കൻ ഒരു പുസ്തകമെഴുതിയിട്ടുണ്ടു്. ഈ സമുദായത്തിന്റെ ഉയർന്ന മണ്ഡലങ്ങളിൽ വിഹരിക്കുന്ന മിക്കവരുടെയും ചിരിയും, സംസാരവും, കുശലാന്വേഷണങ്ങളും എല്ലാം ഡെയിൽ കാർണ്ണീഗിയുടെ ശിഷ്യത്വത്തിൽനിന്നു ലഭിച്ചവയാണു്.

കാർണ്ണീഗിയുടെ പുസ്തകം വായിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും ജനരഞ്ജനയ്ക്കുവേണ്ടി ചില കുശലാന്വേഷണങ്ങളും സംസാരരീതിയും സ്വീകരിക്കാൻ ഞാൻ ഈ അടുത്തകാലത്തു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ഒരിക്കൽ ഞാൻ ബസ്സിൽ യാത്രചെയ്തിരുന്നതിനിടയിൽ എന്നെക്കാൾ രണ്ടുമൂന്നു വയസ്സിനു മൂപ്പുള്ള ഒരു പഴയസ്നേഹിതൻ അയാളുടെമകളാകാൻ പ്രായമുള്ള ഒരു യുവതിയുമായി വന്നു ബസ്സിൽ കയറി. ആ യുവതിയുടെ നേരെ വാത്സല്യപൂർവ്വം നോക്കി ചിരിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ ചോദിച്ചു. "അല്ലാ അച്ഛനും മകളും എങ്ങോട്ടാണു്?" ആ യുവതി കിടുകിടാ ചിരിച്ചു. സ്നേഹിതന്റെ ദൃഷ്ടികൾ എന്റെ മുഖത്തു വെടിയുണ്ടപോലെ തുളച്ചുകയറി. "മിസ്റ്റർ, ഇതെന്റെ ഭാര്യയാണു്." അയാൾ ഇംഗ്ലീഷിൽ മുറുമുറുത്തു. വളരെക്കാലമായി കാണാതിരുന്ന ആ സ്നേഹിതൻ ഈ വയസ്സുകാലത്തു് ഒരു മധുരപ്പതിനേഴുകാരിയെ പരിണയിച്ച കഥ ഞാനറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഏതായാലും തന്റെ യുവത്വത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അഭിനന്ദനം ആ തൈക്കിഴവന്റെ നവവധുവിനു രസിച്ചിരിക്കണം.

പിന്നീടൊരിക്കൽ ഞാനും എന്റെ കൊച്ചുമകളുംകൂടി സിനിമാഹാളിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. എന്റെ അയൽവക്കത്തു താമസക്കാരനും ധാരാളം കണ്ടുപരിചയമുള്ളയാളുമായ ഒരുദ്യോഗസ്ഥനും ഭാര്യയും ഞങ്ങളുടെ അടുത്തുവന്നു് ഇരിപ്പുപിടിച്ചു. അവർ രണ്ടാളും ഞങ്ങളെ നോക്കി ചിരിച്ചു. എന്തെങ്കിലുമൊരു ലോഹ്യം ചോദിക്കണ്ടേ? "എന്താ കുട്ടികളെ കൊണ്ടുവരാഞ്ഞതു്?" ഞാൻ ചോദിച്ചു. അയാൾ എന്തോ പറഞ്ഞു, ഞാൻ കേട്ടില്ല. അയാളുടെ ഭാര്യയുടെ മുഖംമങ്ങി. കണ്ണുനീർ ധാരധാരയായി പൊഴിഞ്ഞു. ഞാനങ്ങു വല്ലാതായി. എന്റെ മകൾ എന്റെ ചെവിയിൽ പറഞ്ഞു "അച്ഛൻ അവരെ എന്തിനാ കരയിപ്പിച്ചതു്. അവർക്കു മക്കളില്ല. കുഞ്ഞുങ്ങളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞാൽ അവർ ഉടനെ കരയും," എന്റെ ലോഹ്യം ചോദിക്കൽ വരുത്തിവച്ച ഉപദ്രവം എന്നെ വല്ലാതെ വിഷാദിപ്പിച്ചു. സിനിമാ തുടങ്ങി. ആദ്യമായി കണ്ടതു് ഒരു വിനോദചിത്രമാണു്. ഒരു പറ്റം പെണ്ണാടുകളുടെ അടുത്തു് ഒരു കൊക്കു് ഒരു സഞ്ചി നിറയെ ആട്ടിൻകുട്ടികളെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടു്, ഓരോ ആടിനും ഓരോ കുട്ടിയെ കൊടുക്കുന്നു. ഒരു പെണ്ണാടിനുമാത്രം കൊടുക്കാൻ തികഞ്ഞില്ല. അതങ്ങു കരയാനും തുടങ്ങി. എന്റെ സ്നേഹിതന്റെ ഭാര്യയുടെ കരച്ചിൽ വർദ്ധിച്ചു. ഞാൻ എണീറ്റു് മറ്റൊരു കോണിൽ പോയി ഇരുന്നു. അന്നത്തെ സിനിമാ രസിക്കാൻ എനിക്കു് അശേഷം സാധിച്ചില്ല.

ലോഹ്യം ചോദിക്കൽ ഞാൻ വീണ്ടും നിർത്തിയിരിക്കയാണു്. "സിഗററ്റു വലി നിർത്താൻ ഒരു പ്രയാസവും ഇല്ല. ഞാൻ എത്ര പ്രാവശ്യം നിർത്തിയിരിക്കുന്നു." എന്നൊരാൾ പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ടു്. അതുപോലെ വീണ്ടും ലോഹ്യം ചോദിക്കൽ തുടരുമോ എന്നു് ഇപ്പോൾ പറയാറായിട്ടില്ല. തൽക്കാലം നിർത്തിയെന്നുള്ളതു പരമാർത്ഥമാണു്.

—:*:—

THE ELIXIR TRADING COMPANY

POST OFFICE ROAD, KOTTAYAM.

DEALERS IN STATIONERY ARTICLES, AND MEDICINES, SANATOGEN, HORLICKS, OVALTINE, ETC. ETC., ALWAYS AVAILABLE IN STOCK.

ഗവേഷണം
ഏറ്റവും ഉയർന്ന നിരക്കിലുള്ള ജോലി
ആധുനിക ഉപകരണം
Firestone SUPER BALLOON
നല്ല അസംസ്കൃത സാധനങ്ങൾ
വിശ്വാസ്യതയുടെ ഒരു പശ്ചാത്തലം
Firestone
കൂടുതൽ മൈലേജിനും, ഉറപ്പിനും, പണത്തിന്റെ
ശരിയായ വിലക്കും.

ഇന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയകർത്തവ്യം

(പട്ടം താണുപിള്ള)

വിദേശീയശക്തിയെ ഇൻഡ്യയിൽനിന്നും നിഷ്ക്കാസനം ചെയ്തു് രാഷ്ട്രീയാധികാരം ഇൻഡ്യാക്കാർ തന്നെ കരസ്ഥമാക്കിയിട്ടു് അഞ്ചു വർഷത്തിലധികമായി. നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലെ ഉത്തരവാദിത്വഭരണപ്രസ്ഥാനങ്ങളും ഇൻഡ്യയിൽ പൊതുവിൽ നടന്ന ദേശീയപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങളായിരുന്നു. ആ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കു ദേശീയസമരത്തിനുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ നിശ്ചിതമായ ഒരു ലക്ഷ്യമാണുണ്ടായിരുന്നതു്. ഏകാധിപത്യഭരണം അവസാനിപ്പിച്ചു് ജനങ്ങളോടു് ഉത്തരവാദപ്പെട്ട ഭരണസമ്പ്രദായം നടപ്പിലാക്കുക എന്നതായിരുന്നു ആ ലക്ഷ്യം. അതു് ഇന്നു നേടിക്കഴിഞ്ഞു. ഇന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയ കർത്തവ്യം ദേശീയ സമരകാലത്തുണ്ടായിരുന്നതല്ലെന്നു വ്യക്തമാണ് ഇന്നത്തെ ലക്ഷ്യം എന്താണു്? എന്തായിരിക്കണം? ജനങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രീയ കർത്തവ്യം എന്താണു്? ഇതാണു് നമുക്കു് ആലോചിക്കേണ്ടതു്.

രാഷ്ട്രീയലക്ഷ്യത്തെക്കുറിച്ചും അതു കൈവരുത്തുവാൻ സ്വീകരിക്കേണ്ട പ്രവർത്തനമാർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ചും വ്യക്തമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾക്കുണ്ടാവുകയാണെങ്കിൽ അതായിരിക്കും ജനാധിപത്യത്തിന്റെ വിജയം. ഇന്നു് രാഷ്ട്രീയ ചുമതലകളെക്കുറിച്ചും, രാജ്യത്തെ നേരിടുന്ന അടിസ്ഥാനപരമായ പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ചും ജനസാമാന്യത്തിനു വേണ്ടിടത്തോളം അറിവുണ്ടായിട്ടുണ്ടോ? പല രാഷ്ട്രീയാഭിപ്രായഗതികളും ഇവിടെ പ്രചാരത്തിലുണ്ടു്. അവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വ്യത്യസ്തമായി നിലനിൽക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികളുമുണ്ടു്. എന്നാൽ ഈ രാഷ്ട്രീയകക്ഷികൾക്കു് ജനസാമാന്യം നൽകുന്ന പിന്തുണ ബോധപൂർവ്വമുള്ളതാണോ?

ഓരോ രാഷ്ട്രീയകക്ഷിയുടെയും പരിപാടിയെന്തെന്നും, അവർ വിഭാവനം ചെയ്യുന്നതും, അധികാരത്തിൽ വന്നാൽ നടപ്പിലാക്കുന്നതോ നടപ്പിലാക്കിയേക്കാവുന്നതോ ആയ ഭരണരീതിയും സാമൂഹ്യഘടനയും എന്തെന്നും മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടു തന്നെയാണോ ജനങ്ങൾ അവർക്കു് പിന്തുണ നൽകിയിട്ടുള്ളതു്? മറെറാരു തരത്തിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ ജനാധിപത്യസമ്പ്രദായത്തിൽ പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതുപോലെ രാഷ്ട്രീയകക്ഷികളെക്കുറിച്ചു വ്യക്തമായ വീക്ഷണം ജനസാമാന്യത്തിനുണ്ടോ? ഇതിനെക്കുറിച്ചാണു് ഞാൻ ആലോചിക്കുന്നതു്.

നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾ ഇൻഡ്യയുടെ മററു ഭാഗങ്ങളിലുള്ളവരെക്കാൾ വളരെ കൂടുതൽ ഉൽബുദ്ധരും രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു് ആലോചിക്കുന്നവരും ആണു്. എന്നിരിക്കിലും ഇവിടുത്തെ ജനസാമാന്യത്തിനു് ഇന്നും വ്യക്തമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയവീക്ഷണം ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. ഒരു ദീർഘകാലവീക്ഷണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അപ്പപ്പോഴുണ്ടാകുന്ന സംഭവങ്ങളേയും പ്രശ്നങ്ങളേയും വിലയിരുത്തി നിർണ്ണയിക്കുക എന്ന സ്വഭാവം ജനങ്ങളിൽ ഇനിയും വളർന്നുവരേണ്ടതായിട്ടാണു് ഇരിക്കുന്നതു്.

നാം താൽക്കാലിക കാര്യങ്ങളിൽ മാത്രം വ്യാപൃതരാകുകയാണെങ്കിൽ അടിസ്ഥാനപരമായ യഥാർത്ഥരാഷ്ട്രീയ ലക്ഷ്യം പലപ്പോഴും വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടുപോകുന്നതാണു്. ജനാഭിപ്രായം പലപ്പോഴും അവ്യവസ്ഥിതവും ചിലപ്പോൾ പൂർവ്വാപരവിരുദ്ധം പോലും ആകാറുണ്ടു്. സ്ഥായിയായ ഭരണവ്യവസ്ഥിതി ജനാധിപത്യമായിരിക്കണമോ ഏകാധിപത്യമായിരിക്കണമോ എന്നതിനെപ്പററിപോലും വിവേകമുള്ളവർ കൂടിയും വേണ്ടതുപോലെ ചിന്തിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണു്. ഏതു രാഷ്ട്രീയ കക്ഷിയെക്കുറിച്ചാണെങ്കിലും വ്യക്തമായ രാഷ്ട്രീയവീക്ഷണം ജനങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കണമെന്നതു് ജനാധിപത്യത്തിന്റെ വിജയകരമായ പ്രവർത്തനത്തിനു് ആവശ്യമാണു്. എന്താണു് ഈ ജനാധിപത്യഭരണം? ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ജനങ്ങൾ തന്നെ നടത്തുന്ന ജനകീയ ഭരണം എന്നതാണു് ജനാധിപത്യത്തിന്റെ പ്രചുരപ്രചാരമായ നിർവ്വചനം. ജനങ്ങൾക്കു് ആവശ്യമായതു് എന്തെന്നു് ജനങ്ങൾക്കുതന്നെ ബോധമുണ്ടായിരിക്കണം. അതില്ലെങ്കിൽ ജനാധിപത്യം അർത്ഥശൂന്യമാകും. "കാര്യമൊന്നും നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതില്ല. ഞങ്ങൾ എല്ലാം ശരിയാക്കിത്തരാം. അധികാരം മാത്രം ഞങ്ങളെ ഏൽപ്പിക്കുക." എന്നു് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് ജനങ്ങളെ സമീപിക്കുന്നവർക്കു് ജനാധിപത്യത്തിൽ വിശ്വാസമില്ലെന്നതിനു് മററു തെളിവൊന്നും ആവശ്യമില്ല. രാജ്യത്തെ നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കാതെ, അതിനുള്ള കത്തകയും അതോടുകൂടി അധികാരവും എന്തെങ്കിലും താൽക്കാലിക പ്രേരണകൾ കൊണ്ടോ വികാരാവേശം കൊണ്ടോ ആരെയെങ്കിലും ഏൽപ്പിക്കുവാൻ ഏതെങ്കിലും ജനസമൂഹം തയ്യാറാവുകയാണെങ്കിൽ, അവർ ജനാധിപത്യത്തെയും തീറെഴുതുകയായിരിക്കുമെന്നതിനു സംശയമില്ല.

അതുപോലെ തന്നെ അപകടം പിടിച്ച മറെറാരു മനോഭാവമുണ്ടു്. "ആരു വേണമെങ്കിലും ഭരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഞങ്ങൾക്കൊന്നുമില്ല" എന്ന അഭിപ്രായം ചിലർ പ്രകടിപ്പിച്ചു കേൾക്കാറുണ്ടു്. ഇതിന്റെ ഫലം ഏകാധിപത്യമായിരിക്കുമെന്നു് വ്യക്തമാണു്. ആരു ഭരിക്കണമെന്നതിൽ നിർബന്ധമില്ലെങ്കിലും എങ്ങനെ ഭരിക്കണം എന്നതിൽ നിർബന്ധമുണ്ടായിരിക്കണം. അതുകൊണ്ടു് ജനാധിപത്യത്തിലും ജനങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുന്ന പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടേയും വ്യക്തികളുടേയും പ്രഥമകർത്തവ്യം രാജ്യത്തെ നേരിടുന്ന യഥാർത്ഥപ്രശ്നങ്ങളെ ജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വയ്ക്കുകയും അതിനു തങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പരിഹാരമാർഗ്ഗമെന്തെന്നു വിശദീകരിക്കുകയുമാണു്.

ഇന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനത്തിൽ പ്രസ്ഥാനപരമായും വ്യക്തിപരമായും ഉള്ള ഭത്സനങ്ങളും പകവീട്ടലും വളരെ കൂടുതൽ നടക്കുന്നതു് ദൗർഭാഗ്യകരമാണു്. അടിസ്ഥാനപ്രശ്നങ്ങളേയും അതിനെ സംബന്ധിക്കുന്ന സമീപനരീതിയേയും കുറിച്ചു് ഓരോ കക്ഷികളും പ്രചരണം നടത്തുകയും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം ജനങ്ങളെ സംഘടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, ഭരിക്കുന്നതു് ആരുതന്നെയായിരുന്നാലും ആശാസ്യമായ രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനരീതികൾ നിലവിൽ വരികയും, നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ ജനാധിപത്യം സുദൃഢമാവുകയും ചെയ്യുമെന്നു് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. പക്ഷെ ഇന്നു് വ്യക്തിപ്രധാനവും വികാരപ്രധാനവുമായ പ്രചരണങ്ങൾ വളരെ ഏറെ നടക്കുന്നുണ്ടു്. ആശാസ്യമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തന സമ്പ്രദായം നിലവിൽ വരുത്തുകയെന്നതു് ഒരു കക്ഷിയുടെ മാത്രമല്ല എല്ലാ രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികളുടേയും ചുമതലയാണു്. ഭക്ഷ്യദൗർലഭ്യം, തൊഴിലില്ലായ്മ, വ്യവസായികാധഃപതനം എന്നു തുടങ്ങി സുപ്രധാനങ്ങളായ അനവധി ജീവൽപ്രശ്നങ്ങൾ ഇന്നുണ്ടു്. ഇവയെ എങ്ങിനെ നേരിടണം? ഏതുമാർഗ്ഗമവലംബിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനു സാധിക്കും? ഈ കാര്യങ്ങളെ

ZENITH STUDIO

FOR

YOUR CONVOCATION PHOTOGRAPHS ASK ABOUT IT.

PHONE: 3003

ZENITH STUDIO
UNIVERSITY COLLEGE Jn.
TRIVANDRUM.

കുറിച്ചു് എത്ര ചൂടുപിടിച്ച വാദപ്രതിവാദങ്ങളുണ്ടായാലും അതു സ്വാഗതാർഹമാണു്. അതു് രാഷ്ട്രീയ ചിന്തയിൽ വളർച്ചയെത്തിയ ഒരു ജനവിഭാഗമാണു് ഇവിടെയുള്ളതെന്നു തെളിയിക്കും. എന്നാൽ ഇന്നു നമ്മുടെനാട്ടിൽ വ്യക്ത്യധിഷ്ഠിതമായ വിവാദവും, അതിരില്ലാത്ത ഭത്സനവും എവിടെ തുടങ്ങുന്നു എവിടെ അവസാനിക്കുന്നു എന്നു വേർതിരിച്ചറിയുവാൻ പാടില്ലാത്ത രീതിയിൽ ഇടകലർന്നതായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണു്. ഞാൻ പ്രത്യേകിച്ചു ഒരു രാഷ്ട്രീയകക്ഷിയേയും പരാമർശിക്കുകയല്ല. പൊതുവിൽ തികച്ചും നിഷേധരൂപത്തിലുള്ള രാഷ്ട്രീയ പ്രചരണസമ്പ്രദായം ജനാധിപത്യത്തിനു യോജിച്ചതല്ല. തികഞ്ഞ ഉത്തരവാദിത്വബോധത്തോടു കൂടി പൊതുരംഗത്തു പ്രവർത്തിക്കുവാനും പറയുവാനും, രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകർ തയ്യാറാവുകയാണെങ്കിൽ അവരുടെ രാഷ്ട്രീയാഭിപ്രായം എന്തുതന്നെയായാലും അതു് അഭികാമ്യമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനരീതി വളർത്തിക്കൊണ്ടു വരുമെന്നു് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഇന്നത്തെ പ്രമുഖ രാഷ്ട്രീയ കർത്തവ്യമെന്തെന്നതിനെക്കുറിച്ചാണല്ലോ ഞാൻ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു വന്നതു്. എന്താണു് ഇന്നു നമുക്കു നേരിടേണ്ടുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ? അവയെ പരിഹരിക്കുന്നതിനു എന്തു പരിപാടി സ്വീകരിക്കണം? ഇതാണല്ലോ നാം ഓരോരുത്തരും ചിന്തിക്കേണ്ടതു്. ഇന്നു നമുക്കു് യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടുകളുമില്ലെന്നോ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും വേണ്ടതുപോലെയാണു നടക്കുന്നതെന്നോ, മാററം ഒന്നും ആവശ്യമില്ലെന്നോ, ആരും അവകാശപ്പെടുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. സാമ്പത്തികമായും സാമൂഹ്യമായും വമ്പിച്ച പ്രശ്നങ്ങൾ രാജ്യത്തെ നേരിടുന്നുണ്ടു്. ഇന്നു ജനങ്ങൾക്കു ആവശ്യമായ ആഹാരം ലഭ്യമല്ല. തൊഴിലില്ല. ഉള്ള തൊഴിലിനു് മതിയായ വേതനമില്ല. ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളുടേയും ജീവിതത്തോതു് വളരെ ദാരുണമായി അധഃപതിച്ചതാണു്. പരിമിതമായ ജീവിതാവശ്യങ്ങൾ നിറവേററാൻ പോലും ഇന്നു് അനേകം പേർക്കു് നിവൃത്തിയില്ല.

രാജ്യത്തിന്റെ മിക്ക ഭാഗങ്ങളും ക്ഷാമബാധിതമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അനേകായിരം ജനങ്ങൾക്കു് അവലംബമായ കയർ, കൈത്തറി മുതലായ വ്യവസായങ്ങൾ അധഃപതിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ അവസ്ഥയെ എങ്ങിനെ നേരിടണം? ഇതാണു് ബോധപൂർവ്വം രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരും ആലോചിക്കേണ്ട സംഗതികൾ.

കണ്ണടച്ചു തുറക്കുന്നതിനകം ഈ സ്ഥിതിഗതികളെല്ലാം മാററി ശോഭനമായ ഒരു നില ഉണ്ടാക്കാമെന്നു് ആരും പറയുകയില്ല. അങ്ങിനെ പറയുന്നെങ്കിൽ അവർ ബുദ്ധിശൂന്യരാണു്. അല്ലെങ്കിൽ മനഃപൂർവ്വം വഞ്ചിക്കുന്നവരാണു്. നിരന്തരവും കഠിനവുമായ അദ്ധ്വാനംകൊണ്ടു മാത്രമേ അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടാവുകയുള്ളു എന്നതു നിസ്തർക്കമാണു്. അതു ക്ഷിപ്രസാദ്ധ്യവുമല്ല.

ഈ ശ്രമത്തിൽ ഒരു ഗവൺമെന്റിന്റെ ചുമതല എന്താണു്? ഗവൺമെന്റിൽനിന്നു് എന്താണു ജനങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതു്? ദാരിദ്ര്യവും കഷ്ടപ്പാടുമെല്ലാം ഒരു ദിവസംകൊണ്ടോ ഒരു മാസംകൊണ്ടോ അതല്ല ഒരു വർഷംകൊണ്ടോ നിശ്ശേഷം അവസാനിപ്പിക്കുവാനുള്ള മാന്ത്രികശക്തിയൊന്നും ഒരു ഗവൺമെന്റിൽനിന്നും ജനങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ ഈ പ്രശ്നങ്ങളെല്ലാം കഴിയുന്നത്ര വേഗത്തിൽ പരിഹരിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ സാഹചര്യം രാജ്യത്തു സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ഗവൺമെന്റ മുൻകയ്യെടുക്കണമെന്നതു് ആവശ്യമാണു്. ജനങ്ങളുടെ സഹകരണം കൂടാതെ ഒരു ഗവർമ്മെന്റിനും കാര്യമായ ഒന്നും തന്നെ ചെയ്യുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. വാസ്തവത്തിൽ ജനങ്ങളാണു പ്രവർത്തിക്കുന്നതു്. അതിനുള്ള സാഹചര്യമൊരുക്കുവാൻ മാത്രമേ ഗവൺമെന്റുകൾക്കു കഴിയുകയുള്ളു. ഏതു പദ്ധതിയുടേയും വിജയം ജനങ്ങളുടെ സഹകരണത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. ഇതു മനസ്സിലാക്കാതിരിക്കുകയോ അവഗണിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഗവൺമെന്റു് സ്വയം നശിക്കുന്നതിനു് ഒരുങ്ങുകയാണു്. നീതിപൂർവ്വകവും സമത്വപരവുമായ ഒരടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രശ്നങ്ങളെ നേരിടേണ്ടതു്, അവ പരിഹരിക്കുന്നതിനു് അത്യാവശ്യമാണു്. ആ രീതിയിലുള്ള സമീപനംകൊണ്ടു മാത്രമേ ജനങ്ങളുടെ സഹകരണം ലഭിക്കുകയുള്ളു. ഇന്നു് ആ സഹകരണം കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനു് യാതൊരു ശ്രമവും നടത്തുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല അതു ലഭിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാതാക്കുന്ന രീതിയിലാണു് ഭരണകക്ഷിയുടെ പല പ്രവർത്തനങ്ങളും. അഴിമതിയും, സ്വജനപക്ഷപാതവും, കഴിവുകേടും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ഗവൺമെന്റിനു് ജനങ്ങൾ എങ്ങിനെ അവരുടെ സഹകരണം നൽകും?

അത്യന്തം വിഷമകരമായ പ്രശ്നങ്ങളാണു് രാജ്യത്തെ നേരിടുന്നതെന്നതു വാസ്തവം തന്നെ. അവയുടെ പരിഹാരം ക്ഷിപ്രസാദ്ധ്യവുമല്ല. പക്ഷെ അവ പരിഹരിക്കണമെന്നും അതിനുവേണ്ടി ജനങ്ങളുടെ സഹകരണം ആരായണമെന്നും ഒരു മനോഭാവമെങ്കിലും ഭരണനേതൃത്വത്തിലുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണു്. ആ മനോഭാവ

1952 ക്രിസ്തുമസ്സ് വാരത്തിൽ

കണ്ണീരും പുഞ്ചിരിയും കലങ്ങി മറിഞ്ഞു്, സ്നേഹവും ദ്വേഷവും കൂട്ടിമുട്ടി—
പ്രഭുത്വവും എളിമയും തോളുരുമ്മി, ഇതാ ചലച്ചിത്രവേദിയിൽ കൂടി
ഒരു ജൈത്രയാത്ര തുടങ്ങുന്നു.

★ അച്ഛൻ ★

നടീനടന്മാർ:
B. S. സരോജ, തിക്കുറിശ്ശി,
പ്രേംനസീർ, ജയശ്രീ,
S. P പിള്ള, കുഞ്ഞുകുഞ്ഞു
ഭാഗവതർ, പങ്കജവല്ലി,
(കഥാകാലക്ഷേപം.)
മാത്തപ്പൻ, ബേബിഗിരിജ,
C. R. രാജകുമാരി, രമണി
ഗോപാൽ, മധുരാദേവി etc.

സംഭാഷണം:— (മലയാളം)
തിക്കുറിശ്ശി
ഗാനങ്ങൾ:—
അഭയദേവ്
മ്യൂസിക്ക്:—
ദിവാകർ
പിന്നണിഗായകർ: —
ലീല, ജിക്കി, രേവമ്മ രാജാ,
സത്യം, ലക്ഷ്മി
ഡാൻസ് ഡയറക്ഷൻ:—
ഗോപിനാഥ്, രാമുണ്ണി,
ഹീരലാൽ.

സ്റ്റുഡിയോ
ഉദയാ.

EXCEL PRODUCTIONS
FOR PARTICULARS: M. KUNCHACKO,
ALLEPPEY.

ഡയറക്ഷൻ
M. R. S. മണി

കവിത

★ കേരളം ഉണരട്ടെ!

(സി. ജെ. മണ്ണുമ്മൂട്ട്)

(കേക)

ആഴിയും മലകളും, ജാതിയും മതങ്ങളും
ഊഴിയും, നിറങ്ങളും, ഭാഷയും വേഷങ്ങളും,
മർത്ത്യരെ തമ്മിൽ തമ്മിൽ തിരിച്ചും പിണക്കിയും
വർത്തിച്ചുപോന്നു ശിലായുഗംതൊട്ടിന്നോളവും.
ജന്തുവർഗ്ഗങ്ങൾക്കുള്ളിൽ മനുഷ്യൻ വളന്നൊന്നു
പൊന്തിയാസംസ്കാരത്തിൻ പൂവണിവെളിച്ചത്തിൽ
ശതവത്സരങ്ങളെപ്പിന്നിട്ട സംസ്കാരത്തിൻ
ഗതിയിന്നിയുമെങ്ങു ചെന്നുചേരുവാനാവാം?........
ആയിരുന്നൂറും പിന്നെ മുപ്പത്തിയേഴും കോടി–
യായിന്നു വികസിച്ച മാനവകുലത്തിൻെറ,
ഐക്യവും സംതൃപ്തിയും ശാന്തിയും തുളുമ്പുന്നൊ–
രേകലോകത്തിൽ ചെന്നു വിശ്രമിക്കുവാൻ മാത്രം!
ഉദയം ചെയ്യും നാളെയാ മനോഹരവിശ്വം
ഹൃദയം മധുരമായ് പാടുന്നു കേൾക്കുന്നില്ലേ?
*   *   *   *
വിശ്വമാം പൂന്തോട്ടത്തിൻ കോണിലെങ്ങാണ്ടോ നിൽക്കും
വിദ്രുമസുമമൊന്നാണിക്കൊച്ചുമലയാളം.
പണ്ടേതോ മധുപന്മാർ തേൻകുടിക്കുവാൻ വന്നി–
ച്ചെണ്ടിൻെറ വർണ്ണോജ്ജ്വലദലങ്ങളിളക്കയാൽ
വേറിട്ടുനിൽപ്പാനുന്നു മുതലീയിതളുകൾ
വേദനയിയററിയച്ചെടിക്കും തോട്ടത്തിനും.
കേവലമൊരുകൊച്ചു പുഷ്പംപോൽ വിളങ്ങുന്നു
കേരളം വിശാലമാമവനീതലം തന്നിൽ,
ഇക്കൊച്ചു നാടിൻ രൂപഭാവങ്ങൾക്കെല്ലാമുണ്ടൊ–
രൈക്യത, വിശിഷ്ടമാം വ്യക്തിത്വം മനോജ്ഞമായ്.
ഇവിടെക്കഴിയുന്നോരൊരന്നേകാൽപ്പുരം കോടി–
യിനിയും കൈകൾ കോർത്തില്ലൊന്നായിപ്പുലരുവാൻ.
കരളിൽ കാണുന്നവരേക കേരളമെന്നാൽ,
ഭരണം തിരിക്കുവോർ കണ്ണടസ്സുകയല്ലീ.
*   •   *   *
ഏക കേരളത്തിൻെറ നാദഘോഷങ്ങൾ തന്നെ
യേതുകോണിലുമൊന്നു തിരിഞ്ഞാൽ കേൾക്കുന്നു നാം!
മലനാടാനന്ദത്തിൽ മുങ്ങുന്ന തിരുവോണ
മധുരോത്സവനാളിലിളകും ചിത്തങ്ങളിൽ,
ആതിരപ്പെണ്ണുങ്ങൾ തൻ നർത്തനമേളങ്ങളിൽ,
കാതരമിഴിമാർ തൻ വേഷഭൂഷണങ്ങളിൽ,
നാവുകൾ ചലിപ്പിക്കാൻ കേരളത്തിനോരേക
നാദമായ് നിലകൊള്ളും കൈരളീമഹിളയിൽ,
ഏകകേരളമല്ലേ കാണ്മു നാ,മിനിയൊത്തു
പോകുവിനെന്നുള്ളോരു സന്ദേശമല്ലേ കേൾപ്പൂ!
അറബിക്കടലിൻെറ കല്ലോലജാലങ്ങളി–
ലലസം ചാഞ്ചാടുന്ന കേരളൈശ്വര്യത്തിലും,
മലയാളത്തിൻ രമ്യദർശനങ്ങളെക്കാത്തു
മരുവും മനോഹര പശ്ചിമാതലത്തിലും,
അഴകിൽ പച്ചക്കുട നീർത്തിളനീരും വഹി
ച്ചണിയായ് നിൽക്കും കേരമരനിരയിലും,
കനകക്കണിക്കൊന്നപ്പൂങ്കുലജാലത്തിലും,
കളമോഹനപിക രാഗസംഗീതത്തിലും,
നിത്യവും നാം കാണുന്നതേകകേരളത്തിൻെറ
സത്യസുന്ദരരൂപമല്ലയോ, ഭ്രാതാക്കളേ!
*   *   *   *
തുണ്ടുതുണ്ടാക്കാതൊന്നായ് തന്നെ കേരളം വാണ
പണ്ടുപണ്ടറുപത്തിനാലുഗ്രാമക്കാർ പോലും
ഭാരതചരിത്രത്തിന്നേടുകൾ തപ്പിച്ചെന്നാൽ
ചേരമണ്ഡലമൊന്നു കാണുന്നതില്ലേ നമ്മൾ?
വേഷ,മാചാര നില, ജീവിതമര്യാദകൾ,
ഭാഷ, സംസ്കാരം, കാലമെന്നിവ മലനാട്ടിൽ
ആകെയൊന്നുപോൽ കണ്ടീ, നാട്ടു വേർതിരിക്കുമ്പോൾ
ഏകകേരളമില്ലെന്നോതുവാൻസാധിക്കുമോ?
മാനവകുലമൊന്നായേകലോകത്തെക്കാത്തു
വാഴുമ്പോൾ നാമീക്കൊച്ചുകേരളനിവാസികൾ
പേശിയും പിണങ്ങിയും നിൽക്കാതൊരേകീകൃത–
കേരളസൃഷ്ടിക്കായിട്ടെങ്കിലുമുണരട്ടെ!

—:!*!:—

ത്തിൻെറ പോലും അഭാവത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ സഹകരണം പ്രതീക്ഷിക്കുവാൻ ഒരു ഗവമ്മെൻറിനും ധാമ്മികാവകാശമില്ല.

പൊതുവിലുള്ള ചില കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു മാത്രമാണ് ഞാൻ ഇവിടെ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ളതു്. രാഷ്ട്രീയമായ തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കേണ്ടിവരുമ്പോഴാണ് സാധാരണ ഈവക കാര്യങ്ങളേക്കുറിച്ച് ജനങ്ങൾ ചിന്തിക്കാറുള്ളതു്. അതിനു് ഒരവസരം നഗരസഭകളിലേയും വില്ലേജുപഞ്ചായത്തുകളിലേയും അടുത്തു നടക്കുവാൻപോകുന്ന തെരഞ്ഞെടുപ്പുവേളയിൽ ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. ഈ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളിൽ മുൻപറഞ്ഞ വസ്തുതകൾ ഓമ്മയിൽ വച്ചുകൊണ്ടു പൊതുജനങ്ങൾ പ്രവത്തിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

—— :*: ——

THE GRAND EASTERN BANK LIMITED
Registered Office : KOTTAYAM.
PHONE NO. 344.
BRANCHES.
KOTTAYAM QUILON
PAMPADY PUTHUPPALLY
CHANGANACHERRY AYARKUNNAM
KANGAZHA
Banking Business of every description transacted.
K. M. KURUVILLA,
SECRETARY.

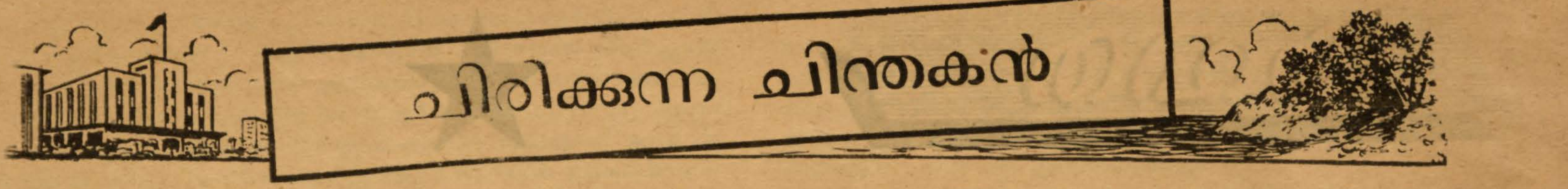

ചിരിക്കുന്ന ചിന്തകൻ

(ഈ. എം. കോവൂർ)

മണിക്കൂറിൽ 50 മൈൽ വേഗതയിൽ പാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു എക്സ്പ്രസ്സ് തീവണ്ടിയിൽ വച്ചാണ് ഞാൻ ആ ഗ്രീക്ക് തത്വജ്ഞാനിയെ കണ്ടുമുട്ടിയതു്. കണ്ടപ്പോഴേ ഡയോജനസ്സ് ആയിരുന്നേക്കാമെന്നു സംശയം തോന്നാതിരുന്നില്ല. ഒരു വീപ്പയ്ക്കുള്ളിൽ ചുരുണ്ടുകൂടിയിരുന്നു വെയിലുകായാറുണ്ടായിരുന്ന ആ ചിരിക്കുന്ന ചിന്തകന്റെ കഥ നിങ്ങളും കേട്ടുകാണും. തനിക്കു കീഴടക്കുവാൻ രാജ്യങ്ങൾ അവശേഷിക്കാഞ്ഞതിനാൽ കരഞ്ഞ മഹാനായ അലക്സാണ്ടർ തന്റെ ദിഗ്വിജയങ്ങൾക്കു ശേഷം ഗ്രീസിൽ തിരിച്ചെത്തി. കുറെ ദിവസങ്ങൾ കാത്തിരുന്നിട്ടും ഡയോജനീസ്സിനെ കാണാഞ്ഞതിനാൽ "മലമഹമ്മദിന്റെ സമീപത്തേയ്ക്കു തന്നെ ചെന്നു." അലക്സാണ്ടർ തന്റെ വീരപരാക്രമങ്ങളും വിജയങ്ങളും ആത്മസന്തുഷ്ടിയോടെ ആ ചിന്തകനു വിവരിച്ചുകൊടുത്തു. അവസാനം ആ വിജയശ്രീലാളിതൻ ഇഷ്ടമുള്ള ഏതൊരു വരവും തന്നോടു ചോദിച്ചുകൊള്ളുവാൻ ആ വീപ്പനിവാസിയോടാവശ്യപ്പെട്ടു. ആ തത്വജ്ഞാനിയുടനെ ആവശ്യപ്പെട്ട ഏക വരം, തന്റെ വീപ്പയ്ക്കുള്ളിൽ പതിക്കുന്ന സൂര്യവെളിച്ചം തടയാതെ അൽപ്പം അകലത്തേയ്ക്ക് അലക്സാണ്ടർ മാറി നിൽക്കണമെന്നു മാത്രമായിരുന്നു. ആ ഡയോജനീസ് തന്നെ ആയിരുന്നു കുലുങ്ങിക്കുലുങ്ങി പായുന്ന ആ തീവണ്ടിയിൽ എന്റെ സമീപം ഇരുന്നിരുന്നതു്. ഞാനാ വിവരം മനസ്സിലാക്കിയതു്—അതു പറയാം.

ഇരുവശത്തുമായി വരണ്ടു വരണ്ടു കിടക്കുന്ന ഭൂപ്രദേശങ്ങളിലേയ്ക്കദ്ദേഹം നോക്കിയിരിക്കയായിരുന്നു. എഞ്ചിനിൽ നിന്നുമുള്ള ഒരു കരിക്കഷണം പെട്ടെന്നദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണിൽ പതിച്ചു. കണ്ണു തിരുമ്മി അതു പുറത്താക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനിടയിൽ അദ്ദേഹം പകുതി തന്നോടായിട്ടും പകുതി എന്നോടായിട്ടും പറഞ്ഞു.

"നോക്കണം, എന്തൊരുപദ്രവമാണെന്നു്, [കണ്ണു നീറുന്നു. മനുഷ്യനെന്തിനാണിങ്ങനെ അതിവേഗത്തിൽ പായുന്നതു്?"

"ക്ഷമിക്കണം, അവിടുന്നാരാണെന്നു് മനസ്സിലായില്ലല്ലോ?" ഞാൻ വിനീതനായി ചോദിച്ചു.

"ഡയോജനീസ്സ് എന്നാണ് എന്റെ പേർ. ഈ നൂററാണ്ടിലുള്ളവർക്കു് ആ പേർ ഒരു സമയം അപരിചിതമായിരിക്കും."

"എനിക്കവിടുന്നു് അപരിചിതനല്ല. ഞങ്ങളുടെ ഇടയിലേയ്ക്കു വീണ്ടും വന്നതിനു നന്ദി പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു."

"ഇന്നത്തെ മനുഷ്യരെന്തിനാണു് ഭ്രാന്തന്മാരെപ്പോലെ ഇത്ര മാത്രം വേഗതയിൽ പാഞ്ഞു നടക്കുന്നതു്? ആ ചോദ്യത്തിനു നിങ്ങൾ മറുപടി പറഞ്ഞില്ലല്ലോ?" അദ്ദേഹം എന്നെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു.

ഞാനുടനെ പറഞ്ഞു. "ഈ വേഗത സാരമില്ല. വിമാനങ്ങളിൽ മണിക്കൂറിൽ നാനൂറും അഞ്ഞൂറും മൈൽ വേഗതയിൽ പോകുകയെന്നുള്ളതു് ഇപ്പോൾ സാധാരണയാണു്. ശബ്ദത്തിന്റെ വേഗതയെ അതിലംഘിക്കണമെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ മോഹം. അതിനു ശ്രമിച്ച ഒരുവൻ ഈയിടെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ വച്ച് ഛിന്നഭിന്നമായി—തകർന്നു. പക്ഷേ ഞങ്ങൾ അതും അതിലപ്പുറവും സാധിക്കതന്നെ ചെയ്യും."

"എന്തിനാണു മനുഷ്യൻ ഇത്ര വേഗത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നതു്?"

"ഉദ്ദിഷ്ടസ്ഥാനത്തു് വേഗത്തിൽ എത്തിച്ചേരുവാൻ."

"അവിടെ അല്പം താമസിച്ചെത്തിയാലുള്ള ദോഷം?"

"വേഗതയെ ഈ നൂററാണ്ടിന്റെ മക്കളായ ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നു. അതു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഏതൊരു ത്യാഗവും ഞങ്ങൾക്കു നിസ്സാരമാണു്. ഈ നൂററാണ്ടുതന്നെയും വേഗതയിൽ അധിഷ്ഠിതമാണു്. സൃഷ്ടിക്കുവാനും സംഹരിക്കുവാനും അതിവേഗത്തിൽ സഹായിക്കുന്ന ലക്ഷോപലക്ഷം യന്ത്രങ്ങളിലാണു് ഇന്നത്തെ ലോകപരിഷ്ക്കാരം തങ്ങി നിൽക്കുന്നതു്."

ആ തത്വജ്ഞാനി അതുകേട്ടു് ഒന്നു മന്ദഹസിച്ചെന്നു തോന്നി. അദ്ദേഹം ഉടനെ പറഞ്ഞു:

"അതെ, ഭൂമിയിൽ തിരിച്ചു വന്നശേഷം ഞാൻ സൂക്ഷിച്ച ഒരു സംഗതി വേഗതയെ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുള്ള ഈ പൂജയാണു്. മണിക്കൂറിൽ 400 മൈൽ വേഗതയിൽ പോകുന്ന ആളെക്കാൾ പൂജ്യനാണ് 401 മൈൽ വേഗതയിൽ പോകുന്ന ആൾ. അതിലും സംപൂജ്യനാണ് 402 കാരൻ. അങ്ങിനെ പോയിപ്പോയി വേഗതയുടെ കൂടുതൽകൊണ്ടു തലപൊട്ടിച്ചാകുന്നവനാണ് സംപൂജ്യരിൽ സംപൂജ്യൻ. മണിക്കൂറിൽ ഒരു ലക്ഷം ബ്രഷുകളോ, രണ്ടു ലക്ഷം സേഫ്ററി പിന്നുകളോ, 150 കൈബോംബുകളോ ഉണ്ടാക്കുന്നതാണു് ഏററവും വലിയ ലോകസേവനം. ഒരു കുതിരയുടെ വേഗതയിൽ കവിഞ്ഞ വേഗതയെക്കുറിച്ചു് അറിവില്ലാതിരുന്ന നിരവധി നൂററാണ്ടുകളിലെ ജനങ്ങളെക്കാൾ ശബ്ദത്തിന്റെ തന്നെയും വേഗതയെ അതിലംഘിക്കുവാൻ കഴിവുള്ള ഈ നൂററാണ്ടിലെ ജനങ്ങൾ കൂടുതൽ നല്ലവരോ, സംതൃപ്തരോ, സന്തുഷ്ടചിത്തരോ, ദയാലുക്കളോ എന്നാണു് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്? വേഗതയെ ആരാധിക്കുന്ന ഈ നൂററാണ്ടിൽ എവിടെയും കാണുന്ന ഭ്രാന്താസ്പത്രികളും മാനസികരോഗികളുടെ ബഹുലതയും, ആത്മഹത്യകളുടെ വർദ്ധനവും എന്താണു തെളിയിക്കുന്നതു്? ഒരു രോഗിക്കു വേണ്ട മരുന്നു് താരതമ്യേന സാവധാനത്തിലായിരുന്നു ഞങ്ങൾ പഴയ നൂററാണ്ടുകളിൽ കൊണ്ടെത്തിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, ശത്രുനഗരത്തിലേയ്ക്കുള്ള മരണവും ഞങ്ങൾ അന്നു് താരതമ്യേന സാവധാനത്തിലായിരുന്നു എത്തിച്ചിരുന്നതു്. ഇന്നു് ഞൊടിയിടയിൽ ഭിഷഗ്വരന്മാരെയും പെനിസിലിനും ഒരിടത്തുനിന്നും വേറൊരിടത്തേയ്ക്കു് എത്തിക്കാമെങ്കിലും, രോഗാണുബോംബുകളും ആററംബോംബുകളും കൂടെയും അതേ വേഗത്തിൽ മററുള്ളവരുടെ തലയിൽ കുടഞ്ഞു മറിക്കുവാൻ സാധ്യമത്രെ. വേഗത കുറഞ്ഞ നൂററാണ്ടിലെ ജനങ്ങൾ സ്വസ്ഥരായിട്ടൊരിടത്തിരുന്നു ഹോമറെപ്പോലെ മഹാകാവ്യങ്ങളും അരിസ്റ്റോട്ടിലിനെപ്പോലെയോ പ്ലേറേറായെപ്പോലെയോ തത്വശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും നിർമ്മിച്ചപ്പോൾ, ആയിരം മൈൽ വേഗതയിൽ പറന്നു നടക്കുന്ന ഇന്നത്തെ തലമുറ ശാന്തിയെന്താണെന്നറിയാതെ, പിണ്ഡം വയ്ക്കാത്ത ആത്മാക്കളെപ്പോലെ ഉഴറിനടക്കുന്നു. ഇതാണ് വേഗതയിലുള്ള ഈ അന്ധവിശ്വാസം വരുത്തിവച്ചിരിക്കുന്നതു്. വേഗതയ്ക്കു സഹായിക്കുന്ന യന്ത്രങ്ങൾക്കടിമപ്പെട്ടതിന്റെ ദയനീയ ഫലം!"

For Quality Ayurvedic Medicines.

THE

S. G. A. PHARMACY

(Props: of Blood-in-Draksha Laboratories)

KALARICKAL BAZAAR,

KOTTAYAM.

Telegrams: "BLOODLABS"

Telephone No. 447.

"ഈയൊരന്ധവിശ്വാസമേ അവിടുന്നു ഞങ്ങളുടെയിടയിൽ കാണുന്നുള്ളോ?" ഞാനദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു.

"വേറെ ചിലതും ഇല്ലാതില്ല"

"അവ ഏതാണ്?"

പറയാം. രോഗചികിത്സാസമ്പ്രദായത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അന്ധവിശ്വാസം തന്നെടുക്കാം. പഴയ കാലത്തു ഞങ്ങൾക്കു വാതം, പിത്തം, കഫം ഇവയെക്കുറിച്ചേ അറിവുണ്ടായിരുന്നുള്ളു എന്നു നിങ്ങൾ പറയും. അന്നത്തെ വൈദ്യന്മാർ ആവണക്കെണ്ണയും, കിരിയാത്തും, കുഴമ്പും, ധാരയും, പഥ്യവും ആയിരുന്നു ഞങ്ങൾക്കു കുറിച്ചിരുന്നതു്. ഇന്നത്തെ വൈദ്യലോകം അങ്ങനല്ല. കേട്ടാൽ വെമ്പലാകുന്നതരം വലിയ പദങ്ങളാണ് ഇന്നവർ നിർല്ലോഭം രോഗികളുടെ മേൽവാരിച്ചൊരിയുന്നതു്. ഇന്നലെവരെ സകല രോഗങ്ങൾക്കും കാരണം ബാക്ടീരിയായിരുന്നെങ്കിൽ, ഇന്നലെ വൈകിട്ടു മുതൽ അതു് Vitamin Deficiency യാണ്. ഇന്നു രാവിലെ മുതൽ അതു് Calcium Deficiency യുമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. എല്ലാ രോഗങ്ങൾക്കും മൂലകാരണം പല്ലുകളാണെന്നു പറഞ്ഞു് അവ മുപ്പത്തിരണ്ടും പിഴുതു കളഞ്ഞിട്ടു് ചികിൽസ ആരംഭിക്കാമെന്നു പറയുന്ന വൈദ്യരത്നങ്ങളുമിന്നുണ്ടു്. ഒന്നു തുമ്മുകയോ ചീറ്റുകയോചെയ്താൽ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്ന ആൾ എന്തിനോ allergic ആണ്. ഇതെല്ലാം ചുരുക്കത്തിൽ പറയുന്നതു് ഈ നൂററാണ്ടു് Scientific out-l ok അഥവാ ശാസ്ത്രീയ മനോഭാവത്തിന്റെ നൂററാണ്ടെന്നുള്ള സൽങ്കല്പത്തിലാണ്. ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറയുന്നതു് കണ്ണുമടച്ചു് അപ്പടി വിശ്വസിക്കുന്ന നൂററാണ്ടാണിതു്. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പേരിൽ കത്തിവയ്ക്കണമെന്നോ, vermiform Appendix മുറിച്ചു കളയണമെന്നോ tonsils എടുത്തുകളയണമെന്നോ, കുടുംബ സംവിധത്തിനായി അതോ ഇതോ ചെയ്യണമെന്നോ പറഞ്ഞാൽ അതുടനെ അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ ആയിരക്കണക്കിനു ആരാധകർ ഉടനെ ഓപ്പറേഷൻ ടേബിളിൽ വലിഞ്ഞു കയറുകയായി തങ്ങളുടെ രോഗലക്ഷൾ വർണ്ണിക്കുവാൻ പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്ന പദങ്ങൾ എത്രമാത്രം കഠിനതരവും അർത്ഥം മനസ്സിലാകാത്തതും ആകുന്നുവോ അത്രമാത്രം ആരാധകരുടെ വിശ്വാസവും ത്യാഗസന്നദ്ധതയും വർദ്ധിക്കുന്നു. ഇന്നലെവരെ വിററാമിൻ ഗുളികകൾ വിഴുങ്ങി ആരാധന നടത്തിയിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്നുമുതൽ കാൽസിയം ഗുളികകൾ കഴിച്ചാണ് ആരാധന. ശാസ്ത്രത്തിൻപേരിൽ നാളെ ഇതിനെല്ലാം കടകവിരുദ്ധം പറഞ്ഞാലും ഈ ആരാധകർ അരയിൽ കെട്ടാൻ തയ്യാറായിരിക്കും. Scientific Terminology അഥവാ ശാസ്ത്രീയനാമങ്ങളുടെ മുമ്പിലുള്ള ഈ നൂററാണ്ടിന്റെ താണുവീണുള്ള ആരാധനയാണ് ഞാൻ കാണുന്ന വേറൊരു ആധുനിക അന്ധവിശ്വാസം."

ഒന്നു ചുമച്ചശേഷം അദ്ദേഹം തുടർന്നു:—ഇന്നത്തെ അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾക്ക് ഇനിയും ഉദാഹരണങ്ങൾ വേണമോ, പറയാം. പഴയ നൂററാണ്ടുകളിൽ കുട്ടികളെ ശിക്ഷിച്ചായിരുന്നു വളർത്തിയിരുന്നതു്. നീളമേറിയ ചൂരൽ വടികളിൽ അധിഷ്ഠിതമായിരുന്നു അന്നത്തെ ബാല്യകാലപരിശീലനം. സ്പാർട്ടായിലെ ഞങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ പാകപ്പെടുത്തിയെടുക്കാൻ മഞ്ഞുകാലത്തു് നദീജലത്തിൽ നഗ്നരായി മുക്കിയെടുക്കുകകൂടെയും ചെയ്തിരുന്നു. മഹാനായ അലക്സാണ്ടർ കൂടെയും മാതാപിതാക്കളുടെയും അദ്ധ്യാപകരുടെയും താഡനത്തിൽ നിന്നും വിമുക്തനായിരുന്നില്ല. 19—ാം നൂററാണ്ടിലെ ബാലശിക്ഷയുടെ ഭയങ്കരത മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഡിക്കൻസിന്റെ നോവലുകൾ വായിച്ചാൽ മതിയാകും. തൊലിയുരിഞ്ഞു ചോരചീററുന്നതുവരെയുള്ള ചൂരൽപ്രയോഗം അക്കാലങ്ങളിൽ സർവസാധാരണമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നോ—കുട്ടികളെ ശിക്ഷിക്കപോയിട്ടു് അവരോടു മുഖം കറുത്തോ മറേറാ ഒരു വാക്കുപറയുന്നതുകൂടെയും മഹാപാപമാണെന്നാണ് ഇന്നത്തെ സിദ്ധാന്തം. കുട്ടികളെ സർവതന്ത്രസ്വതന്ത്രരായി അങ്ങു വിട്ടേക്കണമെന്നാണ് ചിലരുടെ വാദം. ഒരു തടിയൻ പയ്യൻ പിന്നിൽക്കൂടെ വന്നു നിങ്ങളുടെ തലയടിച്ചുപൊളിക്കുവാനാണ് ഭാവമെങ്കിൽ അവനെ അത്യധികം സ്തുത്യർഹമായ ആ മഹൽകൃത്യത്തിൽ നിന്നും യാതൊരു കാരണവശാലും തടയരുതെന്നാണ് ഇക്കൂട്ടരുടെ theory അങ്ങനെ വല്ലതും ചെയ്താൽ അവരുടെ Personality ശരിയായയായി വികസിക്കയില്ലപോലും. ഫ്രായിഡിന്റെ Subconscience-നെക്കുറിച്ചുള്ള സിദ്ധാന്തത്തിനുശേഷമാണ് ഈവക സിദ്ധാന്തങ്ങളെല്ലാം പുറത്തു വന്നതു്. കുട്ടികളുടെ ആഗ്രഹങ്ങളെ repress ചെയ്യരുതു; suppress ചെയ്യരുതു; frustrate ചെയ്യരുതു. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ personaltiy warpedആയിപ്പോകും, എന്നെല്ലാമാണ് ഈ പുതിയ ചിന്താഗതി. ഈ ചിന്താഗതി സ്വീകരിച്ചതിന്റെ ഫലമോ? കുട്ടികൾക്ക് മാതാപിതാക്കളേയും ഗുരുജനങ്ങളേയും പേടിയില്ല. വീട്ടിലും സ്കൂളിലും യാതൊരച്ചടക്കവുമില്ല. ഇങ്കിലാബ് വിളികൾ സകലയിടത്തു നിന്നും ഉയരുകയാണ്. ഏതെങ്കിലും ഒരു സിദ്ധാന്തം ആരെങ്കിലും അവതരിപ്പിച്ചാൽ അതു കണ്ണുമടച്ചു സ്വീകരിക്കുക, നടപ്പിൽ വരുത്തുക, ഇതിന്റെ ഫലമാണിതെല്ലാം. മനസ്സിലാക്കാൻ വിഷമമുള്ള പദങ്ങളും ആശയങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പുതുമയുള്ള സിദ്ധാന്തങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നതിനുള്ള ഈ നൂററാണ്ടിന്റെ സന്നദ്ധതയും ധൃതിയുമാണ് വേറൊരു അന്ധവിശ്വാസം.

ഇനിയും വേറൊരു അന്ധവിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ച് അൽപ്പം പറയാം. പ്രശ്നക്കാരിലും ശകുനം നോട്ടക്കാരിലും പഴയലോകം വിശ്വസിച്ചു. അതെല്ലാം അന്തമില്ലാത്ത അന്ധവിശ്വാസമാണെന്നാണ് ഇന്നുള്ളവർ പറയുന്നതു്. പക്ഷെ അതിലും കട്ടത്ത ഒരന്ധവിശ്വാസത്തിൽ അവർ മുഴുകിക്കിടക്കുന്നതു് അവർ കാണുന്നില്ല. അച്ചടിച്ചതെല്ലാം അക്ഷരംപ്രതി വിശ്വസിക്കുന്ന ആധുനികലോകത്തിന്റെ ആ അന്ധവിശ്വാസം. സൂര്യൻപടിഞ്ഞാറുദിച്ചു എന്നു തുടങ്ങി ഏതൊരുതരം അസംബന്ധവും അസത്യവും അച്ചടിയിലാക്കി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുക—ഇരുപതാം നൂററാണ്ടതുവിശ്വസിക്കും. ഏതൊരു തെററും അച്ചടിയിൽക്കൂടെ പൊതുജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ തുടരെത്തുടരെ വയ്ക്കുക—അതു ശരിയായിത്തീരും. ഈ മാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടി കായംകുളം കൊച്ചുണ്ണിമാരെ ഹരിശ്ചന്ദ്രന്മാരാക്കി വെള്ളയടിക്കാം; യഥാർത്ഥ ജനസ്നേഹികളെ ജനദ്രോഹികളായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്താം; ചൂഷണത്തിനും അധർമ്മങ്ങൾക്കും വേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നവരെ മാലാഖമാരായും രക്തസാക്ഷികളായും ഉയർത്തിക്കാട്ടാം. ചുരുക്കത്തിൽ ആണിനെ പെണ്ണാക്കുകയും, ജീവിക്കുന്നവരെ മരിച്ചവരുടെ മദ്ധ്യത്തിലാക്കുകയോ ഒക്കെ ചെയ്യാം. അച്ചടിച്ചു കാണുന്നതിനെ കണ്ണുമടച്ചാരാധിക്കുന്ന ഈ നൂററാണ്ടു് അതപ്പാടെ വിഴുങ്ങിക്കൊള്ളും. ഈ അന്ധവിശ്വാസത്തെ തോൽപ്പിക്കുന്ന, വേറൊരന്ധവിശ്വാസം, ആയുധങ്ങൾ അടിക്കടി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും പരസ്പരം രാഷ്ട്രങ്ങൾ പൂരപ്പാട്ടു പാടുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് ലോകസമാധാനത്തിലുള്ള ഏററവും പററിയ മാർഗ്ഗമെന്നുള്ള വിശ്വാസം മാത്രമാണ്.

ഇനിയും ഇരുപതാംനൂററാണ്ടിന്റെ ഏററവും വലിയ അന്ധവിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചുകൂടി അൽപ്പം പറയാം. ഞങ്ങൾ പഴയ കാലങ്ങളിൽ ദൈവങ്ങളിലും, ദേവന്മാരിലും, അതിമാനുഷരിലും, അസാധാരണരിലും വിശ്വസിച്ചു. രാജാക്കന്മാരും, പ്രഭുക്കളും, പണ്ഡിതന്മാരും അടിമകളും ഞങ്ങളുടെ ലോകത്തുണ്ടായിരുന്നു. ഈ നൂററാണ്ട് അതെല്ലാം അന്ധവിശ്വാസമെന്നു പറഞ്ഞു് ഉന്തടിച്ചു പുറത്തു കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ പകരം വേറൊന്നിനെ അവരവിടെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ടു്. നാം കുറെക്കാലമായി ഒട്ടുവളരെ കേൾക്കുന്ന ആ സാധാരണക്കാരനെ. ഈ നൂററാണ്ടു് സാധാരണക്കാരന്റെ നൂററാണ്ടാണെന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നതു്. സാധാരണക്കാരന്റെ ഭരണമായിരിക്കണം. സാധാരണക്കാരനു വേണ്ടിയുള്ള ഭരണമായിരിക്കണം സാധാരണക്കാരനു പററാത്തതും അവനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളാത്തതും തട്ടിത്തകർക്കണം. ഇങ്ങനെ പോകുന്നു സാധാരണക്കാരനെ പൂജാവേദിയിൽ കയററി വച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഈ ആരാധനയുടെ രീതികൾ.

രണ്ടും രണ്ടും ഏഴാണെന്നു് സാധാരണക്കാരുടെ ഭൂരിപക്ഷം പറഞ്ഞാൽ അതു് അങ്ങനെതന്നെയാണ്. രണ്ടും രണ്ടും നാലാണെന്നു പറയുന്ന അസാധാരണക്കാരൻ അബദ്ധനും. സാധാരണക്കാരനു മനസ്സിലാകുന്നതോ രസിക്കുന്നതോ സാഹിത്യകാരന്മാർ എഴുതാവൂ. സാധാരണക്കാരനെപ്പററിയല്ലാതുള്ള ഒന്നും സാഹിത്യമല്ല. സംഗീതവും മററുകലകളുമെല്ലാം സാധാരണക്കാരനു പിടികിട്ടുന്നതായിരിക്കണം. അവനു താളം പിടിക്കത്തക്കവയായിരിക്കണം. മഹാകാവ്യങ്ങളും താജ്മഹാളുകളും സാധാരണക്കാരനെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതല്ലായ്കയാൽ അവ നിഷിദ്ധമാണ്. വർജ്ജിക്കേണ്ടതാണ്. കണക്കും കെമിസ്ട്രിയും കൂടെ സാധാരണക്കാരന്റെയാക്കുന്ന ദിവസം എന്നു വരുമോയെന്നു ഞാൻ നോക്കിപ്പാർക്കയാണ്. ഐൻസ്റ്റീനേയും, സർ. സി. വി. രാമനേയും ബുദ്ധിശക്തിയിൽ സാധാരണക്കാരല്ലെന്നു പറഞ്ഞു പുറംതള്ളാൻ ശ്രമിക്കുന്ന കാലം എന്നെത്തിച്ചേരുമെന്നു ഞാനത്ഭുതപ്പെടുകയാണ്.

പണ്ടെല്ലാ സാധാരണക്കാരും അസാധാരണക്കാരാവാനായിരുന്നു ശ്രമം. ഗ്രീസിലെ പണ്ടത്തെ യുവജനങ്ങൾ അരിസ്റ്റോട്ടിലിനെപ്പോലെയും സോഫോക്ലീസിനെപ്പോലെയും ആവാൻ ശ്രമിച്ചു. ഇന്നു നേരേ മറിച്ചാണ്. അസാധാരണന്മാരും സാധാരണരായി മാറാനാണ് ശ്രമം. കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നായിത്തീരാനാണ് തിടുക്കം. നിറവും, എരിവും, പുളിയുമില്ലാത്ത പച്ചവെള്ളമായിത്തീരാൻ. എറുമ്പോ വെട്ടിക്കിളിയോ പോലെ കൂട്ടത്തിലോ പററത്തിലോ ലയിച്ചു് തങ്ങളുടെ വ്യക്തിത്വത്തെ മായ്ക്കയും നശിപ്പിക്കയും ചെയ്യാനാണ് ഇന്നു തിടുക്കം. എല്ലാവരും വിളിച്ചുപറയുന്ന മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ വിളിച്ചുപറയണം; എല്ലാവരും കാട്ടുന്നതു കാട്ടണം; എല്ലാവരും വായിക്കുന്നതു വായിക്കണം; എല്ലാവരും ചിന്തിക്കുന്നതു് ചിന്തിക്കണം, ഇതാണ് സാധാരണക്കാരന്റെ ആദർശം. ഒരു സാധാരണക്കാരനെ നൂറോ ലക്ഷമോ കൊണ്ടു ഗുണിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന സാധാരണക്കാരാൽ അസാദ്ധ്യമായ യാതൊന്നും ഭൂമുഖത്തിലില്ലെന്നുള്ളതാണ് ഇന്നത്തെ ഏററവും വലിയ അന്ധവിശ്വാസം.

വണ്ടി ഈ സമയം എനിയ്ക്കിറങ്ങേണ്ട സ്റ്റേഷനിൽ നിന്നു. യാത്രചോദിച്ചു ഞാനിറങ്ങി. പക്ഷേ ഡയോജനസ്സിന്റെ ശബ്ദം ഇന്നും എന്റെ ചെവിയിൽ മുഴങ്ങുകയാണ്. (ഏ. ഐ. ആർ)

—:!*!:—

തെണ്ടിടേണ്ട

(കെടാമംഗലം)

തലയററ മരമൊന്നു തണലേകാൻ കഴിയാതെ
തകരുന്ന ഭൂസ്ഥിതി പോലെ നിൽക്കും,

തരിശായ വിജനമാം വഴിവക്കിൽ, തളരുന്ന
തലതാങ്ങിക്കൊണ്ടതാ നിൽപ്പൊരമ്മ.

അഴലിൻെറ നിഴൽ പോലെയരികത്തുണ്ടൊരു പുത്രൻ
അവനെന്തോ കോപിച്ചു ചൊൽകയത്രെ!!

പറയുന്നാച്ചെറുപയ്യൻ, വെറിയോടെ, ചൊടിയോടെ:—
"വെറമസ്ഥിക്കൂടാട്ടെ, ചത്തുപോട്ടെ,

ഇവനില്ല, വഴിതെണ്ടാൻ, തൊഴിൽചെയ്യാൻ കരമില്ല,
അവരെന്തേ പൂട്ടിയാ നെയ്ത്തുശാല.

അവിടെപ്പോയ് തലതല്ലാം തൊഴിൽ കിട്ടാൻ കഴിവററാൽ
അവിടെത്തെ വാതുക്കൽ ചത്തുവീഴാം—"

അഭിമാനപ്പൊരി പാറി ജനനിക്കു നയനത്തിൽ
അതു പൂശി പുഞ്ചിരിയാമുഖത്തിൽ.

അവളൊന്നു തലപൊക്കി നിരൂപിച്ചിട്ടവസാനം
അവനൊന്നിച്ചങ്ങോട്ടു യാത്രയായി.

തുണിനെയ്ത്തു നീണ്ടുമുററിപ്പിണമായിത്തൊഴിലററ
പണിയാളരാപ്പാക്കു കാൺകയായി.

ശരിവച്ചിട്ടവരും പിൻതുടരെപ്പോയ് നിരയായി
മരണത്തിന്നാപ്പടി തന്നെ തേടി

അതിലാഭക്കൊതിമൂലമധികാരകൃപയാലെ
അഴിയിട്ടു പൂട്ടിയാ നെയ്ത്തുശാല

പണിചോദിച്ചൊരുശബ്ദപ്പെരുവെള്ളമലതല്ലി
യണയുന്ന കാഴ്ചയാൽ വെമ്പിയാടി

ഒരുമാത്രശ്ശങ്കമെത്തി മുതലാളൻ, തൊഴിൽശാല—
പ്പെരുവാതിൽ പെട്ടെന്നു വാപിളർന്നു.

പുകപൊങ്ങി ഗഗനത്തിൽ, പശിയാററും പണിയായി
പുതുവീര്യം പുൽകിയാ മർത്ത്യരെ.

അതുകണ്ടാച്ചെറുപയ്യൻ പറകയായ്:–"ജനിനിനമ്മാം
ഇതുപോലെയൊന്നിച്ചാൽ തെണ്ടിടേണ്ട."

—!:*:—

ഡിസംബർ അവസാനത്തിൽ പ്രദർശനമാരംഭിക്കുന്നു

★ ജനോവ (GENOVA) ★

മലയാളത്തിലും തമിഴിലും.

B. S. സരോജ, M. G. രാമചന്ദ്രൻ, P. S. വീരപ്പാ, ആലപ്പി വിൻസൻറ്, M. G. ചക്രപാണി, T. S. ദുരരാജ്, ബാലസുബ്രഹ്മണ്യം, കണ്ണാംബ, ജാനകി Etc.

കഥ, സംഭാഷണം: സ്വാമി ബ്രഹ്മവ്രതൻ.

സംഗീതം: ജ്ഞാനമണി, കല്യാണം, വിശ്വനാഥൻ.

ഡാൻസ്: ഉമാ സിസ്റ്റേഴ്സ്.

ഡയറക്ഷൻ: F. നാഗൂർ.

സ്റ്റുഡിയോ: ന്യൂട്ടോൺ.

★ CHANDRU PICTURES, ALLEPPEY. ★

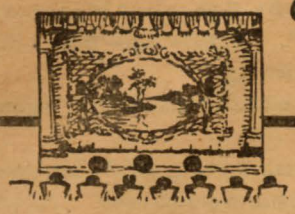

"ദാമ്പത്യ ജനകീയം!"

(കെ. ജാനമ്മ എം. എ.)

"രാധേ! ഞാൻ ഭർത്താവ്, നീ ഭാര്യ, സമ്മതിച്ചോ?"—

എട്ടു വയസ്സു പ്രായമുള്ള രവി അവന്റെ ഇളയ സഹോദരി രാധയോടു ചോദിച്ചു. അവൾക്കു ആറു വയസ്സു പ്രായമുണ്ട്. അവരിരുവരും വൈകുന്നേരം സ്കൂൾ വിട്ടു വീട്ടിൽ വന്നു, കാപ്പികുടി കഴിഞ്ഞു, മുററത്തുള്ള തൈമാവിൻ ചുവട്ടിൽ കളിക്കാൻ കൂടിയിരിക്കുകയാണ്. ഓരോ ദിവസം ഓരോ കളിയാണ്. ചിലപ്പോൾ അയൽവീടുകളിലുള്ള കുട്ടികളും കൂട്ടും. ചില ദിവസം രാജാവും മന്ത്രിയും കളിക്കും. ചില ദിവസം പശുവും പുലിയും. ചിലപ്പോൾ കിളിത്തട്ട്. ചിലപ്പോൾ കല്ലുകൊത്തും. അന്നു ഭർത്താവും ഭാര്യയുമായി അഭിനയിക്കാനാണ് അവർ തീർച്ചയാക്കിയതു്

"അതു വേണ്ട, ഞാൻ ഭർത്താവ്, രവി ഭാര്യ അങ്ങനെ മതി"—രാധ ഒരു ഉപക്ഷേപം അവതരിപ്പിച്ചു.

രവി അവളുടെ അവളുടെ അജ്ഞതയെപ്പററി ചിരിച്ചു:—"എടീ, മറയീ പെണ്ണുങ്ങൾ ഭർത്താവാകുമോ?

"ആയാലെന്തു്? ആണുങ്ങൾക്കു മാത്രമേ ഭർത്താവായിക്കൂടു എന്നുണ്ടോ?—അവൾ യുക്തിവാദം ചെയ്തു.

"അതെ, ആണുങ്ങൾതന്നെയാണ് ലോകത്തിൽ എല്ലായിടത്തും ഭർത്താവ്. നമ്മുടെ വീട്ടിൽ തന്നെ അമ്മയാണോ, അച്ഛനാണോ ഭർത്താവ്. അച്ഛനല്ലേ? അതുകൊണ്ടാണ ഞാൻ ഭർത്താവായിക്കൊള്ളാം നീ ഭാര്യയായിരുന്നാൽ മതി എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതു്."

"എനിക്കതിനിപ്പം മനസ്സില്ല. അമ്പെടാ, എന്റെ രവീ നിനക്കൊന്നു ഭാര്യയായിരുന്നാൽ ഇത്ര കുറച്ചിലെന്താണ്? ഞാൻ ഭർത്താവായിക്കൊള്ളാം."

"അപ്പോൾ നമ്മുടെ വീട്ടിൽ അമ്മയ്ക്കു് അച്ഛനേക്കാൾ മോശമായ സ്ഥാനമേ ഉള്ള എന്നാണോ നിന്റെ വിചാരം?"

"എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലല്ലോ. അമ്മയാണു പ്രധാനിയെങ്കിൽ ആ സ്ഥാനം രവി എടുത്തുകൊള്ളാനല്ലേ ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. എനിക്കു കുറെ താണ സ്ഥാനം മതി"—യുക്തിയിൽ രാധതന്നെ മുന്നിട്ടുനിന്നു.

"ഏതായാലും നിന്റെ ഭരണത്തിൻകീഴിലിരിക്കാൻ ഞാൻ തയ്യാറില്ല. എന്നെ ഭർത്താവാക്കാമെങ്കിൽ ഞാൻ കൂടാം. അല്ലെങ്കിൽ ഞാനില്ല. ഞാൻ പന്തുകളിക്കാൻ പോകും."

"അപ്പോൾ ഭർത്താവാണ ഭരിക്കുന്നതെന്നു പറയൂ. ഞാൻ നിന്റെ വേലക്കാരിയായി ഇരുന്നുകൊള്ളണം അല്ലേ? അതിനു കുറെ ചേതമുണ്ട്."

"ചേതമുണ്ടെങ്കിൽ വേണ്ട. ആരു പറഞ്ഞു നീ എന്റെ വേലക്കാരിയായിരിക്കണമെന്ന്? ഞാൻ ദേ, തലപ്പന്തു കളിക്കാൻ മൈതാനത്തേക്കു പോകുന്നു! അവിടെ തങ്കപ്പനും മാധവനും ജേക്കബും ജോണുമെല്ലാം കൂടിയിട്ടുണ്ട്. നീ ഭർത്താവായി ഇവിടെത്തന്നെ ഇരുന്നുകൊള്ള."

അവൾ വിഷമിച്ചു. യുക്തിവാദത്തിൽ രവി മട്ടത്തു എന്നായപ്പോൾ അവൻ പ്രയോഗിച്ച ഒരു ഭീഷണിയാണ് നിസ്സഹകരണം അവൻ പോയാൽ അവൾ ഒററയ്ക്കാകും. പിന്നെ ഒരു രസവുമില്ല. താൻ ഇന്നത്തേക്കു് ഒരു 'ഭാര്യ'യായാലും തരക്കേടില്ല, രവി പോകരുതെന്നു് അവൾ ആഗ്രഹിച്ചു. ഒരു സന്ധിക്കുള്ള സന്നദ്ധതയിലേക്കു് അവളുടെ മനസ്സ മെല്ലെ ചാഞ്ഞുവന്നു.

അങ്ങനെ അവൾ മ്ലാനമുഖത്തോടും, രവി വിജയഭാവത്തിലും അവിടെ നിൽക്കുമ്പോൾ അച്ഛൻ ആഫീസിൽ നിന്നു വന്നു പടികയറി. തന്റെ ഓമനമകൾ വിഷാദഭാവത്തിലും, ആ കുസൃതിച്ചെക്കൻ—രവി—വിജയഭാവത്തിലും നിൽക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം അടുത്തുചെന്നു വാത്സല്യപൂർവ്വം ചോദിച്ചു:—

"എന്താ മോളെ! എന്തുപററി?"

അനന്തരം അദ്ദേഹം രവിയെ നോക്കി. അവൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു നിൽക്കുന്നു.

അവൾ ചോദിച്ചു:—"അച്ഛാ, ഭാര്യയാണോ ഭർത്താവാണോ വലിയ ആൾ?"

അദ്ദേഹം സ്വല്പനേരം പകച്ചു നിന്നു.

"ആരുടെ കാര്യമാണെന്റെ മോൾ പറയുന്നതു്?"

"അച്ഛാ!—രവി പരിഹാസഭാവത്തിൽ അവൾക്കു വേണ്ടിയെന്നവണ്ണം കടന്നു കയറി ഒരു വിശദീകരണം നൽകാൻ ശ്രമിച്ചു.—അച്ഛാ! നമ്മുടെ "ഉണ്ടക്കണ്ണിയാരി"ല്ലേ, "ഉണ്ടക്കണ്ണിയാർ" അയാളുടെ കെട്ട്യോളുടെ കാര്യമാണവൾ ചോദിക്കുന്നതു്. കണ്ണിയാരാണോ കണ്ണിയാട്ടിയാണോ വലിയ ആൾ എന്ന്. അതുപോലും കണ്ടാൽ ഇവൾക്കു മനസ്സിലാകുകയില്ലല്ലോ കഷ്ടം! (ഈ "ഉണ്ടക്കണ്ണിയാർ" എന്ന പേരിൽ അന്നാട്ടിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ആൾ കഷ്ടിച്ചു മൂന്നരയടിമാത്രം ഉയരം വരുന്ന ഒരു വിചിത്ര മനുഷ്യനാണ്. അയാളുടെ ഭാര്യയ്ക്കു് ആറടി ഉയരവും വരും.)

"പോടാ, പോ, നിന്നോടു ചോദിച്ചില്ല. അയാൾ ഒരു വലിയ വ്യാഖ്യാതാവ്!"—അദ്ദേഹം അവനെ വിലക്കി.

"എന്താ മോളെ പറയൂ. എന്റെ മോൾക്കു് അറിയേണ്ടതു് എന്താണ്? കേൾക്കട്ടെ"

അവൾ ചോദ്യം ആവർത്തിച്ചു:—"അച്ഛാ, ഭാര്യ എന്നു പറയുന്നതാണോ ഭർത്താവ് എന്നു പറയുന്നതാണോ കൂടിയ സ്ഥാനം?"

മുററത്തു് അച്ഛനും മക്കളുംകൂടിയുള്ള ഈ സംഭാഷണം കേട്ട് കഥയെന്തെന്നറിയാനായി ഗൗരിയമ്മ ഇപ്പുറത്തു വരാന്തയിലേക്കു വന്നു, കാഴ്ചയിൽ ഒരു മുപ്പത്തിയഞ്ചു വയസ്സു പ്രായം തോന്നിക്കുന്ന ഒരു പ്രൗഢസുന്ദരി. ആഭിജാത്യവും കുലീനത്വവും തികഞ്ഞ ഒരു ഗൃഹനായിക.

"എന്താ തർക്കം? കുറെ നേരമായല്ലോ തുടങ്ങിയിട്ട്. വിഷയമെന്താണ്?"

അദ്ദേഹം രാധയുടെ ചോദ്യം അമ്മയുടെ മുമ്പിലേക്കു് ഇട്ടുകൊടുത്തു.

"ഓഹോ, ഇതൊരു ഗഹനവിഷയമാണല്ലോ. എന്താ, മോളെ, ഇന്നിങ്ങനെയൊരു പ്രശ്നമുദിക്കാൻ കാരണം? ഇതു പാഠപ്പുസ്തകത്തിലൊ മററൊ ഉള്ളതാണോ?

രവി:—(വീണ്ടും ഹാസ്യഭാവത്തിൽ) അവൾക്കു നാളെ പരീക്ഷയ്ക്കു പഠിച്ചുകൊണ്ടു ചെല്ലാനുള്ള ചോദ്യമാണമ്മേ!"

രാധ കുപിതയായി. പെട്ടെന്നു് അവനെ എറിയാൻ അവൾ ഒരു കൈ മണൽ വാരി. എങ്കിലും ഉടനെതന്നെ താഴെയിട്ടുകളഞ്ഞു. അതു സ്വല്പം അവിവേകമായിപ്പോയെന്നു് അവൾക്കു തന്നെ തോന്നി.

എല്ലാവരും വരാന്തയിൽ വന്നു കയറി. നല്ല സിമൻറിട്ട

THE SEAL OF QUALITY

അനുഭവസിദ്ധിയുള്ള ആയുർവ്വേദ മരുന്നുകൾക്കും വിദഗ്ദ്ധചികിത്സക്കും.

ദൂരസ്ഥന്മാർക്ക് രോഗവിവരങ്ങൾ എഴുതി അറിയിച്ചാൽ ചികിത്സ നിശ്ചയിച്ചു, മരുന്നുകൾ വി.പി.യായി അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതാകുന്നു. വൈദ്യന്മാർക്കും, വൈദ്യശാലകൾക്കും പ്രത്യേക ആനുകൂല്യങ്ങൾ. പുതിയ വിലവിവരപ്പട്ടികക്കു എഴുതുക.

കൊച്ചിൻ ആയുർവ്വേദിക് ലബോറട്ടറീസ് ലിമിററഡ്

തൃശ്ശിവപേരൂർ P.B.32. തെക്കെ ഇന്ത്യ

മിനുമിനുത്ത വിശാലമായ വരാന്ത. അച്ഛൻ അകത്തുപോയി ഉടുപ്പുകൾ അഴിച്ചിട്ടശേഷം വെളിയിൽവന്നു് ഒരു കസേരയിലിരുന്നു. ഗൗരിയമ്മ ചായ അവിടെക്കൊണ്ടുവന്നു കൊടുത്തശേഷം, സ്വല്പം മാറി, ഭിത്തിയിൽ ചാരി അവിടെത്തന്നെ നിന്നു. കുട്ടികൾ ഇളം തിണ്ണയിലും.

രാധ ഉണ്ടായ വാദപ്രതിവാദം വിവരിച്ചു. അവളുടെ ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരത്തെ ആശ്രയിച്ചാണു്, അന്നത്തെ അനന്തരപരിപാടികൾ നിലകൊള്ളുന്നതെന്നു വ്യക്തമായി. അച്ഛനും അമ്മയും പരസ്പരം കണ്ണിൽ നോക്കി. എന്താണു പറയേണ്ടതെന്നു് അവർക്കു് രൂപമുണ്ടായില്ല. കാരണം, ഇതേപ്രശ്നം, ഈ രൂപത്തിലല്ലെങ്കിലും, അവർ തമ്മിലും പലപ്പോഴും, ഒളിഞ്ഞുതെളിഞ്ഞും, ആരംഭം മുതൽക്കേ നിലനിന്നുപോന്നിട്ടുള്ള ഒന്നാണു്. ഇപ്പോൾ, ഇതാ, ചരിത്രം ആവർത്തിക്കുന്നു! അതുതന്നെ. പക്ഷെ അതെന്തിനു കുട്ടികൾ അറിയണം. അച്ഛൻ അങ്ങുമിങ്ങും തൊടാത്ത ഒരു വേദാന്തപ്രസംഗംകൊണ്ടു് ആ ദുർഘടപ്രശ്നത്തിൽനിന്നു് ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ ശ്രമിച്ചു.

"വഴക്കുണ്ടാക്കാതെ പോയിക്കളിച്ചോളിൻ മക്കളെ! എടാ രവീ, അവളെന്താ പറയുന്നതെന്നു വച്ചാൽ അങ്ങനെ സമ്മതിച്ചേക്കു.

(ഇതിങ്കൽ രവി പിണങ്ങാതെയിരിക്കാൻ വേണ്ടി അച്ഛൻ അവനെ നോക്കി കൗശലത്തിൽ ഒന്നു കണ്ണടച്ചു കാണിച്ചു.)

കുട്ടികൾ ഇരുവരുംകൂടി വീണ്ടും ചിരിച്ചട്ടഹസിച്ചുകൊണ്ടു് മുററത്തേയ്ക്കോടി.

"എന്താ, ഇപ്പോഴെങ്ങനെയിരിക്കുന്നു?"—രാധ വിജയസ്മിതത്തോടെ ചോദിച്ചു.

"എങ്ങനെയിരിക്കാനാ, ഞാൻ ദേ പന്തുകളിക്കാൻ പോണു. എന്നെക്കൊണ്ടു വയ്യാ, നിന്റെ ഈ താളത്തിനൊക്കെ തുള്ളാൻ"—അവൻ അലസഭാവത്തിൽ പറഞ്ഞു.

അങ്ങനെ അപ്പീൽ വിധികൊണ്ടും ഗുണമില്ലെന്നുവന്നു. ഒടുവിൽ, എന്തെങ്കിലുമാകട്ടെ, അവൾതന്നെ ഭാര്യയായിരുന്നുകൊള്ളാമെന്നു മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെയെങ്കിലും സമ്മതിച്ചു. പെട്ടെന്നു രവിയുടെ മുഖം തെളിഞ്ഞു. അവൻ ഭർത്താവായിച്ചമഞ്ഞു. ഗൃഹഭരണം തുടങ്ങി.

"കേട്ടോ, ഊണു കാലമായില്ല്യോ, ഇവിടെ ഇതേവരെ? നേരം ഉച്ചയാകാറായല്ലൊ. എനിക്കു് ആഫീസിൽ പോകാൻ വൈകി."—രവി മുററത്തു വീണു കിടന്ന ഒരു കവളൻമടലിന്റെ പുറത്തു കയറിയിരുന്നുകൊണ്ടു് 'ഭാര്യ'യോടായി ആജ്ഞാപിച്ചു.

—"ഞാനീ സാമ്പാറുവയ്ക്കാൻ ഒന്നു് അരയ്ക്കുകയാണേ. അരി അടുപ്പത്തു കിടക്കുന്നു, തിളയ്ക്കാറായി. ഇവിടെ അടുപ്പിൽ വയ്ക്കാനാണെങ്കിൽ ഒരുകൊള്ളി വിറകില്ല. അതിനിടയിൽ പശുവും കിടാവും കെട്ടഴിഞ്ഞു പറമ്പിലാകെ ഓടിനടന്നു കൃഷിയൊക്കെ ചവുട്ടി നാനാവിധമാക്കും. അവററയെ പിടിച്ചു കെട്ടാൻ പുറകെ ഓടി നടക്കണം. ഈ കൊച്ചാണെങ്കിൽ കയ്യിൽ നിന്നു താഴെയിറങ്ങുകയില്ല. നീറപോലെ കരച്ചിൽ തന്നെ കരച്ചിൽ. നിങ്ങൾ ഈ കുഞ്ഞിനെ ഒന്നു പിടിക്കുമോ? ഞാൻ ഈ കഞ്ഞിയൊന്നു വാർക്കട്ടെ."—രാധ ഒരു വാഴക്കുന്യു് എടുത്തു്, അതൊരു കുഞ്ഞാണെന്നുള്ള നാട്യേന, അതിനെ മാറോടു് അടുക്കിപ്പിടിച്ചു താലോലിച്ചുകൊണ്ടു് രവിയുടെ കയ്യിലേയ്ക്കു കൊടുക്കാൻ വച്ചുനീട്ടി "എന്റെ മോൻ കരയാതെ, അമ്മ ഇപ്പോൾ പാലു തരാം. അച്ഛനു ചോറു കൊടുക്കട്ടെ"—അവൾ വാഴക്കുമ്പിനോടായി പറഞ്ഞു.

രവി കുഞ്ഞിനെ വാങ്ങാൻ മടിച്ചു. ആ വാഴക്കുമ്പിൽനിന്നു കറ ഒലിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

"കുഞ്ഞിനെ നോക്കുന്നതു നിന്റെ ജോലിയാണു്. എന്നേക്കൊണ്ടാവില്ല. പോരെങ്കിൽ ഈ കൊച്ചിനു് എപ്പോഴും ജലദോഷപ്പനിയാണെന്നു തോന്നുന്നു. മൂക്കിൽനിന്നു തുരുതുരാ വെള്ളം ഒഴുകുന്നു."—രവി ഒഴിഞ്ഞു.

"കുഞ്ഞിനെ നോക്കുന്നതു് എന്റെ മാത്രം ജോലിയാണോ? നിങ്ങൾക്കു് അതിനെ ഒന്നെടുത്താലെന്താണു്? ഞാൻ ഈ കഞ്ഞിയൊന്നു വാർക്കട്ടെ"

"അതിനെ അവിടെയെങ്ങാനും കിടത്തു്. കുഞ്ഞുങ്ങളെ എപ്പോഴും ഇങ്ങനെ എടുത്തുകൊണ്ടുനടന്നു ശീലിപ്പിക്കുന്നതു നന്നല്ല"—ഭർത്താവു ഭാര്യയ്ക്കു ഹിതോപദേശം നൽകി.

അവൾ ആ വാഴക്കുമ്പിനെ മെല്ലെ താഴെ കിടത്തി. പിന്നെ മൂന്നു ചിരട്ടകൊണ്ടു് കൂട്ടിയിരുന്ന അടുപ്പിൽനിന്നു കഞ്ഞി വാർത്തു. രണ്ടുമൂന്നു പഴുത്ത പ്ലാവിലകൾ കൂട്ടിത്തയ്ച്ചു് അതിൽ ചോറു വിളമ്പിവച്ചു. "ഭർത്താവു്" ഊണു കഴിക്കാൻ വന്നു.

"കൈ കഴുകാൻ വെള്ളമെവിടെ?"—രവി അക്ഷമകലർന്ന സ്വരത്തിൽ ചോദിച്ചു.

അവൾ:—ഓ, വെള്ളം കോരി വയ്ക്കാൻ നേരം കിട്ടിയില്ല അതാ, പാളയും കയറും കിണററിൻകരയിൽ കിടപ്പുണ്ടു്. നിങ്ങൾ തന്നെ ഒരു പാള വെള്ളം കോരി കൈയും കാലും കഴുകിയിട്ടു വരൂ.

രവി:—വെള്ളം കോരുന്നതും നിന്റെ ജോലിയിൽ പെട്ടതാണു്. അതൊന്നും എനിക്കു സാദ്ധ്യമല്ല.

രാധ:—നിങ്ങൾ ഒരുപാള വെള്ളം ഒന്നു കോരിപ്പോയെന്നുവച്ചു് എന്തു തരക്കേടാണു വരാനുള്ളതു്. എല്ലാം എന്റെ ജോലിയാണോ? പിന്നെ നിങ്ങളുടെ ജോലിയെന്തു്?

രവി:—ഭരണം, ഭരണം! അറിയാമോ? ഭർത്താവു് എന്നു വച്ചാൻ ഭരിക്കുന്നവൻ എന്നാണർത്ഥം.

രാധ:—പിന്നേ! ഒരാൾതന്നെയങ്ങു ഭരിച്ചേച്ചാൽ മതിയല്ലൊ. അതു സി. പി. യുടെ ഭരണം പോലെയായിരിക്കും. വീട്ടിലുള്ളവർ എല്ലാവരും കൂടിച്ചേർന്നു നോക്കിയെങ്കിൽ മാത്രമേ വീട്ടുകാര്യങ്ങൾ നടക്കുകയുള്ളു.

രവി:—എടീ, നീ പറയുന്നതു ജനകീയമാണു്. അതെന്റെ അടുക്കൽ നടപ്പില്ല.

രാധ:—നടപ്പില്ലെങ്കിൽ ഇവിടെ ഊണും നടപ്പില്ല.

രവി:—ഞാൻ ഹോട്ടലിൽ പോയി ഉണ്ണും. അല്ലെങ്കിൽ വേറെ ഭാര്യയെ കൊണ്ടുവരും.

രാധ:—അതുതന്നെ എനിക്കാ ആകരുതോ?

രവി:—നിനക്കു പണമെവിടെ? ഒന്നാം തീയതി ശമ്പളം കിട്ടുന്നതു് എന്റെ കയ്യിലല്ലേ?

രാധ:—അപ്പോൾ പണത്തിന്റെ മുഷ്ക്കാണിതൊക്കെയെന്നു പറയു. എനിക്കു ഉദ്യോഗമുണ്ടെന്നും നിങ്ങൾക്കു് ഉദ്യോഗമില്ലെന്നും വിചാരിക്കുക. അപ്പോൾ ഈ ഭരണമൊക്കെ എങ്ങനെ നടക്കും?

രവി:—അപ്പോൾ നീ ഭർത്താവാകും. ഞാൻ ഭാര്യയും.

രാധ:—അപ്പോൾ പണമാണോ ഭാര്യയാരെന്നും ഭർത്താവാരെന്നും നിശ്ചയിക്കുന്നതു്?

രവി:—അല്ലാതെ പിന്നെ?

രാധ:—നമുക്കു തമ്മിൽ സ്നേഹത്തോടെ യോജിച്ചു കാര്യങ്ങൾ നടത്തിക്കൂടെ?

രവി:—കണ്ടോ, വീണ്ടും ജനകീയമാണവൾ കൊണ്ടുവരുന്നതു്?

രാധ:—അതെന്താ, നാട്ടുകാര്യത്തിൽ ജനകീയമാകാമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ പിന്നെ, വീട്ടുകാര്യത്തിൽ മാത്രം പാടില്ലെന്നുണ്ടോ?

രവി!—ജനകീയത്തിനു് ഒരു സ്ഥിരതയില്ലെടീ. മന്ത്രിക്കുഴപ്പങ്ങൾ അടിക്കടി ഉണ്ടാവും. ഒററ ആരോ പണമുണ്ടായാൽ, മന്ത്രിഭരണം കുലുങ്ങും. സി. പി. ഭരണം എത്ര ഉറപ്പായിരുന്നു?

രാധ:—അതെയതെ, ഒററവെട്ടു്. പിറെറ ദിവസം നേരം വെളുത്തപ്പോൾ സി. പി. യെ കണ്ടില്ലല്ലൊ. ജീവനുംകൊണ്ടു പാവം പമ്പ കടന്നു!

രവി:—അപ്പോൾ ഇവിടെയും ജനകീയം മതിയെന്നാണോ നീ പറയുന്നതു്?

രാധ:—സംശയമെന്തു്? അല്ലെങ്കിൽഎനിക്കു ഭാര്യയായിരിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല.

രവി:—നീ എന്നെ വെട്ടി ഓടിക്കുമോ? സി. പി. യോടു് ചെയ്തതുപോലെ.

രാധ:—ജനകീയമാണെങ്കിൽ വെട്ടേണ്ടി വരുകില്ലല്ലൊ. നമുക്കു യോജിപ്പോടെ, സന്തോഷമായി കാര്യങ്ങൾ നടത്താമല്ലൊ.

രവി:—പക്ഷെ, ഭരണം ശരിക്കു നടക്കുകില്ലെന്നു മാത്രം.

രാധ:—എന്നാലും നമുക്കു ഉള്ളതുകൊണ്ടു തൃപ്തിയായും സ്വസ്ഥതയോടും ജീവിക്കാമല്ലൊ. അതല്ലേ സന്തോഷം?

രവി:—ശരി, എന്നാൽ, ഇനി അങ്ങനെയൊന്നു നോക്കാം. അപ്പോൾ, ഞാൻ വെള്ളം കോരാം. കുഞ്ഞിനെ എടുക്കാം, പശുവിനെയും കിടാവിനെയും അഴിച്ചുകെട്ടാം. കറിയ്ക്കരക്കാം. കഞ്ഞി വാർക്കാം. നീ ആഫീസിൽ പോകണം.

രാധ:—എന്നല്ല ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. നമുക്കു് ഒത്തൊരുമയുണ്ടെങ്കിൽ, ഇങ്ങനെ ജോലികൾ കണക്കു പറഞ്ഞു പകുത്തെടുക്കേണ്ട ആവശ്യമേ വരുകില്ല. ആവശ്യംപോലെ അപ്പഴപ്പോൾ ചെയ്തുകൊണ്ടാൽ മതി. ആരും ആരെയും ഭരിക്കേണ്ടാ. അതാണെന്റെ ജനകീയം. മനസ്സിലായോ?

കുട്ടികളുടെ ഈ സംഭാഷണം മുഴവൻ അകത്തുനിന്നു ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അച്ഛനും അമ്മയും ആശ്ചര്യപൂർവ്വം പരസ്പരം കണ്ണിൽ നോക്കിക്കൊണ്ടു് ഒരേശ്വാസത്തിൽ പറഞ്ഞു:—

"അമ്പടീ, കൊച്ചുമിടുക്കീ!!"

—:0:—

K. C. MATHEW & CO.,

എല്ലാത്തരം അല്ലോപ്പതി, ഹോമിയോപ്പതി, ഇംഗ്ലീഷ് ഔഷധങ്ങളും, ബ്രാണ്ടി, വിസ്കി, ജിൻ, വെർമൗത്തു്, ബീയർ, വീൻകാർണീസ് മുതലായവയും വിൽക്കപ്പെടും.

ഇംഗ്ലീഷ് ഔഷധശാല, കോഴഞ്ചേരി.

PENICILLIN IN READY STOCK.

കെട്ടുതാലിയുടെ കഥ

(തകഴി ശിവശങ്കരപ്പിള്ള)

ഭർത്താവു മരിക്കുമ്പോൾ ഭാര്യ ചോദിക്കും "എന്നെ ഇട്ടേച്ചു പോവുകയാണോ" എന്നു്. കുഞ്ഞു മരിക്കുമ്പോൾ അമ്മയും അതേ മാതിരി തന്നെ; ഭാര്യ മരിക്കുമ്പോൾ ഭർത്താവും അതേ ചോദ്യം ചോദിച്ചെന്നു വരാം. എന്നല്ല ആരു മരിക്കുമ്പോഴും ആ വ്യക്തിയോടു് ഏററവും അടുത്തവർ ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യമാണതു്.

പക്ഷേ ഭർത്താവു മരിക്കുമ്പോൾ ഭാര്യ ഈ ചോദ്യം ചോദിക്കുന്നതിനു, പ്രത്യേകതയുണ്ടു്. അതു് അമ്മയുടെ ചോദ്യംപോലെയല്ല; സഹോദരൻെറയും സ്നേഹിതൻെറയും ചോദ്യംപോലെയല്ല; ഭർത്താവിൻെറ ചോദ്യംപോലെ തന്നെയുമല്ല. ആ മരണംമൂലം അവൾക്കെല്ലാം ജീവിതത്തിൽ ഒരു വീടവുണ്ടാവുകയാണു്. അമ്മയുടെ ദുഃഖം വലുതാണു്. അവർ നൊന്തു പെററു; ഓമനിച്ചു വളർത്തി. ജീവിതത്തിനു് അവരുടെ സംഭാവനയായിരുന്നു. അതാണു പോയതു്. അപ്പോൾ, വംശത്തിൻെറ നിലനിൽപ്പിനുവേണ്ടി അമ്മയിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള അതിവിശുദ്ധമായ ആ ഏതോ ഒന്നിനു ഏററ നൊമ്പരമാണു് അമ്മയുടെ ദുഃഖം. സഹോദരനു ഞങ്ങൾ ഇത്രപേരായിരുന്നു; ഒന്നുപോയി എന്ന ദുഃഖമാണു്. ഭർത്താവിനു്, ഭാര്യയുടെ ശുശ്രൂഷയും എല്ലാം ഓർത്തോർത്തു വ്യസനമാണു്.

ഭാര്യക്കോ?

അതിനു പ്രത്യേകതയുണ്ടു്. പ്രത്യേകത എന്താണെന്നോ? അതു കുറെ ഓർക്കാനുള്ളതാണു്; പറയാനുള്ളതാണു്. ആണും പെണ്ണും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിൻെറ—ഗാർഹികബന്ധത്തിൻെറ, സാമ്പത്തികസംവിധാനത്തിൻെറ എന്നല്ല, ജീവിതത്തിൻെറ തന്നെ സാമൂഹ്യപശ്ചാത്തലത്തിലുള്ള ചരിത്രവും, പരിവർത്തനവും നിയമവും തത്വശാസ്ത്രവും എല്ലാം ഓർക്കുമ്പോൾ ആ പ്രത്യേകതയുടെ രൂപം കിട്ടും. അല്ലെങ്കിൽവേണ്ട, കെട്ടിയ പെണ്ണിൻെറ കഴുത്തിലെ താലിയെ നോക്കി ആലോചിച്ചാൽ മതി.

അതു തൊണ്ടക്കുഴിയിൽ പററിച്ചേർന്നു് പ്രാണൻെറ സ്പന്ദനത്തിൽ ചലിക്കുന്നതു് കണ്ടിട്ടില്ലേ? അപ്പോൾ, എന്നെ ഇട്ടേച്ചുപോവുകയാണോ എന്നു ചോദിക്കുന്നതിൻെറ അർത്ഥം മനസ്സിലായോ?

"എന്നെ ഇട്ടേച്ചു പോവുകയാണോ?" എന്നു് അവൾ ചോദിച്ചു. എന്തോ പറയാനെന്നപോലെ അയാളുടെ വായ് പകുതി തുറന്നു തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. അവളെ നോക്കുന്നതുപോലെ കണ്ണുകൾ പകുതി തുറന്നിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷേ അശ്രുകൊണ്ടു മൂടിയതുപോലെ ഇരിക്കുന്നു മിഴികൾ. അയാൾ മലർന്നു വിറകുകഷ്ണംപോലെ കിടക്കുകയാണു്.

ചോദ്യത്തിനുത്തരം അവൾ പ്രതീക്ഷിച്ചു. ഉവ്വ്, തീർച്ചയായും പറയും; "അല്ല" എന്നു് ഒരു ശബ്ദം ഉണ്ടാകും. തലതല്ലിക്കരയുന്ന അവളെ നോക്കുകയാണു് വീണ്ടും അവൾ ചോദ്യം ആവർത്തിച്ചു.

"അയ്യോ, ശ്വാസം ഇല്ലേ!" അവൾ ഒരു രഹസ്യം കണ്ടുപിടിച്ചു. അവൾ പിടിച്ചു കുലുക്കി. കൺപോളകൾ പൊളിച്ചു. ചുണ്ടു പിടിച്ചു മലർത്തി. ആ ശരീരത്തിൻെറ മേലിലേക്കു് അവൾ വീണു.

നടന്നതു് അവൾക്കു വിശ്വസിക്കാൻ വയ്യ. മരണത്തെ അവൾ അവിശ്വസിക്കുന്നു. അതു്, അവളുടെ ഭർത്താവു് അവളെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു എന്നതുകൊണ്ടാണു്. ആ പുരുഷൻ കയ്യും കാലും ഉടലും തലയും എല്ലാം ശരിക്കുതന്നെ വച്ചു കിടക്കുന്നു. അപ്പോൾ അവളുടെ കരച്ചിൽ കേട്ടു് എന്തെങ്കിലും പറയാതിരിക്കുമോ? ഒരു പക്ഷേ അയാളുടെ തല ഉടലിൽനിന്നു മുറിഞ്ഞു കിടന്നിരുന്നെങ്കിൽ ആ യാഥാർത്ഥ്യം വിശ്വസിച്ചേനെ. എങ്കിലും ഒട്ടിച്ചു ചേർത്തു വച്ചു നോക്കും.

അവൾ മടിയിൽ അയാളുടെ തല എടുത്തുവച്ചു ചോദ്യം ആവർത്തിച്ചു.

ആ യാഥാർത്ഥ്യം അവൾക്കു ബോധ്യമായി. അയാൾ മരിച്ചു.

"ഇനി എനിക്കാരുണ്ടു്?"

അടുത്ത ചോദ്യമാണു്,

"പറഞ്ഞേ!"

ആ ഉത്തരത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള ശ്രമമാണു്.

"ഞാൻ എന്തു ചെയ്യണം?"

ഉത്തരമില്ല.

അപ്പോഴും അവൾ ചുണ്ടു പിടിച്ചു മലർത്തിയും കൺപോളകൾ പിടിച്ചു വികസിപ്പിച്ചും ഉത്തരത്തിനുവേണ്ടി ശ്രമിച്ചു.

ഉത്തരമില്ല. മരിച്ചാലും ഒരു വാക്കിൽ ഒരുത്തരം കിട്ടുമെന്നാണു് അവളുടെ വിചാരം.

പിന്നെ സർവ്വസാധാരണമായ പരിദേവനങ്ങൾ. സ്നേഹത്തിൻെറ കഥകൾ! അവൾ ഉണ്ണാതിരുന്നതിനു വഴക്കു പറഞ്ഞതും, എല്ലാം.

അയൽക്കാരി പെണ്ണുങ്ങൾ, അടുത്തുകൂടി എന്തൊക്കെയോ പറഞ്ഞു. ആശ്വസിപ്പിക്കാനാണത്രേ! പക്ഷേ കൂടെക്കൂടെ അത്യുച്ചത്തിൽ "എനിക്കാരുണ്ടു്? ഞാനെന്തു ചെയ്യണം" എന്ന ചോദ്യം ചോദിച്ചു. എന്തിനെന്നോ? പിരിഞ്ഞുപോയ ആത്മാവു് ആ പരിസരത്തിൽ കാണും. അവൾ ദുഃഖിക്കുന്നതു കണ്ടു് തേങ്ങിത്തേങ്ങി അവിടെയൊക്കെ ഉഴലുകയാണു്. അതു് ഉത്തരം നൽകും.

ആ പെണ്ണുങ്ങൾ ആ ചോദ്യങ്ങൾക്കു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അവർക്കതിൻെറ അർത്ഥം കുറെയൊക്കെ മനസ്സിലാകും. എനിക്കാരൊണ്ടു് എന്നു ചോദിക്കുമ്പോൾ, മനുഷ്യൻ മണ്ണാളും വാഴുമോ എന്നു തുടങ്ങി കുറെ പറയും. എന്നിട്ടു് ഒരു തമ്പുരാനൊണ്ടു് എന്നു ആശ്വസിപ്പിക്കും. ഞാനെന്തു ചെയ്യും എന്നു ചോദിക്കുമ്പോൾ വാ കീറിയ തമ്പുരാൻ ഇരയും തരുമെന്നു പറയും.

എന്നാലും എത്രനേരം ഉത്തരം കിട്ടാത്ത ആ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാൻ കഴിയും?

* * * * *

അയൽപക്കത്തുള്ള വീടുകളിൽ അവൾ അന്നു് ഒരു സംഭാഷണവിഷയമായിരുന്നു. കൊച്ചുപെണ്ണു്! ചെറുപ്പത്തിലേതന്നെ ഒരു ഭർത്താവുമുണ്ടായി. അയാൾ അവളെയും അവൾ അയാളെയും സ്നേഹിച്ചു. മററു് എല്ലായിടത്തും ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ തമ്മിൽ വല്ലപ്പോഴുമോ എപ്പോഴും തന്നെയോ വഴക്കും ലഹളയും ചിലപ്പോൾ അടിപിടിതന്നെയുമോ ഉണ്ടാകാറുണ്ടു്. പക്ഷേ അവിടെ കളിയും ചിരിയുമേയുള്ളു. ആ അയൽക്കാർക്കു് രണ്ടു കൊച്ചുകുട്ടികളുടെ ഉത്സാഹമയമായ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചാണു് പറയുവാനുള്ളതു്. അവർ ഒരു പാത്രത്തിൽ നിന്നാണു് ഉണ്ണുന്നതു്. അയാൾ ചിലപ്പോൾ അവളെ എളിയിൽ എടുത്തുകൊണ്ടു നടക്കുമായിരുന്നു........അവൾക്കതു നാണമാണു്........ഒരിക്കൽ അവളുടെ മുഖത്തു മീശ വരച്ചു........അങ്ങിനെ നിരവധി കഥകൾ! "എന്നെ ഇട്ടേച്ചു പോവുവാണോ" എന്ന ചോദ്യത്തിൻെറ പൊരുളും ആഴവും അവർക്കെല്ലാം ശരിക്കു മനസ്സിലായി. അവൾക്കിനി ആരുണ്ടു്? അവൾ എന്തുചെയ്യും? അവൾക്കും അയാൾക്കും ബന്ധപ്പെട്ടവരായി ആരെങ്കിലും ഉള്ളതായി തോന്നുന്നില്ല. അങ്ങിനെ ആരും മുമ്പു വന്നിട്ടില്ല. അയാൾക്കു സുഖക്കേടായി കിടക്കുന്ന കാലത്തും മരിച്ചിട്ടും വന്നിട്ടില്ല. പക്ഷേ കല്യാണം നടന്നിട്ടുണ്ടു്. അവളുടെ കഴുത്തിൽ താലിയുണ്ടു്.

ഇനി എങ്ങിനെ അവൾ കഴിയുമെന്ന ചോദ്യം ആ വീടുകളിലെല്ലാം പൊന്തിവന്നു. ആർക്കുമാർക്കും ഉത്തരമില്ല. ആ പട്ടണത്തിൽ വിറകുവെട്ടിയും, പുര മേഞ്ഞും അങ്ങിനെ പല വേലകളും ചെയ്തും കിട്ടുന്നതുകൊണ്ടു് സുഖമായി കഴിഞ്ഞുവന്ന വീടാണതു്. ഇനിയും അവൾ എന്തു ചെയ്യും? 'അങ്ങു കഴിയും' എന്നൊരുത്തരമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ഒരു സ്ത്രീ മാത്രം ചോദിച്ചു.

"ആരുമോരുമില്ലാത്ത അവളെ കല്യാണം കഴിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലോ? അങ്ങനെ ഇനിയും അങ്ങു കഴിയും. കല്യാണം കഴിഞ്ഞില്ലെന്നു വച്ചേക്കണം."

അതു ശരിയാണു്. പക്ഷേ ഒരു താലി! അതിനു് അർത്ഥമൊന്നുമില്ലേ? കഴുത്തിൽ നിന്നും ആ സ്വർണ്ണക്കഷണം പറിച്ചു കളഞ്ഞാലും, താലി അവിടെത്തന്നെ കിടക്കും. പുതിയ ഭർത്താവു വന്നാലും, ആ താലിക്കു് അർത്ഥമുണ്ടായിരിക്കും. അതാണു് നൂററാണ്ടുകളോ ആയുതാബ്ദങ്ങളോ താലിക്കു വരുത്തിക്കൂട്ടിയിട്ടുള്ള പ്രാധാന്യം!

അയാൾ മരിച്ച അന്നു് അയൽവീടുകളിലെ പെണ്ണുങ്ങൾ എല്ലാം അവളുടെ അടുത്തുണ്ടായിരുന്നു. അവർ ഓരോന്നു പറഞ്ഞു് ആശ്വസിപ്പിച്ചു. പിറേറന്നു് അവർ വന്നുംപോയുമിരുന്നു. അവളുടെ അടുത്തു തന്നെ ഇരിക്കാനൊക്കുമോ? അന്നു മൂന്നുനാലു പെണ്ണുങ്ങൾ കൂടി അവളെ കുളിപ്പിച്ചു; കുറച്ചു കഞ്ഞികൊടുത്തു. അവൾ വേണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു. മരിച്ചവർ പോയി; കഞ്ഞികുടിക്കാതിരുന്നുകൊണ്ടു് അവർ തിരിച്ചു വരുമോ? അവളുടെ ധാരമുറിയാതെ ഒഴുകിയ കണ്ണുനീർ ഹൃദയവതികളായ സ്ത്രീകൾ തുടച്ചു. അവരും കരഞ്ഞു. കഞ്ഞിയിൽ കൈവച്ചുകൊണ്ടു് അവൾ ഹൃദയം പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. ആ പെണ്ണുങ്ങളും കരഞ്ഞുപോയി.

"തന്നത്താൻ ഞാൻ ഈ പാത്രത്തിൽ നിന്നും വാരിക്കുടിക്കേണ്ടി വന്നല്ലോ."

അത്ര ദാരുണമായ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം ആ സ്ത്രീകൾക്കു് അ

ന്നോളം നേരിടേണ്ടി വന്നിട്ടില്ല. അവർ അവളുടെ ജീവിതാനന്ദം കണ്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അവളെ അയാൾ വിട്ടിട്ടു പോയി! തനിച്ചേയുള്ളു.

ഒരു വൃദ്ധ 'പൊന്നുമകളേ' എന്നു പറഞ്ഞ് അവളെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് ഏങ്ങലടിച്ചു കരഞ്ഞു.

അവളുടെ തൊണ്ടയിൽ കൂടി വെള്ളം ഇറങ്ങുന്നില്ല.

ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. ആ വീട്ടിൽ അവൾ തനിച്ചായി. കഴിഞ്ഞ കാലത്തെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ഓർത്തോർത്തു കരഞ്ഞു കണ്ണീർ വററിപ്പോയി. ഇനി കണ്ണീർ വരികില്ല; ഒരു നീററൽ മാത്രം. ഇപ്പോൾ ഇനിയും എന്ന ചോദ്യത്തെ അവൾ നേരിടുകയാണ്. കനവും കഴമ്പുമുള്ള ചോദ്യം. ജീവിക്കണം! ആ താലി കഴുത്തിൽ വരും മുമ്പ്, അങ്ങിനെ ഒരു ചോദ്യം അവളെ ഇത്രയും ഗൗരവത്തോടെ നോക്കിയിട്ടില്ല. കന്യകയ്ക്കു പ്രതീക്ഷകളുണ്ട്. ഒരുവൻ വരും; അങ്ങിനെ ഒരു പുരുഷന്റെ ഭാര്യയായിരിക്കുക എന്ന ഏക തൊഴിൽ കിട്ടും. ഈ വിധമുള്ള പ്രതീക്ഷകൾ! ആ തൊഴിലിൽ നിന്നും നിർബന്ധിതമായി അവൾ മാററപ്പെട്ടു. ഇന്നവൾക്കു പ്രതീക്ഷകളില്ല. തന്നെയുമല്ല, എന്താണ് മുത്തശ്ശിമാർ അവളെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്? ഈ താലിയുടെ അർത്ഥം അവൾ ഒരുവന്റെ വകയായി എന്നാണ്.

ഇനിയും എങ്ങനെ കഴിയും? ഇനിയും മറെറാരു പുരുഷനെ ശുശ്രൂഷിക്കുക! അവൾക്കു ഓർക്കാൻ കൂടി വയ്യ. അവൾ ഒരു പുരുഷനെ ശുശ്രൂഷിച്ചു. അല്ല, അവൾ ശുശ്രൂഷിക്കയല്ല ചെയ്തത്. അവൾ കൃതകൃത്യയാകുകയായിരുന്നു. അങ്ങനെ ഇനിയും അവൾക്കു സംതൃപ്തി അടയുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. കഴുത്തിൽ ആ താലികിടക്കുന്നതു് അവൾക്കനുഭവപ്പെട്ടു. ആ താലി കെട്ടിയിട്ടു അവളുടെ ഈശ്വരൻ പോയി.

വററിപ്പോയെന്നു വിചാരിച്ച കണ്ണീരിന്റെ ഉറവ വീണ്ടും പൊട്ടി പ്രവഹിച്ചു.

അവളെ ഓമനിച്ചതാണ്; വാത്സല്യിച്ചതാണ്; താലോലിച്ചതാണ്. അങ്ങനെ അവൾക്കു തന്നെ ഒരു പ്രാധാന്യം തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. അവൾ ഒരാളുടെ കണ്മണിയാണ്. അങ്ങനെ അവൾക്കു ദുശ്ശാഠ്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു; അവൾ കൊഞ്ചുമായിരുന്നു; കുഴയുമായിരുന്നു; ഓമനത്വം അഭിനയിക്കുമായിരുന്നു. അവൾ കരയുന്നതും ദുഃഖിക്കുന്നതും കണ്ട്, ആ ആത്മാവ് ആ പരിസരത്തിൽ തേങ്ങിത്തേങ്ങി ഉഴലുകയാണ്. അവൾക്കു ചുററുമായി ആ ആത്മാവ് വട്ടമിട്ടു സഞ്ചരിക്കുന്നതായി അവൾക്കു തോന്നി. ആ തേങ്ങലുകൾ അവളുടെ ശരീരത്തിൽതട്ടുന്നു. അത്യുഷ്ണളമായ ഒരു ചുംബനം, അവളുടെ കപോലങ്ങളിൽ അനുഭവപ്പെടുന്നു. അതു് ചുടുബാഷ്പത്തിൽ നനഞ്ഞതാണ്.

"ഞാൻ എന്തു ചെയ്യണം?" അവൾ ചോദിച്ചു. അതിനുള്ള ഉത്തരം ആ അന്തരീക്ഷത്തിൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. പക്ഷെ അതു ഭാഷയിലാകുന്നില്ല; പ്രകടമാകുന്നില്ല. ഇളം കാററിലും ദലമർമ്മരത്തിലും പക്ഷികളുടെ കൊഞ്ചലിലും മനുഷ്യന്റെ ആശ്വാസവചനങ്ങളിലും ആ ഉത്തരമുണ്ട്; തിങ്ങിനിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നുണ്ട്.

"മറെറാരുത്തന്റെ കൂടെ പൊറുക്കുക—എനിക്കു മേല" എന്നവൾ പറഞ്ഞു. 'മറെറാരുത്തന്റെകൂടെ പൊറുക്കുക' എന്ന മറുപടി ഉണ്ടായിട്ടെന്നപോലെ പറഞ്ഞു. അവൾ അങ്ങു പറഞ്ഞുപോയി.

ജീവിക്കുവാനുള്ള ആവേശം, ഒരു സ്ത്രീക്ക് ഭാര്യയായിരിക്കുക എന്ന തൊഴിലേയുള്ളു എന്ന സത്യത്തിലേക്കു വിരൽ ചൂണ്ടിയപ്പോൾ അവൾ പറഞ്ഞുപോയതായിരിക്കാം. ഈ മനോജ്ഞമായ ലോകം, ഇളംകാററിലും, പക്ഷികളുടെ കളകൂജനത്തിലും സ്നേഹസ്വരൂപികളായ മനുഷ്യരിലും എല്ലാംകൂടി ജീവിക്കുവാനവളെ വിളിച്ചു. അതിനൊരു വഴിയേയുള്ളു. മറെറാരുവന്റെ ഭാര്യയാകുക. ആ പാവപ്പെട്ട പെണ്ണു പറഞ്ഞു "ഇനി ഒരുത്തനെ ശുശ്രൂഷിച്ചാൽ—ഒക്കുകില്ല. അയാൾക്കിഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഞാൻ തോൽക്കും. തല്ലുകൊള്ളും."

ആ താലി കഴുത്തിലെ കുഴിയിൽ കിടന്നു പിടപിട പിടച്ചു.

വീണ്ടും ജീവിതാശ പൊന്തി. കൊച്ചു പെണ്ണല്ലേ? ജീവിച്ചവൾക്കു മതിവന്നില്ല.

ഒരു ഭർത്താവിനു വേണ്ടതെന്തെല്ലാമെന്നു അവൾ പഠിച്ചതാണ്.

അതിനു് അവൾക്കു് അനുമതി കിട്ടണം. മറെറാരുവന്റെ ഭാര്യയാകുവാൻ പരേതാത്മാവു അനുവദിക്കണം.

ആ അനുവാദം എങ്ങനെ കിട്ടും?

അവൾ കഷ്ടപ്പെടുന്നതു് മരിച്ച ആളിനു സഹിക്കുകില്ല. അവൾ എന്നെന്നും അങ്ങനെ സുഖമായിരിക്കണമെന്നായിരുന്നു ആഗ്രഹം. അപ്പോൾ അതിനുള്ള വഴി വിലക്കുമോ?

* * * *

ആ ശവശരീരം ചീഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു കാണുകയില്ല. ജീവിക്കുവാൻവേണ്ടി പാടുപെടേണ്ട അയൽക്കാർക്കു് അങ്ങനെ എപ്പോഴും അവളുടെ അടുത്തിരിക്കുവാൻ നേരമില്ല. അന്നന്നേക്കു വേണ്ടതു തന്നെ തികഞ്ഞുപററാത്ത അവർക്കു് എന്നും അവൾക്കു് ആഹാരം കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ? അങ്ങനെ അവൾ ഒന്നും കഴിക്കാതെ ഒരു ദിവസം കഴിഞ്ഞു. പക്ഷേ അന്നവൾ അതറിഞ്ഞില്ല.

എത്ര ദിവസം പട്ടിണി അറിയാതിരിക്കും? പിറേറന്ന് അവൾ ഓർത്തു, ഇനി ഇങ്ങനെ എത്രനാൾ കഴിയണമെന്ന്! മരണം വരെ! ആ ദിവസം എന്നാണ്?

നാഴി കഞ്ഞിവെള്ളത്തിൽ ആ ജീവിയുടെ ശ്രദ്ധ ചെന്നുമുട്ടി. തൊണ്ട വരളുന്നു; വയറെരിയുന്നു. എവിടെ നിന്നു് നാഴിവെള്ളം കിട്ടും?

അയൽക്കാരോടു ചോദിച്ചാലോ? അവർ കൊണ്ടത്തന്നുകൊണ്ടിരുന്നതാണ്. ഇന്നു ചോദിച്ചാൽ ഒരുപക്ഷേ തന്നേക്കും. എന്നിട്ടു നാളെയോ? അങ്ങനെ പോയി അവളുടെ ചിന്താഗതി.

ആ കൂലിപ്പണിക്കാരന്റെ വീട്ടിൽ വില കിട്ടുന്ന യാതൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. സഹായം അപേക്ഷിക്കുവാൻ ഒരിടം അവളുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടുമില്ല.

വഴികൾ തേടുന്ന അവസരമാണതു്. നീണ്ട നീണ്ട നാളത്തേയും മററന്നാളത്തേയും പദ്ധതിയല്ല അതു്. അടുത്ത നേരത്തേക്കു പോലുമുള്ളതല്ല. അപ്പോഴത്തെ നാഴി വെള്ളത്തിനു്.

അപ്പോഴും അവൾക്കു പ്രതീക്ഷയുണ്ട്. ഇല്ലെങ്കിൽ അവൾ, അടുത്തശ്വാസം വലിച്ചെടുക്കുകയും ഉച്ഛ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുമോ? അവളുടെ ദൃഷ്ടികൾ ആരായുകയാണ്.

അങ്ങു് റോഡിൽക്കൂടി ഒരുവൻ നടക്കുന്നതു് അവൾ കണ്ടു. അതാരെന്നറിയാൻ അവൾ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. വെറുതെ സൂക്ഷിച്ചതാണ്. പരിചയമുള്ള ആളാണെന്നു തോന്നിയതുകൊണ്ടുമാത്രം. അവളുടെ ഭർത്താവിന്റെ കൂടെ അയാൾ പലപ്പോഴും വന്നിട്ടുണ്ട്. അവർ കൂട്ടുകാരായിരുന്നു...........അയാൾ എവിടെ പോവുകയായിരിക്കും?

ആ പുരുഷനെ സംബന്ധിച്ച പല വിവരങ്ങളും അവളുടെ ചിന്താമണ്ഡലത്തിൽ തിരക്കിക്കൂടി. എന്തുകൊണ്ടെന്നും എങ്ങനെയെന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. അവൾക്കറിവുള്ള കാര്യങ്ങൾ മാത്രം. അയാൾ കല്യാണം കഴിച്ചിട്ടില്ല; നല്ലവേലക്കാരനാണ്. നല്ലപോലെ പണം കിട്ടുന്നതാണ്. എപ്പോഴും പണം കൈവശമുള്ള ആളാണ്. ഭർത്താവു പണം കടം വാങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

അയാൾ നേരെ വീട്ടിലേക്ക് തന്നെ കയറി വന്നു. അവൾ എഴുന്നേററു.

മുററത്തു അൽപ്പനേരം അയാൾ നിന്നു. ഒന്നും മിണ്ടാതെ. എന്തു പറയണമെന്നയാൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അയാൾ തെല്ലു പരിഭ്രമിച്ചു.

അവളും ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല.

അവളുടെ കണ്ണിൽനിന്നും ധാരമുറിയാതെ കണ്ണീരൊഴുകുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഒരുപക്ഷേ, പണ്ടു് ഭർത്താവുമൊരുമിച്ചു അയാൾ വന്നിട്ടുള്ളതു് അവൾ ഓർക്കുകയായിരുന്നിരിക്കാം.

പെട്ടെന്നു് ഉപചാരത്തെക്കുറിച്ചു് അവൾ ഓർത്തു. മുഖം തുടച്ചിട്ടു് അവൾ പറഞ്ഞു.

"കയറി ഇരിക്കണം"

അതു കേൾക്കാത്ത താമസം. അയാൾ അകത്തേക്കു കയറി.

അവർക്കു നീണ്ടു നീണ്ടു സംസാരിക്കാനുണ്ടായിരുന്നു. രോഗവിവരം, മരണം—അങ്ങനെ പല കാര്യങ്ങളും! അയാൾ ദുഃഖിച്ചു. അവർ തമ്മിൽ കഴിഞ്ഞ ചരിത്രം വിവരിച്ചു. അവൾ പറഞ്ഞു.

"അതെനിക്കറിയാം. ഇവിടെ നിങ്ങളുടെ കൂട്ടുകെട്ടിനെക്കുറിച്ചു പറയുമായിരുന്നു."

അങ്ങനെ വീണ്ടും അവർ സംസാരം തുടർന്നു. അതു ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ളതിൽ ചെന്നുനിന്നു.

അയാൾ ചോദിച്ചു.

"എന്തു ചെയ്യും?"

അവൾ പറഞ്ഞു.

"കഴിയും; കഴിയാതൊക്കുമോ?"

അവളെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയിട്ടു് അയാൾ ചോദിച്ചു.

"ഒന്നും കഴിച്ചില്ലേ?"

"കഴിച്ചു."

"വലിയ ക്ഷീണമാണല്ലോ. സത്യം പറയണം!!"

അവൾ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല.

അയാൾ ഒക്കടയിൽനിന്നും ഒരു പൊതിയെടുത്തു.

അവൾ പറഞ്ഞു.

"വേണ്ട. ഞാൻ പട്ടിണിയല്ല. വിചാരംകൊണ്ടൊള്ള ക്ഷീണമാ."

അയാൾ വികാരാവേശത്തോടെ, ആ സ്നേഹബന്ധത്തെക്കുറിച്ചു പരാമർശിച്ചു.

"ഒന്നും സംശയിക്കേണ്ട. ഇതു വാങ്ങണം. എന്റെ മരിച്ച സ്നേഹിതനു ഇതാശ്വാസമായിരിക്കും."

അയാൾ പണം നീട്ടി. അവൾ വാങ്ങിയില്ല.

പണവും നീട്ടിക്കൊണ്ടു് അയാൾ ഹൃദയം തകർന്നു പലതും പറഞ്ഞു.

"ഒരു സഹോദരന്റെ പക്കൽനിന്നും ഇതു വാങ്ങുകില്ലേ?" അവൾ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു.

അവളുടെ കൈ അവളറിയാതെ നീണ്ടുപോയി.

* * * *

രാത്രി ആ കുടിലിൽ പൊട്ടമണ്ണെണ്ണ വിളക്കു കത്തുന്നുണ്ട്.

അവർ ഇരുന്നു സംസാരിക്കുകയാണ്. എന്തായിരിക്കുമോ സംസാരിക്കുന്നതു്! നേരം അധികമാകുന്നു അങ്ങനെ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു ശരിയല്ല എന്നവൾ പറയാതിരിക്കുമോ?............അല്ലെങ്കിൽ എന്താണ് ഇത്രയധികം പറയാനുള്ളതു്?

പെട്ടെന്നു് ആ വിളക്കണഞ്ഞു; അണച്ചു. ആരായിരിക്കും അണച്ചതു്? എന്തിനായിരിക്കും എന്തോ!

പിന്നീടും സംസാരം നടക്കുന്നുണ്ടു്. കുറച്ചുകൂടെ അടങ്ങിയ സ്വരത്തിൽ! ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്നുണ്ടു്. ആത്മാർത്ഥമായ വാഗ്ദാനങ്ങൾ! "അയ്യോ അരുതേ" എന്നു് ഒരു ഹൃദയം തകർന്നുള്ള ഞരക്കം! എല്ലാം കുററാക്കുററിരുട്ടിലാണ്; എന്തിനെയും മറയ്ക്കാൻ കഴിവുള്ള ഇരുട്ടിൽ!

"ആ ശരീരം ചീഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അരുതേ!"

അതു പരിക്ഷീണയായ ഒരു സ്ത്രീയുടെ ശബ്ദമാണ്.

കഴുത്തിലെ കുഴിയിൽ അവളുടെ താലി കിടന്നു മുമ്പൊരിക്കലുമുണ്ടാകാത്ത വിധത്തിൽ പിടയുന്നുണ്ടായിരിക്കണം. പക്ഷെ അതു കാണാനൊക്കുകയില്ല.

വീണ്ടും അവർ സംസാരിക്കുന്നു.

അവിവാഹിതനാണ് അയാൾ എന്നു് അവൾക്കറിയാം. ഭർത്താവിൻെറ സ്നേഹിതനുമായിരുന്നു.

താൻ മരിക്കുകയാണെങ്കിൽ തൻെറ ഭാര്യയെ നോക്കിക്കൊള്ളണമെന്നു് അവളുടെ ഭർത്താവു് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു് എന്നു് അയാൾ പറഞ്ഞു കാണും. ഭാര്യയായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുകാണും. ഒരിക്കലും കൈവെടിയുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു കാണും. അതിൽ ഭർത്താവു സന്തോഷിക്കുകയേയുള്ളു. അതു് ആ താലിയെ അവഹേളിക്കുകയല്ല.

അവളും പലതും പറഞ്ഞുകാണും. അവൾ ഒരാളെ സ്നേഹിച്ചു; ഇനി മറെറാരാളെ സ്നേഹിക്കാൻ കഴിവില്ല. അവൾക്കു ഇനി മറെറാരു പുരുഷനെ ശുശ്രൂഷിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഭാര്യയെന്ന നിലയിൽ തോററുപോകും എന്നെല്ലാം.

അതിനും വികാരാധീനനായ മനുഷ്യൻ മറുപടി പറഞ്ഞുകാണും. മരിച്ചുപോയ ഭർത്താവിനെ അവൾ സ്നേഹിക്കുന്നതിൻ പരാതിയില്ലെന്നു്, അയാളും ആ മനുഷ്യനെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നു്. അവൾ ശുശ്രൂഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ വേണ്ട; അയാൾ അവളെ സ്നേഹിക്കുന്നു.

ആ കുടിലിലെ മുറിയുടെ വാതിൽ "എൻെറ ദൈവമേ" എന്ന ഹൃദയം തകർന്നുള്ള ദീർഘനിശ്വാസത്തോടെ അടഞ്ഞു.

* * * * *

ആ വീട്ടിൽ കോടി പുകയുന്നുണ്ടു്. അവൾ കുളിക്കുന്നുണ്ടു്. വെളുത്ത മുണ്ടു് ഉടുക്കുന്നുണ്ടു്. പാതിരാവരെ അവൾ വിളക്കു വച്ചു് കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടു്. ഒരു നല്ല പായും തലയിണയും അവൾ വാങ്ങി. ഒരാൾക്കുണ്ണാൻ ചോറും കറിയും വച്ചേക്കും. ചില ദിവസം അവൾ പട്ടിണിയാണ്.

അങ്ങിനെ ഒരിക്കലും അവൾക്കു മുമ്പു കഴിയേണ്ടിവന്നിട്ടില്ല. അവളുടെ ഭർത്താവു നേരത്തെ വരുമായിരുന്നു; ഒരുമിച്ചുണ്ണുമായിരുന്നു. ഇന്നവൾ ഉറക്കമിളച്ചിരിക്കാൻ പഠിച്ചു; പട്ടിണിയിരിക്കാൻ ശീലിച്ചു; അവളുടെ കടമയാണ്.

കഴുത്തിലെ ആ കെട്ടുതാലി, ആ കഥ ഓർമ്മിച്ചുകൊണ്ടു് എന്നപോലെ തൊണ്ടക്കുഴിയിൽ കിടന്നു വിറക്കൊണ്ടു.

അയാൾ മറേറതോ ഒരു സ്നേഹിതൻെറ കാര്യം പറയാറുണ്ടു്. വേറെ ഒരു പ്രമാണിയായ മുതലാളിയുടെ കാര്യവും. അവർ, ആ കുടുംബത്തിൻെറ ചിലവിനു ചിലപ്പോഴെല്ലാം സഹായിക്കാറുണ്ടുപോലും. അവരെക്കുറിച്ച് അയാൾ വളരെയേറെ സ്തുതിച്ചു.

ഒരു രാത്രിയിൽ ആ സ്നേഹിതനും, അയാളും കൂടി അവിടെ വന്നു.

വീണ്ടും ആ ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ തമ്മിൽ അടങ്ങിയ സ്വരത്തിലുള്ള സംസാരം, ആ വീടിൻെറ അപ്പുറത്തു കേൾക്കായി. അവൾ ഹൃദയം തകർന്നു് "എന്നെ നശിപ്പിക്കരുതേ" എന്നപേക്ഷിച്ചായിരിക്കാം. ഭർത്താവിൻെറ അധികാരത്തോടെ അനുസരിക്കു് എന്നയാൾ ആജ്ഞാപിച്ചായിരിക്കാം. ഭർത്താവിനെ അനുസരിക്കുകയല്ലേ താലിയുടെ നിയോഗം? അപ്പോൾ അവളുടെ കഴുത്തിൽ സ്വർണ്ണ താലിക്കു പുറമേ ഒരു അദൃശ്യമായ താലികൂടെയുണ്ടു്. ആ അദൃശ്യമായ താലിയെ ധിക്കരിക്കുന്നോ?

അപ്പോഴും ഒരുപക്ഷേ അവൾ അവളുടെ അന്തരിച്ച ആത്മനാഥൻെറ ആത്മാവിനോടു താൻ എന്തു ചെയ്യണം എന്നു ചോദിച്ചുകാണും. ആ ആത്മാവ് അവിടം വിട്ടു പോയി. ഉത്തരം കിട്ടുകയില്ല.

താലിയുടെ സന്ദേശം പഠിച്ച അവൾക്കു് ആ അനുശാസനത്തെ നിഷേധിക്കാൻ വയ്യായിരുന്നു. അതും ഭർതൃശുശ്രൂഷയിൽപെട്ടതായിരിക്കും.

ആ മുറിക്കുള്ളിൽ രണ്ടു പുരുഷന്മാരും കടന്നു. താലിയുടെ വിളി അവളേയും അതിനുള്ളിൽ കടത്തി.

പിന്നീടു് ഒരിക്കൽ ആ മുതലാളി വന്നു.

അങ്ങിനെ കാലങ്ങൾ കുറച്ചുകൂടി കഴിഞ്ഞു. ആരെ ഒക്കെയോ വീണ്ടും അവിടെ അയാൾ കൊണ്ടുവന്നു. അവൾ അനുസരിച്ചു. യന്ത്രത്തെപ്പോലെ അനുസരിച്ചു.

പക്ഷേ, അധികനാൾ കഴിയുംമുമ്പു് ഒരു ദിവസം രാത്രി വെളുക്കുംവരെ അവൾ അയാൾക്കുവേണ്ടി കാത്തിരുന്നു. അടുത്തനാളും അയാൾ വന്നില്ല. നാലു ദിവസത്തേയ്ക്കു കണ്ടില്ല. പിന്നൊരുരാത്രിയിൽ ആ വീട്ടിൽ ആരോ ആരെയോ അടിക്കുകയോ ആരോ ഓടുകയോ ഒക്കെ ചെയ്തുവത്രെ!

അയാളുടെ അനുവാദം കൂടാതെ ആരവിടെ വന്നു എന്നാണ് അയാളുടെ ചോദ്യം.

* * * * * *

നഗരത്തിലെ ഇരുളടഞ്ഞ കോണുകളിൽ രാത്രികാലങ്ങളിൽ അവളെ കാണാം. അവൾക്കു വീടില്ല, കൂടില്ല. പകൽ തെരുവിൽക്കൂടി അങ്ങനെ അലഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു നടക്കും. അവൾ എന്നിട്ടും ജീവിക്കുകയാണ്.

ശരീരമാകെ പൊട്ടിക്കീറി വെള്ളം ഒലിക്കുന്ന ഒരു ജീവി വഴിമുക്കിലിരുന്നു തെണ്ടുന്ന കാഴ്ച പിന്നെ കാണായി. അപ്പോഴും വ്രണത്തോടൊട്ടിപ്പിടിച്ചു ആ താലി കിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ഒരു സുപ്രഭാതത്തിൽ അവൾ ആ വഴിമുക്കിൽ മരിച്ചു കിടക്കുന്നതു കാണായി.

ആ ശരീരം ഒരു പുരുഷൻ ഒരിക്കൽ ഓമനിച്ചതാണ്. ആ താലി അതിൻെറ അടയാളമാണ്. സ്ത്രീക്കു പുരുഷൻെറ ഭാര്യയായിരിക്കുക എന്ന തൊഴിലേയുള്ളു എന്നതിൻെറ ചിഹ്നമാണതു്.

ആ താലിയെ അവൾ അവഹേളിച്ചിരുന്നോ? എന്തോ! അതു നിങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുക.

—:0:—

ഗൃഹനായികമാർക്കൊരനുഗ്രഹം

ദി ബാങ്ക് ഓഫ് ഡക്കാൻ ലിമിററഡ്

ഹെഡ് ആഫീസ് - കോട്ടയം

ബ്രാഞ്ചുകൾ

ആലപ്പുഴ, അമ്പലപ്പുഴ, ചങ്ങനാശ്ശേരി, ചെങ്ങന്നൂർ, എടത്വാ, എറണാകുളം, ഹരിപ്പാട്, കോട്ടയം, കുമരകം കോന്നി, മാന്നാർ, പുതുപ്പള്ളി, പാമ്പാക്കട, പുറമററം, തിരുവല്ലാ, തലയോലപ്പറമ്പ്, തിരുവനന്തപുരം.

25 രൂപാ ഞങ്ങളുടെ ബാങ്കിൽ നിക്ഷേപിക്കുമ്പോൾ വളരെ ഭംഗിയും ഉറപ്പുമുള്ള ഒരു പെട്ടി (ഹോം സേവിംഗ് സെയിഫ്) നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും. അതു നിങ്ങളുടെ വീടിന് ഒരു അലങ്കാരവും ഭാവിക്കൊരു സുരക്ഷിതമാർഗ്ഗവുമായിത്തീരും. നിങ്ങൾക്ക് ദിവസേന മിച്ചിക്കാവുന്ന ചെറുതുകകൾ അതിൽ നിക്ഷേപിക്കുക. ഞങ്ങൾ ആ പെട്ടി ഇടയ്ക്കിടെ തുറന്ന് അതിൽ നിക്ഷേപിതമാവുന്ന സംഖ്യകൾ നിങ്ങളുടെ കണക്കിൽ വരവു വയ്ക്കും. നിക്ഷേപിത സംഖ്യയ്ക്ക് പ്രതിവർഷം 4 ശതമാനം പലിശയും മുതൽ ചേർക്കും.

★ നാഗസാക്കിയിലെ കുരിശ് ★

(വയലാർ രാമവർമ്മ)

“—മാനവസംസ്കാരത്തിൻ
പട്ടടക്കരിമ്പുക
മാറാല കെട്ടിപ്പൊങ്ങും
മൂക ഭീകര രംഗം,
ഭൂപടത്തിലെയൊരു
മൂലയിൽ, ശാസ്ത്രത്തിന്റെ
ശാപരേഖയെപ്പോലെ
മായാതെ കിടക്കുന്നു!
ലോകത്തിൻ ശവപ്പറ-
മ്പാണതു്, വിരൽ ചൂണ്ടാ-
നാകുമോ നിങ്ങൾക്കൊന്നു
ഞെട്ടാതെ വിറയ്ക്കാതെ?........”
ഭൂപടം ചുരുൾ നീർത്തി
വെ,-ച്ചതിൽ നയനങ്ങൾ
വ്യാപരിപ്പിച്ചും കൊണ്ടെൻ
സ്നേഹിതൻ സംസാരിച്ചു:-
“....നീല നീർ തേരട്ടകൾ
ചത്തു പൊങ്ങിയ പോലെ
നീരലപ്പരപ്പിലീ
ജപ്പാന്റെ ചിത്രം നോക്കൂ!
നാടിനെ ഞെട്ടിക്കുമാ
കുത്തു പുള്ളികൾ കണ്ടോ
‘നാഗസാക്കിയും’ ‘ഹിരോ-
ഷിമയും’? ശ്മശാനങ്ങൾ!........”
അകലെ കാശ്മീരിലെ
യുദ്ധരംഗത്തിൽ വെടി-
പ്പുകയും മനുഷ്യന്റെ
പ്രാണനും കുഴയുമ്പോൾ,
ഇരുളിൻ വിഷദ്രവ-
മൊലിക്കും മലങ്കാടി-
ന്നിടയിൽ ശിരസ്സുകൾ
തെറിക്കും യാമങ്ങളിൽ,
ജീവനാഡികൾ തമ്മിൽ
വലിഞ്ഞു പൊട്ടുംപോലെ
ജീവനിൽ ചുളു ചുളാ
കുത്തു മോർമ്മകളോടെ,
മൃത്യുവിൻ വായിൽനിന്നും
മടക്കിക്കുത്തി, തിരി-
ച്ചെത്തിയതാണദ്ദേഹം
പച്ച പ്രാണനുമായി!
സ്നേഹിതൻ സംസാരിച്ചു,-
ജീവനിലടങ്ങാത്ത
ദാഹവും കൊതിയുമായ്
വിടരും മിഴിയോടെ,-
“—കത്തുന്ന കണ്ണും വച്ചു
പീരങ്കി നിൽക്കും യുദ്ധ
ക്കത്തിരിപ്പൂട്ടിൽ പച്ച
മനുഷ്യൻ ചതയുമ്പോൾ,
എന്തുകൊണ്ടുയരുന്നില്ല
നിങ്ങളീ മീട്ടും വീണാ
തന്ത്രിയിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ
ഗാനവീചികളൊന്നും?—”
ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല,
ഞാനൊന്നു,-മിടയ്ക്കൊരു
ചിത്രവാരിക നീർത്തി
സ്നേഹിതൻ വിരൽ ചൂണ്ടി.
കണ്ണുകൾ മറന്നതുപോൽ
തടിച്ച പുരികങ്ങ-
ളൊന്നാകെച്ചുളിച്ചുകൊ
ണ്ടദ്ദേഹം സംസാരിച്ചു:-
“മാനവ സംസ്കാരത്തിൻ
പട്ടടക്കരി മ്പുക
മാറാല കെട്ടും ‘നാഗ
സാക്കി’തൻ ചിത്രം നോക്കൂ.
ജീവിതം തമ്മിൽ പുണർ-
ന്നുമ്മവച്ചോരു നാളി-
ലീ വരൾ മണ്ണിൽ പടർ-
ന്നിരുന്നു പൂവും നീട്ടി!
മാനവസ്നേഹത്തിന്റെ
വീണാവാദന,-മെത്ര
ഗാനശൈലികൾ പാകി
ക്കാണണം നാടിൻ നെഞ്ചിൽ?
പാറണമത്രേ കൊടി
ക്രൂരകൾ; കയ്യിൽ ബോംബും
സൈറണും കൊണ്ടെത്തുന്ന
സംഹാരശക്തികളെങ്ങും....”
പലതും, വികാരങ്ങൾ
തങ്ങളിലടിച്ചടി-
ച്ചുലയും കരളിന്റെ
കത്തുമോർമ്മകളോടെ,
സ്നേഹിതൻ, മനുഷ്യനെ
നായാടി വീഴ്ത്തും യുദ്ധ-
മോഹത്തിൻ ഭയാനക
ചരിത്രം വിവരിച്ചു!
പുണ്ണു കെട്ടിയ തല
ച്ചോറുകൾ സൃഷ്ടിച്ചോരാ
കണ്ണുനീർ ചോരും ദീന
സംഭവങ്ങളിലൂടെ,
എന്മനമിഴഞ്ഞുപോയ്;-
ഞാൻ തുടച്ചിട്ടും മാഞ്ഞീ-
ലെന്മിഴികളിൽ നിന്നാ
പ്രേതഭൂമിതൻ ചിത്രം!!
........ചുമരിൽ, മേൽക്കൂരയിൽ,
പാതിചപ്പിയ പുക—
ച്ചുരുളിൻ കറ പററി
നീറിയ വെൺമാടങ്ങൾ,—
ജീവരാശികൾ വെന്തു
വെന്തുവീണടങ്ങിയ
ചാവറകളിൽ നീളെ
തകർന്ന കങ്കാളങ്ങൾ,—
ഗ്രാമഗായകരുടെ
ഗാനങ്ങൾ വിഹരിച്ചോ—
രോമനപ്രകൃതിയി
ലുൽക്കടനിശ്ശബ്ദത!,—
സ്വച്ഛന്ദം കുരുവികൾ
ക്കൂട്ടുകൂടിയ നാടിൻ
പച്ചിലത്തഴപ്പുകൾ,
പണ്ടത്തെ സ്മരണകൾ,—
ചൂടുള്ളിപ്പിടിക്കുമെൻ
ചിന്തകളേവം, ചാരം
ചൂടിയൊരാനാടിന്റെ
മേഖലകളിലെത്തി!
എത്ര ഞാൻ തുടച്ചിട്ടും
മാഞ്ഞീലെൻ സ്മരണയിൽ
ചിത്രവാരികയിലെ
നാഗസാക്കിതൻ ചിത്രം!
എന്റെ ചിന്തയെയാകെ
ഞെട്ടിക്കയാണാചിത്ര—
ത്തിന്റെ നീരവവികാ—
രങ്ങൾ തൻ തിരയടി!
കണ്ടു ഞാനതിലൊരു
മൂലയിൽ,—വെടിപൊട്ടി
വീണ്ടമണ്ണിനോടെന്തോ
പറയാൻ ഭാവിക്കുംപോൽ,
ആ വിജനതയുടെ
മൂകഭീകരമായ
ഭൂവി,ലിത്തിരി ചാഞ്ഞ
‘കുരിശി’ൻ രൂപം ദൂരെ
അറിയില്ലവിടെങ്ങും
തീവിഷക്കതിനകൾ
കേറിയാടിയ മണ്ണിൽ
പട്ടടതീയും ചൂടും!
അക്കൊടും വിനകൾക്കു
മൂകസാക്ഷിയായ് നിൽക്കു—
മക്കൊച്ചു കുരിശെന്റെ
ചിന്തയെ ഞെട്ടിക്കുന്നു!!
മനുഷ്യൻ തമ്മിൽത്തമ്മി—
ലുമ്മവച്ചാശ്ലേഷിക്കാൻ,
മരണച്ചുടുകാട്ടിൽ
ജീവിതം തളിർപ്പിക്കാൻ,
മതത്തിൻ താടിക്കാർ തൻ
ശരണച്ചെങ്കോൽ വാങ്ങി
മനുഷ്യസ്നേഹത്തിന്റെ
കൈകളിൽ സമ്മാനിക്കാൻ,
പണ്ടു ‘പാലസ്റ്റീൻ’ഗ്രാമ
മേഖലതോറും, പ്രേമ—
ത്തിന്റെ ഗാഥയുമായി
ചെന്നജീവിതശിൽപ്പി,
ലോകമെതനോക്കി
ചോരപററിയചൊടികളാൽ
ഭാഗധേയത്തിൻ ശബ്ദ
മെവിടെക്കുറിച്ചുവോ,
ആ മരക്കുരിശതാ,
നീറുമോർമ്മയുമായി—
ട്ടാ ശവപ്പറമ്പിന്റെ
മൂലയിൽക്കഴിയുന്നു!
മുള്ളാണികളിൽനിന്നു—
മിരുനൂറോളം നൂററാ—
ണ്ടുള്ളിലീലോകം ബോംബി—
ലെത്തിയ കഥയോർക്കെ,
ആയുധപ്പുരകൾ തൻ
സംഹാരവ്യാപാരങ്ങ—
ളായിരം മടങ്ങുയർ
ന്നെത്തിയ കഥയോർക്കെ,
ഞെട്ടുകയാവും കൈകൾ
ചക്രവാളത്തിൽ ചൂണ്ടി
കട്ടകെട്ടിയ പുക
മഞ്ഞിലീക്കുരിശുകൾ!

* * *

നാടിന്റെ കരൾക്കൂട്
വെന്തെരിഞ്ഞെരിയുവാൻ
നാഗസാക്കിയിൽ വീണ
തീവെടിക്കതിനകൾ,
മേലണിഞ്ഞിരുന്നുവോ
ലുരുക്കിൻ ‘കുരിശുകൾ’;—
ഈ ലോകസംഹാരത്തിൻ
‘ട്രേയ്ഡ്മാർക്കുകൾ’പോലെ!
കത്തുന്ന കണ്ണും കയ്യിൽ
ചാട്ടവാറുമായ്,—ദ്രോഹ—
ക്കുത്തകസംസ്കാരത്തെ
തച്ചുതച്ചകററുവാൻ,
മാനവസ്നേഹത്തിന്റെ
ശാശ്വതസന്ദേശത്തിൻ
ഗാനവീചികൾ നെയ്ത
ത്യാഗത്തിൻ ചരിത്രങ്ങൾ
നാടിന്നോർമ്മയിൽ നിന്നു
മായും മുൻ;—പതിൻ“രൂപ—
ക്കൂട്ടു”മായ് വരുന്നെന്നോ
ലോകത്തിൻ കശാപ്പുകാർ?

* * *

നാഗസാക്കിയിലുള്ള
കുരിശിൻനെടുവീർപ്പി
നാടിനു നൽകും ‘യുഗ—
ത്തിന്റെ സന്ദേശം കേട്ടോ:—
“....ഈ വിശ്വപ്രകൃതിക്കു
തീപിടിപ്പിക്കാൻ നിന്നു
വേവുന്ന വെടിമരു
ന്നാലകൾക്കെതിരായി,
പോരുക നാടിൻ വില
പ്പെട്ട സംസ്കാരത്തിന്റെ
ഭാവഗായകർ നിങ്ങൾ,
ഭാവി തൻ വാഗ്ദാനങ്ങൾ!....”

SEND YOUR CAR

Regularly to our Service Station for high Pressure Washing & Expert LUBRICATION

GOMATHY MOTORS

(Petrol Pump & Shell lubrication Service Station)

NAGAMPADOM,

KOTTAYAM.

FOR BEST TILES
IN
ROOFING, FLOORING ETC.
ALWAYS GO TO

M. C. CHACKO & SONS

PULIKEEZHU, THIRUVELLA.

ഒന്നാംതരം മേച്ചിൽ കമത്ത് പുകയോട്ട് എന്നിവയും, എല്ലായിനം ഇഷ്ടികകളും
മിതമായ ചാർജ്ജിൽ വിൽക്കപ്പെടും.

എം സി ചാക്കോ & സൺസ്,

പുളിക്കീഴ്—തിരുവല്ലാ.

സെയിൽസ് ഡിപ്പോ—കച്ചേരിക്കടവ്, കോട്ടയം

WHILE AT KOTTAYAM

VISIT

THE BOAT HOUSE CAFE

Best Vegetarian meals our Speciality.

CROWNEY & COMPANY

Punnen Road,

TRIVANDRUM.

DEALERS IN :-

CARS, TRUCKS, TYRES, TUBES, BATTERIES, SPARES

&

ALL KINDS OF MOTOR ACCESSORIES.

The Pioneer Retreaders of All Sizes of Tyres.

ENQUIRIES SOLICITED.

K. JACOB THOMAS MEMORIAL SAHRUDAYA PUBLIC LIBRARY MANNARKKAD Date

ASPECTS OF

Dunlop Enterprise

John Boyd Dunlop invented the first practical pneumatic tyre in 1888...Ten years later, Dunlop enterprise brought the first pneumatic tyres to India...In the following years, a marketing network was gradually b[illegible]; today there are twelve Dunlop offices distributed throughout the country. When the volume of demand [illegible] le to commence tyre manufacture locally, Dunlop set up India's first tyre factory in 1936 at Sahaganj, 35 [illegible] om Calcutta, In the 16 years since, Dunlop enterprise has continually expanded the manufacturing range. Starting with

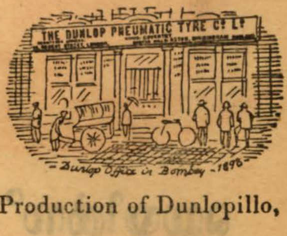

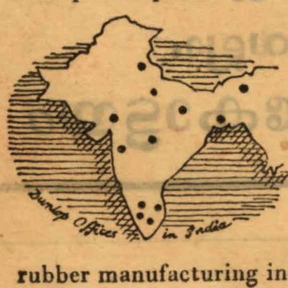

car, truck, cycle, and bullock cart tyres in 1936, aero tyres were added in 1940, cycle rims in 1946, and tractor tyres in 1948. Production of Dunlopillo, the original latex foam cushioning, commenced in 1951. The factory started manufacture in 1952 of industrial belting yet another Dunlop contribution to the progress of India's rubber manufacturing industry.

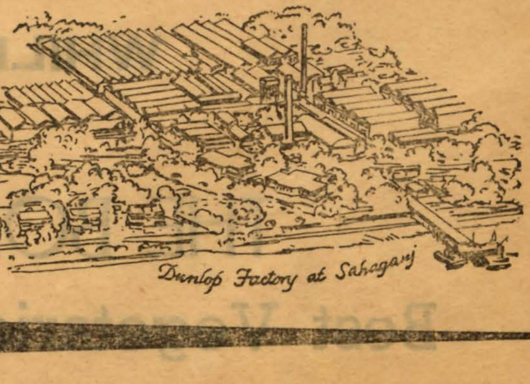

DUNLOP

equips the wheels of the nation

DX 380

K. JACOB EMORIAL SAHRUDAYA PUBLIC LIBRARY ★
MANNARKKAD
Dat.........

VEMBANAD BRAND
PORTLAND CEMENT

TRAVANCORE CEMENTS LTD,
KOTTAYAM

Registered Office:- KOTTAYAM

Telephone: 511 Telegrams: TRAVCEMENT

Printed and published by A. V. George at the Geo Printers Ltd., Kottayam.
Managing Editor: A. V. George; Editor: K. C. Zachariah M. A. LL. B.